p. 15
1130

Tanjore Saraswati Mahal Series No. 89

KĀŚYAPA ŚILPA ŚĀSTRAM

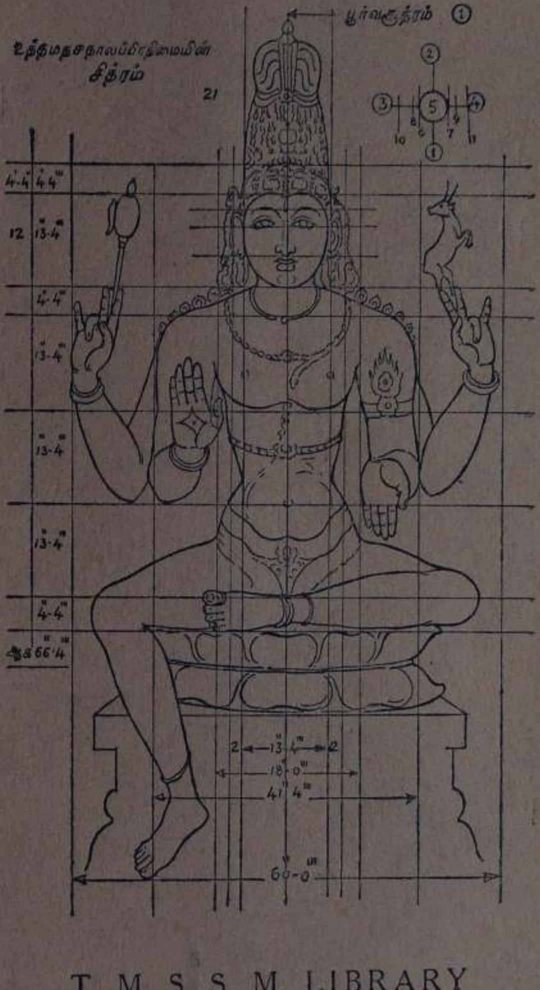

T. M. S. S. M. LIBRARY
TANJORE

Tanjore Saraswati Mahal Series No. 89

KĀŚYAPA ŚILPA ŚĀSTRAM

WITH TAMIL TRANSLATION

Edited and Translated
by

K. S. SUBRAHMANYA SĀSTRY
Pandit, Saraswati Mahal Library,
Tanjore.

Published by

S. GOPALAN, B. A., B. L.,
Honorary Secretary
FOR THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE OF THE
TANJORE MAHARAJAH SERFOJI'S
SARASWATI MAHAL LIBRARY, TANJORE.

Śaka 1882   A. C. 1960

Price: Rs. 8-50

“தஞ்சபுரீ ஸரஸ்வதீமஹாலயக்ரந்தமாலாயா: 89 தமம் புஷ்பம்”

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீஶங்கரஸ்ம்ருதிஶாஸ்த்ரம் ॥

ஶ்ரீ தஞ்சபுரீ ஸரஸ்வதீமஹாலயபண்டிதவரேண
கே. ஸ. ஸுப்ரஹ்மண்யஶாஸ்த்ரிணா
த்ராவிடபாஷாந்தரீகரணேந ஸாகம்
ஸம்ஶோத்ய பரிஷ்க்ருதம் ॥

ஸரஸ்வதீமஹாலயநிர்வாஹகஸமிதி காரியதர்ஶிபி:
பாலஷண்முகவரை: ஸஸ். கோபாலந பீ. ஏ., பீ. எல்.,
மஹாஶயை: ப்ரகாஶம் நீதம் ॥

ஶ்ரீரங்கநகரஸ்தித ஶ்ரீவாணீவிலாஸமுத்ரணாலயே
முத்ராபிதம் ச ஸக விஜயதேதராம் ॥

ஶகாப்தா: கஅஅ௨

க்ரிஸ்த்வப்தா: 1960

மூல்யம் ரூ; 8-50

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு — 89

உ

ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாஸ்திரம்

தஞ்சை
ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலைய பண்டிதர்
கே. எஸ். ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரியவர்கள்
சீர்திருத்தம்செய்து,
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹால் நிர்வாஹக் குழுவின்
காரியதரிசி
ஸ்ரீ S. கோபாலன், B. A., B. L. அவர்களால்
வெளியிடப்பட்டு,

ஸ்ரீரங்கம்
ஸ்ரீ வாணீ விலாஸம் பதிப்பகத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

சகம் 1882

PREFACE

This is one of the fourteen works on sculpture selected for publication by the Government of Madras in G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957. The initiative for this scheme was taken by Sri T. K. Palaniappan, M. A., I. A. S., then Director of Industries, Government of Madras. He made a list of manuscripts in the Silpa section of Saraswathi Mahal Library fit for publication with the help of the staff of Saraswathi Mahal. The list was finalised with the help of Sthapathis and works selected were mainly for the use of teachers and pupils in the School of Sculpture at Mahābalipuram, Swamimalai and other training centres.

In the first instance six out of fourteen works mentioned in the Government order were taken up for being edited and translated into Tamil. Brāhmīyachitra Karma Sāstram and Sārasvatīya Chitrakarma Sāstram have already been published under this scheme. The present work KĀS'YAPAS'ILPA S'ĀSTRAM is the third in the series to be published. Sakalādhikāra, S'ilparatnam and Mānasāra will be published very shortly.

The present work KĀS'YAPAS'ILPA S'ĀSTRAM appeared in Ānandās'hrama series of Poona, edited by the able scholar Sri Vināyak Ganes'h Āpte in the year 1926. It contains only eightyeight Paṭalas while the text preserved in the Saraswathī Mahāl contains ninetytwo Paṭalas. Having been handed down from father to son over many years and preserved in the families of Sthapathis, who naturally paid more attention to the practice of the art than the language of the text, most of the verses in S'ilpa

works are full of lacunae and faulty expressions. They are workers' manuals with formulae in colloquial words. Up to 45th Paṭala, the text of the work relates to Architecture. From 46th Paṭala onward the subject dealt with is Sculpture and this whole portion dealing with sculpture we have rendered into Tamil. S'ilpasāstra covers Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The work presented in these pages is devoted to Sculpture.

The first Paṭala in our publication describes the attendant deities of Siva. Next comes the description of Phallus which is ordinarily understood to be the emblem of Siva. Next are standard measurements of images from Das'atāla to Saptatāla. Eighteen postures of S'iva images such as Sukhāsina etc., are described in detail in subsequent Paṭalas. The last portion of the text deals with wood and clay to be used for making images and flagstaff, including methods of preparation of different colours, plasters and cement with charateristic features of devotees and Chandesa.

The work is edited with considerable ability by S'ri K. S. Subramaniya S'astri, Pandit of this Library. He has taken great pains to restore the text and translate it into Tamil. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their liberal grants which helped us to publish this and other valuable manuscripts of this Library.

Tanjore,
24—12—60.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ||

|| 𑌉𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃 ||

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌵𑌰𑌾𑌃! 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚!!

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌕 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃, 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ।

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌨𑍀𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌤𑌰 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍀𑌤𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌡𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌃 𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌪𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌭𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵, 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿; 𑌨𑍈𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ।

𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚; 𑌕𑌾𑌲𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂; 𑌕𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨, 𑌕𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌕𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌮𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃; 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿; 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌤𑌿 |

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪

[illegible] ।

सोऽयं ग्रन्थः, श्रीमत्तञ्जपुरी विराजमाने सरस्वतीमहालये [illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ।

इति,
[illegible],
[illegible] सुब्रह्मण्यशास्त्री
सरस्वतीमहालयपण्डितः ॥

உ
ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலாக நின்று உலகைப்படைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் யாவரும் மகிழ்வுடன் வாழக்கருதி, மனமுவந்து, நகரம் கிராமம், நதி, கோபுரம் தேவாலயம் மண்டபங்கள் தேவதா மூர்த்தி விசேஷங்கள், முதலிய ஸகல வஸ்துக்களையும் கற்பிக்கும் முறைகளுக்கு இன்றியமையாத சிற்பநூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து, திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிறந்த சிற்பிகள், வெகு காலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய, தேவாலயம் கோபுரம் நகரம் தேவதா மூர்த்திகள் முதலியன, தனதெழில் பெருக்கின் பெருமையினால், இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள் ; பயிலும் முறை குன்றி வந்தமையால், தக்கமுறையில் கார்ப்போரற்று உருக்குலைந்து சீரழிந்து, உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றிய நூல்வடிவத்தில் காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க இந்நூலின் பெயரே, பிரம்ஹதேவரின் புதல்வரான மரீசி மாமுனிவரின் புதல்வரான காசியப மாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதென்பதை விளக்குகின்றது.

இந்நூலானது தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தில் கை எழுத்துப் பிரதியாகத் திகழ்கின்றது. புனா ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுமிருக்கின்றது.

இவ்விரண்டு நூல்களிலும், ஆங்காங்கு சிற்சில பகுதிகள் காணப்படவில்லை. ஆயினும், பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையுடையவைகளாகவும், சிற்சில

விடங்களில் விட்டுப்போன விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒன்றுக்கொன்று உதவுவனவாகவும் இருக்கின்றன.

ஆயினும்; ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலில், இதன் இறுதியிலுள்ள 2 படலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும், பலவிடங்களில் பகுதிகளற்றும், பொருள் விளங்காச்சொற்கள் நிறைந்தும் சீர்குலைந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன.

இந்நூலைச் சீர்திருத்தம் செய்து தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பதிப்பிக்கும்படி, தஞ்சை ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தின் நிர்வாகக்குழுவினர், எனக்கிட்ட கட்டளையை ஏற்று, நான் ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹாலிலிருக்கின்ற கை எழுத்துப்பிரதி, ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகம் இவ்விரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு, பல சில்ப நூல்களையும், ஆகமப் பகுதிகளையும், பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால், இந்நூல்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தம் செய்து திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக்காட்டியும், தமிழில் மொழி பெயர்த்தும், பேருழைப்புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றேன்.

சிவலிங்க லக்ஷணங்களும், ஸுகாஸநாதி சிவ மூர்த்தி லக்ஷணங்களும், சிவாலய பரிவார தேவதா மூர்த்தி லக்ஷணங்களும் நிறைந்ததும், காசியப சில்பத்தின், 46வது படலம் முதல் 92வது படலம் ஈருன பிற்பகுதியுமான, இந்நூலானது, பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குறியதாகத் திகழவேண்டுமென்று, எல்லாம் வல்ல இறைவனை விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகின்றேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
கே-சம்-சுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் பண்டிட்,

ஸ்ரீ கணேஶாய நம:

|| காஶ்யபஶில்பே உத்தரபாகவிஷயானுக்ரமணிகா ||

விஷயா:	பட்ட ஸங்க்யா	ஶ்லோக ஸங்க்யா
ஷட்சத்வாரிம்ஶபடலே—		
பரிவாரஸ்தாபனவிதி:	9	34
வ்ருஷபலக்ஷணம்	15	60½
ஶ்ரீதேவலக்ஷணம்	16	66½
ஸப்தமாத்ருநாமானி	,,	68
வீரபத்ரலக்ஷணம்	17	70½
ஸப்தமாத்ருலக்ஷணம்	21	89
ஸப்தசத்வாரிம்ஶபடலே—		
விநாயகலக்ஷணம்	28	32
அஷ்டசத்வாரிம்ஶபடலே—		
ஸுப்ரஹ்மண்யலக்ஷணம்	31	6½
ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம்	33	14
துர்காலக்ஷணம்	34	18
விஷ்ணுலக்ஷணம்	35	22½
ருத்ரலக்ஷணம்	36	26
அஶ்வினீலக்ஷணம்	37	33½
பித்ருதேவதாலக்ஷணம்	38	37
யமலக்ஷணம்	39	43
ரோஹிணீலக்ஷணம்	40	45
நிர்ருதிலக்ஷணம்	41	47½
ஸுவரோலக்ஷணம்	,,	51
வருணலக்ஷணம்	42	53

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	𑌪𑌤𑍍𑌰-𑌸𑌂	𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕-𑌸𑌂
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	43	58
𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	44	61
𑌨𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	45	65
𑌬𑌦𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	46	67½
𑌕𑍇𑌤𑌕𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	48	76
𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	49	78½
𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	50	83
𑌕𑌰𑌞𑍍𑌜𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	,,	85
𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	51	87
𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	,,	89
𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	52	91
𑌸𑌲𑍍𑌲𑌕𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	53	93
𑌤𑌮𑌾𑌲𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	,,	95½
𑌪𑌾𑌟𑌲𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	54	97½
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌤𑌕𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	56	104½
𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	57	107
𑌹𑌰𑍀𑌤𑌕𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	58	112
𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵 — 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	59	116
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍋𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	60	120
𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨 — 𑌪𑌲𑌾𑌶 — 𑌖𑌦𑌿𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	61	124
𑌦𑌾𑌰𑍁𑌦𑍇𑌵 — 𑌨𑌿𑌚𑍁𑌲 — 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 — 𑌉𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	62	130
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌮𑌰𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	63	135
𑌨𑌾𑌗𑌕𑍇𑌸𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	64	137½
𑌪𑍀𑌲𑍁 — 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌗𑍁𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	65	141½
𑌶𑌿𑌗𑍍𑌰𑍁 — 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	,,	145
𑌉𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	66	147
𑌶𑍈𑌲𑍇𑌯𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	67	150
𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍	,,	153

विषयाः	पत्रसं	श्लोकसं
उपपीठलक्षणम्	74	180

अथ लिङ्गलक्षणपटलः

विषयाः	पत्रसं	श्लोकसं
शिवलिङ्गलक्षणम्	75	3
लिङ्गद्रव्यभेदकथनम्	77	11
त्रिविधलिङ्गभेदः	,,	12½
आढ्यादिलिङ्गलक्षणम्	79	18
लिङ्गनाभिशक्तिशिरोवर्तनविधानं सार्धहस्तादिमानम्	82	30
शिरोवर्तनप्रमाणानि	,,	32
शिरोलक्षणानि	84	41½
शिरोवर्तनविधिः	85	44
शिरोमानदोषाः फलानि च	88	54½
स्थावरजङ्गमशिरोलक्षणम्	89	61
लिङ्गानां वर्णशिरआदिकथनम्	90	62½
शिरसां रूपादिकथनम्	,,	65
शिरोवर्तनक्रमाद्व्यक्ताव्यक्तभावः	92	71
लिङ्गदोषाः	96	87½
नागरादिलिङ्गलक्षणम्	98	96½
स्वयम्भ्वादिलक्षणम्	102	108
दैविकादिलिङ्गलक्षणम्	103	111
लिङ्गे ब्रह्मभागलक्षणम्	105	117½
लिङ्गस्य मस्तकाकारकरणविधिः	107	123½
दैविकलिङ्गलक्षणम्	,,	125
अयोनिलिङ्गलक्षणम्	108	127
शिवाधिकलिङ्गलक्षणम्	,,	129½
स्वस्तिकलिङ्गलक्षणम्	109	131
सर्वतोभद्रलिङ्गलक्षणम्	,,	132½
सावर्णिकलिङ्गलक्षणम्	110	136½
धारालिङ्गलक्षणम्	111	139½

विषयाः	पृ.सं	श्लो.सं
शैवलिंगलक्षणम्	113	148½
दैविकलिंगलक्षणम्	,,	149½
मानुषलिंगलक्षणम्	114	150½
स्वायंभुवलिंगलक्षणम्	,,	153
बाणलिंगलक्षणम्	115	156
परिमाणादिलक्षणम्	120	173

पञ्चाशत्तमे पटले—

नागरलिंगपीठलक्षणम्	122	6
द्राविडलिंगपीठलक्षणम्	123	8½
वेसरलिंगपीठलक्षणम्	124	11½
पिण्डिकालक्षणम्	120	22½
पद्मपीठलक्षणम्	128	31
भद्रपीठलक्षणम्	129	34½
वेदिभद्रपीठलक्षणम्	130	37½
वेदिकापीठलक्षणम्	130	42
पीठमुद्रादि	133	51

एकपञ्चाशत्तमे पटले —

पादाधारादिलक्षणम्	140	21

द्विपञ्चाशत्तमे पटले —

लक्षणोद्धारलक्षणम्	156	59

त्रिपञ्चाशत्तमे पटले —

प्रतिमालक्षणे मुद्रादिलक्षणम्	157	2½
तत्र स्थितप्रादि लक्षणम्	158	7
शुण्डयादिषु प्रत्येकक्रमः	160	16½
सवासनादन्ष्टादशसंकीर्तनादि	161	21½

விஷயாঃ	வ௱-ஷ௦	ஶ்லோ-ஷ௦
௲௲வ௲கா௱க௨௵௲-௨ோ௲க௰௲௦	166	43
ஜா௲௰௦௱யொஜ௲க௲௨ঃ	1(7	48
௲௲ா௲௰ா௲ய௲வ௲காரঃ	169	56½
யொ௲௲க௲௲வாரா௲ஷ௰௴	171	64

வ௲௱௨வ௲ஊா௱௲௨ெ வட௵ெ —

௵௲யமெ௱௰ஜ௵ொஹஜ௨௵௲-௨௲௨-௨ா௲ெ ௨௦டவ௰க௲௴	173	3½
த௲௲கூஅாய-௨௱ிஹ்காய-௨ாணி	175	11½
உ௲௨௲௱௲ா௰ா௲௲ா௰வ௲௨ாணக௰௲௴	,,	15½
௲௲வ௲ா௲ஹ௲௲௲௲ா௰ஹெ௲க௰௲௴	177	25

வ௲வ௲ஊா௱௲௨ெ வட௵ெ —

உ௲௨௲௱௲ா௰வ௲௨ாண௴	202	117

ஷட௲வ௲ஊா௱௲௨ெ வட௵ெ —

௨ய௰௨௲௱௲ா௰௦ஜ்ஙீ௨ா௲௦	217	61

ஸ௲வ௲ஊா௱௲௨ெ வட௵ெ —

கய௨௲௱௲ா௰௰க௲ண௴	227	46

அஷ௲வ௲ஊா௱௲௨ெ வட௵ெ —

உ௲௨௲வ௲ா௰௰க௲ண௴	229	9

ஸகொ௲ஷஷீ௲௨ெ வட௵ெ —

௨ய௰௨௲வ௲ா௰௰க௲ண௴	231	8

ஷஷீ௲௨ெ வட௵ெ —

கய௨௲வ௲ா௰௰க௲ண௴	233	7

വിഷയാഃ	പൃ-സം	ശ്ലോ-സം
ഏകഷഷ്ടിതമേഽധ്യായേ —		
കഷ്ടായുർല്ലക്ഷണം	235	7
ദ്വിഷഷ്ടിതമേഽധ്യായേ —		
മദ്ധ്യായുർല്ലക്ഷണം	237	7
ത്രിഷഷ്ടിതമേഽധ്യായേ —		
ഉഡുദശാഫലവിധിഃ	241	13
ചതുഷ്ഷഷ്ടിതമേഽധ്യായേ —		
സർവ്വാസ്തദശാലക്ഷണം	243	4
നവാംശാംശകേത്ര്യംശാംശോദിതദശാ ലക്ഷണം	245	11
സംഹാര്യശാലക്ഷണം സംഹാരാദി ലക്ഷണം ച	248	28
ഉച്ചാദിലക്ഷണം നാനാവിധാഹരണ ലക്ഷണം ച	257	61
പഞ്ചഷഷ്ടിതമേഽധ്യായേ —		
ഹോരാസ്കന്ദലക്ഷണം	258	1
തത്രദൈവീലക്ഷണാദി ച	261	11
തത്രസ്കന്ദാദലക്ഷണം	267	35
ഷട്ഷഷ്ടിതമേഽധ്യായേ —		
അംശ്വാദിലക്ഷണം	269	5
പ്രത്യംശലക്ഷണം സംഖ്യാനാദി ച	271	11½
പരിവർത്തനാദീനി	281	50½
ദൈവദൈവീലക്ഷണാദി	285	62

விஷயா:	பா--ஸம்	ஶ்லோ-ஸம்
ஸப்தஷஷ்டிதமே படலே —		
வ்ருஷவாஹநமூர்த்திலக்ஷணம்	286	1½
தத்ர ஸம்ஹாரதிஸம்ஹாரலக்ஷணம்	287	6
லக்ஷணாந்தராணி	290	20½
அஷ்டஷஷ்டிதமே படலே —		
ந்ருத்தமூர்த்திலக்ஷணம்	292	5
தத்ர ஶைவநாட்யமூர்த்திநாமாநி	293	12
க்ஷ்வேளாத்ரஶிவாதிலக்ஷணம்	294	15½
ஜாஸாலக்ஷணம்	296	22
லக்ஷணாந்தராணி ஸநாநி அ	304	54½
அபஸ்மாரலக்ஷணம்	306	62½
பீஶ்வரஹாஸம்ஜ்ஞாதிலக்ஷணம்	308	71½
த்விதீயந்ருத்தலக்ஷணம்	,,	73½
த்ருதீயந்ருத்தலக்ஷணம்	309	76
சதுர்த்தந்ருத்தலக்ஷணம்	,,	77½
பஞ்சமந்ருத்தலக்ஷணம்	310	81
ஷஷ்டந்ருத்தலக்ஷணம்	311	85
ஸப்தமந்ருத்தலக்ஷணம்	313	92
அஷ்டமந்ருத்தலக்ஷணம்	,,	93½
நவமந்ருத்தலக்ஷணம்	314	97
ஏகோநஸப்ததிதமே படலே--		
கங்காதரமூர்த்திலக்ஷணம்	315	1
உமாஸஹமூர்த்யாதிலக்ஷணம்	316	7
தேவீலக்ஷணம்	317	12
ஸப்ததிதமே படலே —		
த்ரிபுராந்தகமூர்த்திலக்ஷணம்	318	1

விஷயா꞉	பத்ர-ஸம்	ஶ்லோ-ஸம்
[illegible]லக்ஷணம்	324	26½
[illegible]மூர்த்தி-லக்ஷணாநி	330	48
ஏகவிம்ஶதிதமே படலே —		
கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி-லக்ஷணம்	332	6
பார்வதீ லக்ஷணம்	333	9
ப்ரஹ்ம லக்ஷணம்	334	11½
விஷ்ண்வாதி லக்ஷணம்	336	19
த்விவிம்ஶதிதமே படலே—		
அர்த்தநாரீஶ்வரமூர்த்தி-லக்ஷணம்	339	9
த்ரிவிம்ஶதிதமே படலே —		
கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி- லக்ஷணம்	343	15
சதுர்விம்ஶதிதமே படலே —		
பாஶுபதமூர்த்தி- லக்ஷணம்	346	10
பஞ்சவிம்ஶதிதமே படலே —		
கங்காளமூர்த்தி-லக்ஷணம்	362	66
ஷட்விம்ஶதிதமே படலே —		
ஹரிஹரார்த்தமூர்த்தி-லக்ஷணம்	365	9
ஸப்தவிம்ஶதிதமே படலே —		
பிக்ஷாடநமூர்த்தி-லக்ஷணம்	368	10
அஷ்டாவிம்ஶதிதமே படலே —		
அஜைகபாத்ருத்ரமூர்த்தி-லக்ஷணம்	370	4

விஷயா:	பத்ரம்	ஶ்லோகம்
ஏகோநாஶீதிதமே படலே—		
வ்யாக்²யாநத³க்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம்	374	15½
வீணாத⁴ரத³க்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம்	375	17
ஜ்ஞாநத³க்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம்	,,	19½
யோக³த³க்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம்	377	30
அஶீதிதமே படலே —		
காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணம்	381	14
ஏகாஶீதிதமே படலே —		
லிங்கோ³த்³ப⁴வமூர்த்திலக்ஷணம்	383	4½
த்³வ்யஶீதிதமே படலே —		
வ்ருக்ஷஸங்க்³ரஹணவிதி:	384	1
க்³ராஹ்யவ்ருக்ஷலக்ஷணம்	385	7
ப்ரதிமாயோக்³யவ்ருக்ஷா:	,,	8½
தேஷாம் க்³ராஹ்யத்யாஜ்யவ்ருக்ஷா:	386	12½
வ்ருக்ஷக்³ரஹணே க்ருதாயா: ப³லிக்ரியாயா:	388	21½
வ்ருக்ஷஸ்ய சே²த³நாத³ய:	,,	23
வ்ருக்ஷச்சே²தே³ ப²லாப²லஜ்ஞாநம்	389	26
ஶிவவ்ருக்ஷாநயநவிதி:	391	32
த்ர்யஶீதிதமே படலே —		
ப்ரதிமாதா³ருலக்ஷணம்	395	13
ஸ்தா²நகாஸநஶயநயோ: விஶேஷவிதி:	400	30½
தே³வீப்ரதிமாவிஶேஷ:	402	37
உபப்ரதிமாலக்ஷணம்	403	43
சதுரஶீதிதமே படலே —		

विषयाः	पृ.सं	श्लो.सं
गर्भन्यासविधौ संप्रोक्षणम्	406	6½
वेदिकागर्भसंप्रोक्षणम्	407	10
द्वारसन्निधिविशेषः	408	11
तत्र कर्तव्यकर्मक्रमः	413	35½
गर्भन्यासे कूर्मादिकार्यम्	414	39
स्थानकासनयोः विशेषः	415	41
शयनाधिवासादिस्थापनविधिः	418	53

पञ्चाशीतितमे पटले —

यज्ञोपवीतविधौ तारादिव्रतविशेषनियमः	419	1
अष्टोपनयनव्यवस्थानादिकम्	420	5½
यज्ञसूत्रं परिमाणस्थानप्रमाणादिकथनम्	424	19
नाभीसंव्याकथनम्	,,	22
यज्ञसूत्रव्यवस्थापनकथनम्	425	24
यज्ञोपवीतप्रकारः	,,	24½
हस्तद्वयलक्षणादिकथनम्	426	27

षडशीतितमे पटले —

उत्तरीयविधौ द्वितीयोत्तरीयलक्षणम्	427	. 3
उत्तरीयधारणस्थानानि	,,	3
बहिर्विधौ स्कन्धोत्तरविधिः	432	22
यज्ञोपवीतविधिः	434	28

सप्ताशीतितमे पटले —

कुशसंस्कारे द्रव्यप्रमाणस्थानकथनम्	435	3
द्वितीयकुशवेष्टनविधिः	438	14

विषयाः	पृष्ठम्	श्लोकाः
प्रायश्चित्तविधिः	439	17½
अष्टाशीतितमे पटले —		
सर्वदानाधिवासः	440	4½
सर्वाधिदेवताः जातयश्च	441	5½
सर्वदानवास्तुफलहोमाः	443	13½
नानासर्वदानाधिवासस्थानानि	444	18
एकोननवतितमे पटले —		
सर्वायामप्रमाणसर्वकथनम्	445	3
संस्कारसर्वयुक्तिकथनम्	449	18½
प्रायश्चित्तसंकल्पितसर्वयुक्तयः	454	
नवतितमे पटले —		
सर्वदेवताविग्रहलक्षणेषु विविधसर्वदेवताविधिः	457	11
त्रिविधपाठकथनं देवानां विधिरिति	460	22
षष्ठीसर्वदेवताविधिः	462	30
एकनवतितमे पटले —		
हस्तलक्षणम्	469	,,
द्विनवतितमे पटले —		
आत्मार्थपूजाविधिलक्षणम्	474	18

इति काश्यपशिल्पशास्त्रस्य विषयानुक्रमणिका समाप्ता ॥

க்ணபதி துணை

காசியப சில்பம் உத்தரபாகம்

விஷயாநுக்ரமணிகை

	பக்கம்	வரி
46-வது படலத்தில் —		
பரிவார ஸ்தாபநவிதி	9	16
விருஷப லக்ஷணம்	15	5
அக்நிதேவ லக்ஷணம்	16	7
பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்	16	12
வீரபத்ர லக்ஷணம்	17	7
ஸப்த மாதுரு லக்ஷணம்	21	5
47-வது படலத்தில் —		
விநாயக லக்ஷணம்	29	4
48-வது படலத்தில் —		
ஸுப்ரம்ஹண்ய லக்ஷணம்	31	9
ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணம்	33	6
துர்கா லக்ஷணம்	34	4
விஷ்ணு லக்ஷணம்	35	6
இந்திர லக்ஷணம்	36	3
அசுவிநீ தேவதா லக்ஷணம்	37	9
பித்ரு தேவதா லக்ஷணம்	38	8
யம லக்ஷணம்	39	18
ரோஹிணீ லக்ஷணம்	40	10
நைருருதி லக்ஷணம்	41	5
அப்ஸரஸ் லக்ஷணம்	41	16
வருண லக்ஷணம்	42	9
ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்	43	20

	பக்கம்	வரி
மருத் லக்ஷணம்	44	11
ருத்திர லக்ஷணம்	45	11
ஸோம லக்ஷணம்	46	9
க்ஷேத்திரபால லக்ஷணம்	48	14
ஈசாந லக்ஷணம்	49	6
ஆதித்திய லக்ஷணம்	50	9
அநந்த லக்ஷணம்	50	18
அர்க லக்ஷணம்	51	8
பவ லக்ஷணம்	51	15
மருத் லக்ஷணம்	52	9
அப்ஸரஸ்களின் லக்ஷணம்	53	5
கௌரீ லக்ஷணம்	53	18
சர்வ லக்ஷணம்	54	8
விரிஞ்சி லக்ஷணம்	56	14
சிவோத்தம லக்ஷணம்	57	3
பிருகு லக்ஷணம்	57	11
அகஸ்தியாதி லக்ஷணம்	58	6
விநாயக—ஸரஸ்வதீ லக்ஷணம்	59	7
லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்	60	7
ஏகருத்திர—பசுபதி—வஸு—லக்ஷணம்	61	8
மஹாதேவ-திருமூர்த்தி-நந்த-இந்திர லக்ஷணம்	62	14
காலாக்நி ருத்திர லக்ஷணம்	63	12
நாக லக்ஷணம்	64	5
பீம லக்ஷணம், பூமி லக்ஷணம்	65	4
சிகண்ட-மருத்-லக்ஷணம்	65	16
உக்கிர லக்ஷணம்	66	8
சனைச்சர லக்ஷணம்	67	3
பீடலக்ஷணம்	67	14
மஹாபீட லக்ஷணம்	74	14

	பக்கம்	வரி
49-வது படலத்தில் —		
சிவலிங்க லக்ஷணம்	75	15
லிங்கஸ்வரூப தத்துவம்	77	13
சலாதிலிங்க லக்ஷணம்	79	17
சிலாகிரஹண விதியும் சகுநங்களும்	82	10
சிலாகிரஹண ஸ்தலம்	82	17
சிலாலக்ஷணம்	84	19
சிலாகிரஹண விதி	85	6
சிலாகுணதோஷங்கள்	87	20
ஸ்திரீபுருஷநபும்ஸக சிலாலக்ஷணம்	89	16
3 வித சிலைகளின் உபயோகம்	90	5
சிலையின் முகம் முதலியன	91	13
சிலாகிரஹணத்தில் செய்யவேண்டியவைகள்	92	4
லிங்கமாநபேதங்கள்	96	16
நாகராதி லிங்கலக்ஷணம்	99	12
ஆயாதி லக்ஷணம்	102	10
ஸமலிங்காதிலிங்க லக்ஷணம்	103	9
லிங்கத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திராம்சங்கள்	105	4
லிங்கசிலையை வட்டவடிவமாகச் செய்யும் முறை	107	7
ஸமலிங்க லக்ஷணம்	107	12
வர்தமாந லிங்க லக்ஷணம்	108	10
சிவாதிகலிங்க லக்ஷணம்	109	2
ஸ்வஸ்திக லிங்க லக்ஷணம்	109	7
ஸர்வதோபத்திர லிங்க லக்ஷணம்	109	13
ஸார்வதேசிக லிங்க லக்ஷணம்	110	4
தாராலிங்க லக்ஷணம்	111	8
முகலிங்க லக்ஷணம்	113	15
ஸ்தூலமூல லிங்க லக்ஷணம்	114	3
ஆர்ஷலிங்க லக்ஷணம்	114	8
ஸ்வாயம்புவ லிங்க லக்ஷணம்	114	18

	பக்கம்	வரி
பாணலிங்க லக்ஷணம்	115	11
சிரோவர்தந லக்ஷணம்	121	4
50-வது படலத்தில்—		
பீட லக்ஷணம்	122	11
நாகரலிங்கபீடலக்ஷணம்	122	18
திராவிடலிங்கபீட லக்ஷணம்	123	11
வேஸர லிங்கபீட லக்ஷணம்	124	6
பிண்டிகா லக்ஷணம்	126	15
பத்மபீட லக்ஷணம்	129	3
பத்ரபீட லக்ஷணம்	129	9
வேதிபத்ரபீட லக்ஷணம்	130	10
வேதிகாபீட லக்ஷணம்	131	3
நாநாவிதபீட பலன்கள்	133	17
51-வது படலத்தில்		
பாதசைலாதி லக்ஷணம்	140	3
52-வது படலத்தில் —		
லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்	156	13
53-வது படலத்தில் —		
சலாதிபிரதிமா லக்ஷணம்	157	8
அர்தசித்ராதி லக்ஷணம்	159	2
லோஹஜபிம்பேதாதிகள்	160	19
ஸுகாஸநாதி 18 மூர்த்திகள்	161	11
நாநாவித மூர்த்திமாநங்கள்	166	14
ஜாதியம் சயோஜநவிதி	167	11
திநாதி கணநவிதி	169	8
யோநிநக்ஷத்திரவாராதிபலன்	171	11

	பக்கம்	வரி
54-வது படலத்தில் —		
மூர்த்தி நிர்மாணம் செய்யும் மண்டப லக்ஷணம்	173	7
அங்கு ஆசாரிய சில்பி காரியங்கள்	175	7
உத்தம தசதாலம் முதலிய தாலமாநம்	176	1
தேவதைகளுக்குரிய தாலங்கள்	178	3
55-வது படலத்தில் —		
உத்தம தசதால லக்ஷணம்	202	9
56 வது படலத்தில் —		
மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்	218	3
57-வது படலத்தில் —		
அதமதசதால லக்ஷணம்	227	7
58-வது படலத்தில் —		
உத்தமநவதால லக்ஷணம்	230	2
59-வது படலத்தில் —		
மத்தியம நவதால லக்ஷணம்	231	14
60-வது படலத்தில்—		
அதம நவதால லக்ஷணம்	233	9
61-வது படலத்தில்—		
அஷ்டதால லக்ஷணம்	235	13
62-வது படலத்தில்—		
ஸப்ததால லக்ஷணம்	237	11

	பக்கம்	வரி
63-வது படலத்தில்—		
மூர்த்திஸ்தாபநவிதி	241	9
64-வது படலத்தில்—		
ஸுகாஸந மூர்த்தி லக்ஷணம்	243	4
9 ஸூத்திரங்களில் பூர்வ ஸூத்திர லக்ஷணம்	245	6
கடகஹஸ்தம், ஸிம்ஹ கர்ணம், கர்தரீ லக்ஷணமும் அங்கமாநம் முதலியவைகளும்	248	16
மகுடாதி லக்ஷணமும் ஆபரண லக்ஷணமும்	257	8
65-வது படலத்தில்—		
ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்	258	6
தேவீமாந லக்ஷணம்	261	7
ஸ்கந்தமாந லக்ஷணம்	267	9
66-வது படலத்தில் —		
சந்திரசேகர லக்ஷணம்	269	10
பிரலம்ப பலகலக்ஷணமும் ஸூத்திர ஸ்தாநங்களும்	271	10
பூர்வ ஸூத்திர – அபரஸூத்திரமாநம்	281	14
தேவதேவீ லக்ஷணம்	285	11
67-வது படலத்தில் —		
விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்	286	8
ஸமபங்க அதிபங்க லக்ஷணம்	287	9
மற்ற லக்ஷணங்கள்	290	16
68-வது படலத்தில் —		
நிருத்த மூர்த்தி லக்ஷணம்	292	7
பூர்வஸூத்திரஸ்தாநமாநம்	294	2

	பக்கம்	வரி
அக்நிபாத்திரம் முதலிய லக்ஷணம்	294	14
டமரு லக்ஷணம்	296	14
மற்ற லக்ஷணங்களும் அளவுகளும்	304	11
அபஸ்மார லக்ஷணம்	306	12
பீட லக்ஷணம் பிரபாமண்டலாதி லக்ஷணம்	308	10
2-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	3
3-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	11
4-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	15
5-வது நிருத்த லக்ஷணம்	310	10
6 வது நிருத்த லக்ஷணம்	311	9
7-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	6
8-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	12
9-வது நிருத்த லக்ஷணம்	314	4

69-வது படலத்தில் —

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்	315	6
மத்திய ஸூத்திராதி லக்ஷணம்	316	12
தேவீ லக்ஷணம்	317	16

70-வது படலத்தில் —

திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணம் ஆபங்க ஸமபங்க அதிபங்காதி லக்ஷணம்	324	13
7-விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்கள்	330	7

71-வது படலத்தில் —

கலியாணஸுந்தர மூர்த்தி லக்ஷணம்	332	8
பார்வதீ லக்ஷணம்	333	6
ப்ரம்ஹதேவ லக்ஷணம்	334	8
விஷ்ணுவாதி லக்ஷணம்	336	3

	பக்கம்	வரி
72-வது படலத்தில்—		
அர்தநாரீசுவர மூர்த்தி லக்ஷணம்	339	9
73-வது படலததில்—		
கஜஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்	343	7
74-வது படலத்தில்—		
பாசுபத மூர்த்தி லக்ஷணம்	346	8
75-வது படலத்தில்—		
கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணம்	362	3
76-வது படலத்தில்—		
ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணம்	365	6
77-வது படலத்தில்—		
பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்	368	5
78-வது படலத்தில்—		
சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்	370	12
79-வது படலத்தில்—		
வியாக்கியா தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	11
வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	15
ஜ்ஞாந தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	8
யோகதக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	377	17
80-வது படலத்தில் —		
காலஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம்	381	6

	பக்கம்	வரி
81-வது படலத்தில் —		
லிங்கோத்பவமூர்த்தி லக்ஷணம்	383	5
82-வது படலத்தில் —		
விருக்ஷஸங்கிரஹணவிதி	384	6
3வித விருக்ஷங்களின் லக்ஷணம்	385	9
சூலத்திற்குத் தகுதியுள்ள விருக்ஷங்கள்	385	15
அவைகளுள் கிரஹிக்கக்கூடியவைகளும் கூடாதவைகளும்	386	12
விருக்ஷகிரஹணத்தில் ஆசார்ய சில்பி காரியங்கள்	388	14
விருக்ஷத்தின் முகம் முதலியன	388	18
விருக்ஷச்சேதகாலத்தில் சுபாசுபமறிதல்	389	16
வெட்டிய மரத்தை எடுத்துவரவேண்டிய முறை	391	7
83-வது படலத்தில் —		
சூலதாரு லக்ஷணம்	395	8
ஸ்தாநகபிம்பம் ஆஸநபிம்பங்களில் விசேஷம்	400	17
தேவீசூலத்தில் விசேஷம்	402	8
உபசூல லக்ஷணம்	403	17
84-வது படலத்தில் —		
சூலஸ்தாபந விதியில், மண்டப லக்ஷணம்	406	5
கௌரீ ஸஹிதராகுல் விசேஷம்	406	8
அங்கு செய்யவேண்டிய காரியங்கள்	413	8
சிவஸ்தாபநத்தில் ஆசாரியன் செய்யவேண்டியது	414	8
ஸ்தாநக பிம்பம் ஆஸநபிம்பங்களில் விசேஷம்	415	4
ஆதாரசிலை ரத்நம் முதலியவைகள் வைக்கும்விதி	418	4
85-வது படலத்தில்—		
ரஜ்ஜுபந்தநத்தில், செம்புப்பட்டை சுத்தவேண்டிய அவசியம்	419	6

	பக்கம்	வரி
அஷ்டபந்தன திரவியங்களின் அளவு	420	10
கயிறுகளின் பருமன் முதலியன	424	4
நாடிகளின் எண்ணிக்கை	424	15
ரஜ்ஜு திரவியத்தின் பருமன்	425	8
ரஜ்ஜுபந்தனம் செய்யவேண்டிய முறை	425	10
ஹிருத்பத்மம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	426	4

86-வது படலத்தில்—

மூன்றுவிதமான மண்களின் லக்ஷணம்	427	14
மண் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	428	2
பலவிதமான மிருத்ஸம்ஸ்காரங்கள்	432	12
ரஜ்ஜுபந்தன விதி	434	7

87-வது படலத்தில்—

கல்கத்திற்கு சுக்கான் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	435	8
மூன்றுவிதமான கல்கலேபன முறைகள்	438	10
படாச்சாதன விதி	439	4

88-வது படலத்தில்—

வர்ணங்கள் உண்டானவிதம்	441	1
வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளும் ஜாதிகளும்	441	5
வர்ணங்களின் உட்பிரிவுகள்	443	4
நாநாவித வர்ணங்கள் உண்டாகுமிடங்கள்	444	10

89-வது படலத்தில்—

ஸ்தாபிம்பங்களுக்குரிய வர்ணங்கள்	445	15
கலப்பு வர்ணங்கள்	446	4

90-வது படலத்தில்—

பிம்பங்களுக்குரிய வர்ணலேபன விதி	458	2

	பக்கம்	வரி
மூன்றுவித பந்தங்களும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	460	16
ஆறுவிதமான வர்ணலேபந முறைகள்	462	12
91-வது படலத்தில்		
பக்தர்களின் லக்ஷணங்கள்	469	15
92-வது படலத்தில்—		
நான்குவித சண்டிகேச லக்ஷணம்	474	3

காசியபசில்பம் உத்தரபாகம் விஷயாநுக்கிரமணிகை முற்றும்.

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍

𑌪𑍁𑌟𑍇		𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇	𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃	𑌅𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃
134		2	𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂	𑌤𑌂𑌶𑌂
135		7	𑌨𑌾𑌨𑌤𑍍𑌯	𑌤𑌾𑌨𑌤𑍍𑌯
173		4½	𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾	𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾
365	𑌅𑌧𑌃	2	𑌶𑍁𑌕𑍃𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯	𑌶𑍁𑌕𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯
440		2	𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶	𑌦𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தின் பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	11	கேவி	கோவி
18	10	வீற்றிஇரு	வீற்றிரு
18	3	வீற்றியிரு	வீற்றிரு
19	2	,,	,,
19	9	,,	,,
.20	6 & 7	,,	,,
20	14	,,	,,
42	7	,,	,,
65	16	தாகும்.	தாகும். மருத்துக்கள் 8 பேர்கள்

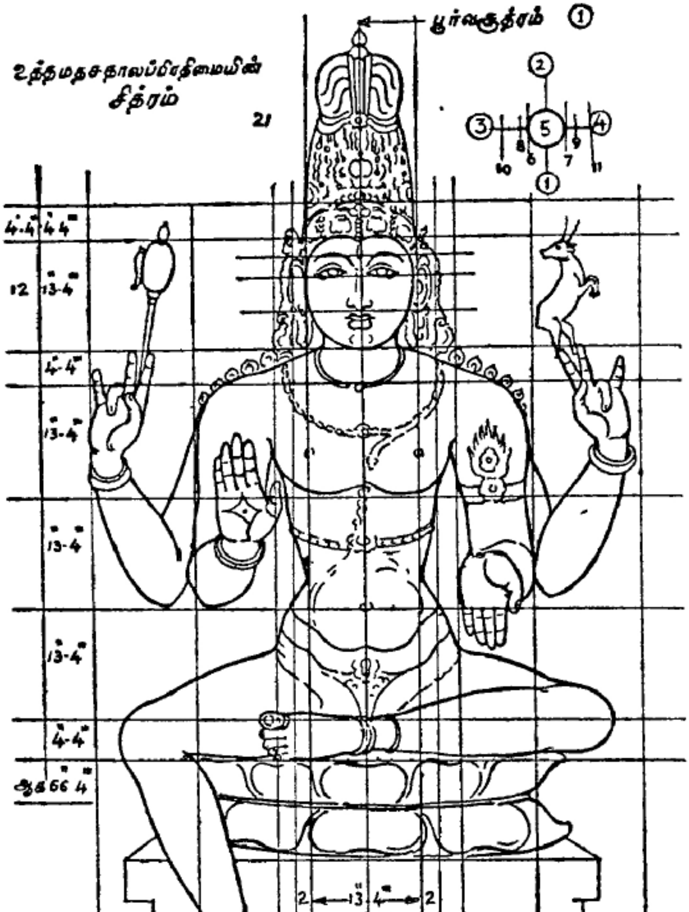

வைத்தியநாதஸ்தபதி.

ஸ்ரீ மணெபாய நஃ

அய காஶ்யவஶிலெ உத்தரஹாமஃ ||

|| அய ஷட்சத்வாரிம்ஶ: படலஃ ||

வரிவாரவியிஃ ||

அய வக்ஷ்யெ விஶெஷெண வரிவாரவியிம் வரம் |

ஷூள அ ஷொடஶ தயா ஷாத்ரிம்ஶத் யயாக்ரமம் || க ||

ஏதத்ஸர்வம் ப்ரதமெ(மம்) ஶாலெ(லம்) வரிவாரம் ந கல்வயெத் |

ஏதத்ஸர்வெ து வரிவாராஷ்டகம் ஹிஜ(ஹவெத்) ||

௨

கணபதி துணை.

காசியப சில்பம்-உத்தரபாகம்.

நாற்பத்தாருவது படலம்.

பரிவார விதி

இனி விசேஷித்து பரிவார விதியைக் கூறுகிறேன். பரிவாரங்கள் *அஷ்ட பரிவாரம்-ஷோடச பரிவாரம்-துவாத்ரிம்சத் பரிவாரம் என்று மூன்று வகையாகும். (1)

இமே கூறப்பட்டுள்ள எல்லாப் பரிவாரங்களையும் முதல் பிராகாரத்திலேயே வைக்கலாகாது.

---

* அஷ்ட 8, ஷோடச 16, துவாத்ரிம்சத் 32.

ஷோடஶாஷ்ட(ஷ்டௌ)பரிவாராந்யாத்ய ப்ராகாரே ப்ரகல்பயேத் |
ப்ராகாரே ச த்விதீயே(த்ருதீயே)தே த்வாத்ரிம்ஶத்
பரிவாரகம் || ௩ ||

தத்தத்ப்ராகாரமத்யே வா ஸாலகுட்யாஶ்ரிதேऽபி வா |
மத்யாயாமம் விநா பீஜம் சதுரஶ்ரே க்ருதே ஸதி || ௪ ||

நவாம்ஶம் விபஜேத் பீஜம் மத்யாம்ஶே மூலஹர்ம்யகம் |
ததா ஹ்யஷ்டாஸ்வ(ந்ய)ம்ஶேஷு பூர்வாதிக்ரமயோகத: ||

ப்ராச்யாம் சைவ வ்ருஷப: ஸ்தாப்ய: அக்நௌ து அக்நிதுர்கிகா |
அக்நிதுர்காத் தஸவ்யே ஸப்தமாதர ஏவ ச || ௬ ||

முதல் பிராகாரத்தில் அஷ்ட பரிவாரங்களையும், 2வது பிராகாரத்தில் ஷோடச பரிவாரங்களையும், 4வது (3வது) பிராகாரத்தில் துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களையும் வைக்க வேண்டும். (3)

அவைகளை அந்தந்த பிராகார மத்தியிலாவது பிரா காரச் சுவற்றை ஒட்டியாவது வைக்கவேண்டும்.

பீஜமாகிய மத்திய பாகத்தை நீக்கி, அதன் வெளியே உள்ள நீளத்தை சதுரச்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அதை 9 கண்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதில் பீஜமாகிய மத்திய கண்டத்தில் மத்தியிலுள்ள $\frac{1}{9}$ பங்கு அளவு மூலஸ்தானத்தின் கோவிலாகும்.

அப்படிகாணப்பட்ட மற்ற பாகங்களில் (மற்ற 8 கண்டங்களில்) கிழக்கு திக்கு முதலாக முறையே, கிழக்கு திக்கில் விருஷபதேவரை (நந்தியை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில், அக்நிதேவன் அல்லது அக்நி துர்கையையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களையும், தென்

தக்ஷிணே வீரபத்ரஞ்ச வாமே சைவ விநாயக: |
வாருணே ஷண்முகஞ்சைவ ஜ்யேஷ்டா சைவ வாயு-
கோணகே || ௭ ||

ஸௌம்யே து கேசவ: ப்ரோக்த: காத்யாயநீ து வா |
ஈசாநே ஸூர்யமித்யுக்தம் பீடம் ப்ரதிமா து வா ||

ப்ரதிமா சாலயோபேதா பீடம் சாலயம் விநா |
உக்ராக்நீசாந்தஸம்ஸ்தா: பச்சிமாபிமுகம் ஸ்திதா: || ௮ ||

நைர்ருத்யவாருணவாயவ்யா: ஸர்வே து ப்ராங்முகம் ஸ்திதா: |
விஷ்ணுஸ்சேத் ப்ராங்முக: ஸௌம்யே துர்கா சேத் தக்ஷிணா-
நநா || ௯ ||

திசையில் வீரபத்திரரையும், அதன் இடது பக்கத்தில் தென் மேற்கு மூலையில் விநாயக மூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் ஷண்முகனையும், வடமேற்கு மூலையில் ஜ்யேஷ்டா தேவியையும், வடதிசையில் விஷ்ணு அல்லது காத்யாயநீ (கௌரி) தேவியையும், ஈசாந திசையில் சூரியனையும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

சூரியனை பீடவடிவமாகவோ பிரதிமாரூபமாகவோ அமைக்கலாம். பிரதிமையாக இருந்தால் ஆலயத்திலும் பீடமாக இருந்தால் ஆலயமில்லாமலும் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கு—அக்நி மூலை—ஈசாந மூலை இந்த திக்குகளிலிருக்கும் தேவதைகள், மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். தென்மேற்கு—மேற்கு—வடமேற்கு, இந்த திக்கிலிருக்கும் தேவதைகள், கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

வடக்கில் விஷ்ணுவை வைப்பதானால் கிழக்கு நோக்கியும், துர்கையானால் தெற்கு நோக்கியும் இருக்கவேண்டும்.

ஊதாரः ஸஊதூவக்தூா: ஸூ௱ः திஜெஸः வஹீஊாநநः |
ஊதூவாஊஹூவிஜெஸः ஹூாஅூாஹிஊ௱வ உஅூதெ || ௧௪ ||

சூஃஊ வா ஷிதீூஹாஜெ வா கூஂஜெ அஜ்ஞூா௱ஹூயஜி |
திூஃஜெ பஜிவீாஜெறூ வூஷஹூாநஂ வாஂ ஹவெக || ௧௫ ||

*கூவா௱ஹூஐஃஜெ ந தயொஊகெஹுதீஊஷஹாஜிதெ |
நவயா ஸூாக வூஷஹூாநஂ ஜொவ௱ஆாநிஜிகதி:
(தெ:) || ௧௬ ||

ஊணவாஆய தஹீஹூஂ வூத(ஷ)வீாஹூாஂ ஹவெக |

ஸப்தமாதாக்கள் அழகுபெற்ற முகமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சூரியன் மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் இடது பக்கத்திலிருக்கும் விநாயகர் கிழக்கு நோக்கி இருக்கவேண்டும். முதல் பிராகாரம் அல்லது 2வது, 3வது பிராகாரத்தில், (அதற்கு உரிய இடத்தில்) சண்டிகேசுவரருக்கு ஆலயமிருக்கவேண்டும்.

பலிபீடத்திற்கு முன்னிலையில், 3 கோல் தூரத்தில் விருஷபஸ்தாநம் இருப்பது சிலாக்கியமாகும். இந்த ஸ்தானத்திலிருந்து, வெளியிலுள்ள துவஜதண்டம் வரையிலுள்ள நடுவெளியை 8 பாகமாகச் செய்ய, முன்கூறிய இடத்துடன், நந்திகேசுவரரின் ஸ்தானம் 9 ஆகும்.

விருத்த பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) மத்தியமானது, கோபுரவாயிலின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்தாவது, மண்டபத்திலிருந்தாவது கணக்கிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். (மண்டபம் கோபுரவாயில்களின் நடுவிலிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

---

*'கூவாஂ ஆாயஹெஃஜெ த௱'-ஊதி வாஜாஹூ௱ஜ |

பரிவாராஷ்டகம் ப்ரோக்தம் ஷோடஶம் சாதுநா ஶ்ருணு ||

மூலே(மூலாத்) து பஞ்சபஞ்சாம்ஶே ப்ராகாதிஷு
க்ரமாத் |

இந்த்ராஶ்விநௌ ச வஹ்நிஶ்ச பிதரஶ்ச யமஸ்ததா || ௧௫ ||

ரோஹிணீ நிர்ருதிஶ்சைவ அப்ஸரோகண ஏவ ச |
வருணோ ருஷயஶ்சைவ மருதோ ருத்ராஸ்ததைவ ச || ௧௬ ||

ஸோமஶ்ச க்ஷேத்ரபாலஶ்ச ஈஶாநாதித்ய ஸம்ஜ்ஞகா: |
மூலஹர்ம்யேக்ஷணாஸ்தாஸ்து ஸ்தாபயேத்து ப்ரதக்ஷிணம் ||

ககுப்காம்ஶகதாந் தேவாந் ப்ராச்யாம் பஶ்சிமாநநாந் |
பஶ்சிமஸ்தாந் ப்ராங்முகாந் கல்பயேத் கல்பவித்தம: || ௧௭ ||

இவ்விதமாக அஷ்ட பரிவாரங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ஷோடச (16) பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக :—

மூலஸ்தானத்தைப்போல 5 மடங்கு தூரம் வரையிலுள்ள 2வது பிராகாரத்தில், 5வது பாகத்தில், கிழக்கு திக்கு முதல், முறையே 1. இந்திரன் 2 அசுவினீ தேவர்கள் 3. அக்கினி 4. பிதிருக்கள் 5. யமன் 6. ரோஹிணீ 7. நிர்ருதி 8. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 9. வருணன் 10. இருஷிகள் 11. மருத்துக்கள் 12 ருத்திரர்கள் 13. சந்திரன் (அல்லது குபேரன்) 14. க்ஷேத்திரபாலர் 15. ஈசானன் 16. ஆதித்யர்கள் இவர்களை, மூலஸ்தானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி வலமாக பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (17)

பரிவார தேவதைகளின் ஸ்தாபன விதியை அறிந்தவன், கிழக்கு திக்கில் கிழக்கு பிராகாரத்திலிருக்கும் தேவதைகளை மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு திக்கில் மேற்கு பிராகாரத்

ஷோட³ஶம் ஷோட³ஶாவ்ருʼத்தம் ச த்³வாத்ரிம்ஶத³த² ப்ரோச்யதே ।
சதுர்தே² ஸாலபீடே² து நவநவவிபா⁴ஜிதே ॥ ௧௯ ॥

பா³ஹ்யே து சதுரஷ்டாம்ஶே பூர்வாதி³க்ரமயோக³த: ।
அநந்தோர்கோ ப⁴வஶ்சைவ மருதோப்ஸரஸஸ்தயா ॥ ௨௰ ॥

கௌ³ரீ ஶர்வோ விரிஞ்சஶ்ச ஶிவோத்தமோ ப்⁴ருʼகு³ரீஶ்வர: ।
அக³ஸ்த்ய: கௌஶிகஶ்சைவ ஏகநேத்ரோ விநாயக: ॥ ௨௧ ॥

ஸரஸ்வதீ ச லக்ஷ்மீஶ்ச ஏகாக்ஷஶ்சைகருத்³ரக: ।
பஶுபதிஶ்ச வஸவ: ஸஹதே³வஸ்ததை²வ ச ॥ ௨௨ ॥

த்ரிமூர்த்திர்த⁴நதே³ந்த்³ர: காலாக்³நிருத்³ர ஏவ ச ।

திலிருக்கும் தேவதைகளை கிழக்கு முகமாகவும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (18)

இவ்விதம் ஷோடச பரிவாரங்களின் ஸ்தாபன விதி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துவாத்ரிம்சத் (32) பரிவாரங்களின் ஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன்.

நான்காவது பிராகாரத்தின் பீஜத்தை (இடை-வெளியை) ஒன்பது ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்து, (மத்திய பாகத்திலிருந்து) வெளியே 4வது பாகமாகிய 8வது பாகத்தில், முறையே, கிழக்கு முதல் 1. அநந்தன் 2. அர்க்கன் 3. பவன் 4 மருத்துக்கள் 5. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 6. கௌரீ 7. ஶர்வன் 8. ப்ரஹ்மா 9. சிவோத்தமன் 10. ப்ருகு 11. ஈசன் 12. அகஸ்தியர் 13. கௌசிகர் 14 ஏகநேத்ரன் 15. விநாயகர் 16. ஸரஸ்வதீ 17. லக்ஷ்மீ 18. ஏகாக்ஷன் 19. ஏகருத்ரன் 20. பசுபதி 21. வஸுக்கள் 22. த்ரிமூர்த்தி 23. தநதன் 24. இந்திரன் 25. காலாக்நிருத்ரன்

ஶ்ரீகண்டோ ந(நா)கதேவஶ்ச பீமோ பூமிஶ்ஶிகண்டக: ॥ ௨௩ ॥

உக்ரஶ்ஶநைஶ்சரஶ்சைவ த்வாத்ரிம்ஶத் பரிவாரகா: ।
ஏதாஸாம் பூமிஸ்தாநே கௌரீஸ்தாபநமாசரேத் ॥ ௨௪ ॥

கௌரீஸ்தாநே து பூமேஶ்ச பூமிம் ஶேஷம் யதோதிதம்-
ஆசரேத் ।
அந்தர்முகாஸ்து தேவாஸ்து ஸ்தாபயேத்து விஶேஷத: ॥

கௌர்யாஸ்து வநமாலாய(ஶாலிகாபாத)விமாநம் வா
ப்ரகல்பயேத் ।
அந்யேஷாமபி தேவாநாம் விமாநம் வாத மண்டபம் ॥ ௨௬ ॥

மூலஹர்ம்யத்ரிபாதம் வா அர்தம் வா பாதமேவ வா ।
மஹாமண்டபமாநம் வாபி மஹாமண்டபம் வா த்ரிபாதகம் ॥௨௭॥

---

26. ஸ்ரீகண்டன் 27. நா(ந)கதேவன் 28. பீமன் 29. பூமிதேவி 30. ஶிகண்டீ 31. உக்கிரன் 32. சனைச்சரன் ஆகிய 32 தேவதைகளையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

இவைகளில் பூமிஸ்தாநத்தில் கௌரியையும், கௌரீ ஸ்தாநத்தில் பூமியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளைக் கூறியபடியே ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

விசேஷித்து, எல்லா தேவதைகளையும் உள்பக்கம் பார்த்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். (25)

கௌரீ தேவிக்கு, வநமாலை (அல்லது சாலிகாபாதம்) விமானம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளுக்கு, விமானம் அல்லது மண்டபம் செய்யவேண்டும். அது, மூலஸ்தானத்தின் அளவில், ¾–½–அல்லது ¼ பங்கு அளவு இருக்கவேண்டும்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌆𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௨௮ ||

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 |
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 || ௨௯ ||

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌉𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍 |

பரிவாரதேவதைகளின் ஆலயமானது கர்பகிருஹத்திற்கு ஸமமான அளவுடையதாகவோ, அதில் பாதியளவு உடையதாகவோ, முக்கால் பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருக்கவேண்டும். அல்லது 3 கையளவு, அல்லது 4 கையளவு, அல்லது 5 கையளவு இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும்.

ஆபாஸ ஸ்தாநத்தில் அதே அளவினாலேயே (ஆலயத்தைக்)கற்பிக்கவேண்டும். (மூலஸ்தானத்திற்கு வெளியிலும் விஸ்தாரமான கட்டிட அமைப்பு உடையதாக பரிவாராலயமிருந்தாலும், அதன் கர்ப்பகிருஹமானது, அதற்குக் கூறப்பட்டுள்ள அளவின்படியே அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது பொருள்.) (28)

சக்தியின் ஆலயத்தில், மூலஸ்தானத்தின் அளவு எப்படியுள்ளதோ அதே அளவில், மூலஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். அதைவிட அதிக அளவு இல்லாமல், அழகாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்கு மாறுதலாக இருந்தால், விபரீத பலனையளிக்கும். (29)

நந்திகேசுவரரின் ஆலயத்தை திரிவர்க்க மண்டப வடிவத்தில் 4 பக்கங்களிலும் வழிகளுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும். (30)

பரிவாராலயெ ஆரம்ப ஸாரேண நைவ பவேத் ॥ ௩௧ ॥

ஸகலாநாம் து த்வாரமாநம் கர்பமாநம் ததா ப்ரஸாதிதா: ।
ஸர்வேஷாம் தேவதாநாம் து ஸ்தாநகம் வாஸநம் து வா ॥

த்வாத்ரிம்ஶத் பரிவாரம் து ஜாதிஹர்ம்யே ப்ரகல்பயேத் ।
சந்தே து ஷோடஶம் ப்ரோக்தம் ஶேஷே து ஸ்வஸ்திகம்
பவேத் ॥ ௩௩ ॥

அதவா ஸர்வஹர்ம்யேஷு ஸர்வம் வா பரிகல்பயேத் ।
ஜாத்யாயாமாம்ஶகாதீநி ப்ரதிமாலக்ஷணோக்தவத் ॥ ௩௪ ॥

இவ்வாருக பரிவாரதேவதைகளின் ஆலய விதியானது கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

ஸகலமூர்த்திகளுக்கு, துவாரமானமும்-கர்ப்பமானமும் எவ்வாறு கூறப்பட்டதோ, அவ்வாறே, பரிவாராலயங்களுக்குமாம்.

எல்லா தேவதைகளுக்கும் ஸ்தாநகம் அல்லது ஆஸநமாம். (எல்லா தேவதைகளும் நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாம் என்பது பொருள்)

துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களை * ஜாதிஹர்ம்யங்களில் வைக்கவேண்டும். ஷோடச பரிவாரங்களைச் சந்தத்தில் வைக்கவேண்டும். சேஷித்ததை (அஷ்ட பரிவாரத்தை) ஸ்வஸ்திகத்தில் வைக்கவேண்டும். அல்லது எல்லாப் பரிவாரங்களையும் எல்லாவித ஆலயத்திலும் வைக்கலாம்.

ஜாத்யாயாமம்-அம்சகம் முதலியவைகள் பிரதிமா லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (35)

---

* ஜாதிஹர்மியம்-ச்சந்தம்-ஸ்வஸ்திகம் இவைகளை தேவாலய நிர்மாண விதியில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌥 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௩௭ ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௩௯ ||

விருஷப லக்ஷணம்.

பரிவாரங்களுள் முதலில், விருஷப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். உயரத்தில் 50ல் 1 பாகம் அங்குலமாம். கழுத்து முதல் பின்கோடி வரையில் 40 அங்குலமாம். தலையிலிருந்து கழுத்து வரையில் 4 (10) அங்குலமாம். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். மார்பு வரையில் 16 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கால் நீளம் 6 அங்குலமாகும். குளம்பின் நீளம் 2 (3) அங்குலமாகும். இவ்வாறு உயரத்தைக் கற்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (39)

கொம்புகளின் நடுவின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கொம்புகளின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அடிக்கொம்பின்

சதுரங்கு³லம் தத³க்³ரம் (அர்த⁴ம் து) விஸ்தாரம் ஸமுதா³ஹ்ருதம்
க்ரமஶ: க்ருஶாக்³ரம் |
கிஞ்சித்³வக்ரஸமாயுக்தௌ ஶ்ருங்கௌ மத்⁴யே ச பா⁴க³யோ: ||

லலாடவிஸ்தாரம் நவாம்ஶம் முக²விஸ்தாரம் ஶராங்கு³லம் |
ஸத்³வம் ச தத்ஸமம் ப்ரோக்தம் நேத்ரமேகாங்(க³ம் ச த்³வ்ய)ங்கு³லம்
ப⁴வேத் || ௪௧ ||

நேத்ரமத்⁴ய(மத்⁴யாத்)லலாடாந்தம் வேதா³ங்கு³லஸமுச்ச்²ரிதம் |
நேத்ராத் கர்ணாந்தபர்யந்தம் பஞ்சாம்ஶம் கர்ணதீ³ர்க⁴கம் ||

கர்ணமூலவிஸ்தாரம் து த்³விமாத்ரமிதி கத்²யதே |
மத்⁴யவிஸ்தாரம் அப்³தி⁴மாத்ரம் சந்த்³ரமாத்ரவிஸ்த்ருதம் || ௪௩ ||

க⁴நமர்த⁴மாத்ரம் ஸ்யாத் க்⁴ராணம் ஸார்தா⁴ங்கு³லமாயதம் |
வ்யாஸமேகாங்கு³லம் ஸ்யாத் நாஹம் தத்ஸமமுச்யதே || ௪௪ ||

அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்கொம்பின் அகலம் ½ அங்குலமாகும். கொம்புகள் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்திருப்பவைகளாகும். கொம்புகளின் நடுவு சிறிது வளைந்திருப்பவைகளாம். நெற்றியின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் பருமன் 5 அங்குலமாகும். கண் 1 அங்குலமாகும். (கண்ணின் நீளம் 2 அங்குலமாகும்) கண்ணின் நடுவிலிருந்து நெற்றி வரையில் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.

கண்ணிலிருந்து கர்ணாந்தமும், காதின் நீளமும் 5 அங்குலமாகும். அடிக்காதின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். நடுக்காதின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்காதின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். கனம் ½ அங்குலமாகும்.

மூக்கின் உயரம் 1½ அங்குலமாகும். அகலம் 1 அங்குலமாகும். தாழம் அதற்கொப்பாகும். நாஸியின் மேல்த்

ஸமாம்ஶம் நாஸிகோச்சம் து தாம்ஶமித்யபிதீயதே |
ஆஸ்யம் பஞ்சாம்ஶமாயாமமதரோஷ்டம் த்வ்யம்ஶமுச்யதே || ௪௫ ||

த்ரயாம்ஶம் சோத்தரோஷ்டம் ச யுக்தித: கல்பயேத் க்ரமாத் |
ஜிஹ்வாயாமவிஸ்தாரோச்சம் த்ரித்வ்யேகாம்ஶமுதீர்யதே || ௪௬ ||

க்ரீவாவ்யாஸோ தஶாம்ஶ: ஸ்யாத் தன்மூலம்
த்வாதஶாம்ஶகம் |

ப்ருஷ்டக்ரீவஸ்ய மூலஸ்ய வ்யாஸோஷ்டாம்ஶகம் பவேத் ||

ப்ருஷ்டக்ரீவாக்ரவிஸ்தாரம் ஷடம்ஶமுதாஹ்ருதம் |
கசாந்தோச்சம் சதுர்மாத்ரம் தஸ்ய வ்யாஸம் ஷடம்ஶகம் ||

க்ரீவாக்ரஸ்ய கனம் ஸார்தைகாம்ஶமுதீர்யதே |
மத்யே தேஹே வ்யாஸம் சதுர்விம்ஶாம்ஶகம் பவேத் ||

ப்ருஷ்டே வ்யாஸம் த்வாதஶாம்ஶம் ஶேஷம் யுக்த்யா ஸமாசரேத் |

தலத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். வாயின் உயரம் 5 அங்குலமாகும். கீழுதடு 2 அங்குலமாகும். மேலுதடு 3 அங்குலமாகும். இவ்விதம் யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

நாக்கின் நீளம்–அகலம்–உயரம்–இவைகள், முறையே 3–2–1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்பக்கம் அகலம் 6 அங்குலமாகும். கொண்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். கழுத்தின் மேல்பக்கத்தின் கனம் 1½ அங்குலம் அதிகமாகும். நடு உடலின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

பூர்வபாதோருமூலஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சாங்குலம்
இஷ்யதே ॥ ௫௰ ॥

ஊர்வக்ரம் சதுர்மாத்ரம் ஜங்காமூலம் ச தத்ஸமம் |
ஜங்காக்ரம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாத் ஸார்த்தத்ரயாங்குலம்
குரஸ்ய து ॥ ௫௧ ॥

அபரே பாதமூலம் ஸ்யாத் விஸ்தாரமேவம் ப்ரகீர்த்திதம் |
அக்ரேஷ்டாங்குலம் விஸ்தாரம் மூலவிஸ்தாரம் ஷடங்குலம் ॥ ௫௨ ॥

ஜங்காக்ரம் சதுரங்குல்யம் குரவிஸ்தாரம் யுகாங்குலம் |
ஊருபஞ்சாங்குலாயாமம் ஜானுதீர்க்கம் த்விமாத்ரகம் ॥ ௫௩ ॥

ஜங்கா பஞ்சாங்குலம் தீர்க்கம் த்ரிமாத்ரம் குரமானகம்
(ததா) |
புச்சவிஸ்தாரம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாத் மூலாக்ரே ஸார்த்த
மாத்ரகம் ॥ ௫௪ ॥

முன்கால் அடித்துடையின் அகலம் 5 அங்குலமாம். துடை நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 3 அங்குலமாம். குளம்பின் அகலம் 3½ அங்குலமாம். பின்கால்களின் அடித்துடையின் விஸ்தாரம், இவ்விதம் இருக்கவேண்டும். அதன் தலையின் அகலம் 8 அங்குலமாம். அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். குளம்பின் விஸ்தாரம் 4 அங்குலமாம். துடையின் நீளம் 5 அங்குலமாம். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாம். கண்டைக்காலின் நீளம் 5 அங்குலமாம். குளம்பின் அளவு (அகலம்) 3 அங்குலமாம்.

வாலின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். அடிவாலின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். வால் கண்டைக்கால் நுனி

𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௫ ॥

𑌬(𑌵𑌾)𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌏𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌘𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌘𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑌯𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰(𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂) 𑌘𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௭ ॥

𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌕𑍇 ।
𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌜𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌲𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌯𑌤𑌾𑌰𑌣𑍇 ॥

வரையில் நீண்டிருக்கவேண்டும். விசேஷித்து வால் நுனியில் மயிர் அடர்ந்திருக்கவேண்டும். மயிர் அடர்ந்திருக்குமிடத்தில் அகலம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். வால் நுனியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மயிர் 4 அங்குலம் நீண்டிருக்கவேண்டும். பீஜகோசத்தின் அகலமும் நீளமும் 3 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2 அங்குலமாகும். மாணியின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். மாணியானது அடிமுதல் 1 அங்குலம் அகலமும் 1 அங்குலம் கனமுமுடையதாகும்.

விருஷபமானது படுத்த உருவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருக்கலாம். பத்மாஸநம் அல்லது பத்ரபீடத்திலிருக்கவேண்டும். ஸுதையினுல் செய்தால் உள்ளே செங்கற்கள் வைத்துச் செய்யவேண்டும். சிலை—லோஹம் அதிலும் ஸுவர்ணம்—தாம்ரம் இவைகளால் செய்யவேண்டும். லோஹத்தால் செய்யப்படும் விருஷபம் சிறந்ததாகும். உயரம்—அகலம்—நீளங்கள் சிறிதும் குறைவாகச் செய்யக்

𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑌤𑌮𑍍 |
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 || ௧௰ ||

𑌵𑍃𑌷𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ||

𑌅𑌥 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂(𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃) 𑌅𑌨𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 |
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 || ௧௨ ||

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 |
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 || ௧௩ ||

𑌮𑍇𑌷𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ||

𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌰𑍇 |

கூடாது. விருஷபத்தை லக்ஷணத்துடன் செய்பவரே சிற்பியாவார். இதை மாறுதலாகச் செய்யக்கூடாது. விபரீதமாக அமைந்தால், அது விபரீத பலனையளிக்கும். இவ்விதம் விருஷபலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அக்நி தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

அக்நிதேவ லக்ஷணம்.

அக்நிதேவரை உத்தம தசதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். அக்நி பகவான், 2 முகம். 1 ஹிருதயம் (உடல்) 6 வயிறு. 2 மூக்கு. 3 மேகலை (அரையணி) 3 கால். 7 நாக்கு இவைகளையுடையவராவார். வலது முகத்தில் 4 நாக்கும், இடது முகத்தில் 3 நாக்கும் இருப்பதாம். செம்மறியாடு வாகனமாம். 4 கொம்பும், சடைமுடியணியுமுடையவராவார். வலது பக்கத்தில் 4 கைகளும், இடது பக்கத்தில் 3 கைகளும் உடையவராவார்.

தோமரம் வ்யஜநம் வாமே வ்யஸ்தபாத்ரம் விஶேஷத: || ௬௫ ||

வர்ண: ஸ்வர்ணநிபம் வ்யாப்தம் நேத்ரம் பிங்களவர்ணகம் |
ப்ரபாஸுரஸம்யுக்தம் பத்மபீடோபரிஸ்திதம் || ௬௬ ||

ஶுக்லவஸ்த்ரோபேதம் கல்பயேத் தத்ஸ்வரூபம் |

அத ப்ராஹ்ம்யாதிநாமாநி ||

ப்ராஹ்மீ மாஹேஶ்வரீ சைவ கௌமாரீ வைஷ்ணவீ ததா || ௬௭ ||

வாராஹீ ச ததேந்த்ராணீ சாமுண்டா ஸப்தமாதர: |
தக்ஷிணே(அ)தக்ஷிணே சைவ வீரபத்ரவிநாயகௌ || ௬௮ ||

அக்நிதேவனே, வலது கைகள் நான்கிலும், சக்தியாயுதம்–அன்னம்–ஸ்ருக்கு–ஸ்ருவம் இவைகளையும், இடதுகைகள் மூன்றிலும் தோமரமென்னும் ஆயுதம்–விசிறி–நெய்ப்பாத்திரம் இவைகளையும் தரித்து, தங்கநிற உடலும், பொன்னிறமான கண்களும், ஒளிவீசும் மேனியுமுடையவராய், வெண்பட்டாடையணிந்து, பத்ம பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவத்தில் அமைக்கவேண்டும்.

பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்.

பிராம்ஹீ—மாஹேசுவரீ—கௌமாரீ—வைஷ்ணவீ—வாராஹீ—இந்திராணீ—சாமுண்டா இந்த 7 பேர்களுக்கும் ஸப்தமாதாக்கள் என்று பெயர். இவர்களுக்கு வலது பக்கத்தில் வீரபத்திரரும் இடது பக்கத்தில் விநாயகருமாம்.*

---

* கீழே 6–7 சுலோகங்களில், தென்கிழக்கில், அக்நி அல்லது அக்நி துர்கையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களும் தெற்கில் வீரபத்திரரும், தென்மேற்கில் விநாயகரும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு, வீரபத்திரருக்கும் விநாயகருக்கும் நடுவில் ஸப்தமாதாக்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தென்திசையில், அக்நியோ அக்நி துர்கையோ இல்லாவிட்டால்,

𑌅𑌥 𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ ௬௬ ॥

𑌶𑍂𑌲𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 ।
𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 ॥ ௭௦ ॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍃𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀 ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌭𑌯𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
[𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 (𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌚) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀 ॥ ௭௧ ॥
𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।]

வீரபத்ர லக்ஷணம்.

வீரபத்ர மூர்த்தியானவர், வெண்மை நிறமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவராய், சடை முடியும் விருஷபதுவஜமும் கொண்டு, வலது கைகளில் சூலமும் அபயமும், இடது கைகளில் கதையும், வரதமும் தரித்து, ஸர்வாபரண பூஷிதராய், ஆலமரத்தினடியில், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவராவார்.

ஸப்தமாத்ரு லக்ஷணம்.

பிரஹ்மாணியானவள், 4 முகங்களும் (அழகிய முகமும்) 4 கைகளும், தங்கநிறமும், 4 கைகளிலும், அபயம்–சூலம்–வரதம்–ஜபமாலைகளும், ஜடாமகுடமும் பீதாம்பர

அந்த இடத்தில் வீரபத்திரரை வைத்துவிட்டு தெற்கில் ஸப்த மாதாக்களை வைக்கவேண்டுமென்று பொருள்கொள்ளலாகும்.

ஸிதவஸ்த்ராஸநாஸீநா ஹம்ஸவாஹநகந்தரா ॥ ௭௨ ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்தா பீதாம்(ஶுக்லாம்)பரதரா வரா ।
ப்ரஹ்மாணீ சைவ ஸமாக்யாதா ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரிதா ॥

சதுர்புஜா த்ரிநேத்ரா ச அதிரக்ததநுப்ரபா ।
ஶூலம் சாபயம் ஸவ்யே வாமே ச வரதம் ததா ॥ ௭௪ ॥

ஜபமாலாம் ச (டமருகம்) ததீ ஜடாமகுட ஸம்யுதா ।
[பில்வவ்ருக்ஷஸமாஸீநா வ்ருஷபத்வஜஸம்யுதா ।]
ஶம்புநா ஸா ஸத்ருஶா மாஹேஶ்வரீதி கீர்த்திதா ॥ ௭௫ ॥

சதுர்புஜா த்ரிநேத்ரா ச ரக்தவஸ்த்ரஸமந்விதா ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தா வாலிகா (களஶரீ) கிரீடாங்கிதா ॥

ஶக்திகுக்குடஹஸ்தா ச வரதாபய பாணிகா ।
மயூரத்வஜவாஹநீ ச உதும்பரம் ஸமாஶ்ரிதா ॥ ௭௭ ॥

மும் (வெண்பட்டாடையும்) தரித்தவளாய், அன்ன வாஹனத்தில் ஆவலுடன், அரசமரத்தடியில் வெண் தாமரை மலர்மீது வீற்றியிருக்கும் வடிவங்கொண்டவளாவாள்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், மிகச்சிவப்பான உடலொளியும், வலதுபுறம் கைகளில் சூலமும் அபயமும், இடதுபுறம் கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையும் (உடுக்கையும்) சடைமுடியும் தரித்து, பரமசிவனுக்கொப்பான பெருமையுடன்), விருஷபதுவஜம் தரித்து, பில்வ விருக்ஷத் தடியில் வீற்றி) இருப்பவள் மாஹேசுவரி என்று கூறப் படுவாள். (75)

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிகப்பு ஆடையும் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, வாளி என்னும் சிறப்பு ஆபரணமணிந்து, கிரீடத்தை தரித்து, சக்தி என்னுமாயுதம்—குக்குடம் (கோழி) வரத

ஶங்க சக்ரதரா தேவீ வரதாபயபாணிகா |
ஸர்வோந்நத ஸுநிஷ்டா ஸ்யாமா ஸா ஸர்வேஸ்வரா ||

பீதாம்பரதரா தேவீ கிரீடமகுடாந்விதா |
ராஜவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித்ய கருடத்வஜவாஹிநீ || எகூ ||

வைஷ்ணவீதி ஸமாக்யாதா விஷ்ணுபூஷணபூஷிதா |
வராஹவக்த்ரஸம்யுக்தா நீலாம்போத ஸமப்ரபா || அ௦ ||

கரண்டமகுடோபேதா சதுர்புஜ ஸமந்விதா |
ஹலம் ச தக்ஷிணே ஹஸ்தே ச முஸலம் வாமஹஸ்தகே || அக ||

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வரதம் வாமஹஸ்தகே |
ஶ்யாமா க்ருஷ்ணவஸநா ஸர்வாபரணபூஷிதா || அஉ ||

கரண்டமகுடஸம்யுக்தா மஹிஷத்வஜவாஹிநீ |

ஹஸ்தம் அபயஹஸ்தம் இவைகளை கைகளில் தரித்து, மயூர துவஜத்தை தரித்து, அத்திமரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள் (கௌமாரீ) எனப்படுவாள். (77)

பச்சை நிறமும், அழகிய முகமும், நன்கு அமைந்த கொங்கையும், உடையவளாய், பீதாம்பரமணிந்து, கிரீட மகுடம் தரித்து, கைகளில் சங்கு—சக்கரம்—வரதம்—அபயம் இவைகளை தரித்து, விஷ்ணுவுக்குரிய சிறப்பு ஆபரணங் களை அணிந்து, கருட துவஜம்கொண்டு, ராஜவிருக்ஷத் தடியில் வீற்றியிருப்பவள் வைஷ்ணவீ என்று கூறப்படுவாள். ராஜவிருக்ஷம்—சரக்கொன்னை மரம்.

வராஹ முகமும், நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமும், கரண்ட மகுடமும், 4 கைகளும், அவைகளில், வலக் கைகளில் கலப்பையும் அபயமும், இடக்கைகளில், முஸல மும் (முஸலம்-உலக்கை) வரதமும்கொண்டு, கருப்பு ஆடை யுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, மஹிஷதுவஜம்

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾 ।
𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௪௪ ॥

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌜𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾 ।
[𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥]
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵-
𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 ॥ ௪௫ ॥

𑌕𑌪𑌾𑌲𑌶𑍂𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌵𑌰𑌾𑌭𑌯𑌪𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾 ।
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥ ௪௬ ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌚𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀 ।
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌵𑌦𑌨𑌾 𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ ௪௭ ॥

𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

தரித்து, புங்கமரத்தடியில் வீற்றிருப்பவள் **வாராஹியாவாள்.**

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிறந்த பவழத்தின் நிறமும், கிரீட மகுடமும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலக்கைகளில், அங்குசம்–அபயமும், இடக்கைகளில், சக்தியும், வரதமும் தரித்து, கஜதுவஜத்தை தரித்து, கல்ப விருக்ஷத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், **இந்திராணி** என்று கூறப்படுவாள். இனி சாமுண்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

சிகப்பு நிறமும், மேல்நோக்கிய கேசமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவளாய், புலித்தோலாடையும், யானைத் தோல் மேலணியும் அணிந்து, கபாலம்–சூலம்–வரதம்–அபயங்களை கைகளில் தரித்து, சிரோமாலையை அணிந்து தித்திப்பற்களால் பயங்கரமான முகமுடையவளாய், ஆல மரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், **சாமுண்டா** என்று கூறப்படுவாள்,

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌮𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ||
𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 || ௮௯ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

இவ்விதமாகக் கூறியுள்ள லக்ஷணங்களுடன் ஸப்த மாதாக்களை முறையுடன் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

இவர்களின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த மாதாக்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறியுள்ளேன். (89)

காசியபீய சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவாரவிதி என்கிற
நாற்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

[𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥]

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌵𑌶𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

47-வது படலம்

விநாயக லக்ஷணம்.

இனி விநாயக லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பாதம் முதல் உச்சிவரையில் 64 அங்குலமாகும். (1)

உச்சியிலிருந்து மஸ்தகத்தின் எல்லைவரையில் 2 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நேத்திர ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். நேத்திரத்திலிருந்து முகாந்தம் வரையில் 8 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து மார்பு வரையில் 6 அங்குலமாகும். மார்பிலிருந்து தொப்புள் வரையில் 16 அங்குலமாகும். தொப்புளிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 6 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6½ அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) நீளம் 3 அங்குலமாகும். ஜங்கையின்

ஸப்தாங்குலம் தலாயாமம் அங்குஷ்டாக்ராவஸானகம் |
பாதாங்குஷ்டாயதம் த்வ்யங்குலம் ஸார்தாங்குலம் து கநிஷ்டிகா ||

தர்ஜந்யாதிகநிஷ்டாந்தம் ப்ரத்யேகம் து யவோநகம் |
த்ரயோதஶாங்குலம் பாஹு: ப்ரகோஷ்டம் து நவாங்குலம் || ௭ ||

தர்ஜந்யநாமிகே சைவ ஏகவிம்ஶயவாயதம் |
கநிஷ்டாங்குஷ்டயோர்தைர்க்யம் ஸப்ததஶம் யவம் || ௮ ||

ஆதிபர்வாஷ்டநவாம்ஶைஶ்ச ஸப்தஸம்வ்யாயதம் க்ரமாத் |
அங்குஷ்டாதிகநிஷ்டாந்தம் ப்ராதேஶிக்யாதிஹீயதே || ௯ ||

(கண்டைக்காலின்) நீளம் துடையினளவே $6\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பாததலத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

ஆகக்கூடுதல் உயரம் $2+4+8+3+6+16+6+6\frac{1}{2}+3+6\frac{1}{2}+3=64$ அங்குலமாகும். (5)

பாததலத்தின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுனிவரையில் பாதத்தின் நீளமாகும். கால் பெருவிரலின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் முறையே ஒவ்வொரு யவை குறைந்திருப்பதாகும்.

பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 13 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 9 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல்—அணிவிரல்களின் நீளம் 21 யவை ($2\frac{5}{8}$ அங்குலம்) ஆகும். சிறுவிரல்—பெருவிரல்களின் நீளம் 17 யவை ($2\frac{1}{8}$ அங்குலம்) ஆகும்.

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின்

तत्तद्व्यासत्रिभागं स्यान्नखव्यासमुदाहृतम् ।
नखव्यासत्रिभागं स्यान्नखदीर्घं तु वृत्तवत् ॥

[त्र्यंशाधिकं नखव्यासान्नखदीर्घं तु
वर्तुलम् ।]

तलं (वेदं) करतलव्यासं मणिबन्धो द्वियवाधिकम् ।
प्रकोष्ठकं युगमात्रं मात्रं बाहाग्रव्यासं
षड्यवाधिकम् ॥ ௰௧ ॥

बाहुमूलं तु वस्वंशं हस्तकोष्ठान्तरं मात्रकम् ।
सप्तमात्रं तु तन्निम्नं मुखवक्त्रं(मध्यं)दशमात्रकम् ॥

हस्तमूलं षण्मात्रं आस्यान्तस्य दीर्घकम् ।
तन्मात्रं प्रविस्तारं वायाग्रं विजानत ॥ ௰௨ ॥

அகலம், முறையே, *12–8–9–8–7* யவையாகும். *(9)*

அந்தந்த விரல்களின் நகங்களின் அகலம், விரலின் அகலத்தில் ⅓ பங்கு அகலமுடையதாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தில் ⅓ பங்கு உடையதாயும் வட்டமாயும் இருப்பதாகும். (நகத்தின் நீளமானது அகலத்தைவிட ⅓ பங்கு அதிகமுடையதாய் நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாகும். *(10)*

உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 2¼ அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டம் (முன் கையின் அகலம்) 4 அங்குலமாகும். மேல்கையின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 8 அங்குலமாகும். ஹஸ்த கோஷ்டத்தின் இடைவெளி 1 அங்குலமாகும். அது 7 அங்குலம் தணிந்திருப்பதாம். நடுமுகம் (அகலம்) 10 அங்குலமாகும். துதிக்கையின் அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். துதிக்கையின்

[illegible] ॥ ௧௫ ॥

[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ॥ ௧௭ ॥

[illegible] ॥ ௧௮ ॥

நீளம் 22 அங்குலமாகும். துதிக்கை விரல் நுனியின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். துதிக்கை அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பதாம். அதன் நுனியில் 2 துவாரங் களிருப்பனவாம்.

இடது தந்தத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும் வலது பக்கத்தில் தந்தத்தின் அடிப்பக்கம் மட்டிலும் இருப் பதாகும். இடது தந்தம் ஸமதலமாக இருப்பதாகும். உதடு 2 அங்குலம் நீண்டு தொங்குவதாம். கண்ணின் அகலமும் நீளமும் 6 யவையாகும். கழுத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமும் அவ்வாறே 5 அங்குல மாகும். காதின் கனம் ½ அங்குலமாகும். அடிக்காது (அகல்நீளம்) 2 அங்குலமாகும். முகத்தை, யானையின் முகம் எவ்வாறிருக்குமோ அவ்வாறு அமைக்கவேண்டும். (17)

யாஹு வரையில் விஸ்தாரம் 32 அங்குலமாகும்.

ஸ்தநாந்தரம் தசாம்சம் ஸ்யாத் ஹிக்காயாஸ்து ததைவ ஹி ।
ஸ்தநாக்ஷம் த்வியவவ்யாஸம் த்வ்யம்சம் ஸ்தநமண்டலம் ॥ ௧௯ ॥

ஸ்தநாதஸ்தாத்விசாலம் து பஞ்சதசாம்சமுச்யதே ।
த்வாவிம்சத்யம்சம் வ்யாஸம் மத்யோதரவிசாலகம் ॥ ௨௦ ॥

நாபிநிம்நம் விசாலம் ச ஸார்தமம்சமுச்யதே ।
லிங்காயாமம் த்ர்யம்சம் ஸ்யாத் தஸ்யார்தம் தஸ்ய
விஸ்த்ருதம் ॥ ௨௧ ॥

முஷ்காயாமம் விசாலம் ச த்ர்யம்சமம்சமுதாஹ்ருதம் ।
ஊருவ்யாஸம் து த்வாதசம் ஜாநுவ்யாஸம் நவாம்சகம் ॥

ஜங்காமூலே விசாலம் து ஸப்தமாத்ரமுதாஹ்ருதம் ।
நளகாவிஸ்த்ருதம் சாபி ஸார்தத்வ்ய(த்ர்ய)ம்சமு-
ச்யதே ॥ ௨௩ ॥

கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். ஸ்தநங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திலிருந்து ஹிக்கை (நெஞ்சாங்குழி) வரையில் அளவும் அவ்வாறே 10 அங்குலமாகும். முலைக்காம்பின் அகலம் 2 யவையாகும். ஸ்தநமண்டலத்தின் அளவு 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழிடத்தின் அகலம் 15 அங்குலமாகும். நடுவயிற்றின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். தொப்புளின் அகலமும் தாழமும் 1½ அங்குலமாகும்.

லிங்கத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 1½ அங்குலமாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும் அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) அகலம் 9 அங்குலமாகும். அடிக்கண்டைக்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் (நளகையின்) அகலம் 2½ (3½)

தலாஹ்ரஸ்வ து விஸ்தாரம் ஸாயஷ்டாங்குலமிஷ்யதெ |
பார்ஷ்ணியாயாமம் விஸ்தாரம் த்ரிமாத்ரம் மாத்ரமாஹ்ருதம் ||

அங்குஷ்டாதிகநிஷ்டாந்தம் அங்குல்யா யவ மானதஹ |
ஸம்மாத்ராதிகநிஷ்டாந்தம் பஞ்சமாத்ரவிஸ்தாரகம் || ௨௫ ||

தத்பாதம் நவ்யாவம் தத்யத்யதந்நமதம் |
ஸ்தானகம் வாஸனம் வாபி பத்மபீடெ விசேஷதஹ || ௨௬ ||

ஸ்வதந்தம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தே கபிண்டகே
(து மோதகம் |

மோதகம் தக்ஷஹஸ்தே து அங்குசம் தக்ஷிணே கரே || ௨௭ ||

வாமஹஸ்தே து பாசம் வா நாகம் வா அக்ஷமாலிகா |
த்ரிநேத்ரம் ஹேமஸங்காசம் ரக்தவஸ்த்ராந்விதம் || ௨௮ ||

அங்குலமாகும். பாததலம் (உள்ளங்கால்) நுனியின் அகலம் $6\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். (24)

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்களின் அகலம் முறையே, 12–8–7–6–5 யவைகளாகும். (25)

கால்விரல் நகங்கள், விரல் அகலத்தில் $\frac{3}{4}$ பங்கு அகலமும், $\frac{1}{2}$ பங்கு நீளமும் உடையதாய், அகன்று வட்டமாக இருப்பவைகளாம்.

நின்றவடிவமானாலும், உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் விசேஷித்து பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (26)

வலது கீழ்க்கையில் தனது தந்தமும், இடது கையில் இட்டலியும், வலது வெளிக்கையில் அங்குசமும், இடது கையில் பாசம் அல்லது நாகம் அல்லது ஜபமாலையும், துதிக் கையில் மோதகமும் வைத்திருப்பதாகும்.

விநாயக மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், தங்க நிறமும்

ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலம் வா ஸ்தானகே து ப்ரகல்பயேத் |
ஆஸநம் ஸ்வாஸநம் சைவ வாமபாதம் து ஶாயயேத் ||
[வாமேதரம் குஞ்சிதம் ஸ்யாத் ஊருமூலோர்த்வபார்ஷ்ணிகே ||]

ஸ்தாநாஸநே மூர்த்நி பாதே பாதயோ து மத்யகாம் விநா |
[ஸ்தாநஸூத்ரம் து மூர்த்நஸ்ஸ்யாத் பாதயோர்மத்யமாகே |]
ஸாம்ஶக்ரம் தநுவாமே கர்த்தவ்யம் து விசேஷத: ||

வ்யாளயஜ்ஞோபவீதம் ச கிரீடமகுடம் ததா |
கரண்டமகுடம் வாபி ஜடாமகுடிகமேவ வா || ௩௧ ||

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் மஹாகாயம் மஹோதரம் |
ஏவம் விநாயகம் ப்ரோக்தம் ஶ்ருணு ஷண்முகலக்ஷணம் ||

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே விநாயகலக்ஷணம் நாம
ஸப்த அஷ்டாவிம்ஶ: படல: ||

கொண்டு, வெண்பட்டாடையணிந்து இருப்பதாகும். ஸ்தாநகமானால் (நின்ற வடிவமானால்) ஆபங்கமாகவோ ஸமபங்கமாகவோ இருக்கவேண்டும்.

ஆஸனமானால் (உட்கார்ந்த வடிவமானால்) இடது கால் படுக்கையாகவும், வலது குதிகால் அடித்துடையிலிருக்கும்படி குந்தவைத்துமிருக்கவேண்டும்.

புரஸ்ஸூத்திரமானது, உச்சியிலிருந்து இரு பாதங்களில் நடுவில் விழவேண்டும்.

விசேஷித்து, இடது பக்கத்தில் சிறிது சாய்ந்து இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (30)

நாகயக்ஞோபவீதமணிந்து, கிரீடமகுடம் அல்லது கரண்டமகுடம், அல்லது சடைமுடி தரித்து, ஸகல

ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பருத்த வடிவமும் பெரிய வயிறுடன் கூடியது விநாயகரின் வடிவமாகும். இவ்விதம் விநாயகரின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஷண்முகரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

காசியபீய சிற்பசாஸ்திரத்தில் விநாயக லக்ஷணமெனும்
47-வது படலம் முற்றும்.

अथ अष्टचत्वारिंशः पटलः ॥

षण्मुखलक्षणम् ॥

पञ्चतालोत्तमेनैव स्कन्दं कारयेद्विचक्षणः ।
मानोन्मानादिकं सर्वं प्रोक्तं चैव स्कन्दलक्षणे ॥

द्विभुजं वा चतुर्हस्तं षड्भुजं द्वादशहस्तकम् ।
शक्तिं बाणं च खड्गं च चक्रं प्रासं प्रसारितम् ॥

सव्ये वामे तु पिञ्छं तु खड्गं कुक्कुटकं तथा ।
धनुर्दण्डं हलं चैव द्वादशहस्तान्विते स्थितम् ॥

षड्भुजस्य द्वयं खड्गं शक्तिर्दक्षिणबाहुके ।
खेटकं चाक्षमाला च कुक्कुटं वामहस्तके ॥ ௪ ॥

48-வது படலம்

ஷண்முக லக்ஷணம்.

ஸமர்த்தனானவன், ஸ்கந்த விக்ரஹத்தை உத்தம பஞ்சதாலத்தால் செய்யவேண்டும். அளவுகள் யாவும் (ஸோமா)ஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.(1)

ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானது, 2 கைகள், 4 கைகள், 6 கைகள் அல்லது 12 கைகள் உடையதாகும். 12 கைகளுடனிருந்தால், வலது கைகளில், சக்தி–அம்பு–கத்தி–சக்கரம்–பிராஸம்–பிரஸாரிதம் இவைகளும், இடது கைகளில் மயில் தோகை–கத்தி–கோழி–வில்–தடி–கலப்பை இவைகளுமிருப்பதாகும். (3)

6 கைகளிருந்தால், 2 கத்திகள்–சக்தி இவைகள் வலது கைகளிலும், கேடயம்–ஜபமாலை–கோழி இவைகள் இடது

அதஹஸ்ஜெ௨ஹபம் ஶக்திஃ உக்ஷிணெ து கரஷயெ |
கக்ஷ்ம் அாக்ஷஶாரு அவாஉஹஸெ்த ஹவெக் ஸய ‖ ரு ‖

ஷிஹஜம் கக்ஷ்டம் வாமெ ஶக்திஉக்ஷிணஹஸ்தகெ |
கநக்தம் யத்த தத்வஸம் ஸொஶாஸ்கெநாக்தவக் ஹவெக் ‖

ஸ்கந்ஶக்ஷணஶாவ்யாதம் ஜெ்யஷ்டாவியிரதஃ வாழ |

அத ஜெ்யஷ்டாலக்ஷணம் ‖

ஷிஹஜாஉநருவஸ்ஙாபா ஶுஃபொஷ்டா துஙநாஸிகா ‖

ஶுஃபஉாநஷ்நா கக்ஷிஶ்நா அாரக்தவாஸஸீ |
உத்யம் உக்ஷிணெ ஹஸ்தெ வாமெ து கரகாஙிதா ‖ அ ‖

ஹஸ்வீமெ ஸவாஸீநா வருஶிதவநுஷயா |
ஸவஹாரணஸஙவஹா விஸ்யாபஉஉமெயஜா ‖ க ‖

கைகளிலுமிருப்பதாகும். (4)

4 கைகளுடனிருந்தால் வலக்கைகளில் அபயமும் சக்தியும், இடது கைகளில் கோழியும்—மாலையுமிருப்பதாகும். (5)

2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சக்தியும் இடது கையில் கோழியுமிருப்பதாகும்.

இதில் கூறப்படாத விஷயங்கள் யாவும் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறியுள்ளபடியேயாகும். ஸ்கந்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஜ்யேஷ்டாதேவீ லக்ஷணம்.

ஜ்யேஷ்டா தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், தணல் போன்ற நிறமும், தொங்கிய உதடும், உயர்ந்த மூக்கும், தொங்கும் ஸ்தநமும், ஓட்டிய வயிறும், சிவந்த ஆடையும், வலக்கையில் நீலோத்பலமும், இடக்கையில் பானபாத்

காகயூஜஸஹாயாந்தா முறாடி திருகாஙிதா |
தஸ்யா உக்ஷிணவாரெவூ் தா வருஷொ(ஷெ)வெ
வருஷவாஹநஃ || ௧0 ||

ய்யாநாஷ்ரம் ||

ஸிஹெஜெ உக்ஷிணெ ஹஸெ உணூம் வாமெ அ ஸூசிகா |
முஂபிதம் உக்ஷிணம் வாமம் வாஜ்ஞூகாஸநம் || ௧௧ ||

ஸம்ஷ்நா யளவநாஷ்யா அ ஸவாஹரணஹூஷிதா |
கருஷ்ணாஜநநிஹா ரக்தவஸ்த்ரெணவ விஹூஷிதா || ௧௨ ||

வுநவணா ஹகாயஃ ஸவாஹரணஹூஷிதஃ |

திரமும், சிதறிச் சொறுகிய கூந்தலும், காக்கை துவஜமும், நெற்றியில் பொட்டும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங் களையுமணிந்து, இருகால்களும் தொங்க, பத்திரபீடத்தில் ஸூகாஸநத்திலிருப்பவளாவாள். அவளுக்கு வலது பக்கத் தில் விருஷபமும் விருஷவாஹனும் (விருஷபவாஹனத் தில் விருஷவாஹனன்) இருப்பதாகும். (10)

மற்றொருவித தியானம்

ஜ்யேஷ்டாதேவியானவள், வலது கையில் தண்டமும் (தண்டம்-தடி) இடது கையில் ஊசி அல்லது சுட்டிக் காட்டும் குறியும், (அதாவது சுட்டிக்காட்டும் ஆள்காட்டி விரல்) தொங்கிய வலது காலும், உத்குடிகாஸநத்திலிருக் கும் இடது காலும், அழகிய கொங்கைகளும், யௌவனம் பொருந்திய சரீரமும், கருத்த நிறமும், சிவந்த ஆடையும் உடையவளாய் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவ ளாவாள். (12)

அவளுடைய வலது பக்கத்தில், வெளுத்த நிறமும், பருத்த உடலும் (அல்லது பெருந்தோற்றமுள்ள சரீரமும்) உடையவராய், ஸகலஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட

கரண்டமகுடோபேத꞉ ஶுக்லவஸ்த்ராந்வித꞉ ॥ ௧௫ ॥

வ்ருஷபோ வை தக்ஷிணே சைவம் வாமே ச வஹ்நிர்தேவயா ஹவிர்வஹ꞉ ।
ஏவம் ஜ்யேஷ்டா ஸமாக்யாதா துர்காலக்ஷணமுச்யதே ॥

அத துர்காலக்ஷணம் ॥

சதுர்புஜா த்ரிணேத்ரா ச ஸா து ஶ்யாமஸந்நிபா ஶுபா ।
ஸௌம்யா பீதாம்பரோபேதா பீநோருஜகநஸ்தநா ॥

கரண்டமகுடோபேதா ஸர்வாபரணபூஷிதா ।
அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே கடகம் வாமஹஸ்தகே ॥ ௧௬ ॥

பரஹஸ்தே து ஸவ்யே து சக்ரம் வாமே து ஶங்ககம் ।
பத்மஶ்ரீ ஸமாவ்ருஷ்டா பத்மபீடோபரி ஸ்திதா ॥ ௧௭ ॥

மகுடம் தரித்து, வெண்பட்டாடையணிந்து விருஷபதேவர் இருப்பதாகும்.

இடது பக்கத்தில் விருஷபதேவரைப் போலவே ஆடை ஆபரணங்களைத் தரித்து அக்னிதேவன் இருப்பதாகும்.

இவ்விதம் ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துர்கையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (14)

துர்கா லக்ஷணம்

துர்காதேவியானவள் 4 கைகளும், 3 கண்களும், பச்சைமேனியும், சாந்தமான ஆகிருதியும், பீதாம்பரமும், பருத்த துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தனங்கள் உடையவளாய், கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களும் பூண்டு, வலது கை அபயமும், இடது கை கடகஹஸ்தமும் உடையவளாய், வலது வெளிக்கையில் சக்ராயுதமும், இடக்கையில் சங்கும் தரித்து, ஸ்தநங்களில் யானைத்தோலா

நம்ரகக்ஷஸ்தநபரா ச ரக்தகஞ்சுகதாரிணீ |
ஏவம் துர்கா ஸமாக்யாதா விஷ்ணுலக்ஷணமுச்யதே ||

அத விஷ்ணுலக்ஷணம் ||

விஷ்ணு: கிரீடகடககடிஸூத்ராதிபூஷித: |
பீதாம்பரதர: ஸௌம்ய: சதுர்புஜஸமந்வித: || ௧௯ ||

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே கடகம் வாமஹஸ்தகே |
கதா பத்மம் ச வாமே து ஶங்கம் சக்ரம் ச தக்ஷிணே ||

ஸஹாஸ்சைவ பத்மபீடஸ்த: ஸஸ்யஶ்யாமநிபாக்ருதி: |
ஸ்தாநகோ வா ஸ்திதோ வா ஸ்யாதாஸநோபரி ஶ்ரியாந்வித: ||

ஶ்ரியா யுக்தம் கேவலம் வா விஷ்ணுமூர்த்திம் ப்ரகல்பயேத் |

லாகிய வாரும் சிவப்பு ரவிக்கையுமணிந்து, பத்மபீடத்தின் மேல், ஸமபாதத்துடன் நிற்பவளாவாள். இவ்விதமாக துர்கையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விஷ்ணுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (18)

விஷ்ணு லக்ஷணம்

விஷ்ணுவானவர், பீதாம்பரமும், கடிஸூத்திரமும் (கடிஸூத்ரம்—அரைஞாண்) கிரீடமகுடமும் தரித்து, 4 கைகளையுடையவராய், வலக்கையில் அபய முத்திரையும், இடக்கையில் கர்க்கட முத்திரையும் தரித்து, இடக்கைகளில் கதை பத்மமும், வலக்கைகளில் சங்கம் சக்ரமும் தரித்து, பயிர்போன்று பசுமையான நிறத்துடன், பதுமபீடத்திலிருப்பவராவார்.

விஷ்ணு மூர்த்தியை நின்றவடிவமாகவோ உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ செய்வதாகும். விஷ்ணுவின் இடது பக்கத்தில் மஹாலக்ஷ்மி இருப்பதாகும். விஷ்ணு மூர்த்தியை

ஸாம்க்ஷிகவிதெ வஷெ வஹந்தீ ஶ்ரீ: கரத்வயெ || ௨௨ ||

விஷ்ணோர்லக்ஷணமெவம் ஸ்யாதிந்த்ர லக்ஷணமுச்யதெ |

அத இந்த்ர லக்ஷணம் ||

ஏகவக்த்ர: த்விஹஸ்தஶ்ச ஜாதிலிங்கஸவர்ணக: || ௨௩ ||

கரண்டமகுடோபேத: ஸர்வாபரணபூஷித: |

ஶக்திம் (வஜ்ரம்) து தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தேங்குஶம் வஹந் || ௨௪ ||

விஸ்த்ருதோரா தீர்கக்ரீவ: வாமெ ஶசீஸமந்வித: |

த்விநேத்ர: ஸௌம்யவதந: ஸிம்ஹாஸநோபரி ஸ்தித: || ௨௫ ||

ஸ்தாநகோ வா ப்ரகர்தவ்ய: கஜாரூடோபவிஷ்டோ வா |

லக்ஷ்மியுடன் கூடியதாகவோ, தனித்தோ செய்வதாகும்.

மஹாலக்ஷ்மி சிறிது மலர்ந்த இரு தாமரை மலர்களை இரு கரங்களிலும் வஹித்திருப்பவளாவாள். (கிரீடாதி ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாவாள்.)

விஷ்ணு லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. இனி இந்திரன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்

இந்திர லக்ஷணம்

ஒரு முகமும், இரண்டு கைகளும், ஜாதிலிங்கத்தின் நிறமும்கொண்டு, கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலது கையில் சக்தி(வஜ்ரம்)யும், இடது கையில் அங்குசமும் ஏந்தி, அகன்ற மார்பும் நீண்ட கழுத்தும் இரண்டு கண்களும் சாந்தமான முகமுமுடையவனாய், இடது பக்கத்தில் சசீதேவியுடன் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவனுவான். உட்கார்ந்த வடிவமாகவும் செய்யலாம். யானை மீது வீற்றிருக்கும்

இந்த்ரலக்ஷணாவஸாநே அஶ்விநோர்லக்ஷணம் ஶ்ருணு || ௨௬ ||

அத அஶ்விநோர்லக்ஷணம் ||

த்விவிஜாஸநாஸீநாவஶ்விநௌ விஶ்வரூபிணௌ |
தாடிமீபுஷ்பஸங்காஶாவப்ஜபத்ர ஸோமபாயிநௌ || ௨௭ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தௌ த கமண்டலுதாரிணௌ |
நாஸத்யௌ த்வௌ நாஸாந் த பூர்வோக்தகுடிதாரிணௌ ||

கரத்வயஸமாயுக்தௌ ஸர்வபூஷணவிபூஷிதௌ |
அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமே புஸ்தகம் வாமஹஸ்தகே || ௨௯ ||

ப்ரலம்பதக்ஷிணபாதௌ வாமே உத்குடிகாஸநௌ |
தேவாநாம் பிஷஜாவேதௌ ஸர்வசிகித்ஸாவித்யாயகௌ || ௩௰ ||

வடிவமாகவும் செய்யலாம். இவ்விதம் இந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி அசுவினீ தேவர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (26)

அசுவினீதேவ லக்ஷணம்.

உலகில் சிறந்த அழகுடைய அசுவினீ தேவர்கள், இரண்டுபேர்களாவர். இவர்கள் ஸோமபானம் செய்தவர்கள். இவர்கள், மாதுளம் பூப்போன்றநிறமும் மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற கண்களும், உடையவர்களாய், குடாமகுடமும் (குடாமகுடம்—மகுடம்போன்ற முடி)கமண்டலமும் தரித்தவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்கள். வலது கையில் அபயமும் இடது கையில் புஸ்தகமும் தரித்திருப்பார்கள். (29)

வைத்திய விதிகள் யாவுமறிந்த தேவ வைத்தியர்களான இவர்கள், வலதுகால் தொங்கவிட்டும், இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாகவுமிருக்கும்படி வீற்றியிருக்கும் வடிவ

தயோ: பார்ச்வயோ: ஸவ்யே வாமே ச தக்ஷிணே க்ரமாத் ।
த்ருதி: ஸஞ்ஜீவிநீ சைவ ஸம்ஸ்தூதா சாமராந்விதா ॥ ௩௧ ॥

ப்ருஷ்டே விசல்யகரணீ ஸம்ஸ்தூதா சாமராந்விதா ।
வாமே தந்வந்தரிச்சைவ வாமாத்ரேயஸ்ததைவ ச ॥ ௩௨ ॥

பீதரக்தநிபாவேதௌ ஸம்ஸ்தூதௌ க்ருஷ்ணவாஸஸௌ ।
கட்ககேடகஸம்யுக்தௌ ஸர்வாபரணபூஷிதௌ ॥ ௩௩ ॥

அச்விநௌ து ஸமாக்யாதௌ வஹ்னி: பூர்வவதேவ ஹி ।

அத பித்ருதேவதாலக்ஷணம் ॥

பிதர: பீதவர்ணாபா: வ்ருத்தா: கேசோர்த்வபந்தநா: ॥

யஜ்ஞஸூத்ரஸமாயுக்தா: த்விபுஜா: ச்வேதவாஸஸ: ।
நாநாபரணஸம்யுக்தா: பத்மபீடஸ்திதா: ॥ ௩௪ ॥

முடையவர்களாவார்கள். இவர்களின் வலது பக்கத்தில் திருதியும் இடது பக்கத்தில் ஸஞ்ஜீவிநியும் சாமரங்களை தரித்து இருப்பார்கள். பின்பக்கத்தில் விசல்யகரணீ சாமரத்தை தரித்திருப்பவளாவாள். இவர்களின் இடது பக்கத்தில், தன்வந்தரியும், வாமாத்திரேயரும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் மஞ்சள் சிவப்பு நிறமுடையவர்களாவார்கள். கருப்பு வஸ்திரம் தரித்திருப்பார்கள். கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் ஏந்தி, ஸர்வாலங்கார பூஷிதர்களாக இருப்பார்கள். (33)

இவ்விதமாக அசுவிநீ தேவலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. அக்நியின் லக்ஷணம் முன்பு கூறியதுபோலவேயாம்.

பிதிருதேவதா லக்ஷணம்

பிதிருதேவர்கள், மஞ்சள் நிறமும், முதிர்ந்த வயதும், உயரத்தூக்கிக்கட்டிய முடியும், பூணூலும், இரண்டு கை

ஸுகாஸநே ப⁴த்³ரபீடே² வா விஸ்தரஸ்தா² ஸமாஸநா: |
வாமஜாநூபரிந்யஸ்த வாமஹஸ்தஸமந்விதா: || ௩௬ ||

ஸூசீத³க்ஷிணஹஸ்தாஸ்து பிதரஸ்தே ஸமீரிதா: |
பித்ரூணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ஶ்ருணு வைவஸ்வதம்
ததஃ || ௩௭ ||

அத² யமலக்ஷணம் ||

த்³விபு⁴ஜ: க்ருஷ்ணவர்ணஶ்ச க²ட்³க³கே²டகஸம்யுத: |
கராலத³ம்ஷ்ட்ரவத³ந: ரக்தமால்யாநுலேபந: || ௩௮ ||

ரக்தவஸ்த்ரயுதோ ரௌத்³ர: கிரீடமகுடாந்வித: |
தீ³ப்தாக்³நிஸத்³ருஶாக்ஷஶ்ச மஹாமஹிஷவாஹந: || ௩௯ ||

களும், வெண்மையான ஆடையும், நாகாபரணமும், மதி முகமும், உடையவர்களாய், பத்திரபீடப்பலகையில், ஸுகாஸநத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். இடது முழங்காலில் இடது கையை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையை ஸூசீ முகமாக (சுட்டிக்காட்டுவதுபோல)வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவ்விதமாக பிதிருக்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி வைவஸ்வத (யம)னுடைய லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

யம லக்ஷணம்.

யமன், இரண்டு கைளும், கருத்த மேனியும், கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் தரித்து, பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன்கூடிய முகமும், சிவப்பு மாலேயும், செஞ்சந்தனப் பூச்சும், சிவப்பு வஸ்திரமும் தரித்து, பயங்கரமான உருவமுடையவனய், கிரீடமகுடம் பூண்டு, அனல்வீசும் அக்கினி போன்ற கண்களையுடையவனய், பெரியதோர் மஹிஷ வாஹநத்திலிருப்பவனுவான். (39)

வைவஸ்வதஸ்ய பார்ஶ்வே து ஸவ்யயோ க்ரஹோக்ரகௌ
சித்ரகுப்தஃ கின்னரஶ்ச அக்ர பார்ஶ்வே து ஸம்ஸ்திதௌ ||

க்ருஷ்ணஶ்யாமநிபௌ தௌ ச ரக்தவஸ்த்ரதராவுபௌ |
பீடபார்ஶ்வே ஸ்திதௌ க்ரூரௌ ம்ருத்யுஸஹிதாவுக்ரதேஜஸௌ ||

ஜ்வலத்ரோஹிதஸங்காஶௌ வா அஸிதரக்தௌ ஸ்த்ரியௌ |
சாமரதஸ்ஸம்ஸ்திதௌ அக்ரே ஶர்மாஶர்மாக்யயௌ || ௪௨ ||

ஸிம்ஹாஸநாஸீநஃ மஹிஷோ ரோஹிதஃ ததா (அதவா) ஸ்திதஃ |
யமலக்ஷணமாக்யாதம் ரோஹிண்யாஃ லக்ஷணம் ஶ்ருணு || ௪௩ ||

யமனுடைய பக்கங்களில் அருகாமையில் க்ரஹன், உக்ரன் என்பவர்களும், முன்பக்கங்களில், சித்திரகுப்தனும், கின்னரனும் இருப்பார்கள் இவ்விருவரும் கருப்பு நிறமும் பச்சை நிறமும் உடையவர்களாய், சிவப்புவஸ்திரங்களணிந்திருப்பவர்களாவார்கள்.

பீடத்தின் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் பயங்கரமான பராக்கிரமமுடையவர்களாய், மிருத்தியுவுடன் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் நெருப்பைப்போன்ற அல்லது கருப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுடையவர்களாவார்கள்.

யமனுக்கு முன்பக்கத்தில் இரண்டு ஸ்திரீகள் சாமரம் தரித்து நிற்பார்கள். அதற்கு முன்பக்கத்தில் சர்மன், ஶர்மன் என்பவர்கள் நின்றுகொண்டிருப்பார்கள். (42)

யமன் ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றியிருப்பவனாவான். யமனுடைய வாஹநமான மஹிஷம் (எருமை) செம்பட்டை நிறமுடையதாம். (அல்லது யமன் மஹிஷத்தின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பான்.) இவ்விதமாக யம லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ரோஹிணியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (43)

அத ரோஹிணீலக்ஷணம் ||

த்விபுஜா கரண்டமகுடா ரக்தவர்ணா ஸுஶோபநா |
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தா நாகஹஸ்தா ஸிதாம்பரா || ௪௪ ||

ஆஸீநா வா ஸ்திதா வாபி ஸப்தஸங்க்யா ஹி ரோஹிணீ |
ரோஹிண்யேவம் ஸமாக்யாதா நைர்ருத்யலக்ஷணம் ஶ்ருணு || ௪௫ ||

அத நைர்ருதிலக்ஷணம் ||

நைர்ருதிர்நீலவர்ணஸ்ஸ்யாத் த்விபுஜஶ்ச மஹாதநு: |
கட்கம் தக்ஷிணஹஸ்தே து வாமஹஸ்தே ச கேடகம் || ௪௬ ||

பீதவஸ்த்ரதரோ ரௌத்ர: கராலதம்ஷ்ட்ரவக்த்ரக: |

ரோஹிணீ லக்ஷணம்.

ரோஹிணீ தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், கரண்ட மகுடமும், சிவப்பு நிறமும், மங்களகரமான உடலும் உடையவளாய், வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, ஸர்ப்பத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள். ரோஹிணீ தேவிகள் ஏழு பேர்களாவார்கள். இவ்விதமாக ரோஹிணியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நைர்ருதியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (45)

நைர்ருதி லக்ஷணம்.

நைர்ருதியானவன், நீலநிறமும், இரண்டு கைகளும், பெரிய உடம்பும், வலது கையில் கத்தியும் இடது கையில் கேடயமும் உடையவனுய், பீதாம்பரம் தரித்து, கொடுமையுடன் பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன் கூடிய முகமுடைய

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋 𑌜𑌟𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 || ௪௭ ||

𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 |

𑌅𑌥 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌭𑌾𑌰𑌾𑌲𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 || ௪௮ ||

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 |
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌵𑌸𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌨𑍋𑌰𑍁𑌜𑌘𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 || ௪௯ ||

𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃 |
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌃 ||

𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌯𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌃 |
𑌏𑌵𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௫௧ ||

வனய், ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சவ வாஹநத்திலிருப்பவனாவான்." (47)

இவன் நைர்ருத லோகதேவனாவான். இவ்விதம் நைர்ருதியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது இனி அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள் அதிக ஒளியும், கூந்தலும் முன்னுச்சியும், பற்பலவிதமான கூந்தல் முடிச்சும், பலவிதமான புஷ்பாலங்காரமும், வெண் பட்டாடையுமுடையவர்களாய், பருத்த துடை, பிருஷ்ட பாகம், ஸ்தநங்களையுடையவர்களாய், சிறுத்த இடையும், அழகிய வடிவமும், சிரித்த முகமும், பற்பலவிதமான வாசனைப்பூச்சுமுடையவர்களாய், பத்திரபீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுகள் 7 பேர்களாவார்கள். இவர்கள் ஸமபங்கத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரோ லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி வருண லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (51)

அத2 வருணலக்ஷணம் ||

வருண: ஶ்வேதவர்ணஶ்ச த்3விஹஸ்த: பாஶஹஸ்தக: |
ஸர்வாப4ரணஸம்யுக்த: கரண்ட3மகுடான்வித: || ௫௨ ||

பீதவஸ்த்ரபரீதா4ங்க3: மஹாப3லஸமன்வித: |
யஜ்ஞஸூத்ரஸமாயுக்த: மகராஸநஸம்ஸ்தி2த: || ௫௩ ||
[வாருணம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ருஷீணாம் லக்ஷணம்
ஶ்ருணு |]

அத2 ஸப்தர்ஷிலக்ஷணம் ||

ருஷய: பீதவர்ணாஶ்ச நாநாவர்ணாம்ப3ராந்விதா: || ௫௪ ||

வ்ருத்3தா4ஸ்து த்3விஹஸ்தாஶ்சாங்கா3: ஜடாமகுடஸமன்விதா: |
* ஶிவாகாஹ்ருதயாங்காஸ்து யஜ்ஞோபவீதஸம்யுதா: || ௫௫ ||

வருண லக்ஷணம்.

வருணன், வெளுப்பு நிறமுடையவர். அவர் இரண்டு கைகளும், கையில் பாசமுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, கரண்டமகுடம் தரித்து, பீதாம்பரமுடுத்தியிருப்பவராவார். வருணன் மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். அவர் பூணூலணிந்து, மகராஸநத்தின்மேல் வீற்றியிருப்பவராவார் இவ்விதமாக வருணனுடைய லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி இருடிகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்.

ஸப்தர்ஷிகள், மஞ்சள் நிற வடிவமும், பல நிறமுள்ள ஆடை தரித்தும், முதிர்ந்த வயதும், இரண்டு கைகளும்,

---

* அலம்பகாஹ்ருதயாங்காஸ்து இதி பாடா2ந்தரம் | ஹ்ருத3யங்க3லம்பகூர்சாஸ்து இதி யுக்த: பாட2: இதி பா4தி,

ஹஸ்தாப்⁴யாம் ப்³ருஸிதா: ஶாந்தகம் வாஸநம் ததா² வா |
த³ண்ட³ம் த³க்ஷிணஹஸ்தே து ச²த்ரம் வாமகரோத்³ய³தம் ||

ச²த்ரத³ண்ட³ விநா வாபி ஹஸ்தே து ஜ்ஞாநமுத்³ரிகா |
வாமஜாநூபரி ந்யஸ்த வாமஹஸ்தஸமந்விதா: || ௫௭ ||

ப்⁴ருக³ங்கி³ரோ(அ)க³ஸ்த்யஶ்ச வஸிஷ்டோ² கௌ³தமஸ்ததா² |
விஶ்வாமித்ரோ ப⁴ரத்³வாஜ: ஸப்தர்ஷய: ப்ரகீர்திதா: || ௫௮ ||
[ருஷீணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் வாயுலக்ஷணமுச்யதே ||]

சாந்தமான தோற்றமும், சடைமுடியணியும், மார்புடன் அமைந்த முகவாய்க்கட்டையும் (மார்பு வரையில் நீண்ட தாடியும்) பூணூலும், மூன்று பட்டையாக அணிந்த விபூதியும், (விபூதி—திருநீறு) வலது கையில் தண்டமும், (தண்டம்—தடி) இடது கையில் குடையும், உடையவர்களாய், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்சார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பவர்களாவார்கள். (56)

அல்லது தடி குடை இல்லாமல் வலது கையில் சின் முத்திரை தரித்து, இடது கையை இடது முழங்காலின் மேலே வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வடிவமாகவும் இருக்கலாம்.

[நின்றவடிவமானுல், தடியும் குடையுங்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும், உட்கார்ந்த வடிவமானுல் சின்முத்திரையும், முழங்காலின்மேலே வைத்த கையுமாக இருக்கவேண்டுமென்று கொள்ளவேண்டும்.] (57)

பிருகு, அங்கிரஸ்ஸு, அகத்தியர், வஸிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர், பரதுவாஜர், இவர்கள் ஸப்தர்ஷிகள் ஆவார்கள்.

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. வாயுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

𑌅𑌥 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑍁𑌕𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌶𑌬𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌲𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ ௬௧ ॥

𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌥 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

வாயு லக்ஷணம்.

வாயுபகவான், மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். வாயு இரண்டு கைகளும், புகை நிறமும், புகைநிறக் கண்களும், சபள நிறமான உடையும் (சபளம் — பலநிறங்களும் கலந்து நிச்சயிக்கமுடியாத நிறம்) வளைத்து வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட கைகளும், அசையும் கூந்தல் முடிச்சும், பலவித ஆபரணங்களுமுடையவராவார். வலது கையில் துவஜமும், இடது கையில் தண்டமுமுடையவராவார். ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பவராவார் வேகமாகச் செல்ல விருப்பமுடையவர். வாயு லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ருத்திரனின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (61)

ஏகாதச ருத்திர லக்ஷணம்.

உருத்திரர்கள், 4 கைகளும், 3 கண்களும், சடைமுடியணியும், பச்சை உடையும், வெளுத்தமேனியும், பற்பல

ஜடாமகுட ஸம்யுக்தா நாகாபரண பூஷிதா: |
ஸர்வாபரண ஸம்யுக்தா: ஸர்வ(நாநா)புஷ்ப ஸுசோபிதா: ||
அப்யம் பரசு: ஸவ்யே வாமே ஸ்யாத் வரதோ ம்ருக: ||

மஹாதேவ: சிவோ ருத்ர: சங்கரோ நீலலோஹித: ||

ஈசானோ விஜயோ பீமோ தேவதேவோ பவோத்பவ: |
கபாலீ ச இதி ஜ்ஞேயா: ருத்ரா ஏகாதச ஸ்ம்ருதா: ||
[ருத்ராணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ஸோமலக்ஷணமுச்யதே |]

அத ஸோமலக்ஷணம் ||

ஸோமஸ்ஸிம்ஹாஸநாஸீந: குந்தசங்கநிபத்யுதி: |
ப்ரபாமண்டலஸம்யுக்த: ஸிதபத்மாஸ்யவக்த்ரக: || ௬௬ ||

அணிகளும், பற்பல புஷ்பமாலைகளும், உடையவர்களாவார்கள். வலது கைகளில், அபயமும்—மழுவும், இடது கைகளில், வரதமும்—மானுமுடையவர்களாவார்கள்.

இவர்கள், நின்றவடிவமானால், ஸமபாதமாகவும், உட்கார்ந்த வடிவமானால், பத்மபீடத்தின்மீதும் இருக்க வேண்டும்.

இவர்கள், மஹாதேவன், சிவன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோஹிதன், ஈசானன், விஜயன், ஈசன், தேவதேவன், பவோத்பவன், கபாலி, என்று பெயருடைய 11 பேர்களாகும். உருத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஸோம லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (65)

சந்திர லக்ஷணம்.

சந்திரன் ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பவராவார். அவர், முல்லை, சங்குபோன்ற நிறமும், மண்டலாகாரமாக வீசும்

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

தேஹகாந்தியும், 2 கைகளும், ஸௌமியமான முகமும், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதமும் (தங்கப் பூணூலும்) ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும், வெண்மையான உடையும், பற்பல (வெண்மையான) புஷ்பங்களாலாகிய அலங்காரமும் உடையவராய், கைகளில் ஆம்பலும் நீலோத்பலமும் ஏந்தி, சாந்தமான ஆகாரத்துடன், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, இருப்பதாம். சந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி க்ஷேத்திரபால(பைரவ) லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

க்ஷேத்ரபாலக(பைரவ)லக்ஷணம்.

க்ஷேத்திரபாலக மூர்த்தியானது, ஸத்துவகுண பிரதானமானது, ரஜோகுண பிரதானமானது, தமோகுண பிரதானமானது என மூன்று விதமாகும். ஸத்துவ மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமாகவும், ரஜோகுண மூர்த்தியானது சிவப்பு நிறமாகவும், தமோகுண மூர்த்தியானது கருப்பு நிறமாகவும் இருப்பவைகளாம். ஸத்துவ மூர்த்திக்கு 2 அல்லது 4 கைகளும், ரஜோமூர்த்திக்கு 6 கைகளும், தமோ

தாமஸஶ்சாஷ்டதோர்தண்ட: த்ரிணேத்ரஸ்ஸமபாதக: |
ஸ்தாநகே பத்மபீடம் ஸ்யாத் பத்ரபீடேऽதவாபி வா || ௭௦ ||

ஶூலம் து தக்ஷிணே ஹஸ்தே கபாலமிதரே பவேத் |
த்விஹஸ்தஶ்சைவமாக்யாத: அத ஹஸ்தசதுஷ்டயான்விதே ||

பரஹஸ்தே து ஸவ்யே ஸ்யாத் கட்வாங்கம் கட்கமந்யகே |
பூர்வஹஸ்தத்வயே சாபி அபயம் வரதம் ததா || ௭௨ ||

பூர்வவச்ச பரஹஸ்தௌ ச கண்டா ஸ்யாத்வாமஹஸ்தகே |
ஸாத்த்விகம் ஹ்யேவமாக்யாதம் ராஜஸம் ஶ்ருணு ஸுவ்ரத ||

ஶூலம் பத்மம் ச கண்டா ச தக்ஷிணே து கரத்ரயே |
கேடகம் ச கபாலம் ச நாகபாஶம் ச வாமகே || ௭௪ ||

மூர்த்திக்கு 8 கைகளுமாம். ஸ்தாநக மூர்த்தியானால் ஸமபாதமாம். (ஆஸநமானால்) பத்மபீடம் அல்லது பத்திர பீடத்திலிருப்பதாகும். பைரவ மூர்த்தியானது 3 கண்களுடையதாகும். (70)

பைரவரின் ஸத்துவ மூர்த்தியானது 2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சூலமும் இடது கையில் கபாலமும் இருப்பதாகும்.

4 கைகளிருந்தால், வலது பரபுஜத்தில் கட்வாங்கமும் இடது கையில் கத்தியும், பூர்வ ஹஸ்தங்களில் அபயவரதமும் இருப்பதாகும். (கட்வாங்கம்–பரமேசுவரனுக்குரிய ஆயுதவிசேஷம்.) (72)

அல்லது பரஹஸ்தங்கள் முன்போலவும் பூர்வஹஸ்தம் இடது கையில் மணியுமிருப்பதுமாகும்.

இவ்விதம், ஸாத்துவிக மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏ ஸுவ்ரத! இனி ராஜஸ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (73)

தாமஸே து தநுர்பாணம் தக்ஷிணே தக்ஷிணேதரே |
ஶேஷம் ராஜஸவத் ப்ரோக்தம் ரக்தகேஶோர்த்வகேஶகः ॥ ௭௫ ॥

உக்ரத்ருஷ்டிஶ்ஶிகாயுக்தः நாநாநாகவிபூஷிதः |
த்ரிணேத்ரஶ்சாக்நிஸங்காஶः கர்தவ்யஸ்ஸ்யாத் க்ஷேத்ரபாலகः ॥

[க்ஷேத்ரபாலலக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ஸம்ஸ்தாஸ்ய லக்ஷணம்
பூர்ணம் |]

அத ஈஶாநலக்ஷணம் ॥

ஈஶாநோ த்விபுஜः ஶ்வேதः ஶ்வேதவஸ்த்ராபரணபூஷிதः |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தः பூர்வவத்ஸம்ஸ்திதः ஸ்ம்ருதः ॥ ௭௭ ॥

ராஜஸ மூர்த்தியானது, வலது கைகள் மூன்றிலும், சூலம்–கத்தி–மணி இவைகளையும், இடது கைகள் மூன்றிலும் கேடயம்–கபாலம்–நாகபாசம் இவைகளையுமுடையதாகும். (74)

தாமஸ மூர்த்தியானது, இடது கையில் வில்லும், வலது கையில் அம்புமுடையதாம். மற்ற கைகளில் ராஜஸ மூர்த்திக்குக் கூறிய ஆயுதங்களேயாம்.

(தாமஸ மூர்த்தியானது) சிவப்பு நிறமாகவும் ஊர்த்துவ முகமாகவும் இருக்கும் சிகாமண்டலமும், உக்கிரமான திருஷ்டியும், பல நாகங்களை அணிந்தும், 3 கண்களுடையதாகவும், நெருப்புப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் செய்யத்தக்கதாகும். (76)

இவ்விதம் பைரவ லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது இனி ஈசான லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஈசாந லக்ஷணம்.

ஈசான மூர்த்தியானது, 2 கைகளுடையதாம். வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு வஸ்திரமுமுடையதாம். ஸகலவித

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ ௭௮ ॥

𑌏𑌵𑌮𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।

𑌅𑌥 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௭௯ ॥

𑌰𑌕𑍍𑌤(𑌤𑍍𑌨)𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௮௦ ॥

𑌛𑌨𑍍𑌨𑌵𑍀𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌰𑌵𑌿𑌃 ॥

ஆபரணங்களையுமணிந்து, ஜடாமகுடமும் பூநூலும் அணிந்து, வலது கையில் சூலாயுதமும் இடது கையில் கபாலமும் ஏந்தி, வெண்தாமரைமலரில் வீற்றியிருப்பதாம். இவ்விதம் ஈசான லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆதித்தியர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஆதித்திய லக்ஷணம்.

ஆதித்தியர்கள், 2 கைகளும், 2 கைகளிலும் செந்தாமரை மலர்களை ஏந்தியும், செந்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்து கொண்டுமிருப்பவர்களாவார்கள். (79)

சிவப்பு நிறமாய் வட்டமாக இருக்கும் (வட்டமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட ரத்தினங்களுடன் கூடிய) கரண்ட மகுடத்தை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். சிவப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகலவிதமான அணிகலங்களையுமணிந்து, சன்னவீரம் தரித்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவ்விதமான ஆதித்தியர்கள் 12 பேர்களாவார்கள்.

1. விகர்த்தனன் 2. விவஸ்வான் 3. மார்த்தாண்டன்

ஜொகவால: வ்ரகாஶஸ்து ஜொகஸாக்ஷீ த்ரிவிக்ரமः ।
ஆதித்யஸ்து ததா ஸூர்ய: அம்ஶுமாலீ திவாகர: ॥ அஉ ॥

ஸவெத செவ ஆதித்யா: உத்தராதிக்ரமாக் ஸ்தீதா: ।
ஸவம் ஷொடஶஸம்வ்யாதா: ஆஶ்ரிஶ்ய வக்ஷ்யதெ ॥

அய அநந்தலக்ஷணம் ॥

ஸௌம்யஸ்து சதுர்புஜொபெதஃ ஸர்வாபரணபூஷிதः ।
ஜவாபுஷ்பநிபாகார: கரண்டமகுடாந்வித: ॥ அச ॥

ஸிதவஸ்த்ரபரஸ்ஸாந்த: த்ரிநெத்ர: பத்மஸம்ஸ்தித: ।
அபயம் வரதம் டக்காம் ஶூலம் ச தாரயந் கரை: ॥ அரு ॥

---

4. பாஸ்கரன் 5. ரவி 6. லோகபாலன் 7. பிரகாசன் 8. லோகஸாக்ஷீ 9. த்ரிவிக்கிரமன் 10. ஆதித்தியன் 11. ஸூரியன் 12. அம்சுமாலீ எனப்படும் திவாகரன் ஆகிய 12 பேர்களும் துவாதசாதித்தியர்களாவார்கள். (82)

இவர்கள் வடக்கிலிருந்து முறையே இருப்பவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக 16 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி 32 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (83)

அனந்த லக்ஷணம்.

அநந்த மூர்த்தியானது, ஸௌமியமான வடிவமுடையதாகும். 4 கைகளுடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாம். சம்பரத்தம்பூவைப்போன்ற நிறமுடையதாம். கரண்டமகுடத்தை அணிந்திருப்பதாம். வெளுப்பு வஸ்திரம் தரித்ததாம். சாந்தமான முகமுடையதாம். 3 கண்களுடையதாம். கைகளில், அபயம்–வரதம்–உடுக்கை–சூலம் இவைகளை ஏந்தி, பத்மாஸநத்திலிருப்பதாம். (85)

𑌅𑌥 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌰𑍍𑌕𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌵𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௮௭ ||

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌂 𑌕𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 |
𑌸𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌆(𑌸𑍂)𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌭𑌵𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 |
𑌅𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮(𑌤𑌨𑍁)𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ||௮௮||

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌵𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 |
𑌅𑌭𑌯𑌵𑌰𑌦𑍋𑌪𑍇𑌤 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌾𑌶𑌯𑍁𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌃 || ௮௯ ||

அர்க்கன் லக்ஷணம்.

அர்க்கன் சாந்தமான வடிவமும் 4 கைகளும் உடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பார். ஸுவர்ணம்போன்ற மேனியும் வெண்பட்டாடையும் உடையவராவார். கைகளில் அபயம்--வரதம்—கத்தி—கேடயம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவராவார். இவ்விதம் ஆரியனை (ஸூரியனை) கல்பிக்கவேண்டும். (87)

பவ லக்ஷணம்.

பவன், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். மிகச் சிவந்த மேனியும் 4 கைகளுமுடையவராவார். ஜடா மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பார். அவருடைய மேனி ஸுவர்ணம்போன்றதாகும். வெண் பட்டாடையுடுத்தியிருப்பார். கைகளில் அபயம்—வரதம்—சூலம்—பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். (89)

𑌅𑌥 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 ।
[𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 (𑌵𑌾𑌤𑌾𑌃)
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 ।]
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰(𑌰𑌾𑌃) 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾(𑌃) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣-
𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾(𑌃) ॥ ௯௦ ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚(𑌂𑌗𑌾𑌃) 𑌚(𑌨𑌾𑌨𑌾)𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌿-
𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾(𑌃) ।
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾(𑌃) 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾(𑌃) ॥ ௯௧ ॥

𑌅𑌥 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷(𑌸𑍂)𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍀𑌨𑍋𑌰𑍁𑌜𑌘𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁𑌕𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌾(𑌹𑍇𑌮𑌾)𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥

மருத்துக்களின் லக்ஷணம்.

மருத்துக்கள், (மருத்து—வாயு) சாந்தமான உருவம் படைத்தவர்களாவார்கள். இரு கைகளிலும் ஸர்ப்பங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இரண்டு கண்களுடையவர்கள். மிக்க அழகும் சாந்தமுமுடையவர்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பற்பல வாஸனை திரவியங்களையும் பலவித புஷ்பங்களையும் அணிந்திருப்பார்கள். கரண்ட மகுடம் தரித்து பத்மபீடத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். (91)

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள், பயிர்போன்று பசுமையான நிறமுடையவர்களாவார்கள். சிறிது விலக்ஷணமான (சிறிது ஒட்டிய) வயிறு உடையவர்கள். பருத்த துடை-பிருஷ்டபாகம்-ஸ்தநங்களையுடையவர்களாவார்கள். தங்க ஜரிகை

ஸஸ்யஶ்யாமநிபாகாரா ரக்தோத்பலதரா: கரே |
ஜாநுலம்பஹஸ்தாஶ்ச ஸர்வே ச (ஸர்வாஶ்ச) ஸமபங்கிகா: ||

அத கௌரீலக்ஷணம் ||

ஸூக்ஷ்மா நீலநிபா (ஸஸ்யஶ்யாமதநு:) ஶாந்தா ஹேம-
வஸ்த்ரயுதா வரா |
சதுர்புஜா த்ரிநேத்ரா ச ஸர்வாபரணபூஷிதா ||

அபயம் வரதம் டங்கம் ஶூலம் ச ததுதீ கரை: |
கௌரீலக்ஷணமாக்யாதம் யதா ஸகலலக்ஷணே || ௯௩ ||

தமேவ காரயேத்தீமாந் ஸ்தாபயேச்ச கேவலஸாத்விகாம் |

களுடன் கூடிய பலநிற பட்டாடைகளை அணிந்திருப்பார்கள். ஒரு கையில் செந்தாமரை மலரேந்தி மற்றொரு கையை முழங்கால்வரையில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் யாவரும் ஸமபங்க லக்ஷணமுடையவர்களாவார்கள். (93)

கௌரீ லக்ஷணம்.

கௌரீ தேவியானவள், மெல்லிய உடலும் நீலநிறமுமுடையவளாவாள். (பயிர்போன்ற பசுமை நிறமுடையவளாவாள்). சாந்தமான தோற்றமுடையவள். ஸ்வர்ண வர்ணமுடைய ஆடையை அணிந்திருப்பவளாவாள். 4 கைகளும் 3 கண்களுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம் (உளி)-சூலம்-இவைகளை தரித்திருப்பாள். இவ்விதமாக ஸகல லக்ஷணத்தில் கௌரீ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சுத்த ஸத்வ பிரதானமான இந்த மூர்த்தியை புத்திமானாயிருப்பவன், கூறியுள்ளபடியே செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

அத ஶர்வலக்ஷணம் ॥

ஶர்வ꞉ குந்தேந்துஸங்காஶ꞉ ஸர்வாபரணபூஷித꞉ ॥ ௧௬ ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்த꞉ ஶங்ககுந்தேந்துஸந்நிப꞉ ।
அபயம் வரதம் கட்கம் கேடகம் ச தரந் கரை꞉ ॥ ௧௭ ॥

பத்மாஸநோபவிஷ்டஸ்து ஸ்தாநக꞉ ஶர்வ ஸம்ஸ்தித꞉ (ஸம்ஸ்தித꞉) ।

அத விரிஞ்சித்யாநம் ॥

சதுர்வக்த்ரஶ்சதுர்பாஹு꞉ ஸ்வர்ணாக்ஷ꞉ ஸர்ப(ஸர்வ)
பூஷண꞉ ॥ ௧௮ ॥

க்ருஷ்ணாஜிநோத்தரீயஶ்ச யஜ்ஞஸூத்ரஸமந்வித꞉ ।
ஶுக்லவஸ்த்ரபரீதாந꞉ ஸகடீஸூத்ரமேகல꞉ ॥ ௧௯ ॥

சர்வ லக்ஷணம்.

சர்வ மூர்த்தியானது, சங்கு-முல்லை-சந்திரன்-இவைகளைப்போல வெண்மையான நிறமுடையது. 4 கைகள் உடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாம். ஜடாமகுடத்தை தரித்திருப்பதாம். கைகளில், அபயம்-வரதம்-கத்தி-கேடயம்-இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாம். பத்மாஸநத்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாம். இவ்விதம் சர்வ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிரம்ஹதேவ லக்ஷணம்,

பிரம்ஹதேவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளும். பொன்னிறக் கண்களுமுடையவராவார். ஸர்பங்களை ஆபரணங்களாக அணிந்திருப்பவராவார்? [ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார்] வெண்பட்டாடையுடுத்தி, மான் தோலை உத்தரீயமாகக் கொண்டிருப்பவராவார். பூநூலணிந்திருப்பார். அரை ஞாணுடன் மேகலை என்னும் கட்டுவாரு

ஶுக்லமால்யாநுலேபஶ்ச கர்ணகுண்டலமண்டிதः |
தக்ஷிணே அக்ஷமாலாம் ச கூர்ச்சம் சைவ து
தாரயேத் || [illegible] ||

கமண்டலும் குஶம் வாமே தக்ஷிணே ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ
ததா |
ஆஜ்யஸ்தாலீம் குஶாம்ஶ்சைவ வாமஹஸ்தே து தாரயேத் ||

ஸுப்ரவர்ணஶ் சதுர்ஹஸ்தோ வாமே விநாயகः |
ஸூக்ஷ்மே தத்ஸ்யாம்ஶ்ச ஶோபயேத்து ப்ரஸஸ்தம் ||

* ஜ்ஞாநமுத்ராவிஶிஷ்டஸ்து வாமஹஸ்தோ வரதகம் |

மணிந்திருப்பார். வெண்சந்தணம் பூசி வெண்மையான மாலையுமணிந்திருப்பார். காதுகளில் குண்டலங்களையணிந்திருப்பார்.

வலது கைகளில், ஜபமாலையும் கூர்ச்சமும் (கூர்ச்சம்-தர்பத்தால் முறைபுடன் செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) இடது கைகளில் கமண்டலமும் (கிண்டிபோன்ற அமைப்புடைய பாத்திரம்.) குசமும் (தர்ப்பப்புல்) தரித்திருப்பவராவார்.

அல்லது, வலதுகைகளில் ஸ்ருக்-ஸ்ருவம்-இவைகளையும் இடது கைகளில் ஆஜ்பஸ்தாலீ-தர்ப(முஷ்டி)ம் - இவைகளையும் தரித்திருப்பவராவார். [ஸ்ருக்-ஸ்ருவம் இவைகள் யாகங்களில் ஹோமம் செய்ய ஸாதனமாக, மரத்தால் செய்யப்பட்ட கருவிகள். இவைகள், சிறிய முட்டைக் கரண்டியைப்போல் இருக்கும்]

---

* ஜ்ஞாநமுத்ராதரோ வாமே ஸவ்யேऽபயம் கரம் |
ஸவ்யஹஸ்தம் ச தத்ஸவ்யாபயே ததா தத்ஸ்தோ ஸமாஸ்தித: ||
இதி பாத்மே ஸாவ்யே.

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌵𑌾𑌮𑌕𑍌 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥ ௰௪ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௰௫ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌃 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௰௬ ॥

அல்லது, ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு முன்கைகளை வரதமாகவும் அபயமாகவும் வைத்துக்கொண்டு, இரு கால்களையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைத்து வைத்துக்கொண்டு, மேட்ர மூலத்திற்குமேலே (அதாவது நடு மடியில்) இரு கைகளில் இடதுகையை மேலே நோக்கி வைத்து அதன்மேலே வலதுகையையும் முன்போலவே மே நோக்காகவே வைத்துக்கொண்டு, இருப்பவராவார்.

அல்லது, முன்கைகள் அபயம் வரதமாகவும், புறக்கைகளில் வலக்கையில் ஜபமாலையும் இடக்கையில் கமண்டலமும் கொண்டிருப்பதுமாம்.

வலது பக்கத்தில் ஸரஸ்வதியும் இடது பக்கத்தில் ஸாவித்திரியுமிருப்பார்கள்.

நின்ற வடிவமானாலும் உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் பிரம்மதேவர் பத்மபீடத்திலிருப்பதாகும்.

சிவோத்தம லக்ஷணம்.

சிவோத்தம மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமும் 4 கைகளும் 2 கண்களும் ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும் வெளுப்பு வஸ்திரமும் பூநூலும் கரண்ட மகுடமு

அபயம் வரதம் ஶூலம் பாஶம் சாபி வஹந் கரை: |
பத்மபீடோபரிஷ்டாத்து ஸ்தாநக: ஸமபாதக: || ௱௭ ||

அத ப்ருகுலக்ஷணம் ||

ப்ருகுஶ்ஶாந்தவிக்ரஹஶ் ஶ்வேதவஸ்த்ரயாந்விதா |
கரண்டமகுடோபேதோ ஹஸ்தத்வயஸமந்வித: || ௱௮ ||

அபயவரதோபேத: ஸர்வாபரணபூஷித: |
ஸ்தாநகோ வாஸநோ வாபி பத்மபீடே ப்ருகுஶ்ஶுப: ||

அத ஈஶாகஸ்த்யகௌஶிகைகநேத்ரலக்ஷணம் ||

பூர்வோக்தேஶஸ்வரூபஸ்து ததாகஸ்த்யம் ச கல்பயேத் |
அகஸ்த்யவத் கௌஶிகம் ச ஸ்தாபயேத் ஸ்தாபகோத்தம: ||

முடையதாகும். கைகளில், அபயம்—வரதம்—சூலம்—பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் ஸம பாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவுமிருப்பதாகும். (107)

பிருகுமுனிவரின் லக்ஷணம்.

பிருகுமுனிவர், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். வெண்மையான வஸ்திரமும், 2 கைகளும் உடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்தவராவார். 2 கைகளிலும் அபயமும் வரதமும் தரித்திருப்பவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். ஸ்தாநகவடிவமாஞலும், ஆஸந வடிவமாஞலும், பத்மபீடத்தில் இருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியானது சுபகரமானதாகும். (109)

ஈச-அகஸ்திய-கௌசிக-ஏகநேத்ர லக்ஷணம்

ஈச லக்ஷணம் முன்னமே (பவ லக்ஷணத்தில்) கூறப் பட்டுவிட்டது. அகஸ்திய லக்ஷணத்தையும் (ஸப்தர்ஷி லக்ஷணத்தில்) முன்பு கூறியதுபோலவே கொள்ளவும். கௌசிக லக்ஷணமும் அவ்விதமேயாம்.

ஏகநேத்ரஸ்து சதுர்பாஹு: நேத்ரத்ரயஸமந்வித: |
சாம்பேயபுஷ்பாப: ஸூக்ஷ்மஶுக்லாம்பராவ்ருத: ॥ ௧௧௧ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஸர்வாபரணபூஷித: |
அபயவரதோபேத: டங்கஶூலஸமந்வித: ॥ ௧௧௨ ॥

அத விக்னேஶ ஸரஸ்வதீலக்ஷணம் ॥

விக்னேஶம் பூர்வவத் க்ருத்வா ஸ்தாபயேத்தேஶிகோத்தம: |
ஸரஸ்வதீ சதுர்பாஹு: ஶ்வேதபத்மாஸநாந்விதா || ௧௧௩ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தா ஶுக்லவர்ணா ஸிதாம்பரா |
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தா முக்தாஹாரா ஸுலோசநா ॥

வ்யாக்யாமுத்ராம் அக்ஷமாலாம் தக்ஷிணே து கரத்வயே |

ஏக நேத்திரமூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், சம்பரத்தம் பூவின் நிறமும், வெண்பட்டாடையும், சாந்தமான உருவமும் உடையதாய் ஜடாமகுடம் தரித்து ஸகல அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம் இவைகளை தரித்து இருப்பதாகும்.

விக்கிநேசுவர—ஸரஸ்வதீ லக்ஷணம்.

தேசிகோத்தமன், முன்பு கூறியுள்ள லக்ஷணத்துடன் விக்கிநேசுவரரை செய்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஸரஸ்வதீ தேவியானவள், 4 கைகளும், வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு ஆடையும் உடையவளாவாள். வெண்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். அழகிய கண்களையுடையவளாவாள். யஜ்ஞோபவீதமணிந்து, முக்தாஹாரமும் அணிந்திருப்பவளாவாள். ஜடாமகுடம் (சடையாலாகிய மகுடம்) தரித்திருப்பவளாவாள்? வலது கைகளில் வியாக்கியாந முத்திரையும் (சின்முத்திரையும்)

𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 ॥

𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌰𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ ௱௬௬ ॥

𑌅𑌥 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ।
𑌹𑍇𑌮𑌰𑌤𑍍𑌨𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾 ॥ ௱௬௭ ॥

𑌸𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍀𑌨𑌗𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌚 𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤 (𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯) 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑍀 ॥

𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋 [illegible] ।

ஜபமாலையும், இடது கைகளில் புஸ்தகமும் குண்டிகையும் (கிண்டி) தரித்திருப்பவளாவாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமுமுடையவளாவாள். ருக்கு–யஜுஸ்–ஸாம–என்ற மறைகளாலும் முனிவர்களாலும் ஸேவிக்கப் பட்டிருப்பவளாவாள். வாக்குக்கு அதிதேவதையான ஸரஸ்வதீதேவி, இத்தகைய லக்ஷணங்களுடையவளென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்.

லக்ஷ்மீ தேவியானவள், பத்மாஸநத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். இரண்டு கைகளும் பொன்னிற மேனியுமுடையவளாவாள். காதில் கற்கள் பதித்த பொன்தோலை யணிந்திருப்பவளாவாள். நல்ல யௌவனப்பருவமும், அழகிய அங்க அமைப்பும், வளைந்த புருவமும், அழகு நிறைந்த விலாஸமும் உடையவளாவாள். சிவந்த கண்களும் பருத்த (சதைப்பற்றுள்ள) கன்னங்களும், ரவிக்கை அணிந்த ஸ்தநங்களுமுடையவளாவாள். தலை அணியும்

ஸாம்புஜம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமே ஶ்ரீபலமிஷ்யதே ॥

ஸுமத்யா விபுலஶ்ரோணீ ஸூக்ஷ்மாம்பரவேஷ்டிதா |
மேகலாகடிஸம்யுக்தா ச ஸர்வாபரணபூஷிதா || ௱௨௰ ||

அத ஏகருத்ர-பஶுபதி-வஸுலக்ஷணம் ||

ஏகாக்ஷருத்ரவத்ப்ரோக்த ஏகருத்ர: காயேன விஶேஷத: |
பஶுபதிம் ஸமவேதஸ்து ஏகாக்ஷரவசனேஷு கோஷ்டித: ॥

தரோ த்ருவஸ்து ஸோம: ஸ்யாத் ஆபஸ்ச நல ஏவ ச |
அநிலஶ்சைவ ப்ரத்யூஷ: ப்ரபாவ(ஸ)ஸ்ததைவ ச ॥

வஸவோஷ்டௌ கீர்த்திதா ஹ்யேதே ரக்தவர்ணா த்விநேத்ரகா: |
பீதாம்பரதராஸ்ஸர்வே க்ருஷ்ணா வா ஹ்ருதாஸ்து வா ॥

முன் தலையின் இரு பக்கங்களிலும் அணியும் சங்கசக்ர வடிவமான நெத்திச் சுட்டியும் உடையவளாவாள். வலது கையில் தாமரை மலரும், இடது கையில் பில்வப்பழமும் வைத்திருப்பவளாவாள். அழகிய இடுப்பும் பருத்த பிருஷ்ட பாகமும், அழகிய வஸ்திராலங்காரமும், ஒட்டியாணமும் அரைநூல் மாலையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருப்பவளாவாள்.

ஏகருத்திர–பசுபதி–வஸு–லக்ஷணம்.

ஏகருத்திரன் – பசுபதி – இவர்களை, ஏகாக்ஷருத்திரனுக்குக் கூறிய லக்ஷணப்படியே செய்யவேண்டும்.

தரன், துருவன், ஸோமன், ஆபதேவன், அநலன், அநிலன், பிரத்யூஷன், பிரபாவ(ஸ)ன் என்ற பெயருடைய 8 பேர்களும் வஸுக்கள் எனப்படுவார்கள்.

இவர்கள் சிகப்புநிறம் உடையவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்களாவார்கள். இவர்கள் எல்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 |
𑌏𑌕𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 || ௱௨௫ ||

𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌭𑍁𑌜𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௱௨௬ ||

𑌵𑌰𑌦𑌾𑌭𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌦𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 |
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌰𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃 || ௱௨௭ ||

லோருமே பீதாம்பரம் உடுத்தியிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ அல்லது நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். கைகளில் கத்தியும் கேடயமுமேந்தி இருப்பவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கரண்டமகுடமணிந்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள், பயங்கரமான ரூபமுடையவர்கள். அல்லது ருத்திரனின் அம்சம் படைத்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாதேவ-த்ரிமூர்த்தி-தநத-இந்திர லக்ஷணம்.

மஹாதேவ மூர்த்தியை பசுபதி மூர்த்தியைப்போல செய்யவேண்டும். த்ரிமூர்த்தியை ஏகருத்திரனைப் போல் செய்யவேண்டும்.

ஸகல யக்ஷர்களுக்கும் அதிபனான குபேரன், உலையில் இட்ட தங்கம்போன்ற நிறமுடையவராவார். 2 கைகளும் 2 கண்களுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். இருகைகளிலும் அபயமும் வரதமுமுடையவராவார். அல்லது இடதுகையில் கதை வைத்

ரக்தாம்பரஸ்ரக்வஸ்த்ரஶ்ச ஶங்கபத்மநிதியுத꞉ |
ஶங்கபத்மநிதீ தஸ்ய பூதாகாரௌ மஹாபலௌ ||

குண்டீநாம் பத்மபீடே து பத்மஹஸ்தௌ ஸிதௌ ததா |
கரண்டமகுடோபேதௌ ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயகௌ ||

தக்ஷிணே தக்ஷிணே ஶங்கநிதி꞉ பத்மநிதி꞉ ஸ்ம்ருத꞉ |
குபேரஸ்ய து வாமே ச தேவீம் குர்யாத் ஸலக்ஷணாம் ||

யதோக்தமேவ வாஸவம் ப்ராகுக்தம் வா கல்பயேத் |

அத காலாக்நிருத்ரலக்ஷணம் ||

காலாக்நிருத்ரமூர்தேஸ்து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)துநா ||
அத்யுக்ரம் ஜ்வலிதாகாரம் ... |

திருப்பதுமாம். பத்மபீடத்தில் இருப்பவராவார். இவருக்கு நரவாகனமாம். (நரவாகனம்-மனிதர்களால் சுமக்கப்படும் பல்லக்கு) இவர் சிகப்பு வஸ்திரமணிந்திருப்பார்: சங்கநிதி-பத்மநிதிகளுடன் இருப்பவராவார்.

சங்கநிதி-பத்மநிதி இரண்டுபேரும் பூதம் போன்ற பெரிய உடலும் அதிக பலமுமுடையவர்களாம். கைகளில் தாமரை மலர்களுடன் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களாகும். வெளுப்புவஸ்திரமுடுத்தி, கரண்ட மகுடம் பூண்டு இருப்பவர்களாம். வலது பக்கத்தில் சங்கநிதியும் இடது பக்கத்தில் பத்மநிதியும் இருப்பதாகும்.

குபேரனின் இடது பக்கத்தில் லக்ஷணத்துடன் தேவிரூபத்தை அமைக்கவேண்டும். இவ்விதம் குபேரலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திரனை முன்பு கூறியுள்ளபடியே அமைக்கவேண்டும்.

காலாக்கினி ருத்திர லக்ஷணம்.

காலாக்கினி ருத்திர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு

வஹ்நிவத்கேஶஸம்யுக்த: ஸிம்ஹகாயஸ்தித: பர: ॥ ௱௬௨ ॥

ரக்தவஸ்த்ரயுதோ பாலசந்த்ர: ஸர்வாபரணபூஷித: ।
ரக்தோர்த்வகேஶஸம்யுக்த: ஸிம்ஹாஸநோபவிஷ்டித: ॥

சதுர்புஜஸ்த்ரிணேத்ரஶ்ச நீலோத்பலஸமப்ரப: ।
கரண்டமகுடோபேத: ஸர்வாபரணபூஷித: ॥ ௱௬௪ ॥

அபயவரதோபேத: டங்கஶூலதர: பர: ।
ரக்தவஸ்த்ரஸமாயுக்த: பத்மபீடோபவிஷ்டித: ॥ ௱௬௫ ॥

அத நாகதேவலக்ஷணம் ॥

ஶ்ரீகண்டோ ஹ்யேவமாக்யாத: நாகதேவஸ்ய சோச்யதே ।
த்ரிணேத்ரஶ்ச சதுர்புஜ: ஸௌம்ய: ரக்தாபஸ்ஸுவிதாம்பர: ॥

கிறேன். அந்த மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களுமுடையதாகும். தீச்சுடர்போல ஒளியுடன் விளங்குவதாகும். இளம்பிறை சந்திரனும், சிவப்பு ஆடையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். சிவப்பு நிறமாய் செங்குத்தாக உயர்ந்த மயிர்களுடன் பயங்கரமான உருவமுடையதாய் ஸிம்ம வாஹனத்தில் வீற்றிருப்பதாகும்.

ஸ்ரீகண்ட மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், நீலோத்பலம்போன்ற நிறமும், உடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகலவித ஆபரணங்களுமணிந்து அபயம்–வரதம்–டங்கம்–சூலம் இவைகளைக் கையிலேந்தி, சிகப்பு வஸ்திரமுடுத்தி, பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதாகும்.

நாகதேவ லக்ஷணம்.

ஸ்ரீகண்ட லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. நாகதேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நாகதேவர் 3 கண்களும், 4 கைகளும், ஸௌம்யமான உருவமும், சிவந்த நிறமும்,

ஊஹயவாஶொவெதஃ வாஊஹஸ்தெ தூ நாமயுகூ |
கரண்டமகுடொவெதஃ நாமஃ வஞ்சஹணாந்விதஃ || ௫௩ ||

ஸவாஹரணஸம்யுக்தஃ வத்மபீடொவரி ஸ்திதஃ |

அய பீம-பூமிலக்ஷணம் ||

பீமஸ்து பயங்கரோ ராஜு: ஸவாஹரணபூஷிதஃ ||

ஊஹயம் வரதம் சைவ மூலம் பாமம் ச யாரயநு |
விதவஸ்ரயராம்ருவ உக்ரத்ருஷ்டிஃ ஸதம்ஷ்ட்ரகஃ || ௫௩ ||

ஸஸ்யாம்குாநிஹா பூமிஃ நீலாலகஸமந்விதா |
கரண்டமகுடொவெதா ஸவாஹரணபூஷிதா || ௫௪ ||

பீதாம்பரயா சைவ வத்மஹஸ்தாந்விதா |

வெண்மையான உடையும், உடையவராவார். முன் கைகள் அபயவரதமாகவும், பர ஹஸ்தத்தில் ஸர்ப்பத்தை வைத்திருப்பவருமாவார். கையிலிருக்கும் நாகமானது 5 தலைகளுடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகல ஆபரணங்களும் அணிந்து பத்மபீடத்தில் உட்காந்திருப்பவராவார்.

பீம-பூமி-லக்ஷணம்.

பீம மூர்த்தியானது, பயங்கரமான உருவமும் 4 கைகளுமுடையதாம். கொடூரமான பார்வையும் தித்திப்பற்களுமுடையதாகும். வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி வரதம்-அபயம்-சூலம்-பாசம்-இவைகளை ஏந்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும்.

பூமிதேவியானவள் பயிரின் முளைபோன்ற நிறமும், அழகிய முகமும், நீலமான முன்னுச்சியும், பீதாம்பர ஆடையுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, இரு கைகளிலும்,

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌬𑍍𑌜𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑍁 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌥𑌵𑌾 ।

𑌅𑌥 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿 - 𑌮𑌰𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௪௨ ॥
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌖𑍇𑌟𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌃 ।
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌧𑌰𑌾𑌃 ॥
𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌟𑌙𑍍𑌕𑌶𑍂𑌲𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌨𑍋𑌰𑍁𑌜𑌘𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥

இரண்டு தாமரை மலர்களையாவது, இரண்டு நீலோத்பலங்களையாவது வைத்திருப்பவளாவாள். பத்மபீடத்தில், உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள்.

சிகண்ட—மருத்—லக்ஷணம்.

சிகண்டர் என்ற மூர்த்தியானது, கஞ்சன (மைனா) பக்ஷியைப்போன்ற நிறமும், 4 கைகளும், கைகளில் கத்தி—கேடயம், இரண்டையும் ஏந்தி பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (மற்ற 2 கைகள் வரதாபயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

மருத்துக்கள் புகை நிறமும், 2 கைகளும், முத்கரம் என்ற ஆயுதமும், சிகப்புப்பட்டாடையும், முடிந்த முடியும், உடையவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பலவித புஷ்பங்களையும் தரித்து, டங்கம் சூலம் இவைகளை ஏந்தி, பாத பீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்களுக்குத் துடை—பிருஷ்டபாகம் — ஸ்தநம்—இவைகள் பெரிதாக இருப்பதாகும்.

அத² உக்³ரலக்ஷணம் ||

உக்³ரஸ்து பீ⁴ஷணோ ரௌத்³ர: ரக்தவஸ்த்ரஸமந்வித: |
கரண்ட³மகுடோபேதஸ்ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: || ௱௪௬ ||

அப⁴யவரதோ³பேத: டங்கஶூலத⁴ர: பர: |
ஸ்தா²நக: பத்³மபீடே² து ஶுக்லவஸ்த்ரயுத: ஶுசி: || ௱௪௭ ||

அத² ஶநைஶ்சரலக்ஷணம் ||

ஶநைஶ்சர: க்ருஷ்ணவர்ணோ த்³விபு⁴ஜோऽஸிதவஸ்த்ரக: |
கரண்ட³மகுடோபேதஸ்ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: || ௱௪௮ ||

த³ண்ட³ஸ்ஸ்யாத்³த³க்ஷிணே ஹஸ்தே வரதோ³ வாமஹஸ்தகே |
ஸ்தா²நக: பத்³மபீடே² து ஆஸீநோ வா விஶேஷத: ||

கிஞ்சித்குஞ்சிதபாத³ஸ்ஸ்யாதீ³ஷத்³ப⁴க்³நஸ்து ஸம்ஸ்தி²த: |

உக்கிர லக்ஷணம்.

உக்கிர மூர்த்தியானது, சிகப்பு உடையணிந்து, பயங்கரமான தோற்றமுடையதாகும். 4 கைகளும், கைகளில் அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம்-இவற்றைத்தரித்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பத்ம பீடத்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது வெளுப்பு நிறமுடையதாய், வெளுப்பு உடை தரித்திருப்பதுமாகும்.

சனைச்சர லக்ஷணம்.

சனைச்சரன் கருப்பு நிறமும், 2 கைகளும், கருப்பு உடையுமுடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்து, எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். வலது கையில் தண்டமும், இடது கையில் வரதமுமிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் நின்ற வடிவமாகவோ, விசேஷித்து உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். சிறிது வளைந்த காலும்,

ஏவம் லக்ஷணமாக்யாதம் பீடஸ்ய லக்ஷணம் ச்ருணு ||

அத பீடலக்ஷணம் ||

சதுர்தசாங்குலம் தாரமுத்ஸேதம் த்வாதசாங்குலம் |
உத்ஸேதத்ரயபாகம் யுக்தம் வேதமாத்ராதிமேகலம் ||

மாத்ரா(வேதா)மாத்ரமுத்ஸேதம் விஸ்தாரம் து
மாத்ராமாத்ரகம் |

ஷண்மாத்ரம் பத்மதாரம் ஸ்யாச்சேஷார்த்தம் கம்பநீவ்ரகம் ||

சிலாபிரிஷ்டகாபிர்வா ஸுதயா வா ப்ரகல்பயேத் |
பரிவாரபீடமேவம் மஹாபீடவிதிம் ச்ருணு || ௱௫௩ ||

அத மஹாபீடலக்ஷணம் ||

ப்ராஸாதஸ்ய து விஸ்தாரம் தத்ஷட்ஸப்தாஷ்டபாகதே |
ஏகம் மஹாபீடம் ஸமாக்யாதம் ஷட்ஷட்பாகாத்மகே || ௱௫௪ ||

சிறிது குட்டையான உடலுமுடையவராவார். இவ்விதம் பரிவார லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக.

பீட லக்ஷணம்.

பீடமானது, 14 அங்குலம் அகலமும், 12 அங்குலம் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். உயரத்தை 3 பாகங்களாகக்கொண்டு, மேகலை ஒன்று, 4 அங்குல உயரமும் 4 அங்குல அகலமுமிருக்கும்படி, 3 மேகலையுடையதாக அமைக்கவேண்டும். அதன் (மத்தியில்) பத்மத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாக்கி ½ பாகமானது கம்பத்தின் நீவ்ரம் (ஒதுக்கம்) ஆகும். பீடமானது, கருங்கல்–செங்கல்–அல்லது ஸுதை இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். இவ்விதம் பரிவாரங்களின் பீடம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி மஹா பீடவிதியைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

[illegible] |
[illegible] || ௱௫௫ ||

[illegible] |
[illegible] || ௱௫௬ ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௱௫௮ ||

மஹாபீட லக்ஷணம்.

இவ்விடத்தில் கர்பகிருஹத்தின் அகலமானது தண்டம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாபீடமானது, கர்பகிருஹத்திலிருந்து, 6–8–10–12–14–16 அல்லது 18 தண்ட அளவில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்

அல்லது மற்றொரு முறையின்படியும் வைக்கலாம். பிராகாரத்தின் மூன்ருவது, நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது சுவற்றின் (உட்பக்கத்தில்) அதாவது 2–3–4வது பிராகாரத்தில் முன்பக்கத்தில் அதன் நீளத்தின் நடுவில் வைப்பதுமாகும்.

இவ்விதம் மஹா பீடஸ்தானம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அதன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் உயரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும். அதில் $\frac{3}{4}$ பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். $\frac{1}{2}$ பங்கு அகலமிருப்பது அதமமாகும்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது அதமமாகும். அதைப்

த்விபாகம் மத்யமம் ப்ரோக்தம் த்ரிபாகம் ச்ரேஷ்டமுச்யதே |
அதவா பீடஹஸ்தம் ஸ்யாததமம் பரிகீர்த்திதம் || ௱௫௬ ||

த்விஹஸ்தம் து மத்யமம் ஸ்யாத் த்ரிஹஸ்தம் ச்ரேஷ்டமுச்யதே |
தத்விஸ்தாரஸமம் துங்கம் ஸப்தாஷ்டநவவிம்சதி: (வேதிகம்) ||

உபானோச்சம் த்விபாகம் ஸ்யாத் ஷடம்(பஞ்சாம்)
சம் ஜகதீ பவேத் |
குமுதோத்ஸேதம் து பூதாம்சம்(வேதாம்சம்) கம்பமேகாம்ச-
முச்யதே || ௱௬௧ ||

வேதாம்(அக்ந்யம்)சம் கர்ணோத்ஸேதம் ஸ்யாதூர்த்வகம்பம்
ஏகாம்சகம் |
மஹாபட்டம் குணாம்சம் து த்விபாகம் வா விசேஷத: ||
வேதாம்சம் பத்மதுங்கம் து த்விபாகம் கண்டமாதயேத் |

போல் 2 பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும்.

அல்லது 1 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது அதமமாகும். 2 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 ஹஸ்தமிருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடமானது அதன் விஸ்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு உயரமுடையதாகும்.

அதன் உயரத்தைப் பங்கிட்டு, 3 வேதிகளையும் முறையே 7–8–9 பங்குகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(பீடத்தின் உயரத்தில்) உபானம் 2 பங்காகும். ஜகதீ 6 (5) பங்காகும். குமுதத்தின் உயரம் 5 (4) அம்சமாகும். கம்பம் 1 பங்காகும். கர்ணம் 4 (3) பங்காகும். ஊர்த்துவ கம்பம் 1 பங்காகும். மஹாபட்டி 3 பங்காகும்; அல்லது விசேஷித்து 2 பங்கு இருப்பதுமாகும். பத்மத்தின் உயரம்

அத²வா கர்ணிகோத்ஸேத⁴ம் பத்³மாம்ஶம் விப⁴ஜேத்ததா² ॥ ௨௯௪ ॥

பஞ்சாம்ஶம் பத்³ம(வேத³)பா⁴க³ம் து மஹாபட்டீ த்³விபா⁴கத: ।
உபாநாம்ஶம் ஏகாம்ஶம் து ஶேஷம் பூர்வவதே³வ ஹி ॥

அத² பீடோ²த³யம் ஹித்வா பூ⁴(பூ)தலாத³த⁴(அ)தோ⁴ம்பு³ஜம் ।
தது³ர்த்⁴வே பத்³மதுங்க³ம் து பீடோ²த்ஸேத⁴(த்ஸேதா⁴ம்)ஶ
ஸமாவ்ருதே ॥ ௨௯௫ ॥

அதி⁴ஷ்டா²நோக்தமார்கே³ண வேஶநிஷ்க்ராந்தமாசரேத் ।
பத்³மதாரே யுகா³ம்ஶம் வா ஶராம்ஶம் கர்ணிகா ததம் ॥

பத்³மதாரம் சதுரஶ்ரம் வா வ்ருத்தம் வாஷ்டாஶ்ரமேவ வா ।

---

4 பங்காகும். கர்ணிகையின் உயரம் 2 பங்காகும். ஆகக் கூடுதல், 2+5+4+1+3+1+3+4+2=24 அம்சமாகும்.

(பீடத்தின் உயரத்தை 24 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, உபானம் முதலான 9 பிரிவுகளையும், கூறிய பங்குகளால் அமைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, கர்ணிகை 3 பாகம், பத்மம் 5 (4) பாகம், மஹாபட்டி 2 பாகம், உபானம் 1 பாகம், மற்றவைகள் கீழே கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவும் கொள்வதாகும்.

அல்லது, பீடத்தின் உயரத்திற்குக் கீழே பூமட்டத்திற்குக் கீழே தாமரை மலரின் அடிப்பக்கமாகக்கொண்டு, பூமட்டத்திற்குமேலே பீடத்தின் உயரம் முழுமையும் பத்மத்தின் பாகமாகக் கொள்வதுமாகும். அதிஷ்டானத்திற்குக் கூறியபடி, வேசநிஷ்க்ராந்தம் செய்யவேண்டும். கர்ணிகையின் அகலம் பத்மத்தின் அகலத்தில் 4 அல்லது 5ல் ஒரு பாகமாகும்.

பத்மத்தின் அகலமானது, சதுரஶ்ரமாகவாவது, அஷ்டாஶ்ரமாகவாவது, வட்டவடிவமாகவாவது, ஷடஶ்ர

கும்பாஶ்ரயஸமாயுக்தம் ... ஹம்ஸதார்க்ஷ்யாப்யாம் [illegible] || ௧௬ ||

[கும்பாத்யாஶ்ரயம் யுக்தம் ஹம்ஸதார்க்ஷ்யாதிஶோபிதம் |]

லோஹஜம் ஶைலஜம் வாபி ஐஷ்டகாமயமேவ வா |

ஸுதயா சேஷ்டகாகர்ப்பம் நாநாசித்ரைர்விசித்ரிதம் ||

பூதேவ்யா மகரவ்யாலைஃ வ்ருஷபைஶ்ச விபூஷிதம் |

நாநாவர்ணைர்விசித்ரம் வா பூஷயேத்ஸௌவர்ணராஜதைஃ ||

பீடவ்யாஸே து ஷட்ஸப்தவஸுநந்தாம்ஶகேந வா |

உபபீடாம்ஶமாநேந வா பீடமுபபீடோக்தவச் சரேத் || ௧௭ ||

வடிவமாகவாவது, அமையப்பெற்று, அன்னம்—கருடன் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (பத்மமானது, பீடத்தின் வடிவத்திற்கேற்ப, 4, 6 அல்லது 8 இதழ்களைக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.)

பீடமானது, உலோகம்—கருங்கல்—செங்கல்—உட்பகுதியில் செங்கலுடன் கூடிய ஸுதை, இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். பலவித சித்திரங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூதேவி—மகரம்—வியாளம் (ஸர்ப்பம்) விருஷபம் இவ்வுருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பலவித வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளி இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் அகலத்தில் 6—7—8—9 அம்சத்தினாலாவது, உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அம்ச அளவினாலாவது பீடத்தைச் செய்யவேண்டும். (இந்தக் கணக்கு பீடத்தின் கீழ்பாகத்திற்குக் கூறியதாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

தத௩ுவெ௯ தா உஹாவீ௦ உ௩க்தவ்யாஹொ௩யாமிதழ |
உவவீடொக்தவத்௦ம் கதவ்ய௦ வா ஆிஜொத்ர || ௬௭க ||

சூஜொ௩௦ அ வ௫வ௯ஸை வ்ருயிஷீ தகவா௫விணழ |
வ்ருஜொ௩௦ அ யாஊ்ஜ௩ஸை யத்தஃஹ௩நிருாதகழ || ௬௭௨ ||

ஸ௩ஊ௩வ௦ வஸ்ரீஊ௩ஸை தகீ ஹ௫த௦ ஷ்யாஜருாதகழ |
௩௩ஊ௩வ௦ ஸளஊ்ரீஹாமெ வாய௩தகவாதக௦ தயா ॥

கவிஹ௦ கணிகொயெ௯ தா வெ்யாஊாதகஊ௩ரீதழ |
தாஊஸ௦ அாதரூ௩ஸை ராஜஸ௦ நெரு௯தெ ௩ஸை ||

ஸாகவிக௦ வாயுஹிஹாமெ விஹகத௯ாராஉீஸகெ |

அதற்குமேலே, மஹாபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவுடன் மஹாபீடத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்த பீடத்தின் மேல்பாகத்தையும் உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவின்படியேயும் செய்யலாம்.

பூதத்துவஸ்வரூபியான ஆமோதரை கிழக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், அக்நிதத்துவ ஸ்வரூபியான பிரமோதரை தெற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஜலதத்துவ ஸ்வரூபியான ஸுமுகரை மேற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், வாயுதத்துவ ஸ்வரூபியான துர்முகரை வடக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஆகாசதத்துவ ஸ்வரூபியான அவிக்நரை கர்ணிகையின்மேலேயும், (கர்ணிகை—தாமரை மலரின் இதழ்களின் நடுவிலுள்ள பாகம். இங்கு கர்ணிகை என்பது பீடத்தின் மேல்தளமாகும்.) அக்கினி மூலையிலுள்ள தளத்தில் தமோகுணத்தையும், நைர்ருதி மூலையிலுள்ள தளத்தில் ராஜஸ குணத்தையும், வாயு மூலையிலுள்ள தளத்தில் ஸத்துவ குணத்தையும், (குணங்கள் என்பதற்கு குணங்களின் அதிதேவதைகள் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) ஈசான மூலையிலுள்ள தளத்தில் விக்ந கர்த்தாவையும்

த்வம் ஹ்யேதந்மஹாகுணாகாரஸாத்மதத்வமுதாஹ்ருதம் || ௪௭௫ ||

ஸ்வர்கம் ஹ்யந்தரிக்ஷம் ஸர்வம் ஹ்யேதத்குணாத்மகம் |
ஆத்மதத்த்வம் து தத்ஸர்வம் மஹாபீடம் த்விஜோத்தம || ௪௭௬ ||

தாமஸாதிநிவ்ருத்த்யர்த்தம் நித்யம் பல்யந்தம் ச பூஜயேத் |
ததாஸாஸாத்மாவஹாராய நித்யோத்ஸவை: ப்ரதக்ஷிணம் ||

[தஸ்மாதாத்மாவஹாராய நித்யம் குர்யாத் ப்ரதக்ஷிணம் |]
ப்ரதமம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ஷ்மாதல த்விதீயம் ஹ்யந்தரிக்ஷகம் |
ஸ்வர்க ப்ரதக்ஷிணம் பஸ்சாத் க்ருதம் தத்வவிதாம் ஹிதம் ||

(பூஜிக்கவேண்டும்.) ஆத்தும தத்துவமானது இவ்விதம் மஹாபூத குணங்களால் ஆகியது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வர்கம், பூமி, அந்தரிக்ஷம் (ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடம்) இவை யாவும் ஸகல பூதங்களாலும் குணங்களாலும் அமையப்பெற்றதாகும். ஹே அந்தணனே! ஆத்துமா என்று கூறப்படும் எல்லாம் மஹாபீடமேயாகும். (மஹாபீடமானது ஸர்வாத்தும ஸ்வரூபமாகும் என்பது பொருள்) தாமஸாதி குணங்கள் நிவர்த்தியடைவதற்காக, தினந்தோறும் (பீடத்தை) பூஜித்து கடைசியில் பலிகொடுக்கவேண்டும்.

அத்தகைய ஆத்மஸ்வருபத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு (பீடத்தை) நித்தியோத்ஸவாதிகளுடன் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். (ஆகையால் ஆத்துமார்ப்பணம் செய்யும் பொருட்டு தினந்தோறும் பீடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.)

முதல் பிரதக்ஷிணத்தால் பூமியை வலம் வந்ததாகும். இரண்டாவது பிரதக்ஷிணத்தால் அந்தரிக்ஷத்தை (ஆகாசத்தை) வலம் வந்ததாகும். மூன்ருவது பிரத

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 |
[illegible] ||

𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 |
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌤𑍁 [illegible] |
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 || ௪௮ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

க்ஷிணத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை வலம்வந்ததாகும். இது அந்த தேசத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு நன்மையையுண்டுபண்ணும். உலகத்தின் துன்பத்தை நீக்கவேண்டி, தேவாலய நிர்மாணம் செய்பவன், இவ்விதம் பீடத்தை நிர்மாணப்செய்ய வேண்டும்.

இனி, மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் சிறிது மாறுபாட்டைக் கூறுகிறேன்.

விருஷபத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடத்தில் ஸுப்ரஹ்மணிய மூர்த்தியையும், ஸுப்ரஹ்மணியரை வைக்கவேண்டியவிடத்தில் விருஷபத்தையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியுள்ள விதிப்படியேயாகும்.

இவ்விதம் பரிவாரவிதி கூறப்பட்டுள்ளது. இனி லிங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவாரவிதியெனும்
48வது படலம் முற்றும்.

அதைகோநபஞ்சாஶத்தம: படல: ‖

ஶிவலிங்கலக்ஷணம் ‖

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶிவலிங்கஸ்ய லக்ஷணம் |
ஸம்ஸாரவிலயே ஜாதா: லயம் யாந்த்யஶேஷத: ‖ 1 ‖

யதா ஸ்ருஷ்டிஸ்திதா தஸ்மாத் ஸ்ருஷ்டிகாரீ லிங்கமுச்யதே |
ஸம்ஸாரே நிஷ்கலம் ஶாந்தம் மநோவாசாமகோசரம் ‖ 2 ‖

ஆத்மநஸ் ஸர்வபூதாநாம் மோக்ஷத: ஸர்வதம் விபா (ஹிதக்ரு) |
ஸர்வவ்யாபீ தத்ஸ்தோ ஹ்யம் ஸர்வலோகைகநாயக: ‖

தஸ்மாச்ச ஸ்ருஷ்டிகாலே து ஶாந்திதத்வஸமுத்பவ: |

நாற்பத்தி ஒன்பதாவது படலம்.

சிவலிங்க லக்ஷணம்.

இனி சிவலிங்கத்தின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஆக்கமும் அழிவுமாகிய ஸம்ஸாரமானது லயத்தை அடையும்பொழுது, பூதஜாலங்கள் யாவும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றினவோ, அவ்வாறே லயத்தை அடைகின்றன. சிவலிங்கமானது அவைகளைப் படைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதற்கு லிங்கம் என்று பெயர்.

நிஷ்கலமாயும், சாந்தமாயும், மனதிற்கும் வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டதும், ஆத்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டதுமான அதுவே, ஸம்ஸார சக்கிரத்தில் உழலும் ஸகல பூதஜாலங்களுக்கும் முக்தியைக் கொடுக்கும் தன்மைவாய்ந்ததாம்.

அதுவே, எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து, அவைகளுள் மறைந்து, ஸகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாக விளங்குகிறது. அதனிடமிருந்து ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் சாந்தி தத்துவமுண்டாயிற்று.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌨𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌸𑍁(𑌸𑍁𑌰)𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌦𑍌 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।

அந்த சாந்தி தத்துவத்திலிருந்து சக்தி தத்துவம் தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து பிந்து தோன்றிற்று. அந்த நாதமே ஸத் என்று கூறப்படுகிறது. பிந்துவானது, மநோன்மநீ என்று கூறப்படுகிறது. அதிலிருந்து ஈசுவரன் தோன்றினன். ஈசுவரனிடத்திலிருந்து மஹேசுவரன் தோன்றினன். மஹேசுவரனிடத்திலிருந்து விஷ்ணு தத்துவம் உண்டாயிற்று. (விஷ்ணு தோன்றினர்.) விஷ்ணுவிடமிருந்து பிரம்ஹா உண்டானர். அந்த பிரம்ஹாவிடமிருந்து, 3–30-300-3000, என்று முறையே விசேஷித்து, தேவர்களும் இருடிகளும் தானவர்களும் ரஸத்தின் வழியே யுண்டாகும் பற்பல ஜீவராசிகளும் (அஸுரர்களும்) உண்டானர்கள். ஹே அந்தணனே! உலகத்தின் உத்பத்தியானது இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட லிங்கம், சாந்தி, சக்தி, என்ற மூன்றும் நிஷ்களமாகும். (உருவற்றதும் விவரித்துக்கூற முடியாததுமாகும்.)

சிவமானது ஸகலம் எனப்படும். நாதம், பிந்து

ஶ்ரீம்ருங் ஶிவஶயம் வ்யாதம் பீடம் ஶக்த்யாத்மகம் ஶ்ருதம் ॥ ௯ ॥

தஸ்மாத் ஶிவாத்மிகா சைவ ஸாஹிஹா ஆநந்தோத்ஸவக் ।

ஜகதாதி விநாஶாய ஸர்வப்ராணிஹிதாய ச ॥ ௰ ॥

தேவாதீநாம் ஹிதார்த்தாய த்யாநபூஜாதிஸித்தயே ।

ஶ்ரீம்ருயோநிப்ரஹேதோ ஸாதாவ்யம் தஸ்வரூபஹள ॥

ஸர்வேஷாமுபகாராய தத் ப்ராஅஹ்தே ஶ்ரீம்ருலக்ஷணம் ।

தச்ஶ்ரீம்ருங் த்ரிவிதம் வ்யாதம் அசும் சைவாஅசும் தயா ॥

அசூாஅசும் ச விவ்யாதம் க்ரமேணைவ விஶேஷதஃ ।

ரத்நஜம் லோஹஜம் வாய ஶ்ரீம்ருங் க்ருத்வா (க்ஷயகாரக)

ஸயோநிகம் ॥ ௰௧ ॥

இரண்டும் மிச்ரம் எனப்படும். நாதமே லிங்கவடிவம் என்றும், பிந்துவே அதன் பீடமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. லிங்கமானது சிவஸ்வரூபமாகும். பீடமானது சக்திஸ்வரூபமாகும். லிங்கமும் பீடமும் சேர்ந்து ஒன்ருகவே இருப்பதால், நெருப்பும் உஷ்ணமும் சேர்ந்து ஒன்ருக இருப்பதுபோல, ஶிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து ஒன்ருகவே விளங்குகின்றது.

ஸத்பாவமானது, உலகத்தின் தீமைகளைப் போக்கி ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கொடுப்பதற்காகவும், தேவாதிகளான ஸகலஜீவராசிகளும் நன்மையையடைவதற்காகவும், (அவர்கள்) தியானம் பூஜை முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டியதற்காகவும், லிங்கம் யோனி என்ற பாகுபாடுடன் விளங்கலாயிற்று.

(தேவாதிகளான ஸகல ஜீவராசிகளும், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற புருஷார்த்தங்கள்) எல்லாவற்றையும் அடையும்பொருட்டு, லிங்கலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

அந்த லிங்கமானது, சலம், அசலம், சலாசலம், என்று

ஞிஂமஊவெூதாஂ வாழ ஶொஙிஂ கூரகவா (கூயஶாக)
ஸஞகூணழ |

ஶிரவொ வதூநொவெதஂ ஞகூணொஙாவஜிதஂ ||

ஞிஂமாகாரஉபொஷஂ த கூரகவா ஞிஂமொஈயாயகூழ |

* உஈயெ ஞொகஹாமஂ(மெ) வா வெஊாஂபாஂஶஉயாவி வா ||

வீஂெ ஙிவெஶயெக ஶெஷஂ ஊரஶூஉாநஸஉஙிதழ |

மூன்று வகையாகும். அந்த லிங்கத்தை முறையே விசேஷித்து யோநியுடன் (யொநி — பீடம்) ரத்நத்திலைாவது, (ஸுவர்ணம் முதலிய) லோஹத்திலைாவது அமைக்க வேண்டும். லிங்கமானது எந்த திரவியத்தால் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த திரவியமல்லாத வேறு திரவியத்திலைும் யோநியைச் செய்யலாம். ஆனால் அது லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

லிங்கமானது, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக இல்லாவிட்டாலும் சிரோவர்தனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தனம் — லிங்கத்தின் முகமட்டத்திற்குமேலே குடை போன்று உயர்ந்து வட்டமாக இருக்கும் சிரோ பாகம்)

லிங்கத்தின் உருவத்தை முழுமையும் செய்து, லிங்கத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி அளவாவது, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 7-ல் 4 பாகமாவது, அல்லது 7-ல் 5 பாகமாவது, பீடத்திற்குள் பதிந்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். அது நீங்கிய பாகமானது பீடத்திற்கு மேலே காணப்படுவதாக இருக்கவேண்டும்

* உஈயெஉநஞெகஹாமஂ வா வெஊாஂஶெஉஂஶஉயாவி வா |
உதி வாஊஞாஂ |

உயரத்தில் 3ல் 1 பாகமாவது, 4ல் 1 பாகமாவது, என்பது மற்ருெரு பாடம்.

சலம் சலக்ஷமம் இஷ்டே ச ந்யாஸோத்தாரயோ: க்ஷமம் ||

யல்லிங்கம் அசலம் ப்ரோக்தம் தேவாலயஸ்திரம் அசலம் |
ஸ்தாபிதம் சைவ யத் பீடே தேவாலயஸ்தம் சலாசலம் ||

ஸ்வயம்ஜம் ஸூத்ரஸம்யுக்தம் பாணலிங்கம் து தத்விது: |
தேஷ்வாதாவசலலிங்கஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽதுநா || ௧௮ ||

ஸன்மாஸதிதிநக்ஷத்ரலக்னவாரே சிலாக்ரஹ: |
ஆசார்ய: சில்பிஸம்யுக்த: சிலாக்ரஹணமாசரேத் || ௧௯ ||

இஷ்டமான எந்த இடத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகவும் இஷ்டமான இடத்தில் வைக்கவும் எடுக்கவும் தகுதிவாய்ந்ததுமான லிங்கமானது, சல லிங்கம் எனப் படும்.

அதற்கு உரிய தேவாலயத்தில் காணப்படுவதும், இருக்குமிடத்திலிருந்து அசைக்கமுடியாதபடி ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதுமான லிங்கமானது, அசல லிங்கம் எனப்படும்.

உரிய இடத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பதுபோல் காணப் படுவதும், பீடத்தில் வைக்கவும், அதனின்றும் தனித்து எடுக்கவும் கூடியதுமான லிங்கமானது, சலாசல லிங்கம் எனப்படும். (17)

தானகவே லிங்காகாரத்தை அடைந்து ஸூத்திரத் துடன் கூடியதாய் காணப்படும் லிங்கத்தை, பாணலிங்கம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய லிங்கங்களில் அசலலிங்க லக்ஷணத்தை முதலில் கூறுகிறேன். (18)

நல்ல மாதத்தில் நல்ல திதியில், நல்ல நக்ஷத்திரத்தில், நல்ல லக்கினத்தில், நல்ல வாரத்தில், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். ஆசார்யனானவன் சில்பியுடன் கூடச்

ஶிவ்யாஞரிக்ஷஹளஜாநி நிமித்தாநந்யவகூஷயெக |
வாயஸொ உக்ஷிணம் வாஜாஉாமதஸ்து தமெயெவ அ || உ௦ ||

ஶெ்யநொ வெ உக்ஷிணாஉாஜஃ மாயெ்ரா ஜாம்ஸெந ஸம்யுதஃ |
கந்யாமொஉபஸ்ஜநம் வெஅவ மவாஜாமஜநம் தயா || உக ||

உயிஸம்வஙணஜீகூம்ஹஸ்து கூீரகூம்ஹஸ்தமெயெவ அ |
வஸ்ஷாணி வஸ்ஷஸ்ரகு அாவி ஸதவத்யஸ்தயா ஷ்ரியஃ ||

ஶுஹும் ஜாம்ஸஸ்தயாஹாரஃ ஶிவஹக்தவராயணஃ |
ஜ்வாலாநமுஸ்து தீவஸ்து ஐமுவஙணெஜா வடஸ்தயா || உங ||

ஸாமுங்காரொ மஜநெ்வெவ வெஶ்யா அாதந்ஞஸஙடிநீ |
ஶஹாநெ்யதாநி ஹளஜாநி ஶுஶஹம் விவரீதகழ || உச ||

சென்று, சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். அவன், சிலாஸங்கிரஹணத்திற்குப் புறப்படும் பொழுதும், மார்கத்திலும், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யும்பொழுதும், தெய்வச்செயலாக ஏற்படும் நிமித்தங்களையும், ஆகாச வெளியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும், பூமியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

காக்கையானது இடது பக்கத்திலிருந்து வலமாக வருவது, பருந்து வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கம் வருவது, மாம்ஸத்துடன்கூடிய கழுகு, கந்நிகை, பசு இவைகளைக் காண்பது, பசுக்கள் எதிரில் வருவது, தயிர் நிறைந்த குடம், பால் நிறைந்த குடம், மலர்ந்த மலர்கள், புஷ்பமாலை, குழந்தைகளுடன் கூடிய ஸ்திரீகள், சோறு, மாம்ஸம், உணவுப்பொருள், சிவபக்தி நிறைந்தவன், ஜ்வாலையுடன் கூடிய நெருப்பு, ஜலம் நிறைந்த குடம், அலங்காரம் செய்யப்பட்ட யானை, மிகவும் அழகுடன்கூடிய வேஶ்யை (தாஸீ)

உல்காபாதோ திஶாம் தாஹ: மஹாவாதப்ரவர்தநம் |
அஶுபாந்யந்தரிக்ஷாணி ஸஞ்ஜாதா ப்ரோச்யந்தே || ௨௫ ||

முக்தகேஶா நரா நார்ய: க்ஷீணகேஶாஸ்ததைவ ச |
தைலாப்யக்தாஸ்து நக்நாஸ்து காஷாயவஸ்த்ராந்விதா: || ௨௬ ||

ஶூந்யம் சைவ ததா பாண்டம் தைலபாத்ரம் ததைவ ச |
சிந்நநாஸிககர்ணாஸ்து ஹீநாங்காஸ்த்வதிகாங்ககா: || ௨௭ ||

வந்த்யாஹீநாபத்யா நார்ய: விதவா ச ததைவ ச |
பஹ்வாஹாரக்ருதாஸ்து ஸஞ்ஜாதாநி வதாநி வர்ஜயேச் சுபே ||

இவைகளைக் காண்பதும், இவைகள் எதிரில் வருவதும் பூமியில் நிகழும் சுப சகுநங்களாகும்.

இவைகளுக்கு மாருகக் காணப்படுகின்றவைகள் அசுப சகுநங்களாகும். (24)

கொள்ளிக்கட்டை விழுவது, திக்குகள் எரிவது, பெருங் காற்றடிப்பது, இவைகள் அந்தரிக்ஷத்தில் உண்டாகும் அசுபங்களாகும். (அந்தரிக்ஷம் — ஆகாசம்) இனி பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுனங்களைக் கூறுகிறேன்.

அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் ,ஆண்கள், விரிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் புருஷர்கள், எண்ணை தேய்த்துக் கொண்ட ஸ்திரீ புருஷர்கள், துணி அணிந்துகொள்ளாமல் நக்நமாக இருப்பவர்கள், காஷாயவஸ்திரம் உடுத்தியவர்கள், ஒன்றுமில்லாமல் சூநியமாக இருக்கும் மண்பாண்டம், எண்ணையுடன் கூடிய பாத்திரம், மூக்கு, காது முதலிய அங்கங்கள் அறுபட்டவர்கள், அங்கம் குறைந்தவர்கள், அதிக அங்கமுடையவர்கள், பிள்ளை பெருத ஸ்திரீகள், கணவனை இழந்த விதவைகள், அளவு கடந்து அதிகமாக ஆஹாரம் செய்பவன், இவைகள் பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுநங்களாகும். இத்தகைய அசுப சகுநங்களைச் சுபகாரியங்களில் விலக்கிவிடவேண்டும். (28)

ஶுபம் ஸங்கல்ப ஶகுநம் த்ருஷ்ட்வா ஶுபம் ப்ரவிஶேதக |
அஶுபே த்வஷ்டநாஸார்யா ஶிலேகாமயநம் ஶ்ருதம் || ௨௯ ||

ஸமித்வாஜ்யாந்நைஶ் ஶதமந்த்ரா(ஞ்சா)க்ஷரம் ஹுத்வா-
லௌஷணம் |
த்வாஶா ஶிவம் நமஸ்க்ருத்யாசார்ய ஶில்பிநா ஶிலா ||

பர்வதே ஸாகரே தீர்த்தே க்ஷேத்ரே சைவ வநே
வாஸ: |
க்ஷீரவ்ருக்ஷஸமீபே ச தேவஹர்ம்யஸமீபகே || ௩௧ ||

நதீ தடாகதீரே வா ஶிலாம் ஸங்க்ராஹயேத் ஶிலாம் |
அந்யத்ர து ந க்ருஹ்ணீயாத் க்ருஹீதே வ்யாதிநாஶநம் |

சுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் புறப்பட்டுச்செல்ல வேண்டும். அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் பிரயாணத்தை நிறுத்திவிடவேண்டும்.

அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால், அக்கினியை வளர்த்து, அதில் ஸமித்து, அன்னம், ஆஜ்யம் (நெய்) இவைகளால், சிவ (பஞ்சாக்ஷர) மந்திரத்தினால் 100 தடவை ஹோமம் செய்து பயத்தம்பருப்பிட்ட பொங்கலை நிவேதனம் செய்து, நாகபூஷணனை பரமேசுவரனை வணங்கிவிட்டு, பிறகு, ஆசார்யனானவன் சில்பியுடன் சிலாகிரஹணத்திற்கு புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டும். (30)

சில்பியானவன், மலை, ஸமுத்திரம், புண்யதீர்த்தம், புண்யக்ஷேத்திரம், காடு இவ்விடங்களில், பாலுள்ள மரத்தின் பக்கத்திலும் தேவாலயத்தின் பக்கத்திலும் நதிக்கரையிலும் குளக்கரையிலும் இருக்கும் சிலையை எடுக்க வேண்டும். மற்றவிடங்களில் சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால், அதனால் அழிவு உண்டாகும். (32)

ஷ்வேதா ரக்தா ச பீதா ச க்ருஷ்ணா சைவ சதுர்விதா ।
கோக்ஷீரசங்க குந்தேந்து முக்தா ஸ்படிக மல்லிகா ॥ ௩௩ ॥
ஸந்நிகாசாஸ்து ஸப்தைதா ஷ்வேதா ஸப்தவிதா ஸ்ம்ருதா ।
ஜபாகிம்ஸுகபுஷ்பாபா இந்த்ரகோபகஸந்நிபா ॥ ௩௪ ॥
ஜாதிலிங்கஸ்துஹாகாரா ஸஸரக்தஸந்நிபா ।
தாடிமீபுஷ்பஸங்காஸா பந்துஜீவகஸந்நிபா ॥ ௩௫ ॥
ரக்தா ஸப்தவிதா ப்ரோக்தா ததைவ பீதவர்ணகே ।
*[ஸுவர்ணகேஸராகாரா சம்பகப்ரஸவோபமா ॥ ௩௬ ॥
ஹரித்ராஸ்து ஸமப்ரக்யா ஹரிதாலஸமா ததா ।
கோ(கு)ரண்டபுஷ்பஸங்காஸா ஜம்பீரபலஸந்நிபா ॥
ஹரிதாலஸமாபாஸா] பீதா ஸப்தயா ।
ஸ்நிக்தாஞ்ஜனாபாஸா நீலோத்பலஸந்நிபா ॥ ௩௮ ॥

சிலையானது, வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு. என்று நான்கு வகையாகும். வெளுப்புநிறச் சிலையானது, பசுவின் பால் 1, சங்கு 2, முல்லைப்பூ 3, சந்திரன் 4, முத்து 5, ஸ்படிகம் 6, மல்லிகைப்பூ 7, இவைகளைப் போன்ற 7 வித நிறமுடையதாகும்.

சிவப்புச் சிலையானது சம்பரத்தம்பூ 1, புரசம்பூ 2, பட்டுப்பூச்சி 3, ஜாதிலிங்கம் 4, முயல் ரத்தம் 5, மாதுளம்பூ 6, பந்தூக புஷ்பம் (சிவப்புப் பூவுடன் கூடிய பெருமருந்துப்பூ) 7, இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

இவ்விதமே மஞ்சள் வர்ணச்சிலையானது, ஸுவர்ணம் 1, சரக்கொன்னைப்பூ 2, சம்பகப்பூ 3, மஞ்சள் 4, மஞ்சள்நிறக் குறிஞ்சிப்பூ 5, எலுமிச்சம்பழம் 6, அரிதாரம் 7 இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

* ஸூத்ரவம் அகம் ஸாதர காஸ் பெருஷ்பம் ஸுதிஸமிகம் வ்யாகரணாநுஸாரேண யோஜிதம் பாட்யம் ।

முதலில் கூறியுள்ள 5ம் பல பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப் பட்டது. கடைசியிலிருக்கும் 2ம் இடத்திற்குப் பொருத்த மாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

ஶ்யாமஶிலாஞ்ஜநாபா மஹீபத்ரஸமா ததா |
ராஜாவர்த்தநிபாகாரா க்ருஷ்ணமுத்கஸமப்ரபா || ௩௯ ||

மாஷமுத்கஸமாகாரா க்ருஷ்ணா தஶ(நவ)விதா ஶிலா |
ஶ்வேதரக்தபீதக்ருஷ்ணா: விப்ராதீநாம் க்ரமாத் ஸ்ம்ருதா: || ௪௦ ||

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாம்ஸ்து ததந்தி ஸததமேவ ஹி |
ஸ்வவர்ணேஷு வரம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸ்வவர்ணேஷு வரம் விநா || ௪௧ ||

ப்ராதிலோம்யாநுலோம்யாப்யாம் ஹீநயோநிம் ந ஸம்க்ரஹேத் |
ஆசார்யஶ்ஶில்பிநஶ்சைவ ஶ்வேதவஸ்த்ரோத்தரீயகௌ || ௪௨ ||

கருப்புச் சிலையானது, மஹிஷாக்ஷம் (பூனைக்கண் குங்குலியம்) 1, அஞ்சநக்கல் 2, நீலோத்பலம் 3, கருங்குவளை 4, மயிலின் கழுத்து 5, மஹீபத்ரம் 6, ராஜாவர்த்தம் (சிறிது கருமையான தேன் நிறமான ஒருவிதக் கல்) 7, கருப்புப்பயறு 8, குறும்பயறு 9. இவைகளைப் போல 10 (9) விதமாகும்.

வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, இந்நிறங்கள் முறையே பிராமணாதி ஜாதிகளுக்கு உரியவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் (ஒவ்வொன்றும்) தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் இவைகளை எப்பொழுதும் கொடுப்பவைகளாம்.

அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய சிலைகள், அந்தந்த ஜாதிக்கு ஶ்ரேஷ்டமாகும். ஹீநஜாதிச் சிலைகள் நிஷித்தமன்று. ஆனால் ஹீநஜாதியினருக்கு உத்தம ஜாதிச் சிலைகள் கூடாதவைகளாகும்.

இந்தப் பாகுபாட்டை, அநுலோமமாகவும் பிரதிலோமமாகவும் கொள்ளவேண்டும். ஆயினும் ஹீநஜாதிச் சிலையை ஶ்ரேஷ்டமாகக் கொள்ளக்கூடாது. (அநுலோமம் - கிரமமுறை. பிரதிலோமம் - எதிர்முறை)

ஆசார்யன் சில்பீ இவ்விருவரும், வெளுப்பு ஆடை

ஶுக்லஸ்ரக்கந்தலிப்தாங்க: பஞ்சாங்கபூஷணான்வித: |
குடாராதீநி ஸம்க்ருஹ்ய ஶிலாம் கத்வா ஸமாஹித: ||

யஸ்மிந்தேஶே ஶிலா ஸேதே தாம் க்ருத்வா து ப்ரதக்ஷிணம் |
தோஷவர்ஜ்யாம் ஶிலாம் த்ருஷ்ட்வா பரீக்ஷ்ய விஶேஷத: ||

வர்ஷாதபாக்நிமக்நாம்(தக்தாம்) ச ஸங்க்லிந்நாம் க்ஷாரவாரிணா |
துர்தேஶஸ்தாம் தடஸ்தாம் ச கர்மாந்தரே து யோஜிதாம் ||

ஶர்கராட்யாம் ஸபங்காம் ச ஜர்ஜராம் ரூக்ஷஸம்யுதாம் |
ரேகாபிந்துகளங்காதிஸம்யுக்தாம் பரிவர்ஜயேத் || ௪௬ ||

ஸுசித்ரவர்ணா தீர்காகாரா ரவிரஶ்மிஸமாயுதா |

அணிந்து, வெண்சந்தனம் பூசி, வெளுப்பு மாலையணிந்து, பஞ்சாங்க பூஷணங்கள் பூண்டு, கோடரி முதலியவைகளுடன், சிலை இருக்குமிடம் சென்று, மன அமைதியுடன் அந்தச் சிலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, தோஷமில்லாத சிலையைப் பார்த்து, விசேஷித்து அச்சிலையின் ஆகாரத்தை நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும். (44)

எப்பொழுதும் மழையில் நனைந்துகொண்டிருப்பது, வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டிருப்பது, தீயின் நாற்றமுள்ளது, (அல்லது தீயால் பொசுங்கியது) உப்பு ஜலம் படிந்தது, கெட்ட இடத்திலிருப்பது, தடத்தில் (ஜலக் கரையில்) இருப்பது, வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கப் பட்டது, மணல் கலந்திருப்பது, சேறு படிந்திருப்பது, சிதைவுற்றது (அழுத்தம் விசிறிப்போனது), பார்க்க பயங்கரமானது, கோடுகள் புள்ளிகள் களங்கங்கள் இவைகளுடன் கூடியது, இத்தகைய சிலைகளை நீக்கிவிட வேண்டும். (46)

வஷ-ிவாதவஷாகாரா சைவா வெ த்ரிவிதா ஸ்ம்ருதா || சஎ ||

ஜம்பூபலஸமாகாரா த்ராக்ஷாபலஸமப்ரபாயவா |
அந்யதா(யா) வ்ருத்தஸங்காசா த்ரிவிதா பிந்துஸஞ்ஜிதா ||

க்ருஷ்ணலோஹநிபாகாரா க்ருஷ்ணஹ்ரஸ்வ ஸந்நிபா |
பிவிவிம்பஸமாகாரா ஸகளங்கா அதோவிதியா
(த்ரியா உதா) || சகூ ||

வஜ்ரிவத்ரஸங்காசா தவிவாலஸ்ஸ்ம் ஸந்நிபா ததா |
வெணவாங்குரஸங்காசா லூதாபாதவதாயதா || ரு0 ||

அந்யா ப்ருஸா விதா சைவா ஸவர்ண ஸமவர்ஜிதா |

கயிறு விழுந்தது (கல்லின் நடுவில் கயிறு போன்ற ரேகை யுள்ளது) அல்லது கயிறு போன்ற தோற்ற முடையது, ஸூரிய கிரணம் பாய்ந்தது, மழைக்கால் போன்ற உருவமுடையது என ரேகை மூன்று விதமாகும்.

நாவப்பழம் போன்ற உருவமுடையது, திராக்ஷைப் பழம் (அல்லது காய்) போன்ற உருவமுடையது, வேறு எந்த விதத்திலாவது வட்டவடிவமாக இருப்பது, என பிந்துவானது மூன்றுவிதமாகும்.

இரும்புபோன்ற நிறமுடையது, கருங்குளவிபோன்ற நிறமுடையது, மயில் தோகை போன்ற நிறமுடையது, என களங்கம் மூன்றுவிதமாகும். (இத்தகைய தோஷ முள்ள கற்கள் கூடாதவைகளாம்) (49)

பேர்ச்சையிலைபோன்ற கோடுடையது, அருகங்கட்டை போன்ற கோடுடையது, மூங்கில் முளைபோன்ற கோடுடை யது, எட்டுக்கால் பூச்சியின் கால்களைப்போல நீண்ட கோடுகளுடையது, இவைகளும், வெள்ளை நிறமல்லாத மற்ற நிறமுள்ள கல்லில் வெள்ளை ரேகையும், ஸகலவித ஸம்பத்துக்களின் நிறைவைக் கொடுக்கும். [எனவே

க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணா விநாசாய ச்வேதக்ருஷ்ணா ததைவ ஹி || ருக ||

தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந வர்ஜ்ய ரக்தஸ்ய தாஸா: |
க்ருஷ்ணா ச ஹரிதா க்ராஹ்யா ஸிதவர்ணா விசேஷத: ||

கபோத வர்ணஸம்யுக்தா ஸ்வர்ண வர்ணஸமா சுபா |
அதிக்ருஷ்ணா சுபா ஹானி தநதாந்ய நாசநா ||

ஸகளங்கா ரோகதா ராஜராஷ்ட்ர விநாசநம் (நா) |
ஸபிந்துகா புத்ரநாசாநி தாரித்ர்ய ஸ்ரீவிநாசநா || ருச ||

முதலில் கூறப்பட்ட 4 வித கோடுகளும் வெள்ளைக் கல்லுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாம்.]

கருப்புக் கல்லில் கருப்புக்கோடும், வெள்ளைக் கல்லில் கருப்புக்கோடும் அழிவை யுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழுமுயற்சியுடன் கீழே கூறப்பட்ட குற்றங்களில்லாத கற்களையே கிரகிக்கவேண்டும்.

கருப்பு நிறமான கல்லும், பச்சை நிறமான கல்லும், (அல்லது கருப்பும் பச்சையும் கலந்த நிறமான கல்) கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். வெள்ளை நிறமான கல், விசேஷித்து கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். பேர்ச்சையிலையின் நிறமுடைய கல்லும், அருகங்கட்டையின் நிறமுடைய கல்லும் சுப பலனைக் கொடுக்கும்.

மிகவும் கருப்பான நிறமுடைய கல்லானது, அசுப பலனைக் கொடுக்குமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பசுக்கள், தானியம், தநம் இவைகளையும் அழித்துவிடும். (53)

களங்கதோஷமுள்ள கல்லானது, ரோகத்தை யுண்டு பண்ணும்; அரசன், ராஜ்யம் இவைகளையும் அழித்துவிடும்.

பிந்து (புள்ளி) தோஷமுள்ள கல்லானது, புத்திர நாசத்தையும் தாரித்திரியத்தையும் கொடுக்கும்; இருக்கும் செல்வத்தையும் அழித்துவிடும்.

ஏவம் பரீக்ஷ்ய யத்நேந க்ருஹ்ணீயால்லக்ஷணாந்விதாம் |
பாலா ச யௌவதீ வ்ருத்தா பும்ஸ்த்ரீநபும்ஸகம் ததா ||

ஸ்வரேகா(ரா)க்ருதிபேதேந ப்ரவக்ஷ்யாமி ஶ்ருணுஷ்வ |
கமநே ஹ்ரஸ்வநிர்ஹ்ரஸ்வா ஶிலா பாலா இதி ஸ்ம்ருதா ||

கண்டாத்வநிஸமா தீர்கா யௌவதீ ஸா ப்ரகீர்திதா |
வ்ருத்தத்வநிஸம்யுக்தா யா ஸா வ்ருத்தா ச கீர்திதா || ௫௭ ||

கண்டாத்வநிமஹாநாதா தீர்கா ஸா பும்ஶிலோதிதா |
தாலபத்ரஸ்வநாகாரா தீர்கா யா ஸ்த்ரீஶிலா து ஸா ||

இவ்விதமாகக் கற்களின் குணதோஷங்களை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தோஷமுள்ள சிலைகளை நீக்கி, குணமும் லக்ஷணமுமுடைய சிலையையே கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலையானது, ஒலி, உருவம் இவைகளின் பேதங்களால் பாலை, யுவதி, விருத்தை என்றும், புருஷ சிலை, ஸ்திரீ சிலை, நபும்ஸக சிலை என்றும், பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் முறையைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக!

செல்லும்பொழுது, சத்தமும் குட்டையான உருவமும் உடைய சிலையானது, பால சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மணியின் ஓசையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது ஸ்திரீ சிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எரசலான சத்தமுடையது விருத்தசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (57)

மணியோசையைப்போல் அதிக சத்தமும், நீண்ட வடிவமுமுடையது, புருஷ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பனையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அஸ்நிக்³தா⁴ கர்கஶா ரூக்ஷா ஶப்³த³ஹீநா நபும்ஸகா |
ஶிலைவம் ஸமாக்²யாதா ரூபத்வாத் பே⁴த³ உச்யதே ||

சதுரஶ்ரா ச வஸ்வஶ்ரா ஸ்த்ரீஶிலேதி ப்ரகீர்திதா |
ஆயதாஶ்ரா ச வ்ருத்தா ச த³ஶத்³வாத³ஶகோணகா || ௬௧ ||

தீ³ர்கா⁴ஶ்ரா வா ஸமாக்²யாதா ஸாவ்ருத்தா வா நபும்ஸகா |
த³ஶாஶ்ரம் த்³வாத³ஶாஶ்ரம் ச பா³லம் வ்ருத்³த⁴ம் ச வர்ஜயேத் ||

லிங்க³ம் கார்யம் து பும்ஶிலாபி⁴: ஸ்த்ரீஶிலாபி⁴ஸ்து பிண்டி³கா |
நபும்ஸகஶிலாபி⁴ஸ்து பாதா³தா⁴ரம் ஸமாசரேத் || ௬௨ ||

பளபளப்பில்லாமல் உறுதியில்லாமல் கரடுமுரடாய் ஒலியில்லாமலிருக்கும் சிலையானது நபும்ஸக சிலை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் ஒலியினால் பேதம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி உருவத்தினால் பேதத்தைக் கூறுகிறேன். (59)

சச்சதுரமாகவும் எட்டுக் கோணமாகவும் இருக்கும் சிலையானது ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நீண்டசதுரமாகவும், வட்டவடிவமாகவும், பத்துக் கோணமாகவும், பன்னிரண்டு கோணமாகவும் இருப்பது, புருஷசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நன்கு வட்டவடிவமாக இருப்பது, நபும்ஸக சிலையாகும்.

10 கோணமாக இருக்கும் சிலை, 12 கோணமாக இருக்கும் சிலை, பாலசிலை, விருத்தசிலை, இவைகளை விலக்கிவிட வேண்டும். (61)

புருஷ சிலையினால் லிங்கத்தைச் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீ சிலையினாலே பிண்டிகையைச் செய்யவேண்டும்.

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥ ௬௩ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇(𑌣𑌂) ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌕𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌧𑍋𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌪𑌯𑌃 ॥ ௬௫ ॥

𑌸𑌦𑍍𑌯(𑌦𑍍𑌯𑍋)𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

(பிண்டிகை — பீடம்.) நபும்ஸக சிலையினாலே பாதாதாரத்தைச் செய்யவேண்டும். (பாதாதாரம் — லிங்கத்தின் அடித்தலத்தின் ஆதாரம்.) இப்படிக்குச் செய்யாமல் இதற்கு விபரீதமாகச் செய்தால், அது எப்பொழுதும் கர்த்தாவுக்கு (செய்தவனுக்கு) அழிவையுண்டுபண்ணும்.

தேசிகனானவன், கிழக்கு நுனியாகவோ வடக்கு நுனியாகவோ இருக்கும் சிலையை கிரஹிக்கவேண்டும். (63)

கிழக்கு நுனியான சிலையில், மேற்குப்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். வடக்கு நுனியான சிலையில் தென்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். கிழக்குப்பக்கமும் வடக்குப்பக்கமும் லிங்கத்தின் நுனிப்பக்க (தலைப்பக்க) மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலையின் அடிப்பக்கம் முகமாகும் (முன் பக்கமாகும்). மேல்ப்பக்கம் பின்பக்கமாகும்.

இவ்விதமாக, சிலையை நன்கு பரீக்ஷித்துப்பார்த்து, அதை எடுத்து, அந்தச் சிலையை, ஹிருதய மந்திரத்தினாலே பசும்பாலினால் நன்கு அலம்பி சுத்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு, அந்தச் சிலையைத் தூக்கி நிறுத்திவைத்து, ஸத்திய மந்திரத்தினாலே சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால்

தஸ்யைஶாந்யே ஶாந்திகுண்டே ஶாந்திஹோமம் து
காரயேத் || ௬௬ ||

அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் ஸ்வஶாஸ்த்ரோக்தவிதாநத꞉ |
ஸமிதோ ஹ்ருதயேநைவ மூலேநாஜ்யம் து ஹோமயேத் ||

அகோரேண சரும் ஹோம்யம் புருஷேணைவ தண்டுலம் |
திலாநீஶாநமந்த்ரேண ஸர்ஷபம் கவசேந து || ௬௮ ||

ஶதம் ததர்தம் பாதம் வா ப்ரத்யேகம் ஜுஹுயாத் க்ரமாத் |
ஸ்விஷ்டக்ருதம் அக்நயேதி பூர்ணாஹுதிமதாசரேத் ||

ததோ வஹ்நிம் ஸமுத்வாஸ்ய நிர்மால்யம் பூஜிதம் த்யஜேத் |
ஶிலாச்சேதகரம் ஶஸ்த்ரம் ஶஸ்த்ரமந்த்ரேண பூஜயேத் || ௭௦ ||

பூஜிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, அதன் ஈசான்ய திக்கில் சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (66)

அக்னி ஆதானம் முதலிய எல்லாவற்றையும், அதற்குக் கூறியுள்ள முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஹிருதய மந்திரத்தினால் ஸமித்துக்களையும், மூலமந்திரத்தினால் நெய்யையும், அகோர மந்திரத்தினால் சரு (அன்னம்) வையும், புருஷ மந்திரத்தினால் தண்டுலத்தையும், (தண்டுலம் – அரிசி) ஈசான மந்திரத்தினால் எள்ளையும், கவச மந்திரத்தினால் கடுகையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். கீழே கூறியுள்ள ஸமித்து, நெய், அன்னம், அரிசி, எள்ளு, கடுகு, இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே 100, 50 அல்லது 25 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்நே என்ற மந்திரத்தினால் ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமத்தைச் செய்து, அதன் பிறகு, பூர்ணாஹுதி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (69)

அதன் பிறகு, அக்னியை உத்வாஸனம் செய்துவிட்டு, பூஜைசெய்த நிர்மாலிய புஷ்பம் முதலியவைகளை எடுத்துக் களையவேண்டும்.

சிலையைத் துண்டாடவேண்டிய ஆயுதத்தை, அஸ்த்ர

* கவசஸ்யைவ மந்த்ராய ஶிலாச்சேதநமாசரேத் |
ததூர்த்வம் ஶில்பிகார்யம் து ஸ்தபத்யாதி: ஸமாசரேத் ||

கர்ப்பகேஹப்ரமாணம் ச த்வாரமாநம் ததைவ ச |
ஸ்தம்பமாநம் தலமாநம் ஹஸ்தம் தாலாங்குலம் ததா || ௭௨ ||

லிங்கமாநம் த்ருவம் ஸப்தஹேதாஸ்து ப்ரத்யேகயா |
கர்ப்பகேஹே து நவாம்ஶே மாநாம்ஶம் ஶ்ரேஷ்ட
முச்யதே || ௭௩ ||

கர்ப்பார்த்தம் மத்யமம் ப்ரோக்தம் தயோர்மத்யேஷு பாஜிதே |

மந்திரத்தினாலே பூஜை செய்யவேண்டும். அபஸர்பண மந்திரத்தை ஜபித்து, சிலையைத் துண்டாடவேண்டும். அதற்குப் பிறகு சிற்பி செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஸ்தபதி முதலியவர்கள் செய்யவேண்டும். (71)

கர்ப கிருஹத்தின் அளவு, துவாரத்தின் அளவு (துவாரம் – கர்பகிருஹத்தின் வாயிற்படி) ஸ்தம்பத்தின் அளவு (ஸ்தம்பம் – கர்பகிரஹத்தின் தூண் மட்டம்) தலமாநம் (கர்பகிருஹத்தின் பூமட்டத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் அளவாகும். வெளிப்பிராகாரத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் நீளமும் தலமாநமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே பாதமாநமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது) ஹஸ்தமாநம், தாலமாநம், அங்குலமாநம் என்று லிங்கமாநமானது 7-வித மாநங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 7-வித மாநங்களிலும் டலவித அளவுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கர்பகிருஹத்தின் அளவில் 5-ல் 3 பங்கு (உயரம்) இருக்கும் லிங்கமானது உத்தமலிங்கமாகும். அதில் ஸரி

* கவசம் ச ஸமந்த்ராய சிந்தேதி பாடாந்தரம் |

கவசமந்திரத்தால் சிலாச்சேதநம் செய்யவேண்டும் என்று மற்றொரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.

ஜ்யேஷ்டமத்யாயமம் லிங்கம் ப்ரத்யேகம் த்ரிவிதம் பவேத் || ௭௪ ||

அதவா கர்பகேஹம்(ஹே)து நவதா ஸவிபாஜிதே |
கர்பகேஹமானாந்தே லிங்கத்ரயம் த்ரயம் || ௭௫ ||

த்வாரமானம் ஜ்யேஷ்டம் த்ரிபாகாம்ஶம் து கநீயஸம் |
தயோர்மத்யேஷ்டதா பிந்நே து நவதா லிங்கமுத்தம || ௭௬ ||

ஸ்தம்பாயாமமானே து நவதா ஸவிபாஜிதே |
ஜ்யேஷ்டமத்யாதிபேதேந நவதா ப்ரோச்யதே த்விஜ || ௭௭ ||

பாதியளவு இருப்பது, மத்தியமலிங்கமாகும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை, அதாவது, ஸரிபாதியிலிருந்து முழு அளவுவரையிலுள்ள (½-க்குமேல் 1 வரையில் உள்ள) மத்திய அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் ஒவ்வொரு அளவும் தனித்தனியே 9-வித லிங்கமானமாகும். இந்த 9 வித லிங்கமானங்களில் அதிக அளவுள்ள 3-ம் உத்தமமாகும். மத்தியிலுள்ள 3-ம் மத்தியமமாகும். குறைந்த அளவுள்ள 3-ம் அதமமாகும். இவ்விதமாக கர்பகிருஹத்தின் அளவினால் கிடைக்கும் லிங்கத்தின் உயரமானது 9-விதமாகும். (75)

லிங்கமானது (லிங்கத்தின் உயரமானது) கர்பகிருஹ துவாரத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமமாக இருப்பது உத்தம லிங்கமாகும். அதில் 3-ல் 2 பங்கு உயரமுள்ளது கனிஷ்டமாகும் (அதமமாகும்.) இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, துவாரமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். (76)

ஸ்தம்பத்தின் முழு அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்ய, அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே, லிங்கத்தின் மானமாகும். எனவே ஸ்தம்பமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். இவைகளில் மூன்று மூன்று

வ்யாஸாதெ ஙவாதிஸமெள து ஸ்தம்ஸாமஸஃஹிதக் ।
ஙயிஷ்டாநோடியெ விவ்ய ஸ்தம்ஸாநவஹாஅஸெக் ॥ எஅ ॥

ஹஸஹஸ்தம் ஸஉாஙஹ்ய ஸ்லாஷ்டாம்பாம்ப விவயூநாக் ।
நவஹஸ்தாவயிபூாவக் ஸஜூாஷஷிஃ ஸவணுகா ॥ எகூ ॥

வணுஹஸ்தவி(ஸ்தாஙி)ஊநாதி(நி)ஹஜெ்ஹ்ய ஹஸ்தவஸம்(ஸாக்) நயெக் ।
வணுஹஸ்தாடியொஹஜெ்ஹ்ய ஶிம்மம் ஹஸ்தவூஸம்விநா ॥ அ0 ॥

ஹஸ்தாதி ம்ணஹஸ்தாதும் * விகல்பாஹாஸஹஜ்யொஃ ।

கூறுகள், முறையே உத்தம – மத்தியம – அதமங்களாகும். கர்பகிருஹத்தின் ஆதிபூமியான உள்பக்கத்தில் தூண் மட்டத்திற்கு ஸமமான பகுதிக்கே ஸ்தம்பம் என்று பெயர். அதிஷ்டாநத்தின் உயரத்தில் ஸ்தம்பமாநத்தைப் போல கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (78)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தத்தில் 8ல் ஒரு பங்கு வீதம் கூட்டிவர, ஹஸ்தமாநத்திலுல் கிடைக்கும் லிங்கமாநமானது 65 விதமாகும். (79)

5 ஹஸ்தத்திற்கு அதிகமாகயிருக்கும் கர்பகிருஹத்தில், லிங்கமாநத்தை, ஹஸ்தமாநத்தால் கணக்கிட வேண்டும். கர்பகிருஹமானது, 5 ஹஸ்தத்திற்கு உள்பட்டதாக இருந்தால், ஹஸ்தமாநத்திலுல் லிங்கமாநத்தைக் கணக்கிடக் கூடாது. (80)

*ஆலயமானது, விகல்பஹர்மியமாகவோ, ஆபாஸஹர்மியமாகவோ இருந்தால், அப்பொழுது 1 முதல் 3 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமாநத்தைக் கொள்ள வேண்டும்.

---

* விகல்பாஹாஸஜாதிவிமாநலக்ஷணாநி உச வடிலெ மாநஸூத்ரலக்ஷணெ உக்ஷவ்யாநி ।

* விகல்பம்--ஆபாஸம்—சந்தம்--ஜாதி--எனப்படும் விமாந லக்ஷணங்களை 24-வது படலத்தில் மாநஸூத்ரலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

த்ரிஹஸ்தாத் ஷட்கராந்தம் து லிங்கம் ஸஞ்சிதாலயே ||

ஷட்கராதி நவாந்தம் து லிங்கம் ஜா(ஜா)திமுக்யாதிகே |

ஏவம் ஹஸ்தவசாத்ப்ரோக்தம் தாலமாநமதோச்யதே || ௮௨ ||

ஏகாதி நவதாலாந்தமேகைகதாலவர்த்தநாத் |

லிங்கே ஹி நவமாநாஸ்யு(ஸ்ஸ்யு) ஸ்யுஃ க்ஷுத்ர
ஜாதீதராலயே || ௮௩ ||

* த்ரயோதசாங்குலாத்ப்ராஹ்யம் யாவந்நவசதாங்குலம் |

தாவதேகோநபஞ்சாசல்லிங்கம் மாநாங்குலேந து || ௮௪ ||

த்ரிஹா ப்ரவிபக்தம் லிங்கம் ஹஸ்தக்ஷீணம் ந காரயேத் |

ஆலயமானது, சந்தவிமானமாக இருந்தால் 3 முதல் 6 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். அதுவே, ஜாதிவிமானமாக இருந்தால் 6 முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஹஸ்தவசத்தாலே லிங்கமானம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இனி தாலமானத்தைக் கூறுகிறேன். (82)

ஏகதாலம் முதல் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கூட்டிவர, தாலபேதத்தினலே லிங்கமானம் 9 விதமாகும். இது ஜாதிஹர்மியமல்லாதவிடத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (83)

13 அங்குலம் முதல் 109 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர லிங்கமானம் 49 விதமாகும். இது மானாங்குலத்தால் கூறப்பட்டதாகும். (84)

சிவாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், பிரஹ்மாம்சம், என்ற 3 பிரிவுகளுடன் கூடிய லிங்கத்தை, ஒரு முழ(உயர)த்திற்குக்

---

* த்ரயோதசாங்குலாத் ஹ்யாரப்ய து யாவந்நவசதாங்குலம் |

த்வி த்வி வ்ருத்த்யா ஹர்வ்யே |

ஹஸ்தாதூநாக்ஷயம் லிங்கம் வ்ருத்தாகாரமபேக்ஷத: || அரு ||

வேதம் நவாம்சகேநாப்தயே விஷ்டரே யோஜயேத் புத: |
சேஷம் து ஊர்த்வபாகம் ஸ்யாத் லக்ஷிகக்ருஹாபாஸக்ருஹயோ: ||

விஷ்டரே பஞ்சபாகம் லிங்கம் விகல்பாபாஸகம் விநா |
த்ரயோதசாங்குலம் லிங்கம் சைலஜம் து ந காரயேத் ||

ஏவம் ப்ரோக்தமேகேந ப்ராஹ்ருதே லிங்கமாநகம் |
நாகரம் த்ராவிடம் லிங்கம் வேஸரம் அ வக்ஷ்யஹம் || அஅ ||

குறைவாகச் செய்யக்கூடாது. ஒரு முழத்திற்குக் குறைவில்லாத லிங்கம் யாவும், விருத்தாகாரமாக (வட்டவடிவமாக)இருப்பதாகும். (85)

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 9ல் 4 பாகத்தை பீடத்தினுள், பொருத்தவைக்கவேண்டும். அதன் மீதமான 5 பாகமானது மேலே (சிவாம்சமாக) தெரியவேண்டும். இவ்வித லக்ஷணமுடைய லிங்கத்தை, விகல்பகிருஹம், ஆபாஸகிருஹம், இவைகளில் வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (86)

லிங்கத்திற்குக் கூறிய 5 பாகத்தை, பீடத்தினுள் வைத்து, பாக்கியுள்ள 4 பாகத்தை, மேலே சிவாம்சமாகத் தெரியும்படி செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த லிங்கத்தை விகல்பகிருஹத்திலோ, ஆபாஸகிருஹத்திலோ வைக்காமல், மற்ற ஜாதி கிருஹம், சந்தகிருஹத்தில் வைக்கவேண்டும். சிலையினாலே செய்யப்படும் லிங்கத்தை 13 அங்குலத்தில் செய்யக்கூடாது. (87)

லிங்கமானமானது இவ்விதம் அநேகவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நாகரலிங்கம், திராவிடலிங்கம், வேஸரலிங்கம் இவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ௐிஂகொாடியெ தூ வெடாஂஶெ ணகாஂஶஂ கநுூஸஹூக |
தூஂமதுூஂஶெ ஶிவாஂஶஂ தூ விஸூாரஂ ஶ்ரேஷ்டஉூஅூதெ ॥

தயொஉ-கிமெூஷஹாமெ தூ நவயா தாரஉூஅூதெ |
ஸ்வொடியெ கஞாஂஶெ தூ வஞாஂஶஂ ஶாதிகஂ ஹவெக ||

வெடாஂஶஂ வௌஷிகஂ வூாதஂ மூணாஂஶஂ ஜயடஂ ஹவெக |
ஆஹிசாரெ ஹிஹாமஂ ஸூாக வூாஸெவஂ அதூவி-கியக ||

ணவஂ தூயொடி(அதூடி-கி)ஶவூாஸஂ நாமமெ தூ
விகீயதெ |
ௐிஂகொமெஜூ ஹிநவாஂஶெ தூ ஶஸஹூதயூமாஂஶகஷ ||

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4-ல் 1 பங்கு அகலமுடைய லிங்கமானது அதமமாகும். உயரத்தில் 3-ல் 1 பங்கு அகலமுடையது ஶ்ரேஷ்டமாகும் (ஶ்ரேஷ்டம் – சிறந்தது அல்லது உத்தமம்) கீழே கூறப்பட்ட இரண்டுவித அளவுகளின் நடுவிலுள்ள அளவை, 8 பாகங்களாகச் செய்ய, லிங்கத்தின் அகலம் 9 விதமாகும்.

உயரத்தில் 16-ல் 5 பாகம் அகலமுள்ளது, சாந்திக லிங்கமாகும். (சாந்திகம் – தீமைகளை நீக்கக்கூடியது). உயரத்தில் 16-ல் 4 பாகம் அகலமுள்ளது, பௌஷ்டிக லிங்கமாகும். (பௌஷ்டிகம் – ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது). 16-ல் 3 பங்கு அகலமுள்ளது, ஜயத்தைக் கொடுப்பதாகும்.

ஆபிசார கர்மாவில் 2 பாகம் அகலமுள்ளதாகும். இவ்விதமாக, லிங்கத்தின் அகலம் 4-விதமாகும். நாகர லிங்கமானது இவ்விதமாக 13 (14) வித அகலமுடையதாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 18 பாகங்களில் முறையே 6 பாகம், 5 பாகம், 4 பாகம், 3 பாகம், விஸ்தாரமுடைய

[illegible] 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑍇 𑌚
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌸𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௯௩ ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌯𑌦𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁
(𑌆𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍) ॥ ௯௪ ॥

𑌵𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌏𑌕𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵(𑌶)𑌸𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௯௫ ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌕𑌰𑌂 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

---

4 வித லிங்கங்களும் திராவிட லிங்கங்களாம். இவைகள் முறையே, சாந்திகம் முதலிய லிங்கங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 20-ல், 8 பாகம், 7 பாகம், 6 பாகம், 5 பாகம், விஸ்தாரமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, வேஸரலிங்கமாகும். இவைகள் முறையே, சாந்திகலிங்கம், பௌஷ்டிகலிங்கம், ஜயதலிங்கம், (ஆபிசாரம்) என்ற லிங்கங்களுமாம். இவ்விதமாக வேஸரலிங்கம் 4 விதமாகும். (94)

ஹர்மியம், லிங்கம், பிண்டிகை, பாதாதாரசிலை, இந்நான்கும் ஒரேஜாதிச் சிலையினால் செய்யப்படவேண்டும். இவைகளில், வேறு ஜாதிச் சிலையைக் கலக்கலாகாது. இவ்விதமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, ஸகலவிதமான நன்மைகளையும் விருத்தி செய்வதாகும். வேறு ஜாதிச் சிலையின் ஸம்பந்தமிருந்தால், அது அரசனுக்கு துக்கத்தையும் பயத்தையும் உண்டுபண்ணும். (96)

ஆகையால், ஸகலவிதமான முயற்சிகளாலும், சிலை

லிம்மாநாம் நாமநாங்஗ுலேநைவ விபஜேதாயாதிகம் ஸுதீ: ||

லிங்கஸ்யோச்சாதம் து மாநாங்குலேந ஹாஜயேத் |
மாத்ராஜீதம் ப்ருபூர்ணம் வா ஹாநம் வா பரிஹாரயேத் ||

ஶ்ரேஷ்டாதமாயயேஷ் லிங்கேஷு மாத்ராலோபம்
பரிஹரேத் |
உச்சாத்ஷோடஸிபர்திதே தக்ஷவஸ்யா || ௯௯ ||

ஹ்ருதே அசுவ்யாவஶிஷ்டம் ஸ்யாத்அஶ்விந்யாதி விஜோத்தம் |
நவபிர்குணிதே ஸப்தஹ்ருதே ஶேஷகாதி(ஶிஷ்டம் து)
வாரகம் || ௱ ||

க்ஷதநேத்ரகுணிதே அஷ்டஹ்ருதே யோநிர்ஆஹ்ருதம் |

களில் ஜாத்யந்தரஸங்கரம் (ஸங்கரம் — சேர்க்கை) ஏற்படாதபடி, லிங்க நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் நாகராதி லிங்கங்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஆயாதிகளைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (97)

லிங்கத்தின் உயரத்தை மாநாங்குலத்திலுலே வகுக்க வேண்டும். அப்படி அங்குலங்களாகக் கணக்கிடும் பொழுது, அரை குறையாக மிச்சப்பட்டால், அத்துடன் அவசியமான பாகத்தைக் கூட்டியாவது குறைத்தாவது அதை முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். உத்தம லிங்கமானுலும், மத்தியம லிங்கமானுலும், அதம லிங்கமானுலும், அதில் ஏற்படும் அங்குலக் குறைவை, கீழே கூறியபடி, முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(லிங்கத்தின்) உயர அங்குலத்தை 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயர அங்குலத்தை 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, ஞாயிறு முதலிய வாரங்களாகும், (100)

வஸுபிர்வர்த்திதே பாநுஹ்ருதே ஶேஷமாயமுதாஹ்ருதம் ||

நவபிர்வர்த்திதே திக்ஹ்ருதே ஶேஷர்ணம் பவேத் |

வேதைர்வ்ருத்தே நவஹ்ருதே ஶேஷம் தாரகாதய: || ௱௨ ||

ஆயாதிகம் வ்யயக்ஷீணம் ஸம்பதாமாஸ்பதம் ஸதா |

1 த்வஜஸிம்ஹௌ வ்ருஷோ ஹஸ்தீ ஶுபயோநிருதாஹ்ருதா ||

ந்ருபஸ்ய கர்த்ருஜந்மர்க்ஷாத் த்ரிம்ஶதாவஸாநகம் |

3ஆல் பெருக்கி, 8 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது யோநியாகும்.

8 ஆல் பெருக்கி, 12 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது ஆதாயமாகும். (101)

9 ஆல் பெருக்கி, 10 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது, கடனாகும்.

4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுத்து மீதம் வரும் எண்ணனது திருடர் முதலியவைகளாகும். (102)

ஆதாயம் அதிகமாகவும், கடன் குறைவாகவுமிருக்கும் அங்குலமாநம் சிறந்ததாகும். எப்பொழுதும் ஸகலவித ஸம்பத்திற்குமிருப்பிடமாகும். (ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுக்கும் என்பது பொருள்.)

[2] யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், யானை, இவைகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். (103)

அரசன், யஜமானன், இவர்களின் ஜந்ம நக்ஷத்திரம்

---

1 த்வஜோ தூமஶ்ச ஸிம்ஹஶ்ச ஶ்வா வ்ருஷஶ்ச கரோ கஜ: |
காகஶ்சேதி க்ரமாத் யோநிநாமாநி கீர்த்திதாநி ச ||

2 துவஜம், தூமம், ஸிம்ஹம், நாய், விருஷபம், கழுதை, யானை, காக்கை, இவைகள் முறையே யோநிகளின் பெயர்களாம்.

ததைவ வாஸ்துநக்ஷத்ராத் கணயேச்சுபாவஹம் || ௱௪ ||

ஜந்மத்ரயம் ச ஸம்பச்ச க்ஷேமஸாதகமித்ரகா: |
ஸுபாவஹாஸ்து விஹிதா: சேஷகாஸ்த்வசுபாவஹா: ||

ஜந்மாஷ்டமம் ச வைநாசம் ததைவ நரராக்ஷஸம் |
வர்ஜிதாஸ்த்வசுபா ஹ்யேதே யத்நத: பரிவர்ஜயேத் || ௱௫ ||

முதல், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். அவ்விதமே, தேவாலய நக்ஷத்திரம் முதல், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணவேண்டும். இவ்விதம் எண்ணி வரும் நக்ஷத்திரமானது சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய சுப நக்ஷத்திரமாக இருக்கவேண்டும். (104)

ஜந்மத்ரயம் (1—10—19வது நக்ஷத்திரங்கள்) ஜந்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு 2வது நக்ஷத்திரம், 4வது நக்ஷத்திரம், 8வது நக்ஷத்திரம், 6வது நக்ஷத்திரம், 9வது நக்ஷத்திரம், இவைகள், சுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற (3–5–7வது) நக்ஷத்திரங்கள், அசுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். (105)

யஜமானனுடைய ஜன்ம லக்கினம், சந்திர லக்கினம் இவைகளுக்கு 8-வது ராசிக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், வைநாசிக நக்ஷத்திரம், (3-வது நக்ஷத்திரம்) யஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம், இவ்விரண்டு நக்ஷத்திரங்களில், ஒன்று நரகண நக்ஷத்திரமாகவும், மற்றொன்று ராக்ஷஸகண நக்ஷத்திரமாகவும், இருப்பதுமான நக்ஷத்திரம், இவைகள், அசுபபலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் ஆகையால், இவைகள் விலக்கப்பட்டவைகளாம். இந்த நக்ஷத்திரங்களை முயற்சியுடன் கவனித்து நீக்கிவிடவேண்டும். (106)

(இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் யாவும், யஜமானன் லிங்கம் இரண்டிற்குமே கூறப்பட்டதாகும்.)

ஹஸ்தாத்யா வாராதிஸம்யுக்தா ஸப்தர்க்ஷாதிஷு தத்ஸ்ருதா: ।
[ஹஸ்தாத்யா வாராதிஸம்யுக்தம் ஸப்தர்க்ஷாதிஷு தத்ஷயம் ।]
ஶத்ருஶ்ச மரணம் நாஶமம்ருதம் ச யதாக்ரமம் ॥ ௱௭ ॥

*தஸ்கரம் ச க்லீபம் (நிதநம்) ஷண்டாம்ஶகம் பரிவர்ஜயேத் ।
ஶேஷாம்ஶகம் பரிக்ராஹ்யம் ஶுபதம் (அம்ஶம்) து ஸங்க்ரஹேத் ॥ ௱௮ ॥

ஸமலிங்கம் வர்த்தமானம் ஶைவாதிகம் ச ஸ்வஸ்திகம் ।
ஸர்வதோபத்ரலிங்கம் ச ஸார்வதேஶிகமேவ ச ॥ ௱௯ ॥

தாராலிங்கம் முகலிங்கம் லிங்கமஷ்டவிதம் பவேத் ।

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய கிழமைகளுடன் கூடிய ஹஸ்தம் முதலான நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, சத்துரு, மரணம் நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (107)

[2] அம்சங்களில், தஸ்கராம்சம், நிதநாம்சம், க்லீபாம்சம், இவைகளை விலக்கவேண்டும். (இவைகள் கெட்ட பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள். ஆதலால் இவைகளை விலக்கவேண்டும். மற்றவைகள் நல்ல பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகள். ஆகையால்,) மற்ற அம்சங்களைக்கொள்ள வேண்டும். சுபகரமான மாநத்தை (அம்சத்தை)க்கொள்ள வேண்டும். (108)

லிங்கமானது, ஸமலிங்கம் 1, வர்த்தமாநம் 2, சைவாதிகம் 3, ஸ்வஸ்திகம் 4, ஸர்வதோபத்ரம் 5, ஸார்வதேசிகம் 6, தாராலிங்கம் 7, முகலிங்கம் 8, என்று 8 வித

---

1 சோரோ புக்தி: ஶக்திர் தந்யோ ராஜா ச ஷண்டக: ।
நிர்ப்ரீதி நிர்தநம் ப்ரேஷ்ய: நவாம்ஶாநி யதாக்ரமம் ॥

2 சோரன், புக்தி, சக்தி, தந்யம், ராஜா, நபும்ஸகன் (அலி), நிர்பீதி, நிர்தநம், ப்ரேஷ்யன், இவைகள் முறையே அம்சங்களின் பெயர்களாம்.

ஸமலிங்கம் து விப்ராணாம் ந்ருபாணாம் வர்த்தமானகம் ||
ஶைவாதிகம் து வைஶ்யானாம் ஶூத்ராணாம் ஸ்வஸ்திகம் பவேத் |
ஸர்வேஷாமிதரல்லிங்கம் ஸர்வகாமபலப்ரதம் || ௱௰௧ ||

ஏக ஏவ மஹாதேவ: லிங்கமூர்த்திர் ந்ருணாம் ஹித: |
பஹுதா ஸ்வவிபாகேந அனுக்ரஹகரஸ் ஸதா || ௱௰௨ ||

யதேஷ்டாயாமவிஸ்தாரம் சதுரஶ்ரம் (ஶிலாம்) க்ருத்வா விதினா பத: |
அதஸ்த்ரிதா விபஜ்யாத ப்ரஹ்மாம்ஶமிதி தத் ஸ்ம்ருதம் || ௱௰௩ ||

அதஸ்து சதுரஶ்ரம் ஸ்யாத் ஷட்வர்கம் தத்விதீயகம் |

மாகும். இவைகளில், ஸமலிங்கமானது பிராம்ஹணர்களுக்கும், வர்தமானலிங்கமானது க்ஷத்ரியர்களுக்கும், சைவாதிக லிங்கமானது வைசியர்களுக்கும், ஸ்வஸ்திக லிங்கமானது சூத்ரர்களுக்கும், சிலாக்கியமானவைகளாம். இவைகள் நீங்கிய மற்ற லிங்கங்கள் யாவும், எல்லா ஜாதியினருக்கும் விரும்பிய ஸகலவிதமான பலன்களையும் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். மஹாதேவன் ஒருவனேயாலும், அவர், பலவிதமான லிங்க ஸ்வரூபத்துடன், மனிதர்களுக்கு நன்மையயளித்து வருகிருர்.

முதலில் (லிங்கம் செய்யவேண்டியதற்காக எடுக்கப்பட்ட சிலையை) தான் விரும்பும் அகல நீளத்துடன் சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும் (சதுரிக்கவேண்டும்.) பிறகு, மேதாவியான சில்பியானவன், கூறப்போகும் விதிப்படி, அதை, 3 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த 3 பாகங்களில், கீழேயுள்ள பாகத்தை, சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த கீழ்பாகத்திற்கு, பிரம்ஹாம்சம் என்று பெயர். (113)

ஊர்த்வே ஹாரம் து வ்ருத்தம் ஸ்யாத்தத்து ஶிவாம்ஶம் நிகத்யதே ||

அம்ஶம் ப்ரத்யேகநாம்நா து கதிதம் து ஶிவாம்ஶகம் |
ஶிவாத்மா சாபிஶிஷ்டம் ஸர்வம் ஸாதாரணம் ஸ்ம்ருதம் ||

வ்ருக்ஷஸ்ய மூலம் மூலாக்ரம் ஶாகாபத்ரம் பலம் க்ஷிதி |
ஶப்த: ஸ்பர்ஶஶ்ச ரூபம் ச ரஸோ கந்தஸ்ததைவ ச ||

யதேந்த்ரியகுணானேவ ஶரீரைகாம்ஶம் ப்ரகீர்த்திதம் |
யதாம்ஶஹேதோ லிங்கஸ்ய ப்ராணிஹேதோர்ந வித்யதே ||

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாச்ரமாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ் வேறு பெயர்கள் கூறியிருப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே வியவஹரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டிருக் கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வரூபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந் தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங் களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால், —

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு–உச்சி–கிளை இலை–பழம்–என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஒரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்–ஸ்பர்சம்–ரூபம்–ரஸம்–கந்தம்–இவைகள், இந் திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களையுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

தவெவ பரிவஜிமஹ்ரு ஹாமம் ஷுத்ஹியாநகழ |
*ஜிம்மதாஙம் யாமாஸும் தா கூரகவா கணாயகம
மஜஹெக || ௱௧௯ ||

கொணாகெகொணம் தா ஸம்கஜூ தெந ஊநெந ஜெபரிகஃ |
(ஙஹிஹாமம் தா ஸம்தகெக்ஷக) சஷாமும் தஜூவெஷிதி ||

சயஂவா ஜிம்மதாஙம் தா ஸஷுஹாமம் விஹாஜிதெ |

பாகங்களைத் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவைகளுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றவேயல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமே லிங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், லிங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத்தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் $\frac{1}{4}$ பங்கு அளவைக்கொண்டு, சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். (கோணம்—முக்கோணம்) பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலைகளிலும் செய்ய) சதுரச்ரமாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரச்ரம்—4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்–8 பட்டை. இது சற்றேரக்குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (119)

அல்லது, லிங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரச்ரமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

---

*ஜிம்மதாஙம் யாமாஸும் தா கூரகவா கணாயகாயகழ |
ஸம்மூஹமூ கொணெ கொணம்தா தெந ஊநெந கஜூயெக॥
உதி வாஜெக ஹாவஜூழ |

शेषांशं मध्यपट्टं स्यात् कोणयोस्तु विवर्जयेत् ॥

अथवा वसुभागे तु मध्यपट्टं षडंशकम् ।
कोणयोस्तु विशेषांशं पूर्ववत् तु त्रिधैव हि ॥

चतुरश्रे वसुभागांश(शे) अष्टाश्र(श्रे)
कृते सति ।

तत्कोणार्धं(र्धे) तु पूर्वं(र्वे) कोणात्कोणं
तु भाग(गं)येत् ॥ ௱௨௨ ॥

बाह्यस्थे तु विनिक्षिप्य कुर्यात् वृत्तं तु षोडश ।

---

7 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 4 பாகத்தை, மத்திய பட்டத்தின் (பட்டம்—பட்டை) அளவாக வைத்துக் கொண்டு, (பாக்கியுள்ள 3 பாகத்தில் 2 பக்கங்களிலும் இருக்கும் 1½ பாகத்திற்குச் சமமாக மறுபக்கத்திலும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, அந்த 2 பங்கிலுமுள்ள 1½, 1½, பங்கு அளவுகளையும் முக்கோணமாகச் செய்துகொண்டு) அதன் வெளியிலுள்ள பாகத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது அது அஷ்டாச்ரமாகும். (120)

அல்லது, 8 பாகங்களில் 6 பாகங்களை மத்திய பட்டமாகக் கணக்கிட்டு, அதன் மிகுதியை, மூலைகளில் முன்போல் கணக்கிட்டு, வெளியில் காணப்படும் பாகத்தைச் செதுக்க, அந்தச்சிலை அஷ்டாச்ரமாகும். இவ்விதம், அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வது 3 விதமாகும். (121)

சதுரச்ரத்தை 8 பாகமாகக் கணக்கிட்டு, அஷ்டாச்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அந்த அஷ்டாச்ரத்தின் கோணுச்ரங்களின் பாதியை, முன்போலவே கணக்கிட்டு, அதன் கோணங்களில் முக்கோணங்களை அடையாளம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அந்தக் கோணங்களின் வெளிப் பக்கங்களைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது, அது,

கஜ்ஞாத்கோணா(கோண)து ஸம்ஸ்க்ருத்ய வ்ருத்தாகாரம் து
தத்பவேத் ॥ ௱௨௩ ॥

அஷ்டாச்ராதீநி வித்யாத்ஸம(ஸௌ)ஸமவஸேவஹி ததந்ய(ங)தே ।
ஶிம்மவா(ம்மாயா)ஜெ யாமாம்(த்ர்யாம்)ஶேது ஸகாம்ஶம்
அத்தூரஶ்ருக்ஷ ॥ ௱௨௪ ॥

உச்ச்ய வேஷ்டம் து வஸ்வச்ரமை வ்ருத்தம் ஶிவாம்ஶகம் ।
ஸமலிங்கமிதி வ்யாதம் விப்ராதீநாம் து வ்ருத்திக்ருத் ॥ ௱௨௫ ॥

ஹாத்ரூஷ்யம்ஶ(ஶே)தஜாயாஜெ ஸப்தாம்ஶம் அத்தூரஶ்ருக்ஷ ।
அஷ்டாம்ஶேம்ஸாஷ்டகோணம்த ...ஞவாஜ்ஜதஜாஅ்யதெ ॥
[அஷ்டாம்ஶஶஷ்டகோணம் அ நதாம்ஶம் வ்ருத்தஜாஅ்யதெ ।]

ஷோடசாச்ரமாகும். பிறகு, அவைகளின் கோணங்களை முன்போலவே முக்கோணமாகச் செய்து, அதன் வெளிப் பக்கங்களிலுள்ள பகுதிகளைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய, அந்தச்சிலையானது, விருத்தாகாரமாகும். (வட்டவடிவ முடையதாகும்) இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே, அஷ்டாச்ரம் முதலியவைகள் செய்யப் படுகின்றன.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகம்செய்து, அதில் 1 பாகம் (அடியில்) சதுரச்ரமாகவும், மத்தியிலுள்ள 1 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், மேலேயுள்ள 1பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் இருப்பது, ஸமலிங்கமெனப்படும். இது பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்கு விருத்தியைக் கொடுக்கும். (125)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 24 பங்குகளாகச் செய்து கொண்டு, அந்தப் பங்குகளில் 7 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 8 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 9 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் கொள்ளுவது, வர்தமான லிங்கமாகும்,

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||
([illegible]
[illegible] |)

[illegible]
[illegible] |
[illegible] || ௱௨௯ ||

[illegible]
[illegible] |

இவ்விதமாகவே, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 6 பாகம் சதுரச்ரம், 7 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 8 பாகம் விருத்தமாகக் கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 5 பாகம் சதுரச்ரம், 6 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 7 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4 பாகம் சதுரச்ரம், 5 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 6 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும் வர்தமான லிங்கமாகும். இவ்விதமாக, வர்தமான லிங்கம் 4 விதமாகும். (127)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளில் 3 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 3 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 4 பாகம் விருத்தமாகவும்கொண்டால், அது, சிவாதிக லிங்கமாகும். இதை வேறுவிதமாகவும் கொள்ளலாம்.

சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், வீருத்தம், இவைகளை முறையே, 4, 4, 5 பாகங்களாகவும், 5, 5, 6 பாகங்களாகவும், அல்லது 6, 6, 7 பாகங்களாகவும் கொள்ளலாம்.

லிங்காயாமே நவாம்ஶே து சதுரஶ்ரம் த்விபாகயா(கம்) ॥

அஷ்டாஶ்ரம் து குணாம்ஶேந வேதாம்ஶம் வ்ருத்தமுச்யதே ।
ஸ்வஸ்திகம் ஹ்யேவமாக்யாதம் ஸர்வதோபத்ரமுச்யதே ॥

ஆமூலாத(தா)ந்தம் ஸுவ்ருத்தம் து லிங்கமாத்ரம் த்ரிபாகிகே ।
பூமௌ வேஶ்யம் ததேகாம்ஶம் ஸ்யாதேகாம்ஶம் யோநிவேஶிதம் ॥

பூஜாம்ஶம் ததேகாம்ஶம் ஸர்வதோபத்ர ஏவ ஹி ।
ஸார்வ(ஸர்வ)தேஶிகலிங்கம் து வ்ருத்தாகாரமஶேஷத: ॥

பாணவேத குணாம்ஶம் வா லிங்கோச்சே து விபாஜிதே ।
* பீடே து வேதயேதம்ஶம் ஶேஷம் பூஜாம்ஶமுச்யதே ॥

எனவே, சைவாதிக லிங்கமானது, கீழே கூறப்பட்ட விதிகளின்படி நான்கு விதங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 9 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில், சதுரச்ரம் 2 பாகம், அஷ்டாச்ரம் 3 பாகம், விருத்தம் 4 பாகமிருப்பது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, ஸர்வதோபத்ர லிங்கத்தைக் கூறுகிறேன். (131)

அடியிலிருந்து நுனி வரையில் 3 பாகங்களும் விருத்தாகாரமாகவே இருப்பதாகும். அதன் உயரத்தில் 3ல் 1 பாகம் பூமிக்குள் பதிந்தும், 3ல் 1 பாகம் யோநி (ஆவடை)யில் பொருத்தப்பட்டும், 3ல் 1 பாகம் பூஜாம்சமாக (வெளியில் லிங்காகாரமாகத் தெரிந்துகொண்டும்)வும் இருப்பது, ஸர்வதோபத்ர லிங்கம் எனப்படும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கமானது, எல்லா பாகங்களும் விருத்தாகாரமாக இருப்பதாகும். இதன் உயரத்தை, முறையே, 5–4–3 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். (அவைகளில்

---

* அதோபாகம் து வஹ்ந்யம்ஶம் வேதாம்ஶம் மத்யமம் து தத் ।
இதி மத்யே ஶ்லோகார்தம் யோஜநீயமிதி பாதி ।

ஸார்வதேஶிகலிங்கம் ச ததைவ பரிகல்பயேத் |
ஸமலிங்கோச்ச்ர(ஜேத்ர)யம் நவபாகம் க்ருத்வா விசக்ஷண: ||

ஷடம்ஶே வர்த்துலம் பாகம் ஸப்தாம்ஶம் மத்யபாகத: |
வஸ்வம்ஶம் மூலயோர் பாகம் யத் த்ரைராஶிகம் பவேத் ||

ஸா(ஸ)ர்வஜாத்யர்ஹம் ஶ்ரு(ஶ்ரேஷ்டம்) ஶ்ரேஷ்டம் த்ரைராஶிகவிதிம் பரம் |
ஆமூலாக்ரம் சதுரஶ்ரம் தாராலிங்கம் ததுச்யதே ||

ஸமே து மூலம் சதுரஶ்ரம் ஶேஷம் வஸ்வஶ்ரமேவ ஹி |
அதஶ்சதுரஶ்ரமத்யோர்பாகமஷ்டாஶ்ரம் மத்யமம் பவேத் || ௩௮ ||

---

5 பாகம் அடியிலிருப்பதாகும் மத்தியிலுள்ள 4 பாகத்தை) பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். பாக்கியுள்ள (3) பாகமானது பூஜாம்சமாகும். (சிவாம்சமாகும்) இவ்விதமாகவே, ஸார்வ தேசிக லிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸமலிங்கத்தில், அதன் உயரத்தை 9 பாகமாகச்செய்து, 3 பாகங்களை ஸமபாகமாகக் கொள்ளவேண்டும். அதன் வட்டவடிவத்தின் (சிவாம்சமான மேல்பாகத்தின்) சுத்தளவானது, (உயரத்தில் 9ல்) 6 பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்திய பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 7 பாகம் இருக்கவேண்டும். கீழ்பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 8 பாகம் இருக்கவேண்டும். இந்த த்ரைராசிக விதியானது எல்லா ஜாதியினருக்குமுகந்ததாகும். சிறந்ததுமாகும்.

அடிமுதல் நுனிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது தாராலிங்கமாகும்.

ஸமலிங்கத்தில், மூலபாகம் சதுரச்ரமாகவும், மற்ற இரண்டு பாகங்களும் அஷ்டாச்ரமாக இருப்பதும் தாரா லிங்கமாகும்.

கீழேயுள்ள பாகம் சதுரச்ரமாகவும், மத்திய பாகம்

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌵𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ॥௧௯॥

𑌸𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌧𑌾𑌰𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌂 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௨௦ ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤(𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌖𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂) ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌭𑌾𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂(𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾)𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍌𑌲𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 (𑌕𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾) ।

அஷ்டாச்ரமாகவும், பூஜாபாகம் (மேல்பாகம்) ஷோட சாச்ரமாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும். இவ்விதம் தாராலிங்கம் 3 விதமாகும்.

இத்தகைய தாராலிங்கத்தின் அச்ரமானது, (அச்ரம்–பட்டை) லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸு வரையிலிருப்பதாகும். ½ அல்லது 1 யவை உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

ஸமலிங்கமானது தாராலிங்கமாக இருந்தால், அது, ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும்.

முகலிங்கமானது, விசேஷித்து, தாராலிங்கத்தைப் போன்றதேயாம்.

சிவாம்சாதிக லிங்கத்தில், முகலிங்கம் கல்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தின் பூஜாபாகத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அதன் மேல் பாகத்தில் முகம் இருக்கவேண்டும். அந்த மேல் பாகத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 5 பாகம் சிரஸ்ஸாகவும், 4 பாகம் முகமாகவும், 1 பாகம் கழுத்தாகவும்

[illegible]
[illegible] ॥ ௪௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௩ ॥

[illegible] ॥
[illegible] ॥ ௪௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௬ ॥

இருக்கவேண்டும். அதில், 2 காதுகள், 2 கண்கள், உதடு, இவைகள் ஸகலலக்ஷணங்களுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் கீழ்பாகமானது, லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஸரிபாதியளவு பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். (இங்கு ஸரிபாதி என்பதற்கு பூஜாம்சத்தில் ஸரிபாதி என்றுவது, பூஜாம்சம் நீங்கிய பாகத்தில் ஸரிபாதி என்றுவது பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே, லிங்கத்தின் முழு அளவில், ஸரிபாதியளவு கொண்டது பூஜாம்சம் என்பது கருத்து.)

அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் 11 பாகங்களை முகமானமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது, கழுத்திற்குமேலே 11 பாகங்களாகும். முகத்திற்கு மேலே கேசாந்தபாகமான உச்சியி னுயரம் 3 அல்லது 4 பாகங்களாகும்.

முகத்தில், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், ஹநுவந்தம், இம் மூன்று பாகங்களும், முறையே, 3 யவை அதிக அளவு உடையவைகளாம். 4 யவை அதிகமாகவும் இருக்கலாம்.

முகவாய்க்கட்டைக்குக் கீழே, கழுத்தின் உயரம், 4 பாகங்களாம். கண்டமானது, கேசாந்தத்தின் அளவே

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑍈𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌾𑌹𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍇 ॥ ௱௪௯ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] ।

இருப்பதும் கூடும். இவைகள் நீங்கிய கீழேயுள்ள பாகங்கள் லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். இவைகள் லக்ஷணத்துடன் அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

(முகலிங்கமானது, முன் பக்கத்தில் மட்டிலும்) ஒரே முகம் உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது, (4 பக்கங்களிலும்) 4 முகங்கள் உடையதாகவும் இருக்கலாம். 2 கைகள், அல்லது 4 கைகள் உடையதாக இருக்கலாம். (கைகள் அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டுமானல், அதில்) ஸ்தந மட்டத்திற்கு மேலே அமைந்திருக்கவேண்டும். அதுவும் லக்ஷணத்துடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். முகம் மட்டிலுமுள்ளதானல், அது, கழுத்திற்குமேலே அமைந்திருக்க வேண்டும். இது நீங்கிய பாகமானது லிங்கவடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் முகலிங்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய முகலிங்கமானது, அரசர்களுக்கு அபிவிருத்தியை யுண்டுபண்ணும்.

லிங்கத்தின் விஷ்கம்பத்தை (சுத்தளவை) 8 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். லிங்கத்தின் மூலம் (அடி) மத்தியம் (நடு) அக்ரம் (நுனி) இவைகள் முறையே ஒன்றுக்கொன்று 1 பாகம் குறைவாக அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது, மூலம் 8 பாகம்,

ஹ்ரஸ்வைச்ச ஶிவஸ்தானே ஶிரஸ்ஸ்தூலமுதாஹ்ருதம் ||

ஏததார்ஷலிங்கவிக்யாதம் ருஷிபி: பூஜிதம் ஸதா |
த்ர்யஶ்ரம் பஞ்சகோணம் ச ஷட்ஸப்தத்வாதஶாஶ்ரகம் ||

தஶாஶ்ரம் ச நவாஶ்ரம் சான்யதாஶ்ரம் மனோஹரம் |
பலகாதர்பணாகாரமேகரேகமரேககம் || ௱௫௨ ||

ஶிரோவர்தனஹீனம் ச மானோன்மானவிவர்ஜிதம் |
தை(தி)வ்யம் ஸ்வாயம்புவம் சேதி விக்யாதம் தைவதை:
ஸம்பூஜிதம் || ௱௫௩ ||

பாணேன பூஜிதாரோஹம் பாணலிங்கமுதாஹ்ருதம் |

மத்தியம் 7 பாகம், அக்ரம் 6 பாக சுத்தளவுள்ளதாக அடி பருத்து நுனி சிறுத்து அமைந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்தூலமூல லிங்கம் (அடி பருத்த லிங்கம்) என்று பெயர்.

இவ்விதம் இதேயளவில் நுனி—நடு—அடி இவைகள் முறையே 8-ல் 1 பாகம் சுத்தளவு குறைவாக இருந்தால் அது சிரஸ்தூலம் (நுனி பருத்தது) என்று கூறப்படும். இவ்விரண்டு லிங்கங்களும், ஆர்ஷலிங்கமெனப்படும். இது மஹர்ஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டதாகும். சிறந்ததுமாம்.

முக்கோண வடிவமானது 5 கோணமானது, 6 கோண மானது, 7 கோணமானது, 12 கோணமானது, 10 கோண மானது, 9 கோணமானது, வேறு விதமான கோணங் களுடன் மனோஹரமாக இருப்பது, பலகைபோலும் கண் ணாடிபோலும் இருப்பது, ஒரு ரேகையுள்ளது, ரேகையே இல்லாதது, சிரோவர்த்தநம் இல்லாதது, மாநம், உன்மாநம் முதலியவைகள் பொருத்தமாக இல்லாமலிருப்பது, ஆகிய லக்ஷணங்களுள்ள லிங்கமானது, ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் (திவ்ய லிங்கமென்றும்) ஸ்வாயம்புவ லிங்கமென்றும் கூறப் படுகிறது. இது, தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கமாகும்.

ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் ஶிரொமூலம் க்ரமெண பரிவக்ஷ்யதெ ||

உந்நதம் து ஶிரொஜ்ஞேயம் * மதுவர்ணம் ந துஷ்டிதம் |
விஷ்டரெ து ப்ரவெஶாம்ஶம் ஸார்வதெஶிகலிங்கவத் ||

லொஹஜம் ரத்நஜம் சைவ ஸார்வதெஶிகலிங்கவத் |
லிங்கபெதா: ஸமாக்யாதா: ஶிரொவர்தநம் ஶ்ருணு ||

லிங்கமூர்தாதி கொடாந்தம் ஶிரொவர்தநம் ஹிதம் |

பாணாஸுரனுலே பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய லிங்கத்திற்கு பாணலிங்கம் என்று பெயர். அது ஸ்தூலமென்றும், ஸூக்ஷ்மமென்றும், சிரோலிங்கமென்றும், மூலலிங்கமென்றும் முறையே கூறப்படுகிறது. பாணலிங்கத்தில் உயர்ந்திருப்பது (எடுப்பாக உயர்ந்து காணப்படும் பக்கமானது) சிரஸ்ஸாகும். மது வர்ணமாக (தேன் நிறமாக) இருப்பது ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்காது. (அதைத் தொட்டால் சீதலமாக இருக்கும் என்பது மற்ருெரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.) இந்த பாணலிங்கத்தை ஆஸநத்தில் வைக்கும்பொழுது, அது ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி ஆஸநத்திலமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

லோஹத்திஞல் செய்யப்பட்ட லிங்கம், ரத்நத்திஞல் செய்யப்பட்ட லிங்கம் ஆகிய இவைகளையும், ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படியே, ஆஸநத்தில் வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க பேதங்கள் கூறப்பட்டன. இனி சிரோவர்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

லிங்கத்தின் தலையிலிருந்து உச்சிவரையில் சிரோவர்தநம் செய்யவேண்டும். (சிரோவர்தநம் லிங்கத்தின் உச்சியின் அமைப்பு) ஆகையால், லிங்கத்தின் உயரத்தைக் கணக்

---

* ஶைத்யெ ஸ்பர்ஶநெ நீதலம் இதி பாடாந்தர: |

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍋𑌢𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑌾(𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑌾)𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍 ॥ ௱௫௮ ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌂𑌭𑌮𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍(𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍) 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌂 ।
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௱௫௯ ॥

கிட்டு, அதற்கேற்றபடி சிரோவர்தநத்தை அமைக்க வேண்டும். அந்த சிரோவர்தநமானது, குடைபோலிருப்பது (தாழங்குடையின் மேல் பாகத்தைப்போலிருப்பது.) 1, கோழி முட்டைபோல இருப்பது 2, திரிபுரம்போல் *(மூதுக்கன் காயைப்போல்) இருப்பது 3, அரைவட்டமான சந்திரபிம்பத்தைப்போல இருப்பது 4, என்று 4 விதமாகும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், லிங்கத்தின் சுத்தளவை 8 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ½ பங்கை உச்சியிலிருந்து அளந்துகொண்டு, அதை, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்தநத்தை அமைக்கவேண்டும். இது ஒருவிதமாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை 32 பாகங்களாகச்செய்து, அவைகளில், 5 பாகத்தை, உச்சியிலிருந்து, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்த்தநத்தை

---

* த்ரபுஷம் என்பதற்கு முதுக்கன்காய் என்றும், மெதுக்கன்காய் என்றும், சுக்காங்காய் என்றும் பெயர். சிலர் வெள்ளரிக்காய் என்றும், சிலர் கக்கரிக்காய் என்றும் கூறுகின்றனர்,

அத² யதி³ம் து நவாம்ஶம் ஸ்யாச்ச²த்ராகாரம் து
அத²வா விதீ⁴யதே |
விஜாநீயாத் ந்ருபாணாம் ச²த்ராகாரம் ஸர்வகாமத³ம் ||

ஸர்வேஷாமபி லிங்கா³நாம் ச²த்ராகாரம் து ப்ரஶஸ்தகம் |
வ்யாஸே த்³வாத்ரிம்ஶத³ம்ஶே து சதுர்த³ஶகலாம்ஶகை: ||

ஸப்தத³ஶாம்ஶகைரேவ குக்குடாண்ட³ம் விதீ⁴யதே |
வர்த⁴மாநம் லிங்க³ம் து ப்ரஶஸ்தம் க்ஷத்ரியாதி³கே ||

யமைக்கவேண்டும். இது இரண்டாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 7 பாகங்களால் சிரோவர்த்தநத்தையமைப்பது மூன்ருவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 9 பாகங்களாலே சத்ராகாரமாக சிரோவர்தநத்தை அமைப்பது நான்காவது விதமாகும்.

இவ்விதம் சத்ராகாரமான சிரோவர்தநம் நான்கு விதமாகும்.

சத்ராகாரமான சிரோவர்தநமானது, பிராம்ஹணர்களுக்கும், க்ஷத்திரியர்களுக்கும், ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதாகும். லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் சத்ராகாரமான சிரோவர்தநமுடையது சிறந்ததாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, 14 – 15 – 16 – 17 பாகங்களாலே குக்குடாண்டம்போன்ற சிரோவர்த்தநமானது, 4 விதமாகும். (குக்குடம் — கோழி. அண்டம் — முட்டை.) இந்த 4 வித சிரோவர்தநங்களுக்கும், குக்குடாண்டாகார சிரோவர்த்தநம் என்று பெயர். இவ்வித சிரோவர்த்தநமுடைய லிங்கமானது, வர்தமாந லிங்கமாக இருக்க

அர்த்தசந்த்ரஸமம் சிரஸ்த்ரிபாகே முகேமுகோபரி ஸ்யாதுபத்ராஸம் ஸ்ருஷ்டி-
ஸ்த்ரியா ।

ஸாந்தர்ஸ்திரபஸ்ரம்சேஷத் த்ரஸமாஸம்

(த்ரஸமாஸம்) அதத்தவிதியு ॥ ௱௬௪ ॥

சிவாதிகம் அ ஸிம்ஹம் த ஸஹ்ஸ்ரம் வைஸ்யாஸகம் உத்தம் ।

த்ரிம்ஸத்ரிம்ஸே சிரஸ்ரே ஆகிம்ஸததஸகம்ஸதி: ॥

(ஆத்ரிம்ஸத்ம்ஸே ஸ்ரே ஆகிம்ஸதத்ஸக கிம்ஸகை: ।)

லிம்ஸகைத்ஸகிம்ஸம்ஸரமஸ அர்த்ரம் அதத்தவிதியு ।

ஸ்வஸ்திகாவ்யம் அ ஸிம்ஹம் த வ்யஸஹ்ஸ்ரம் ஸ்ருத்ரவ்ருத்திதம் ॥

ஸாவஸ்தை பகஸிம்மாநாஸநேத்ரஷாம் அ விசேஷத: ।

(அ)த்ராதிசீஷகாகாரே(ஸ) த கதர்ஜாதி-

வஸாஸயேஷ ॥ ௱௬௫ ॥

வேண்டும். அது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உகந்ததாகும். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 – 11 – 12 – 13 பாகங்களாலே, த்ரிபுரத்தைப்போன்ற (முதுக்கன்காய் போன்ற) சிரோ வர்தநமானது 4 விதமாகும். இது சிவாதிக லிங்கத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் இத்தகைய லிங்கமானது வைசி யர்களுக்கு ஏற்றதாம். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 – 11 – 12 – 13 பாகங்களால், அரைவட்ட சந்திரனைப் போன்ற சிரோவர்த்தநத்தை யமைத்தால், அர்தசந்திராபமானது 4 விதமாகும். இவ்விதமாக சிரோவர்த்தநமுடையது, ஸ்வஸ்திக லிங்க மாகும். இது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியையளிக்கும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கங்களுக்கும், மற்ற லிங்கங்களுக்கும்,

தைவிகார்ஷ(க) லிங்கானாம் தத்வ(ஸ்யாத்)ஷாஶ்ர(க)
ஶீர்ஷகே ।
ஶிரோவர்த்தனோத்ஸேத்யே(யம்) த்ரிதா ஹாரிதே ஸதி ॥*
யுக்த்யாம்ஶம்(த்ர்யம்ஶம்) தல்லிங்கேனாத்ய(த்ய) ஶிரோ
வர்த்தனாஸிதம் ।
உஷ்ணீஷமானமாக்யாதம் ஶிரோமானம் ததுச்யதே ॥ ௧௬௯ ॥
உச்சி(ய)தஸ்யாத்தத்பாகம் வர்த்திதோ வர்த்தயேத் க்ரமாத் ।
யாவல்லம்பனவர்ணம் உச்சி(ய)ஸ்யாத் க்ரமாந்ததா ॥

விசேஷித்து, கர்த்தாவின் ஜாதிக்குத் தக்கபடி, சீர்ஷா காரத்தை, சத்திராதி ஆகாரமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். தைவிகலிங்கம், ஆர்ஷலிங்கங்களில், சீர்ஷாகார மானது, எவ்விதமாகவும் இருக்கலாம். *(167½)*

சிரோவர்த்தநத்துடன் கூடிய லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டால், அதில் சிரோவர்த் தநத்தின் உயரத்தை யுக்தியிஞலே கண்டுகொள்ளலாம். இவ்விதமாக உஷ்ணீஷமானம் கூறப்பட்டது. அதுவே சிரோமானமென்று கூறப்படுகிறது. *(169)*

உச்சியிலிருந்து அதன் முனை (சிரோவர்த்தநத்தின் எல்லை) வரையில், சுற்றிலுமிருக்கும்படி அதை அமைக்க வேண்டும். அது எதுவரையில் குறைவாக இருக்க

---

* இத:பரம் க்ரந்தபாடோ ஏதத்ப்ரதிஷ்டோபயுக்தாத்ரகாமத: 5½ ஶ்லோகாத்மகோ பாக ஸம்த்ருஷ்டோ பவதி । ஶ்ரீந காமத: 143–185 ஶ்லோகா நாஶ்ரித்ய த்ருணாதயே ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யேஷு மத: 143–185 ஶ்லோகா த்மக: பாட்டோ பாடபேதாதி முக்யாத்மகே 59 படலே 143–185 ஶ்லோகாத்மகோ பாகோ பாட்யதே 1 ஏதோத்பத்ர ஸம்ஸ் த்ருஷ்டோபயுக்தாத்ரகாமத: பாட பாவ ப்ரகாஶிதோ பவதீ த்யவதேயம் ।

ஶத்ரஶீர்ஷம் து லிங்காநாம் உச்சேரப்யாநுகம்
பவேத் ।
த்ரிசக்ரஸமாயுக்தம் கர்தவ்யம் து த்ரிஶீர்ஷகம் ॥
(அசக்ரஹீநம் து யச்சீர்ஷம்) ஸாம(ா)ந்யமுச்யதே ।
ஶீர்ஷம் (து) லிங்கதாரோச்சே உக்தாதந்யந்ந காரயேத் ॥
உக்தாதந்யத் க்ருதம் சேத்து ராஜராஷ்ட்ரபயாவஹம் ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந உக்தமார்கேண காரயேத் ।
லிங்கலக்ஷணமாக்யாதம் விஷ்ணு(பீட)லக்ஷணம் க்ரமாத்
(ஶ்ருணு) ॥ ௱௭௨ ॥

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே லிங்கலக்ஷணம் நாம
ஏகோநபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

வேண்டுமோ, அதுவரையில், உச்சியிலிருந்து, முறையே, தணிந்து இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தநமானது, உச்சியிலிருந்து அதற்குரிய எல்லைவரையில், சுற்றிலும், முறையே செறிந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்) (170)

சத்ரசீர்ஷமானது, (குடை வடிவமான சிரோவர்த்தநமானது) லிங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து (முறையே) செறிந்திருப்பதாகும்.

திரிசீர்ஷகத்தை, 3 சக்கிரங்களுடன் கூடியதாக கல்பிக்கவேண்டும். (171)

இவ்விதமாக (சக்கிரமில்லாமல் அமைக்கப்பட்டது.) ஸாதாரண சீர்ஷமாகும்.

லிங்கத்தின் சீர்ஷம், (சிரோவர்த்தநம்) அகலம், உயரம் இவைகளை சொல்லியிருக்கிறபடியே செய்ய வேண்டும். சொல்லாதவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் சொல்லாத விதமாகச் செய்தால், ராஜாவுக்கும்,

॥ *அத² பஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

பீட²லக்ஷணம் ॥

அதா²தோ நாக³ராதீ³னாம் லிங்கா³னாம் பீட²லக்ஷணம் ।
ஸகலே து வக்ஷ்யதே விப்ர ஸகலானாம் ததோ² விது³: ॥
ஶைலஜே ஶிலயா பீட²ம் ஸுதயேஷ்டகயாபி வா ।

ராஜ்யத்திற்கும் பயமுண்டாகும். ஆகையால், ஸகல முயற்சியுடனும், கூறியுள்ள முறையுடனேயே செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணமென்னும்
நாற்பத்தோன்பதாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பதாவது படலம்.

பீட லக்ஷணம்.

லிங்க லக்ஷணத்தைக்கூறிய பிறகு, முதலில், நாகராதி லிங்கங்களின் பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஸகல மூர்த்திகளின் பீடலக்ஷணத்தை பிறகு அறிந்து கொள்ளலாம். (1)

சிலையாலான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, சிலையாலேயே இருக்கவேண்டும். ஸுதை, செங்கல் இவைகளாலேயும் இருக்கலாம்.

---

*அத்ர டிப்பணீ—

லிங்கலக்ஷணானந்தரம் யாவத் ஸகலஸ்தா²பனம் ப்ரதிமாலக்ஷணம், ஸர்வஸ்ய ஶைவாக³மஸ்ய ஸாத்³ருஶ்யாத் ஸங்க்³ரஹே, அனந்தரஸ்ய ஸ்வாப்ரணீதத்வாத் அபி விஷயாணாம் க்ரமபே⁴தோ³(அ)ப்யஸ்தி । அதோ²பி ஸர்வஸ்ய ஶைவாக³மஸ்ய ஸாத்³ருஶ்யாத் க்ரம: ஸம்மதோ ப⁴வதி । அத: ஸ ஏவ க்ரம: ஸ்வீக்ருத இதி ।

ஶைலஜே ஶைலஜம் வாத இஷ்டகாயைவ வா || ௨ ||

ரத்னஜே ரத்னஜம் பீடம் லோஹஜம் லோஹஜம் து வா |
லிங்கோதய ஸமம் பீடம் விஸ்தாரேணோத்தமம் பவேத் ||

புஜாம்ஶோதய ஸமம் பீடதாரம் கந்யஸமுச்யதே
தயோர்மத்யேஷ்டதா பக்தே உத்தமாதித்ரயம் த்ரயம் || ௪ ||

பீடவ்யாஸம் த்ரிபாகஸ்ய த்விபாகம் சோத்தமோச்சகம் |
வ்யாஸார்த்தோதயமுத்ஸேதம் தயோர்மத்யேஷ்டதா பாஜிதே || ௫ ||

நவதா பீடதுங்கம் ஸ்யாத் உத்தமாதித்ரயம் த்ரயம் |
க்ரமேண கதிதம் விப்ர நாகரஸ்யைவ யுஜ்யதே || ௬ ||

மரத்தால் செயயப்பட்ட லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, மரத்தினுலாவது, செங்கல்லாலாவது இருக்கவேண்டும்.

ரத்நநிர்மிதமான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, ரத்நத்திலாவது, லோஹத்திலாவது இருக்கவேண்டும்.

லிங்கத்தின் பீடமானது, லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான அகலமுடையதாக இருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடத்தின் அகலமானது, பூஜாம்சத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பீடவிஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் 3, 3 அளவுகள், முறையே, உத்தம–மத்தியம–அதம அளவுகளாகும். (4)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்கு உயரமுடையது உத்தம பீடமாகும். ½ பங்கு உயரமுடையது அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய பீடத்தின் உயரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் முறையே, 3; 3 உத்தம–மத்தியம–அதம–உயரங்களாகும். இவ்விதமாக முறையே, நாகரலிங்கத்தின் பீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

ஓிம்மஸெஹ்யாத்யுஸஉம் வ்யாஸம் ஶ்ரேஷ்டம் தஜுவஹாஜிதெ ।
நவயா விஸ்த்ருதம் வ்யாதம் ஸ்ரூஹ்மவிஷ்ணுஸயொஸவி ॥ எ ॥

உதயம் நவயா(வஸ்யா)ஹஜ்ய ஷிஹாமம் வா தஞுாம்ஸகழ ।
ஸகுாம்ஸம் வா விஸெஷெண ஸ்ரூாம்ஸெ து
நிவெஸயெக் ॥ அ ॥

ஸெஷம் பீடொதயம் வ்யாதஜெவம் த்ராவிஜலாஂஜெ ஸ ।
வஜ்ஜாம்ஸஸ்ய வஸீணாஹஸஉம் ஶ்ரேஷ்டம் விபாஞுகழ ॥ கூ ॥

வஸீணாஹெ கஞுாம்ஸெ து ஹாஙம்ஸ உயஉம் தகழ ।
தயொஉ-ஜெய்யஷஹாமெ து நவயா பீம்விஸ்த்ருதழ ॥ ௰ ॥

லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான, உத்தம அகலத்தை (லிங்கோதயத்தாலே கூறப்பட்ட, சிரேஷ்டமான 3 வித அகலத்தை) 9 (8) பாகமாகச் செய்ய, அகலம் 9 விதமாகும், இவ்விதமான விபாகங்களை, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணு அம்சம் இவைகளில் கொள்ளவேண்டும். (7)

உயரத்தை 9 பங்குக்ளாகச் செய்ய, அவைகளில் 2 பங்குகள், தலாம்சமாகும். விசேஷித்து 1 பங்கையும் தலாம்சமாகக் கொள்ளலாம். இந்த தலாம்சத்தை பூமியினுள் வைக்கவேண்டும். இந்த பாகம் நீங்கலாக பாக்கியுள்ள பாகங்கள், பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக, திராவிட லிங்கத்தின் பீடத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் விசாலமானது, பூஜாம்சத்தின் சுத்தளவுக்கு ஸமமாக இருப்பது, உத்தமமாகும். அந்த அளவில் 16-ல் 12 பங்கு இருப்பது, அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்காகச் செய்ய, பீட விஸ்தாரம் 9 விதமாகும்.

விஷ்ணுபாகஸமோத்ஸேதம் து பீடம் கந்யஸமுச்யதே ।
ஸபாதம் ஶ்ரேஷ்டகம் து தயோர்மத்யே து பாஜிதே ॥

நவதா பிண்டிகாதுங்கம் வேஸரம் ஹ்யேவமாசரேத் ।
அதவா லிங்கவிஷ்கம்பம் த்ரிகுணம் பீடவிஸ்தரம் ॥ ௧௨ ॥

அதவா லிங்கவிஷ்கம்பம் அஷ்டாம்ஶீக்ருதே ஸதி ।
தத்கர்ணத்விகுணம் பாதம் (பாத) ஸார்தம்
த்ரிகுணமேவ வா ॥ ௧௩ ॥

த்ரிகுணம் வா விஸ்தாரம் து பீடானாம் து விஶேஷத: ।
கர்பகேஹே(ஹ)விஸ்தாரே அர்த்தம் அதவா பாதமேகமேவ வா ॥

பீடவ்யாஸம் ஸமாக்யாதம் விஷ்ணுபாகஸமோன்னதம் ।
ஸாகாரம் நாகராதீனாம் லிங்கானாம் பிண்டிகாக்ருதே ॥ ௧௪ ॥

பீடமானது, விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாக இருந்தால், அது, அதமமாகும். கால்பங்கு கூடுதலாக ($1\frac{1}{4}$ பங்காக) இருந்தால், அது, சிரேஷ்டமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உயரம், 9 விதமாகும். இவ்விதமாக, வேஸரலிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ($11\frac{1}{2}$)

அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவு 3 கொண்டது, பீடத்தின் அகலமாகும். அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவை, சதுரச்ரமாகச்செய்துகொண்டு, அதன் கர்ணத்தின் 2பங்கு ($2\frac{1}{4}$ பங்கு) $2\frac{1}{2}$ பங்கு அல்லது 3 பங்குகொண்டது, விசேஷித்து பீடத்தின் விஸ்தாரமாகும். ($13\frac{1}{4}$)

கர்பகிருஹத்தில் (விஸ்தாரத்தில்) ஸரிபாதி, அல்லது 4ல் 1 பாகம், பீடத்தின் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பீடத்தின்) உயரமானது விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமானமாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின்

உபாநபாச்வ(ஹ்ய) விஸ்தாரம் ஸர்வேஷாம் து விசேஷத:
தத்வஸுநவபாகோநம் வாத்ரிபாககம் ॥ ௧௫ ॥

விஷ்ணுபாக ஸமோத்துங்கம் ஸபாதம் ஸார்த்தமேவ வா ।
ஸாமாந்யம் பிம்பிகாநாம் து நாகராதிஷு ஸூசிதம் ॥

லிங்காநாம் ஸகலாநாம் து ஸாமாந்யம் பீடலக்ஷணம் ।
*ஸூத்ராயா(வா) நவாம்சே து வேதாம்சம் க்ருத்ய
வோதயம் ॥ ௧௬ ॥

பஞ்சாம்சம் ஶ்ரேஷ்டமாநம் து தயோர் மத்யேஷ்டபாஜிதே ।
நவதா பீடதுங்கம் து தஸ்ய விஸ்தாரமுச்யதே ॥ ௧௭ ॥

பீடதுங்கஸமம் வ்யாஸமர்த்தம் பீடமுச்யதே ।

பிண்டிகா லக்ஷணமானது, ஸாதாரணமாக (பொதுவாக)க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

உபாநத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, விசேஷித்து எல்லாவற்றிற்கும் (பீடங்களுக்கும்) அதன் அகலத்தில் 8, 9 அல்லது 10ல் 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். அதன் உயரமானது, விஷ்ணு பாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, கால்ப்பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ, அல்லது ½ ப்ங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின் உயரமானது, பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

லிங்கமானது ஸூத்ரமயமான பீடத்துடனிருந்தால், அதன் உயரத்தில் (அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தில்) 9ல் 5 பங்கு, அல்லது 4 பங்கு பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய அதன் உயரம் 9 விதமாகும். இனி அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன்.

*கஞ்சோதயே இதி க்வசித்பாடஸ்ஸூத்ரவாம: । லிங்கோதயே இதி வாச்யே ஸாவஸ்ரிதி ஸாதி ।

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥
𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 (𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂) 𑌵𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
[𑌅𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।]
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 ॥ ௨௩ ॥
𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 ।

பீடத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக அகலமிருப்பது அதமபீடமாகும். 2 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தம பீடமாகும். இந்த 2 அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பீட விஸ்தாரமானது 9 விதமாகும். இது விசேஷித்து ஸகல லிங்கங்களுக்கும் கூறிய பீடமான மாகும். (20½)

லிங்கங்களின் பீடமானது கோமுகத்துடனிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல மூர்த்தி களின் பீடமானது, விசேஷித்து கோமுகமில்லாதது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (21½)

லிங்கங்களின் பீடமானது, ஸமாச்ர(ஸம சதுரம்)மாக வாவது, ஸமவிருத்தமாகவாவது இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிமைகளின் பீடமானது, சதுரச்ரமாகவும், விருத்தமாக (வட்டவடிவமாக) இல்லா மலும் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிகை, பரிமண்டலம்,

கூராංபம் விஹஜெத்தூம்ழஉவாநொஷ்டம் ஷிஹாமகழ || ௨௪ ||

ஹஒதாංபெபாஷ்யுஉயஃவஜ்ஜம் கணஃம்(ஞூம்) வாஜுகஸாஜுபம்
(ஸஜிதம்) ।

ஊயுஃவஜ்ஜம் தூ வெஜாංபம் ஷிஹாமம் வஷிகொஜயழ || ௨௫ ||

பபிவாංபம் வருதவாயஃஷ்டம் ஷொஜஸஜஸைஸංயுதழ ।

ஜஸைஉயெஷ் கூஷூஜூஜஜம் வஜூவாஜஉஹாஜஸைழ || ௨௬ ||

ஙயஃராංமமுஜஸொஷ்ா(விபாஞா)ஞம் உாநாංமமெஉந
ஸவுத ।

ஞிංமஜெஹாංமஞாயஃம் வா ஜஸாஞாணாං
ஸஉஷ்(ஷ்)யழ || ௨௭ ||

என்று பீடம் நான்கு (4)விதமாகும். இவைகள் பீடத்தின் அலங்கார பேதங்களாம்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த 16 பாகங்களில் உபாநம் 2 பாகம் அதப்பத்மம் (கீழேயுள்ள பத்மம்) 5 பாகம், கண்டம் 2 பாகம், ஊர்த்வபத்மம் 4 பாகம், பட்டிகை 2 பாகம், க்ருதவாரி 1 பாகம். ஆக $2+5+2+4+2+1=16$ பாகங்கள் கொண்டது பீடமாகும். பத்மமானது 16 தளங்களுடைய தாக இருக்கவேண்டும். ($25\frac{1}{2}$)

பத்மதளங்களுக்கு மத்தியில் சிறிய தளங்கள் அமைந் திருக்கவேண்டும். தளங்களின் அடிகளும் நுனிகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். தளங் கள் 1 அங்குலம் (1 அங்குல அகலமுடையவைகளாக) இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கதேஹாங்குலத்தினாலே, $\frac{1}{2}$ அங்குலம் அகலமுள்ள தளாக்ரங்களையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (அல்லது தளங்களின் நுனியின்

பீடதாரத்ரிபாகைகம் கோமுகம் தீர்கமுச்யதே |
தந்மூலவிஸ்தாரம் தஸ்ய ஸமதீர்கம் ப்ரகீர்திதம் || 28 ||

ஸமதாரத்ரிபாகைகம் ததக்ரவிஸ்தரம் பவேத் |
ஸமூலாதக்ரம் க்ரமாத் க்ஷீணம் தத்வத்வ்யாஸவிஸ்தரம்
(மாத்ரகே) || 29 ||

த்ரிபாகம் வா ததர்தம் வா த்ரிபாகைகாம்சமேவ வா |
வ்யாஸத்ரிபாகமானம் து ஜலநாலவிஸ்த்ருதி: || 30 ||

பட்டிகாய(காயா:)ஸமம் நிம்நம் தத³ர்தேந(தத³ர்தம் வா)
ஸமம் து வா |
உபாநாத்யங்கபேதம் ச நிம்நம் ஸ்தாநயோகாந்நயேத் || 31 ||

அபிஷேகாந்தமவடம் நிம்நம் வா பரிகல்பயேத் |
பத்மபீடம் ஸமாக்யாதம் ஹ்ரஸ்வபீடமிஹோச்யதே || 32 ||

உயரமானது, லிங்கதேஹாங்குலத்தாலே ½ அங்குலமிருக்க வேண்டும். (27)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 1 பாகம், அதன் கோமுகத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தின் அகலமானது, அதன் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியின் அகலமானது, அடியின் அகலத்தில் (அதாவது, அதன் நீளத்தில்) 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, முறையே, நுனிவரையில் சிறுத்திருக்க வேண்டும். அந்த கோமுகத்தின் அகலத்தில், ⅓ பங்கு, ½ பங்கு, அல்லது 2ல் 1 பங்கு, ஜலதாரை இருக்கவேண்டும். அகலத்தில் 3-ல் 1 பாகம் ஜலதாரையின் அகலம் இருக்க வேண்டும். (இதை, பொது விதியாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ஜலதாரையின் தாழமானது, பட்டிகையின் (அகலத்தில்) ½ பங்காவது, அதற்கு ஸமமாகவாவது இருக்க வேண்டும். உபானம் முதலிய அங்க அமைப்புகளை தக்க

கூரகவா ஷொஊஶயொஜ்ஞெயம் ஹாமெநொவாநஊ௱அ௱ஹ்தெ ।
ஐமதஹ்௱ஷ்டும் து௱ வெஷாம்ஶம் ம௱ணாம்ஶம் கூ௱ஊ௱ஷொஷயெ ॥
ஶிவாம்ஶம் வடிகாஊநம் ம௱ணாம்ஶம் கண்௱(ண்ஹ)ஊநகெ ।
தஷிஷ்டும் கம்வஜெகாம்ஶம் ஹாநம் து௱ வடிகொஷயெ ॥௫௪॥

ஶஶ்யம்(அயாம்)ஶம் வஹ்ரதவாரி ஷஹ்ராகஃ ஹஊ௱வீம்ஶிஷம் வாஜெ ।
வீமொஜெ து௱ கறாம்ஶெ து௱ ஷிஹாநம் வாஷ௱கொஷயெ ॥

ம௱ணாம்ஶம் ஜமதீஊநம் கூ௱ஊ௱ஷொஷ்டும் து௱ தகஹஊெ ।
வொஹ்ஊாம்ஶம் கம்வ(வடி)ஊநம் து௱ கண்ஹஊநம் கிர(ஷி)
ஹாநகெ ॥ ௫௫ ॥

தஷொஹ்ஷ்டும் கம்வஜெகாம்ஶம் ம௱ணாம்ஶம் வடிகா
ஹவெகஃ ।
ஶகாம்ஶம் வஹ்ரதவாரி ஷஹ்ராகஃ வெஷிஹஊ௱ம் தயொஅஹ்தெ

அளவுடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது அதிஷ்டாநத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி, அளவுடனமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பத்மபீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி பத்ரபீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் உபானம் 1 பாகம், ஜகதீ, 4 பாகம், குமுதம், 3 பாகம், பட்டிகை 1 பாகம். கர்ணம் (அல்லது கண்டம்) 3 பாகம். கம்பம் 1 பாகம். பட்டிகை 1 பாகம். கிருதவாரி 1 (2) பாகம் இவ்விதமாக பாகங்களைக்கொண்டது பத்ரபீடமாகும்.

, பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், பாதுகத்தின் உயரம் 2 பாகம், ஜகதீ 3 பாகம், குமுதம் 3 பாகம், கம்பம் (பட்டம்) 1 பாகம், கண்டம் 3 (2) பாகம், கம்பம் 1 பாகம் பட்டிகை 3 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், ஆகக்கூடுதல்

भद्रैवं समाख्यातं वेदि(श्री)पीठमथोच्यते ।
त्रयो(पञ्च)दशांशं पीठोत्तुङ्गं त्रिभागं
पादुकोदयम् ॥ ३८ ॥

तदूर्ध्वे पद्मकं त्र्यंशं कम्पमेकेन कारयेत् ।
द्विभागं कम्पमानं तु ऊर्ध्वकम्पं शिवांशकम् ॥ ३९ ॥

तदूर्ध्वे पद्मं पक्षांशं पट्टकं चैव तत्समम् ।
कृतवार्युदयं व्योमभागेन परिकल्पयेत् ॥ ४० ॥

पीठोदये तु वस्वंशे उपानोच्चं शिवांशकम् ।
एकांशं कृतवारि स्यात् शेषं वेदिगुणाश्रयम् ॥

वेदिकापीठमाख्यातं तदेवाक्षांशवर्जिता(कं) ।
कर्तव्यं तु त्रियेवं हि वेदिकापीठमुच्यते ॥

2+3+3+1+2+1+3+1=16 பாகங்களாம். இவ்விதம் பத்திரபீடம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி வேதிபத்திர பீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 13 (15) பங்குகளாகச்செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் பாதுகம் 3 பாகம், அதற்கு மேலே பத்மம் 3 பாகம், கம்பம் 1 பாகம், மறுமுறையும் கம்பம் 2 பாகம், ஊர்துவ கம்பம் 1 பாகம். அதற்குமேலே பத்மம் 2 பாகம், பட்டம் 2 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம். ஆகக் கூடுதல் 3+3+1+2+1+2+2+1= 15 பங்குகளாம். இவ்விதம் அம்சங்களாலே கல்பிக்கவேண்டும். (40)

பீடோதயத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில், உபானம் 1 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், இது நீங்கிய பாகமானது வேதியின் குணத்திற்கு (அழகுக்கு) ஏற்றதாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வஜ்ரம் வா ஹஊ்ரவீரம் வா வ்ருத்தம் தச வரிணீதழ |
கயிஷாநாம்மவக வாஷம் வீராம்மம் வரிகலூயெக || சங ||

உவவீராமவக ஹாமம் தகஜ்வாநா(பஙாத்தூாஜெவ)
வ்கீக்ஷிதழ |
ஜயஷம் அதாரஸ்ராஹம் யொநாகாரம் வ்ரஜாகரழ || சச ||

ஶாஷிகம் யநாராகாரம் மணாஶ்ரம் ரிவநாஶநழ |
வ்ருஷிஹெதஹூ வ்ருத்தம் ஸ்யாக வஞாஶ்ரம் வாஷி-
தாஷிஷழ || சரு ||

*ஷட்கொணம் ரொமநாஶம் ஸ்யாதெவஜெவ க்ரஊாஷிஷா: |

அதுவே 2 அல்லது 1 பாகம் பட்டிகையுடையதுமாகும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடத்தை 3 விதமாகவும் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். (42)

பாதபீடமானது, வட்டவடிவமாய், பத்மபீடமாகவாவது, பத்ரபீடமாகவாவது இருந்தால், அதை அதிஷ்டாநபீடத்தின் அங்கங்களுடன் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பாகங்கள் உபபீடத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி அமைந்திருக்கவேண்டும். ஆகையால் (உபபீடலக்ஷணமானது கீழே கூறப்பட்டிருப்பதால்) அதை இங்கு கூறவில்லை. (இது உபபீடங்களுடன் கூடியதாகையால் உபபீடமென்றே கூறப்படுகிறது.) ($43\frac{1}{2}$)

சதுரச்ரபீடம் ஜயத்தையும், யோநிபீடம் ஸந்ததியையும், தநுஸ்பீடம் சாந்தியையும், திரிகோணபீடம் சத்ருநாசத்தையும், விருத்தபீடம் அபிவிருத்தியையும், பஞ்சாச்ரபீடம் ஆரோக்யத்தையும், ஸந்தோஷத்தையும், ஷட்கோண

*ரொமநாஶகரம் அஷ்டகொணமெவம் க்ரமெண ஹி உக்தி ஸாரஸூத்ரஹாரயஷ்ஶாதரகாவா: |

ஸநவாகாரேஷு பீடம் மாநு ப்ரமாணக்குவிஹிதா க்ரமா ||

*அவ்ருத்தே ஷூஷெஷு பீடே து ஜீர்ணேயோரே விஜொத்தமே |
பூர்வாகாரக்ருதியேதா காயம் ததா க்ரமேணக பூ்ரனஃ
பூ்நஃ || சஎ ||

பர்வா தத்யாக்ரு தாதீதக த்தேவெத்ர க்ருதேர்நாஸநம் |
தஸ்மாக் ஸர்வப்ரயத்நேந பூர்வாகாரம் ப்ரகல்பயேக் ||

ஸாவெக்ஷம் யத்து தத்தாராக ஸர்வாஷம் ஸாயேஜெவ வா |

பீடம் (அல்லது அஷ்டாஸ்ரபீடம்) ரோகநாசத்தையும் கொடுக்கும். பீடாகாரங்களே, கீழே கூறப்பட்டவைகளில் இஷ்டமான வடிவத்தில் செய்துகொள்ளலாம். (46)

* இந்த பீடங்களில் ஏதாவதொருபீடம் பின்னப் பட்டிருந்தால், அதை புதுப்பிக்கும்பொழுது, அது முன்பு எவ்விதமாக இருந்ததோ அவ்விதமாகவே புதுப்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக பல முறை செய்யலாம். ஆனால் புதுப்பிக்கும்பொழுது, முன் இருந்ததைப்போலல்லாமல் வேறுவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் கர்த்தாவுக்கு நாசமுண்டாகும். ஆகையால் முழு கவனத் துடன் பீடத்தை முன்பு இருந்ததுபோலவே செய்ய வேண்டும். (48)

---

* அவ்ருத்தே இதத்யாதி 5 ஸ்லோகாத்மகः பாடः ஆநந்தாஸ்ரம முத்ரணாலயமுத்ரித புஸ்தகமாத்ரே ஸ்தித: |

ஸநேஷு ஷ்ஷெஷு பீடேஷு ஜீர்ணேஷ்வாரே விஜொத்தமே |
பூர்வாகாரக்ருதியேவைவ ஸ்யாக் ததா க்ரமேணக பூ்நஃ
பூ்ந: ||

பர்வா தத்யாக்ருதிஸ்தக க்ருதம் கர்த்ருவிநாஸநம் |
இதி பாடே ஷாவ்யூஹிதி ஷாதீ |

* இனியுள்ள 5 சுலோகங்களும், ஆநந்தாச்ரம அச்சுக்கூடத் தில் பதுப்பித்துள்ள புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளவைகள்,

𑌆𑌜𑌯𑌂 (𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾) 𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌪
(𑌵𑌾𑌚𑍋𑌪) 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௯ ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌆𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௰ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍇𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌶𑌿𑌲𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

அப்படிச் செப்பனிடும்பொழுது, $\frac{1}{4}$ அல்லது $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக நேர்ந்தால் அப்பொழுது, அந்த பீடத்தை ஆஜயமாகவோ ? (பத்ம பீடமாகவோ) முகபத்ர பீடமாகவோ, பத்ரபீடமாகவோ, உபபீடமாகவோ கல்பிக்கவேண்டும். (பீடத்தைப் புதுப்பிப்பதற்காக அத்துடன் முன்பு இருந்த அளவைக் காட்டிலும் அதிக அளவை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது, என்பது கருத்து.) (49)

ஒருபொழுதும், லிங்கத்தின் பீடத்தை நீண்ட வடிவமாகச் செய்யக்கூடாது.

(லிங்கம் நீங்கலாக) மற்ற மூர்த்திகளின் பீடமானது ஸமாச்ரமாகவோ, ஸமவிருத்தமாகவோ, வேறுவிதமாகவோ இருப்பதாகும். எல்லாவிதமான பீடங்களும் முறைப்படி செய்யப்படவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் அதனால் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும். இவ்விதமாக பிண்டிகா (பீட) லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பாதசிலையின் உயரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்ப்பாயாக.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபீட லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| अथैकपञ्चाशत्तमः पटलः ||

पादशैलादिलक्षणम् ||

अथ वक्ष्ये विशेषेण पादशैलादिलक्षणम् |
लिङ्गतारत्रयं व्यासं तत्त्रिपादसमुन्नतम् || १ ||

[तत्तारतायतं वापि तत्]समोच्छ्र्य(ष्टि)समन्विते |
तन्मध्यं तु नवधा भक्त्वा पादाश्मं(श्म)नागरं विदुः ||

गर्भगेहविशालार्धं श्रेष्ठं व्यासमर्धमाहृतम् |
तदर्धं कन्यसं भक्त्वा तयोर्मध्येऽष्टभाजिते ||

[नवधा तच्छिलायां व्यासात्] नागरं तु विधीयते |

ஐம்பத்தோன்ருவது படலம்.

பாதசைலாதி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து பாதசிலை முதலியவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பாதசிலையானது, லிங்கத்தின் அகலத்தைப்போல 3 பங்கு அகலமும், அதில் 3ல் 1 பங்கு உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அகலத்தின் அளவுக்கு ஸமமாக உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, பாதசிலையின் உயரம் 9 விதமாகும். இது நாகரலிங்கத்தின் பாதசிலைக்குக் கூறப்பட்ட அளவாகும்.

பாதசிலையின் அகலமானது, கர்பகிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு விஸ்தாரமிருப்பது, ஶ்ரேஷ்டமாகும். அதில் ஸரிபாதி (¼ பங்கு) விஸ்தாரமுள்ளது அதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய விஸ்தாரத்தை 8 பாகங்களாகச்செய்ய பாதசைலத்தின்

* 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾𑌮𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ४ ॥

𑌕𑍃(𑌤𑍍𑌵𑌾)𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌲𑌵𑌦𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 ।
𑌨𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌵𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰(𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿)𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ५ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌤𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑌹(𑌸𑌂) ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌶𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ ६ ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍀𑌠𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ७ ॥

விஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இதுவும் நாகரலிங்கத்தின் பாத சிலைக்குக் கூறப்பட்டதாகும். (3½)

* லிங்கத்தின் அகலத்தை இருமடங்கு செய்து, அந்த அகலத்தை, 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் ஆழத்தில் பதிந்திருக்கவேண்டும். அதன் உருவமானது, லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தைப்போல இருக்க வேண்டும். அதில், 9 விதமான ரத்தினங்களையும் தனித் தனியே வைக்கும்படி 9 கோஷ்டங்களை (ஸ்தானங்களை அதாவது குழிகளை) க் கல்பிக்கவேண்டும் அது நீங்கிய விடங்களை ஸமதளமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்தி லிருந்து பீடத்தின் எல்லை வரையில் (இப்படி வைக்கப்படும் பாதபீட சிலையானது) நந்தியாவர்த்த சிலையாக இருக்க வேண்டும். இந்த சிலையானது, லிங்க பீடத்திற்கு (உயரத் திற்கு) ஸமானமாகவாவது, 1 அல்லது 2 அங்குலம் கூடுதலாகவாவது இருக்கவேண்டும். நாகர லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட இந்த சிலையானது வேறுவிதமாகவோ, வட்ட மாகவோ, விஸ்தாரமாகவோ இருக்கக்கூடாது. (7)

---

* 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 3½ 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃.

* சுலோகம் 7 முடிய கூறப்பட்ட விஷயமானது ஆநந்தாச்ரமத்தில் பதுப்பித்த புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளது.

வீடவ்யாஸாந்ய(யி)கெ வாய த்ராவிடா(ஜெ)கூதாதிகாயி
(யி)கழ ।
லிங்கவ்யாஸெ நவாம்ஸெ து வீடாதெகெகவ்யத்நாகு ॥

நந்த்யாவர்த்தஶிலாவ்யாஸம் நவதா வெஸரம் ஹி தத் ।
லிங்கஸ்ய பரித: குர்ய்யாம் சதுரஶ்ரஶிலாசதுஷ்கழ ॥ கூ ॥

சதுரஶ்ராதா(ரஶிலா)யாஸம் தெஷாம்
தீவ்யாஸாஸமந்தழ ।
உத்தராக்ரம் து ப்ராக்ஶிலாயெ ப்ராகக்ரம் தக்ஷிணெந்யஸெத் ॥
பஸ்சிமெஶோத்தராக்ரம் ச ப்ராகக்ரம் சொத்தரெ ந்யஸெத் ।

திராவிடலிங்க விஷயத்தில், பீடத்தின் அகலத்தைக் காட்டிலும் அதிக அகலமுள்ளதாக இருந்தால், அது 2 அல்லது 3 (அங்குலம் அல்லது அம்சம்) அதிகமாக இருக்க வேண்டும். (7½)

லிங்கத்தின் அகலத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்து, பீடத்தின் அகலத்துடன், ஒவ்வொரு அம்சமாகக்கூட்டிவர, நந்தியாவர்த்த சிலேயின் நந்தியாவர்தமான பாதசிலேயின்) அகலம் 9 விதமாகும். இது வேஸரலிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (8½)

லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் 4 சதுரச்ர சிலேகளே வைக்க வேண்டும். அந்த சிலேயின் உயரம் அகலம் நீளம் இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (9½)

அந்த 4 சிலேகளில், கிழக்கேயுள்ள சிலேயை வடக்கு நுனியாகவும், தென் பக்கத்திலுள்ள சிலேயை கிழக்கு நுனியாகவும், மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள சிலேயை, வடக்கு நுனியாகவும், வடபக்கத்திலுள்ள சிலேயை கிழக்கு நுனியாகவும் வைக்கவேண்டும் (10½)

𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௰௧ ॥

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌾(𑌽𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌶𑌿𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃
(𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃) ॥ ௰௨ ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌂
𑌬𑍁𑌧𑌃 ।

𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾(𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿)𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰௩ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௰௪ ॥

முதல் கல்லின் (கிழக்கேயுள்ள கல்லின்) நுனியை ஈசானிய திக்கிலும், இரண்டாவது கல்லின் நுனியை அக்கினி திக்கிலும், மூன்ருவது கல்லின் நுனியை, வாயு திக்கிலும், நான்காவது (வடதிக்கிலுள்ள) கல்லின் அடியை வாயு திக்கிலும் வைக்கவேண்டும். (இவ்விதமாகக் கற்களை ஒன்ருேடொன்று பொருத்தமாக இணைத்துவைத்து) அதன் மேலே அஷ்டபந்தனம் செய்து, (லிங்கத்தின்) பீடத்தை வைக்கவேண்டும்.

முறையறிந்த ஸ்தபதியானவன், இவ்விதம் இவைகளை முறையுடன் வைத்து, அதில் இடுக்குகள் முதலியது தெரியாமல், ஸுதை அல்லது வஜ்ரத்திஞலே நன்கு பூசி இடுக்குகளில்லாமல் அழகாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்தச் சிலேகள் நந்தியாவர்த்த சிலேகளாக இருக்கவேண்டும். (13)

பீடமானது ஒரு அம்சமிருப்பது, உத்தமமாகும். 2 அம்சமிருப்பது, மத்தியமமாகும். 3, 4, அல்லது 5 அம்சமிருப்பது, அதமமாகும். (14)

* पीठानां तु तदूर्ध्वे तु एकशिलेन कारयेत् ।
बहुवस्तूनि पादाधस्तात् पीठसन्धेरधस्तथा
न्यसेत् (सन्धौ पादादधस्तथा) ॥ १५ ॥

§ पादाधस्तात् द्व्यश्रौ (यथाश्रयौ) अग्रे पृष्ठे वा पार्श्वे न्यसेत् ।
त्र्यश्मायां चैकं वामे दक्षिणे पार्श्वे अपि ॥
चतुरश्र(स्रि) चतुष्कोणकं (कोणगतं) चतुरश्रं प्रकल्पयेत् ।
पञ्च षट् चैव कर्तव्यं विंशिकाग्रक्षणाग्नितः ॥

பீடகளத்திற்கு மேலே ஒரே சிலையாக இருக்கவேண்டும். பீடகளத்திற்குக் கீழே பீடஸந்திக்குக் கீழே அநேக வஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும். (பீடத்தின் கழுத்துக்குக்கீழே நவ ரத்நங்கள் முதலிய பலவஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும்.) (15)

[1] களத்திற்குக் கீழே, துவியச்ரமான (இரண்டு பக்கம் சதுரமான) இரண்டு கற்களை முன்னும் பின்னும் வைக்க வேண்டும். மூன்று கற்களானால் ஒன்று உதவியாகவும், மற்ற இரண்டும் இடது வலது பக்கங்களிலும் இருக்க வேண்டும். நான்கு கற்களிருந்தால், நாலுமூலைகளிலும் வைத்து சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும். 5, 6 கற்களும்

* पीठानां अधः पादस्थे (एकशिलेन) कारयेत् ।
बहुवस्तूनि पादाधस्तात् (रत्नादि) प्रकल्पयेत् ॥
इति सर्वत्र संहितापुस्तकपाठः ।

§ 16, 17 श्लोकौ मुद्रितपुस्तकमात्रगतौ.

1. இந்த 2 சுலோகங்களும் பதுப்பித்த புத்தகத்தில் உள்ளவை.

𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
† 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

$ 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌕 𑌏𑌵 𑌵𑌾
(𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌧𑌿) ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌾𑌗𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌤𑍋(𑌤𑍍𑌥𑌾)𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

வைத்துக் கட்டலாம். இவ்விதமாக பிண்டிகா லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அந்தக் கற்களை) ஸுதை அல்லது அஷ்டபந்தனத்தினுல் இடுக்குகளில்லாமல் கெட்டிக்கவேண்டும். கருங்கற்களாலாகுலும், செங்கற்களாலாகுலும், ஸுதையினுல் கட்டப்பட்டால் அது உறுதியாக இருக்கும். (18)

லோஹம், ரத்நம், மரம் இவைகளால் செய்யப்பட்டதாகுலும் முன்கூறியதுபோலவேசெய்யவேண்டும். எல்லா வற்றையும் ஒன்ருேடொன்று சேர்த்து, அவைகளை உறுதிப் படுத்தும் பந்தந திரவியத்திற்கு அஷ்டபந்தநம் என்று பெயர். (19)

பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உச்சியை, விஷ்ணுபாகத்தின் உச்சிவரையில், உயர்த்தலாம். அது மேடு பள்ளமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி மேடு பள்ளமாகக் கல்பிக்கப் பட்டால் கர்த்தாவுக்கு அழிவு உண்டாகும். (20)

---

† 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑍍𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

$ 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌦𑍃𑌢𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

‡ நபும்ஸகஶிலாமிஷ்ட்வா பீடாதஸ்தாச்சிலாம் ந்யஸேத் ।
ஏவம் ப்ரஹ்மஶிலாதீநி ப்ரோக்தாந்யேவ விஶேஷத: ॥ உக ॥

* இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே பாதஶைலாதி லக்ஷணம்
நாம ஏகபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

பீடத்திற்குக் கீழே வைக்கப்படும் சிலையானது நபும்ஸக சிலையாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிரம்ஹ சிலை முதலியவைகள் விசேஷித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (21)

**1காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாதசைலாதி லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பத்தோன்ருவது படலம் முற்றும்.**

---

‡ 21 ஶ்லோக: ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதர்ஶகோஶமாத்ரகத:.

21. சுலோகம் ஸரஸ்வதிமஹால் பிரதியில் மட்டுமுள்ளது.

* க்ருஷ்ணராஜஸம்ஸ்தாபிதாதர்ஶகே பாதஶைலாதி லக்ஷணம், லக்ஷணோத்தாரலக்ஷணம் ச ஏகஸ்மிந்நேவ (61 படலே) ஸம்ஹிதம் ।

ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதர்ஶகாயாம் து பாதஶைலாதிலக்ஷணமேகஸ்மிந் படலே, லக்ஷணோத்தாரலக்ஷணமந்யஸ்மிந் படலே ச ஸம்ஹிதமிதி விஶேஷ: ।

1. பதுப்பித்த புத்தகத்தில், பாதசைலாதி லக்ஷணமும் லக்ஷணோத்தாரமும் ஒரே அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் பிரதியில் வெவ்வேறு படலங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

॥ अथ द्विपञ्चाशत्तमः पटलः ॥

लक्षणोद्धारलक्षणम् ॥

*अथ वक्ष्ये विशेषेण लक्षणोद्धारलक्षणम् ।
लिङ्गस्य मुखनिर्माणं लक्षणोद्धारमुच्यते ॥ १ ॥

प्रासादस्याग्रतो वापि ऐशान्ये दक्षिणेऽपि वा ।
नवाष्टसप्तहस्तं वा मण्डपं चतुरश्रकम् ॥ २ ॥

षोडशस्तम्भ(संयुक्तं) सर्वालङ्कारसंयुतम् ।
मण्डपस्य त्रिभागैकं तन्मध्ये वेदिकान्वितम् ॥ ३ ॥

हस्तमात्रं तदुत्सेधं दर्पणोदरसन्निभम् ।
तोरणावरणं कृत्वा [illegible] ॥

ஐம்பத்திரண்டாவது படலம்.

லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்.

இனி, விசேஷித்து, லக்ஷணோத்தார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (லிங்கத்தைச் சதுக்குவதற்கான விதியைக் கூறுகிறேன்.) லிங்கத்தின் முகத்தை நிர்மாணம் செய்வதற்கான லக்ஷணத்தையும், விதியையும் கூறுகிறேன். (1)

கோவிலுக்கு முன்பக்கத்திலாவது, ஈசானிய திக்கிலாவது, 9, 8, அல்லது 7 ஹஸ்தம் அகல நீளமுள்ள சச்சதுரமான மண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அந்த மண்டபமானது 16 கால்களுடன் ஸகல அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் மண்டபத்தின் 3-ல் 1 பாகம் விஸ்தாரங்கொண்ட வேதிகை (மேடை) இருக்கவேண்டும். அந்த வேதிகையானது 1 முழம் உயரத்தில் கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப் போன்று இருக்கவேண்டும்.

---

*अत्रेदं श्लोकार्धं 2, 3 श्लोकयोः [illegible]
[illegible] ।

நாநாதூபைஶ்ச தீபைஶ்ச நாநாவர்ணைரலங்க்ருதம் |
ஶாலிபி: திலைர்தர்பலாஜைர் வேதிகாயாம் விஶேஷத: ||

ஸ்தம்பைஶ்ச த்ரிமேகலைஶ்ச ஶாலைஶ்ச வர்ணை-
ரலங்க்ருதம் |
அதமத்ரயலிங்கானாமேவம் மண்டபமாசரேத் || ௭ ||

ஶேஷாணாம் லிங்கதீர்கம் ஸ்யாத் வேதிகாவிஸ்த்ருதம்
யதா(த்யஜேத்) |
தஸ்யைவ த்ரிகுணவ்யாஸம் மண்டபஸ்ய விதீயதே ||

அந்யத் ஸர்வாலங்காரம் பூர்வத்தைவ ஸமாசரேத் |
வேத்யூர்த்வே ஶாயயேல்லிங்கம் ப்ராக்ஶிரஸ்தூர்த்வ
வக்த்ரகம் || ௮ ||

அந்த மண்டபமானது, கோமயத்தால் (பசுமாட்டின் சாணத்தினுல்) மொழுகி, அரிசி மாவினுலே கோலங்கள் போட்டு பலவித தூபங்கள், தீபங்கள், பலவித புஷ்பங்கள், சம்பா அரிசி, எள்ளு, தர்பம், நெல் பொரி இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதமபரிமாணமுள்ள மூன்றுவித லிங்கங்களுக்கும், இவ்விதமாக மண்டபமிருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு, வேதிகையின் விஸ்தாரமானது, லிங்கத்தின் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அதிக விஸ்தாரமுள்ள வேதிகை கூடாது) அந்த மண்டபமானது, வேதிகையைப் போல 3 மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக (நீளமுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். மற்ற அலங்காரங்கள் யாவும், முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும்.

அந்த வேதிகையின் மேலே, லிங்கத்தை (லிங்கத்திற்கான சிலையை) கிழக்கில் தலைப்பக்கமிருக்கும்படியும், முகபாகம் (சிலையின் முன்பக்கம்) ஆகாயத்தை நோக்கி

பரிதோஷ்டௌ கடாந் ந்யஸ்ய ஸகூர்ச்சாந்
ஸாபிதாநகாந் ।
ஸஸூத்ராந் நவவஸ்த்ராட்யாந் கந்ததோயேந பூரிதாந் ॥
ஸாபிதாநாந் ஸரத்நாட்யாந் லோகபாலாதி
தைவதாந் ।
கந்தபுஷ்பைஶ்ச தூபாத்யைர் அர்ச்சயேத்தஸ்ய(கல்ப்ய)
தந்ததஃ ॥ ௰ ॥

லிங்கமூல(மூல)ஸ்ய வாமே து பிண்டிகாம் விந்யஸேத் ।
ரக்தவஸ்த்ராதிநாவேஷ்ட்ய லிங்கபீடம் ஸமர்ச்சயேத் ॥ ௰௧ ॥
வேதிகாயாம் ஸ்வதந்த்ரே (ஐந்த்ர்யே) து குண்டம் வா
ஸ்தண்டிலம் து வா ।
சதுரஶ்ராதிகம் ஸம்யக் ஸ்தாப்யாக்நிம் ஸமர்ச்சயேத் ॥ ௰௨ ॥

யிருக்கும்படியும், படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் (8 திக்குகளிலும்) 8 கலசங்களை வைக்க வேண்டும். அவைகள், நூல்சுற்றி, கூர்ச்சங்கள் வைத்து, நறுமணமுள்ள ஜல பூர்ணமாய், புது வஸ்திரத்தால் அலங் கரிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அவைகளில் இந்திராதி லோகபாலர்களை, கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவேண்டும். (10)

லிங்கத்தின் (அடியின்) இடது பக்கத்தில் பிண்டிகை யின் அடியை (பிண்டிகை—ஆவடை அல்லது லிங்கபீடம்) வைக்கவேண்டும். அதை, சிவப்பு வஸ்திரம் முதலியவை களாலே சுற்றிப்போற்றி, லிங்கபீடத்தைப்பூஜிக்கவேண்டும். வேதிகையில் (திட்டாணியில்) ஸ்வதந்திரோக்த முறைப் படி (அல்லது கிழக்குதிக்கில்) குண்டத்திலாவது, ஸ்தண்டி லத்திலாவது (ஸ்தண்டிலம் அக்னியை பிரதிஷ்டை செய் வதற்கேற்ற சிறிய சச்சதுரமான மேடை) அக்னி

[ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹவிஷா ஸமித்திம்] க்ருத்வா து ஸம்யுத: |
ஆபோ ராஜாதி மந்த்ரேண அஷ்டோத்தரசதாஹுதீ: ||

*ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷ ஸமித்ஹோமம் க்ருத்வா விதாநத: |
ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரேண இதம் விஷ்ணுர் மந்த்ரத: || ௧௨ ||

ப்ரஹ்மஜஜ்ஞாந மந்த்ரேண ஆஜ்யேநைவ (ஹோமம்).
ஸமாசரேத் |
அஷ்டாதச ஹோமமேவமேவ ப்ரத்யேகமஷ்டாதசாஹுதீ: || ௧௩ ||

ஏவம் (க்ருத்வா) ஜாகரணம் ராத்ரௌ ப்ராத:
ஸூர்யோதயாத் புரா |
தேசிகஸ்ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்ந: ஸகலீக்ருத விக்ரஹ: ||

பிரதிஷ்டை முதலிய எல்லாக்காரியங்களையும் முறையுடன் செய்யவேண்டும். (அப்பொழுது) லிங்கபீடமானது, இடது பக்கத்திலும், அக்னியானது வலது பக்கத்திலுமிருக்க வேண்டும். (11)

அந்த அக்னியில், "ஆவோராஜாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலே, புரசஸமித்தினாலே, 108 தடவை முறையுடன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். "ஆபோஹிஷ்டா" என்ற மந்திரத்தினாலும், "இதம் விஷ்ணுர்" என்ற மந்திரத்தினாலும், "பிரும்ஹஜஜ்ஞாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலும், தனித்தனியே 18 தடவை நெய்யினாலே ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் ஹோமம் செய்துவிட்டு, அன்று இரவு (தூங்காமல்) விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

மறுநாள் ஸூர்யோதயத்திற்குமுன்பு, சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில், சிவத்விஜகுலத்திலுதித்த, ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நனை, ஆசார்யன், சுத்தனாக இருந்து, ஸகலீகரணம்

---

* ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷேத்யாதி ஶ்லோகத்வயம் ஆநந்தாஶ்ரம முத்ரித புஸ்தகே க்ரமத: |

ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயாஶ்ச ஸிதஸ்ரக்சந்தனானுலேபன: |
ஸர்வலக்ஷணஸம்யுக்த: ஶிவலிங்கானுரூபவ: ॥ ௧௭ ॥

*ஸ்தபதிஶ்ச ஶுசிர்பூத்வா (யஜ்ஞஸூத்ரோத்தரான்வித:) |
ப்ராக்வதக்நிம் ஸம்பூஜ்ய ஹுத்வா பூர்ணாஹுதிம்
சரேத் ॥ ௧௮ ॥

ராத்ரிஸம்பாதயேத்ராத்ரௌ லிங்கம் பீடே நியோஜித: |
ஸ்வர்ணரஜதகார்பாஸஸூத்ரைர்வா ஹ்ருதயேந து ॥

ப்ரபாதே ஸுமுஹூர்தே து லக்ஷணோத்தாரமாசரேத் |
வாயஸம் வஸ்த்ரஸம்யுக்தம் ஶிரஶ்சோபரி பக்ஷிம் ஹரேத் ॥

(கலாசோதநம்) செய்துகொண்டு, வெண்மையான ஆடையணிந்து வெண்மையான புஷ்பமாலையணிந்து, சந்தனம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். (17)

* ஸ்தபதியும் சுத்தனாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆசார்யன், முன்போலவே அக்நியைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்து, பூர்ணாஹுதியும் செய்யவேண்டும். அவன் இரவிலேயே, லிங்கத்தை பீடத்தில் பொருந்த வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், உதயகாலத்தில் சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, பஞ்சு இவைகளாலாகிய கயிறுகளாலே, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, லக்ஷணோத்தாரம் செய்யவேண்டும்.

---

*ஸ்தபதிஶ்சேத்யாதி ஶ்லோகார்த்தம் து, ஸமநந்தரஶ்லோகாநந்தரம் யோஜநீயமிதி பாதி |

* ஸ்தபதியும் சுத்தனாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்திருக்க வேண்டும். என்ற அரை சுலோகமானது, அடுத்துள்ள ஒரு சுலோகத்திற்குப் பிறகு இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸகூஹாஜிஂ வஙிதுஜூ மஙாமெஜூஸஅ-ுயெக ஹரஙா |
ஸஙெக்ந யாதாநா ஜிஂமஉயெ்யூ ஸஃதரஂ தா வாதயெக ||

உாவஹாமெஹஷ்யூ உயெ்யூ தா நாஙஂ காய-ோக
ஸமுகூஷணூ |

ஜிஂமஉாநெந உதிஉாநு ஸஃதரவிஷூாஸகஂ நயெக || உஉ ||

ஸாஉரஹாமெமாஷயஂ மரஹூ பிஸஹொ வத-ுகாஙிதூ |
ஸவெஷவிஂபதஂ ஹாமஂ கூரஹெகஂபெ(பஂ) தா
விஷூரதூ || உங ||

கஂமாஷும் வஹாயாஹஜ்யூ ஷகாஂபஂ யவஉாஅூதெ |
உதூஜொதூஜிஂமஹஷ்யூ ஸஃதரஂ வஷாயதஂதிஃ
(வஷயவஂ ததஂ) || உச ||

(சில்பியானவன்) நெய் கலந்த பாயஸத்தை (லிங்கத்தின்) சிரஸ்ஸில் பலிஹரணம் செய்யவேண்டும். சிவப்பு சம்பாவை நீக்கி (செந்நிறமில்லாத வெண்மையான அக்ஷதை) சந்தனம் முதலியவைகளினுலே, ஹிருதய மந்திரத்தினுலே பூஜிக்கவேண்டும். (பிறகு) செந்நிறமான தாதுப் பொருளாலே, லிங்கத்தின் நடுவில் ஸூத்திரபாதம் (கோடு விழும்படி) செய்யவேண்டும். (லிங்கத்தின்) முன் பக்கத்தில், நடுவில், லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி, நாளத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (நாளம் — லிங்கத்தின் நடுவில் தண்டு போல காணப்படும் நேர்க்கோடு.) லிங்கத்தின் அளவுக்கேற்றபடி, ஸூத்திரத்தின் அகலத்தைக் கொள்ளவேண்டும். (22)

ருத்ரபாகத்தின் உயரத்தை சிரோவர்த்தநத்துடன் அளந்து, அதை 24 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகத்தை விஸ்தாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 1 பாக விஸ்தாரத்தை 1 அங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும்.

ஶேஷேஷு(ஶேஷாணா)ஞ்ச ஹீநம் மாத்ராம் யவார்த்தம் ப்ரதி
ஹ்ராஸயேத் |
அதமாதமலிங்கஸ்ய ஸூத்ரதாரம் யவம் பவேத் || ௨௫ ||

ஸூத்ரவிஸ்தார ஏவம் ஸ்யாத் பாதம் சைவ து தத்ஸமம் |
ஸ்தாநாதூர்த்வஸ்திதோ வர்ஜ்யம் ஸ்தாநாதஸ்த்வம்ஶகம் த்வ்யம்ஶகே ||

தத்ஸ்த(ஸூத்ர)ஸம்ப்ரயோகேந லக்ஷணோத்தாரம் ஆசரேத் |
லக்ஷணம்(ணே) ஶிரஸி வ்யாதி: லலாடே மரணம் பவேத் ||

நேத்ரஸம்பந்தே த்வபஸ்மார ரோகஸ்யாந்த்ய விதாயகம் |

உத்தமோத்தமமான லிங்கத்திற்கு, ஸூத்திரமானது, 5 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு (முறையே) அகலத்தில் ½ யவை குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதமாதம லிங்கத்திற்கு, ஸூத்திர விஸ்தாரமானது, 1 யவையாகும். இவ்விதமாக, ஸூத்திர விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸூத்திரத்தின் தாழமும் அகலத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.

ஸ்தாநத்திற்கு மேலேயுள்ள ஒரு அம்சத்தை (லக்ஷணோத்தாரத்தில்) விலக்கிவிட வேண்டும். ஸ்தாநத்திற்குக் கீழேயுள்ள இரண்டு அம்சங்களில் லக்ஷணோத்தாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

[இங்கு லிங்கத்தின் சிவபாகத்தை 3 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஸ்தாநத்திற்கு மேலேயுள்ளது ஒரு பாகம், ஸ்தாநத்திற்குக் கீழேயுள்ளது இரண்டு பாகம் என்று கொள்ளவேண்டும்.]

லக்ஷணமானது சிரஸ்ஸில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வியாதிகளுண்டாகும். நெற்றியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் மரணத்தைக் கொடுக்கும். கண்களில் ஸம்பந்தப்பட்டால் அபஸ்மாரரோகம் (காக்கைவலிப்பு) உண்டாகும். வாயில் ஸம்

ஸ்தநேஷு ஸுதநாஶ: ஸ்யாத் கண்டே ஸ்த்ரீநாஶநம் ||

ஸூத்ரபாதே ஸ்ப்ருஷ்டம் ஹஸ்தி த்வாரபாதாதிவர்ஜயேத் |
ஶிரஸா ஸஹ ருத்ராம்ஶம் த்ரிபாகாம்ஶம் விபஜேத் ஸதா ||

பத்மஸ்ய முகுளாகாரம் லிங்காகாரம் யதாக்ருதி
(யதோசிதம்) |
விப்ராணாம் ஸம்வ்ருத்திதம் க்ஷத்ரியாணாம் ஜயாவஹம் || ௨௯ ||

வக்ரவ்ருத்த(வ்ருத்த)கத்திகாகாரம் குஞ்ஜராக்ஷிவாக்ருதி: |
ஶங்காகாரச்சத்ரயோர்வாபி (ஸம் ஸமத்ருத்தாஸ்யம் வா)
க்ஷத்ரியாணாம் விவ்ருத்தயே || ௩௦ ||

கராஞ்ஜலி ஸமாகாரம் முகுளாக்ருதிவத் பவேத் |

பந்தப்பட்டால் தானிய நாசமுண்டாகும். ஸ்தநத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டால் பிள்ளைகளுக்கு அழிவு உண்டாகும். ஆதலால், லக்ஷோத்தார லக்ஷணமானது, சிரஸ் முதலிய விடங்களில் ஸம்பந்தப்படாமலிருக்கும்படி, அந்தவிடங்களை நீக்கிவிட வேண்டும்.

சிரோபாகத்துடன் கூடிய ருத்ராம்சத்தை மூன்று பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (29)

(லக்ஷோத்தாரமானது, அல்லது நாளமானது) தாமரை மொட்டின் வடிவமாகவோ, லிங்கவடிவத்தைப் போலவோ இருந்தால், அது பிராமணர்களுக்கு அபிவிருத்தியையும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு ஜயத்தையுமளிக்கும், அது குறுக்காக இருக்கும் (அல்லது திருப்பியிருக்கும் அல்லது தனித்தனியே இருக்கும்) இரண்டு கத்திகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, குஞ்சராக்ஷம் யானைக்கண்)போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, சங்குபோன்றவடிவமுள்ளதாகவோ குடைபோன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ இருந்தால், க்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். இருகைகளையும்

வைஶ்யாநாம் தச் ஶ்ரீகோணம் வா கோகர்ணவத்தாயதம் ததா ||
கோவ்ருத்தஞ்ச வ்ருத்திகரம் ஶூத்ராணி ஸூத்ரம் ம்ருதூதோஷணம் |
ஶுக்ஷ்ணோத்தரகோணாக்ராக்ரம் ரூஹுஷமஹாமவிஹாஜிதம் ||
உத்கர்ஷோக்தாயதேகாக்ரம் தஸ்யாஸம் ஆவித்தஸம் |
தந்தோத்ரூஹாபதீவம் தா நவஹாமஹோத்தாஹ்ருதம் || ௩௪ ||
தஸ்யாதேக ஸூத்ரம் வா ஸூத்ரத்ரிதயாந்தம் தா வா |
ஸூத்ரத்வயாந்தம் அந்தா ஸூத்ராஹாம் யவத்ரயம் ||
யவத்வயாந்தம்வாய நாடதாம் விஸ்தாரம் |

சேர்த்து அஞ்சலி பந்தனம் செய்திருப்பதுபோலவோ பசுவின் காது போன்ற வடிவமுடையதாகவோ இருந்தால், அது வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். முக்கோணவடிவம், சூலம், நீண்டவட்டம், இம்மூன்று விதமான வடிவமுள்ளதாக இருந்தால், அது சூத்ரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். லக்ஷணமானது, ஸூத்திரத்தில் ஸம்பந்தமுடையதாகவே இருக்கவேண்டும்.

லக்ஷணோத்தாரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவை 11 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அதில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாகும் அதன் அகலமும் 1 பாகமாகும். அதன் அடியிலிருந்து நாளத்தின் நீளம் 9 பாகமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நாளமானது (நாளம் – தண்டு) ஒரே ஸூத்திரமாகவோ, இரண்டு ஸூத்திரங்களாகவோ, மூன்று ஸூத்திரங்களாகவோ இருப்பதாகும்.

இரண்டு ஸூத்திரங்களுடனிருந்தால், அந்த ஸூத்திரங்களின் மத்தியில் இடைவெளியானது 3 யவையாகும். நாளத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு ஸூத்திரங்களின்

நாளோர்த்வே து தஸ்யாக்ரே ஸீமாஸூத்ரம்
ஸமாலிகேத் ||

தந்நாளம் சேதேகஸூத்ரம் சேத் லிங்கமத்யே விசேஷத: |
ஸூத்ரோக்தவ்யாஸவாதம் ச நாளாயாமே து கல்பயேத் ||

நாளாதஸ்தாத்து வைஷ்ணவாம்சாதூர்த்வம் (த்யஜேத்)
விஸ்ருஷ்டாம்சகோசரீ |

மணிரேகா தத: கார்யா முகுளம் * ஸ்புலிங்கவத்
ஸமம் || (?)

மணிரேகாத்வயோர்மத்யே (ரேகயோர்த்வயோ:) பத்மமூலம்
ஸமம் து வா |

பத்மாதாரம் த்ர்யேகம் வா (த்ரிஹாரைகம்) வேதாம்சம்
த்ர்யம்சமேவ வா || ௩௯ ||

நடுவில் இருக்கவேண்டும். நாளத்திற்த மேலே, அதன் நுனியில், ஸீமாஸூத்திரத்தை எழுதவேண்டும். (ஸீமாஸூத்ரம் – எல்லைக்கோடு.) (36)

அந்த நாளமானது ஒரே ஸூத்திரமாக இருந்தால், அது விசேஷித்து லிங்கத்தின் மத்தியிலிருக்க வேண்டும். நாளத்தின் நீளத்திலும், ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அகலத்தையும், தாழத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (37)

நாளத்திற்குக் கீழே, விஷ்ணு அம்சத்திற்குமேலே, 1 அம்சம் விடப்பட்டு, காணப்படவேண்டும். அங்கிருந்து மணிரேகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். மொட்டானது, (வெடித்துச் சிதறிய) தீப்பொறியைப்போல இருக்க வேண்டும். இரண்டு மணிரேகைகளின் நடுவில், ஸமமாக (மணிரேகைகளுக்கு ஸமமாக) பத்மத்தின் மூலமிருக்க

---

*ஸ்யாத் ஸ்புலிங்கவத் | இதி பாடேந பாவ்யமிதி பாதி |

வஹாம்ஶெ து யாம்ஶம் வா வஹ்தாஶய்சீ
ஸ(ெஶ)வ வா ।
ஶாகாஉஶஂஶாம்தஂ ஹெந்வம் நாஉஶஂஶாஞஂ
ஶாணா ॥ ௪௧ ॥

நாஉயாஶவஂஶம் வா(ஸா)யவோஶம் வாஶயாம்ஶகழ ।
ஸ்ரீஹாமம் வஹஹாமம் (மெ) து வெஶஹாமஶயாவி வா ॥

நாஉஶஂஶவஂஶம் செவம் (வாவி) ஶணிமெவாஅயொ தூஶழ ।
ஶஂஶாஶாமும் கூஶாக் கூணம் ஶணிமெவாஞஂ காஶா
(ஹவெக்) ॥ ௪௨ ॥

நாஉஶஂமெ ஸமெ தியசீமூதெ வுஷெ து பாஷயெக் ।

வேண்டும். பத்மநாளத்தின் அடியின் நடுவானது, பத்மத்தின் அகலத்தில் 8ல் 1 பாகம், 4ல் 3 பாகம், 5ல் 4 பாகம், அல்லது பத்மத்தின் அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக, பத்மமுகுளத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள காம்பின் கனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏ அந்தணனே! இனி நாளத்தின் (பத்மத்திற்குக் கீழே நீண்டிருக்கும் தண்டின்) அடியின் அளவைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. மணி ரேகையானது, நாளத்திற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும், ஸமமான அளவுடன், நாளத்தின் (அடித்தண்டின்) உயரத்திற்கு ஸமமாகவோ, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, அல்லது 5ல் 4 பங்கோ இருக்கவேண்டும். நாள மூலத்திற்கு ஸம அளவாக இருக்கும் மணிரேகையானது, இருபக்கங்களிலும் ஸமமான அளவுடனிருக்கவேண்டும்.

மணிரேகையின் மத்தியிலுள்ள பாகமானது, அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும். நாளத்தின் அடியில், ஸம அளவிலிருக்கும் மணிரேகையை, அதன் பின் பக்கத்தில் குறுக்கே செலுத்தி, ஒன்றோடொன்று பிணைக்க வேண்டும்.

ஊணிரெவா வ்யாஸவா தம் *ஶ்ரிமஹொ,ராஜீதா
ஸூத்ரயெதஃ ॥ சங ॥

தத்ராதஃஊரூவயஸ்ஞம் வஸூஹாமவிஹாஜிதெ ।
ஊணிரெவாரூம்பதம் தூ நவயா வரிகீர்திதழ ॥ சச ॥

ஸவெஷூ முகூணொஜாரெஷ்ஷூஊம(யா)ஊணிரெவகெ
(கா) ।
வஹுமம் முகூணம் வெராக்தம் ஷிதீயம் முகூணம் ஸ்ரூணூ ॥

---

* மணிரேகையின் அகலம் ஆழத்தை, லிங்கத்தின் உயரமாக ஸூத்திரிக்கவேண்டும். (43)

அதன் (பத்மநாளத்தின்) அடித்தலம் வரையிலுள்ள நீளத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் மணிரேகா ஸ்தாநங்களாகக் கொள்ள, மணிரேகையின் தொங்குதல் (மணிரேகையின் ஸ்தானமானது) 9 விதமாகும். (இதில் பாதமூலம் வரையில் என்று இருப்பதால், நாளத்திற்குக் கீழே மணிரேகைகளை பிணைக்கும்படி கூறியுள்ள பாகத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, 8 + 1 = 9 ஆக பாகங்களைக் கணக்கிடவேண்டும்.

ஸகலவிதமான லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், (நாளத்தின் அல்லது அதன் நீளத்தின் அளவில்) 8ல் 1 பாகம் மணிரேகையாகும். இவ்விதம் முதலாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

---

*ஶ்ரிமொமாராயாநூ ஸூத்ரவஃ ஊதி வாரெந ஹாவ்யிதி ஹாதி ।

* மணிரேகையின் அகலமும் ஆழமும், (கீழே) லிங்கத்தின் உயரத்திற்குத் தக்கவாறு கூறப்பட்டிருக்கும் ஸூத்திரத்திற்குக் கூறியுள்ள அகலம் ஆழத்தை அனுஸரித்து இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

லக்ஷணோத்ஸேதோர்த்வாம்சம் தசதா விபாஜிதே (தம்) ।
ஏகாம்சோதயமேகாம்சம் நவாம்சம் நாலதீர்க்ககம் ॥ ௪௯ ॥

நாலாயதாதஸ்தாத்து வ்யாஸாம்சம் நீத்வா சேஷம் து
பூர்வவத் ।

த்விதீயம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் த்ருதீயம் லக்ஷணம் ச்ருணு ॥

லக்ஷணோத்ஸேதமானம் து தசதா விபாஜிதே ।
ஏகாம்சம் முகுளோச்சம் து நவாம்சம் நாலதீர்க்ககம் ॥

சேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் சதுர்த்தம் லக்ஷணம் ச்ருணு ।
லக்ஷணாம்சம் து நவதா விபஜ்யைகாம்சம் து குட்மலம் ॥

ஸப்தாம்சம் (அஷ்டாம்சம்) நாலதீர்க்கம் து சேஷம்
பூர்வவதேவ ஹி ।

இனி இரண்டாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணோத்தரத்தின் ஊர்த்வ பாகத்தை (நீளத்தை) 10 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் முகுளத்தின் (மொட்டின்) உயரம் 10ல் 1 பாகமாகும். 9 பாகம் நாளத்தின் (நாளப்-தண்டு) நீளமாகும். நாளத்திற்குக் கீழே ஒரு பாகம் அதிகமாகச் சென்றிருக்கவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் இரண்டாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி மூன்றாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணோத்தாரத்தை 10 பாகமாகச்செய்து, அதில் ஒரு பாகம் முகுளோச்சமாகவும், மீதமுள்ள 9 பாகம் நாள தீர்க்கமாகவும் கொள்ளவேண்டும். மற்றது முன்போலவே யாகும். இவ்விதம் மூன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணாம்சத்தை 9 பாகமாகச்செய்து ஒரு அம்சம் முகுளமும், ஏழு அம்சம் (8 அம்சம்) நாள தீர்க்கமும் கொள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂) 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌳𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌲𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍍 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌭𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌳𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 (𑌮𑍂𑌲𑌂) 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑌂
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥ ௫௩ ॥

மற்றது முன்போலவேயாம். இவ்விதம் நான்காவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷ்ணும்சத்தை 8 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அதில் முகுளோதயம் 1 பாகம், நாளத்தின் நீளம் 6 பாகம், நாளத்திற்குக் கீழே 1 பாகமாகும் அதுவே நாளத்தின் நீளம் 7 பாகமாகவும் இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றதை முன்போலவே செய்யவேண்டும்.

(இவைகளில் முதலில் கூறியதை 5வது லக்ஷணமாகவும், இரண்டாவது கூறியதை 6வது லக்ஷணமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.)

இனி ஏழாவது லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. லக்ஷ்ணும்சத்தை 7 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாம். 1 அம்சம் நாள தீர்கம் (நாளமூலம்) ஆகும். மற்ற பாகங்கள் முன்போலவே (நாளத்தின் நீளம்) ஆகும். (இது 7வது லக்ஷணமாகும்.) (53)

ஷடம்ஶம் வாத நாளதீர்க்கம் ஶேஷம் து பூர்வவத் ।
ஏவமஷ்டவிதம் ப்ரோக்தமாயாமம் து (தம் நாளாயாமம்)
த்விஜோத்தம ॥ ௫௪ ॥

ஸாக்ராகாரோத்ஸாரக்ராணாம் ஹ்ருத்(வஸு)ஸம்க்யா து
ஸம்வ்ருத ।
யதேஷ்டம் நாளம் கர்த்தவ்யம் மனஸம்க்யா து
(வஸுஸம்க்யாஸு) கல்பித ॥ ௫௫ ॥

லிங்கமாத்ரம் ப்ரகர்த்தவ்யம் ஸூத்ரம் ஸம்ப்ரோக்தமானத: ।
ஸ்தாபயேத்து ததோ லிங்கம் ப்ராங்முகம் தாருவிஷ்டரே ॥
வீக்ஷ்யேத் பிண்டிகாவக்த்ரம் லிங்கம் ஸௌம்யே(ஶுபே)
ந்யாபயேத் ।

அவைகளில் (7 பாகங்களில்) 6 பாகங்களை நாளத்தின் நீளமாகக் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை முன்போலவே கொள்ளவேண்டும். (இது 8வது லக்ஷணமாகும்)

ஏ அந்தணனே! இவ்விதமாக (லக்ஷணம்சத்தில்) நாளத்தின் நீளமானது, 8 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

12 விதமான (8 விதமான) லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், அவைகளின் நுனியில் கூறப்பட்டிருக்கும் அப்ஜமுகுள மானது (தாமரை மொட்டானது) 8 விதமாகும். 8 வித லக்ஷணங்களிலும், அததற்குக் கூறியுள்ள அளவின்படி, மனதிற்குப் பிடித்தமான அளவில் முகுளத்தையும் நாளத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளலாம். (55)

லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ள அளவுடன், ஸூத்திரத்தை திருடமாக (அழுத்தமாக)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, லிங்கத்தைக் கிழக்குமுகமாக, மரஆஸநத்தில் வைக்க வேண்டும். (பிறகு) லிங்கபீடத்தின் முகபாகத்தை கவனித்து, அழகாக அமைந்துள்ள (அல்லது சுபமான முஹூர்த்தத்தில்) லிங்கத்தை (லிங்கபீடத்தில்) பொருத்த

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑌶𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍀𑌠𑍇
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥ ௫௭ ॥

𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌜𑌲𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

மாக வைக்கவேண்டும். லிங்கபீடமானது, கலசஸ்தாபனத்துடன் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பிறகு பீடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்தை) பசுவின் பால், நறுமணம் கமழும் தீர்த்தம் இவைகளாலே ஸ்நாநம் செய்து வைத்து, சந்தணம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலே பூஜிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த லிங்கத்தை, தொங்கும் கூர்ச்சத்துடன் (கூர்ச்சம் – தர்பைகளின் முடிச்சு) ரதம் (தேர்) அல்லது பல்லக்கிலேற்றி கிராமத்தை வலம்வர வேண்டும். அதன் பிறகு ஜலாசயத்திற்குச் சென்று, ஜலாதிவாஸநம் செய்து வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லக்ஷணோத்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (59)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணோத்தார லக்ஷணமென்னும் ஐம்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

|| அத² ஶ்ரீஸுப்ரபே⁴தா³க³மே பட²ல: ||

ப்ரதிமாலக்ஷணம் ||

ப்ரதிமாலக்ஷணம் வக்ஷ்யே ஶ்ருணுஷ்வைகாக்³ரமாநஸ: |
அசலம் ச சலம் சைவ சலாசலமிதி த்ரிதா⁴ || ௧ ||

ம்ருண்மயம் ஶார்கரம் சைவ ஸுதா⁴ஜம் சாசலம் ஸ்ம்ருதம் |
ஶைலஜம் தா³ருஜம் சைவ தா⁴துஜம் ரத்நஜம் ததா² || ௨ ||

சலாசலமிதி க்²யாதம் சலம் சைவம் து லோஹஜம் |
அர்த⁴சித்ரம் ச சித்ரம் ச சித்ராபா⁴ஸமிதி த்ரிதா⁴ ||

அர்தா⁴ங்க³த³ர்ஶிதம் பி³ம்ப³மர்த⁴சித்ரமிதி ஸ்ம்ருதம் |
ஸர்வாவயவஸம்பூர்ணம் யத்தச்சித்ரமிஹோச்யதே || ௪ ||

நிம்நோந்நதே ஸமே ஹித்வா பி³ம்ப³ம் சாபா⁴ஸஸம்ஜ்ஞிதே |

ஐம்பத்திமூன்ருவது படலம்.

பிரதிமா லக்ஷணம்.

இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இருந்திய மனதுடன் கேட்ப்பாயாக. பிரதிமையானது; அசலம், சலம், சலாசலம் என்று மூன்றுவிதமாகும். மண், மணல், ஸுதை இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, அசலம் எனப்படும். சிலை, மரம், தாதுப்பொருள்கள், ரத்நம் இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலாசலம் எனப்படும். லோஹத்தினலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலம் எனப்படும். (2½)

அந்த பிரதிமையானது; அர்த்தசித்திரம், சித்திரம், சித்திராபாஸம் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாதி அங்கங்கள் காணப்படும் பிம்பமானது, அர்த்தசித்திரம் எனப்படும். ஸகல அங்கங்களும் காணப்படும் பிம்பமானது,

அர்த⁴சித்ரம் து ஸுத⁴யா அந்யைஶ்சித்ரார்த⁴கம் ॥ ௫ ॥

ஆபா⁴ஸம் தா⁴துபி⁴: கார்யம் சித்ரகர்மவிதா⁴நத: ।
சித்ராபா⁴ஸம் து தே³வாநாம் ப²லம் ஶ்ரேஷ்டா²த⁴மாயுதம் ॥

இஷ்டகாபி⁴:(யாம்) வரம் பீட²ம் (பி³ம்ப³ம்) பீடா²தா³பா⁴ஸகம் வரம் ।
ஆபா⁴ஸாத³ர்த⁴சித்ரம் து தஸ்மாச்சைவ ம்ருண்மயம் வரம் ॥
ம்ருண்மயாத் தா³ரவம் ஶ்ரேஷ்ட²ம் தா³ரவாச் சைலஜம் வரம் ।
ஶைலஜால் லோஹஜம் ஶ்ரேஷ்ட²ம் கர்த்ரூணாம் ச ப²லம் ததா² ॥ ௬ ॥

சித்திரம் எனப்படும். துணி, சுவர் இவைகளில் மேடு பள்ளங்களுடன் கண்ணுக்குத் தோற்றமளிக்கும் பிம்பத்திற்கு, சித்திராபாஸம் என்று பெயர்.

ஸுதையினுலே செய்யப்படும் சித்திரமானது, அர்த்த சித்திரமாகும். மற்றவைகளாலே செய்யப்படுவது அர்த்த சித்திரமாகும். சித்திரகர்ம விதிப்படிக்கு தாதுக்களாலே கற்பிக்கப்படுவது, சித்திராபாஸமாகும். இந்த சித்திராபாஸமானது, தேவர்களுக்குரியதாகும், இவைகளின் பலமானது; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என மூன்று விதமாகும். (6)

செங்கற்களாலே செய்யப்பட்ட பீடமானது (பிம்பமானது) சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும் ஆபாஸமானது சிறந்ததாகும். ஆபாஸத்தைக்காட்டிலும், அர்த்த சித்திரம் சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும், மண்ணுல் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மண்ணுலாகியதைக்காட்டிலும், மரத்திஞல் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மரத்தாலானதைக்காட்டிலும், கருங்கல்லாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். கருங்கல்லாலாகியதைக்காட்டிலும், உலோகத்திஞலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும்.

ஸௌவர்ணமுத்தமம் ப்ரோக்தம் மத்யமம் ராஜதம் பவேத் |
தாம்ரஜம் கந்யஸம் ப்ராப்தம் தேஷாம் தேஷாம் பலம் ததா ||

பிம்பமானம் ச த்ரவ்யம் ச ச்ரேஷ்டமத்யாதமம் பவேத் |
ஸர்வத்ரவ்யேஷு தைவத்வம் ஸமமேவ து(ந) வித்யதே ||

ஸமம் சேத்தேஷு தைவத்வம் பலம் ச்ரேஷ்டாதிகம் கதம் |
ஊஷரே ஸ்நிக்தபூமௌ ச சாத்வலே ச மஹீதலே || ௯ ||

பரீக்ஷ்ய ஜாதிவ்ருக்ஷாணாம் ஸ்தாபநே து விசேஷத: |
பலம் ஸ்தாநாநுரூபேண யதாரூபம் ததா பவேத் ||

ஸ்தலே ஹிதே ந வ்ருக்ஷம் து (க்ஷவஸ்ய) ஹேதுமாத்ரம் ந
வித்யதே |

இவைகளைச் செய்கின்றவர்களின் பலமும்; முறையே சிறந்ததாகும். (8)

உலோகங்களில் மிகச்சிறந்தது, ஸுவர்ணமாகும். வெள்ளியானது, மத்தியமலோஹமாகும். தாமிரமானது, அதமமாகும். இவைகளாலே செய்யப்படும் பிம்பங்களின் பலனும், வெவ்வேறுவிதமாகும். (உத்தம-மத்தியம-அதம பலனுடையதாகும்) (9)

பிம்பத்தின் மானமும் திரவியமும்; ஶ்ரேஷ்டம், மத்தியமம், அதமம் என்று 3 விதமாகும். எல்லா திரவியங்களிலும் தெய்வத்தன்மையானது, ஒரேவிதமாக இருப்பதில்லை. அப்படி ஒரேவிதமாக இருந்தால்; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என்று பலபேதம் ஏற்பட ஹேதுவில்லையாதலால், பலபேதம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

ஊஷர பூமி (உப்படித்து வீணாகப்போன பூமி) செழிப்பானபூமி, அழுத்தமில்லாமல் மிருதுவாகஇருக்கும் (களார்) பூமி, இந்த பூமிகளில், தனித்தனியே அந்தந்த பூமிக்கு ஏற்றபடி; விருக்ஷ ஜாதிகளை வைத்துப் பயிர்செய்தால்; அது

ததா த்³ரவ்யவிஶேஷேண ப²லம் த்³ரவ்யேஷு ஸம்ப⁴வேத் ||

தத்³த்³ரவ்யேஷு யதா²லாப⁴ம் த்³ரவ்யேண ஸகலம் குரு |
யோ நர: க்ருதவாந் ஸம்யக் புத்ரமித்ரகலத்ரயுக் ||

யதே²ஷ்டவிப⁴வோபேத: இஷ்டார்த²விஷயம் ஸுக²ம் |
பு⁴க்த்வா க்ரமஶோ விந்தே³த் ஸாலோக்யாதி³ஸமாஶ்ரித: ||

மநஸா கர்மணா வாசா யோ நர: லிங்க³(பிம்ப)
காரக: |
ஸோபி கர்மாநுஸாரேண ஸர்வகல்யாணமாப்நுயாத் ||

தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந ஸகலம் து ஶிவாத்மகம் |

விசேஷித்து பலனைக்கொடுக்கின்றது. ஆகவே பலமானது, ஸ்தலபேதத்தினாலே கிடைக்கின்றது. ஆகையால் விருக்ஷ பேதம் மட்டிலும், பலத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஸ்தல பேதத்திற்தத்தக்கபடியே பலம் கிடைக்கின்றது. அவ்விதம் தெய்வீகமான பலமானது, ஸமானமானாலும்; திரவிய பேதத்தினாலே, அதுவே; உத்தம, மத்தியம அதம பலனைக் கொடுப்பதாகிறது. (13)

ஆகையால்; கீழே கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைத்தத் திரவியத்தினாலே ஸகல மூர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக ஸகல மூர்த்தியைச் செய்விக்கின்ற மனிதன், பூமியில் புத்திர-மித்திர-களத்திரங்களுடன் தான் விரும்பிய ஸகலவிதமான ஐசுவரியத்தோடு, விரும்பிய விஷயங்களையும் ஸுகத்தையும் அனுபவித்து, முறையே ஸாலோக்கியாதி ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கின்றான். (15)

மனம், செய்கை, வாக்கு இவைகளாலே சிவமூர்த்தி களைச் செய்கின்றவன்; அதற்தக் கூறியுள்ள ஸகல பலன் களையுமனுபவிக்கின்றான். ஆதலால் தனுட்டியனாக இருப் பவன், சிவஸ்வருபமான ஸகலமூர்த்திகளைச் செய்துவைக்க வேண்டும்.

*ஸுகாஸநஸ்திதம் பிம்பம் ஸோமாஸ்கந்தம் த்விஜ ॥ ௧௭ ॥

த்ருதீயம் சந்த்ரசேகரம் (சம்பம்) ஸ்யாத் சதுர்த்தம்

வ்ருஷவாஹநம் ।

பஞ்சமம் ந்ருத்தமூர்த்திஸ்ஸ்யாத் கங்காதரந்து ஷஷ்டகம் ॥ ௧௮ ॥

ஸப்தமம் த்ரிபுராரிஸ்ஸ்யாத் அஷ்டமம் கல்யாணஸுந்தரம் ।

நவமம் அர்த்தநாரீசம் தசமம் கஜஹாரிணம் (௧௯) ॥

ததஃ பாசுபதம் வித்யாத் கங்காளம் த்வாதசம் ஸ்ம்ருதம் ।

த்ரயோதசம் ஹராயார்த்தம் ஸ்யாத் பிக்ஷாடநம்

சதுர்தசம் ॥ ௨௦ ॥

சண்டேசாநுக்ரஹம் சைவ பஞ்சதசம் ஸ்ம்ருதம் ।

ஷோடசம் தக்ஷிணாமூர்த்திம் ததஃ காலாரிஸம்ஜ்ஞகம் ॥

லிங்கோத்பவம் அஷ்டாதசம் ப்ரோக்தம் ஏதாஷ்டாதச ஸம்ஸ்ம்ருதாஃ ।

ஸர்வேஷாம் ப்ரதிமாநாம் து மாநாதீந் வக்ஷ்யதேதுநா ॥

சிவமூர்த்திகள், ஸுகாஸநமூர்த்தி 1, ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி 2, சந்திரசேகரமூர்த்தி 3, விருஷவாஹநமூர்த்தி 4, நடராஜமூர்த்தி 5, கங்காதரமூர்த்தி 6, திரிபுராந்தக மூர்த்தி 7, கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி 8, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தி 9, கஜஸம்ஹார மூர்த்தி 10, பாசுபத மூர்த்தி 11, கங்காளமூர்த்தி 12, ஹரிஹரார்த்தமூர்த்தி 13, பிக்ஷாடந மூர்த்தி 14 சண்டேசாநுக்கிரஹமூர்த்தி 15, தக்ஷிணா மூர்த்தி 16, காலஸம்ஹாரமூர்த்தி 17, லிங்கோத்பவமூர்த்தி 18 என்று 18 வித மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் எல்லாவித பிரதிமைகளுக்கும் மாநத்தை (அளவை)க் கூறுகிறேன். (22)

---

*ஸுகாஸநம் து ப்ரதமம் ஸோமாஸ்கந்தம் ததஃ ।

இதி பாடாந்தரம்.

ஸர்வேஷாமபி லிங்காநாம் ஶிரோவர்த்தநம் விநோதயேத் |
உந்நதோ விபஜேத்தத்ர * நாத்ருஶ்யம் ஶிரஸா ஸஹ ||

ஸ்தூலதேஶே பரீணாஹம் விஸ்தாரம் சைவ தத்ர வை |
பூஜாம்ஶம் த்விகுணம் க்ருத்வா த்வாத்ரிம்ஶத்விபஜேத்ததா ||

தேஷு வை ஸப்தவிம்ஶாம்ஶம் பஞ்சவிம்ஶாம்ஶமேவ வா |
த்ரயோவிம்ஶைகவிம்ஶாம்ஶமேகவிம்ஶதிரேவ வா || உரு ||

ஷட்கோநவிம்ஶத்யம்ஶம் வா ஷோடஶம் வா த்ரயோதஶம் |
ருத்ராம்ஶம் நவமம் வா ஸப்தாம்ஶம் பஞ்சமம் வா ||

ஏவம் ருத்ராம்ஶமாக்யம்(க்யம்) நவமாநவிபாஜிதே |
தேஷ்வேகாம்ஶம் ஸமாரப்ய ஏகைகாம்ஶவிவர்த்தநாத் ||

யாவத்வை ஸப்தவிம்ஶாம்ஶம் தாவத்வை ஸப்தவிம்ஶதி: |

லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிரோவர்த்தநத்தை நீக்கியே, உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தன மானது நன்கு காணப்பட்டால், சிரோவர்த்தநத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தனமானது காணப்படாவிட்டால், அதைக்கணக்கிட வேண்டியதில்லை.

லிங்காகிருதியில் ஸ்தூலமாக (அதிக விஸ்தாரமாக) இருக்குமிடத்தில், அதன் சுற்றளவு, அகலம், இவைகளைக் கணக்கிடவேண்டும். பூஜாம்சத்தை (உயரத்தை) இரட்டித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகளை 32, பாகங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அந்த 32 பாகங்களில் 27 பாகம் 25 பாகம், 23 பாகம், 21 பாகம், 19 பாகம், 16 பாகம், 13 பாகம், 11 பாகம், 9 பாகம், 7 பாகம், அல்லது 5 பாகத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்ளவேண்டும். (ஆக 11 விதம்) (26)

---

* ஶிரஸா வர்த்தநம் ததா | இதி பாடாந்தரம்.

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌿𑌂𑌬𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍(𑌦𑍍)
𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௮ ॥

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌹𑍇 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌿𑌂𑌬𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௩௦ ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌬𑌿𑌂𑌬𑌾𑌂𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌧𑌂 𑌚 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௧ ॥
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।

அல்லது 11 பாகம் வரையில் (ஒவ்வொருபாகத்தையும்) 9 பாகமாகப் பிரித்து, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக்கூட்டிவர (பிம்பமானமானது) 27 விதமாகும். எனவே பூஜாம்சத்திலிருந்துகிடைக்கும் பிம்போச்சமானது (27 + 11 = 38) 38 விதமாகும். (28)

இவ்விதமாகவே லிங்கத்தின் அகலம், சுத்தளவு இவைகளிலும் இவ்விதக் கணக்கையே கொள்ளவேண்டும். எனவே லிங்கமானத்தால் கிடைக்கும் பிம்போச்சமானது, 125 விதமாகும். (29)

கர்பகிருஹத்தை (அகலம் அல்லது உயரத்தை) 9 பாகமாகச்செய்ய, (அவைகளில் ஒவ்வொருபாகத்திலும்) பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

அல்லது, கர்ப்பகிருஹத்தை 27 பாகங்களாகச்செய்ய, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, பிம்பமானம் 27 விதமாகும்.

துவாரமானத்தில் (அகலத்தில் 9 பாகத்தில்) 5 பாகங் கொண்டது, பிம்பத்தின் உத்தம உயரமாகும். 4 பாகங் கொண்டது மத்தியமமாகும். 3 பாகங்கொண்டது அதம

அதமோத்தமயோர்மத்யே வஸுபாகவிபாஜிதே ॥ ௩௨ ॥

நவதா ஸகலோத்துங்கம் த்வாரமாநம் விதீயதே ।
அதவா த்வாரதுங்கம் து ஸப்தவிம்ஶதிபாஜிதே ॥ ௩௩ ॥

ஏகைகாம்ஶவிஹீநேந பிம்போச்சம் ஸப்தவிம்ஶதி: ।
ஏவம் ஹி த்வாரமாநே து ஷட்த்ரிம்ஶம் ஸாதகோத்தம: ॥

ததாதிஷ்டாநமாநே ச ஸ்தம்பமாநே ச கல்பயேத் ।
ஸத்மபாஹ்யவிஸ்தாரே அதைவம் ப்ரகல்பயேத் ॥ ௩௫ ॥

ஏகாதிநவஹஸ்தாந்தம் நவதா ஹஸ்தமாநகம் ।

மாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே கிடைத்த பிம்ப மானமானது 3 விதமாகும்.

இந்த 3 விதமானங்களில் அதமமானம், உத்தம மானம், இவைகளின் நடுவிலுள்ள மானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸகல மூர்த்தியின் உயரமானது 9 விதமாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே பிம்பமானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லது துவாரத்தின் உயரத்தை 27 பாகமாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் குறைத்துவர, பிம்போச்சமானது 27 விதமாகும். இவ்விதமாக துவார மானத்தாலே கிடைக்கும் பிம்பமானமானது (27+9=36) 36 விதமாகும். (34)

அவ்விதமாகவே அதிஷ்டானமானத்திலும், ஸ்தம்ப மானத்திலும், பிம்பமானபேதங்களைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தையும், இவ்விதமே கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (35)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் (ஹஸ்தம்—முழம்) 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தமானத்தாலே பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௬ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌯𑌥𑌾 ।
𑌅𑌥 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌜𑌾𑌂𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌤𑍁
𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௩௮ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑍇 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ।
𑌪𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍈𑌃 ॥

---

1 தாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில் தாலமானம் 9 விதமாகும்.

கர்த்தாவின் உயரம் அல்லது யஜமானனுடைய உயரத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்வதாம். அல்லது கர்த்தாவின் உயரத்தை 9 பாகம் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் குறைத்துவர, பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

மூலலிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும் அவைகளில் 1 பாகமானது, 1 அங்குலமாகும். இதற்கு மூலலிங்காங்குலம் என்று பெயர். மாத்ராங்குல மானது; நகரம், வீடு முதலியவைகளைக் கணக்கிடுவதற்கு, கூறப்பட்டிருக்கிறது. (39)

கர்த்தாவின் வலதுகைநடுவிரலின் நடுவிலுள்ள கணுவின் நீளம் 1 அகலம் 1ஆக மாத்ராங்குலம் 2 விதமாகும்.

7 அங்குலம் முதல் 23 அங்குலம் வரையில் 2 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும். (அதற்குமேலே) 100 அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும்.

பிம்பமானம் து கர்தவ்யமங்குலாத்யாம் பர்யந்தகம் |
க்ருஹே பூஜார்த்தபிம்பானாம் மானம் மாத்ராங்குலேன
து || ௪௨ ||

கர்தவ்யம் அன்யதா சேத்து கர்தவ்ய கர்துர்நாஶனம் |
ஏகாங்குலே க்ருதம் பிம்பம் ஸர்வஜாத்யுத்தமம் வரம் ||

ஏகைகாங்குலவ்ருத்த்யா ஹி ஆயாதிஷட்விதேக்ஷணம் |
த்ர்யங்குலவர்தனே ஜாத்யாயாம்ஶம் ந யோஜயேத் ||

அங்குலாதன்யமானேன சதுராஶீத்யா பவேத் |
ஏகாம்ஶம் யோஜயேத் விப்ரஸ் ஜாத்யம்ஶம் தத்
விஜானீயாத் || ௪௫ ||

அங்குலம் வரையில் 3, 3, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பமானத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்தில் 2 அங்குலம், பரார்த்தமாகும்.

வீடுகளில் (பூஜார்த்தமான) ஆத்மார்த்த பிம்பங்களின் அளவை, மாத்திராங்குலத்தினலே கொள்ளவேண்டும். வேறுவிதமாகக் கொண்டால், அது கர்த்தாவுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும்.

ஒரு அங்குலத்தில் செய்யப்பட்ட பிம்பமானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் உகந்ததும் சிறந்ததுமாகும். (அந்த அங்குலத்திலிருந்து) ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டி வருகையில், ஆயாதிகளான 6 விதப் பொருத்தங்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

அங்குலங்களை, 3, 3, ஆகக் கூட்டிவரும்பொழுது, ஜாத்யம்சம், ஆயாம்சங்களைச் சேர்க்கக்கூடாது.

அங்குலமல்லாத மற்ற மானங்களால் கணக்கிடப் பட்ட பேரங்களின் உயரத்தில், 84ல் 1 பாகம் பிராம்ஹண ஜாதியம்சமாகும். இந்த 84ல் 1 பாகத்தை பிராம்ஹணர் களுக்கு ஜாத்யம்சமாக, பேரமானத்துடன் சேர்க்க

த்³விஷஷ்ட்யம்ஶம் ஹாரைகாம்ஶஸமந்விதம் |
க்ஷத்ரஜாத்யம்ஶகம் ஜ்ஞேயம் க்ஷத்ராணாம் வ்ருத்³தி⁴காரணம் ||

சதுர்விம்ஶதிஹாரம் து க்ருத்வா ஹாரஸமந்விதம் |
வைஶ்யஜாத்யதி⁴கம் வ்யக்தம் வைஶ்யாநாமபி⁴வ்ருத்³தி⁴த³ம் ||

ஷோட³ஶாம்ஶம் ஶூத்³ராணாம் ஶூத்³ரவ்ருத்³தி⁴கராம்ஶகம் |
ஏவம் ஜாத்யம்ஶஸம்யுக்தாம்ஶமஷ்டகு³ணீக்ருதம் || சஅ ||

ஸப்தவிம்ஶதிஸம்வ்யாஹ்ருதம் ஶேஷம் தி³நம் ப⁴வேத் |
தத்³தி³நம் ஜாதிநக்ஷத்ரம் ஸ்யாத் தத்³தி³நம் ஸுக²ஸம்பதே³ || சகூ ||

ஸுபோஹநம் து யுக்தம் ஏதத் கர்த்ருவாஸ்து
ந்ருபாதி⁴நாம் |
ஸம்ஸக்தாநாம் ஸம்ஸ்தாநாம் பி³ம்பா³நாம் து விஹாஜிதே ||

வேண்டும். இது பிராமணர்களுக்கு மேன்மையை யளிக்கும்.

இவ்விதமே 62ல் 1 பாகம் க்ஷத்திரிய ஜாத்யம்ச மாகும். இந்த க்ஷத்திரியாம்சத்துடன் கூடிய பிம்பமான மானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

பிம்பமானத்தில் 24ல் 1 பாகம், வைசியஜாத்யம்ச மாகும். இந்த அம்சத்துடன் கூடியது, வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். (47)

இவ்விதமே பிம்பமானத்தில் 16ல் 1 பாகம் சூத்திர ஜாத்யம்சமாகும். இந்த 16ல் 1 பாகத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக் கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அம்சத்தை 8ஆலே பெருக்கி, 27ஆலே வகுக்கவேண்டும். அதில் காணப் படும் மீதமானது, ஜாதி நக்ஷத்திரமாகும். அது அந்த ஜாதிக்கு ஸௌக்கியத்தையும் ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். அது கர்தா, வாஸ்து, அரசன் இவர்களுக்குப் பொருந்த

[illegible] ॥ ௫௧ ॥

[illegible] ॥ ௫௨ ॥

[illegible] ॥ ௫௩ ॥

[illegible] ॥ ௫௪ ॥

மாக இருப்பது மிகவும் க்ஷேமகரமாகும். இவ்விதமாக, ஜாத்யம்சத்தை 130 அம்சம் வரையில் சேர்த்துவந்து அதைக் கூறிய எண்ணாலே வகுத்து, சுப நக்ஷத்திரத்தைக் கண்டுகொள்ளவேண்டும். (130 அம்சத்திற்குமேலே போகக் கூடாது என்பது பொருள்.)

இந்த மானமானது, பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையிலுள்ள அளவாகும். இதற்கு கௌதுகோச்சம் என்று பெயர். (இது ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அளவாகும்) இந்த மானமானது கர்தாவினுடைய அம்சமாகும். இந்த அம்சங்களைக் கொண்டு ஆயாதி சோதனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களை 8ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்து வரும் மீதியானது ஆதாயமாகும். 8ஆலே பெருக்கி 27ஆலே வகுத்துவரும் மீதியானது அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது வியயமாகும். அந்த அம்சத்தை 3ஆலே பெருக்கி,

வயி-ீதம் வஸ-ஹி நி-ஹும் ஶேஷம் யூஜாதியொஜநா (கூ ஹவெக) ।
நவஹிமந்ணிதெ ஸவ்த்த ஹாதெ ஶவாாதிவாஸஶ ॥

*ஸம்ஹவம் வய-ீயெசெஷ ஸம்வ்யாத ஹாஸயெத்தூ ஸம்ஜ்ஞயா ।
ஶேஷஂமுகஶிதாதூஜெவஶாயாதி ஷட் ஹவெக ॥ ருகூ ॥

ஆயாயிகம் வ்யயக்ஷீணம் ஶுாஹம் ஜெவ ஶோஹநஂ ।
யூஜொ யூஜஸ்து ஸிஂஹஸ்து ஶ்வா வஶோ வ்ருஷஹொ ஜஜஃ ॥

காகஸ்து யொநயஸ்த்வெஷு ஹஶியுஜவ்ருஷாஜஜஃ ।
யொநயஸ்ஸஹா ஜ்ஞேயாஃ உதரா விவரீதகாஃ ॥ ருஅ ॥

8ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, துவஜம் முதலிய யோநி யாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 7ஆலே வகுத்துவரும் மீத மானது, ஞாயிறு முதலிய வாரமாகும். * அந்த அம்சத்தை 4ஆலே பெருக்கி ... ... ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, அம்சமாகும். இவ்விதமாக ஆயாதிகளான 6 வித விஷயங் களையும் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதாயம் அதிக மாகவும் வியயம் குறைவாகவும் இருக்கும் அம்சமானது, லாபத்தையும் சுபசோபனங்களையும் கொடுக்கும்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, கழுதை 5, விருஷபம் 6, யானை 7, காக்கை 8 இந்த 8ம் யோநிகளாம். இவைகளில்; துவஜம் 1, ஸிம்ஹம் 2, விருஷபம் 3, யானை 4, இந்த யோநிகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். மற்ற யோநிகள் விபரீத பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். (58)

---

*ஸம்ஹவம் வய-ீயெசெஷ ஸம்வ்யா நவஹிஹ-ீஶேக । இதி வாடெ ஹாவ்யஶிதி ஹாதி ।

* 4ஆலே பெருக்கி 9ஆலே, என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

விபத்ம் ப்ரத்யரம் சைவ வதம் வைநாசிகம் ததா |
ஷஷ்டாஷ்டமம் ஸஜ்ஞ்ய(த்யஜ்ய)சேஷம்ருக்ஷம் சுபாவஹம்
(நக்ஷத்ரம் சுபதாயகம்) ॥ ௫௯ ॥

வாரம் சௌம்யாதி சுபதம் பௌமவாரம் து வர்ஜயேத் |
மத்யமம் வாரம் ச ஸௌரஸூர்யத்வயம் சேஷம் சுபாவஹம் ||

ஸூர்யவாராதிஸம்யுக்தம் விசாகாதிசதுஷ்டயம் (த்ரயம்) |
வியோகம் மரணம் நாசம் அம்ருதம் ச யதாக்ரமம் ॥ ௬௧ ॥

தஸ்கரோ புக்திஶக்திஶ்ச வநம்(தந்யம்)ராஜா ச ஷண்முகஃ |
*ஸுமயம் ரத்நம் சைவ நவாம்சகம் ப்ரதாநதம் || ௬௨ ||

நக்ஷத்திரங்களில், விபத்து (ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 3வது நக்ஷத்திரம்) பிரத்தியரம் (5வது நக்ஷத்திரம்) வதம் (7வது நக்ஷத்திரம்) வைநாசிகம். (88வது பாதத்துடன் கூடிய நக்ஷத்திரம்) ஜன்மராசியிலிருந்து 6, 8, ராசிகளுக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், இவைகளை (அசுப பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகளாதலால் இந்த நக்ஷத்திரங்களை) நீக்கிவிட்டு, சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய மற்ற நக்ஷத்திரங்களைக் கொள்ளவேண்டும். (59)

புதவாரம் முதலிய சுபவாரங்கள், சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். செவ்வாய்க்கிழமையை விலக்கிவிடவேண்டும். பானுவாரம்–சனிவாரம் இவ்விரண்டும், மத்தியமமானவைகளாகும். மற்ற (திங்கள்–புதன்–வியாழன்–வெள்ளி) வாரங்கள் சுபகரமானவைகளாகும் (60)

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய வாரங்களுடன் (முறையே) கூடிய, விசாகம் முதலான 4, 4, நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, வியோகம், மரணம், நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (61)

தஸ்கரன் 1, புக்தி 2, சக்தி 3, வநம் (தந்யம்) 4, ராஜா

---

* திவி–த்ரிஶுக: ப்ரேஷ்ய: | இதி ஸாரஸ்வதீயவார: |

தேஷாம் ஷண்டம் தஸ்கரம் ச ருணம் சைவ து வர்ஜயேத் |
* ஶேஷாஶ்ஶுபப்ரதா: க்லீபம் யோகஸித்திம் விவர்த்தயேத் ||

ஏவம் பரீக்ஷ்ய ஸோமாத்யம் ஜாதயஸ்து
ஸம்யோஜயேத் |

சதுர்ணாமபிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஜாத்யம்ஶகம் ப்ரயோஜயேத் |
தஸ்மாத் ஸமாஸமாத் ச ப்ரோக்தம் ப்ரவேஶகாஶ்யபம் ||

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே ப்ரதிமாலக்ஷணகதனம் நாம
த்ரிபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

5, ஷண்டன் 6, அபயம் 7, அதநம் 8, ருணம் (ப்ரேஷ்யன்) 9 இந்த 9ம் அம்சங்களின் பெயர்களாம். (62)

ஷண்டன், தஸ்கரன், ருணம், இந்த அம்சங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் சுபபலனைக்கொடுப்பவைகளாம். க்லீபன் (அலி) யோக ஸித்தியைக்கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக சுப குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, புத்திமானுகயிருப்பவன் சுபாம்சத்தைக்கொள்ளவேண்டும்.

பிராம்ஹணுதிகளான நான்கு ஜாதியினரும் க்ஷேமலாபாதிகளின் அபிவிருத்தியை அடையும்பொருட்டு, ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி, காசியப முனிவர் ஜாத்யம்சத்தைக் கூறியுள்ளார். (64)

**காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிரதிமா லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஐம்பத்தி மூன்ருவது படலம் முற்றும்.**

---

* அயம் மதாந்தரேண ஶ்லோகத்ரயம் ஶ்லோகத்வயம்
உக்தம் ஸோமநீயதி ஹாதி —

அந்யாம்ஶம் ஶுபதம் க்லீபம் யோகஸித்திம் விவர்த்தயேத் ||
ஏவம் பரீக்ஷ்ய ஶுபதாம்ஶம் ப்ராஹ்யம் ஶுபதீக்ஷிபி: |
சதுர்ணாமபிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஜாத்யம்ஶம் து ப்ரயோஜயேத் ||
தஸ்மாஜ்ஜாதம் ஸமவாப்ய ஜாத்யம்ஶம் காஶ்யபோ முனி: || இதி

|| அத உத்தமதசதாலாதி லக்ஷண படலஃ ||

தாலலக்ஷணவிதிஃ ||

உத்தமம் தசதாலாதி லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)துநா ।
ம்ருண்மயம் சேத்து பிம்பம் சேத் ஶூலஸ்தாபநம் ஆசரேத் ||

ஶைலஜம் லிங்கவச்சேத்(து) ஶிலாஸங்க்ரஹணம் சரேத்
(ஸமாசரேத்) ।
லோஹஜம் சேந் மதூச்சிஷ்டைர் நிர்மிதம் ॥ ௨ ॥

பிம்பம் ஶாலிபி: கார்யா வேதிகா மண்டபே து மண்டபே ।
கார்யா ஸம்கல்ப்ய பத்மைஃ புஷ்பைஃ
விஸ்தரேத் ॥ ௩ ॥

ஐம்பத்தி நான்காவது படலம்.

உத்தம தசதாலாதி லக்ஷணம்.

இனி உத்தமதசதாலம் முதலிய தாலங்களின் லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. பிம்பமானது மண்ணாலே செய்யப்படுவதானால் சூலஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். பிம்பமானது சைலஜமானால், லிங்கத்திற்குக் கூறியபடி (முதலில்) சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். லோஹத்தினாலே செய்யப்படுவதானால், முதலில் மதூச்சிஷ்டத்தினாலே (தேன்மெழுகு) செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்வதற்கு முன்னால், தேவாலயத்தின் முன்பக்கத்தில், மண்டபத்தில், (நடுவீல்) சம்பா நெல்லாலே மேடை செய்யவேண்டும். (மேடைபோல நெல்லாலே செய்யவேண்டும்.) அதன் மேலே, தாமரை மலர்களையும் புஷ்பங்களையும் பரப்பி, அதற்குமேலே, தர்பங்களைப் பரப்பவேண்டும், அதற்குமேலே, முன்ன

ததூர்த்⁴வே ப²லகாயாதி(காம் ந்யஸ்ய) தா³ருஜம்
ப்³ரஹ்மஸூத்ராநுக³தம் ।
ஆசார்ய: ஶில்பி கர்தா ச ஶுப⁴மாநம் பரீக்ஷயேத் ॥
தந்மாநஸத்³ருஶா(ஶீ)ந்யங்கா³நி விகல்பே(ல்ப்யே)ந்நைவ(ச)
காரயேத் ।
ப்ராக்ஶிரஸ்தூர்த்⁴வவக்த்ரம் ச ப²லகாயாம் நிதா⁴பயேத் ॥
தஸ்ய த³க்ஷிணபார்ஶ்வே து ஶிவாக்³நிம் து ப்ரகல்பயேத் ।
ஸமிதா³ஜ்யசரூந் த்³ரவ்யம் ஹுத்வா அஷ்டோத்தரஶதாஹுதீ: ॥ ௬ ॥
த்³ரவ்யா(ணா)ந்தே வ்யாஹ்ருதீர்ஹுத்வா பூர்ணாஹுதிம்
ஸமாசரேத் ।
த்⁴யாத்வா பி³ம்பா³க்ருதிம் குண்டே³ தஸ்மிந் ஸந்தா⁴பயேத்
(த்³) ॥ ௭ ॥

*ஸூத்ரந்யாஸாதி³கம் ஸர்வம் ப்ரமாணம் து ஸமாசரேத் ।

மேலே கூறியுள்ளபடி மரப்பலகையை வைத்து, ஆசார்யன், சில்பி, கர்தா, மூன்று பேர்களும் கூடியிருந்து, சுபமானத்தைக் கணிக்கவேண்டும். அந்த மானத்திற்கேற்றபடி, அங்கங்களை மண்ணாலேயே, (அல்லது நயமான பலகையாலேயே) செய்யவேண்டும் (அப்படிச்செய்த பிம்பத்தை) கிழக்கே தலையும், மேலே முகமும் இருக்கும்படி, பலகையின் மீது வைக்கவேண்டும்.

அதன் தென்பக்கத்தில், சிவாக்நியை பிரதிஷ்டை செய்து, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அந்த அக்நி

* ஸூத்ராணி ... ... ப்ரமாணம் ப்ரத்யக்ஷம் து ஸமாசரேத் ।
இதி ஸர்வத்ர ஸம்ஹாரமூர்த்யாத³ர்ஶபாட²: ।

ஸூத்ராணாம் ஸாத⁴யேந்ம்ருத(ந்ம்ருத³:) ப்ரத்யக்ஷம் து ஸமாசரேத் ।
இதி பாடே² ஸாத⁴யேதி ஸாதி⁴ ।

*ஈமூாக(ஈடூீ:)கூாக(தூ) ஸாஸா.நொஅமெசக
(தூ யமூாஷிபி) ॥ அ ॥

பிரஷூஸா.நசமெந ஊகூடும் கவசே.ந தூ ।
ஈதூீண ஹஸ்தஸாநம் வாக்ஷ ஸதூீந ஸம்யூயெக ॥கூ॥

கூகெ வஷூா தூ ஸவாீம்,மாஙு கூாக ஸம்வபணீ
ாஅமெசக ।

உவாம்.மாம்ஷ தத:கூஷீ வூதூம்.மாம்ஷ தத: கூமா ॥

மத்தியில், ஸமித்து, அந்நம், ஆஜ்யம், இவைகளாலே, 108 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு வ்யாஹ்ருதிகளாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணாஹூதியைச் செய்யவேண்டும். அந்த அக்னியின் நடுவில் பிம்ப வடிவத்தை தியானம் செய்யவேண்டும் அதை பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக பாவித்து தூபம் காட்டவேண்டும். (ஹ்ருதய மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அக்நியிலிருந்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை பிம்பத்தில் பாவனை செய்யவேண்டும்.)

அக்ரபாகத்திலிருந்து (அந்த அக்னியிலிருந்து பிம்பத்தில்) விதியுடன் முறைப்படி (அங்கங்களை) அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

முதலில் ஈசாந மந்திரத்தாலே சிரஸ்ஸையும், கவச மந்திரத்தாலே முகுடத்தையும், அஸ்திர மந்திரத்தாலே ஹஸ்தங்களையும், ஸத்ய மந்திரத்தினாலே பாதங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸகல அங்கங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்து, அங்கஸம்பூர்த்தியை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, உபாங்கங்களையும், அதன் பிறகு ப்ரத்தியங்கங்களையும் பாவனை செய்து கல்பித்

* தக்ஷமூ கூபஷயெக்ஷம்.மாஙு கூாக ஸாஸா.நொஅமெசக ।
ஐதி ஸாஷ தீஹோமுயஷூொ.தூகாவா:॥

அஷ்டத்ரிம்சத்கலாந்யாஸம் தத்தத்ஸ்தாநே(ஷு)
விந்யஸேத் |
வஸ்த்ராபரணம் யஜ்ஞஸூத்ரம் ஸோபாங்கமிதி கீர்த்யதே || ௧௪ ||

அஸ்த்ரம் ப்ரதிக்ருதேஸ்சிஹ்நம் ப்ரத்யங்கமிதி கீர்த்யதே |
தசதாலா(லாத்) த்ரிதாலாந்தம் ப்ரத்யேகாநாம் த்ரயம் த்ரயம் ||

உத்தமம் தசதாலாக்யம் அங்குலம் சதுர்விம்சதம் |
மத்யமம் தசதாலம் து ஸவிம்சத்யங்குலம் சதம் பவேத் || ௧௫ ||

ஷோடசாதிகசதாங்குல்யமதமம் தசதாலகம் |
த்வாதசாப்யதிகம் சதம் நவதாலோத்தமம் பவேத் || ௧௬ ||

அஷ்டோத்தரசதாங்குலம் து மத்யமம் நவதாலகம் |
கந்யஸம்(நீசம்) நவதாலம் து வேதாதிகசதம் பவேத் ||

தாலம் ப்ரத்யேக(க)மேவம் து த்ரயோதசாங்குலம் ஹ்ரஸ்வம்
(ஹீநகம்) |

துக்கொள்ளவேண்டும் அதன் பிறகு; அஷ்டத்ரிம்சத் (38) கலாந்யாஸத்தை அந்தந்த அங்கங்களில் வைக்க வேண்டும்.

வஸ்திரம், ஆபரணம், யஜ்ஞோபவீதம், இவைகள் உபாங்கத்துடன் சேர்ந்தவைகளாகும். அந்தந்த பிம்பங்களுக்கு அடையாளமான அஸ்திரமானது (ஆயுதம்) பிரத்தியங்கத்தில் சேர்ந்ததாகும்.

தசதாலம் முதல் த்ரிதாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தாலமும், உத்தமம்-மத்தியமம்-அதமம், என்று 3 விதமாகும். உத்தம தசதாலம் 124 அங்குலமாகும். மத்தியம தசதாலம் 120 அங்குலமாகும். அதம தசதாலம் 116 அங்குலமாகும். உத்தம நவதாலம் 112 அங்குலமாகும். மத்தியம நவதாலம் 108 அங்குலமாகும். அதம நவதாலம் 104 அங்குலமாகும். உத்தம அஷ்டதாலம் முதலிய மற்ற தாலங்கள் யாவும்

உத்தமத³ஶதாலேந ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஶ்வரா: ॥ ௧௬ ॥

மத்⁴யமத³ஶதாலேந உமா ஸரஸ்வதீ ததா² ।
உஷா பூ⁴மிஶ்ச து³ர்கா³ ச லக்ஷ்மீஶ்ச மாதரஸ்ததா² ॥ ௧௭ ॥

ஜ்யேஷ்டா² சைவ வ்யக்தவ்யா ஸர்வாம்ஸ்தா நி(ஜைந) ஸம்மிதா: ।

சந்த்³ராதி³த்யாவஶ்விநௌ ச ருஷயஸ்து(ருஷீம்ஶ்சைவ) க்³ரஹா(ம்)ஸ்ததா² ॥ ௧௮ ॥

ஶாஸ்தம்(ஶாஸ்தம்) ச ஷண்முக²ம் சைவ சண்டே³ஶம் க்ஷேத்ர- பாலகம் ।

அத⁴மம்(த³ஶ)தாலேந காரயேச்ச த்³விஜோத்தம: (?) ॥

வஸூநாமஷ்டமூர்தீநாம் வித்³யேஶாநாம் லோகபாநாம் ।
அந்யேஷாம் தே³வதாநாம் ச நவதாலோத்தமேந து ॥ ௨௦ ॥

யக்ஷாதீ³நாம் க³ணாநாம் ச ஸர்வேஷாம் (?) ।

முறையே 4, 4, அங்குலம் குறைந்த அளவுடையவைகளாம்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு, மஹேஷ்வரன், இவர்களை உத்தம தசதாலத்தினாலே செய்யவேண்டும். (16)

உமாதேவீ, ஸரஸ்வதீதேவீ, உஷாதேவீ, பூதேவீ, துர்கை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், ஜ்யேஷ்டாதேவீ, இவர்களை மத்தியம தசதாலத்தினாலே செய்யவேண்டும்.

சந்திரன், சூரியன், அசுவினீ தேவர்கள், மஹர்ஷிகள், நவகிரஹங்கள், அய்யனார், ஷண்முகன், (சுப்ரம்ஹண்யன்) சண்டிகேசுவரர், க்ஷேத்திரபாலகர் (பைரவர்) இவர்களை, அதம தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (19)

வஸுக்களின் அஷ்டமூர்த்திகள், வித்யாதிபர்கள், லோகபாலர்கள், மற்றுமுள்ள தேவர்கள், இவர்களை உத்தம நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (20)

யக்ஷாப்ஸரஸோ(அ)ஸ்த்ரமூர்த்யா: மத்யமநவதாலேந விதாதவ்யா மருத்கணா: || ௨௧ ||

அஸுராச் ச ஸித்தகந்தர்வா: பிதரச் ச ததைவ ச |
கந்யஸ(நிஷ்ட)நவதாலேந கார்யேத் து விசக்ஷண: ||

அஷ்டதாலேந ஸாத்யாம்ஸ்து விசாசாம் ஸப்தகேந து |
ரஸதாலேந குப்ஜாம்ஸ்து கார்யேத் விக்நேச்வரம் ||௨௩||

பஞ்சதாலோத்தமேந விக்நே(ஷ்வ)ரம் கார்யேத் புத்திமாந் |
தந்மத்யமேந தாலேந ஸர்வபூதகணாம்ஸ் ததா || ௨௪ ||

பாலகம் (கம் து) வேததாலேந த்ரிதாலேநைவ கார்யேத் (கிந்நராந்) |

* த்விதாலம் கிந்நரேஷ்வேவ ஏகதாலம் து கூர்மகே |
ஏவம் தாலக்ரமம் ப்ரோக்தம் பௌராணாத் ஸாமகேஷு ||

இதி காச்யபீயே சில்பசாஸ்த்ரே தாலஸப்தகவிதாநம் நாம சதுஷ்பஞ்சாசத்தம: படல: ||

யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்கள், அஸ்திர மூர்த்திகள், மருத் கணங்கள், இவர்களை மத்தியம நவதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். (21)

அஸுரர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், பித்ருக்கள், இவர்களை கநிஷ்ட நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (22)

அஷ்டதாலத்தினாலே ஸாத்தியர்களையும், ஸப்ததாலத்தினாலே பிசாசங்களையும், ஷட்தாலத்தினாலே குப்ஜர் (கூனன்)களையும், பஞ்சதாலத்தினாலே விக்நேசுவரரையும், செய்யவேண்டும். மற்ற பூதகணங்களை, மத்தியம பஞ்ச தாலத்தாலே செய்யவேண்டும். பாலபேரத்தை சதுஸ் தாலத்தாலும், கிந்நரர்களை த்ரிதாலத்தாலும், கிம்புருஷர் களை துவிதாலத்தாலும், கூர்மத்தை ஏகதாலத்தாலும்

---

*த்விதாலேந கிம்புருஷாந் ஏகதாலேந கூர்மகம் |
இதி பாடாந்தரம் த்ருச்யதே |

|| அத பஞ்சபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

உத்தமதஶதாலலக்ஷணம் ||

உத்தமம் தஶதாலம் து ப்ரவக்ஷ்யே த்விஜோத்தம
ஸவேதவிம்ஶத்யம்ஶம் ச ஶதம் பிம்போதயம் க்ருதம்
(பவேத்) || ௧ ||

தேஷ்வஷ்ட தாலமாத்ரம் ஸ்யாத் தந்மாத்ரம் ஸமாஹிதே ।
உஷ்ணீஷாத் பாதபர்யந்தமாநம் ப்ரோச்யதே || ௨ ||

த்ரியவாதிகமங்குலம் ஸ்யாதுஷ்ணீஷோச்சமுதாஹ்ருதம் ।
தஸ்மாதாரப்ய கேஶாந்தம் த்ர்யம்(த்ர்யங்குல)மாநமுதா
ஹ்ருதம் || ௩ ||

செய்யவேண்டும். பேரங்களைச் செய்வதற்கு அனுகூலமாகவே இவ்விதம் அவைகளின் தாலமாந பேதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. *(25)*

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் தாலபேதங்களைக்கூறும் ஐம்பத்தி நான்காவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தைந்தாவது படலம்.

உத்தம தசதால லக்ஷணம்

இனி உத்தம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக. பிம்பத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு தாலத்திற்குரிய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த 8 பாகங்களில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். இந்த அங்குல அளவைக்கொண்டு, உச்சித்தலை முதல் பாதம் வரையில் அங்கங்களை அளந்துகொள்ள வேண்டும் **(2)**

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து, கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

கௌஶாத்யக்ஷிஸூத்ராந்தம் யவமானம் த்ரியவாதிகம் ।
அக்ஷிஸூத்ராத் புடாந்தம் ச புடாத் ஹன்வந்தகம் ॥

ப்ருதக்கம் த்ரியவாதிக்யம் யவமானம் ப்ரோதயிஷ்யதே ।
ஹன்வாதி ஹ்ருன்மானம் து அதயவேஷாஹ்ருதம் ॥ ௫ ॥

யஷ்வேகோனவேஷாம் (யவமானம்) ஸம் து கண்டோத்விதி
கத்யதே ।
கண்டமூலாதஸ்தஸ்ஸூத்ரம் ஹிக்காஸூத்ரம் ஷாஹ்ருதம் ॥

ஹிக்காதா(யா)ஹ்ருதயாந்தம் ச ஹ்ருதயம்(யாத்) நாபிஸீமகம் ।
நாபேர்மேட்ரமூலம் து ஸ(ய)மம் மானயவாதி
(வாம்ஶ)கம் ॥ எ ॥

ஸமே(மேட்)ரமூலாத்ஸூத்ரேயம் (ஸ்துயத் ஸூத்ரம்)
ஸயஸூத்ரம் ததுச்யதே ।

அதிலிருந்து அக்ஷி ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து ஹநுவரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அக்ஷியந்தம், புடாந்தம், ஹநுவந்தம் இந்த மூன்று அங்கங்களும் ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும், ஹநு முதல் நெஞ்சாங்குழியின் உயரம் 4 யவையாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம் 7 யவையாகும். கண்டமூலத்திற்குக் கீழேயுள்ள ஸூத்திரத்திற்கு ஹிக்கா ஸூத்திரம் என்று பெயர். ஹிக்கை முதல் ஹிருதயம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். மேட்ர மூலத்தின் ஸூத்திரத்திற்கு அர்த ஸூத்திரம் என்று பெயர். (இது சரீரத்தின் கீழ்ப்பாதி மேல்ப்பாதியை ஸமமாகப் பிரிப்பதால்

ஸுஷுமொத்ராதயஸ்ரோணீவம் நக்ஷத்ராயதம் (நகம்) ॥ அ ॥

தஸ்மாதெழாம் ஜாநுஜம் வொணீஷாதாயதம் ।
யுமம் வாதயஸ்தெொதயவெசோஷ்யதெ ॥ கூ ॥

ஸம்மக்ஷாம் ரத்த வாஷசீஷம் தஷம் (ஸீவம்) ஷஷ த வாம்மமு ।

ஹிக்காஸுத்ராதயொ வாஹுணீவெக்ஷாம்மம் ஹவெக ॥ ௰ ॥

கூவெரொமூம் ஷிஹாமம் ஷெதெகவிம்ஶக வகொஷகம் ।
ஸாயத்ரெபாதமாம்முழம் உயஶம்முவிஸீசகுழ ॥ ௰க ॥

ஸமதெொ உவவிஷூாம் ஸாயஹாரா(ங)ம்மம் ஹவெக ।

இதற்கு அர்த்த ஸூத்திரம் என்று பெயர்.) அதற்குக் கீழே துடையின் உயரம் 27 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) உயரம் 27 அங்குலமாகும் பாத தலத்தின் (அடிக்காலின்) உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதம் உச்சி முதல் பாத தலம் வரையில் $1\frac{3}{8}+3+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+27+4+27+4=124$ அங்குலமாகும். பெரு விரல் நுனி முதல் குதிகால் வரையில் பாதத்தின் நீளம் 17 அங்குலமாகும்.

ஹிக்கா ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே பாஹுவின் (மேல் கை) நீளம் 27 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன் கையின்) நீளம் 21 அங்குலமாகும். (கணுக்கையிலிருந்து) கை நடுவிரல் நுனி வரையில் 13½ அங்குலமாகும். முன் பக்கத்தில் முகத்தின் அகலம் 12½ அங்குலமாகும். முகத்தில் காது

ஊர்த்வாஸ்ய(வே) கண்டோந்நவிஸ்தார(த)தம் த்ரயோதஶாங்
குலம் பவேத் || ௫௨ ||

க்ரீவாக்ரம் ஸார்த்தநவாம்ஶம் க்ரீவாமூலம் தஶாங்குலம் |
ஹ்ருதயஸ்தாநே பாஹுஸீமாந்தம் (ஏக)சத்வாரிம்ஶத்வா(ஸா)
ர்த்தகம் || ௫௩ ||

ஸார்த்தத்வாவிம்ஶதம் மத்யம் கக்ஷயோரந்தரஸ்தநம்
(ரம் ததம்) |
நவாம்ஶம் அர்த்தயுக்தம் பாஹுமூலவிஶாலகம் ||

ஏகவிம்ஶதிபாஹ்வோ: ஸ்யாத் (ஹம் தம்)ஸ்தநதேஶஸ்ய
விஸ்தாரம் |
ஹ்ருதயாவதிவிஸ்தாரமேகோநவிம்ஶதம் மதம் || ௫௫ ||

ஷடாம்ஶம் அர்த்தயுக்தம் உதரஸ்யாதோ மத்யதம் |
ஏகோநவிம்ஶாம்ஶம் து ஶ்ரோணிதாரமத்யமம் || ௫௬ ||

கடேர்மத்யவிஶாலம் து த்ரிநவாம்ஶமுதாஹ்ருதே |
ததூர்த்வம் கடிவாஹ்யாந்தம் விஸ்தாரஸ்தாஷ்டவிம்ஶதி: || ௫௭ ||

வரையில் விஸ்தாரம் 13 அங்குலமாகும். மேல் கழுத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். ஹ்ருதய ஸ்தானத்தில் கைகளின் கோடி வரையில் விஸ்தாரம் 40½ (41½ அங்குலமாகும் கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 22½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) விஸ்தாரம் 9½ அங்குல மாகும். ஸ்தநதேசத்தில் கை வரையில் விஸ்தாரம் 21 அங்குலமாகும். ஹ்ருதயத்தில் (விலாப்பக்கம் வரையில்) விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும் இடுப்பின் அகலம் 16½ அங்குலமாகும்.

ச்ரோணி (அடி வயிறு) தலத்தின் விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரம் 18

[illegible] |
[illegible] ॥ ௧௮ ॥

[illegible] |
[illegible] ॥ ௧௯ ॥

[illegible] |
[illegible] ॥ ௨௦ ॥

[illegible] |
[illegible] ॥

[illegible] |
[illegible] ॥ ௨௨ ॥

[illegible] |

அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே இடுப்பு வரையில் விஸ்தாரம் 20½ அங்குலமாகும். (17)

அடித்துடையின் அகலம் 13 அங்குலம் 6 யவையாகும் நடுத்துடையின் அகலம் 12 அங்குலம் 2 யவையாகும். முழங்காலின் அகலம் 8 அங்குலம் 6 யவையாகும். கண்டைக்கால் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 8 அங்குலம் 2 யவையாகும். நளகை (கணுக்காலின்)யின் அகலம் 4 அங்குலம் 6 யவையாகும். கணுக்கால் முண்டின் விஸ்தாரம் 5 அங்குலம் 3 யவையாகும் கணுக்கால் விழியிலிருந்து பாததலம் வரையில் உயரத்தையும் விஸ்தாரத்தையும் கூறுகிறேன்.

குதிகாலின் விஸ்தாரமும் அதன் உயரமும் முன் கூறியதுபோலவே யாகும். (5 அங்குலம் 3 யவையாகும்.) பாதத்தின் நடுவின் அகலம் 6 அங்குலம் 2 யவையாகும். பாதத்தின் நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கால்

த்ரியவோபேதவேதாம்ஶம் தஜ்ஜந்யாயாஸ்ஸமாஹ்ருதே ||௨௩||

வாஜொரநவெதஹாரம் து ஜய்யாம்மத்யாயதம் ஹவெக |
யவோபேதாஷ்டஹாரம் க்ஷுத்ராங்கிகாயாஸ்ஸவிஷ்ருதே || ௨௪ ||

ஸாயவேக்ஷாம்ஶகாநம் து கநிஷ்டாம்மத்யதீஷ்வ கேத் |
*வ்ருஷெபிந்யாதிதஜுவஸ்த்வயராஹு ... ... || ௨௫ ||

நவதாரம் ஸ்வதாராயம் நவம் வலுவெராக்துவஷிஷு: |
தத்தும்மத்யவிஸ்தாரம்(காயாஸம்) வேதாம்ஶம் விஹஜெஷ்ஷய: ||
த்ரிஹாரஸம்மத்யாமெத்ராத்ஷம் (ஶ்ரொஷ்டயம்) பெஷம்
ஸ்யாத்துநவாஷுரஷ |
த்ரியவாயிகவஸ்வம்ஶம் பாஹுஜய்யவிபாருகஷ || ௨௭ ||

ஸவாஷஸ்த்வஹாரம் து கலுபவஸ்வ்யாஸஜ்ஜுஹ்ருதே |
வாஜொநாஸஹாரம் து ப்ரகோஷ்டஜய்யவிஸ்தாரம் ||௨௮||

பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 2 (3) யவையாகும். அதற்த அடுத்துள்ள விரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 3 யவை யாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அணி விரலின் நீளம் 3⅓ அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 2½ அங்துலமாகும்.

சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 7, 8, 8½, 9, 13 யவைகளாகும். அந்தந்த விரல்களின் நீளத்தை 4 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 3 பாகம் விரலின் நீளமாகவும் மீதமுள்ள 1 பாகம் நகமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

பாஹுமத்தியத்தின் விஸ்தாரம், 8⅔ அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்ட முழங்கையின் அகலம், 7¼ அங்குலமாகும்.

*கநிஷ்டாதும்மத்யஸ்தாரம் ஸஷ்டாஷ்டாயராஷ்டநக்ஷ |
த்ரயோதஶம் யவம் ஆவி நவம் வலுவெராக்துவஷிஷு: ||
இதி வாடெந ஹாவஷிதி ஹாதி |

பாதோநஷட் த்வம்ஸம் து மணிபந்தவிஸ்தாரகம் |
ஸப்தாம்ஸம் து தலாயாமம் ஸார்தஷண்ணாங்குலாமத்யமம்(மி:) ||

ஸபாதபஞ்சமாத்ரம் ஸ்யாத் அநாமிகாயாம உச்யதே |
யவாதிகம் து பஞ்சாம்ஸம் தர்ஜந்யாயாம உச்யதே || ௨௰ ||

ஸபாதவேதமாத்ரம் து கநிஷ்டாங்குஷ்டயோர்த்வயோ: |
அங்குஷ்டமூலவிஸ்தாரம் ஸபாதாம்ஸம் ப்ரகீர்திதம் || ௨௧ ||

தர்ஜந்யஷ்டயவவ்யாஸா நவஸங்க்யா து மத்யமா |
அநாமிகா அஷ்டயவா ஸப்தஸங்க்யா கநீயஸீ || ௨௨ ||

அங்குஷ்டாத்யங்குலீநாம் து மூலவிஸ்தார ஏவ ஹி |
தத்தத்மூலாக்ராம்ஷோடஸாம்ஸஹீநம் ப்ரவிஸ்தாரகம் || ௨௩ ||

அக்ராத் ஷடம்ஸே து பஞ்சாம்ஸம் நகவிஸ்தாரகம் |
பார்ஸ்வயோர்மாம்ஸலம் ஸேஷம் வ்ருத்தாயதம் நகாக்ருதி ||௨௪||

மத்தியத்தின் (முன்கை நடுவின்) விஸ்தாரம் 5¾ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரம், 3¾ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம், 7 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம், 6½ அங்குலமாகும் அணிவிரலின் நீளம் 5¼ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 5⅛ அங்குலமாகும். சிறுவிரல், பெருவிரல்களின் நீளம், 4¼ அங்குலமாகும்.

பெருவிரலடியின் விஸ்தாரம், 1¼ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும் நடுவிரலின் அகலம் 9 யவையாகும். அணிவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும். சிறுவிரலின் அகலம் 7 யவையாகும். இது பெருவிரல் முதலான விரல்களின் அடியின் அகலமாகும். அந்தந்த விரல்களின் நுனியானது, அடியின் அகலத்தில் 16-ல் 1 பங்கு குறைந்த அகலமுடையவைகளாகும். விரலின் நுனியின் அகலத்தில் 6-ல் 5 பங்கு நகத்தின் விஸ்தாரமாகும். இதுபோக மிகுதியானது, பக்கங்களில் சதைப்

ஸ்வாஊம் நவதாரம் தூ நவாயாஉஉாஊாஹ்ரு தழ் |
நவாயாஉஆயம் அாயஃ(ழ்ரு) வவ-8தீவ-8ம் வ்ருஶவஸ்ரிதெ ||

உஒுாழ்ருவவ-8யொ(ணொ)உ-8யூவவ-8தீவ-8ம் தூ
வஒவ-8வக் |
கம்ழூஷம் தூ ஷிவவ-8 வஸ்யாக் செஷாஷ்லிவவ-8வஸம்யூதாஃ||

கம்ழூஷஉஒுவவ-8வஸ்ய தீவ-8ம் வஷ்ஊஶயவாஃ |
*தஜ-8 நீஉஒுவவ-8ம் தூ கநாஙிகாஆயாம்ழூஜ்ழ் || ௩௭ ||

உயூஜாஉஒுவவ-8வஸ்ய செஐவ-8யூஉஷூஊஶயவா: |
கநிஷ்ாஉஒுவவ-8ம் தூ த்ரயொஊஶயவாஃ ஷூரதாஃ ||௩௮||

†உஒுாழ்ருவவ-8யொஉ-8யெ்யூ தீவ-8உயூஷ்ூவவ-8வஸூ |

பத்தான இடமாகும். நகமானது, நீண்ட வட்டவடிவமாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தைப்போல் $1\frac{1}{4}$ பங்கு இருப்பதாம். விரலின் நுனிக்கணுவானது, நகத்தைப்போல 2 பங்கு நீளமுடையதாக இருப்பது சிறந்ததாகும் (35)

அடியிலிருக்கும் கணுவுக்குமேலேயுள்ள 2 கணுக்களில், நடுக்கணுவானது, நுனிக் கணுவைவிட அதிக அளவுடையதாகும்.

பெருவிரலானது 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாம். (36)

பெருவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 17 யவையாகும். சுட்டுவிரல், அணிவிரல், இவைகளின் அடிக்கணுவின் நீளம் $14\frac{1}{2}$ யவையாகும் நடுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 18

* தஜ-8 ந்ரு நாஙிகாஉஒுவவ-8வஸாய-8 அதூஊ-8ஶ |
ஊதி வாடெந ஹாவ்யதி ஹாதி |

† கம்ழ்ராக் உயூம் தடொஉஒும் வவ-8தீவ-8ம் தூ வவ-8வஸூ ||
ஊதி வாடெந ஹாவ்யதி ஹாதி |

ஸாய-ஃஹஂதாஂமூஂ விவு தயுா.மு விவ-ுஂ ஹவெக்||

ரஸாஂபஂ ரயூவிஷ்ராரஂ ஹஷ்ஜெஷூவ தயுஷூ தா |
தயுஃஷிவிராயுஂ தா ஸாய-ஃஷஃ ஹாமஃஅூதெ ||சഠ||

ஸுஂமூஷ்ஃவுராரஹூ தஜ-ஃநீஃவுராதுகழ |
ஸாய-ஃஂ தா ஆுஂமூுஂ வெுாக்ஷஂ பஸொதர
ஃயொஅூதெ || சக ||

ஸுஂமூஷ்ஃவுராரஹூ ஃணிபஙாவஸாநகழ |
ஃவ-ஃஂ வெதாஂமூுஂ வெுாக்ஷஂ ஆுய-ஃாஂரஂ தா வநஂ
ஹவெக் || சஉ ||

வாஷி-ஃஹதூவநா ஹுஂரஃமு ஃஂமூஷ்வ(காக்)க்ஷயழ |
ஸுஂமூஸ்ரீநாஃயஷ்ாத்தா ஆுய-ஃாஂபஂஃாஂஸுஂ தத: || சங ||

ஙிஹாமஂ வாஷி-ஃஹஷ்ஷபஸொதரவிராயுகழ |

யவையாகும். சிறுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 13 யவை யாகும் (விரல்களில்) நுணிக்கணுவைவிட நடுக்கணுவும், நடுக்கணுவைவிட அடிக்கணுவும் நீளமாகும்.

ஹே அந்தணனே! உள்ளங்கை நுனியின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். நடுக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6 அங்குல மாகும். அடிக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் அடியிலிருந்து சுட்டுவிரலடிவரையில் நீளம் 2½ அங்குலமாகும். இனி சுகோதரத்தைக் கூறுகிறேன், பெருவிரலின் அடிமுதல் மணிக்கட்டு வரையில் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2½ அங்குலமாகும். உள்ளங் கை அடியின் கனம் 3 அங்குலமாகும். அது பெருவிரல் வரையில், முறையே, கனத்தில் குறைந்திருப்பதாகும்.

விரல்களுக்கு அடியில் 2½ அங்குலம் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். கைத்தலத்தின் சுகோதரத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். மிகுதியாக

ரேகம் ஹஸ்ததலம் நிம்நம் பஞ்சவேதாக்நிவா(கம்)யவம் ॥ 44 ॥

ஶங்கசக்ரேவாம்ஶூலேபத்மம் வா அங்குஶமேவ ச ।
வஜ்ராபம் வா (வாம்) குஶாபம் வா ஸூக்ஷ்மரேகாம்
ப்ரகல்பயேத் ॥ 45 ॥

யவாஷ்டாம்ஶம் து நிம்நம் ரேகாணாம் து விஶேஷத: ।
வ்ருத்தாங்கேஷு விஸ்தாரம் (தாஷ்டே)பஞ்ச(ம்) வ்யாஸம்
(ஹ) வர்த்திஹாஜிதே ॥ 46 ॥

ஏகாம்ஶம் து பரிக்ராஹ்யம் விஸ்தாரம் த்ரிகுணாந்விதம் ।
தத்பஞ்சாம்ஶ ஸமாயுக்தம் நாஹம் தத்(த:)தாரகல்பிதம் ॥ 47 ॥

கர்ணோர்த்வே ஶிரஸோ நாஹம் ஸாஷ்டத்ரிம்ஶாங்குலம்
பவேத் ।

கர்ணோர்த்வே து ஶிரஸ்தாரம் யவோநஸாஷ்டபாதாங்குலம் ॥

உள்ள உள்ளங்கை நடுவின் குழிவானது, 5, 4, அல்லது 3 யவையாகும். அந்த உள்ளங்கை நடுவில், சங்கம், சக்ரம், சூலம், பத்மம், குசம் (அங்குசம்) இவைகளைப்போன்ற வடிவத்தில் மெல்லிய ரேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகைகள் யவையில் 8ல் 1 பங்கு பதிந்திருக்க வேண்டும்.

வட்ட வடிவமான அங்கங்களில், குறிப்பிட்ட அங்கத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தை 3 மடங்காகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த 3 மடங்குடன், 5ல் 1 பங்கையும் சேர்த்தால், அது அந்த அங்கத்தின் சுத்தளவாகும். இந்தக் கணக்கின்படியே, வட்டமான அங்கத்தின் சுத்தளவைக் கொண்டு, அதன் அகலத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (47)

காதுக்குமேலே தலையின் சுத்தளவு 38 அங்குலமாகும்.

कर्णयोः पूर्वनाहं तु (वक्त्रं) सार्धैका-
दशमात्रं भवेत् ।
कर्णयोः पूर्व(पृष्ठ)नाहं तु द्वादशमात्र-
मुदाहृतम् ॥ ४९ ॥

तयोर्मध्ये स्थितं तु कर्णयोः स्थितिरुदाहृतम् ।
शिरसो मध्य(देशा)दुच्छ्रायोत्सेधं चतुर्मात्रमुच्यते ॥ ५० ॥

तस्मात्(त्) पूर्वकेशान्तं नवमात्रमुदाहृतम् ।
तन्मौलिमण्डलात्कर्णकेशान्तं च नवमात्रकम् ॥

मण्डलात् पृष्ठकेशान्तं सार्धत्रिमात्रं भवेत् ।
ललाटे तु विस्तारं (भ्रुवोरन्तं तु) नवमात्र-
मुदाहृतम् ॥ ५२ ॥

केशान्तादक्षिसूत्रस्य अक्षिसूत्रात् पुटाग्र-
मिष्यते(तः) ।
पुटाग्रात्तु नवमात्रं स्यात् स्थापयेत् यथा
क्रमं (भवेत्) ॥ ५३ ॥

காதுக்குமேலே சிரஸ்ஸின் அகலம் $11\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். காதுகளின் குடும்புவரையின் முன் பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். காதுகளுக்கு முன்பக்கத்தில் (முகத்தின்) அகலம் 12 அங்குலமாகும. (காதுகளின் பின் பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும்) இவைகளின் நடுவில் காதுகளின் ஸ்திதியாகும்.

சிரஸ்ஸின் நடுவில் உச்சித்தலையின் சுத்தளவு 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து முன் பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் (நீளம்) 9 அங்குலமாகும். அந்த மண்டலத்திலிருந்து கர்ணகேசாந்தம் 9 அங்குலமாகும். மண்டலத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நெற்றியின் குறுக்களவு (நீளம்) 9 அங்குலமாகும். (52)

கேஶாந்தம் து ப்ருவோர்மத்யே அக்ஷிஸூத்ரோர்த்வயவம் பவேத் |
நவாங்குலம் ப்ருவாயாமம் மத்யதாரம் யவத்வயம் ॥௫௪॥

ஸார்த்தவேதயவோந்நதம் ப்ருவோர்மத்யம் ததைவ ச |
கநீநிகாயா விஸ்தாரம் யவமாத்ரம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥ ௫௫ ॥

க்ருஷ்ணவ்ருத்தவிஸ்தாரம் தைர்க்யமேவம் ஷட்யவம் பவேத் |
ஸிதாம்ஶம் தத்ஸமவ்யாஸம் க்ருஷ்ணவ்ருத்தஸ்ய பார்ஶ்வயோ: ॥௫௬॥

மத்ஸ்யாக்ருதிகம் வாபி தநுராக்ருதிரேவ வா |
அர்த்தசந்த்ராக்ருதிர்வாபி நேத்ராகாரம் ப்ரகல்பயேத் ॥

ததாகாராநுரூபேண ஸிதவ்ருத்தயோர்த்வயோ: |
நேத்ரயோஸ்த்ர்யம்ஶயவம் ரக்தவ்ருத்தம் து ஸிதாந்தகே ॥௫௮॥

கேசாந்தம், அக்ஷிஸூத்திரம், இவைகளின் நடுவில், புருவங்களிருப்பவைகளாகும். புருவங்களின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். புருவங்களை வில்லைப்போல அமைக்கவேண்டும். 2 புருவங்களின் மத்தியின் ஓதக்கம் 4½ யவையாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும் (?) புருவமத்தியின் அகலம் 2 யவையாகும். புருவங்களின் நுனிகள், இளம் பிறைச்சந்திரனின் நுனியைப்போல நடுவிலிருந்து முறையே குறைந்திருப்பனவாம்.

கநீநிகையின் (கருவிழிக்கு நடுவிலிருக்கும் பாப்பா) விஸ்தாரம் 1 யவையாகும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் (வட்டமான கருவிழியின்) விஸ்தாரமும் உயரமும் 6 யவையாகும். கருவிழியின் இருபக்கங்களிலுமிருக்கும் வெண்மையான பாகம் அதேபோல 6 யவையாகும். கண்கள் மீனின் வடிவமாகவாவது, வில்லின் வடிவத்தைப்போலவாவது, அரைவட்டமான சந்திரனைப்போலவாவது, கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதன் உருவத்திற்குத் தக்கவாறு, வெண்முழிகளின் கோடியில் ¾ யவை ரக்தமண்டலம் இருக்க

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥௫௧॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ॥௫௨॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌷𑌟𑍍𑌕𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௫௩॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯𑌾𑌧𑍋𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾 ।
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥௫௫॥

வேண்டும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிர் மண்டலம் (ஒளி வீசுமிடம்) 1 யவையாகும். அதன் நடுவில் அதில் 8ல் 1 பாகம், திருஷ்டி மண்டலமாகும் (திருஷ்டி— பார்வை) மேலிமையின் அகலம் $1\frac{1}{8}$ அங்குலமாகும். கீழிமையின் அகலமும் அதேபோன்றதாகும். ($1\frac{1}{8}$ அங்குல மாகும்.) இமையின் நீளம் 18 யவையாகும். ($2\frac{1}{4}$ அங்குல மாகும்.) மேலிமையானது புருவத்தினுள் $6\frac{1}{2}$ அங்குல மிருப்பதாகும். கீழிமை இருக்குமிடத்தில் நேத்திர ஸூத்திரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணானது, கீழ்ப்பார்வையாக இருந்தால், கர்தாவுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். மேல்பார்வை ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். பக்கப்பார்வை, கிராமவாஸி களுக்குப் பலவித அழிவையுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழு முயற்சியுடன், கண்களை, ஸம நோக்காக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாகக் கண்களின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. இனி நாஸிகையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

நாஸிகாபட்டபா³ஹ்யம் து தாரமஷ்டாத³ஶம் யவை꞉ ।
தத³ர்த⁴ம் மத்⁴யவிஸ்தாரம் தஸ்யார்த⁴ம் மூலவிஸ்த்ருதம் ॥ ௬௪ ॥

ஆப்⁴யந்தரம் வ்யாஸம் ஸார்த⁴பஞ்சயவம் ப⁴வேத் ।
புடதாரம் பஞ்சயவம் புடம் நிஷ்பாவபீ³ஜவத் ॥ ௬௫ ॥

திலபுஷ்பஸமாகாரம் நாஸிகாகாரமேவ ஹி ।
ஏகாங்கு³லம் நாஸிகோத்ஸேத⁴ம் தத்³க⁴நம் து யவம் ப⁴வேத் ॥

புடயோர்மத்⁴யபி⁴த்திஸ்து புஷ்கரமிதி கத்²யதே ।
ஸார்த⁴வேத³யவம் கோ³ஜ்யுத்ஸேத⁴ம் தஸ்யார்த⁴விஸ்த்ருதம் ॥ ௬௭ ॥

ஊர்த்⁴வோஷ்ட²ஸ்யோர்த்⁴வ(மத்⁴யே) நிம்நம் து கோ³ஜீநாம ப்ரகீர்திதம் ।
யவமாத்ரம் கோ³ஜீ தது³ர்த்⁴வே நாஸிகாஸ்தி²தி꞉ ॥ ௬௮ ॥

நாஸாதுவாரத்தின் வெளிப் பக்கத்தின் அகலம் 18 யவையாதம். நடுவின் அகலம் அதில் பாதி 9 யவையாகும். அடியின் அகலம் அதில் பாதி 4½ யவையாகும். நாஸாபுடத்தின் உள்ப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ யவையாகும். நாஸாபுடத்தின் அகலம் 5 யவையாகும். நாஸாபுடமானது அவரை விதையைப்போலிருப்பதாகும். நாஸிகையின் வடிவமானது எள்ளுப்பூவைப் போன்றதாகும். நாஸிகையின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். நாஸாபுடங்களின் நடுவிலிருக்கும் சுவற்றிற்கு, "புஷ்கரம்" என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது.

கோஜியின் உயரம் 4½ யவையாதம். அதன் அகலம் அதில் பாதி 2¼ யவையாகும். மேலுதட்டின் மேலே (நடுவில்) இருக்கும் பள்ளத்திற்கு, "கோஜீ" என்று பெயர். கோஜியானது 1 யவை பதிந்திருப்பதாகும். கோஜிக்குமேலே நாஸிகையாகும். (68)

ஸபாதம் சதுரங்குலம் ஆஸ்யஸ்ய தீர்கம் திர்யகீரிதம்
(மீரிதம்) ।
உத்தரோஷ்டாயதம் ஆஸ்ய தீர்கம் தத்துல்யஸமாஹ்ருதம் ॥௬௯॥

உத்தரோஷ்டஸ்ய மத்யே து தாரம் ஸார்தத்ரயம் யவம் ।
க்ரமாத்வக்த்ராந்த்ய பர்யந்தம் தாரஸ்ய ஹ்ராஸவசாத்பவேத் ॥௭௦॥

யவமாத்ரம் வரம் உத்தரோஷ்டஸ்ய சோர்த்வத: ।
த்ரியவம் த்வதராந்த(க்ரமாதோஷ்டா)வரம் ததோஷ்ட
ஸத்ருசாயதம் ॥ ௭௧ ॥

*அஷ்டாதசயவம் ப்ரோக்தம் அதரோஷ்டஸ்ய தீர்ககம் ।
யவாதிகாங்குலம் தஸ்ய விஸ்தாரம் த்விஜஸத்தம ॥ ௭௨ ॥

அர்தயவாதிகாஸார்தயவ தாரமதோ மதம் ।
சிபுகாததரோத்துங்கம் து ஸார்தஷட்யவமுச்யதே ॥௭௩॥

வாயானது, 4¼ அங்குலம் குறுக்காக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதடானது, வாயளவுக்கு ஸமமாக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதட்டின் நடுவின் அகலம் 3½ யவையாகும். அதன் அகலமானது, வாயின் கோடி வரையில், முறையே, குறைந்திருப்பதாகும். மேலுதட்டிற்குமேலே, அதன் வரம்பானது, 1 யவ கனமுள்ளதாகும். மேலுதட்டின் வரம்பானது 3 வளைவுடையதாகும். அது அந்த உதட்டளவுக்கு நீண்டிருப்பதாகும்.

கீழுதட்டின் நீளம் 18 (28) யவையாகும். அதனகலம் 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். (இந்த அளவு உதட்டின் எல்லையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.) கீழுதட்டின் கீழேயிருக்கும் வரம்பின் அகலம் 1½ யவையாகும். சிபுகத்திலிருந்து அதரத்தின் உயரம் 6½ யவையாகும். (சிபுகம்–கீழுதட்டிற்குக் கீழே பதிவாக இருக்குமிடம்)

---

*அஷ்டாவிம்சத்யவம் இதி பாடோ ஹஸ்தலிகிதப்ரதௌ ।

किञ्चित् प्रहसिताकारास्यं युक्त्या तु कारयेत् |
अधरात् चिबुकान्तं च सार्धद्व्यङ्गुलं भवेत् |
चिबुका(को)त्सेधमधरात्(अधरात्) सार्धाष्ट
यवमिष्यते || எச ||

सार्धद्व्यङ्गुलं तस्य तारमायतवृत्तकम् |
हनुसन्धौ कर्णबन्धान्तरं तु द्वादशाङ्गुलम् ||

हनोर्बाह्यं सारस्य पादोनमङ्गुलत्रयम् |
कण्ठवेशमिति प्रोक्तं ततः कण्ठं वदामि ते || எரு ||

नेत्रात् कर्णबन्धान्तं अन्तरं सप्तमात्रकम् |
कर्णस्य तु विस्तारं तु अष्टादश यवाः स्मृताः ||

अक्षिसूत्रोर्ध्वतः कर्णोत्तुङ्गं अष्टयवं स्मृतम् |
तदूर्ध्वमूर्ध्वबन्धं तु शेषं वक्त्रं तु
उच्यते || எஅ ||

சிரித்த முகமாக இருக்கும்படி, வாயை, ஸாமர்த்தியத்துடனமைக்கவேண்டும். (73)

கீழுதட்டிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் (உயரம்) $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதரத்திற்குக் கீழே சிபுகத்தின் உயரம் $8\frac{1}{2}$ யவையாகும். முகவாய்க்கட்டையின் அகலம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அது நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாம். ஹநுஸந்தியில், கர்ணபந்தங்களின் (மத்தியின்) ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஹநுவிற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து, $2\frac{3}{4}$ அங்குலம் கண்டவேசமெனப்படும். (கண்டவேசம் – கழுத்தின் சொறுகல் அல்லது கண்டஸந்தி) நேத்ரத்திலிருந்து கர்ணபந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 7 அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 18 யவையாகும். நேத்திரஸூத்திரத்திற்கு மேலே காதின் உயரம் 8 யவையாகும்.

காதிற்கு மேலே ஊர்த்துவபந்தமாகும். (மேல் ஸந்தி

நேத்ரஸூத்ரா(ததஃ கர்ணஸ்ரோத: கர்ணஸ்ய
மத்யத:) |

நேத்ரஸூத்ராததஃ கர்ணபந்தம் ஸப்ததஶம் யவம் ॥ ௭௯ ॥

ஸார்தவேதாங்குலம் தஸ்மாத்தஸ்ய (நாலம் கர்ண)நாளம்
ப்ரலம்பயேத் |

பூர்வநாளாயதம் த்வேகமாத்ரம் ஸார்தாங்குலம் பரம் ॥

நாலவிஸ்தாரமாக்யாதம் ந(நா)ளமர்தாங்குலம்
நதம் |

நாளாக்ரம் த்ரிபாதம் ச வேதாம்ஶம் விஸ்த்ருதாயதம் ॥௮௧॥

*கர்ணாந்தம் மகரோஷ்டம் து யவைகோநநவாங்குலம் |

யான து, தலை, காது, இவைகளின் ஸந்தியாகும்) அதற்கு மேலேயுள்ள பாகமானது சிரஸ்ஸிலிருந்து வட்டமாக இருப்பதாம். $(78\frac{1}{2})$

நேத்திர ஸூத்திரத்திற்கு (க்கீழே, காதின் மத்தியத்திற்குக்கீழே, கர்ணஸ்ரோதஸ் - கர்ண துவாரமிருப்பதாம்) நேத்திர ஸூத்திரத்திற்குக்கீழே கர்ணபந்தமானது (காதின் பிடிப்பானது) 17 யவையாகும். கர்ணநாளத்தை $4\frac{1}{2}$ அங்குலம் தொங்கலாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (தொங்கலாக என்பதற்குக் குழைவாக என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்) $(79\frac{1}{2})$

பூர்வநாளத்தின் (முன்பக்கம் காதின்) நீளம் 1 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் காதின் நீளம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். இவ்விதமாக கர்ணநாளங்களின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கர்ணநாளமானது $\frac{1}{2}$ அங்குலம் வணங்கி (தழிந்து) இருப்பதாகும். கர்ணநாளத்தின் நடுவானது $4\frac{3}{4}$ அங்குலம் விரிந்து நீண்டிருப்பதாகும். காதின் நீளம் முழுமையும்,

---

*கர்ணநாளமஶேஷம் து ஊர்த்வே வாமே ந ஹாவஸ்திதி ஹாதி |

பிப்பலீவந்(தத)யோத்ஸேதம் ஷண்மாத்ரம் ஹி ததாயதம் ||௮௨||

உத்ஸேதம் அர்த்தமாத்ரம் ஸ்யாத் மூலாதக்ரக்ஷயா
ந்விதம் |

த்விமாத்ரம் பிஞ்ஜூஷிதீர்க்கம் த்வியவார்த்தம் ததாக்ருதி: || ௮௩ ||

அக்ஷிஸூத்ராதத: கர்ணத்வாரமர்த்தாங்குலம் பவேத் |
கர்ணத்வாரம் நதம் (ஸ்ரோத்ரம் நிம்நம் ஸமமேவ ஹி
வக்ஷ்யம்(ருக்ஷிதம்) || ௮௪ ||

கர்ணபாலீகநம் ஸார்த்தயவம் நீவ்ரம் அதோபரம் |
வ்ருத்தகர்ணஸ்ய விஸ்தாரமர்த்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் || ௮௫ ||

கேசாந்தாத் வ்ருத்தகர்ணாந்தரம் ஸார்த்தமாத்ரகம் |
*வ்ருத்தகேசாவஸாநே து நாஸ்யோத்ஸேதம் து
தத்தம்(ததாயதம்) || ௮௬ ||

(காதின் சுத்தளவு முழுமையும்) $8\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். ($81\frac{1}{2}$)

பிப்பலியின் (சிறுகாது அல்லது குறுட்டுக் காதின்) கனம் (அகலம்) ½ அங்குலமாகும். அதன் நீளம் இரண்டு மடங்கு 1 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ½ அங்குலமாகும். அடியிலிருந்து நுனிவரையில் (அகலத்தில்) குறைந்திருப்பதாம். பிஞ்சூஷியின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2½ யவையாகும். கர்ண துவாரமானது, அக்ஷிஸூத்திரத்திற்குக் கீழே ½ அங்குலமிருப்பதாகும். கர்ண துவாரத்திற்குமேலே பதிவாக (குழிவாக) இருக்குமிடத்தின் குழிவானது அதேபோல ½ அங்குலமாகும். கர்ணபாலியின் கனமானது $1\frac{1}{4}$ யவையாகும். அதன் ஒதுக்கம் (கர்ணவர்த்திக்கும் கர்ணபாலிக்கும் நடுவில் ஒதுக்கம்) 4 யவையாகும். பின்காதின் விஸ்தாரம் 1½

---

*வ்ருத்தகேசாவஸாநே து ஸார்த்தத்ரியவாந்திதம் |
இதி வாபாடோ ஸாத்விதி ஸாதி |

கேஶாந்தாத் ப்ருஷ்டஶ்ரோத்ராந்தம் அர்தாங்குலம் நிம்னமாயிகம் |
ஸ்ருகாடிகாயா:(பா:) ப்ருஷ்டாக்ரம் ஶிரோக்ரம் து
ஸார்தாங்குலம் || ௮௫ ||

ப்ருஷ்டஶிரஸ்ய உச்ச்ரயஸ்ய தாரம் ஸார்தபாதாங்குலம் |
உச்ச்ராதாக்ரம் க்ரமாத் க்ஷீணம் ஶிரஸ்வம் வ்ருத்தாஹ்வயாக்ருதே ||

*ஹிக்காஸூத்ரோர்த்வ பரிக்லேஶயுதம் து அதாரம் அங்குலம் |
க்லேஶயமித்ஸ்யாஸ்யக்ஷீணாக்ரம் க்லேஶயஸ்ஸைகம் || ௮௬ ||

ஸ்தூலாங்குலம் ஹ்ருதம் ஹிக்காவயிக்ரமாத் த்ரயம் |
ப்ருஷ்டஶிராதயஸ்தாத் ககந்தாந்தம் தபா(யாமா)ங்குலம் ||

தத்தாதகபிலீகோணம் வம்ஶப்ருஷ்டாம்ஶாயதம் |

அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து பின்காது வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். (85½)

பின்பக்கம் கேசாந்தத்தில் (சிரஸ்ஸந்தியானது) 1½ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே பின் கழுத்தின் உயரம் 4¾ அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்ப் பக்கத்தின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக் கழுத்தின் அகலம் 10½ அங்குலமாகும் கழுத்தானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்து வட்டவடிவமாக இருப்பதாகும். ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு (கழுத்து மட்டத்திற்கு) மேலே தோள்ப்பட்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். (கழுத்துக்குக் கீழே ஸ்கந்தஸந்தி) ½ அங்குலமாகும் (88½)

ஸ்கந்தஸந்திக்குக்கீழே ஸ்கந்தத்தின் எல்லே 6½ அங்குலமாகும் (ஸ்கந்தம்—தோள்ப்பட்டை) அந்த ஸ்கந்த ஸந்தியானது, இரண்டு பக்கங்களிலும் கழுத்து வரையில் 7 அங்குலம் கனமுடையதாக இருப்பதாகும். பின் கழுத்திற்குக்கீழே ககுத்தின் (கழுத்தின் கீழ்க்குத்தின்) அளவு

*ஹிக்காயா: க்லேஶயஸ்ஸௌத்ரம் உதிவாஸெந ஹாவ்ருதிதி ஹாதி |

தத்³ரந்த்⁴ரவிஸ்தாரம் ஸார்த⁴ஷோட³ஶகம் யவம் || ௯௧ ||

வம்ஶாத⁴ஸ்தாத்து வம்ஶமூலம் த்ர்யங்கு³லம் ப⁴வேத் |
பார்ஶ்வே து (பார்ஶ்வயோ:) துங்க³மேவம் ஸ்யாத் தஸ்ய
வ்யாஸம் வதா³மி தே || ௯௨ ||

ஸார்தா⁴ஷ்டாங்கு³லம் ப்ரோக்தம் கக்ஷயோரந்தரம் த்³விஜ |
கக்ஷயோரம்ஸப²லகோத்துங்க³ம் ஸப்தாங்கு³லம் ப⁴வேத் || ௯௩ ||

கக்ஷோர்த்⁴வம் பா³ஹுஸீமாந்தம் ஸப்தாங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் |
ஸார்த⁴ஷோட³ஶமாத்ரம் து மத்⁴யவ்யாஸமுதா³ஹ்ருதம் || ௯௪ ||

கக்ஷஸ்யாக்³ரவிஸ்தாரம் து ஸப்தமாத்ரமுதா³ஹ்ருதம் |
நாபி⁴ஸூத்ரே து விஸ்தாரம் ஸார்த⁴விம்ஶாங்கு³லம்
ப⁴வேத் || ௯௫ ||

கடிஸூத்ரே து விஸ்தாரம் த்ரிம்ஶம்ஸமுதா³ஹ்ருதம் |

---

10 (4) அங்குலமாகும். அங்கிருந்து இடுப்பு வரையில் முதுகின், வம்ச தண்டத்தின் (நடு எலும்பின்) நீளம் 27 அங்குலமாகும். அந்த எலும்பின் பள்ளத்தின் அகலம் 16 யவையாகும். அந்த வம்சத்திற்குக் கீழே, வம்ச மூலமானது 3 அங்குலமாகும். அந்த வம்சத்தின் பக்கங்களின் உயரமும் இவ்விதமேயாகும். அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (92)

கக்ஷ மத்தியம் 8½ அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது: கக்ஷத்திலிருந்து அம்ஸபலகத்தின் உயரம் (அம்ஸபலகம் - தோள்ப்பட்டை) 7 அங்குலமாகும் கக்ஷத்திற்கு மேலே பாஹுவின் ஸீமாந்தம், (கையின் உச்சி வரையிலுள்ள பாகமானது) 7 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாஹு மத்தியின் அகலமானது 16½ அங்குலமாகும். கக்ஷாக்ரத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். (94½)

நாபி ஸூத்திரத்தின் அகலம் 27½ அங்குலமாகும்.

பாஶ்சாத்கக்ஷ(ய)ஸ்தானம் து ஸ்பிக்பிண்டஸ்ய து
விஸ்த்ருதம் ॥ ௯௬ ॥

ஸார்த்தம் தஶ ஸங்க்யாத தன்மத்யே யவம் அதஃபரம் |
ஏவம் ப்ருஷ்டஸ்ய விஸ்தாரமேவோக்தம் பார்ஶ்வவிஸ்தாரமுச்யதே ॥௯௭॥

கக்ஷஸ்யாக்ரவிஸ்தாரம் து ஸப்தமாத்ரமுதாஹ்ருதம் |
ஸபாதஷோடஶம் மாத்ரம் ஸ்தனஸூத்ரே து விஸ்த்ருதம் ॥

ஸபாத த்வாதஶாம்ஶம் து மத்யபார்ஶ்வே கனம் பவேத் |
ஶ்ரோணிமத்யே கனம் பார்ஶ்வே ஸப்ததஶாம்ஶம் பவேத் ॥

ததஃ ஶ்ரோண்யுதயம் விப்ர ஸப்தமாத்ரமுதாஹ்ருதம் |
நாபிஸூத்ராதயஃ பார்ஶ்வே அதோர்த்வாம்ஶா(வக்ஷ்ணூர்)
ம்ஶகம் பவேத் ॥ ௯௮ ॥

ஶ்ரோண்யக்ஷ்ணஸ்ய கடிபார்ஶ்வம் ஸார்த்தஸப்தாம்ஶகம்
பவேத் |

கடி ஸந்தியின் அகலம் 18 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (ஸ்பிக் பிண்டம் – பின் பக்கத்தில் இடுப்புக்குக் கீழே, துடைக்கு மேலே, இரு பக்கங்களிலும் சதைப்பற்றையாக இருக்கும் பிருஷ்ட பாகம்) அகலம் 10 (9) அங்குலமாகும். இவைகளின் மத்தியமானது 4 யவையாகும். இவ்விதமாக பின் பக்கத்தின் அகலம் கூறப்பட்டது. இனி பார்சுவ (பக்கத்தின்) த்தின் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

கக்ஷத்தின் உச்சியின் விசாலம் 7 அங்குலமாகும். ஸ்தந ஸூத்திரத்தின் விசாலம் 16¼ அங்குலமாகும். மத்திய பார்சுவத்தின் (விளாப்பக்கம் நடுவின்) கனம் 12¾ அங்குலமாகும். ச்ரோணி மத்தியில் (ச்ரோணி மத்தியத்திற்கு ஸமமாக) பக்கத்தின் கனம் 17 அங்குலமாகும். ச்ரோணியின் உயரம் (ச்ரோணி – அடி வயிறு) 7 அங்குலமாகும். நாபி ஸூத்திரத்திற்கு மேலும் கீழும் (பக்க

[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।

* [illegible]
[illegible] ॥ ௱௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௱௪॥

[illegible] ।

வாட்டின் கனமானது) 24 (12) அங்குலமாகும். ச்ரோணிக்குக்கீழே கடி (இடுப்பு) யின் உயரம் 5½ அங்குலமாகும். அங்கு இடுப்பின் கனமானது, 12½ அங்குலமாகும். ஊரு மூலத்திலிருந்து ப்ருஷ்ட பாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 4½ அங்குலமாகும். தொங்கும் சதைபோலிருக்கும் அந்த இடமானது அர்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (சரீரமத்தி ஸூத்திரத்திலிருந்து) ½ (4) அங்குலத்திலிருப்பதாகும் (101½)

கமுக்கட்டையின் அடியின் பள்ளம் 2½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் பள்ளத்தின் விஸ்தாரமும், உயரமும் 4 யவையாகும். ஹிக்கையிலிருந்து (கீழே) 2 அங்குலத்தில் ஜத்ருஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ஹிக்கை—கழுத்தின் உச்சியிலுள்ள முண்டு. ஜத்ரு—புஜ ஸந்தி) ஹிக்கா மத்தியிலிருந்து கக்ஷாந்தமானது 3½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். இந ஸ்தானங்களின் மத்தியில் ஹிருதயமானது 1½ அங்குலம் பதிவாக இருப்ப

---

* [illegible]
[illegible] । [illegible] ।

நீலம்(நிம்நம்) து கண்ட²மத்⁴யே து யவத்ரயப்ரமாணத꞉ ॥

ஸார்த⁴யவசதுஷ்கம் து கல்பயேத்து விஸ்தாரவத் ।
கண்ட²மத்⁴யே ததம் ஹிக்கா ஸூத்ராத⁴ஸ்தாத் ப்ரகல்பயேத் ॥

ஹிக்காஸூத்ரோபரிஷ்டாத்து நீலவர்ணம்(நிம்நம் கண்ட²ம்) ப்ரகல்பயேத் ।
ஹ்ருத³யஸ்த²நபீடோ²ச்சம் த்³வ்யங்கு³லம் பரிகீர்திதம் ॥ ௱எ ॥

ஸ்தநே த்³ருஶ்யமண்ட³லம் வ்ருத்தம் ஸப்ததஶயவம் ததா ।
தந்மத்⁴யே சூசுகோத்ஸேதோ⁴ வ்யாஸம் சைவ யவத்³வயம் ॥

நாபே⁴ஸ்து நிம்நவிஸ்தாரம் த்ர்யங்கு³லம் ஸார்த⁴யவாதி⁴கம் ।
நாபி⁴꞉ ப்ரத³க்ஷிணாவர்தம் தத³தோ⁴ விஸ்தாரம் யவத்³வயம் ॥ ௱கூ ॥

தஸ்யாபி⁴ வ்ருத்தமத்⁴யே நாபி⁴ஸூத்ரம் விதீ⁴யதே ।

தாகும். அடிக்கழுத்தில், நீலவர்ணமா(குழிவா)னது 3 யவை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 4½ யவை அகலமுள்ளதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிக்கா ஸூத்ரத்திற்குமேலே அடிக்கழுத்தில் நீலத்தை (பள்ளத்தை)க் கல்பிக்கவேண்டும். (106½)

மார்பிலிருக்கும் ஸ்தநபீடத்தின் உயரமானது 2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தநத்தில் கருப்பாக இருக்குமிடமானது 17 யவை அளவு அகண்டு நீண்டு (வட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் சூசுகத்தின் (முலைக்காம்பின்) உயரமும் அகலமும் 2 யவையாகும் (108)

ஆழமாக இருக்கும் தொப்புளின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும் தொப்புளானது பிரதக்ஷிணவர்த்தமாக (வலமாகச்சுழிந்து) இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்தின் அகலம் 2 யவையாகும். ஹே அந்தணனே! வட்டமான அந்தத் தொப்புளின் நடுவில், நாபிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (109½)

𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌾(𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍)𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௱௧௰ ॥

𑌤𑌦𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌟𑌿𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯(𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௱௧௧ ॥

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌯𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௱௧௨ ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾(𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾)
𑌯𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌤𑌦𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ௱௧௩ ॥

𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 ।
𑌬𑍀𑌜𑌕𑍋𑌶𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌘𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑍋𑌰𑍂𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤
𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।

𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥

தொப்புளுக்குக் கீழே (ச்ரோணி–அடிவயிற்றின்) உயரம் 4¾ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே, (ச்ரோணி மத்தியத்திலிருக்கும்) இடுப்பும், (அதன் கீழே) ச்ரோணியும் 2½ (3½) அங்குலமாகும். அதிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில், மேட்ரபீடமானது 4 அங்குலமாகும். லிங்கத்தின் நீளம் 5¼ அங்குலமாகும். லிங்கமூலத்தின் அகலம் 17 யவையாகும். லிங்க நீளத்தில் 3ல் 1 பாகம், லிங்காக்ரத்தின் நீளமாகும். லிங்காக்ரத்திலுள்ள முடிச்சின் அடியானது 1 யவை பருமனாக இருப்பதாகும். லிங்காக்ரமானது செந்தாமரை அல்லது செங்கழுநீர் மொட்டைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 4½ அங்குலமாகும். அதன் கனமானது 3½ அங்குலமாகும். அதனடிப் பக்கத்திலிருந்து துடையின்

மேட்ரபீடஸ்ய விஸ்தாரஸ்ஸார்தஸப்தாங்குலம் பவேத் |
மேட்ரமூலஸ்ய கோடிஸ்து ஊருமூலஸ்ய மாம்ஸளம் ॥ ௫௬ ॥

ஸபாத*வேதமாத்ரகம் வ்ருத்தம் ஜாநுமண்டலநீப்ரகம் |
ஸார்தத்வியவ(அர்த்தமாத்ர)கம் வ்ருத்தம் பச்சாஜ்ஜாநுஸமுந்நதம் பவேத் |
மத்யே து பார்ச்வயோ: சேஷம் யதாசோபம் ப்ரகல்பயேத் ॥

இதி காச்யபசில்பே உத்தமதசதாலபுருஷமாநம் நாம பஞ்சபஞ்சாசத்தம: படல: ॥

ஆரம்பமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அகலமானது, 7½ அங்குலமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அடியின் கோடியானது, அடித்துடையின் மாம்ஸளமான (சதைப்பற்றுள்ள) இடமாகும்.

முழங்கால் வட்டத்தின் அகலம், 4¼ அங்குலமாகும். ஜாநு மண்டலத்தின் நீப்ரம் (குறுக்களவு) 2½ (3½) அங்குலமாகும். பின்பக்கம் முழங்காலின் உயரம் 2½ யவையா(அங்குலமா)கும் அதன் நடுவிலும் பக்கங்களிலும் பாக்கியுள்ள இடமானது, அழகாக அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

காசியபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில் உத்தம தசதாலம் புருஷமானம் என்கிற ஐம்பத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

---

*யுக்மமாத்ரம் இதி ஸர்வத்ர லிகிதக்ரந்தபாட: |

॥ अथ षट्पञ्चाशत्तमः पटलः ॥

मध्यमदशतालं स्त्रीमानम् ॥

मध्यमं दशतालेन स्त्रीमानमथ वक्ष्यते ।
सरस्वती च दुर्गा च उमा भूमिश्च मातरः ॥ १ ॥

लक्ष्मीश्चैव तु ज्येष्ठा च अनेन विधिना कुरु ।
*शंभोर्ब्रह्मा तथा विष्णोः शक्तिरित्यभिधीयते ॥ २ ॥

तेषां तु प्रमाणं मानं तद्योग्यं तेषां तु मानकम् ।
शंभोर्नासाग्रसीमान्तं शक्त्युच्चमुत्तमोत्तमम् ॥ ३ ॥

शंभोर्वक्षःस्तनसीमान्तमधमाधममुच्यते ।
तयोर्मध्येऽष्टभागे तु नवधा शक्तिमानकम् ॥ ४ ॥

ஐம்பத்தாருவது படலம்

மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்

இனி மத்தியம தசதாலத்திஞலே ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன். ஸரஸ்வதீ தேவீ, தூர்காதேவீ, உமாதேவீ, பூதேவீ, ஸப்தமாதாக்கள், லக்ஷ்மீதேவீ, ஜ்யேஷ்டாதேவீ, என்னும் இவர்களின் பிம்பங்களை இந்த விதியின்படி செய்பவேண்டும். இவர்கள் பரமேசுவரன், பிரம்ஹா, விஷ்ணு, இவர்களின் சக்திகளாவார்கள். ஆகையால் அவர்களின் மாநமானது, ஈசுவராதிகளின் மாநத்திற்கு அநுகுணமாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாஸாக்ரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமாதமமாகும். நாஸாக்ரம், ஸ்தநம், இவைகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து அதன் ஒவ்வொரு பாகத்

---

*शंभोश्च ब्रह्मणो विष्णोश्शक्तयश्च प्रकीर्तिताः ।
तेषां तु प्रमाणं मानं तन्नाथानां प्रमाणं भवेत् ॥
इति बोधितः पाठः कस्यचित् सम्मतो भवेदिति भाति ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ।

தையும் தேவியின் மானமாகக் கொள்ள, தேவீமானம் 9 விதமாகும்.

பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மானத்தையே, தேவியின் மானமாகக் கொள்ளுவது சிறந்ததாகும். ஸ்தநாந்தமாநமானது அதமாதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தனித் தனியே ஒவ்வொரு மாநமாகக் கொள்ள, தேவீமாநம் 9 விதமாகும். இவ்விதமாக தேவீமாநமானது 9ம் 9ம் = 18 விதமாகும். இந்த அளவுகளுடன் ஜாத்தியம்சத்தை (விதியுடன்) கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதனாலே நன்மைகள் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ(த்ரி)பங்கம், ஆஸநம், ஙிருத்தம், இந்த மூர்த்தி களுக்கும், இவைகளல்லாத மாநவ மூர்த்திகளுக்கும், ஸம பாதத்தில் (மாகவும்) ஸ்தாநகத்தை (மாகவும் இருக்கும்) தேவியின் உயரத்தை, யுக்தியாகக் கொள்ளவேண்டும். துர்கை, ஜ்யேஷ்டை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், இவர்

𑌮𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯(𑌤𑍁) 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚(𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯)𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌂(𑌤𑍇)𑌨 𑌵𑌾
(𑌵𑌯𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿) ।

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍀(𑌂)𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌸𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।

𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌉𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰௧ ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍋𑌦𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

களுக்கு, விசேஷித்து இந்தக் கணக்கைக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசிகனானவன், மானத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, லிங்கமானத்தைக் கொண்டு, (பிம்பமானத்தைக்) கணக்கிட்டு, அத்துடன் ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

லிங்கத்திற்கு சக்தியாக இருக்கும் கௌரீ மூர்த்தியை, மூல லிங்கத்தின் மானத்தைக்கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ தேவதைகளின் மூர்த்திமானத்தை 120 பங்குகளாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். அந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். இப்படிக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அங்குலங்களாலேயும், யவைகளாலேயும், அங்கமானத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். உமை முதலிய தேவீ பிம்பங்களுக்கு, இதுவே அங்குல மானமாகும்.

உஷ்ணீஷ (உச்சி)த்தின் உயரம் 1 அங்குலம். அங்கிருந்து கேசாந்தம் 3 அங்குலம்,

அக்ஷிஸூத்ராத் புடாந்தம் து ஸார்த்தவேதாம்ஶமிஷ்யதே |
புடாந்தாத்து ஹந்வந்தம் ஸத்ரிபாதம் த்ரயாம்ஶகம் ||௯௩||

தஸ்யாத: க்ரீவோந்நதம் து அதோ ஹிக்காந்தரம் ஹ்ருதம் |
கண்டாத்ஹ்ருதயாந்தம் ச ஹ்ருதயாந்நாபிஸீமகம் || ௯௪ ||

நாபேர்யோநிபர்யந்தம் ஸமம் த்ரயோதஶாம்ஶகம் |
ஊரூதீர்க்கம் து ஷட்விம்ஶம் ஜாநூதீர்க்கம் யுகாம்ஶகம் ||

ஊரூதீர்க்கஸமம் ஜங்காதீர்க்கம் பாதநலம் யுகம் |
கலாம்ஶம் து தலாயாமம் பாதாங்குஷ்டாக்ரஸீமகம் ||

தத்ஸ்யாங்குஷ்டப்ரதேஶிந்யோர்தீர்க்கம் அர்த்தஸார்த்தயுகாம்ஶிதே |
ஸார்த்தத்ரிமாத்ரம் மத்யம் ஸ்யாத் த்ரிமாத்ரம் தத்ராநாமிகா ||௯௭||

ஸார்த்தத்விமாத்ரம் து கநிஷ்டாங்குலிதீர்க்ககம் |

கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்ராந்தம் $4\frac{3}{4}$ அங்குலம். அக்ஷிஸூத்திரத்திலிருந்து புடாந்தம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம் புடாந்தத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலம். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 13 அங்குலம். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 13 அங்குலம். நாபியிலிருந்து யோனிவரையில் 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலம். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) நீளம் 26 அங்குலம் பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். ஆகக் கூடுதல் $1+3+4\frac{3}{4}+4\frac{1}{2}+3\frac{3}{4}+4+13+13+13+26+4+26+4=120$ அங்குலமாம்.

பாததலத்தின் நீளம் குதிகாலிலிருந்து பெருவிரல் நுனி வரையில் 16 அங்குலம். பெருவிரல், அதற்கு அடுத்த விரல் இவைகளின் நீளம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். அணி விரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சிறு விரலின் நீளம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

ஷோடஶ-அஷ்ட(ஸார்த்த)ஸப்தாங்க-ஸப்தாங்க-ஷடங்குல-
ஸங்க்யைஃ ॥ ௧௯ ॥

அங்குஷ்டாதிகநிஷ்டாந்தம் சரணாங்குலிவிஸ்த்ருதம் ।
த்ர்யம்ஶம் து நகவ்யாஸம் பாதோநாயதவர்த்துலம் ॥

அங்குலீநாம் முகோச்சம் து நகவ்யாஸஸமம் பவேத் ।
பாததலாக்ரவிஸ்தாரம் ஷடங்குலமிதி கத்யதே ॥ ௨௦ ॥

மத்யம் பஞ்சாங்குலம் பார்ஷ்ணிர்விஸ்தாரம் சதுரங்குலம் ।
குல்பமத்யஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சமாத்ரம் விதீயதே ॥ ௨௧ ॥

நளகா(க்ரம்)ப்ரவேதாம்ஶம் ஜங்காமத்யம் ரஸாங்குலம் ।
ஜாநோர்வ்யாஸம் து ஸப்தாம்ஶம் ஊருமூலம் ரவ்யங்குலம் ॥

ஜிநாங்குலமாநம் து விஸ்தாரம் கடிபந்தகம் ।

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் (கால்) விரல்களின் அகலம் முறையே 16, 8, 7½, 7, 6 யவையாகும். நகங்களின் அகலமானது, (விரல்களின் அகலத்தில்) 3ல் 2 பங்காகும். அதன் நீளமானது, அகலத்தில் ¾ பங்கு உடையதாய் நீண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் முகத்தின் உயரமானது, நகத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமானதாகும்.

பாததலத்தின் நுனியின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். நடுவின் அகலம் 5 அங்குலமாகும், குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கால் மணிக்கட்டு மத்தியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதற்குமேலே கண்டைக்கால் நுனியின் (சிறுத்திருக்குமிடத்தின்) அகலம் 4 அங்குலமாகும். ஜங்கை மத்தியின் (கண்டைக்கால் நடுவின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால்களின் விஸ்தாரம் 7 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கடிபந்தத்தின் (இடுப்பின்) விஸ்தாரம் 24 அங்குலமாகும்.

யோநிபீடவிஸ்தாரம் து ஸப்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் ॥ ௨௩ ॥

யோநிமாநம் சதுர்மாத்ரமதோமுகாஸ்வத்தபத்ரவத் ।
விஸ்தாரஸத்ருசோத்ஸேதம் யோநிம் குர்யாத்ஸமாம்ஸலம்
(ஸமாம்ஸகம்) ॥ ௨௪ ॥

ச்ரோணிஸ்தாநே து விஸ்தாரம் ஸயவம் விம்சதங்குலம் ।
நாபிஸ்தாநே து விஸ்தாரம் ஷட்யவம் பரிகீர்த்திதம் ॥ ௨௫ ॥

மத்யமஸ்ய விஸ்தாரம் து ருத்ராங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
ஸ்தநாதஸ்தாத் விஸ்தாரம் ஸார்த்தத்ரயோதசாங்குலம் ॥

ஸ்தநாந்தரம் நவாம்சம் ஸ்யாத் சூசுகம் (த்வ்யங்குலம்)
ஸ்தநமண்டலகம் ।
ஸ்தநோச்சம் ஸார்த்தவேதாம்சம் சூசுகோச்சம் அர்த்தாங்குலம் ॥

ஸ்தநாக்ஷம் ச ஸ்தநம் சைவ வ்ருத்தம் குர்யாத்து ஸுந்தரம் ।

யோநி பீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். யோநியானது (அகலம்) 4 அங்குலமாகும். அது, கீழ்நோக்கான அரச இலைபோன்று இருப்பதாம். விஸ்தாரத்திற்கு ஏற்ற உயரத்துடன் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கும்படி யோனியை அமைக்கவேண்டும்.

ச்ரோணியின் (அடிவயிற்றின்) விஸ்தாரம் 20 அங்குலம் 1 யவையாகும். தொப்புள் குழியின் அகலம் 6 யவையாகும். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக்கீழே (ஹ்ருதய) விஸ்தாரம் 13½ அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் சூசுகம் (கருப்பான அக்ரபாகம்) 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். அதன் கண் (காம்பு)ணின் உயரம் ½ அங்குலமாகும். ஸ்தநாக்ஷமும் ஸ்தநமும் வட்ட வடிவமாகவும் அழகாகவும் இருக்கும்படி அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

ஸ்தநாந்தரம் யவாஷ்டாம்ஶம் *ஹிக்காவீரம் து தத்ரவை ||௧௮||

கக்ஷயோரந்தரம் வித்யாத் ஸப்ததஶாங்குலம் ஸ்ம்ருதம் |
பாஹ்வோர்மத்யவிஸ்தாரமேகத்ரிம்ஶாங்குலம் பவேத் ||

ஹிக்காயா பாஹுதீர்க்கம் து ஷட்விம்ஶத்யங்குலம் (பவேத் |
கூர்பரோத்ஸேதம் த்விமாத்ரம் ஸ்யாத் ப்ரகோஷ்டம் த்வஷ்டாதஶாங்குலம் ||௨௦||

மணிபந்தாத் தலாயாமம் ஸப்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் |
தந்மத்யமா(தந்மத்யமா)ங்குலி: ஷட் பஞ்சாநாமிகாதர்ஜநீ பவேத் ||௨௧||

அநாமிகாதர்ஜந்யோ:†பஞ்சமாத்ரம் அங்குஷ்டகநிஷ்டயோ: |
சதுர்மாத்ரம் தீர்க்கமேவம் ஸர்வயோரங்குல்யோரபி ||௨௨||

இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 8 யவை. இந்த இடமே சந்நவீரம் அணியுமிடமாகும். ஸ்தநாக்ஷங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 17 அங்குலமாகும். புஜங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 31 அங்குலமாகும். கழுத்து மட்டத்திற்குக் கீழே புஜத்தின் (மேல்க்கையின்) நீளம் 26 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 18 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டிலிருந்து உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். சுட்டு விரல் அணி விரல்களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல், சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல்முதல்

---

* ஹிக்காவீரம் து இதி ஸாரஸ்வதீயஹாரயஷ்டிகாபாட: |
ஹிக்காவீரம் து இதி பாடே ஸம்யகேவ ஸங்கதிரஸ்தி |

† அங்குஷ்டகநிஷ்டயோ: பஞ்சமம் இதி ஸம்பந்தாத் ஸமாந பாவ்யம் |

நவஸப்தாஷ்டஸப்தஷட்யவாம்ஸ்சாங்குலிவிஸ்தரம் (யவ
ஸம்க்யாக்ரமதஸ்ததா) |

தஸ்ய வேதாம்ஸமம்ஸம் து (அங்குலாம்ஸம்) நகதார
விஸேஷதஸ்ததே || ௩௩ ||

யவத்வயாதிகம் தாரம் நகாயாமம் து தீக்ஷ்ணகம் |
ஹஸ்தஸ்ய தலவிஸ்தாரம் பஞ்சாங்குலம் விதீயதே || ௩௪ ||

மணிபந்தவிஸாலோ(ஸ்)த்ரிமாத்ராம்ஸம் கூர்பரஸ்ய து |
ஷடம்ஸம் பாஹுவிஸ்தாரம் ஸப்தாம்ஸம் பாஹுமூலகம் ||

தஸ்மாதாமணிபந்தாந்தம் க்ரமாத்வேணுவத் க்ருஸம் |
ஹஸ்தவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் ஸப்தாம்ஸம் ஸ்ரீவவிஸ்தரம் ||

க்ரீவாக்ரே து விஸ்தாரம் *வஸ்வம்ஸம் ஸ்யாததிகம் |
மூலாம்ஸம் மூலவிஸ்தாரம் கர்ணகாத்ஸமாகரே || ௩௭ ||

சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் முறையே 9,7,8,7,6 யவைகளாம். விரல்களின் அகலத்தில் 4ல் 1 பங்கு நகங்களின் அகலமாகும். நகங்கள், அகலத்தைவிட 2யவை நீளமுள்ளவைகளாகும். நகமானது கூர்மையாக இருப்பதாகும்.

உள்ளங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும் முழங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். பாஹுவின் (மேல்கையின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 7 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்திலிருந்து மணிக்கட்டு வரையில் கொழுத்த மூங்கிலைப்போல் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். கையின் அகலம் இவ்விதமாகும்.

கழுத்து நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அடிக்

---

*ஸப்தாம்ஸம் ஸ்யாததிகம் இதி ஸாஸ்வதீமஹாமுயஸ்
தரகா வார: |

𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௮ ॥

𑌪𑍁𑌟𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌯𑌵𑍈𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍋𑌜𑍀𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

*𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌳𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌪𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂(𑌨𑌤𑌂) 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

கழுத்தின் அகலம் 8 ¶(7½) யவையாகும். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முகமானது கோழிமுட்டை வடிவத்திலிருப்பதாகும்.

புருவத்திற்கும் கேசாந்தத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு, 2½ அங்குலமாகும். ப்ரூமத்தியத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்திராந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 2¼ அங்குலமாகும். நாஸாபுடத்திலிருந்து வாய் வரையில் மத்திய அளவு 1⅛ அங்குலமாகும் கோஜி (மேலுதட்டிலுள்ள பள்ளம்) யின் நீளம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் நீளத்தில் ஸரிபாதி 2¼ யவையாகும். §காதின் அகலம் 3 அங்குலமாகும், காதின் நீளம் 4¼ அங்குலமாகும். காதிலிருந்து அதன் நாளமானது தொங்குதலாக இருக்குப்படி கல்பிக்கவேண்டும். காலானது யானையின் துதிக்கையைப் போல முறையே கரவு சிறை

---

*𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

¶7½அங்குலம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலின் பாடம்

§காதின் அகலம் 2 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌶𑍇𑌷𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁(𑌤𑌤𑍍)𑌤𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌚𑍈𑌵
𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।

𑌅𑌥 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍌𑌰𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌶𑍋𑌭𑌿
(𑌭𑌾𑌸𑌿)𑌤𑌾 ॥ ௪௨ ॥

𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾 𑌵𑌾𑌥 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌮𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍈𑌕𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤(𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟)𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌧𑌮𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

வாக இருக்கவேண்டும். (அடித்துடையின் அகலம்) 12 அங்குலமாகும். மற்ற லக்ஷணங்களை உத்தமதசதாலத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் கணக்குடனேயே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஸ்திரீபிம்பங்களின் ஸாதாரணமான (பொதுவான) லக்ஷணமாகும். இனி விசேஷ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

கௌரீ லக்ஷணம்

கௌரீதேவியானவள், இரண்டு கைகளும், சாந்தமான ஆகிருதியும், இரண்டு கண்களும் நீண்டு (சிறப்பாக) பிரகாசிக்கும் ஆறு ஸ்தானங்களுமுடையவளாக இருப்பவளாவாள். கரண்ட மகுடம், அல்லது கிரீடமகுடம், அல்லது கேசபந்தமகுடம் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

கிரீடமகுடமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து 18 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது அதமமாகும். 21 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது மத்தியமமாகும். 24 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த முகுடத்

𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌨𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 |
𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 || ௪௫ ||

𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 *𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌵𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ||௪௬||

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௪௭||

தின் அடியானது, சிரஸ்ஸின் அகலத்தைக்காட்டிலும், 1 யவை, அகலத்தில் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தை 7 அல்லது 8 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில் 1 பாகம் குறைவான அகலமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கிரீட மகுடத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. * கேசபந்தத்தை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

கரண்ட மகுடமானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். முகுடத்தின் அக்கிர பாகத்தை, தாமரை மொட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாக அமைக்கவேண்டும். (கரண்டமகுடமானது தாமரை மொட்டைப்போல, அடி சிறுத்து, மத்தியில் அகண்டு, அதற்குமேலே முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) கரண்ட மகுடமானது, 3, 5, 7 அல்லது 9, கரண்டங்களுடன் (அடுக்குகளுடன்) அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். (கரண்டம்—தேன்கூடு தேன் கூடானது, அடியில் அகண்டபத்தையும், அதற்குக் கீழே முறையே குறைந்த அகலமுள்ள பலபத்தைகளாலுமமைந்த

---

*𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 |

* இனி கரண்ட மகுடத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

சதுஷ்பூரிகஸம்யுக்தம் நாநாபுஷ்பவிராஜிதம் |
ஹாரோபக்ரீவஸம்யுக்தம் முக்தாதாமைரலங்க்ருதம் ||௪௮||

கர்ணௌ குண்டலஸம்யுக்தௌ அங்குலைச்சதுராயதௌ
(தௌ ததா) |
முகுடம் குண்டலம் வாபி வ்ருத்தம் குண்டலமேவ வா || ௪௯ ||

கடகை: கடிஸூத்ரம் ச ஹாரோபக்ரீவஸம்யுதம் |
பாஹுபூரிகஸம்யுக்தம் சந்நவீரஸமந்விதம் || ௫௰ ||

யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தா கேயூராட்யா ஸுசோபநா |
துகூலவஸநா தேவீ ஸ்யாமவர்ணா ச ஸுஸ்தநீ ||௫௧||

தாகும். இவ்விதமே அடியின் அகலத்தைவிட குறைவான அகலமுள்ள பல அடுக்குகளுடனமைந்திருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து)

மேலும், (கிரீடமகுடம், கரண்டமகுடம் இரண்டிலும் 4 பக்கங்களிலும்) 4 பூரிமங்களுடனும் (பூரிமம்—இலைகள் புஷபங்கள் போன்ற விசித்திரமான அமைப்பு) பலவித புஷ்பங்களுடனும் அழகாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியின் மூர்த்தியானது, ஹாரம், உபக்ரீவம், முத்துமாலை, இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

காதுகள் குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, 4 அங்குலம் நீண்டிருப்பவைகளாம். முகுடம், குண்டலம், இவைகள் வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். குண்டலம் மட்டுமாவது வட்டமாக இருக்கவேண்டும்.

கடகம், கடிஸூத்திரம், ஹாரம், உபக்ரீவம், பாஹு பூரிமம், சந்நவீரம், இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

தேவியானவள், யஜ்ஞோபவீதம், கேயூரம், வெண்

உத்ஃபுரும் ஒக்ஷிணெ ஹஸெ்தெ வாஊஹஸ்தம் வபுரும்ஸி தழ |
சூஹம்ஹம் ஸஊஹம்ஹம் வா கூலுயெ ஒதிவஸாஹரழ || ருஉ ||

ஒக்ஷிணம் ஸாஸ்திதம் வாஒம் வாஊவாஒம் தா கஞ்ஞிதழ |
சூஹம்மெ தா ஹாணாம்ஸம் தா *வ(வெ)ஒாம்ஸம் ஸஊ
ஹம்ஹகெ || ருங ||

பட்டாடை, இவைகளையணிந்து, பச்சைநிறமும், அழகிய ஸ்தநங்களும் உடையவளாய், மனோஹரமான அழகின் உருவமாக அமைந்திருக்கவேண்டும்.

[ஹாரம் மார்வரையில் தொங்கும் மாலை. உபக்ரீவம்—மார்மட்டத்திற்குமேலே தொங்கும் ஹாரம். முக்தாதாம—முத்துமாலை, கர்ண குண்டலம்—வட்ட வடிவமான கர்ணு பரணம். கடகம்—புஜமத்தியிலணியும் ஆபரணம். கடி ஸூத்திரம் — அரைஞாண். பாஹுபூரிமம் — பாஹுவலயத்திலிருக்கும் இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற அலங்காரம். சந்நவீரம்—ஊர்த்துவகாயத்தில் தொங்கும் ஹாரம் முதலியவைகள், பக்கங்களில் தொங்கும் குஞ்சம் முதலியவைகள், கேயூரம், கடகம், பத்திரபூரிமம், முதலியவைகள் இவைகளின் நடுவில் தொங்கும் ஹாரங்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். —மாநஸாரம்)

தேவியின் வலதுகையில் நீலோத்பல புஷ்பம் இருக்க வேண்டும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டும். அம்பாளின் ஸ்வரூபத்தை ஆபங்கலக்ஷணத்துடனாவது, ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனாவது மிகவும் அழகாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும்.

---

*வெஒாம்ஸம் ஊதி ஸாஸ்ஷ தீஊஷாருயஷூஊாதுகாவாஃ |

நதமானம் ஸமாக்யாதம் ஸூத்ரம் வக்ஷ்யே யதாக்ரமம் |
லலாடமத்யாத் வாமே து நேத்ராந்த(ந்தே)ச வாமகே ||

ஹநௌ வாமே ஸமாங்கஸ்ய ஸ்தநயோர்மத்யமே ததா |
நாபேர்தக்ஷிணபார்ச்வே து வாமோரோர்தக்ஷிணம் ஸ்ப்ருசந் || ௫௫ ||

தக்ஷபார்ஷ்ணேர்வாமபார்ச்வே து லம்பயேத் |
பாதாங்குஷ்டத்வயோர்மத்யே நிர்கமம் ஷோடசாங்குலம் ||

*தத்(தச்சி)ராம்சகமாநம் து பார்ஷ்ணியோர்நிர்கமாந்தரம் |
ஏவமாபங்கமாக்யாதம் ஸமபங்கமதச்ச்ருணு || ௫௭ ||

ஆபங்க லக்ஷணத்தில், நதமானம் (வணக்கத்தால் குறையும் அளவு) 3 அங்குலமாகும். ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 2 [1](4) அங்குலமாகும். இனி ஸூத்திரத்தை முறையுடன் கூறுகிறேன்.

நடுநெற்றியிலிருந்து, இடது நேத்திராந்தம், இடது நாஸாபுடாந்தம், இடது தாடை, ஸ்தநங்களின் மத்தியம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். பாதாங்குஷ்டங்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். அதில், 4ல் 1 பாகம் [2](3ல் 1 பாகம்) குதிகால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கமாகும். இவ்விதமாக ஆபங்கஸூத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸமபங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

---

* தச்சிராம்சகமாநம் இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தகோசபாட: |

1. ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 4 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதிமஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

2. 3ல் 1 பாகம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

லலாடமத்யே நாஸாமத்யே பாதபார்ஷ்ண்யோஶ்ச மத்யமே |
ப்ரலம்பம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து அதோ நீவ்ரம் து
ப்ரவக்ஷ்யதே || ௫௮ ||

தத்ஸூத்ராத் ஸ்தனயோர்மத்யம் தக்ஷிணே து
குணாம்ஶமாத்ரகம் |
தத்ஸூத்ராத் வாமதோ (தக்ஷிணே) நாபிநீவ்ரம்
த்வ்யம்ஶமாத்ரகம் பவேத் || ௫௯ ||

தத்ஸூத்ராத் வாமதோ (தக்ஷிணே) யோனிமூலமத்யம்
யுகாம்ஶமாத்ரகம் |
தத்ஸூத்ராத் தக்ஷிணே ஜானுநீவ்ரம் குணாம்ஶமாத்ரகம்
பவேத் || ௬௦ ||

ஶேஷம் ஸர்வம் விஶேஷேண கௌரீலக்ஷணமேவ ஹி |
ஸர்வஸ்வதந்த்ராதிபஸ்தாநாம் பூர்வமேவ ப்ரகீர்திதம் தவ
(உக்தம் து லக்ஷணம்) || ௬௧ ||

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே ஸ்ரீகௌரீலக்ஷணம் நாம
ஷட்பஞ்சாஶத்தம: படல: ஸமாப்த: ||

நடுநெற்றி, நுனிமூக்கு, புறங்கால்களின் மத்தியபாகம், இவைகளில் பிரம்ஹஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட வேண்டும். இனி ஒதுக்கத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

பிரம்ஹஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் ஸ்தநங்களின் மத்தியபாகம் 3 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் நாபிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் யோநிமூலமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் மூழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். மற்றபடி இதில் கூறப்படாத கௌரீ லக்ஷணங்கள்யாவும் முன்னமேயே

|| அத ஸப்தபஞ்சாசத்தம: படல: ||

அதாதமதசதாலம் ||

கநிஷ்டம் தசதாலேந ப்ரவக்ஷ்யே விசேஷத: |
சந்த்ராதித்யாச்விநௌ ச ருஷீம்ஶ்சைவ குஹம் ததா || 1 ||

ஶாஸ்தாரம் சக்ரம் சைவ சண்டேசம் க்ஷேத்ரபாலகம் |
கநிஷ்டதசதாலேந காரயேத்து விசக்ஷண: || 2 ||

ஷோடசாதிகசதாம்சம் ஸ்யாத் அதமம் தசதாலகம் |
உஷ்ணீஷம் மாத்ரம் வேதாம்சம் கேசாந்தம் து மாத்ரம் மாத்ரம் ||

கேசாந்தாத் ஹனுபர்யந்தம் ஸார்த்தத்வாதசமாத்ரம் ஸவேத் |
ஹன்வாந்தம் மாத்ரம் ஸார்த்தம் கண்டோதயம் விசேஷத: || 4 ||

கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸரஸ்வதீ முதலிய ஸ்திரீ தேவதைகளின் லக்ஷணங்கள் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (61)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் மத்யம தசதாலத்தில் ஸ்திரீமாநம் என்னும் ஐம்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தேழாவது படலம்.

அதம தசதாலம்.

ஹே அந்தணனே! இனி அதம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. ஸமர்த்தனான சில்பியானவன், சந்திரன், சூரியன், அசுவினீ தேவர்கள், இருடிகள், குகன், ஐய்யனார், இந்திரன், சண்டிகேசர், க்ஷேத்திரபாலகர், இவர்களை கநிஷ்ட தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். அதம தசதாலமானது 116 அங்குலமாகும்.

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கேசாந்தம் வரையில் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் 12½ அங்குலமாகும் ஹநுவிலிருந்து

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾(𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾)𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰(𑌭𑌾𑌗)𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾(𑌨𑍍𑌤𑌾)𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥
𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌗𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௭॥
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷(𑌾𑌤𑍍) 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஸ்தந மத்தியம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12½ அங்குலமாகும் நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். மேட்ரமூலத்திலிருந்து முழங்கால் வரையில் 25 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக உயரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (7)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பார்சுவ கேசாந்தம் 5 அங்குலமாகும். (8)

கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க் கட்டை வரையிலுள்ள அளவை, 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம், கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்திரம் வரையில், 1

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

பாகம் புடாந்தம் வரையில், 1 பாகம் ஹநுவந்தம் வரையில், என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும் (9)

நேத்திரங்களின் மத்தியபாகமானது 2½ அங்குலமாகும். அதற்கு ஸமமான அளவே கண்ணின் நீளமாகும். இரு கண்களின் நீளம் 5 அங்குலம் இருப்பதாகும். (10)

ப்ரூமத்தியத்திலிருந்து ஊர்தவ கேசாந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 17 அங்குலமாகும். நடுப் புருவத்தின் அகலம் 1 யவையாகும்? புருவமானது நடுவிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே, சிறுத்திருப்பதாகும. (11)

நேத்திரத்தின் (கருவிழியின்) அகலம் 6 யவையாகும். மேலிமையின் விஸ்தாரம் (உயரம்) 7 யவையாகும். கீழிமையின் அகலமும் அவ்விதமே 7 யவையாகும். (12)

நேத்திரத்தின் நீளத்தை 3 பாகமாகச் செய்ய வேண்டும். அதில் 1 பாகம் கிருஷ்ணமண்டலமாகும். (நடுவிலிருக்கும் கருவிழியாகும்) கிருஷ்ணமண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிஸ் (ஒளி) 1 யவையாகும், ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவில் திருஷ்டி (பார்வை) 1 யவை (யூகை)

தஸ்ய கேஶாந்தயோர்மத்யே ஹ்யர்த்தசந்த்ரஸமௌ ப்ருவௌ ।
கர்ணாந்தராளம் ச கர்ணம் ச உத்தமே தஶதாலவத் ॥ ௧௫ ॥

க்ராணமூலஸ்ய விஸ்தாரம் உத்தமே தஶதாலவத் ।
நாஸிகாக்ரவிஸ்தாரம் து வ்யோமாங்குலமுதாஹ்ருதம் ॥

அதரோஷ்டஸ்ய ஆயாமம் பக்ஷாங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
ததுச்சம் தஸ்ய விஸ்தாரம் த்விபாகம் ச யவாங்குலம் ॥

விஸ்தாரம் தத்ஸமம் வித்யாத் நிம்நமர்த்தயவம் பவேத் ।
தஸ்மாதுபரி நிஷ்க்ராந்தம் யவோநவ்யோமமாத்ரகம் ॥ ௧௮ ॥

க்ரீவாமூலவிஸ்தாரம் து வஸ்வங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
க்ரீவாக்ரஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸார்த்தஸப்தாங்குலம் பவேத் ॥

வக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்ய விஸ்தாரம் ஸப்தத்ரிம்(ஶம்)ஶதிமாத்ரகம் ।
பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ரம் து பாஹ்வந்தரமுதாஹ்ருதம் ॥ ௨௦ ॥

யாகும். கீழேயுள்ள இமையிருக்குமிடத்தில் (நேத்திர மத்தியில்) விசேஷித்து நேத்திர ஸூத்திரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (14)

புருவத்தின் கேசாந்தங்களின் நடுவில் பாலசந்திரனைப் போல புருவம் இருப்பதாகும். காதின் இடமும், காதும், உத்தம தசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். மூக்கினடியின் அகலம் உத்தம தசதாலத்தில் கூறப் பட்டதேயாகும். நாஸாக்ரத்தின் விஸ்தாரம் 1 அங்குல மாகும். கீழுதட்டின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். உதட்டின் விஸ்தாரம் அதில் ஸரிபாதி 1 அங்குலமாகும். சுபுகத்தின் (முகவாய்க் கட்டையின்) உயரம் 2 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமும் அதைப்போலவே 2 அங்குலமாகும். (அதன் மத்தியில்) பள்ளம் ½ யவையாகும். (18)

அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். நுனிக் கழுத்தின் அகலம் 7½ அங்குலமாகும், மார்பின் அகலம்

தைர்க்யம் து ப்ரகோஷ்டஸ்ய பஞ்சவிம்ஶாங்குலம் பவேத் ।
தஸ்மான்மத்யாங்குல்யக்ராந்தம் ஸார்த்தத்வாதஶகம் பவேத் ॥ ௨௧ ॥

தத³ர்த்தம் து தலாயாமம் ஶேஷம் மத்யாங்குலாயதம் ।
அங்குஷ்டஸ்ய து தீர்கம் து *அஷ்டாதஶயவாஃ ஸ்ம்ருதாஃ ॥

ஸார்த்தவேதாங்குலம் ப்ரோக்தம் அநாமிகாயாஸ்து தீர்ககம் ।
ததைவ தர்ஜநீதீர்கம் கநிஷ்டாயா யுகாங்குலகம் ॥ ௨௩ ॥

யவைரங்குலிவிஸ்தாரம் (ஷட்) நவஸப்தாஷ்டஷட்கம் யவம் ।
தத³க்ரேऽஷ்டாம்ஶஹீநம் து ஶேஷம் மூலவிஸ்தரகம் ॥ ௨௪ ॥

அக்ரவ்யாஸே து பஞ்சாம்ஶே வேதாம்ஶம் நகவிஸ்த்ருதம் ।
விஸ்தாரார்த்தாதிகம் நகாயாமம் து ஶாஸ்த்ரதஃ ॥ ௨௫ ॥

37 (27) அங்குலமாகும் பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 25 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 19 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நடுவிரல் வரையில் நீளம் 12½ அங்குலமாகும் அந்த நீளத்தில் ஸரிபாதியளவு உள்ளங்கையின் நீளமாகும். பாக்கியுள்ள ஸரிபாதியளவு நடுவிரலின் நீளமாகும்.

பெருவிரலின் நீளம் [2] 18 யவையாகும். அணிவிரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். சுட்டு விரலின் நீளமும் அதுவே யாகும். (4½ அங்குலமாகும்) சிறுவிரலின் நீளம் 4 அங்குல மாகும். பெருவிரல் முதலிய விரல்களின் அகலம் முறையே, 9, 7, 8, 6, 5, யவையாகும். விரல்களின் நுனி யானது அடிப்பக்கத்தின் அகலத்தில் 8ல் 1 பங்கு குறைந் திருப்பதாகும் விரல்களின் நுனியின் அகலத்தில் 5ல் 4 பங்கு, நகங்களின் அகலமாகும். நகத்தின் நீளமானது,

*அத்ராஷ்டாதஶ ஶாஸ்த்ரதம் இதி பாடே ஸ்யாதிதி பாதி ।

2. பெருவிரல் நீளம் 4 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

ஸம்ஹாரெஷு து விவரே வ்யாஸதெய்ஷாம் து த்ரி வவரேகம் |
*தலமத்யமரேவாஹி: ஸமெளமாஹம் வாஸ்ரேவதரெ || ௨௬ ||

(தல)மெளம் வ்ரவெஸஸ்ய வந்நம் கொளுகமாஹ்யதெ |
ஷஷ்டாம்ஸ(தஸ்யே)ஹீநமஞ்சம் து வந்நித்யுஹியெதெ ||

தலாயாமஸமம் ஜ்ஞேயம் தலஸ்யைவ து விஸ்தரம் |
மணிபந்தஸ்ய விஸ்தாரம் த்ரயம்ஸம் த்ரிபவாயிகம் || ௨௮ ||

வ்ரகோஷ்டமூலவிஸ்தாரம் ஸார்தஹஸ்தாங்குலமுச்யதெ |
பாஹுமத்யஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸார்தஷஷ்டாங்குலமுச்யதெ ||

பாஹ்வக்ரவிஸ்தாரம் து ஸப்தாங்குலமுச்யதெ |
ஹிக்காஸந்தம் து கக்ஷாந்தம் வஸ்வங்குலமுச்யதெ ||

அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1/4 பங்கு அதிகமாகும். பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

* உள்ளங்கையின் பார்சுவங்களில், தலமத்தியரேகை யானது, சூலத்தைப்போல இருப்பதாகும். உள்ளங்கையின் அடியின் கனம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் கனம் 8ல் 1 பாகம் குறைந்திருப்பதாம். (உள்ளங்கையின் நுனி யானது, அடியின் கனத்தில் ஸரிபாதி கனம் இருப்பதாம்) உள்ளங்கையின் அகலமானது நீளத்திற்கு ஸமமானதாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரமானது, 3¼ அங்குலமாகும். முன் கை அடிப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். மேல்க் கை நுனியின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். மேல்க்கை நடுவின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கக்ஷாந்தமானது,

---

* தலமத்யே து ரேகா: ஸ்யு: ஸூலபத்மாதி ஸம்ஹிதா: |
இதி வா பாடஸ்ஸ்யாத் இதி பாதி |

* உள்ளங்கையில் சூலம் பத்மம் முதலிய ரேகைகள் இருப்பதாம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

ஆவிம்சதங்குலம் ப்ரோக்தம் கக்ஷயோரந்தரம் பவேத் ।
ஹ்ருதயாவதிவிஸ்தாரமஷ்டாதஶாங்குலம் பவேத் ॥ ௩௧ ॥

உதரஸ்ய விஶாலம் து ஸப்ததஶாங்குலம் பவேத் ।
ஶ்ரோணிவ்ருத்தவிஸ்தாரம் 1தஶாங்குலமுதாஹ்ருதம் ॥

ஷட்யவம் நாபிவிஸ்தாரம் நிம்நமர்தயவம் (ந்நம் அ ஷட்யவம்) பவேத் ।
ஸ்தநயோரந்தரஞ்ச ஸார்தத்வாதஶாங்குலம் ॥ ௩௨ ॥

ஆமூலாத்காண்டஸ்ய விஸ்தாரஶ்சோச்ச்ரயம் ததைவ ச (த்வியவம்) பவேத் ।
2 முஷ்காயாமம் து வேதாம்ஶம் விஸ்தாரம் சைவ ததைவ ச ॥

ஹிக்காஸூத்திரஸ்தாநமாகும். கக்ஷாந்தத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். (கக்ஷாந்தம்—கமுக்கட்டை வரையிலுள்ள கையின் அகலம் 8 அங்குலம்.) (30)

கக்ஷங்களின் மத்தியமானது 22 அங்குலமாகும், ஹிருதயத்தின் எல்லையின் விஸ்தாரம், 18 அங்குலமாகும். வயிற்றின் விஸ்தாரம், 17 அங்குலமாகும். [3]ச்ரோணியின் விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். நாபியின் அகலம் 6 யவையாகும். அதன் தாழம் ½ (6) யவையாகும். இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் அகலம் $12\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். (33)

மூலக்காம்பின் அகலமும் உயரமும் 2 யவையாகும். [4] பீஜகோசத்தின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலமாகும்.

---

1. அஷ்டாதஶாங்குலம் பவேத் । இதி ஸரஸ்வதீமஹாலய மாத்ருகாபாட: ।

2. இத: ஶ்லோகத்வயாத் பாக: ஸரஸ்வதீமஹாலய மாத்ருகாமத: பாட: ।

3. ச்ரோணி விசாலம் 18 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

4 இதிலிருந்து முழங்காலளவு வரையில் ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

ஶிஶ்நம் பஞ்சாங்கு³லாயாமம் தஸ்ய முக²ம் து குட்³மலாகாரவத் |
கடிப்ரதே³ஶவிஸ்தாரம் ஷட்³பா⁴கா³ஷ்டாத³ஶமாத்ரகம் || ௫௫ ||

ஊருமூலவிஸ்தாரம் து ஸார்த⁴மஷ்டாங்கு³லமுச்யதே |
ஜாநுமத்⁴யவிஸ்தாரம் து ஸார்த⁴ஷண்ணாங்கு³லமுச்யதே || ௫௬ ||

நலகாயாஸ்து விஸ்தாரம் ஸார்த⁴வேதா³ங்கு³லம் ப⁴வேத் |
ஸம்வ்ருத்³த⁴மக்³ரவிஸ்தாரம் காலஸ்ரிகாங்கு³லமுச்யதே || ௫௭ ||

தந்மத்⁴யவிஸ்தாரம் து ஹேதாங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் |
பாதா³ங்கு³ஷ்டா²யாமம் அதா⁴ங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் || ௫௮ ||

தஸ்யாக்³ராத் கு³ல்ப²பர்யந்தம் ஸார்த⁴த்³வாத³ஶமாத்ரகம் |
ப்ரதே³ஶிகாயா தீ³ர்க⁴ம் து த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்³யவம் ப⁴வேத் || ௫௯ ||

*மத்⁴யமாங்கு³லிஸ்து தத்துல்யம் வேதா³ங்க³ம் தத³நாமிகா |
கநிஷ்டி²காயா தீ³ர்க⁴ம் து ஸார்தே⁴நம் (ஸார்த⁴ம் து)
த்³வ்யங்கு³லம் ப⁴வேத் || ௬௰ ||

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் நுனி (தாமரை) மொட்டுபோன்றதாகும். இடுப்பின் அகலம் 18¾ அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். நடு முழங்காலின் அகலம் 6½ அங்குலம். நளகையின் அகலம் 4½ அங்குலமாகும் முன் பாதத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். நடுப்பாதத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

கால் பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுனியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் 12½ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 33 யவையாகும். நடுவிரலின் நீளம் அதேபோன்றதாம். அணிவிரலின நீளம் 4 அங்குலமாகும். [நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமும், அணிவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமுமாகும்.] சிறு விரலின்

*மத்⁴யமாங்கு³லிஸ்ஸ்யாத் மாத்ராயம் த்ர்யங்கு³லம் ஸ்யாத³நாமிகா |
இதி வா பாடா²ந்தரம் |

ஸப்தாஷ்டநவதசைவ த்ரயோதசயவம் க்ரமாத் ।
கநிஷ்டாத்யங்குஷ்டாந்தானாம் து விஸ்தார: ப்ரகீர்த்திதே ॥ சக ॥

மூல(ம்)மக்ர(ம்) ஸமம் ப்ரோக்தம் விஸ்தாரம்(ரே) து நகாஜிதே ।
த்விபாகம் நகவிஸ்தாரம் தத்தத்யாயதவர்த்துலம் ॥ சஉ ॥

ததோ(அ)ங்குஷ்டமூலே து பாததலம் து கனம் பவேத் ।
கநிஷ்டாபாதமூலே து கனம் நவயவம் பவேத் ॥ சங ॥

குல்பாந்தாத்பார்ஷ்ணிதைர்க்யம் து வேதமாத்ரம் ததுச்ச்ரயம் ।
வ்ருத்தப்ருஷ்டவிஸ்தாரம் பாதோனம் நவமாத்ரகம் ॥ சச ॥

பக்ஷ்மஸ்யைவ பரே வ்யாஸம் பஞ்சவிம்சதிமாத்ரகம் ।
*ஜ(க)ங்கயோரந்தரம் ப்ரோக்தம் (ப்ருஷ்டே) அஷ்டாவிம்சதிமாத்ரகம் ॥ சரு ॥

நீளம் 2½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் முடிய விரல்களின் அகலம் முறையே 7, 8, 9, 10, 13 யவையாகும் (41)

விரல்களின் அடியும் நுனியும் (அகலத்தில்) ஸமமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் நகங்கள், அதன் அகலத்தில் 3-ல் 2 பங்கு அகலமும் அதற்கேற்ற நீளமுமுடையதாய், நீண்டுவட்டமாக இருப்பதாகும். கால் பெருவிரலின் அடியில் பாததலத்தின் கனம் 2 அங்குலமாகும். சிறு விரலுக்குக்கீழே பாததலத்தின் கனம் 9 யவையாகும். (43)

கால் மணிக்கட்டு முண்டியிலிருந்து குதிகாலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும் குதிகாலின் உயரமும் 4 அங்குலமாகும். வட்டமான பிருஷ்டபாகத்தின் அகலம் 8¾ அங்குலமாகும்.

---

*ஜ(க)ங்கயோரந்தரம் ப்ருஷ்டே இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த மாத்ருகாபாட:

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌷𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌅𑌧𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

கக்ஷாந்தரம் வரையில் மார்பின் மத்திய அகலம் 25 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரத்தின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத அளவுகள் யாவும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பனபோலவேயாகும். எந்த எந்த தேவதைகளுக்கு லக்ஷணம் கூறப்பட்டதோ அந்த அந்த தேவதைகளின் ஆகிருதியானது முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (46)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் அதம தசதாலம்
என்னும் ஐம்பத்தேழாவது
படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌃 ।
𑌵𑌸𑌵𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵(𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍) 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌬𑍇𑌰𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍇𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌪𑍁𑌟𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥ ௪ ॥

ஐம்பத்தெட்டாவது படலம்

உத்தமநவதாலம்.

இனி உத்தமநவதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஊன்றிக் கேட்ப்பாயாக. வஸுக்கள், அஷ்டமூர்த்திகள், வித்தியேசர்கள், லோகபாலகர்கள், மற்ற தேவதைகள், இவர்களை உத்தமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்

பேரத்தின் உயரத்தை 112 பாகங்களாகப் பங்கு செய்யவேண்டும். அவைகளில் :—

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்ரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து ஹந்வந்தம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம் 12 அங்குலமாகும்.

ஹ்ருதயாந்நாபிபர்யந்தம் ததா த்வாதசமாத்ரகம் |
நாப்யாதிமேட்ரமூலாந்தம் த்வாதசாத்ரம் விதீயதே || ௫ ||

ஊருதீர்கம் சதுர்விம்சத்யங்குலம் ஜாநுர்வேதாங்குலகம் |
ஜங்காதீர்கம் சதுர்விம்சம் வேதாம்சம் தத்
வர்த்தயேத் || ௬ ||

ஹிக்காயா பாஹுதீர்கம் ஸ்யாத் சதுர்விம்சதி
மாத்ரகம் |
மணிபந்தாந்தம் ப்ரகோஷ்டம் ஸ்யாத் அஷ்டாதசம்
ததாயதம் || ௭ ||

தலம் ஸாங்குல்யம் த்வாதசாங்குலம் மத்யமாங்குலிதைர்க்யம் ஷடங்குலமிதீரிதம் |
கநிஷ்டதசதாலோக்தமாநேந சேஷாணி கல்பயேத் || ௮ ||

ததாதவயவாநாம் து ப்ரத்யேகம் பரிகல்பயேத் |
ஏவம் ஸர்வத்ர ஸர்வேஷாம் லக்ஷணம் கதிதம் மயா || ௯ ||

இதி காமிகாக்யே உத்தரதந்த்ரே தாலலக்ஷணம் நாம
அஷ்டபஞ்சாசத்தம: படல: ஸமாப்த: ||

ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தம் 12 அங்துலமாகும் துடையின் உயரம் 24 அங்துலமாகும். முழங்கால் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் உயரம் 24 அங்தல மாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் உயரம் 1+3+4+4+4+4+12+12+12+24+4+24+4=112 அங்குலமாகும். ஹிக்காஸூத்ரத்திற்குக்கீழே மேல்கையின் நீளம் 24 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் (விரலுள்பட) நீளம் 12 அங்குலமாகும். அதில் மத்தியமாங்குளியின் (நடுவிரலின்) நீளம் 6 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகளை கநிஷ்டதசதாலத்திற்குக் கூறியுள்ளதைப்போலக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அங்கங்களுக்குக்கூறப்பட்டிருக்கும்

|| அத மத்யமநவதாலவிதி: ||

மத்யமநவதாலம் ||

மத்யமம் நவதாலம் து வக்ஷ்யே ஸங்க்ஷேபத: க்ரமாத் |
யக்ஷாப்ஸரோகணாஶ்சைவ அஸ்த்ரமூர்திமருத்கணா: || ௧ ||

மத்யமநவதாலேந கர்தவ்யா விஶேஷத: |
அஷ்டோத்தரஶதாம்ஶே து ப்ரதிமோச்சே விபாஜிதே || ௨ ||

உஷ்ணீஷம் சைகமாத்ரேண கேஶம் பாதோநகத்வயம் |
கேஶாந்தாந்நேத்ரஸூத்ராந்தம் அஷ்டாம்ஶம்
யவோநகம் || ௩ ||

புடாந்தம் சைவ தந்மாத்ரம் ஹந்வந்தம் ச ததா பவேத் |
பாதோநத்ர்யம்ஶம் து க்ரீவாமாநம் ததா ஹ்ருதம் || ௪ ||

அளவுகளை இவ்விதமே கொள்ளவேண்டும். (பேரங்களின்) லக்ஷணமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் உத்தமநவதால லக்ஷணத்தைக்கூறும் ஐம்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம்

மத்தியமநவதாலம்

இனி மத்தியம நவதாலத்தைச்சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஹே பிராமணோத்தமனே! யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், அஸ்திரமூர்த்திகள், மருத்துக்கள், இவர்களை மத்தியமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்.

பிரதிமையின் உயரத்தை 108 அம்சமாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் உஷ்ணீஷம் 1 அம்சமாகும். கேசாந்தம் $2\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்ரம் வரையில் $3\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். புடாந்தமும், ஹன்வந்தமும் அதேபோல $3\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து

த்ரயோவிம்ஶா து ஸாம்ஶாம்ஶா ஹிக்காதோ ஹ்ருதயாவதி ।
நாப்யந்தம் சைவ தத்துல்யம் மேட்ரமூலாந்தகம் ததா ॥

பாதாதிககுணாம்ஶா ஸ்யாத் ஸ்ம்ஶாம்ஶா ஜாநுதீர்க்ககம் ।
ஜாநுநீவஸ்தம் தந்மாத்ரம் ஜங்கா ஜாநுஸமா பவேத் ॥

ஜாநுதத்துல்யா தத்பாதம் பாஹுர்த்தைர்க்யோருஸமோ பவேத் ।
ஸப்தாதஶாம்ஶா ப்ரகோஷ்டம் வ்யாங்குலஸ்ய து தீர்க்ககம் ॥

ஷடம்ஶம் அர்த்தயவோநம் து தலாதைர்க்யம் கரஸ்ய து ।
தத்ஸமம் மத்யமாங்குல்யம் ஶேஷா யுக்த்யா ப்ரகல்பயேத் ॥ ௮ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே மத்யமநவதாலவிதாநம் நாம
ஏகோநஷஷ்டிதம: படலஸ்ஸமாப்த: ॥

ஹ்ருதயாந்தம், நாபியந்தம், மேட்ராந்தம், இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 11⅝ அங்குலமாகும் துடையின் உயரம் 23¼ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் கழுத்தின் உயரத்தையொக்கும். (3¾ அங்குலமாகும்) கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்தையொக்கும் (23¼ அங்குலமாகும்) பாதத்தின் உயரம் முழங்காலைப்போன்றதேயாம். (3¾ அங்குலமாகும்) ஆகக்கூடுதல் உயரம் $1+2\frac{3}{4}+3\frac{7}{8}+3\frac{7}{8}+3\frac{7}{8}+3\frac{3}{4}+11\frac{5}{8}+11\frac{5}{8}+11\frac{5}{8}+23\frac{1}{4}+3\frac{3}{4}+23\frac{1}{4}+3\frac{3}{4}=108$ அங்குலம். மேல்க்கையின் நீளம் துடையின் அளவேயாகும். (23¼ அங்குலமாகும்.) முன்கையின் நீளம் 17 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5⅞ அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் உள்ளங்கையளவேயாகும். (5⅞ அங்குலமாகும்) மற்றவைகளை யுக்தியாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (8)

காசியபசில்பசாஸ்திரத்தில் மத்தியமநவதாலத்தைக் கூறும்
ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌅𑌧𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌧𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௧ ॥

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌧𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍁 (𑌅𑌧𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍁) ।
𑌸𑌵𑍇𑌦𑌰𑌤𑌹𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑌾𑌤𑍁𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿
(𑌦𑍍𑌵𑌿)𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌨𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾(𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯)𑌂𑌶𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑍀𑌵𑌾𑌹𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।

அறுபதாவது படலம்

அதமநவதாலம்

இப்பொழுது, அதம நவதால லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். வித்யாதரகணங்கள், அஸுரர்கள், பித்ருக்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்களை அதம நவதாலத்திலே செய்யவேண்டும்.

அதமநவதாலத்தின் உயரத்தை 101 பாகங்களாகக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 3/4 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 3½ (2½) அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திரஸூத்திராந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். ஹந்வந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 (3½) அங்குல

தஸ்மாஹ்நாஹ்யஞ்ஜ ம் தஸ்ய ச ஜமுத் ரோபரூாம் தரம் ததா || ரு ||

ஜா பாதீவம் (த்வ அரவிம்ஸத் ஜ ஜ சவ)விதீயதே ।
தீர்வாயதம் தஜும் ஜாநு ஜம் வொாவஷ்ஜ பராயதா || கூ ||

பாஹுதீவம் தொர்ஷம் வ ஜகொஷம்
ஷொடஸாம்மூமுழ ।

தருதீவம் து ஹஸ்தாம்ஸம் தக்ஷம் உயூஜாம்ஸதமுரீ: |
சேஷம் யுக்த்யா து கதேவ்யம் ஸவாரம்மம் து விதீயதே ||

இதி காஸ்யபஸில்பே அஷ்டநவதாலக்ஷணம் நாம
ஷஷ்டிதம: படலஸ்ஸமாப்த: ||

மாகும். கழுத்திலிருந்து ஹ்ருதயாந்தம் $11\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். நாபியந்தம் $11\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் $11\frac{1}{4}$ அங்குல மாகும். துடையின் நீளம் (22 அங்குலம்) விதிக்கப் பட்டுள்ளது. முழங்கால் பாதம் இவைகளின் உயரம் கழுத்தின் உயரமேயாகும். 4 ($3\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். மேல்க் கையின் நீளம் 22 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்ற எல்லா அங்கங் களையும் யுக்தியாகக்கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (7)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் அஷ்டநவதாலமென்னும்
அறுபதாவது படலம் முற்றும்.

|| அதைகஷஷ்டிதம: படல: ||

—o—

அஷ்டதாலலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண அஷ்டதாலவிதிம் பரம் |
ஶதாம்ஶம் உச்ச்ர(தச்ச்ர)பிம்போச்சம் உஷ்ணீஷம் து ஶிவாம்ஶகம் || 1 ||

ஸார்தத்வ்யம்ஶம் து கேஶாந்தம் கேஶாந்தாத்தனுஹீனகம் |
*பாணேனாஷ்டபதாம்ஶம் ஸ்யாத் தத்த்ரிதா து விபாஜிதே ||

ஶிவாம்ஶம் அக்ஷிஸூத்ராந்தம் புடாந்தம் சைவ தத்ஸமம் |
புடாத்தன்வந்தகம் ஶேஷம் ஸார்தத்ர்யம்ஶம் களோதயம் ||

ஹிக்காதிஹ்ருதயாந்தம் து ருத்ராம்ஶம் த்ரிபாதகம் |
நாப்யந்தம் சைவ தத்துல்யம் மேட்ராந்தகம் ததா ||

அறுபத்தொன்றாவது படலம்

அஷ்டதாலலக்ஷணம்

இனி அஷ்டதால விதியை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். அஷ்டதாலத்தின் உயரம் 100 அங்குலமாகும். (இதுவே மனித பிம்பத்தின் உயரமாகும்.) இந்த அளவில் உஷ்ணீஷம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் $9\frac{3}{4}$, ($10\frac{3}{4}$) அங்குலமாகும். இந்த $9\frac{3}{4}$, ($10\frac{3}{4}$) அங்குலத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம் நேத்ராந்தம், 1 பாகம் புடாந்தம், பாக்கியுள்ள 1 பாகம் ஹன்வந்தம், எனக் கொள்ளவேண்டும். கழுத்தின் உயரம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் $10\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். நாபிவரையில் $10\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் $10\frac{3}{4}$

---

*பாணைகாதஶாம்ஶம் இதி பாடே ஸார்தத்விதி பாதி |

ஸார்த்தைகவிம்ஶமாத்ரம் து ஊருதீர்க்யம் ப்ரகீர்த்திதம் |
ஜாநுகண்டஸமம் துங்கம் ஜங்கா சோருஸமா பவேத் ||

ஜாநுதுல்யம் பதோச்ச்ரயம் பாஹுஸ்ஸார்த்தைகவிம்ஶாயத: |
ப்ரகோஷ்டம் து ஷோடஶாங்குலம் ஸார்த்தபஞ்சதலம் ததைவ
ததம் || ௬ ||

தத்ஸமம் மத்யமாங்குல்யம் ஶேஷம் ப்ராகுக்தவத்ததம் |
அநுக்தம் து யத்ஸர்வம் கந்யஸதஶதாலவத் || ௭ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே அஷ்டதாலவிதாநம் நாம
ஏகஷஷ்டிதம: படலஸ்ஸமாப்த: ||

அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம், கழுத்தினளவுக்கு ஸம அளவு (3½ அங்குலம்) ஆகும். கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்திற்கு ஸமம் (21½ அங்குலம்) ஆகும். பாதத்தின் உயரம் முழங்காலினளவாகும் (3½ அங்குலமாகும்) ஆக உச்சி முதல் பாதம் வரையில் உயரம், 1, 2½, 10¾, 3½, 10¾, 10¾, 10¾, 21½, 3½, 21½, 3½ = 100 அங்குலமாம்.

பாஹுவின் (பின்கையின்) உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முன்கையின் உயரம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும் நடுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். மற்ற அளவுகளை முன்கூறியுள்ளபடியே கொள்ள வேண்டும். இங்கு கூறப்படாதவைகள் எல்லாவற்றையும் அதமதசதாலத்தில் கூறியபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்த்ரத்தில் அஷ்டதாலத்தைக்கூறும்
அறுபத்தோன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| अथ द्विषष्टितमः पटलः ||

सप्तताललक्षणम् ||

अथ वक्ष्ये विशेषेण सप्ततालविधिं परम् ।
पिशाचबिम्बकोत्सेधं साष्टाशीत्यङ्गुलं भवेत् ||

उष्णीषमर्धमात्रं तु केशान्तं शशिमात्रतः ।
सार्धद्वयं तु नेत्रान्तं सार्धत्रयं
पुटान्तकम् || २ ||

हन्वन्तं च तत्समं वेदांशं च गलोदयम् ।
स्तनान्तं सप्तमात्रं तु रुद्रांशं नाभिसीमकम् ||

तथैव मेढ्रान्तं विंशांशं चोरु
दीर्घकम् ।
जानून्नतं द्विमात्रेण जङ्घा चोरु समा भवेत् || ४ ||

पादोच्चं द्विमात्रेण दशांशं तु तदायतं
(आयतम्) ।

அறுபத்திரண்டாவது படலம்

ஸப்ததால லக்ஷணம்

இனி ஸப்ததால விதியை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். பைசாசபிம்பங்களின் உயரம் 88 அங்குலமாகும். அவைகளில், உஷ்ணீஷம் ½ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 1 அங்குலமாகும். நேத்திராந்தம் 2½ அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3½ அங்குலமாகும் ஹநுவந்தம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்து 4 அங்குலமாகும். ஸ்தநாந்தம் 7 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 20 அங்குலமாகும். முழங்கால் 2 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 20 அங்குலமாகும். பாதம் 2 அங்குலமாகும். ஆக உச்சிமுதல் பாதம் வரையில்

[illegible] பாஹூ: ப்ரகோஷ்டாந்தம் த்ரிபஞ்சகம் ||

தலாயாமம் து பஞ்சாம்ஶம் வேதாம்ஶம் தஸ்ய விஸ்த்ருதம் |
தலாயாமஸ்ய ஸத்ருஶம் மத்யமாங்குலிதீர்க்கம் || ௬ ||

*ஶேஷம் ப்ராக்வதேவ து ஹ்ராஸம் கார்யமு
சிதக்ரியம் |
ஸப்ததாலம் ஸமாக்யாதம் ஶேஷம் ப்ராகிவ யோஜிதம் ||எ||

இதி காஶ்யபஶில்பே ஸப்ததாலலக்ஷணம் நாம
த்விஷஷ்டிதம: படல: ||

கூடுதல் ½, *1, 2½, 3½ 3½, 4, 7, 11, 11, 20, 2, 20, 2 = 88 அங்குலமாகும்.

பாதத்தின் நீளம் 14 அங்குலமாகும். பாஹுதீர்கம் (பின்கையின் நீளம்) 20 அங்குலமாகும் முன்கையின் நீளம் 15 அங்குலமாகும். கைத்தலத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை முன் கூறியுள்ள முறையில் உசிதம்போல் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்ததால லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூறப்படாதவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸப்ததாலலக்ஷணமென்னும்
அறுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

---

*ஶேஷம் ப்ராக்க்ரமேணைவ ஹ்ராஸம் கார்யம் யதோசிதம் | இதி பாடே ஸாத்வீதி பாதி |

|| 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 |
𑌨𑌗𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 || ௧ ||

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿(𑌶𑌂𑌭𑌿)𑌤𑌮𑍍 |
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍇𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ||

𑌅𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌂(𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌯)𑌅𑌥𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 |
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 || ௨ ||

𑌶𑍂𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾(𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍇) 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑍇 |

அறுபத்திமூன்றுவது படலம்

மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கும் விதி

சைவமூர்த்தியை ஸ்தாபித்தபிறகு, விஷ்ணுமூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன். நகரமாக இருந்தால், அதில் மேற்குதிக்கு அல்லது மத்திய பாகத்தில் (விஷ்ணு மூர்த்தியை ஸ்தாபிப்பது) உத்தமமாகும். மத்ஸ்ய மூர்த்தி முதல் கல்கி மூர்த்தி வரையிலுள்ள மூர்த்திகளை, சில்பியானவன் அவைகளுக்குரிய ஸ்தாநங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (2)

விஷ்ணுவின் முன்பக்கத்தில் கருடனையாவது விஷ்ணு குஞ்சத்தையாவது (ஆஞ்சநேயரையாவது) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன்பக்கத்தில் எதிரிலிருக்கும் கருடமூர்த்தி யானது இரண்டு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலிபந்தம் செய்து கொண்டு இருக்கவேண்டும். (3)

ம்ராமெ வா வாஸ்தூஉயெ்ய வா ஹவெக் வ௰வ-ீ
உகூரூ⁻உ-வெ || ச ||

*வாரு-ணெ வெஸ்யூஹ௰ஸிம் அ யஉஸிரு‍ம் த-ஸ்ரூாவயெக் ।
விஸா,நா(அா) ம்ள வஷெ ஸ்ரூாவகு நெஜு-ீதிம் வாயு-
உஅ-ீயெக் || ரு ||

ஈய வகெூ்ய விஸெஷெண ஸகஸூரூா,நஉ-த்தஉழ ।
ஸாஂகஸெ நூ,த்தஉ௰திமீஂ த- ரூஸெயூாஂ வூஷவாஹநழ ||

உஉாஸூடியு-தஂ விவு நெஜு-ீத்யூாஂ வஸிக்ஷூயெக் ।
கஂகாஸ-ஂ வாயு-தி ஹாமெ ஹிகூாடிநஂ ஜயாஞிகெ || எ ||

விஷ்ணுமூர்த்தியை, ஆலயம், அரண்யம், குளம் புண்ய தீர்த்தம், இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிராமமாக இருந்தால் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அது கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாக இருக்க வேண்டும். (4)

விஷ்ணு மூர்த்தியை, மேற்கு திக்கு, தெற்கு திக்கு, இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஈசானியதிக்கு, அக்கினி திக்கு, நைர்ருதிதிக்கு, வாயுதிக்கு இவைகளிலும் ஸ்தாபித்து பூஜை செய்யலாம். (5)

இனி (சிவ மூர்த்திகளில்) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன்.

ஈசான திக்கில் நடராஜமூர்த்தியையும், அக்கினி திக்கில் விருஷவாஹன மூர்த்தியையும், நைர்ருதி திக்கில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியையும், வாயு திக்கில் கங்காளமூர்த்தியையும்,

---

*வ.பா-ணெ விஷ்ணு-உ௰திமீஂ அ யாமெகு ஸெமெரு த-
ஸ்ரூாவயெக் ।
வெஸாநெ வாவயூயாமெயெ வாயஎ வா நெஜு-ீதெ
அ-ீயெக் ||

ஐதி ஸெயிதஃ வாடஃ ஈயஸிகஸஂமஜூதெதி ஹாதி ।

ஸுகாஸநம் து ஸத்யாம்சே விதயாம்சே த்ரிபுராந்தகம் |
ஸுக்ரீவே ஹரிஹரார்த்தம் ஸ்யாத் கந்தர்வே சந்த்ரசேகரம் ||

சேஷாம்சம் (சேசே சண்டாநுக்ரஹம் ச) முக்யே (யாம்சே) காலாரிமூர்த்திகம் |
உதிதே சார்த்தநாரீசம் பூர்வே கல்யாணஸுந்தரம் || ௯ ||

க்ஷேத்ரபாலம் து பர்ஜந்யே யாம்யே வா தக்ஷிணேச்வரம் |
லிங்கோத்பவம் வாருணே து ஸௌம்யே து கஜஹாரிணம் ||

ஜத்யாஸ்வாம்சம் (ஜத்யவசாம்சே) ப்ராக் ச ஞாநாதிஸ்யாத் (ப்ராக்சேத்க்ஞாநாதிஷு) கல்பயேத் |
உந்மத்தே (யே) து ஸம்வீக்ஷ்ய (வேச்ய) ஸகலம் ஸ்தாபநம் சரேத் || ௰ ||

ப்ராகாரேஷ்வஷ்டதிக்ஷு சதுர்திக்ஷு கல்பயேத் |

ஜய திக்கில் பிக்ஷாடநமூர்த்தியையும், ஸத்தியாம்சத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தியையும், விதியம்சத்தில் திரிபுராந்தக மூர்த்தியையும், ஸுக்ரீவாம்சத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியையும், கந்தர்வாம்சத்தில் சந்திரசேகர மூர்த்தியையும், சேஷாம்சத்தில் (சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியையும்) முக்கியாம்சத்தில் காலாரி மூர்த்தியையும், உதிதிக்கில் (கிழக்கில்) அர்த்தநாரீஸ்வரமூர்த்தியையும், கிழக்கில் கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தியையும், பர்ஜந்ய திக்கில் க்ஷேத்திர பாலகரையும், தெற்கில் தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் லிங்கோத்பவ மூர்த்தியையும், வடக்கு திக்கில் கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தியையும், ஆலயமத்தியில் கூறப்பட்ட இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மூலஸ்தானத்தை மத்திய மாகத் தெரிந்துகொண்டு (அல்லது மூலஸ்தாநமூர்த்தியை ஸ்தாபித்துவிட்டு) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

பிராகாரத்தின் 8 திக்குகளிலும், 4 திக்குகளிலும்,

ப்ராகாராணாம் த்ரி(த்ரி)மத்₄யே ச தீ₃ர்க₄மத்₄யே ச வேஶ்மநாம் ||

ஸ்வயம் வா ஹர்ம்யஸ்ய மத்₄யே து த்₃வ்யேகபௌ₄மகம் ।

ப்ராஸாத₃மேகம் வா ஸர்வதோ₃வா ஆலயகம் த்₃விஜ || ௧௩ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே ஸகலமூர்திஸ்தா₂பநவிதி₄ர்நாம

த்ரிஷஷ்டிதம: படலஸ்ஸமாப்த: ||

கோபுரவாயில் முதலியவைகளை அழகாகக் கல்பிக்க வேண்டும். பிராகாரத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம், இவைகளிலும், நீளமாக இருக்கும் பிராகாரத்தின் மத்தியிலும் (பரிவாரதேவதைகளுக்கு) ஸ்தாநங்களை (சிறிய ஆலயங்களை) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அல்லது தேவாலயத்தின் மத்தியில்... ... ...
... ...
... ...
... ... (13)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸகல மூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி என்னும்
அறுபத்திமூன்ருவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋(𑌕𑌾𑌯𑍋)𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌧 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑌸𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑍇(𑌨𑌾𑌸𑌾) 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 *𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।

அறுபத்திநான்காவது படலம்.

ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி ஸுகாஸநமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, உட்கார்ந்த வடிவமுடையதாகும். ராஜஸ ஸ்வபாவமுடையதாகும். பத்திர பீடத்திற்குக் கூறியதே ஆஸநமாகும். இடது காலை பீடத்தின்மீது படுக்கையாக வைத்தும், வலது காலை தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். ஊர்த்துவகாயமானது 4½ அங்குலம் கூடுதலாக இருப்பதாகும். இந்த 4½ அங்குல அளவானது, உட்கார்ந்த வடிவமான மூர்த்தியின் ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (பிருஷ்ட பாகத்தின்) விசேஷ மாநமாகும்.

ஆஸநத்திலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், முழங்கால்களின் வெளிப்பக்கம் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம், இரு முழங்கால்

---

*𑌜𑌾𑌨𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃

परहस्तमणिबन्धमध्ययोस्तु समं भवेत् ॥ ४ ॥

शृणुष्व नवसूत्राणि(त्राणि) पूर्वसूत्रं यदा(त्रं द्वि३) प्रोच्यते ।
मौलिमध्यं(ध्यात्) तु नासाग्रं स्तनान्ते नाभिमध्यमे ॥ ५ ॥

वामाङ्घ्रिगुल्फमध्ये तु ब्रह्मसूत्रं प्रलम्बयेत् ।
सूत्राद्दक्षिणजान्वन्तमेकत्रिंशन्मात्रं भवेत् ॥ ६ ॥

अथवा त्रिंशन्मात्रं स्यादेकोनत्रिंशतं तु वा ।
सूत्रात्तद्दक्षिणनखाग्रा(न्ता)न्तं द्वादशमात्रकम् ॥ ७ ॥

त्रयोदशमात्रं वाथ दशमात्रकमेव वा ।

களின் கோடி வரையிலுள்ள ஒதுக்கம். முழங்காலின் உச்சியிலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், பரஹஸ்தங்களின் மணிக்கட்டுகளின் மத்தியிலிருந்து நடுவிலுள்ள ஒதுக்கம், இவைகள், ஸம அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

ஆஸநம் வரையில் தொங்கும் 9 ஸூத்திரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பூர்வஸூத்ரத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக.

மௌளி மத்தியிலிருந்து, நாஸாக்கிரம், ஸ்தநங்களின் மத்தியம், (ஹிருதயமத்தியம்) நாபிமத்தியம், இடதுகணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (5½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது ஜாநுவந்தமாக ஒதுக்கம் 31, 30 அல்லது 29 அங்குலமிருப்பதாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அதன் (வலது காலின்) நளகாந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும், 13 அல்லது 10

பீடாந்தாத் (மத்ய) ஸூத்ராச்ச குக்ஷிபார்ச்வாந்த நிர்கமம்
த்வித்ர்யங்குலம் ததா வா || ௮ ||

தஸ்மாத் ஸூத்ராதபயஸ்ய (அபயஸ்ய) ஹஸ்தஸ்ய மத்யரேகாவஸாநகம் |
அந்தரம் சதுர்தசாங்குலம் ப்ரோக்தம் ததா விசேஷத: || ௯ ||

*பஞ்சதசாங்குலம் வா ... ... நாப்யந்தம் பவேத் |
தஸ்மாத் ஸூத்ராத் கடகே ஹஸ்தே மணிபந்தஸ்ய மத்யமம் || ௰ ||

அங்குலமுமிருப்பதாகும். பீடத்திலிருந்து (பீடத்திலுள்ள மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) அந்த (இடது) குக்ஷிகாலின் ஒதுக்கம் 2, அல்லது 3 அங்குலமாகும் (8)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் (அபய ஹஸ்தத்தின் மத்தியரேகைவரையில்) ஒதுக்கம் 14 அங்குல மாகும். (9)

* 15 அங்குல ஒதுக்கமுடைய அங்குலாக்கிரமானது, தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும் (9½)

ஸூத்திரத்திலிருந்து கடகஹஸ்தத்தின் (வரதஹஸ்தத்

---

*ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகாதர்சே, 9 ச்லோகாநந்தரம் ஸார்த்தச்லோகாத்மகோऽயமதிகபாடோ த்ருச்யதே | தத்ர அ
"பஞ்சதசாங்குலம் வா தக்ஷகூர்பரம் நாபிஸீமகம் |"
இதி வ்யத்யாஸேநாப்யர்த்தோ நீயதே ஸாதி |

* ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்தில், 9வது சுலோகத்திற்கு மேலே 1½ சுலோகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அதில் முதல் ½ சுலோகத்தை, (வரதஹஸ்ததல மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் 14 அங்குலம்) அல்லது 15 அங்குலமாகும் அந்ததல மத்தியமும், வலது முழங்கையும், நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்று பொருள்படும்படித் திருத்தியமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வஹஸ்தாம் ப்ரகோஷ்டாந்தம் விதஸ்திக |
மத்யாங்குலி மணிபந்தாந்தம் தீர்க்கம் வித்யாத்
து வா || ௬௧ ||

கடகம் ஸிம்ஹகர்ணம் வா தஸ்ய ஹஸ்தம் ப்ரகீர்த்திதம் |
தர்ஜந்யாதி கநிஷ்டாந்தம் ததங்குள்யஸ்து வக்ரமா: ||௬௨||

அங்குஷ்டம் வக்ரம் தஸ்யாந்தம் ஏவம் ஸ்யாத் கடகாக்ருதி: |
மத்யமா மத்யதலாந்தம் து அர்த்தார்த்தம் வக்ராநாமிகா || ௬௩ ||

[மத்யா ஹஸ்தா தலாந்தம் து அர்த்த ஹஸ்தா வக்ராநாமிகா ||]

*வக்ரம் சேஷாங்குள்யம் ப்ராக்வத் ஸிம்ஹகர்ணமிதம் வரம் |

தின்) மணிக்கட்டு நடுவரையில் ஓதுக்கம் 15 அங்குல மாகும். (10½)

துடையிலிருந்து (இடது) மணிக்கட்டுவரையில் ஓதுக்கம் 2 அல்லது 3 $(2\times3=6)$ அங்குலங்களாகும். அந்த (இடது)கையானது, கடகஹஸ்தம், அல்லது ஸிம்ஹகர்ண மாக இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுட்டுவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்கள் யாவும் வளைந்திருக்கவேண்டும். பெருவிரல் சிறிது வளைந் திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "கடக ஹஸ்தம்" என்று பெயர். (12½)

நடுவிரலானது, உள்ளங்கை நடுவரையில் வளைந்தும், அணிவிரல் அரைப்பங்கு வளைவாகவும், மற்ற விரல்கள் முன்போலவே சிறிது வளைவாகவும் இருப்பதற்கு ஸிம்ஹ கர்ணம் என்று பெயர். (13½)

---

*"வக்ராசேஷா: ப்ராக்வதேவ" இதி வா பாடஸ்ஸாது |

हिक्कासूत्रसमं कार्यं कर्तर्यग्रं(ग्र्यं)
परे करे ॥ १६ ॥

सक्रानामिकाङ्गुष्ठौ तलसंलग्नकौ ।
किञ्चिद्वक्रा कनिष्ठापि शेषौ ऊर्ध्वौ तु ऋजुक्रियौ ॥

कर्तर्याख्य(ख्यो)करस्त्वेवं सम्यक् सुलक्षणान्वित
सुन्दरम् ।
कूर्परं श्रोणिपार्श्वे तु पञ्चषट्सप्त
मात्रया ॥ १७ ॥

कुक्षिमध्ये(ध्यं) च नासाग्रे(ग्रं) पूर्व
सूत्रं तु संस्पृशेत् ।
मेढ्रमूलात्तु वामांघ्रि गुल्फमध्यं रसांगुलम् ॥

सप्तवा सप्तमात्रं तु पञ्चमात्रयोऽपि वा ।
नाभिमध्यात्तु वामांघ्रि नलकाग्रं तदन्तरम् ॥ १८ ॥

பரகரங்களின் கர்தர்யக்ரமானது (வெளிக்கைகளிலுள்ள கர்தரீமுத்திரையின் உச்சியானது) ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அக்கைகளின் அணிவிரலும், பெருவிரலும், உள்ளங்கையில் பொருந்தி இருக்கவேண்டும். சிறுவிரலானது சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். மற்ற இருவிரல்களும் நேராக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமான கர்தரீஹஸ்தத்தை, லக்ஷணத்துடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

முழங்கையானது, (ச்ரோணியின் பக்கத்தில், 5, 6 அல்லது 7 அங்குல ஒதுக்கத்திலிருக்கவேண்டும். பூர்வ ஸூத்திரமானது, குக்ஷிமத்தியம், நாஸாக்ரம், இவைகளைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (16½)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து இடது கணுக்கால் முண்டின் நடுவானது, 6, 7, அல்லது 5 அங்குலமாகும், நாபி மத்தி

த்ரயோதஶாங்குலம் வாபி த்வாதஶாங்குலமதாபி வா ।
மௌல்யக்ராத் மத்யஸூத்ராந்தம் ததுச்சம் அங்குலாத்ரயம் ॥ ௧௯ ॥

ஸார்த்த த்ரயோதஶாம்ஶம் வா த்ரயோதஶாம்ஶமேவ வா ।
ஸ்தாநம(ய)தம் ப்ரவாலாபம் ப்ரவால ஸத்ருஶ ப்ரபம் ॥

த்ரிநேத்ரம் ஸுமுகோபேதம் ஸம்பூர்ணம் ராஜஸம் குணம் ।
வ்யாக்ராஜிநாம்பரோபேதம் துகூலவஸநாந்விதம் ॥

பரஹஸ்தத்வயம் சைவ ஹ்யந்தர்பாஹ்யமுகாந்விதம்
(பரஶுஞ்சைவம்) ।
தக்ஷிணே பரஶு: வாமே க்ருஷ்ணஸாரம்ருகம் ததா ॥ ௨௨ ॥

அபயம் தக்ஷிணம் வாமம் கடகம் ஸிம்ஹகர்ணகம் ।
வாமே கர்ணே விஶேஷேண ஶங்கபத்ரம் ப்ரகல்பயேத் ॥

யத்திலிருந்து இடது காலின் நளகையின் உச்சியானது 14, 13, அல்லது 12 அங்குலமாகும். மௌளியக்கிரத்திலிருந்து மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஓதுக்கமானது, 14, 13½, அல்லது 13 அங்குலமாகும். (19½)

ஸ்தாநகமூர்த்தியானது, நேராக உயர்ந்து, பவழம் போன்ற நிறமும், 3 கண்களும், அழகிய முகமும், நிறைந்த ராஜஸ குணமும், புலித்தோலாடையும், வெண்பட்டாடையும் தரித்திருப்பதாகும். (21)

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் உள்பக்கம் நோக்கியாவது, வெளிப்பக்கம் நோக்கியாவது இருப்பதாகும். (பரஹஸ்தங்களில்) வலது கரத்தில் பரசுவும் (கோடரி) இடது கரத்தில் மானும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில், வலது கரம் அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கரமானது, கடகஹஸ்தம் அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாகவும் இருக்க வேண்டும். இடது காதில், விசேஷித்து சங்கபத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (23)

த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரம் வா பத்ரம் கர்ணவிஸ்த்ருதம் |
கர்ணநாளகனம் சைவ த்ரிகுணம் (யவம்) பத்ர
விஸ்த்ருதம் || உச ||

[illegible] |
தக்ஷிணே கர்ணே சைவம் (மகராக்யம்) து குண்டலம்
(வ்யாளம் வா) ஸிம்ஹ மகரம் வா || உரு ||

குண்டலவ்யாஸதுங்கம் து த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரகம் |
யுக்த்யா தத்குண்டலம் க்ருத்வா கர்ணாத் ஸ்கந்தாவதி
ந்யஸேத் || உசு ||

அதவா கர்ணயோர் த்விஜ வ்ருத்தகுண்டலகம் ந்யஸேத் |
வ்ருத்தகுண்டலவிஸ்தாரம் அஷ்டாதசயவம் பவேத் || உஎ ||

வேதாங்குலம் து தத்துங்கம் கும்பாப்ஜமுகுளாக்ருதிம் |
அன்யதா ஸுந்தராகாரம் கல்பயேத் வ்ருத்தகுண்டலம் ||உஅ||

வட்டமான (கர்ண) பத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். கர்ணநாளத்தின் கனமும் பத்திரவிஸ்தாரமும் 3 மடங்காகும் (3 யவையாகும்) பத்திரத்தின் கனமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வலது காதில் மகர குண்டலம், வியாள (ஸர்ப) குண்டலம் அல்லது ஸிம்ஹ குண்டலம் இருக்கவேண்டும். குண்டலத்தின் உயரமும் அகலமும், 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த குண்டலத்தை யுக்தியினாலே செய்து காதிலிருந்து தோளுக்குமேலே தொங்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். (26)

ஏ அந்தணனே! அல்லது, காதுகளில் வட்டவடிவமான குண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

விருத்த குண்டலத்தின் விஸ்தாரமானது, 18 யவையாகும். அதன் உயரமானது 4 அங்குலமாகும். அதை கும்பம் (அல்லது) தாமரை மொட்டு போன்றுவது வேறு விதமாக அழகாக இருக்கும்படியாவது கல்பிக்கவேண்டும்

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் மகுடஸம்வ்யாஜடாந்விதம்
உத்கடம் த்வ்யேகவிம்சத்ய அஷ்டாதசாங்குலம் பவேத் ||

த்ரிபாக்ஷாம்சமதாம்சம் வா த்ரிபாதாம்சமதாபி வா |
கேசாந்த(ந்தா)த்ப்ராரப்ய தத் லலாடபட்டஸம்யுதம் ||

முகவிஸ்தாரமானம் ஸ்யாத் உச்ச்ரயோ(ஸ்ய) விஸ்தாரகம் |
தத்ஸப்தாஷ்டநவாம்சேன ஹீனம் மூலவிஸ்தாரகம் || ௩௧ ||

அதஷ்சதுஷ்பூரிஸம்யுக்தம் த்வாதசாம்சம் பூரிகோதயம் |
ஸவ்யே நாகதத்தூரம் வா வாமே அர்த்தசந்த்ரம் ந்யஸேத் ||
தக்ஷிணே சந்த்ரகலாம் வாமே நாகதத்தூரகம் |

ஸுகாஸனமூர்த்தியானது ஜடாமகுடம், அல்லது ஜடைமகுடம், இவைகளை தரித்திருப்பதாகும். மகுடத்தின் உயரமானது 21 அங்குலமாகும். 21 அல்லது 18 அங்குல உயரமுமிருக்கலாம். மகுடத்தின் உயரமானது கேசாந்தத்திலிருந்தாகும். அது லலாட பட்டத்துடன் கூடியதாகும். (30)

மகுடத்தின் விஸ்தாரமானது, முகவிஸ்தாரத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியானது அடிப்பக்கத்திலுள்ள அகலத்தில் 7ல் 1 பங்கு, 8ல் 1 பங்கு அல்லது 9ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். (31)

அந்த மகுடமானது (நான்கு பக்கங்களிலும்) நான்கு பூரிமங்களுடனிருக்கவேண்டும். (பூரிமம்—இலைகளின் வடிவமான அலங்காரம்) பூரிமமானது மகுடத்தின் உயரத்தில் 12ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தில் வலதுபக்கத்தில் நாகவடிவமும் ஊமத்தம்பூவும் அமைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் அர்த்த சந்திர வடிவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையையும் இடது பக்கத்தில் நாகம், ஊமத்தம்பூ இவைகளையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

கடிஸூத்ரம் த்ரிஸங்க்யாதிகஸூத்ரம் ரஜ்ஜுவத்யவம் பவேத் ||

கடிஸந்த்யூர்த்வஸம்ஶ்லிஷ்டா கடிஸூத்ரம் து பந்தயேத் |
பஞ்சஷட்ஸப்தமாத்ரம் வா கீர்த்திமானம் ப்ரகல்பயேத் || ௩௪ ||

தத்துங்கவிஸ்தாரஸமம் மேட்ரோர்த்வம் விநிக்ஷிபேத் |
கடிஸூத்ராதூருத்ர்யம்ஶாந்தம் ஊருதாம ப்ரலம்பயேத் || ௩௫ ||

முக்தாதாமோருதாமம் ஸ்யான்மத்யே ரத்நஸம்யுதம் |
கடிஸூத்ரம் ஸமாக்யாதம் கடகவலயாந்விதம் || ௩௬ ||

கடகவலயோபேதம் ப்ரகோஷ்டம் த்விஜஸத்தம |
சதுரஷ்டாங்குலிவிஸ்தாரம் வலயம் மாத்ரயேத் ஸதா || ௩௭ ||

கடிஸூத்திரமானது மூன்றுக்கு அதிகமான சுத்துகளுடையதான கயிற்றின் வடிவமுடையதாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். இந்த கடிஸூத்திரமானது, கடிஸந்திக்குமேலே இணைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (அதன் நடுவில்) கீர்த்திமாநத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (கீர்த்திமாநம்—சிங்கத்தின் முகம்போன்ற வடிவமுள்ள முகப்பு) அந்த கீர்த்திமாநமானது, 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயரமும் அதே அகலமுமுடையதாகும். இது மேட்ரத்திற்கு மேலே கல்பிக்கப்படவேண்டும். ஊருதாமாவானது, கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடையின் 3ல் 1 பாகம் வரையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். (ஊருதாம — கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடை வரையில் தொங்கும் குஞ்சம்போன்ற அலங்காரம்) ஊருதாமாவானது நடுவில் ரத்நங்களுடன் கூடிய முத்துமாலையின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கடிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கடகவலயத்துடனிருக்கவேண்டும். (36)

ஏ அந்தணனே! பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கையின் அடிப்பக்கத்தில்) கடகவலயம் அணிவிக்கவேண்டும். அந்த

ஸுவா வயெஸ்வ வ தம் ஷி ீ யவம் த வா |
வராஜிதம் த வலயம் யுமம் வ கெ கொஜெ)
நியாவயெக || ௩அ ||

ரா-ீவம் (ஹாஸம்) ர த்நபுமம் வா கூ கவா த வலயெ
ஷிஜ |
கெயூரம் கூவ-ீரெ நூஸு வலயஸு வ நாஙிதழ ||

ஷ காகாரம் த கெயூரம் வாஷவத ராஜவஸம்யுதழ |
நா நாரத்நஸ ரயுக்தம் ஸெலுவாஹுயோவி வா || ச0 ||

வத்ரவூரிஸம்யுக்தம் பாஹுமயெ ஷிஜொத்தம |
வத்ரவூரி நாஸம் த கெயூரஸ்ரபம் வ தழ || சக ||

வலயமானது, சிறுவிரலின் கனமுள்ளதாகவும் மிருதுவாக (அழகாக)வும் இருக்கவேண்டும். 2 அல்லது 3 யவை கன முள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கை நுனியில் மணிக்கட்டுக்கு மேலே) பராஜிதமென்னும் வளையை இரட்டையாக (இரண்டு வளைகளாக) அமைக்கவேண்டும். அது, அழகாக வும் ரத்நங்கள் பதப்பித்தும் இருக்கவேண்டும். முழங் கையில் (முழங்கைக்குமேலே) சேயூரத்தை (சேயூரம்-முழங் கைக்குமேலே அணியக்கூடிய வலயம்போன்ற ஆபரணம்) அமைக்கவேண்டும். சேயூரமானது, ஓரேவிதமாகவாவது. 8 இதழ்களுடன் கூடிய தாமரை மலர்போன்ற வடிவத்தி னுலே அலங்கரிக்கப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும். அது சிலையினுலே செய்யப்பட்டிருப்பினும் அதில் பலவித ரத்நங் களும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் (40)

அந்த கேயூரமானது பாஹுமத்தியத்தில் பத்திர பூரிமத்துடனிருக்கவேண்டும். பத்திரபூரிமத்தின் நாள

தஸ்ய பூரிமாதோ நாளம் *பாஹுர்த்ரிவஸம் த்ரயம் வா |
த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரம் வா பத்ரபூரிமவிஸ்தரம் || ௪௩ ||

தஸ்யோத்ஸேதம் (மாத்ரம்) தத்ஸமம் வா ததோ த்விகுணம்
த்ரயம் வா |
த்விகுணம் வாபி தத்ஸமம் தத் பாஹுவலயம் பவேத் ||

மத்யமாங்குளிவினா சேஷாங்குல்யோ முத்ரிகாந்விதா: |
முத்ரிகாமூலவர்த்மஸ்யு ரத்நைர்யா வஸ்த்ராந்விதம்
(ரத்நஸம்யுதா) || ௪௪ ||

உதரபந்தவிஸ்தாரம் ஏகத்வித்ரியாமம் த்ரயம் வா |
யவம் வா த்வியவம் வாத உதரம் பந்தநம் பவேத் (பந்தநம்) ||

நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் நாநாரத்நவிசித்ரிதம் |

மானது (நாளம் – காம்பு) கேயூரத்திற்கு ஏற்ற கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அந்த பூரிமத்திலிருந்து அதோ நாளமானது, (கீழேயுள்ள காம்பானது) … … … … … …? (2 அல்லது 3 யவை இருப்பதாகும்.) பத்திரபூரிமத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்தில் சரிபாதியளவு, அல்லது ¾ பங்கு அளவு, அல்லது இருமடங்காகும். இரண்டு பங்கு உயரமிருந்தால், அதற்கு பாஹுவலயம் என்று பெயர். (43)

நடுவிரல் நீங்கிய மற்ற விரல்கள் மோதிரமணிந்திருக்க வேண்டும். மோதிரங்கள் விரல்களின் அடிக்கணுவிலிருக்க வேண்டும். அவைகளில் ரத்நங்கள் பதித்திருக்கவேண்டும். உதரபந்தத்தின் அகலமானது, 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். உதரபந்தனமானது (உதரபந்தனத்தின் கனமானது) 1 யவை அல்லது 2 யவை இருப்பதாகும். (44)

---

*பவேத் த்வியவம் த்ரி வா இதி பாடே ஸாதுரிதி பாதி

நாஹோரூர்த்வெ-ச மூணாலஹம் து நீக்வா உாரூவிவய-ச
யெகூ (தொரநாபாகம்) || சகூ ||

வாடியொஃ ஃயூஉா நூா ஜாவகூம் மூரெழுஷ்டா வருயாங்கித: ।
காருயவசூவ நசெமூருாநாம் தூ (ஶ்ரீயக)ஃயூஉழ || சஎ ||

வாஉள ஜாருகவெ யூக்ஷள மூஷூாயவூாகூ விஜொக்ஷ ।
வாடிகாபாகவரூத்ரம் து யவஜபவமாங்கிதழ || சஅ ||

தகுவுருத்ரஜாருநாளம் வூாகூ த்ரிவணுயவஉா நகழ ।
த்ரியவம் ஜாருகாநாளம் ஸேஷம் சைவ ஜாருகொடியழ ||சகூ||

தஉணுதவஉம் வூாவம் யவஉாமம் அ தகுவஉழ ।
*ஸேஷம் ஷீநம் வமம் மாஜம் யஸ்யூ யஜு யயொகிதழ ||ருO||

ஸகாஸநமூர்த்தியானது பலவிதமான அணிகளை யணிந்து பற்பல ரத்நங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதரபந்தனமானது நாபிக்கு மேலே 3 அங் குலம் தள்ளி அணிபப்பட்டிருக்கவேண்டும். (46)

கால்களில் நடுவிரல் நீங்கலாக மற்றவிரல்கள் மோதிரத் துடன் கூடியவைகளாகும். மோதிரங்களின் மத்தியத்தின் கனமானது 3 அல்லது 2 யவையாகும். ஏ பிராமணனே! இருகால்களும் மணிக்கட்டுக்குக்கீழே, பாதஜாலங்களுடன் கூடியவைகளாகும். (பாலஜாலம்-பாதஸரம்) பாதபந்த ஸூத்திரமானது 2 யவைகனமுள்ளதாகும். (பாதபந்த ஸூத்திரம் – மணிச்சிலங்கைகளுடன் கூடிய கயிறு) அந்த ஸூத்திரத்திலுள்ள சலங்கைகளின் காம்பானது 3 அல்லது 5 யவை அளவுடையதாகும். இந்த 5 யவைகளில் 3 யவை சலங்கையின் நாளமாகும். மீதமுள்ளது (2 யவை) ஜால கத்தின் உயரமாகும். (48)

அதன் உயரமும் அகலமும் யவையளவும் ஸம அள

*ஸேஷம் தஸ்யூாவமாஜம் வூாகூ ஐதி ஸாரூஸ தீஉஹாருயஜு
உாதநகாவாடீ: |

𑌕𑌾𑌟𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
†𑌘𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌟𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌰𑌶𑍁𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌮𑌥𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌮𑌂 𑌘𑌨𑌮𑍍
(𑌉𑌦𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ॥ ௫௫ ॥

வாகும். அது நீங்கியது, அதைவிட குறைந்த கனமுள்ளதாகவும், அதைவிட அமுங்கியும் (தாழ்ந்தும்) இருப்பதாகும். (கீழே கூறப்பட்டவைகளில்) எது எது எவ்விதமாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்விதமே இருப்பதாகும். இது, உள்ளே கற்களுடன் நெருக்கமாக காலைச்சுற்றி இருந்தால், காடாவிருதம் எனப்படும். *உள்ளே பாஷாணமில்லாமல், கனமாக இருந்தால் காடநீப்ரம் எனப்படும்.

(கைகளிலிருக்கும்) மழு, மான் இவைகளின் உயரமானது 12 அங்குலமாகும். மான், மழு இரண்டையும் யுக்தியோடு அழகாக இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும். 8 யவை கனமுள்ளதாக யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதமானது இரண்டு (மூன்று) ஸூத்திரங்களுடன் அதற்கேற்ற கனத்துடன் (அல்லது

†𑌘𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌮𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

*"பாஷாணமானது கனமாக இருந்தால் அது பீடம் வரையில் (அதன் அடிவரையில்) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு நீப்ரம் என்று பெயர்" என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

வாஸ: ஸ்கந்தோபரி ந்யஸ்ய நாப்யதஸ்தாத் த்ர்யங்குலம் |
யஜ்ஞோபவீதஸூத்ரம் ஸ்யாத் நாபேர்தக்ஷிண
பார்ச்வகே || ௫௪ ||

ஸவ்யே(ஸ)வாமாம்ஸாச்ரிதம் யஜ்ஞஸூத்ரம் நியாமயேத் |
ஊருஸூத்ரம் ஸமாரப்ய ஸ்தநாஷ்டாங்குலோர்த்வகம் ||

யஜ்ஞோபவீதமேவம் ஸ்யாத் சந்நவீரம் ச்ருணு ப்ரிய |
யஜ்ஞோபவீதவத்வ்யக்தஸ்கந்தயோருபயோரபி || ௫௬ ||

*பார்ச்வயோரப்யேவ ச்ரேண்யாம் ஸப்தாநாம் அ
(ஸப்தாங்குலம்) ததைவ ச |
க்ரைவாஹாரம் விலம்பிதாத் ஹிக்காயாஸ்தாத் ஷடங்குலம் ||௫௭||

வயிற்றளவுக்கு) இருக்கவேண்டும். தோளின்மேலே வஸ்திரமிருக்கவேண்டும். அந்த வஸ்திரமானது தொப்புளுக்குக் கீழே 1 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீத ஸூத்திரமானது நாபியின் வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். இடது பக்கம் (தோளிலிருந்து) மற்றொரு யஜ்ஞஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (53½)

யஜ்ஞோபவீதமானது ஊருஸூத்திரத்திற்கு மேலே, ஸ்தநத்திற்கு மேலே 8 அங்குலம் வரையிலிருப்பதாகும். இனி சந்நவீரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

இரண்டு தோள்களிலிருந்தும் இரண்டு பக்கங்களிலும் 7 அங்குலத்திற்கு யஜ்ஞோபவீதத்தைப்போல வரிசையாக அமைந்திருப்பது (இதன் நடுவில் பதக்கம் முதலியவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இது ஒருவித மான அணிகலமாகும்)

(கழுத்திலிருந்து) தோள்ப்பட்டைக்குக்கீழே 6 அங்

---

*பார்ச்வயோரேவ ச்ரோண்யோ: ந்யஸ்ய ஸூத்ராணி சைகவத் | இதி க்வசித் பாடவ்யத்யாஸ: |

ஶும்லம்பே (ஶும்பே) வேதாம் ஶ்ரதம் (தயவம்) தாரம் யவ
த்ரயவ தாவிதம் ।
நாநாரத்நைர் ஹிரண்யேந ஹாரம் கண்டாதி
ஸம்ஜ்ஞிதம் ॥ ௫௮ ॥

ஹிக்காஸூத்ராதுபரிஷ்டா(த்ரிதயஸ்தா)த்தூ உபக்ரீவம்
ப்ரகல்பயேத் ।
ருத்ராக்ஷம் வாத ரத்நம் வா ஹைமஸூத்ரமதாபி வா ॥

உபக்ரீவம் ஸமாக்யாதம் நாநாபுஷ்பவிராஜிதம் ।
*கண்டா(ஞ்ஞா)த்ஹிதபஸம் வா (ஸூத்ராந்தா)ஹ்ருதய
ஸாஹ்வம் தம் ப்ரகல்பயேத் ॥ ௬௦ ॥

குலம் வரையில் 4 அங்குல (4 யவை) அகலமும் 3 யவை கனமுமுடையது, மற்றொரு ஆணிகலமாகும். இதற்கு கண்டஹாரம் என்று பெயர். இதிலும் ஸுவர்ணம் ரத்நங்களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

ஹிக்காஸூத்ரத்திற்குமேலே (உள்கழுத்தை அடுத்து) உபகிரீவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ருத்திராக்ஷம், ரத்நங்கள், ஸுவர்ணஸூத்திரம் இவைகளாலே செய்யப்படும் இந்த ஆபரணத்திற்கு உபகிரீவம் என்று பெயர். இதில் பற்பல புஷ்பங்களையும் அலங்காரமாகக் கற்பிக்கலாம்.

(கீழே கூறப்பட்ட மூன்றுவிதமான ஆபரணங்களுக்கும் சேர்ந்து பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். (௬8½)

*கழுத்திலிருந்து உதரபந்தமாக (உதரஸூத்திரம்வரையில்) அக்ஷமாலையைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஹிருதயமாலையென்று பெயர். இனி ஸ்கந்தமாலையைக் கூறுகிறேன்.

---

*கண்டாதிதாதிகஃ ஸாயஶ்லோகஃ ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த
க்ரந்தகாமப்யதிகதஃ ।

* இங்கு 1½ சுலோகமானது ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலயத்திலுள்ள நூலில் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்கந்தயோர்மத்யமாலா ஸா ஸ்கந்தமாலா ததோச்யதே ।
க்ஷீரத்ருமைஸ்து க்ஷீரமாலா ஸா நாநாவ்ருக்ஷைஶ்(ரத்னை)
விராஜிதம்(தா) ॥ ௬௦ ॥

ஸர்வாங்கஸுந்தரம் தைவம் (தேவ்யம்) ஶேஷம் யுக்த்யா
ஸமாசரேத் ।
ஏவம் ஸுகாஸனம் ப்ரோக்தம் ஸோமாஸ்கந்தம் ஶ்ருணு ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஸுகாஸனமூர்த்திலக்ஷணம்
நாம சதுஷ்ஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

மாலையாகத் தோள்ப்பட்டையிலிருக்கும் ஆபரணத் திற்கு ஸ்கந்த மாலை என்று பெயர். இது பலவித விருக்ஷங்களாலே (பற்பல ரத்நங்களாலே) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். (60)

இவ்விதமாக ஸுகாஸநமூர்த்தியை ஸர்வாங்கஸுந்தரராக அமைக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கற்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. (61)

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
அறுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்

|| 𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 |
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 || ௧ ||

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑌾𑌮𑍍 |
𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌆𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌫𑌿𑌕𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 (𑌸𑍍𑌫𑌿𑌕𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 |
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑌾𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௨ ||

அறுபத்தைந்தாவது படலம்

ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்

ஹே அந்தணனே ! இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியானது ஸுகாஸநமூர்த்தியைப் போன்றதேயாகும். ஆகையால் இந்த ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை, ஸுகாஸந மூர்த்திக்குக்கூறிய லக்ஷணத்துடனே கல்பிக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1)

ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில் பார்வதீதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். தேவியார் ஸுகாஸநமூர்த்தியாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். (2)

(தேவியின்) ஸ்பிக்பிண்டமானது (பிருஷ்டபாகமானது) ஆஸநத்தின் மீது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். இந்த 4 அங்குலத்தையும் ஊர்துவகாயத்துடன் (துடைக்கு

கிஞ்சித்வ்யா(வா)ச்ரிதம் வக்த்ரம் த்ருக்ஷணம்(தக்ஷிணம்)
ஹ்ராமஸம்ஸ்திதம்(வாச்ரிதம்) |
வரதம் வாமஹஸ்தே து உத்பலம் தக்ஷிணே கரே || ௪ ||

*கிஞ்சித்வக்ராங்குலீ(லீ): ஸர்வே(வா:) வாமஹஸ்தம்
ததூர்த்(ர்த்வ)கம் |
வரதம் அபயம் வ்யாப்தம் பார்ச்வயோ: ஸிம்ஹகர்ணகம் ||

†ஸஸ்ய ச்யாமநிபாம் தேவீம் ஸர்வாபரணபூஷிதாம் |
ரக்தாம்பரதராம் தேவீம்(காயாரோ) சந்நவீரஸமந்விதாம் ||

மேலேயுள்ள பாகத்துடன்) சேர்த்தே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் முகமானது சிறிது தேவியின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். (தேவியாரின் முகமானது சிறிதளவு ஸ்வாமியின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும்)

இடது கை வரதஹஸ்தமாகவும், வலது கை நீலோத்பலம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். விரல்கள் சிறிதளவு வளைந்திருக்கவேண்டும். இடதுகையானது உயரத்தூக்கி இருக்கவேண்டும். [இடது கையானது தொடையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.] (4½)

புஷ்பமானது, வரதஹஸ்தமான இடது கையிலிருப்பதாகும். அல்லது அபயஹஸ்தமான வலது கையிலிருப்பதுமாகும் (ஆனால்) புஷ்பத்துடன் கூடிய கையானது ஸிம்ஹகர்ணமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். (5)

தேவியை பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவளாகவும், ஸகல ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகவும், சிவப்புப்பட்டாடையுடுத்தியிருப்பவளாகவும் சந்நவீரமணிந்திருப்பவளாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். (6)

---

*கிஞ்சித்வக்ராங்குலீ யஸ்யா ஸர்வே(வா) வாமஹஸ்தே ததோர்த்வகே |
இதி கோசாந்தரபாட: |

†வாமாங்கே ஸ்தாபயேத்தேவீம் இதி கோசாந்தரபாட: |

அயவாநூவ்ரகாரெண தெவீஹஂமஂ (லக்ஷணஂ அ)
வக்ஷாமி தெ ।
வாமொரு பாஹ்யபீடெ து வாமஹஸ்தஂ தலஂ ந்யஸெத் ॥

வ்யாம்ஷூ ஸ்வலஸ்யாது தக்ஷிணஂ ஹஸ்தஂ ஆஸ்யெத ।
†பீடாத்து தக்ஷிணஂ ஹஸ்தஂ கிஞ்சிதுந்நாயதஂ ஸ்ய தஸ் ॥ அ ॥

த்ரிசதுஃபஞ்சமாத்ரஂ வா பீடஜாநுந்தரஂ ஹவெத் ।
ஷட்ஸப்தாஷ்டமாத்ரஂ வாய பீடஂ ஜாநுந்தரஂ ஹவெத் ॥க௯॥

ஏவஂ த்விவிததயாஹ்ருஃ *தெவீஹஂமஂ (ஹாமஂ) விதீயதெ ।
ஸ்த்ரீமாநெ தஸ்ய ஹஸ்தமாநெ தெவீமாநஂ து மாஹ்யதாம் ॥௰॥

அல்லது மற்றொருவிதமாகவும் தேவீ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இடது கைத்தலத்தை, இடது துடைக்கு வெளிப்பக்கத்தில் பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறியதுபோலவே, வலது கையில் நீலோத்பலத்தை தரித்திருக்கவேண்டும்

வலது கையானது, பீடத்தைக்காட்டிலும் சிறிதளவு (பீடத்தின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் வலது முழங்காலுக்கு மேலே சிறிதளவு) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (ஸ்வாமி இருக்குமிடத்திலிருந்து) அம்பாளுடைய முழங்கால் வரையில் மத்தியில் பீடத்தின் ஒதுக்கம் 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். 6, 7, அல்லது 8 அங்குலமிருப்பதுமாகும். (9)

தேவீபாகமானது, இவ்விதம் இரண்டுவிதமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஸ்திரீ மானத்தில்

†பீடஂ து தக்ஷிணெ ஜாநுஂ கிஞ்சிதுந்நதஸஂயுதம் । இதி மூலெ தவாடஃ । பீடாத்து தக்ஷிணெ ஜாநொஃ கிஞ்சிதுந்நதஸஂயுதம் இதி வா பாடெந ஹாவ்யமிதி ஹாதி ।

*தெவீஹாமஂ இதி ஸமஸ்த தீகஹாதுயஸ்தாதுகாவாடஃ ।

†ஆஸீநே ஆஸநம் வ்யாப்தம் விபரீதம் விபத்கரம் |
தேவீலக்ஷணமேவம் வா(ஸ்யாத்)ஸ்கந்தலக்ஷணமுச்யதே ||

தேவீதேவேஶயோர்மத்யே ஸ்தாபயேத் ஸ்கந்தமூர்த்திகாம் |
தேவ்யா ஹிக்காவஸாநம் து ஸ்கந்தமாநம் ததுத்தமம் || ௧௦ ||

ஸ்தநாந்தம் கநிஷ்டம் ஸ்யாத் தயோர்மத்யேஷ்டபாஜிதே |
நவதா ஸ்கந்தமாநம் து உத்தமாதித்ரயம் த்ரயம் || ௧௧ ||

கூறியிருக்கும் முறையின்படியே தேவீமானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

* ஸ்வாமி உட்கார்ந்த வடிவமானால் அம்பாளும் உட்கார்ந்த வடிவமாகவே இருக்கவேண்டும். மாறுபட்டிருந்தால் ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். இவ்விதமாக தேவியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்கந்தரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (11)

தேவீ, தேவேசன், இவர்களின் நடுவில் ஸ்கந்தரின் மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அந்த மூர்த்தியானது தேவியின் கழுத்துமட்டமாக இருப்பது உத்தமமூர்த்தியாகும். ஸ்தநாக்ஷமட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டுவித அளவுகளின் மத்தியமானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸ்கந்தரின்மானம் 9 விதமாகும். இந்த 9 வித மானங்களில், முறையே 3, 3 மானங்கள் உத்தமாதி மானங்களாகும். ஸ்கந்த மூர்த்தியின் மானத்துடன்

---

†ஸ்தாநகாநாம் து தேவேஶதேவ்யா ஸ்தாநகம் பவேத்(?) |
இதி ஶ்ருதித்வஸ்தகதோ(அ)திகஃ பாடஃ வ்ருக்ஷிதோயம் ஹாதி |

* ஸ்வாமி நின்றவடிவமானால் அம்பாளும் நின்றவடிவமாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற பொருள் கொண்ட † சுலோகம் அச்சிட்டிருக்கும் நூலில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இது சேர்க்கப்பட்டிருக்குமென்று தோன்றுகிறது

ஜாத்யாம்ஶஸ்ய (ஜாத்யம்ஶேந) யுக்தம் வாபி ஹீநம் வாபி
ப்ரகல்பயேத் |
ஸ்கந்தஸ்ய சதுஷ்ஷஷ்ட்யம்ஶம் தந்மாநம் து விபாஜிதே || ௧௪ ||

ஏகாம்ஶம் மாத்ரம் வ்யாதம் ததஷ்டாம்ஶம் யவம் பவேத் |
ஏகமாத்ரம் ஶிரோயாநம் கேஶாந்தம் சைவ தத்
ஸமம் || ௧௫ ||

*த்விமாத்ரம் நேத்ரஸூத்ராந்தம் புடாந்தம் சைவ
தத்ஸமம் |
குணாம்ஶம் ஹநுஸீமாந்தம் க்ரீவோத்ஸேதம் து
குணாம்ஶமாத்ரகம் || ௧௬ ||

ஹிக்காஸூத்ராத் ஹ்ருதந்தம் து நவமாத்ராயதம் பவேத் |
தஸ்மாந்நாப்யவஸாநம் து வஸுமாத்ராயதம் பவேத் || ௧௭ ||

ஜாத்தியம்சத்தைக் கூட்டிக்கொண்டும் மூர்த்தியை நிர்மாணம் செய்யலாம். ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்க்காமலும் கல்பிக்கலாம். (13½)

ஸ்கந்த மூர்த்தியின் உயரத்தை 64 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் கணக்கிடப்பட்ட ஒரு அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். (14½)

ஸ்கந்தமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸு 1 அங்குலம், கேசாந்தம் 1 அங்குலம், நேத்திராந்தம் 2 அங்குலம், புடாந்தம் 2 அங்குலம் ஹநுஸீமாந்தம் 3 அங்குலம், கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம், கழுத்திற்குக்கீழே ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம், அதற்குக்கீழே நாபியந்தம் 8 அங்குலம், நாபிக்குக்

---

*"த்விமாத்ரம்" இத்யாதிஶ்லோகார்த்தம் [illegible]
மாத்ருகாயாம் த்ருஶ்யதே |

நாபேர்மேட்ராந்தம் ஸப்தாங்குலம் ஸூர்யாங்குலோருதீர்கம் ஸ்ம்ருதம் |
ஜாநுத்வயாங்குலம் தீர்கம் ஸ்யாத் ஜங்காதைர்க்யம் ரவ்யங்குலம்
பவேத் || ௧௮ ||

ஏவமாசிரஸ்தலாந்தாயாமம் சதுஷ்ஷஷ்ட்யங்குலம் பாததலம் |
சதுர்தசம் து தோராயாமம் பாஹுதீர்கம் அதஃபரம் ||

ப்ரகோஷ்டம் து தசாம்சம் து தலம் வேதாங்குலாயதம் |
மத்யமாம்சம் த்ர்யம்சமாத்யம் ஸார்த்தத்வ்யம்சமநாமிகா ||௨௦||

தர்ஜநீதீர்கம் கநிஷ்டாயா த்ர்யாம்சமுச்யதே |
அங்குஷ்டஸ்யாபி த்ர்யம்சம் வேதாம்சம் தலவிஸ்தரம் || ௨௧ ||

ப்ரகோஷ்டாக்ரம் த்ர்யாம்சம் து தந்மூலம் சது
ரம்சமுச்யதே |
பஞ்சாம்சம் பாஹுமூலஸ்ய விஸ்தாரம் த்விஜஸத்தம ||௨௨||

ஸார்த்தாஷ்டாம்சம் ஸ்தநவ்யாஸம் ஸப்தாம்சம் கண்ட
விஸ்தரம் |

கீழே மேட்ராந்தம் 7 அங்குலம், துடையின் நீளம் 12 அங்குலம், முழங்காலின் நீளம் 2 அங்குலம், கண்டைக்காலின் நீளம் 12 அங்குலம், பாதத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். ஆக உச்சி முதல் பாததலம் வரையில் உயரம் 1, 1, 2, 2, 3, 3, 9, 8, 7, 12, 2, 12 2 = 64 அங்குலமாகும். பாததலத்தின் நீளம் 10 அங்குலம் மேல்கையின் நீளம் 14 அங்குலம். முன்கையின் நீளம் 10 அங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சுட்டு விரல் அணிவிரல்களின் நீளம் 2½ அங்குலம், சிறு விரல் பெருவிரல்களின் நீளம் 3 அங்குலம்? உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலம். (21)

முன்கை நுனியின் அகலம் 3 அங்குலம், முன்கை அடியின் அகலம் 4 அங்குலம், புஜமூலத்தின் அகலம் 5 அங்குலம்,

கக்ஷயோரந்தரவ்யாஸம் த்ரயோத³ஶாங்கு³லம் ப⁴வேத் ||௨௩||

*பஞ்சாம்ஶம்(பா⁴ந்வம்ஶம்)ஹ்ருத³யம் தாரம் மத்⁴யே ருத்³ராம்ஶம்
உத³ரவிஸ்த்ருதம் |

ஶ்ரோணிஸ்தா²நே து பா⁴ந்வம்ஶம் கடிஸ்தா²நே
த்ரயோத³ஶ || ௨௪ ||

ஊருமூலவிஸ்தாரம் து வஸ்வம்ஶம் ஸமுதா³ஹ்ருதம் |
ஷட³ம்ஶம் ஜாநுவிஸ்தாரம் ஜங்கா⁴மூலம் யுகா³ம்ஶகம் ||

கு³ணாம்ஶம் நளகாதாரம் ஷட³ம்ஶம் தலவிஸ்த்ருதம் |
பார்ஷ்ணிவ்யாஸம் கு³ணாம்ஶம் வா ஶேஷம்
யுக்த்யா து கல்பயேத் || ௨௬ ||

முகத்தின் அகலம் 8½ அங்குலம். கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம் (?) கமுக்கட்டுகளின் மத்தியிலுள்ள விஸ்தாரம் 13 அங்குலம். * ஹிருதயத்தின் அகலம் 12 (5) அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலம். ச்ரோணி ஸ்தாந (அடிவயிற்றின்) த்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 13 அங்குலம். (24)

அடித்துடையின் அகலம் 8 அங்குலம், முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம். கணைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலம். அதன் நுனியான நளகையின் அகலம் 3 அங்குலம், பாததலத்தின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலம். குதிகாலின் அகலம் 3 அங்குலம். மற்றவைகளை யுக்தியாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (26)

---

*பஞ்சாம்ஶமிதி முத்³ரிதபுஸ்தகபாட²: பா⁴ந்வம்ஶமிதி
ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தா²த³ர்ஶகோஶபாட²: |

* ஹிருதய வியாஸம் 5 அங்குலம் என்பது அச்சிட்ட புத்தகபாடம். 12 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

கேஶாக்³ரே *நாஸிகோபேதம் கரண்ட³மகுடாந்விதம் |
உப⁴யோர்ஹஸ்தயோ: புஷ்பம் வாமோ வரத³ ஏவ வா ||

கடகம் வாத² தத்³த⁴ஸ்தம் ஸிம்ஹகர்ணமதா²பி வா |
த³க்ஷிணம் புஷ்பஹஸ்தம் வா கபித்தா²ம்ரப²லம் து வா || ௨௮ ||

கடிஸூத்ரயுதம் நக்³நம் சந்நவீரவிபூ⁴ஷிதம் |
ம்ருது³குஞ்சிதகேஶம் ச பா³லாப⁴ரணபூ⁴ஷிதம் || ௨௯ ||

ஸ்தா²நகம் வா ஸ்தி²தம் வாத² ந்ருத்தம் வா [illegible] |
ஸ்தா²நக(கே) ஆஸநம் [illegible] து விஷ்டராவரி
ஶாயயேத் || ௩௦ ||

கேசாந்தத்தில் நாஸிகையுடன் கூடிய? (வாபிகையுடன் கூடிய) கரண்டமகுடமிருக்கவேண்டும். இரண்டு கைகளிலும் புஷ்பங்களை தரித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது, வரதஹஸ்தமாகவுமிருக்கலாம் அந்தக்கையானது, கடகஹஸ்தமாகவோ ஸிம்ஹகர்ணமாகவோ இருப்பதுமாகும். வலது கையானது, புஷ்பஹஸ்தமாகவோ (புஷ்பத்தைத் தரித்தோ) விளாம்பழம் அல்லது மாம்பழம் தரித்தோ இருப்பதாகும். (28)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, அரைஞாண்கயிறு தரித்து, நக்நமாக (ஆடை அணியாமல்) சந்நவீரம் தரித்திருப்பதாம். மிருதுவான கசமுடையதாம். (கசம் - தலைமயிர்.) குழந்தைகளுக்குரிய ஆபரணங்களணிந்திருக்கவேண்டும். (29)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, நின்றவடிவமாகவோ, உட்கார்ந்திருக்கும் வடிவமாகவோ, கூத்தாடும் வடிவமாகவோ கற்பிக்கப்படுவதாகும். உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தால், இரண்டு கால்களும் ஆஸநத்தின்மீது படுக்கையாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நின்றவடிவமாக இருந்தால்,

---

*வாபிகோபேதம் இதி [illegible] பாட²:

ஓஶிதெ வாதஸயோ அஜ தூ ஸமஹம்ஶிவ ஓஶிதா ।
அரணை கூஞ்சிதாஹ்ரை தூ யுக்த்யா ஜாநோர்த்து நீவ்ரகம் ॥

விபாதஸ கூஞ்சிதஸ கிஞ்சித் கிஞ்சித் நமந(நமநக்ர)
வைவ வா ।
நர்த்தம் ஸக ஸூஞ்சிதம் ஸவ்யபாதம் வக்ரஸமந்விதம் ॥௩௨॥

உத்த்ருதம் வாமபாதம் து பீடோச்ச்ரயம் கரோபரி
(யுக்த் யுந்மாம்ருகம்) ।
ஷண்மாத்ரம் வஞ்சமாத்ரம் வா பாதமூலாக்ரயெக் விஜ ॥௩௩॥

ஹிருந வரதம் வாமம் ஹஸ்தந்யம் து ஸமந்விதம் ।
கபித்தா வாமஹஸ்தம் து ஹுஸ்ம் ந்யஸ்ய வ்யாஸாயயெக் ॥

*ஹிக்காஸமந்த்ர ஸமெ யரகவா கண்ணபெநொயு ஶ்வீமகம் ।

இரு பாததலங்களும் ஸமபங்கமாக இருக்கவேண்டும். (குழந்தை கூத்தாடுவதுபோன்ற வடிவமானால்) இரண்டு கால்களும் வணங்கி இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் ஜாநு மத்திய நீப்ரத்தை (இரு முழங்கால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கத்தை அழகாக இருக்கும்படி) யுக்தியுடன் கல்பித்து கொள்ளவேண்டும். (31)

இரண்டு பாதங்களும் சிறிது வளைந்து நடக்கத்துவங்குவதுபோன்ற தோற்றமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். நிருத்தமூர்த்தியானால், வலது கால் ஸ்தித பாதமாகவும் சிறிது வளைந்துமிருக்கவேண்டும். இடது காலானது, பீடமட்டத்திற்குமேலே, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலம் தூக்கியிருக்கவேண்டும். (33)

வரதஹஸ்தமான இடது கையில் பழம் இருக்க

*ஹிக்காஸமந்த்ரம் ஸமக்ஷத்ரதத்யமணிபநொயு ஶ்வீமகம் । ஊதி ஸரஷ்ணதீமஹாருயஶூமாதரகாவாஃ । ஹிக்காஸமந்த்ராணமக்ஷத்ரதஹ் ஊதி வாமெந ஹாவஷ்ஷிதி ஹாதி ।

𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍 ॥௩௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

வேண்டும். வலது கையானது ஸூசீமுத்திரையுடனிருக்க வேண்டும். அல்லது இடது கையில் பழத்தை வைத்து அலங்கரிக்கவேண்டும். (வலது கையை) கண்டமட்டமாகவோ, காதுமட்டமாகவோ வைக்கவேண்டும்.

லம்பஸூத்திரத்தின் மத்திய ஓதுக்கத்தை நடராஜ மூர்த்திக்குக் கூறியதுபோலவே கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சந்திரசேகரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (35)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஷட்ஷஷ்டிதம: படல: ||

சந்த்ரசேகர லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண சந்த்ரசேகரலக்ஷணம் |
கேவலம் கௌரீஸஹிதமாலிங்கநமிதி த்ரிதா || 1 ||

கேவலம் கௌரீரஹிதம் ஸஹிதம் கௌரீஸம்யுதம் |
ஆலிங்க்ய சைகதேஹேந தேவீ தேவஸ்ய பரஸ்பரம் ||2||

க்ருதமாலிங்கநாக்யந்து த்ரிவிதம் ஸமுதாஹ்ருதம் |
கேவலம் ஸமபாதம் து ஸ்தாநகம் ஸஹிதம் பவேத் ||3||

*ஸமபங்கமதிபங்கம் வா ஹ்யாலிங்கம் சந்த்ரசேகரம் |

அறுபத்தாறுவது படலம்

சந்திரசேகரலக்ஷணம்

இனி சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, கேவல மூர்த்தி என்றும், கௌரீஸஹித மூர்த்தி என்றும், ஆலிங்கந மூர்த்தி என்றும், 3 விதமாகும். (1)

கௌரீதேவி இல்லாமல் தனித்திருக்கும் மூர்த்திக்கு கேவலமூர்த்தி என்று பெயர். கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்திக்கு, கௌரீஸஹிதம் என்று பெயர். கௌரீதேவி, பரமேசுவரன், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கநம் செய்துகொண்டிருக்கும் மூர்த்திக்கு, ஆலிங்கந மூர்த்தி என்றுபெயர். இவ்விதமாக, 3 விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்களையும் ஊஹித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கேவலமூர்த்தியானது, ஸமபாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹித மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமாக இருப்பதாகும்.

---

*ஸமபங்கம் த்ரிபங்கம் ஸ்யாதபங்கம் சந்த்ரசேகரம் | இதி ப்ரத்யந்தரபாட: |

†கெவலஊ உ௵த்ரிஷ்டு வ்யாதம் ஸஹிதம் ஈவஹயவு ூஷூ ||௪||

ஹெவஷாஷஎ ஸஉவாஷு தூ ஸ்தாநகம் ‡ஸஹிதம் தயா ।
ஙிம்ஙஉாமொநாஷயம் ஸவஃம் வுரா௱ெவ வாிகீதிதம் ||௫||

ஜூம்ஙஉாமொாவஉாநம் அஹூயூநா வக்ஷ்யெதெ கூுஉாகூ ।
வெரூம்ஙஷஜுகாயாஉம் அஷ்டாரி அஷ்டஉாதூகூ || கூ ||

ஷஷ்டாஷுயாம்மூஜும் தாரம் ஸாயஷஹயாம்மூஜும் வநம் ।
அதூவஷாஷுஸஉாயூக்தம் வாஜொதும் வுதிஜொஷயம்(யாகூ) ||

ஊக்ஷாம்மூஜுஸஉாயூக்தம் ஷஉவவெயகூ ஸஉஹூதமெ ।

ஆலிங்கிதமான சந்திரசேகரமூர்த்தியானது, ஸமபங்க லக்ஷணம் அல்லது அதிபங்க லக்ஷணமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

கேவல மூர்த்தியானது, முக்தியைக் கொடுப்பதாகும். உமாஸஹித மூர்த்தியானது, அபயப்பிரதமாகும். அவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட கேவலமூர்த்தியானது ஸமபாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹிதமூர்த்தியானது ஸ்தானக மூர்த்தியாகும். பிம்பத்தின் மானம் உதயம் யாவும் முன்னமே (ஸுகாஸனமூர்த்தி லக்ஷணத்தில்) கூறப்பட்டிருக்கிறது. (5)

இப்பொழுது லம்பமானம் உபமானம் இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். பிரலம்பபலகையின் உயரமானது 48 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 18 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதற்கு 4 கால்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது பிரதிமையின் உயரத்தைக்காட்டிலும் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமாக இருக்கவேண்

†கெவலும் உக்திஷும் ஊதி வாமெந ஹாவஷூம் ।

‡ஸூரண ஸவுத । ஊதி ஸஉவெதீஉஹாஜயஷூஉாதஜகா வாஃ ।

𑌸𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌫𑌲𑌕𑍋𑌪𑌰𑌿 ||௮||

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 |

*𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ||

†𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜
𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 |

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃(𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑍋𑌃)𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌕𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
𑌚 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௯ ||

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯(𑌪𑌞𑍍𑌚)𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰
𑌮𑌥𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 |

டும். அதை 27 அங்குலம் அதிகமாக இருக்கும்படி செய்து, ஸமபூமியில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, பிரலம்ப பலகையின் மேலே ஸமஸூத்திரத்தை நிச்சயிக்கவேண்டும், பிறகு, முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது இடது பக்கங்கள், இந்த 4 இடங்களிலும் மானஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும் பிரலம்ப பலகத்தின் நடுவில் (கீழே கூறப்பட்டவிடங்களில்) துவாரத்தைக்கல்பிக்கவேண்டும். அந்த துவாரத்தில் ஸூத்திரத்தின் ஒரு தலைப்பைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த ஸூத்திரமானது பிம்பத்தை குணமாகச்செய்யும். (அந்த லம்பஸூத்திரங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தை குணவத்தாக கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது பொருள்.)

முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது பக்கம் இடது பக்கம், சரீரமத்தியம், ஆகிய 5 இடங்களிலும் 5 ஸூத்திரங்களைத்

---

*𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 |

†𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌚 |

கக்ஷாஞெ ஶுவாஞெ ச ெஷ ெஷ ஸூத்ரெ
வ்ரூலம்பயெத் || ௧௦ ||

ஏவம் ஹி நவஸூத்ராட்யம் ஸ்தாநகம் ஆஸநம் ததா |
ஶிரொமெய் மயூஜெ ச ெவ லலாடஸ்ய து மயூஜெ || ௧௨ ||

நாஸாக்ர மயூஜெ ெசவ ஹநொமஸ்யெ தயெவ ச |
ஹ்ருதமஸ்யெ ச ஹஜரமஸ்யெ நாஜெஸ்து மயூஜெ || ௧௩ ||

லிங்கமஸ்யெ ச மஸ்யெ து பாதயொஸ்து தலாந்தரெ |
*லம்பயெத் பூர்வஸூத்ரம் ஸ்யாதபரஸ்மாதயாம்யதெ ||

ஶுகுடமயூஜாதிவ்ரு க்ருகாடிகாமெஜ்வ மயூஜெ |

தொங்கவிடவேண்டும். இவ்வைந்து ஸூத்திரங்களுக்கும் பஞ்சஸூத்திரம் என்று பெயர் (10½)

கக்ஷமத்தியம், முகமத்தியம், இந்த இடங்களில் 2, 2 ஸூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். இவ்விதமாக (கீழே கூறப்பட்ட ஸூத்திரங்கள் 5, இங்கு கூறப்பட்ட ஸூத்திரங்கள் 4, ஆக 5+4=9.) ஒன்பது ஸூத்திரங்களுடன் கூடியது, ஸ்தாநகமும், ஆஸநமுமாகும். (ஸ்தாநகமூர்த்தியையும், ஆஸநமூர்த்தியையும் இந்த 9 ஸூத்திரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அளவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

சிரோமத்தியம், லலாடமத்தியம், நாஸாக்ரமத்தியம், ஹநுமத்தியம், கண்டமத்தியம், ஹிருதயமத்தியம், நாபிமத்தியம், லிங்க மத்தியம், பாதமத்தியம், (பாத) தலமத்தியம், இந்தவிடங்களில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது, பூர்வஸூத்திரமாகும். பின் பக்கத்திலிருக்கும் ஸூத்திரத்தை இனிக்கூறுகிறேன். (14)

ஹே பிராம்ஹணனே ! பின்பக்கத்தில் மகுடமத்தியம்,

*லம்பெயெத்பூர்வம் இதி ஸர்வத்ர ஹஸ்தமுயஸ்தாதர்காவாட: |

ககுந்தயோர்மத்யயோஸ் ஸ்பிக்³விஜாநுகே ததா ||

ஜங்காந்தஜங்வயோஸ்ச பார்ஷ்ணோஸ்ச குல்பயோஸ் ததா |
ஏவம் லம்பயேத் ஸூத்ரமேவ ஸூத்ர
(பரம் ஸூத்ர)மேவஹி || ௧௬ ||

பார்ச்வயோ: கர்ணபாஹ்வோஶ்ச ஸ்கந்த⁴மத்யே ததைவ ச
(பாஹ்வாந்தரே ததா) |
*பாஹ்வோஸ்ச மத்யமம்ப³ ஜங்க⁴மத்ய(பாஹ்வோ) து
லம்பயேத் || ௧௭ ||

தேஹமத்யமதேநைவ பஞ்சஸூத்ரம் ப்ரகல்பயேத் |

நடுக்கழுத்து, (பிடரியின் மத்தியம்) கழுத்தின் (அடிக்குத்தின்) மத்தியம், அதிலிருந்து முதுகின் மத்தியம், இரண்டு ஸ்பிக்பிண்டங்களின் (பிருஷ்ட பாகங்களின்) நடு, துடை, முழங்கால், கண்டைக்கால், குதிகால் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த ஸூத்திரத்திற்கு பிருஷ்ட ஸூத்திரம் என்றும் பர ஸூத்திரம் என்றும் பெயர். (16)

இருபக்கங்களிலும் காதுகளின் வெளிப்பக்கம், நடுக்கழுத்து (இங்கு கழுத்து என்பதற்கு தோள்ப்பட்டை என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) (அல்லது கழுத்தின் வெளிப்பக்கமாகிய தோள்ப்பட்டையின் மத்தியம்) பாஹு மத்தியம், (கைகள் விளாப்பக்கங்கள் இவைகளின் மத்தியம்) கால் மணிக்கட்டின் நடு(வெளிப்பக்கம்) இவைகளில் ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (இதற்கு பாஹு வந்தரஸூத்திரம் என்றுவது, பாஹுபார்சுவ மத்திய ஸூத்திரம் என்றுவது பெயர் கொள்ளவேண்டும்.)

இங்கு கூறப்படும் 5 ஸூத்திரங்களையும் தேஹத்தின் நடுவில் செல்லுகிறவைகளாகவே கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

---

*பார்ச்வே பாஹ்வந்தரே சைவ ஜாநு பாதாந்த ஹஸ்தயோர் ஹஸ்தி |

ஶ்ரோத்ராஹ்வம் மத்யமம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரபஞ்சகமுச்யதே ||

*பார்ச்வமத்யே ஸ்தநாக்ரே ச மத்யமே து ப்ரலம்பயேத் ।

§பூர்வஸூத்ரம் து ஶிகாமத்யம் ரவ்யம்ஶம் மாத்ரகம் || ௧௮ ||

பூர்வஸூத்ராத்து ஶிகாமத்யம் ஷண்மாத்ரம் ஶிரஸ்யதே ।

(மத்திய ஸூத்திரம் 1 கர்ண பாஹ்ய ஸூத்திரம் காதின் வெளிப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2, கர்ணப்பியந்தர ஸூத்திரம், காதின் உள்ப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2. ஆக 5 ஸூத்திரங்களும், சரீரமத்தியில் செல்லும் 5 ஸூத்திரங்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன)

காதின் உள்ப்பக்கத்தில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது, முலைக்காம்பின் நடு * துடை, பாதம் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் (சரீரத்தின் நடுவில்) தொங்கும் ஸூத்திரமாகும். (18½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து உச்சியின் நடுவானது 12 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து தலையின் முன்

---

*பாதமத்யே ப்ரகாஶஸ்யாக்ஷ மத்யம் தஸ்ய து லம்பயேத்।
கக்ஷமத்யே கடிபார்ச்வமத்யே சைவ து லம்பயேத் || இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட: ।

கக்ஷமத்யகடிபார்ச்வபாதமத்யே ப்ரலம்பயேத் ।
இதி பாடோ ஸவிதவ்யமிதி பாதி ।

§பூர்வஸூத்ராத்து ஶிகாமத்யம் இதி பாடோ பாவ்ய: ।

*ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் கக்ஷமத்திய பார்சுவம், கடிமத்திய பார்சுவம், பாதமத்தியம் இவைகளில் சரீரமத்தியில் தொங்கவிடவேண்டும் என்று பொருள்கொண்ட சுலோகம் இருக்கிறது.

பஶ்சிமஸூத்ராத் மூர்தாந்தாங்குலம் த்ர்யம்ஶார்தம் பவேத் ॥

பூர்வஸூத்ரம் (ப்ருஷ்டஸூத்ராத்) ஶிர:ப்ருஷ்டம்
பார்ஶ்வாந்தம் து யவமாத்ரகம் ।

பஶ்சிமஸூத்ராத்து கந்த(ஹநு)ஜம் ஸமபவம் அர்தம்ப
விஷூயதே ॥ ௨௧ ॥

க்ருகாட்யா: பூர்வஸூத்ரம் து பவாந்தம் அத்யங்குலே? ।
பஶ்சிமஸூத்ராத்து ஹிக்காங்குலம் து பஞ்சமாத்ரகம் ॥

ககாது: ப்ருஷ்டஸூத்ரம் து ஷோடஶம் து யவாங்குலம்
(ஸம்பவேத்) ।

உரஸ: பஶ்சிமஸூத்ரம் து அத்(த்ரஸ்யா)ங்குலம்
து வி(த்ரி)மாத்ரகம் ॥ ௨௨ ॥

ககுந்மத்யாத் பூர்வம் ஸூத்ரம் அத்(ஸ)ங்குலம் பஞ்சமாத்ரகம் ।

பக்கம் மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நடு நெற்றிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (20)

பிருஷ்டஸூத்திரத்திலிருந்து பின் மண்டை வரையில் ஒதுக்கம் 3½ அங்குலமாகும். (20½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து ஹநுவந்தமானது, (முக வாய்க்கட்டை வரையில் ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பின்பக்கம் கழுத்து நரம்பிலிருந்து (பிடரியிலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 1⅞ அங்குலமாகும் (?) பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். (பின்பக்கத்தில்) தோள்பட்டை நடுவிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 16 யவையாகும் (?) மார்பிலிருந்து பூர்வ ஸூத்திராந்தமான ஒதுக்கம் 2 (3) அங்குலமாகும். ககுத் மத்தியிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து)

மத்யாந்தரம் ததைவ(ஸ்யாதே) ப்ருஷ்டஸூத்ராந்தமேவ து
தந்மானம் வஸு ॥ ௨௪ ॥

வம்ஶதண்டாத் பரம் ஸூத்ரம் ப்ருஷ்டாந்தாஷ்டார்த்த(ஸ)கம்
பரம்(மதம்) ।

பூர்வஸூத்ராந்நாபிஸூத்ராந்தர(மத்யாந்த்ய)
மானம் ஸார்த்தாங்குலம் ॥ ௨௫ ॥

நாபிஸூத்ரஸமே ப்ருஷ்டே ஸார்த்தத்வயாங்குலம்
பவேத் ।

பூர்வஸூத்ராந்மேட்ரமூலாந்தம் மானம் த்ர்யங்குலமுதாஹ்
ருதம் ॥ ௨௬ ॥

தத்ஸமே ப்ருஷ்டஸூத்ராந்தரம் து த்வ்யங்குலம் ।

ஊருமத்யே து பார்ச்வே ஜாநுமத்யே ததைவ ச ॥

ஜங்கா மத்யே ச நளகா மத்யே சைவ பார்ச்வாகதம் ।

பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஓதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரமானது உதர மத்தியத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். உதரமத்தியத்திற்கு ஸமமான பின்பக்கத்தில், முதுகுத்தண்டிலிருந்து பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஓதுக்கம் 8½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நாபிமத்தியம் வரையில் ஓதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் நாபிக்கு ஸமமானவிடத்தில் (பிருஷ்ட ஸூத்திராந்தமாக ஓதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் ஓதுக்கம் 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின் பக்கத்தில் அதற்கு ஸமமான விடத்தில் பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஓதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (26½)

புரஸ்ஸூத்திரமானது, முன்பக்கத்தில், ஊருமத்தியம், ஜாநுமத்தியம், ஜங்காமத்தியம், நளகாமத்தியம், இந்த

[illegible] || உஅ ||

[illegible] |

[illegible] * [illegible] || உகூ ||

[illegible] † [illegible] |

[illegible] || ௩௰ ||

விடங்களில் செல்லுவதாகும் இந்தவிடங்களில் குறுக்காக ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொண்டு, மத்தியத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். (28)

அந்த அந்தவிடங்களில், பின்பக்கத்திலும், குறுக்காகவும், ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஊரு மத்தியாங்க ஸூத்திரமானது (ஊருமத்தியில் குறுக்காக இருக்கும் ஸூத்திரமானது) பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (29)

அதே இடத்தில் அபரஸூத்திராந்தமானது (அதே போல பின்பக்கத்தில் ஊருமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திரத்திலிருந்து பரஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம்) 26 யவையாகும் ஜாநுமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திரமானது, பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 6 அங்குலமாகும் அதே

---

* [illegible] |

† [illegible] |

தஸ்மிந்நேவாபரஸூத்ரம் து பாதோநம் பஞ்சமாத்ரகம் |
ஜங்காமத்யம் து பூர்வஸூத்ராச்ச வஸ்வம்ஶம் முச்சதா
ஹ்ருதம் ॥ ௩௧ ॥

தஸ்மிந்நேவ பரஸூத்ராந்தம் ஷட்விம்ஶதியவம் பவேத் |
பூர்வஸூத்ராந்நளகாமத்யம் ஸார்தம் வஸ்வம்ஶம்
பவேத் ॥ ௩௨ ॥

நளகாபரஸூத்ராந்தம் பாதோநம் பஞ்சமாத்ரகம் |
அர்தைகவிம்ஶமங்குஷ்டயோரக்ரம் பூர்வஸூத்ராத்விஶேஷத: ॥

தத்ஸூத்ராத் பார்ஷ்ணிபர்யந்தம் ஸார்தமநுஸம்மிதே |
பூர்வஸூத்ராத் காயமத்யம் ஸூத்ரம் ஸார்த
நவாம்ஶம் ॥ ௩௪ ॥

தத்காயமத்யஸூத்ராத்து ஶிர:பஶ்சாத் யுகாம்ஶ
(ஸார்த)கம் |

இடத்தில் பின்பக்கம் திர்யக் ஸூத்திரத்திலிருந்து, பர ஸூத்திரமானது 4¾ அங்குலமாகும். ஜங்காமத்திய (திர்யக்ஸூத்திர)மானது பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 8 அங்குலமாகும். அதே இடத்தில் பரஸூத்திராந்தமானது 26 யவையாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நளகாமத்திய (திர்யக் ஸூத்திர)மானது 8½ அங்குலமாகும். (32)

நளகையிலிருந்து (நளகையின் திர்யக் ஸூத்திரத்திலிருந்து) பரஸூத்திரமானது 4¾ அங்குலமாகும். பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து, பெருவிரல் நுனியானது விசேஷித்து 21½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (அந்த விடத்திலிருந்து) குதிகால் வரையில் 14½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, காயமத்திய ஸூத்திரமானது 91½ அங்குலமாகும்.

அந்த காயமத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து சிரஸ்ஸின் பின்பாகமானது 4 (4½) அங்குலமாகும். அந்த காய

தக்காயமத்யஸூத்ராத்து கந்தரம் ஸார்த்தபஞ்சமாத்ரகம் ||
உரோமத்யாத் ப்ருஷ்டபாகம் து ஸார்த்தஷண்மாத்ரகம் பவேத் |
ஸூத்ராத் (த்ராத்) உதரப்ருஷ்டம் ஸார்த்தவேதாங்குலம்
மாத்ரம் பவேத் ||

நாபிப்ரதேசே ப்ருஷ்டம் து ஸார்த்தஷண்மாத்ரகம்
பவேத் |
கடிநீவ்ரம் ஷண்மாத்ரம் ஸ்பிகாக்ரம் ஸார்த்தாஷ்டமாத்ரகம்
ஸ்ம்ருதம் || ௩௭ ||

ஊரோர்மத்ய(த்யே) ப்ருஷ்டம் வேதமாத்ரம் ததைவ ச |
ஜங்காமத்யே மாத்ரமானம் து நளகா த்வயம் மாத்ரகம்
பவேத் || ௩௮ ||

மாத்ரயோஹி யவமாத்ரம் பார்ஷ்ணிமத்யே பஹி
ர்ப்பவேத் |
* பாதபார்ஷ்ணிப்ரதேசே து மத்யே பார்ஷ்ணிப்ரதேசே து
ஸம்ஸ்திதம் || ௩௯ ||

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து (பின்பக்கத்தில்) கழுத்தானது (கழுத்தின் கீழ்க்குத்து) 5½ அங்குலமாகும். நடுமார்பிலிருந்து பின்பக்கமானது 6½ அங்குலமாகும். (மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து, வயிற்றின் பின்பாகமானது 4½ அங்குலமாகும். நாபிபிரதேசத்தில் பின்பாகமானது 6½ அங்குலமாகும். இடுப்பின் ஓதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் அக்ரபாகமானது 8½ அங்குலமாகும். (37)

துடையில் பின்பாகமானது 4 அங்குலமாகும். முழங்காலின் பின்பக்கமும் அதேபோலே 4 அங்குலமாகும். துடையின் நடுவிலிருந்து 3 அங்குலமாகும். நளகை 2 அங்குலமாகும். குல்பபிரதேசத்தில் (கணுக்கால் ஸந்திகளின்

*பாதபார்ஷ்ணிப்ரதேசே மத்யமாத்ரம் ஸமம் ஸூத்ரம் து ஸம்ஸ்திதம்|
இதி பாடாந்தரம் க்வசித்கோசே |

பார்ச்வஸூத்ராத் புரோ பாஹ்வந்தம் அங்குல
யுக்மயுக்மகம் |
தத்ஸூத்ராத் பரே பாஹ்வந்தம் வஸ்வங்குலகம் ||

பூர்வாபரகரௌ மத்யே கூர்பராந்தம் து (ஸ)
ம்ஸ்திதௌ |
தத்கரௌ பாஹ்யவிஸ்ருதௌ அங்குலம் யுக்மயுக்மகே ||௪௧||

கர்த்தரீ பரஹஸ்தாக்ரம் ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் |
*தயோர்மத்யமாங்குல்யோ ஹஸ்தயோ கண்டஸூத்ரகஸமம் பவேத் ||

அபயம் தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வரதம் வாமஹஸ்தகம் |

முண்டுகளிலிருந்து) பின்பக்கத்தின் கனபாகமானது 4 அங்குலமாகும். (38½)

பார்சுவஸூத்திரங்கள் இரண்டும் மத்திய ஸம ஸூத்திரத்திலிருப்பவைகளாகும். பார்சுவ ஸூத்திரத்திற்கு முன்பக்கத்தில் பாஹுபர்யந்தமானது (புஜாந்தமானது) 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, பாஹு பர்யந்தமானது, பின்பக்கத்தில் 8 அங்குலமாகும் (?) பூர்வ கரம், பரகரம் இவைகள் (சரீர) மத்தியில் முழங்கை முண்டு வரையில் சேர்ந்திருப்பவைகளாகும். அவ்விரு கை களும் 4 அங்குலம் வெளிப்பக்கத்தில் விரிந்திருப்பவை களாகும். (41)

கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களின் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தங்களின் நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். (42)

வலதுகை அபயஹஸ்தமாகவும், இடதுகை வரதஹஸ்த

---

* தயோர்மத்யமாங்குல்யோ ஹஸ்தயோ ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் |
இதி பாடோ ஸாது |

பூர்வஸூத்ராதபயே ஹஸ்தே மத்யம் பஞ்சதஶாங்குலம் ||

வாமம் வரதஹஸ்தம் து அதோவக்த்ரம் ப்ரகல்பயேத் |
தலமூலம் கடிம் யாவத் மேட்ராக்ரம் தத்கராக்ரகம் ||

மத்யாங்குல்யக்ராதாரப்ய ஊரு நீவ்ரம் வேதாங்குலம் பவேத் |
† ஊர்த்வலக்னம் து வாமம் ப்ருஷ்டம் நாபிமாத்ரோந்நதம் ||௪௫||

வாமம் ஹஸ்ததலமத்யே(மத்யம்) பூர்வஸூத்ராத்
த(த்ராக்ஷ)ஷோடசாங்குலம் |
கர்த்தரீமணிபந்தம்(ந்தாத்) து பாஹ்யபார்ச்வ(ம்)
த்வாதசம் பவேத் || ௪௬ ||

அதவா ருத்ரமாத்ரம் து தசாங்குலமதாபி வா |

மாகவும் இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது 15 அங்குலமாகும். (43)

வரதஹஸ்தமான இடதுகையானது, அதோமுகமாகக் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். கைத்தலத்தின் அடிப்பக்க மானது, இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும். கராக்ர மானது (நுனிக்கையானது) மேட்ராக்கிர ஸமமாக இருக்க வேண்டும். (அந்தக்கையின்) நடுவிரல் நுனியிலிருந்து துடைவரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். வரதஹஸ்த தலத்தின் (இடது உள்ளங்கையின்) மேல்பாதியின் பின் பக்கமானது, நாபிமட்டமாக தூக்கி இருக்கவேண்டும் (45)

வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கை நடுவானது, பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 16 அங்குலமாகும். கர்த்தரீஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, பாஹ்யபார்ஷ்பமானது (கையின் வெளிப்பக்கமானது) 12 அங்குலமாகும். அல்லது 11 அங்

---

† ஊர்த்வம் தலாக்ரம் வாமே ப்ருஷ்டம் இதி வாசே ஹஸ்தாவ்ருதி ஸாதி |

கூர்பராத் மத்ய ஸூத்ராந்தம் ஸப்தம் வா அஷ்ட
தஶாம்ஶகம் || ௪௭ ||

*ஷஷ்டாதஶாம்ஶம் வாஸ்ய நவகோஷ்டவிம்ஶ நவ வா |
ஜங்காயோர் நவகோஷ்டவிம்ஶமத்யம் அயோந்நதம்
(யாம்ஶகம்) || ௪௮ ||

ஸ்தூல்யோர (ஹ்யாவஸ்) த்யம் ஸைவ த்வ்யங்குலோந்நதா
ஸந்ததம் |
ஊர்வோர் மத்யாந்தம் ஸ்தூல்யம் விம்ஶாதிகம் வா ஸமாஸந்ததம் ||

ஜாந்வந்தரம் சதுர்மாத்ரம் ஜங்கயோ: பஞ்சமாத்ரகம் |
நளகாந்தம் ஷடம்ஶம் து வேதாம்ஶம் ஸ்தூல்யோ
ரந்தரம் || ௫௦ ||

பாதாங்குஷ்டத்வயாந்தரம் அஷ்ட மாத்ரம் வஸு மாத்ரகம் |

குலமாவது, 10 அங்குலமாவது இருப்பதாகும். கூர்பரத்தி லிருந்து (முழங்கையிலிருந்து) மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 17, 18, அல்லது 19 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) ஒதுக்கம் 19 அங்குலமாகும். அடித் துடை (யின் ஒதுக்கம்) 2 அங்குலமாகும். குல்பத்தின் (கணுக்கால் ஸந்தியின்) ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். ஊரு மத்தியத்தின் (மத்தியஸூத்திரம், ஜாநுவந்தயான துடை, இவைகளின்) ஒதுக்கம் 20. முதலான அங்குலமுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (49)

ஜாந்வந்தரம் (ஜாநு—முழங்கால், அந்தரம்—மத்திய பாகம்) 4 அங்குலமாகும். ஜங்காந்தரம் 5 அங்குலமாகும். நளகாந்தரம் 6 அங்குலமாகும். குல்பாந்தரம் 4 அங்குலமாகும். பாதாங்குஷ்டதுவயாந்தரம் (பாதாங்குஷ்ட துவயாந்தரத்தின்) ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். $(50\frac{1}{2})$

*ஷஷ்டாதஶாம்ஶம் உத்க்ருஷ்டம் ஶ்ரோணாயாம், ஸர்வத்ர ஹ்ரஸ்வதா காயாத்யதிகவா: |

𑌋𑌜𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ௫௧ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 ।
𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥

*𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௫௨ ॥

𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍇𑌖𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌦𑍍 𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௫ ॥

ஹே அந்தணனே! இந்த மூர்த்தியை நேராக நிமிர்ந்து ராஜஸஸ்வபாவமுடையதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கர்த்தரீ முத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்களில், வலதுகையில் மழுவும், இடது கையில் பெண் மானும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். மழு, மான் இரண்டும் வெளிநோக்காகவாவது உள்நோக்காகவாவது இருப்பதாகும்.

சடைமுடியணிந்து இருக்கவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையை அணிந்திருக்கவேண்ம். அல்லது இடது பக்கத்தில் இளப்பிறைச்சந்திரனையணிந்திருப்பது மாகும்.

இந்தமூர்த்தியானது பீதாம்பரம் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, அழகான முகமும், மூன்று கண்களுமுடையதாகும். ஆடையின் தலப்பானது நளகாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் வஸ்திரமானது (மேலே அணிந்துகொள்ளுவது) துடை

---

*𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑌿 ।

கேவலம் ஶிவமாக்யாதம் வாமே கௌரீஸமாயுதம் |
† ஸிம்ஹபீடேதவா பீடே வா ஸவ்யே வாஸம்ஸமாயுதம் || ௫௬ ||

தத்கௌரீஸம்யுதம் ப்ரோக்தம் ஸிம்ஹபீடேதவா வா |
ததைவ ஸம்யுக்தம் தேவதேவ்யௌ வரப்ரதௌ || ௫௭ ||

தேவோ வாமோருஸம்ஸ்தாம் தேவீம் வை ஸவ்யவாஹுநா |

நடுவிலிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சக்தியில்லாமல் இருக்கும் கேவல மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி வாமபாகத்தில் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (55½)

ஸமாஸநம் அல்லது பிந்நாஸநத்தில் இருக்கும் அம்பாளுடன் கூடிய மூர்த்தியானது, தேவியுடன்கூடிய மூர்த்தியாகும். இதற்கு கௌரீஸம்யுத மூர்த்தி என்று பெயர்.

இடது துடையின் மீது வீற்றிருக்கும் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியானது கௌரீஸம்யுக்தம் என்று கூறப்படும். இந்த மூர்த்தியில் தேவியார் ஸ்வாமியையும், ஸ்வாமி தேவியாரையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஸ்வாமியானவர், தனது இடது மடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் தேவியை வரதஹஸ்தமான தனது கையினாலே

† ஸிம்ஹ இத்யாதி 6 ஶ்லோகாத்மகோ பாக: க்ருதஹஸ்தாந்தரே ப்ரதாயநாதிஷு தவர்ஜ்யாக்ஷராத்ப்ரஸ்த: |

ஸிம்ஹபீடே இத்யாதி கல்யே இத்யோஷ்யாயவேஷு கேசிச்ச்லோகேஷ்வேவம் ஹஸ்தவ்யுத்தி ஸாதி |

"ஸிம்ஹே பீடேதவா பீடே தேவ்யா வாமே து ஸம்யுதம் |
தத்கௌரீஸம்யுதம் ப்ரோக்தம் தேவோ வாமோரு யாயுதம் ||

ததைவ ஸ்யாத்து ஸம்யுக்தம் தேவதேவ்யௌ வரஸ்பரம் |
ஶ்லிஷ்டம் து ஸவேதாம் தாம் தேவீம் வாமாங்கஸம்ஸ்திதாம் ||

ஶ்ரோணீஸூத்ரஸ்ய மத்யே து ஸ்வபார்ச்வே ஸ்வாமிநஃ கடிம் ஸ்ப்ருசேத் || ௫௮ ||

பார்ச்வஸூத்ராத் பஹிர்வாத பாஹ்வந்தே ஸ்வாமிநஃ ததா |
தேவீ தக்ஷிணஹஸ்தேந ஸம்ஹோர்த்வதக்ஷிணபார்ச்வதஃ ||௫௯||

கடிஸூத்ராவஸீமாந்தே பத்மம் வாமகரே த்ருதஃ |
அதவா பார்ச்வதேவேஶா தேவ்யாஸ்து தக்ஷிணே கரே ||

கரோத்பலம் ஸமாஸ்ரித்ய வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பயேத் |
ஸ்வாமிநஃ ப்ருஷ்டதஃ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்கந்தே(ஹஸ்த) கல்பயேத் ||

நடு இடுப்பில் கட்டித்தழுவி இருக்கவேண்டும். அல்லது (ஸ்வாமியின்) பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் (ஸ்வாமியின் சரீரத்தோடு சரீரம்ஸம்பந்தித்து இல்லாமல், சிறிதளவு விலகி) தேவியார் இருந்து, அந்த தேவியாரை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இருப்பதுமாகும். அவ்விதமே அம்பாள் தனது வலதுகையினாலே ஸ்வாமியை இடுப்பில் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கும் அம்பாளின் இடது கையில் புஷ்பம் (தாமரைப்பூ) இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, தேவியானவள் ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள தனது வலது கையில் தாமரை மலரை வைத்துக்கொண்

கடிதேஶே து ஸவ்யஹஸ்தேநாலிங்க்ய தேவ ஹவேத் |
பார்ச்வஸூத்ராத் பஹிர்வாத பாஹ்வந்தே ஸ்வாமிநம் ஹவேத் ||

தேவீ தக்ஷிணஹஸ்தேந ஸம்ஹோர்த்வ கடிதேஶாவதி |
ஸ்வாமிநோ ஹ்யாவஸீமா ஸ்யாத் பத்மம் வாமகரோத்ருதம் ||

அதவா தேவபார்ச்வே து பத்மம் ஸ்யாத் தக்ஷிணே கரே |
உத்பலம் வா வஹந்தீ ஸ்யாத் வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பயேத் ||

ஸ்வாமிநஃ ப்ருஷ்டதஃ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஏவம் கல்பயேத் பாஹுயஃ |

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ப்ரபாமண்டலஸம்யுதம் |
சந்த்ரசேகரவ்யாக்யாதம் வ்ருஷாரூடமத: ச்ருணு || ௬௨ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே சந்த்ரசேகரமூர்த்திலக்ஷணகதனம்
நாம ஷட்ஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ||

டிருப்பதுமாகும். அந்த மலர் நீலோத்பலமாகவும் இருப்பதாகும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கும் மூர்த்தியானது ஆலிங்கித மூர்த்தியாகும்.

இவ்விதமாக சந்திரசேகரமூர்த்தியை மூன்றுவிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (61)

இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்து பிரபாமண்டலத்துடன் (பிரபாவளியுடன்) இருக்கும் மூர்த்தியாகும். இவ்விதமாகச் சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருஷபாரூட மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (62)

காசியபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில்
சந்திரசேகரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும்
அறுபத்தாறுவது படலம்முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 |
𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 || 1 ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌂(𑌟)𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 || 2 ||

𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 |
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑍀𑌠𑌂(𑌠𑍇) 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌭𑌿(𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌭𑍇)𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇(𑌮𑌤𑌃) || 3 ||

𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ||

அறுபத்தேழாவது படலம்

விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கல்பம்(முறை) அறிந்தவன், இந்தமூர்த்தியை ஸமபங்க லக்ஷணமுடையதாகவாவது, திரிபங்கலக்ஷண முடையதாகவாவது கல்பிக்கவேண்டும். இந்தமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், லலாடமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாம(இடது நேத்திரத்தின் கோடி, வாமநாஸாபுடாந்தம், ஸ்தநபீடத்தின் வலதுபக்கம், நாபி மத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாமோருமத்தியம் (வாமோரு-இடதுதுடை) வாமபார்ஷ்ணிமத்யம் (இடது குதிகால்நடு) இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்தவிடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கினுல், அது

ஊரௌ பூர்வவதுத்திஷ்டம் தக்ஷிணே து ஸ்தநே ததா |
நாபேர்வாமே த்ரயாம்சம் (சே) து வாமோருமத்யமே
ததா || ௫ ||

ஸ்திதாங்க்ரேர் மத்யம் ஸ்யா(த்ஸ்ய) மத்ய
ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் |
அதிபங்கமிதி க்யாதம் நதம் பஞ்சாங்குலம் பவேத் || ௬ ||

வ்ருஷஸ்ய மஸ்தகோபர்யேவ து ந்யஸ்தம் ஸ்யாத்வாமகம்பரம் |
ஹிக்காஸூத்ரம் ததா(த்ர ஹ்ரஸ்வோ)வாக்ரகூர்பரம்(கூர்பரம்)
பா நவாங்குலம் || ௭ ||

ஸூதம் வாமகம்பரம் ஸ்யாத் தஸ்மாதாஸநஸீமகம் |
வ்ருஷஸ்கந்தஸ்யாத்யம் ஸ்யாதம் *பாதஸ்தாநாதிதாங்குலம் ||

ஸமபங்கமாகும். இதன் நதமானம் (இதில் வணக்கத்தால் ஏற்படும் மாநத்தின் குறைவு) 4. அங்குலமாகும். (4)

பூர்வஸூத்திரமானது, முகத்தில் முன்பு கூறியது போலவும், வலது ஸ்தநத்திலும், நாபியின் இடதுபக்கத்தில் 3. அங்குலத்திலும், இடது தொடை நடுவிலும், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டு நடுவிலும், மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இது அதிபங்க ஸூத்திரலக்ஷணமாகும். இதன் நதமாநம் 5. அங்குலமாகும். (நதமாநம்—அங்கங்களின் வணக்கத்தாலே குறையும் அளவு.) (6)

ஸ்வாமியின் இடதுகையானது, விருஷபத்தின் தலையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஹே அந்தணனே! (விருஷபத்தின் தலைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கும்) இடது முழங்கையின் தொய்வானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குக் கீழே 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும். அங்கிருந்து, (ஸ்வாமியின்) ஆஸநஸீமாவானது (பிருஷ்டபாகம் வரையில்) 10, அல்லது 9 அங்குலமாகும்.

---

*பாதஸ்தகஸ்நீவ்ரகம் இதி ஸாஸ்தீஸ்ஹாமுபஸ்தாதக்ரகாவா:

वृषभोदयमानं स्यात् वृषं लक्षणवत् कार्यम्
(भवेत्) ।
वृषमूर्ध्नि स्थिते हस्ते मध्यमाङ्गुल्यग्रवीक्षकम् ॥

नाभिसूत्रसमं कार्यमेकाङ्गुलं वा नताङ्गुलम्
(नतं भवेत्) ।
(अध)स्तात्तलमध्ये तु पूर्वसूत्रं यवद्वयम् ॥

अधोमुखं प्रकर्तव्यं तदर्धं तु प्रसारयेत् ।
दक्षिणे पूर्वहस्ते तु पार्ष्णिर्नाभेरधो
भागयोः ॥ १० ॥

पक्षे षोडशमात्रं वा नतं तत्सिंहकर्णवत् ।

அதற்குக் கீழே விஷ்டராந்தமானது (பீடம்வரையில்) விருஷபத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக விருஷபத்தின் உயரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விருஷபத்தை, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக அமைக்கவேண்டும்

விருஷபத்தின் தலையின்மீது வைத்திருக்கும் கையின் நடுவிரலின் நுனியானது, நாபிஸூத்திரஸமமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது நாபிக்குக்கீழே 1. அங்குலம் இறங்கியுமிருப்பதாகும். கீழே உள்ளங்கையின் நடுவில் பூர்வஸூத்திரம் 2 யவையாகும். (?) (10)

(அந்த இடதுகையானது) அதோமுகமாக (கீழ்நோக்காக) கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதில் பாதிக்கை விரிந்திருக்க வேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தின் பார்ஷ்ணியானது (முழங்கையின் பின்பக்கமானது) நாபிக்குக்கீழே இருக்க வேண்டும். அல்லது (அந்தக்கையானது) 16. அங்குலம் வணங்கி (தொங்கி) ஸிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும்.

*வக்ஷஓண்ணாத்திதம் தஷிநு கஷ்யெத்து அஜாஅஜஷ || ௫௨ ||

ஷிதாஂவி ஜாநாஷு்யஙாவஸ (நஷ்யஙாவீஜ)ஹிக்கா
வஸூத்ரஂ(த்ர)வாஜாஹதஷ |

கநிஷாஂமஷிவரீணாஹஜமா்ரஂ வக்ஷத்ரயாஙிதஷ || ௫௩ ||

ரொஹஜஂ ஓாரஜஂ வாய வக்ரஓெணவ(ணாஂ வ)
ஜாஅரெசஃ |

சயத்தாநதணிஙாஙஷ(ஙாத்த) ஊரஜமூஂ தஓத்த
(ஙாஙஜங)ரஷ || ௫௪ ||

வணஷடஹவத்ஜாத்ரஂ வா வஸநஷாஂமஷூஂ த வா |
†வாக(வர)ஹக்ஷஆயஂ செஅவ ஹிக்காவீஜாஙஜஹதஷ ||

டஂகஂ ஓக்ஷிணஹகெஞ தவாஜஹஷொ ஊஹமஂ ஹவெஃ |
வரஹத்தஆயாமா்ரஂ அ ஹிக்காவஸூத்ரவஜஂ ஹவெஃ ||௫௫||

வாகஙிகி அதஃவணஜாத்ரஜஹதஜெவ வா |

... ...
... ... (12)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலுச்சியானது ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். சிறுவிரலின் கனமுள்ள அக்கிரமா (நுனியா)னது. 3 வளைவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். வக்கிரதண்டத்தை லோஹத்தினாலாவது, மரத்தினாலாவது செய்யவேண்டும். கீழே மணிக்கட்டிலிருந்து ஊருமூலம் வரையில் மத்தியின் ஒதுக்கம் 5, 6, 7, 8, அல்லது 9. அங்குலமாகும். (14½)

பரஹஸ்தம் இரண்டும் கழுத்து மட்டமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானும் இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தம் இரண்டுகளின்

*வாஜஓணயஂ? ஜதி வெரஷணீஜஹாமூயஜாதரகாவாரஃ |

†வாரஹஷஆயஂ ஜதூஷிகஂ ஷொகஆயஂ ஸொரஷணீஜஹாமூயஜாதரகாஜாத்ரஷிதஷ |

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஜடாபாரஸ்ய லம்பிதஃ ॥ ௧௭ ॥

ஜய(டா)பந்தயுதோ வாபி கர்த்துரிச்சாவசாநுகம் ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ரக்தாங்கம் ரக்தவாஸஸம் ॥ ௧௮ ॥

வாமபார்ச்வே உமாதேவீ தக்ஷிணே வா விசேஷதஃ ।
ஸ்வஸ்திகம் (ஸ்வஸ்திதம்) தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் து
குஞ்சிதம் ॥ ௧௯ ॥

உத்பலம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தம் ப்ரஸாரிதம் ।
ஸ்த்ரீமாநோக்தவிதாநேந உமாதேவீம் ப்ரகாரயேத் ॥ ௨௰ ॥

வ்ருஷவாஹநமாக்யாதம் ந்ருத்தமூர்த்திரதோபரி(அதோச்யதே) ॥

இதி காச்யபசில்பே வ்ருஷவாஹநமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
ஸப்தஷஷ்டிதமஃ படலஃ ஸமாப்தஃ ॥

நுனியும் கழுத்துமட்டமாக இருககவேண்டும். அல்லது 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் உயரமாக இருப்பதாகும்.

விருஷவாஹந மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம், ஜடாபந்தம், அல்லது தொங்கும் ஜடையையுடையதாகும்: கர்த்தாவின் விருப்பம்போல செய்துகொள்வதாம். இந்த மூர்த்தியானது சிவப்பு வஸ்திரத்தை தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும் (18)

மூர்த்தியின் இடதுபக்கத்தில் உமாதேவியார் இருக்க வேண்டும். விசேஷித்து வலது பக்கத்திலிருப்பதுமாகும். தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுகை நீலோத்பலம் தரித்தும் இடதுகை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். உமாதேவியை ஸ்திரீமாநத்தில் கூறியுள்ள விதியின்படி கல்பிக்க வேண்டும். விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (21)

காசியபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில் விருஷவாஹனமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறும் அறுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்

|| அதாஷ்டஷஷ்டிதம: படல: ||

ந்ருத்தமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ந்ருத்தமூர்த்தேஸ்து லக்ஷணம் |
உத்ஸாஹவர்தநாயைவ உத்பந்நா சர்மமுண்டிகா || ௧ ||

ருருண்டா வதநம் க்ருத்வா விக்ருதாகாரணாந்விதம் ததா |
ஹிம்ஸோத்ஸாஹமுகா(ஸா) தேவீ தத்ஸுகாஸநவ்ருத்தயே || ௨ ||

ததா(ர்தா) ந்ருத்தம் கரிஷ்யதி(ஷ்யாமி) ஸர்வலோகஹிதாய வை |
தேவாநாம் மூர்திநாதாய ராஜராஷ்ட்ரவிவர்தநாத் || ௩ ||

ந்ருத்தஸ்வரூபம் ஹ்யேவ தேஷாம் தவஸ்யாஹ்யதே |

அறுபத்தெட்டாவது படலம்.

ந்ருத்தமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். சர்மமுண்டிகையானவள் உத்ஸாஹத்தை விருத்தி செய்வதற்காக உண்டானாள். ருருண்டவதனத்தைச்செய்து ... ... (?)

அவள் ஹிம்சையில் உத்ஸாஹமுடைய முகத்தையுடையவளாக இருந்தாள். (அவள் லோக ஹிம்சையைச் செய்யாமல்) ஸுகமாக உட்கார்ந்திருப்பதற்காக, உலகத்திற்கு நன்மையை உத்தேசித்தும், அரசன் தேசம் இவைகள் அபிவிருத்தியடைவதற்காகவும் (பரமேசுவரன்) நர்த்தனம் செய்கின்றார். (3)

வ்ருஷ்தள(வாமவெர்ாக்த)விபிநா ம்ராஹ்யம் ஸிம்ஸகாநம்
விஜொக்தெ || ச ||

உத்தசதாலெந ஸவா்ாங்கம் வரிகல்பயெத் |
*ஹாநாராஜப்ரம் ஸெவ தாரம் நாத்ராஸ்தம்
ஹவெத் || ரு ||

உஷ்ணீஷமத்யாஸவெவ்ய மூர்தமத்யஷணெ |
நீசவா ஸிவாம்ரமுஷும் ஸவெய் நெத்ராஞெ அ வாடாஞகெ ||

ஸநாஃ ஸவாம்(வெய்) தா ஹிக்காயா மயெய நாஹெஹ
மய்யெ |
வாமெவஹ்யஞெ மூம்பெய(ஸெவ) ஷிதாம்வி்மஷு
மய்யெ || எ ||

வ்ஹாணமுமயெய(ய்யாத்) தா வாமவஹவாக்தம் தா
மூம்பயெத் |

நர்த்தநமானது 18 விதமாகும். அவைகளில் முதலில் 9 விதமான நடநத்தைக்கூறுகிறேன்.

கீழே பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படிக்கு, பிம்பமானத்தைக்கொள்ளவேண்டும். ஸகல அங்கங்களையும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியுள்ளபடிக்கு கல்பிக்க வேண்டும். ந்ருத்தமூர்த்தியின் உயரமானது 120 அங்குலமாகும். (5)

(நடராஜ மூர்த்திக்கு) பூர்வ ஸூத்திரமானது, பிரபா மண்டலமத்தியிலிருந்து, உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்த வலது பக்கம், லலாடமத்தியத்தின் வலதுபக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலுள்ள இடம், வலது கண்ணின்கோடி, நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், முகவாய்க்கட்டையின் வலது பக்கம், கண்ட மத்தியம், நாபிமத்தியம், இடது துடையின் மத்தியம்,

---

*ஹாநாவஜ்ரத்யம்ரமும் ஸெவ நாத்ரமத்யாஞதம்
ஹவெத் | இதி வாமெந ஹாவழ |

குல்பாதிகஸூத்ரநீவ்ரம் து யவமாத்ராங்குலாந்தரம் ||௮||

மத்யஸூத்ராந்தரே சைவ ஸார்த்தவேதம் விதீயதே |
குல்ப்ஹாக்ரயோஸ் து ஸூத்ராத் து ஸந்தி த்வாதசாங்குலம் ||௯||

கண்டமத்யாவதி(பாடே) ஸப்தார்த்தம்(ஸம்) ஸூத்ராந்தரம்
நவார்த்தம் வா |

ஊர்த்வகுக்ஷிம் ஸ்ப்ருசேத்பூர்வம் ஸூத்ரமேவம்
ப்ரலம்பயேத் ||௰||

தத்ஸூத்ராத் தோலஹஸ்தாக்ரம் ஷோடசார்த்தாதிகாங்குலம் |
தஸ்மாதபரஹஸ்தாக்ரம் யவாங்குலசதுஷ்டயம் ||௰௧||

தஸ்மாதக்நிகராக்ரம் ஸ்யாதஷ்டத்ரிம்சாங்குலம் து வா |
சத்வாரிம்சத்ஸூத்ரம் வா தஸ்மாதபிமதாங்குலம் ||௰௨||

ஸ்திதபாதத்தின் கணுக்கால் ஸந்தியின் (முண்டின்) நடு, இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். $(7\frac{1}{2})$

நெற்றி, மத்தியஸூத்திரம், இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கணுக்கால் முண்டு, மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் $7\frac{1}{2}$ அல்லது $9\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும் பூர்வஸூத்திரமானது, ஊர்துவகுக்ஷியை மேல் வயிற்றைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (10)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து டோலஹஸ்தாக்கிரம் (ஆடுவதுபோலத் தோன்றும் வலதுகைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் $16\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு கையாகிய இடது கையின் நுனியானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து அக்னியை தரித்திருக்கும் (இடது) கராக்கிரம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும். கீழே கூறிய அளவுக்கு மேலே (38

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥ ௧௩ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪(𑌰𑍍𑌵)𑌕𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂(𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂)𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂(𑌸𑍍𑌥𑌂) 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥

𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

†𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।

அல்லது 40 அங்குலத்திற்கு மேலே) 3 அங்குலம் கூடுதலாக (43 அங்குலம்) இருப்பதுமாகும். (12)

அந்த ஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) நடுவிரல் நுனியானது ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக)த் தூக்கி இருக்கவேண்டும். அக்கினி பாத்திரமானது, அந்த தலத்தின் (இடது உள்ளங்கை) நடுவிலாவது, நடுவிரல் முதலிய விரல்களின் நுனிகளிலாவது, அவைகளின் மத்திய பர்வாக்களிலாவது தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பாத்திரமின்றி, பாத்திரத்திலிருக்கும் அக்கினியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் உயரமானது 7 8 அல்லது 9 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் ஜிஹ்வைகள் (தீச்சுடர்கள்) 3, 5, அல்லது 7 இருப்பதாகும். இவைகளில் மனதிற்குகந்தபடி கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். (15)

இச்சுடர்களில் நடுச்சுடர் வலமாக இருக்கவேண்டும்.

---

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 [illegible] ।

†𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 [illegible] ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 [illegible] ।

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂
𑌕𑌲𑌾 (𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍) || ௧௬ ||

𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
†𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 || ௧௭ ||

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮(𑌵𑍇)𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌟𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌚𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀 𑌰𑌜𑌨𑍀
(𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀) 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௧௮ ||

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀(𑌵𑍀𑌂)𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰
𑌵𑌾𑌰𑌿 ।

வலது பக்கத்தில், பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து பாஹு வக்கிரம் (கைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 20 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து (அந்த மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து) உடுக்கையுடன்கூடிய வலது கையின் * மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 28 அல்லது 30 அங்குலமாகும். 40 அங்குலம் வரையில், முறையே கூடுதலாகக் கல்பித்துக் கொள்ளுவதுமாகும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் உச்சியானது, கழுத்து மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (18)

ஸூசீஹஸ்தமானது (வலது கையானது) உடுக்கை நடுவைப்பிடித்து, காது வரையில் உயர்த்திருக்கவேண்டும். சுட்டுவிரல் நுனியானது ஸூசீமுகமாக இருக்கவேண்டும்.

---

†𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 || இதி 𑌮𑍂𑌲𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

* மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும் இடது கையின் வலப்பக்கங்களில் 40 அங்குலமாகும். என்பது அச்சிட்ட புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

அநாமிகோபரிஷ்டாத்து டக்காம் பரிகல்பயேத் ॥ உ௧ ॥

டக்காதைர்க்யவிஸ்தாரம் வஸுபஞ்சாங்குலம் க்ரமாத் ।
மத்யம் த்ர்யங்குலவ்யாஸம் பத்மாகாரம் ப்ரகல்பயேத் ॥

வலயத்வயஸம்யுக்தம் சர்மஸூத்ரேண பந்திதம் ।
கவ்யேந க்ருத்திபிம்பம் தம் தச்சர்மணைவ து காரயேத் ॥

ஸூச்யக்ராத் கர்ணஸீமாந்தம் சத்வாரிம்ஶதிமாத்ரகம் ।
பஞ்சசத்வாரிம்ஶமாத்ரம் பஞ்சாஶந்மாத்ரகம் து வா ॥ உ௩ ॥

பார்ஶ்வஸூத்ரஸமம் ஸூசீவக்த்ராக்ஷ மத்யமாங்குலம் ।

சுட்டுவிரலானது ரஜுவியாக (?) (நேராக) இருக்கவேண்டும்.

அல்லது (உடுக்கையின் நடுவில் இழுத்துக்கட்டியிருக்கும்) சர்மஸூத்திரமானது (கயிறு போன்ற வாரானது) பீடம் போன்ற நடுவிரலுக்குமேலே இருக்கவேண்டும். உடுக்கையை அணிவிரலின்மீது கல்பிக்கவேண்டும். (20)

உடுக்கையின் நீளமும் அகலமும் முறையே 8 அங்குலமும், 5 அங்குலமுமாகும். அதன் மத்தியத்தின் அகலமானது, 3 அங்குலமாகும். இதை பத்மாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். அது இரண்டு வளையங்களுடன் கூடியதாக தோல்க்கயிற்றினலே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். (இந்த உடுக்கையானது) பசுமாட்டின் தோலாலே உருவகப் படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை பசுமாட்டின் தோலாலேதான் கல்பிக்கவேண்டும். (22)

ஸூச்சியக்கிரத்திலிருந்து (சுட்டுவிரல் நுனியிலிருந்து) காதுவரையில் ஒதுக்கமானது 40 அங்குலமாகும். 45 அங்குலம் அல்லது 50 அங்குலமிருப்பதுமாகும். ஸூசியானது பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

... ... (23½)

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து அபயம் பரிகல்பயேத் ||௨௪||

ப்ராக்ஸூத்ராதபயஹஸ்தஸ்ய மத்யம் பாநுத்வயமாத்ரகை: |
தந்மத்யமாங்குல்யக்ரம் (மத்யமாக்ரம்) து ஹிக்காஸூத்ரஸமம்
பவேத் || ௨௫ ||

ஸூத்ராத் தத்கூர்பராந்தம் நீவ்ரம் சத்வாரிம்சத்
த்வி(த்ரி)மாத்ரகை: |
அபயப்ரகோஷ்டமத்யே து ஸர்ப்பவலயம் ப்ரகல்பயேத் || ௨௬ ||

ப்ரகோஷ்டமத்யநாஹம் ஸ்யாத் ஸபாதம் தஸ்ய
தைர்க்யகம் |
தத்ஸூத்ரா(த்தீர்கா)தூர்த்வம் பரிவ்ருதம் பணம் பாநுமாத்ரம்
பவேத் || ௨௭ ||

ஸப்தமாத்ரம் விஸ்தாரம் து பஞ்சைகமாத்ரம் பவேத் |
பார்ச்வஸ்திதாஞ்ச ஸம்ச்லேஷ்டு ஜிஹ்வாதீவ்ரம்(வ்ர)
ஸமந்விதம் || ௨௮ ||

வலது பக்கத்தில் பூர்வ ஹஸ்தத்தை அபய ஹஸ்தமாக கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது (மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம்) 24 அங்குலமாகும். அந்தக்கையின் நடுவிரல் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் முழங்கைவரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 42 (40) அங்குலமாகும். அபய ஹஸ்தத்தின் ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) நடுவிரல், ஸர்ப்ப வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஸர்ப்பத்தின் நீளமானது நடுமுன்கையின் சுற்றளவைப்போல் 1¼ பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்த 1¼ பங்கு நீளத்திற்குமேலே, படமானது 12 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும்' அந்தப் படத்தின் அகலமானது 7 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன்

ஸாக்ரம் மத்யமம் தைர்க்யம் குர்யாத் கல்பவித்தம: |
ஸூத்ராத் கக்ஷாந்தரம் ஸவ்யே பார்ச்வே த்வாதஶ
மாத்ரகம் || ௨௯ ||

ஸூத்ராதுதர்யந்தரம் வாமே நவாங்குலமுதாஹ்ருதம் |
*நவாத் விண்டஸூத்ரம் து ஸூத்ராதஷ்டா
தஶாங்குலம் || ௩௰ ||

ஸூத்ராத் குஞ்சிதஜாநோரந்த்ர(ந்தம்) தஶகம் து
தஶாங்குலம் |
நவாங்குலம் அஷ்டமாத்ரம் ஜாநுநீவ்ரம் யதாக்ரமம் ||

ஸாந்தராத் த்வாதஶாங்குல்யம் நதநம் து குர்யாத் |

கனம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸர்ப்பமானது, நீண்ட நாக்கையுடையதாக முன்பக்கத்திலிருப்பவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக புஜங்க வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (28½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரமானது 12 அங்குலமாகும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் மத்தியோதரமானது, 9 அங்குலமாகும். * பிண்ட ஸூத்திரமானது 9 முதல் 18 அங்குலமாகும். (?) (30)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து குஞ்சிதபாதத்தின் முழங்கால் வரையில் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம், 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும். அந்த குஞ்சிதபாதத்தின் ந்த

---

*பார்ச்வே விண்டஸூத்ரம் து இதி பாடோ ஸாதுரிதி பாதி |

*மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் பிருஷ்டபாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸ்தி தாංவி ரஜாநோவஶோாංவி ரஜாநா நீவ ං யஶாகு ரஉ ||

தி ரவஹுஉநாஶாக ரං வா ஜாநோமாஉஷுஷுலං கி ரயா |

ஸ்தி தாංவி ரநஉகாஉயூாக் வாஉவாஷ்ீதூஷுலං லாஶ ||

ஸவெஉஅகுாஸிංஸஜு ஸாං மாஜு வ ரவியீயதெ |

ஸஷ்ுாஷஷட்ீவஹுஅகுாஸிංஸாංஸං த ா தம் ஹவெக் ||

*ஸ்தி தஜாநரெீகூ ரதம் வாஜைஷ்ுஜுதாஞிංஸதிஶாக ரகஉ |

த ரயஞிංஸதிஶாக ரং வா ஜாநாவாஷீஷுலং ஹிஜ || ௩௫ ||

மாநமானது. (நதமாநம்—செரிவின் அளவு) 12, 11, அல்லது 10 அங்குலம் இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து இடதுகால் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் முறையே 3 அங்குலம், 5 அங்குலம் 14 அங்குலம் என்று 3 விதமாகும்.

புத்தியில் சிறந்தவனே ! ஸ்திதபாதத்தின் நளகையின் நடுவிலிருந்து (நளகை—கணுக்காலுக்கு மேலே கண்டைக் காலில் சிறுத்திருக்குமிடம்) இடது குதிகால் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 44 அல்லது 45 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது (உத்திருதபாதத்தின்) நதமாநமானது 45, 46, 47, அல்லது 48 அங்குலமாகும். (நதம்—சாய்வு அல்லது செறிவு) (34)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து உத்திருதபாதத்தின் (தூக்கியகாலின்) குதிகால்வரையில் ஒதுக்கம் 34 அல்லது 33 அங்குலமாகும். இது ஜாநுபார்ஷ்ணியந்தரமாகும். (இது ஊன்றியபாதத்தின் முழங்காலுக்கும், தூக்கியபாதத்தின் குதிகாலுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவாகும்) (35)

---

*கஶு ஸ்லோகாயஃ ஸஜுஷீஉஹாறுயஷீஉாதரகாயாம் நஉரஶுூதெ | ஸ்திதஜாநோஷு வாஷீஷுதம் உதி வாஶெந ஹாவஷுஉதி அ ஹாதி |

உத்த்ருதாங்க்ரேஸ்து ஜாநூர்த்வம் நாபிஸூத்ரஸமம்
ப⁴வேத் ।

கல்பயேத் டோலஹஸ்தம் ஸ்யாத் (ஹஸ்தஸ்ய) நாலஸூத்ரம்
(மத்⁴யஸூத்ராத்)த³ஶாங்கு³லம் ॥ ௩௬ ॥

ஏகாத³ஶாங்கு³லம் வாபி கூர்பரம் வா கல்பயேத்ததா² ।

தஸ்ய மணிப³ந்தா⁴த்து வாமஜாநுத³ஶாந்தரம் ॥ ௩௭ ॥

நவாங்கு³லம் வா கர்தவ்யம் டோலாங்கு³ல்யக்³ரமாயதம்
(யதி³ வா) ।

*டோலஹஸ்தம் விஶிஷ்டம் து (விநிஶ்சிதம்) மானா(ந்யா)த்³ரம்
விஶேஷத꞉ ॥ ௩௮ ॥

†வாமபாதே³ து ஸம்வாரிதாக்³ரம் ஸமம் ப⁴வேத் ।(?)

தூக்கியகாலின் முழங்காலின் உச்சியானது நாபிமட்டமாக இருக்கவேண்டும். டோலஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது நாளஸூத்திரத்திலிருந்து (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) 10 அல்லது 11 அங்குலம் (ஒதுக்கம்) இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அந்த (டோல) ஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் (ஒதுக்கம்) 10 அல்லது 9 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் விரல் நுனியானது விசேஷித்து (அந்த அளவில்) இருப்பதாகும் * (38)

---

*டோலஹஸ்தே து மானம் வா ருத்³ராங்கு³லமதா²பி வா ।
இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த²தர்ஶபாட²꞉ ।

†வாமபாதே³ து ஸம்வாமாங்கு³ஷ்ட²ஸூத்ரஸ்ய மேவ ப⁴வேத் ।
இதி பாடே²ந ஸம்ப⁴வதீதி பா⁴தி

* டோலஹஸ்தத்தின் அளவானது 11 அங்குலமாகவும் இருப்பதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥

𑌦𑍋𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 (𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌦𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂) 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௰ ॥

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௪௧ ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌸𑌂𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌜𑌟𑌾𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾(𑌕𑌂) ॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑌟𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌯𑍋𑌜𑌟𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

இடது முழங்கால், மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 9 அல்லது 11 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்திலிருந்து அபயஹஸ்தம் (?) (வரதஹஸ்தம்) வரையில் ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற ஒதுக்கங்களை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (40)

கேசாந்தத்திலிருந்து பகபக்ஷத்தின் உயரமானது 18, 17, அல்லது 16 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது அதன் உயரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது ¾ பங்கு இருப்பதாகும். ஜடைகள் விரிந்து தொங்குவதானால் அவைகள் 5, 6, 7, 9 அல்லது 11 சடைகளாக இருக்கவேண்டும். ஜடையின் நீளமானது, 32 அங்குலம் முதல் 61 அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலம் வீதமாக நீண்டிருப்பதாகும். தொங்கும் சடையின் நீளமானது இவ்விதமாகக் கூறப்

க்ருத்வோர்த்வம் மூர்த்திவர்ணாபம் ஜடாபாரஸமாயுதம் |
ஜடாந்தம் வாஸுகிஹாரஶிரஸ்ஸ்ரக்த(தம்)விஶேஷதஃ || ௪௫ ||

நாகம் சைவார்கபுஷ்பம் ச உன்மத்தகுஸுமம் ததா |
ஹஸ்திஶீர்ஷகம் சைவ கரோடீரத்நபந்தநம் || ௪௬ ||

*ஸம்யுக்தா து ஜடாமகுடே ருக்மிணே அம்ஶுமேவ ச |
†ஸிந்தூராஞ்சிததோ ரத்ந(ஹாரமாலா, விலம்பிதம் ||

ஸ்மேராஸ்யம் த்ரிநேத்ரஸம்யுக்தம் கிங்கிணீ ஸஹிதாநநம் |
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் ஹாரஸம்ஸ்ருஷ்டிதம் ||௪௮||

§தேவானாம் தாநவஶ்ரேஷ்டே பாஹுயாமை முக்திமூர்த்திஃ |

பட்டிருக்கிறது. கேசாந்தத்திற்குமேலே தலையின்மேலே யிருக்கும் சடைகள், சிறுவிரலின் கனமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். (44½)

நடராஜமூர்த்தியானது விசேஷித்து ஜடையில் புஷ்பமாலை, ஸர்ப்பம், எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ, ஹஸ்திசிரீஷம், (பெருவாகைப்பூ) கரோடீரத்நபந்தனம். (மண்டையோடுகளுடன் கூடிய ரத்னாபரணம்) இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ஜடாமகுடத்தையுடையதாகும். ஸிந்தூரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். (கழுத்தில்) மாலைகளும் ஹாரங்களும் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது திருநீறணிந்து சிரித்தமுகமும்,

*ஸஹிதம் ஸம்யுக்தா இதி மூலக்ரந்தபாடகபாடஃ |

†ஸிந்தூராக்ருதிதோ ரத்நஸ்ரக்ஷாரா விலம்பிதம் || இதி மூலக்ரந்தபாடகபாடஃ |

§தேவானாம் தாநவே ஶ்ரேஷ்டே பாஹு... ... ... | இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாடஃ |

தேவானாம் தாநவஶ்ரேஷ்டம் து பாஹுமுக்தா முக்திமூர்த்திஃ | இதி வா பாடே ஸாவஶிஷ்டம் ஸாதி |

[illegible] || ௪௮ ||

[illegible]

[illegible] |

†[illegible] ||

[illegible] |

[illegible]

[illegible] || ௫௧ ||

[illegible] |

யஜ்ஞோபவீதமும், ஹாரமும் தரித்திருப்பதாகும். (48)

ஸ்வாமியின் உதரமத்தியம் (நடுவயிறு) வரையில் பாஹுதாமாக்கிரமானது (கையிலணிந்த மாலையின் நுனியானது) தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

உதரபந்தத்தின் அக்கிரமானது (வயிற்றில் இறுக்கிக் கட்டியுள்ள கயிற்றின் நுனிகள்) பிரபாமண்டலத்தை (பிரபாவளியை)த் தொட்டிருக்கவேண்டும்.

துடையின் மத்தியபாகம் வரையில் புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருக்கவேண்டும்.

டோலஹஸ்தத்திற்குமேலே அணிந்து கட்டப்பட்ட புலித்தோலாலான மேலாடையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அந்த ஆடையானது பாஹுமூலத்தில் (கையினடியில்) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் ஸரிபாதி, அல்லது $\frac{3}{4}$ பங்கு அதன் அகலமிருக்கவேண்டும். அது வட்டமாக இருக்கவேண்டும். (51)

இருபாதங்களும் பாதஸரமணியப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்

---

†[illegible] |

ஹஸ்தயோரங்குலீஷ்வேவ ரத்நைரங்குலீயகா: || ௫௨ ||

மத்யமாங்குலிவிரஹிதாஸ்ஸர்வாஸ்ஸாங்குலீயகா: |

தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் பாதம் வாமபாதமபஸ்மாரோபரிஸ்திதம் || ௫௩ ||

திர்யக் பாததலம் க்ருத்வா ந்ருத்தம் குர்யாந்மஹேச்வர: |

வாமபாதம் ததோத்த்ருத்ய ஸதிர்யக் தக்ஷிணாஸ்திதம் || ௫௪ ||

டோலஹஸ்தஸ்ய ஸர்வஸ்யாபஸ்மாரமிதோச்யதே |

†த்ரி சது: பஞ்சமாத்ரம் வா ஸமஸ்மாரஸ்ய தைர்க்யகம் ||

உஷ்ணீஷம் சைகமாத்ரம் ஸ்யாந்நேத்ரம் அர்த்தயவம் பவேத் |

டிருக்கவேண்டும். கை விரல்கள் கால் விரல்கள் எல்லா வற்றிலும் ரத்நங்கள் பதித்த ஸுவர்ணமோதிரங்கள் இருக்கவேண்டும். நடுவிரல் நீங்கிய விரல்கள் யாவும், மோதிரங்களுடனிருக்கவேண்டும்.

வலது கால் குஞ்சிதமாகவும், இடதுகால் அபஸ்மாரன் மீது வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். பரமேசுவரன், பாத தலத்தை குறுக்காக வைத்துக்கொண்டு நிருத்தம் செய்து கொண்டிருப்பவராவார். இடது காலைத்தூக்கி வலது பக்கத்தில் குறுக்கே (நீட்டிக்கொண்டு) இருப்பவராவார். டோலஹஸ்தமானது முற்றிலும் அபஸ்மாரன் இதோ (எனது காலின் கீழே) இருக்கிறான் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகும். * அபஸ்மாரனுடைய உயரமானது 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும் ?

(அபஸ்மாரனுடைய சரீரத்தில்) உஷ்ணீஷம் 1 அங்

---

† த்ரி ஷட் பஞ்சவக்த்ரம் வா இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபாட: |
த்ரி அர்த்த: பஞ்சவக்த்ரம் வா இதி ஸமீசீந பாட: |

* அபஸ்மாரனுடைய உடலானது 3, 4, அல்லது 5 வளைவு அல்லது நெளிவு உடையதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

*பாஹ்வம்ஶம் து சதுர்தஶாயாமம் மத்யமாங்குல்யக்ரம் பவேத் ||

ஸர்வாங்குல்யக்ரத: ஸாரம்(தாயாமம்) கர்ணஸ்ய து
விஶேஷத: |

ஹிக்காயா ஹ்ருதயாந்தம் து நவாங்குலமுதாஹ்ருதம் ||57||

ஹ்ருதயாந்நாபிபர்யந்தம் தத்ஸமம் பரிகீர்த்திதம் |

நாபேர்மேட்ராந்தம் தாவத் ஷண்மாத்ரகம் பவேத் ||

ஸப்தாங்குலம் பவேதூரு: ஜாநு த்வ்யங்குலமாயதம் |

ஜங்கா ஸப்தாங்குலா ப்ரோக்தா த்வ்யங்குலம் சரணோதயம் ||

தைர்க்யம் து கரம் ஹிக்காதய்யங்குலைர்விம்ஶகை:(விம்ஶகம் தய்யங்குலி:) |

குலம். கேசாந்தம் 1 அங்குலம். முகம் 8 அங்குலம். களமும் கண்டமும் $\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}=2$ அங்குலம். ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம் நாபியந்தம் 9 அங்குலம். மேட்ராந்தம் 6 அங்குலம். துடை 7 அங்குலம். முழங்கால் 2 அங்குலம். கண்டைக்கால் 7 அங்குலம். பாதம் 2 அங்குலம் ஆக உச்சியிலிருந்து பாதம் வரையில் 1, 1, 8, 2, 9, 9, 6, 7, 2, 7, 2 = 54 அங்குலமாகும்.

* கையின் நீளம் 14 அங்குலம். (கையின்) நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன்

---

*பாஹ்வம்ஶம், உத்தராதிஶாயிஶ்லோகாத் ப்ராசீந: பாட: ஸர்வத்ர உபாத்யாயஸ்ஸதர்க்காயாம் பரம் த்ருஶ்யதே | அபஸ்மாரஸ்ய து பஹவ: ஸம்ஶயா ஜாயந்தே | அதோ க்ரந்தாந்தரேஷு த்ருஷ்டா அந்யோந்ய ஸம்ஶயா வ்யவோஹ்யா: |

* இங்கு அபஸ்மாரனுடைய அளவுகளில் பலவித ஸந்தேகங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் புத்திமான்கள் மற்ற நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, அவைகளை பொருத்தமாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஶேஷம் யுக்த்யா ப்ரகல்பைவம் ஶாயயேத்து அதோமுகம் ||
ஶம்போர்தக்ஷிணபார்ஶ்வே ஶிரஸ்தஸ்ய வாமே வாமபாதௌ விபர்யயே |
அபஸ்மாரோதரோத்ஸேதம் (அபஸ்மாரோதயம்) து தஶநவாஷ்டாங்குலம் ||

தந்முகம் து ஸமுந்நம்ய வ்யாலக்ரீடாஸமந்விதம் |
வ்யாலம் வாமே வாமஹஸ்தேந (வ்யாலம்) தக்ஷிணே தஸ்ய
ஶஸ்த்ரியம் (அஸிபுத்ரிகம்) || ௬௨ ||

பத்மபீடோதயம் ஷோடஶாங்குலம் விநோத்தம |
சதுர்குணம் விஸ்தாரம் தத்விஸ்தாரம் ததுச்சம் த்ரிகுணம் ||

ஸபாதம் ஸார்தம் த்விகுணம் (பாதம் வா) ஆயாமம் வா
ததாயதம் |
ஊர்த்வபத்மமத:பத்மம் விஞ்ஜிகாஞ்ஜிதகம் பவேத் || ௬௪ ||

கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அபஸ்மாரனை அதோ முகமாக (பூமியை நோக்கி) படுத்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். பரமேசுவரனுடைய வலதுபக்கத்தில் அபஸ்மாரனுடைய தலையை வைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் உதரப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரனின் வயிற்றின் உயரமானது (அபஸ்மாரனின் உயரமானது) 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் முகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய இடது கையில் ஸர்ப்பமும், வலது கையில் அரிவாளும் இருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரன் பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவனவான். 62½

பத்மபீடத்தின் உயரமானது 16 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது உயரத்தைப்போல் 4 மடங்காகும். அதன் நீளமானது, உயரத்தைப்போல் 1¼, 1½, அல்லது 2 மடங்கு உள்ளதாகும், மேல் பத்மம், கீழ் பத்மம்,

[illegible] யதோக்தேந விதிநா காரயேத் ।
[illegible] ॥ ௬௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] (நாக) ॥

[illegible]
து ।
ததோऽஷ்டாம்ஶபரிஹீநம் து ஊர்த்வோர்த்வம் து க்ரமாத் க்ரமாத் ॥

ஏகத்வித்ரிசது:பஞ்சஷட்ஸப்தாஷ்டாங்குலாத் க்ரமாத் ।
புந: புநஸ்ததா [illegible] (உபர்யுபரி)
கல்பயேத் ॥ ௬௮ ॥

[illegible] ।
நாநா[illegible] நாநா[illegible] ஶோபிதம் ॥ ௬௯ ॥

[illegible]
([illegible]) [illegible] ।

பிண்டிகை இவைகளை (நூல்களில்) கூறியிருப்பதுபோலவே செய்யவேண்டும். பத்மாஸநத்தை பிரபாவளியுடன் முறையோடு செய்யவேண்டும். (64½)

3 அங்குலம் முதல் 100 அங்குலம் வரையில்
... ...
... ...
... ...
... ... (66½)

அதற்கு மேலே, 8ல் 1 பாகம் குறைந்து முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அங்குலம், மறுபடியும் அதே கணக்கும், மேன்மேலும் கல்பிக்க வேண்டும். அவைகளில் தண்ட எண்ணிக்கைகளை கர்த்தாவின் அபிப்ராயப்படி செய்வதாகும். (அந்த தண்டங்கள்) பலவிதக் கொடிகளாலேயும் பலவிதமான பூக்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாக இருக்க

கதவ்யம் வரிதோ விவ்ருதாஸ்யா ஹ்யுத்தராநிதம் ||௭0||

ஹாநுஸ்தாநம் வா யீஸ வ்யாஸாநுவ்தநம் |
தஸ்ய வாமெ உமாதேவீம் வ்யாமாக்தவியிநா க்ருதா ||௭க||

ஹதக ஸ்யாக வ்யூம் ந்ருத்தம் லவோகாஹிதாவஹம் |
தஷேவ உக்ஷிணெ வாஷூ ஜடாமெ அ விஹாஜிதெ
(ஜாஹ்நவீயுதம்) || ௭உ ||

*ஸம்ஹாரெ-ஹாரதரம் ஸெவ ஷோஃராம்ருதஸ்ஸிதம் |
ஷீராதாக்ராம்ரஸம்யுக்தம் ஹ்ருதயெஞ்ஜலிஸம்யுதம் ||௭ங||

ஸவம் ஜாஹ்நவிஸம்யுக்தம் ந்ருத்தம் யத்தக விதீயகம் |

வேண்டும். அதற்கு மேலே 3 தீச்சுடர்க்ளைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும், ஒரு தாலம் (ஒரு அடி) இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இத்தகைய பிரபா மண்டலத்தின் இருப்பானது (அமைப்பானது) சூரிய மண்டலத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். (70½)

அந்த நடராஜ மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் முன்பு கூறியுள்ள விதியுடன் உமாதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். இது முதலாவது நிருத்த (நடராஜ) மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலலோகங்களுக்கும் (பிராணி அல்லது ஜனங்களுக்கும்) நன்மையைக் கொடுப்பதாகும்.

அதே மூர்த்தியானது, வலது பக்கத்தில் சடை நுனியில் கங்கையுடனிருந்தால், அது, இரண்டாவது நிருத்த மூர்த்தியாகும் சடையிலிருக்கும் கங்காதேவி யானவள், ஸ்திரீ மானத்தில் கூறப்பட்ட அங்கஅமைப்பு களுடன், இருகைகளையும் சேர்த்துக்கூப்பி மார்பில் அஞ்ஜலி பந்தத்துடனிருக்கவேண்டுர். இந்த நிருத்தத்திற்கு

---

*ஸம்ஹாரிதஸ்ஸிதேஷூகாயம் உக்ருதவாத்மகதம் |
ஸம்ஹாரெ-ஹாரமாநேஷெவ ஊதி வாமெ ஹாவஸ்தி ஹாதி |

தமெவ வாமவாமும் து ஸவ்ஹ்ராஜொவஸ்திதம் || எச ||

உதாத்தம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதொபரிஸ்திதம் |
முறாடிமய்யவாமெ து வாமநாஸாபுடாந்திகெ || எரு ||

குஂபமெயஸ் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து ஸ்திதபாதஸ்ய மத்யகெ |
ஶேஷம் பூர்வவத் கர்த்தவ்யம் ந்ருத்தம் த்ருதீயகம் ||எசு||

விகீர்ண ஜடாபாரம் ஜடாமகுடஸம்யுதம் |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஶேஷம் பூர்வவந்ருத்தவத் || எஎ ||

அதம் ந்ருத்தமெதஸி ஸர்வப்ராணிஹிதாவஹம் |
கணாந்தாதாத்தம் ஸவ்யபாதம் வாமம் து குஞ்சிதம் ||எஅ||

ஹஸ்தாஷ்டகஸமாயுக்தமெதஸ் வம் அஸ்ய தெ |

ஜாந்ஹவீயுதம் (கங்கையுடன் கூடியது) என்று பெயர். * கங்கையானது, ஸ்வாமியின் தேஹலப்தாங்குலத்தினலே 16 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதே மூர்த்தியானது, இடது காலே அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, வலது காலைத் தூக்கி இடது காலுக்கு மேலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியின் ப்ரம்ஹஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது நாஸாபுடத்தின் பக்கம், ஸ்தித பாதத்தின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் தொங்க வேண்டும். மற்றவைகள் முன் கூறியதுபோலவே கல்பிக்கப் படவேண்டும். இது 3வது நிருத்த மூர்த்தியாகும். (76)

விரிந்து சிதறிய சடையுடனுவது, சடை முடியுடனுவது இருந்து, மற்ற லக்ஷணங்கள் முதலாவது நிருத்தத்தைப் போல இருப்பது, நான்காவது நிருத்தபேதமாகும். இது ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும். (77½)

வலது காலானது காதளவுக்குத் தூக்கப்பட்டு, இடது

---

* இந்த ½ சுலோகம் பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது.

ஊஹயம் ஶூலஂ பாஶஂ ச டமருகஂ தக்ஷிணே கரே ||௭௯||

கபாலமக்நிஂ பாஶஂ (நாகஂ) ச வஹ்நிஂ வாமே கரே ததா |
கஜஹஸ்தோபமஂ ஹஸ்தஂ ப்ரஸார்ய தக்ஷிணாந்தகே ||

பஞ்சப்ரமாணந்ருத்தஸ்ய பூர்வஸூத்ரஂ ப்ரஸாரயேத் |
த்ரிஹஂ பஞ்சமந்ருத்தஸ்ய லக்ஷணமேவ விதீயதே || ௮௧ ||

ஷோடஶைர்பாஹுயுக்தஂ வாமே கௌரீஸமாயுதம் |
*ஹஸ்தாப்யாஂ சோத்த்ருதஂ பாதஂ கண்டே தஸ்ய ப்ரஸாரிதம் ||

அபயஂ ஶூலஂ பாஶஂ ச வஜ்ரஂ டமருகஂ த்வஜம் |
வேதாளஂ ஸூசிஹஸ்தஂ ச தக்ஷிணேஷ்டகரஂ ஸ்ம்ருதம் ||௮௨||

கால் குஞ்சிதமாக இருந்து, 8 கைகளுடனிருப்பது 5வது நிருத்தமாகும். வலது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளிலும், அபயம், சூலம், பாசம், உடுக்கை இவைகளிருக்கவேண்டும், இடது கைகள் 4லும், கபாலம், அக்நி, பாசம், (நாகம்—நாகபாசம்) மணி இவைகளிருக்கவேண்டும். யானையின் துதிக்கைபோன்ற கையை வலது பக்கத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதன் பூர்வ ஸூத்திரமானது, முதலாவது நிருத்தத்திற்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவே யாகும். இவ்விதமாக 5வது நிருத்தத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது (81)

16 கைகளுடனும் இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவி யுடனும் இருப்பது, மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். (தூக்கிய) காலை இரு கைகளாலே தூக்கி கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு நீட்டியிருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளில் அபயம் (1) சூலம் (2) பாசம் (3) கத்தி (4) உடுக்கை 5) துவஜம் (6) வேதாளம் (பூதாகிருதி விசேஷம்) (7) ஸூசீ

---

*ஹஸ்தாப்யாஂ சோத்த்ருதஂ கண்டாத்ஸ்த்ரஂ பாதஂ ப்ரஸாரிதம் |
இதி பாடே ஸதிஸம்பவதீதி பாதி |

அக்னிம் கஜஹஸ்தாஹ்வம் கேடகம் விஸ்மயம் ததா |
கண்டாம் சைவ கபாலம் ச க்ஷுரிகாம் ஸூசிமேவ ச ||

வாமேஷு ஹஸ்தேஷு த்ருதம் சேஷம் பஞ்சமந்ருத்தவத் |
ஏவம் ஷஷ்டம் ஸமாக்யாதம் ராஜராஷ்ட்ரஸுகாவஹம் ||

த்ரிணேத்ரமஷ்டஹஸ்தம் ச ஸம்கீர்ணஜடாயுதம் |
குஞ்சிதம் வாமபாதம் து அபஸ்மாரோபரிஸ்திதம் ||௮௫||

வாமபார்ச்வே அபஸ்மாரஸ்ய சிரோ வித்யாத்து தக்ஷிணே |
*க்ஷிப்த (ஸ்லிஷ்டி)தம் தக்ஷிணம் பாதம் ஸம்ப்ரஸார்ய ச
ஸீமகே || ௮௭ ||

பஞ்சஸூத்ராந்தரம் ப்ரோக்தம் நீவ்ரம் ஸாங்கம் ப்ரபூர்வம் பவேத் |
அபயம் சூலம் பாசம் ச டமரும் தக்ஷிணே கரே ||௮௮||

ஹஸ்தம் 8) இவைகளையும், இடது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளிலும், அக்நி (1) கஜஹஸ்தாபம் (துதிக்கை போன்றது) (2) கேடயம் (3) விஸ்மயம் (ஆச்சர்யக் குறியுடன் கூடிய ஹஸ்தம்) (4) மணி (5) கபாலம் (மண்டையோடு) (6) சுரிகை (சிறிய கத்தி) (7) ஸூசீஹஸ்தம் (8) இவைகளையும் தரித்திருப்பதாகும். மற்றவைகள், 5வது நிருத்த லக்ஷணத்தைப்போன்றவைகளாகும். இது 6வது நிருத்த மூர்த்தியின் லக்ஷணமாகும். இது அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும். (85)

மூன்று கண்களும், 8 கைகளும், விரிந்த சடையும் தரித்து, குஞ்சிதமான இடது காலையுடையவராய் அபஸ்மாரன் மீது நிற்பது மற்றுமோர் மூர்த்தியாகும். அபஸ்மாரனுடைய தலையானது ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்திலும், அவனுடைய உதரப்பட்ட கால்கள் வலது பக்கத்திலுமிருப்

---

* உத்ருதம் தக்ஷிணாங்க்ரிம் ஸம்ஹிதஸம்மதே | இதி
பாடாந்தரம் |

கபாலஂ த்ரிபாத்ரஂ ச ததா விஸ்மயஹஸ்தகம் ।
கஜஹஸ்தோபமஂ வாமே அதவைவ ஹி ॥அகூ॥

‡ கஜஹஸ்தோபமஂ ஸவ்யஂ வாமஂ வ்யாலகமஂ ததா ।
ஶூலஹஸ்தஂ ததா ஸவ்யே ததா வாமே ததா பாஶமேவ ச ॥கூ0॥

வாமாங்க்ரிதலமத்யே து ஶூலமத்யே ப்ரதிஷ்டிதம் ।
தத்ஸூத்ராத் வாமஜாநுஂ ச நீவ்ரஂ சைவ தவாம்யதோ ॥

பதாகும். 1 அவன் மேலே ஸூஸ்திதமாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்வாமியின் கால் பெருவிரல் நுனியானது பயங்கரமாக இருப்பதாகும்.

பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம் (1) சூலம் (2) பாசம் (3) உடுக்கை (4) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், கபாலம் (5) அக்நியுடன் கூடிய பாத்திரம் (6) விஸ்மய ஹஸ்தம் (7) கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தம் (8) இவைகளுமிருப்பதாகும். (89)

2 வலது கரத்தில் கஜ ஹஸ்தமும், இடது கரத்தில் வியாள ஹஸ்தமும் (வியாளம்—ஸர்ப்பம்) இருப்பதமாகும்.

பிரம்ஹ ஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியிலிருந்து இடது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலும், இடது நளகையின் நடுவிலும்

‡ கஜஹஸ்தோபமஂ ஹஸ்தஂ ஸவ்யாஸவ்யகதஂ ததா । இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதர்ஶபாட: ।

1 (ஸ்வாமியின்) பெருவிரல் தூக்கியும் அதன் நுனியானது (அவனுடைய உடலில்) அழுந்தப்பட்டுமிருப்பதாகும். என்பது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்திலிருக்கும் பாடம்.

2 கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தமானது வலது கையிலுமிருக்கலாம், அல்லது இடது கையிலுமிருக்கலாம், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

நதமாநம் தசாங்குலம் ஸ்யாத் வாமே கௌரீஸமந்விதம் ।
ஸப்தமம் ந்ருத்தரூபம் ஸ்யாத் ஜகத்து:கவிநாசகம் ॥ ௯௨ ॥

ததைவ ஷட்புஜோபேதமபயம் டமரும் ததா ।
சூலம் ச தக்ஷிணபார்ச்வே து கபாலம் விஸ்மயம் ததா ॥

கஜஹஸ்தோபமம் வாமே ஸூத்ரம் பூர்வவதீரிதம் ।
சதுர்புஜம் த்ரிநேத்ரம் ச ஜடாமகுடமண்டிதம் ॥ ௯௪ ॥

அபயம் டமரும் ஸவ்யே வாமேऽக்நிகஜஹஸ்தகம் ।
அபஸ்மாரம் விநா பீடே வாமம் ச குஞ்சிதம் ஸ்திதம் ॥ ௯௫ ॥

தத்கநிஷ்டாஸ்திதம் பீடே ஸவ்யபாதாக்ரநிஷ்டகம் ।

தொங்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாகும். நதமாநம் (தொய்வு) 10 அங்குலமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருக்கவேண்டும். இது 7வது நிருத்த மூர்த்தியாகும். இது ஸகல ஜகத்தின் துக்கங்களையும் நாசம் செய்துவிடும். (92)

அதே மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையதாக இருந்து, வலது பக்கம் கைகளில் (1) அபயம் (2) உடுக்கை (3) சூலங்களுடனும் இடது பக்கம் கைகளில், (4) கபாலம் (5) விஸ்மய முத்திரை (ஆச்சர்ய முத்திரை) (6) கஜஹஸ்தோபம முத்திரைகளுடனும் இருந்தால், அது 8வது நிருத்தமூர்த்தியாகும். இதன் ஸூத்திரம் முன்போலவேயாகும்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், வலது கைகளில் அபயம், உடுக்கையும், இடது கைகளில், அக்கி, கஜஹஸ்தமும் தரித்து, அபஸ்மாரனின்றி பீடத்தில், வலது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியானது ஒன்பதாவது மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் கால் சிறுவிரல் பீடத்தின் முன்பக்கத்திலிருப்பதாகும். குஞ்சிதபாதத்தையும், பிரம்ஹஸூத்திரத்

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁
𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௯௬ ||

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 || ௯௭ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌥𑌨𑌂
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

தையும் யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். நடராஜ மூர்த்தியானது, இவ்விதமாக 9 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி கங்காதர மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் நிருத்த மூர்த்தி (நடராஜ மூர்த்தி) லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌦𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍(𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾) ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇(𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥ ௧ ॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾(𑌮𑌧𑍍𑌯)𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

அறுபத்தொன்பதாவது படலம்,

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காதரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. கங்காதரமூர்த்தியின் வலது கால் ஊன்றியும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வளைந்தும்) இருக்கவேண்டும்.

மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவிலிருந்து 9 யவை வலது பக்கத்திலுள்ள இடம், வலது நேத்திராந்தம் (கண்ணின் கோடி) வலது நாஸாபுடாந்தம் (வலது மூக்கு துவாரத்தின் ஓரம்) கண்ட மத்தியம், தொப்புளின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், குதிகால்களின் மத்தியம் இந்த இடங்களில் மத்ய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் (வணக்கத்தாலே குறைந்த அளவு) 3 அங்குல

ஜஷ்டாஉபாஂஹூஂ வெ்ராக்ஷஂ தக்ஷ்ஂபம் வாக்ஷிகோணஷர்ழ ।
வஷிக்ஷவெ்ஷ் (ஷிஸ்ருயூஂ அ) ஜடாஸ்பஸஂ வாமெ கூஷ
ஸதாநநழ ॥ ரு ॥

‡ ஊக்ஷிணெ வ௶வ-ஹெஸ்தெஂ து கூஸாெவீஸ்தநாஸ்ரிதழ ।
வாமெந வ௶வ-ஹெஸ்தெந தெவீமாஸிஂஹநஂ க்ஸா ॥ கூ ॥

ஊக்ஷிணெ வரஹஸ்தெ து ஜ(டாஜாஹூவி)வஂயாதழ ।
உஷ்ணீஷாஷுஂ வஉாஸ்ரு தூ வாமெ கருஷயா(ரு)மஂ யுராவழ ॥

தெவஷ்ய வாமபாஸ்வெ து தெவீவ(நி)ஷிதகா(ஸ)நநழ ।
ஷ்வஷிகஂ(ஷாஷ்ஷிதஂ)வாமபாஉஂ து ஊக்ஷிணஂ கூஷிதஂ
ஹவெக ॥ அ ॥

மாகும். காலின் இரு பெருவிரல்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் 3ல் 1 பாகம் இரு குதிகால்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமாகும்.

அவிழ்ந்து தொங்கும் சடையும், இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கிய முகமுமுடையதாகும். (5)

* வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது தேவியின் ஸ்தநத்தின் மீதும், இடது பூர்வஹஸ்தமானது தேவியை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டும் இருக்கவேண்டும். (6)

வலது பக்கம் பரஹஸ்தமானது கங்கையுடன்கூடிய சடையைத் தழுவியும், இடது பரஹஸ்தத்திலுள்ள மானனது உஷ்ணீஷம் வரையிலுயர்த்தப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். (7)

ஸ்வாமியின் முகமானது இடது பக்கத்திலிருக்கும்

---

‡ 6 ஸ்லோகொ உஸ்ரு தவாஷகெ ஊரபூதெ । ஸ்ரூாகாய ஷாஂஹமாயாஉஷதி-விஷயகொ ஹவிதாஉஹதிவெதி விஞ்யூழ ।

* 6வது சுலோகம் பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது. அதன் பொருள் கங்காதர மூர்த்திக்கும் பொருந்துமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

ஸமபங்க(ஸ)ம்யுதம் ஸூத்ரம் கல்பயேத் கல்பவித்தம: |
ப்ரஸார்ய தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வாமஹஸ்தம் து(ஸ)
புஷ்பகம் || ௮ ||

அதவா தக்ஷிணே ஹஸ்தே ப்ரகோஷ்டஸ்ய த்ரிவர்க்கம் |
ச்ரோணிஹஸ்தம் து ஸம்ஸ்தாப்ய ஸ்வப்நஸ்தித இவ க்ரமாத் || ௯ ||

ஸர்வாஹங்காரஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரணஸம்யுதம் |
ஜாஹ்நவீ(ஜாஹ்நவ்யோ) தக்ஷபார்ச்வே து முநிபி:
ஸம்ஸ்துத்யதோ ஹர: ||௧௦||

ஸமாக்யாதம் ஹரஸ்யைதத் ததோ வை த்ரிபுராந்தகம் ||௧௧||

இதி காச்யபசில்பே கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம் நாம
ஏகோநஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

தேவியைபார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகும். தேவியின் இடது பாதம் ஸ்வஸ்திதமாகவும், வலது பாதம் குஞ்சிதமாகவுமிருப்பதாகும். கல்பம (முறைய) றிந்தவன் ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (8½)

அம்பாளுடைய வலதுகை தொங்கவிட்டும் இடதுகை புஷ்பத்தை தரித்துமிருக்கவேண்டும் (9)

அல்லது வலது முன்கையினுடைய த்ரிவர்க்கமானது (3 விரல்கள்) ச்ரோணிதலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வப்னத்திலிருப்பது போன்றதாகும். (?) மூர்த்தியானது அஹங்காரமே உருவெடுத்ததுபோலிருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். (சடையில்) வலது பக்கத்தில் கங்கை இருக்கவேண்டும். (வலது பக்கத்தில் பகீரதன் இருக்கவேண்டும்) மஹர்ஷிகள் துதி செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கங்காதர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
அறுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஸப்ததிதம: படல: ||

த்ரிபுராந்தகமூர்த்திலக்ஷணம் ||

த்ரிபுராந்தகமூர்த்தேஸ்து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)துனா |
த்ரிதா பங்கஸமாத்ரம் வா நதாநதம் யதாக்ரமம் || 1 ||

ஆபங்கம் ஸமபங்கம் ஆபங்கமிதி த்ரிதா |
வஹ்நிவேதேஷு மாத்ரம் மானஹீனம் ஹி கல்பயேத் || 2 ||

பாதாங்குஷ்டத்வயோர்மத்யே ஆயாம(ம்)
ஷோடசாங்குலம் |

ஆபங்கம் தத்விஜாநீயாத் அஷ்டாதசாங்குலம் ஸமம் || 3 ||

விம்சத்யங்குலமாயாமம் அதிபங்கமிதி ஸ்ம்ருதம் |
த்ரிபாகைகமானம் து பார்ஷ்ணேர்மத்யா(ங்)குலம்
பவேத் || 4 ||

எழுபதாவது படலம்

த்ரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணம்

இப்பொழுது த்ரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் என்று மூன்றுவித பங்கங்களாகும். இவைகளின் நதமாநமானது, (உடல் வணங்கியிருப்பதனால் குறையும் அளவு) முறையே 3, 4, 5 அங்குலங்களாகும். இவ்விதமாக உயரத்தில் குறைந்திருக்கும்படி பிரதிமைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

கால்களின் பெருவிரல்கள் இரண்டிற்கும் நடுவில் 16 அங்குலம் ஒதுக்கமுள்ளதாக இருப்பது ஆபங்கமாகும். 18 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது ஸமபங்கமாகும். 20 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது அதிபங்கமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கும் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவுகளில் 3ல் 1 பாகமானது குதிகால்களின் மத்தியின் அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

உஷ்ணீஷஸ்ய வாமபார்ச்வே து நேத்ராந்தே தஸ்ய புடாந்தகே ।
ஹநோர்வாமே ஸமாஸ்யஸ்ய தக்ஷிணஸ்தநயோர்வாமகே ॥ ௫ ॥

நாபேர்தக்ஷிணபார்ச்வே து வாமோரோர்மத்ய(ஸ்ய)
பார்ச்வகே ।
தக்ஷிணாங்க்ரேஸ்து பார்ஷ்ணேஸ்து வாமபார்ச்வே து
லம்பயேத் ॥ ௬ ॥

பூர்வம் ஸூத்ரமபாங்காக்யம் ஸமபங்கமத: ச்ருணு ।
லலாடமத்யே நாஸாக்ரே பாதயோ: பார்ஷ்ணிமத்யமே ॥ ௭ ॥

லம்பயேத்பூர்வஸூத்ரம் து அந்தரம் து
வக்ஷ்யாம்யஹம் ।
தஸ்ய ஸூத்ரஸ்ய பார்ச்வே து ஹிக்காஸூத்ரம்(மத்யம்)
ஏகாம்சமுச்யதே ॥ ௮ ॥

அர்த்தாம்சம் து தஸ்ய ஸூத்ரஸ்ய வாமே ஹ்ருதய மத்யமே ।

உஷ்ணீஷத்திற்கு இடது பக்கம், இடது கண்ணின் ஓரம், இடது நாஸியின் ஓரம், முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தனத்தின் இடது பக்கம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நடு நெற்றி, நாஸியின் நுனி, குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி இந்த ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவைக் கூறுகிறேன். (7½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் ஹிருதய மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் ½ அங்

[1] 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௰॥

𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 (𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍) 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ ௰௧ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 (𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 [2] 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௰௨ ॥

குலமாகும். [3] அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் மேட்ர மூல மத்தியமானது 4 அங்குலமாகும், அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 12 யவைபாகும். இது, ஸமபங்க ஸூத்ரத்திற்கு கூறப்பட்ட லக்ஷணமாகும் இனி அதிபங்க லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (10½)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் நேத்திராந்தம் புடாந்தம், இந்த இடங்களிலும், மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலிருக்குமிடத்

---

1 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑌾𑌠𑌃 ॥

2 𑌅𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍀𑌨𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

3 அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியமும், மேட்ர மத்தியமும் 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் ½ அங்குலமாகும். என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

தக்ஷமேட்ரம்(ட்ராத்)வாமஜாநுகு‡ல்பஸூத்ரம் விநிக்ஷிபேத் |
வாமாம்ஸ்ரவணயோர்மத்யே து வாமஸ்ய(ஸ்யா)ஸ்யஸூத்ரம்
ப்ரலம்பயேத் || ௧௩ ||

ஸ்ப்ருஷ்டம் ஶ்லிஷ்டம் நிம்னம் ச பாதா(தாம்)ந்தஸ்தாநகோதிதம்
(லிதம்) |
ஏவம் த்ரிபங்கஸூத்ரேஷு ஸம்மிஶ்ரம் து ந
காரயேத் || ௧௪ ||

உத்தமம் த்வதிபங்கம் ஸ்யாத் ஸமபங்கம் து மத்யமம் |
ஆபங்கமதமம் ப்ரோக்தம் த்ரிபுராந்தகமூர்த்திஷு || ௧௫ ||

தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம்(ஸுஸ்திதம்)பாதம் வாமபாதம் து
குஞ்சிதம் |

திலும், நாபி மத்தியத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் *3 அங்குல ஒதுக்கத்திலும், ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்காலின் ஒதுக்கம் ½ அங்குலமிருக்குமிடத்திலும், இடது குதிகாலின் வலது பக்கத்திலும், பார்சுவ (மத்திய) ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (13)

(மத்தியஸூத்திரமானது அங்கத்தை)தொட்டிருப்பது பதிந்திருப்பது, ஒதுக்கம், இவைகள் பாதாந்தமாக ஸ்தாநகபிம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் த்ரிபங்க (மூன்றுவித) ஸூத்திரங்களில், (ஒரு ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட லக்ஷணத்துடன் மற்ெறாரு ஸூத்திர லக்ஷணத்தைச் சேர்த்து) ஸம்மிச்ரமாக (கலப்பாக) பிம்பங்களைக் கற்பிக்கக்கூடாது. (14)

த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துடனிருப்பது உத்தமமாகும். ஸமபங்கமாக இருப்பது மத்யம

‡ பார்ஷ்ணிஸூத்ரமிதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட: |

* நாபி மத்தியம் 2 அங்குலம் முழங்கால் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌬𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ||

𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍 |
𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ||

𑌮𑍁𑌖𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍
(𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂) |

𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌕𑌮𑍍 ||௫௬||

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 |
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ||

𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌵(𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰)𑌯𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌤𑌤𑌃 |

மாகும். ஆபங்கமாக இருப்பது அதமமாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலதுகால் ஸ்வஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் பூர்வ ஹஸ்தமானது, நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது ஸிம்ஹகர்ண ஹஸ்தமாகவும், பாணத்தின் நடுவைப் பிடித்தும் இருக்கவேண்டும். கையிலிருக்கும் பாணத்தின் நீளமானது 7×3=21 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவேசனுன பரமேசுவரனுடைய கையி லிருக்கும் பாணத்தின் பருமனானது, சிறுவிரல் பிரமாண மாகும். அதன் முகமானது, 5 அங்குலம் உயரமும் 5 அங்குல அகலமும் உள்ளதாகும். அதன் அடித்தடமானது முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் (முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அதிகமாக அகண்டு இருக்கவேண்டும்.)

தநுஸ்ஸை (வில்லை) ப்பிடித்திருக்கும் இடது

வ௱ணேஂஷீூ நாஹம் ஸ்யாக் †ஜயாமா௦ந கூரமன
கா௱௱ || ௨௧ ||

ஜந்௦ ஜயாஂமாஂ௦ம்(ஶ்ரீ)வாஸம் வந்தவணே
(வந்தம் வண)வி௫ிந்தழ |

ஸாணநாஹதி ஹாமௌகம் ரஜ்ஜுநாஹம் த தஞ்ஜநா ||

யந்தீவேஷஹாமெ த ஸவ்ராஂரம் ரஜ்ஜுதீவகழ |

தழ்வஸ்யாநகமும் த யநவக்௦ஷாஹாநதழ ||

கையானது, கக்ஷாந்தமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். வில்லை பிடித்து ஊன்றியிருப்பதனாலே அது, 1, 2, அல்லது 3 அங்குலம் வணங்கியிருப்பதுமாகும்.

வில்லின் உயரமானது, 100 அங்குலமாகும். 5, 7, அல்லது 9 அங்குலம் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருப்பதுமாகும். எனவே கையிலேந்திய வில்லின் உயரம் 9 (7) விதமாகும். வில்லின் பருமனானது நிறைந்த முஷ்டியளவாகும். * வில்லின் அடியும் நுனியும் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (21)

வில்லின் நுனியானது 3 அங்குலம் (நடு விரலின்) அகலம் இருக்கவேண்டும். (வில்லானது) வட்டவடிவமாகவும் விசித்திரமாக வர்ணம் தீட்டப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். நூல் கயிற்றாலாகிய நாண்கயிறானது, பாணத்தின் பருமனில் 3ல் 1 பங்கு பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். வில்லின் வளைவானது, அதன் நீளத்

---

†ஜயாதாமாஂ௦ க்ரமாக் கூரமம் | இதி ஸாஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதுகா பாட: |

* வில்லானது. நடுவிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் இருக்கும் பாடம்.

த்ரிவக்ர ஸஹிதம் சாபம் பாலசந்த்ராக்ருதிரேவ வா |
யதாகாராக்ருதிரேவம் ஸ்யாத் லோஹஜம் தாருஜம் து வா ||

கர்தரீமுத்ரஹஸ்தௌ து டங்ககருஷ்ணம்ருகான்விதௌ |
டங்கம் தக்ஷிணஹஸ்தே து வாமஹஸ்தே ம்ருகோ யுத: ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் |
ப்ரவாளஸத்ருசப்ரக்யம் வாமே கௌரீஸமாயுதம் ||உசு||

த்ரிபுராந்தகமூர்த்தி ஸ்யாத் ப்ரதமம் லக்ஷணம் ஸ்ம்ருதம் |
தேவஸ்ய வாமபாதம் து அபஸ்மாரோபரி ஸ்திதம் || உஎ ||

சேஷம் ப்ராகிவ கர்தவ்யம் த்விதீயம் லக்ஷணம் பவேத் |
ஸுஸ்திதம் வாமபாதம் து தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் பவேத் ||

திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். வில்லானது, 3 வளைவுகளுள்ளதாகவோ, பாலசந்திர வடிவத்தைப் போலவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தநுஸ்ஸின் உருவமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வில்லானது, லோஹத்திஞலோ, மரத்திஞலோ செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். (24)

கர்தரீ மூத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்களில், மழுவும் மானுமிருக்கவேண்டும். வலதுகையில் மழுவும், இடதுகையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (25)

சடைமுடி தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பவழ நிறமுடையவராக, இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்தியானது, முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியாகும்.

ஸ்வாமியின் இடது காலானது அபஸ்மாரன் மேலே வைக்கப்பட்டு, மற்ற லக்ஷணங்கள் முன் கூறியதுபோலவே இருப்பது இரண்டாவது மூர்த்தியாகும்.

இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருந்து, மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்

ஶேஷம் ப்ராகிவ கர்தவ்யம் *ஸூத்ராஶ்ரிதபார்ஶ்வகே |
த்ருதீயம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் அத துர்யம் லக்ஷணம் ஶ்ருணு ||

தச்சைவ வாமபாதம் து அபஸ்மாரோபரிஸ்திதே |
ஶேஷம் ப்ராகிவ கர்தவ்யம் அத துர்யம் லக்ஷணம் ஹி தத் ||

†கடிஸ்த பாணயுதோ ஹஸ்தோ மத்யதோ வா ஷடங்குலம் |
தத்வா சதுர்தஶம் த்ரயோதஶம் வா த்வாதஶம் ஏகாதஶாங்குலம்
து வா || ௩௧ ||

ஸாந்தராத்ராங்குலம் வாம ஊர்த்வஸ்தம் ஸவ்யஹஸ்தகம் |

பக்கப்போலவே இருப்பது மூன்றாவது மூர்த்தியாகும். ஸூத்திரமானது மறு பக்கத்திலிருப்பதாகும்.¶ மூன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (29)

அந்த மூர்த்தியானது இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, மற்ற லக்ஷணங்களில் முன்கூறியது போலவே இருந்தால் அது நான்காவது மூர்த்தியாகும். (30)

§ இடுப்பிலிருக்கும் பாணஹஸ்தத்தில் மத்தியரேகையானது (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து பாணஹஸ்தம் வரையில் ஒதுக்கம்) 16, 15, 14 13, 12, அல்லது 11 அங்குல

---

*ஸூத்ரம் திக்பார்ஶ்வத: இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த மாத்ருகாபாட: | ஸூத்ரம் ஸ்திதபார்ஶ்வகே இதி பாடே ஸாத்வீதி பாதி |

†கடிஸ்தம் பாணஹஸ்தம் து மத்யஸூத்ராத் ஷடங்குலாத் |
பஞ்சதஶசதுர்தஶம் இதி பாடே ஸமீசீனமிதி பாதி |

¶ ஸூத்திரமானது மயிரை அடுத்து இருப்பதாகும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

§ இடுப்பு மட்டமான பாணஹஸ்தமானது மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

கக்ஷாதநுர்ய-கோஹ-ர(ரே ஹ)ஸ்தே மணிபந்தாந்தரம்
தயா || ௩௨ ||

தச்சுரே ஹ்ருதயாந்தோ-ஷாஹஸ்தழ் |
ஸகவித்ர அந்தவணுதம் தநோ ஙதம் தவா || ௩௩ ||

ஸவெ-ஷாஜவி ஸாஜாந்யம் அந்தரம் கயிதம் உதழ |
தஷெ(ஷெ)வ வவெ-ஹஸ்தே அள கடகள ஹ்ருதய
ஸ்தள (யாஜுகள) || ௩௪ ||

வாமம் தக்ஷிணஹஸ்தேம் அ க்ரோதயோசவழ |
பாணமூலயுதம் ஸவ்யம் *வாமம் பாணாமுகம் உதழ ||

வாஹஸ்தே தக்ஷிணே டங்கம் யநூம்ஷி(யநூஷாஸ)
வாமஹஸ்தகெ |

மாகும் என்று இந்த அளவானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தநுஸ்ஸைப்பற்றியிருக்கும் இடது கையில், கக்ஷத்திலிருந்து மணிபந்தம் (மணிக்கட்டு)வரையிலுள்ள ஓதுக்கமும் அவ்விதமே (16, 15, 14, 13, 12, அல்லது 11 அங்குலம்) ஆகும். அந்த இடது கையின் முழங்கையானது, ஹிருதயம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது அந்தவிடத்திலிருந்து 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் தணிந்திருப்பதுமாகும். இந்த லக்ஷணமானது திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். (33½)

அதேபோல, கடக ஹஸ்தமான பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் ஹிருதயாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகள் முறையே மேல்நோக்கியும் கீழ்நோக்கியுமிருக்க வேண்டும்.

வலது கையானது பாணத்தின் அடியைப்பற்றியிருப்ப

---

*வாமம் தநுர்மூலம் | இதி வாசெ பாவஸ்திதி பாதி|

ஸவ்யே பாணௌ ம்ருகம் சைவ (ம்ருகமேவா)ப வாமே
கௌரீஸஹாயகம் ॥ ௬௬ ॥

அபஸ்மாரம் விநா பாதம் நதஸூத்ரம் ச
பூர்வவத் ।
ஏவம் சதுர்ப்புஜோபேதா மூர்த்தய: பஞ்சவிதா
ஸ்ம்ருதா: ॥ ௬௭ ॥

அதிபங்கம் நதோபேதமஷ்டஹஸ்தஸமன்விதம் ।
†பாணம் ச பரசும் கட்கம் வஜ்ரம் சைவ தக்ஷிணே கரே ॥
தநுர்விஸ்மயம் கேடம் ம்ருகம் ஹஸ்தம் ததைவ ச ।

தாகும். இடது கையானது வில்லின் நுனியைப்பற்றியிருப்பதாகும். பரஹஸ்தங்களில், வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் வில்லுமிருப்பதாகும். வலது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மானிருப்பதுமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருப்பதாகும்.

காலானது அபஸ்மாரன் இல்லாமல் இருப்பதாகும். நதமானமும் பூர்வ ஸூத்திரமும் முன்பு கூறியதுபோலவே யாகும். இவ்விதமாக சதுர்புஜத்து(4 கைகளு)டன் கூடிய திரிபுராந்தக மூர்த்தியானது 5 விதமாகும். (67)

அதிபங்கத்திற்குரிய நதமானத்துடன் 8 கைகளுடன் கூடியது மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கம் கைகளில், பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, * பாணம், மழு, கத்தி, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கத்தில் பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, வில்லு, விஸ்மய

---

†பாணம் வஜ்ரம் ச கட்கம் பரசு: தக்ஷிணே கரே । இதி பாடோ யுக்த இதி பாதி ।

* பாணம். வஜ்ரம், கத்தி, மழு இவைகள் என்று இருப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

பாதஹஸ்தஸ்திதம் க்யாதம் பாதஹஸ்தாக்ஷ கராங்கயோ:(யதா
க்ரமம்) || ௩௯ ||

யதாரோஹம் ததா ரம்யம் கல்பயேத் கௌரீஸம்யுதம் |
ஷஷ்டம் சைவ ஸமாக்யாதம் ஸப்தமம் சாத வக்ஷ்யதே || ௪0 ||

பாணம் சக்ரம் ததா ஶூலம் டங்கம் வஜ்ரம் ச தக்ஷிணே |
தனு: கட்கம் ததா ஸூசிம் விஸ்மயம் கேடகம் ததா || ௪௧ ||

பாதே முகுலம் க்யாதததிஹம் ரதோபரி |
தஸ்யைவ தக்ஷிணம் ஜானு பாதோபரி நியாபயேத் || ௪௨ ||

ஹஸ்தம், கேடயம், இவைகளும் இருக்கவேண்டும். ஆயுதங்களின் உயரம் முதலியவைகளை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் இந்த மூர்த்தியை கௌரீ ஸஹிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆறாவது மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஏழாவது மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (40)

இந்த மூர்த்தியானது 10 கைகளுடையதாகும். வலது பக்கம் கைகளில், பாணம், சக்கிராயுதம், சூலாயுதம், மழு, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கம் கைகளில், வில்லு, கத்தி, ஸூசீஹஸ்தம், விஸ்மயஹஸ்தம், கேடயம் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகும். அவ்விதமே, ரதத்தின் மேல்த்தலத்தில் முதலில் இடது காலை வைத்து, அதன் மேலே வலது முழங்காலை வைக்கவேண்டும். * (42)

---

* இந்த மூர்த்தியானது ரதத்தில் உட்கார்ந்து அதன் பீடத்தில் இடது காலை குத்திட்டு வைத்துக்கொண்டு இடது முழங்காலின் மேலே வலது முழங்காலை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மூர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. இங்கு முகுளம் என்பது ரதத்தில் ஸாரதி உட்காருவதற்கான முன்தட்டு என்றும் கயிறு என்பது வாகனத்தின் மூக்குக்கயிறு என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது.

[illegible] ॥ ௪௪ ॥

[illegible] ॥

ரதமானது முகுளத்துடனிருக்கவேண்டும். முகுளமானது கயிற்றினாலே மூடப்பட்டு அல்லது சுற்றப்பட்டு இருக்கவேண்டும். (43)

முகுளத்தின் மத்தியில், 4 முகங்களுடனும், 4 கைகளுடனும், பிரம்ஹதேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹதேவரின் வலது கைகளில், வேணு தண்டமும் (மூங்கில் தடியும்) கமண்டலமும் இருக்கவேண்டும். இடது கைகளில் குண்டிகையும், (கிண்டி) பத்மபாசமும் இருக்கவேண்டும். ரதத்தின் முகுளத்திற்குக் கீழே வெளுப்பு நிறமான விருஷபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (45)

ரதத்தை முன்பு கூறியுள்ள முறையுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக 8 (7) விதமான திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

திரிபுராந்தகமூர்த்தியானவர், பவழம்போன்ற நிறமும், ஸத்வமும் ராஜஸமும் கலந்த குணமும் உடையவராவார்.

தஸ்ய வாமே ஸ்திதாம் தேவீம் பூர்வோக்தவிதினா சரேத் |
ஸாமான்யலக்ஷணம் கார்யம் (ப்ரோக்தம்) த்ரிபுராந்தக
மூர்த்தின: || ௪௮ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே த்ரிபுராந்தகமூர்த்திலக்ஷணம்
நாம ஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பவராவார். ஒரு முகமும் மூன்று கண்களுமுடையவராவார்.

அவருடைய இடது பக்கத்திலிருக்கும் உமா தேவியை, முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும் விதியின்படி கல்பிக்கவேண்டும். திரிபுராந்தக மூர்த்திக்கு, இவ்விதம் பொதுவாக, லக்ஷணங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது) (48)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபதாவது படலம் முற்றும்.

॥ अथैकसप्ततितमः पटलः ॥

कल्याणसुन्दरमूर्तिलक्षणम् ॥

अथ कल्याणमूर्तेस्तु लक्षणं वक्ष्यतेऽधुना ।
ललाटमध्यमे तु वामनेत्रावसानके ॥ १ ॥

वामनासापुटान्ते च हिक्कामध्ये च लम्बयेत्
(तथैव च) ।
दक्षिणं(णे) नाभिमध्ये(ध्यात्) तु वेदवह्नि
(वेदवह्न्य)ङ्गुलं भवेत् ॥ २ ॥

स्थिताङ्घ्रिमणिबन्धस्य मध्यसूत्रं प्रलम्ब
येत् ।
अन्तरं नतमानं च समभङ्गं यथा तथा ॥ ३ ॥

सुस्थितं वामपादं तु दक्षिणं कुञ्चितं भवेत् ।
दक्षिणं देवहस्तं तु देवीदक्षिणहस्तयोः ॥ ४ ॥

எழுபத்தோன்றுவது படலம்.

கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது கல்யாண ஸுந்தரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்திக்கு மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவின் இடது பக்கம், இடது கண்கோடி, இடது நாஸாபுடாந்தம் (இடது மூக்கு துவாரத்தை ஒட்டிய இடம்) நடுக்கழுத்து, நாபிமத்தியத்திற்கு வலது பக்கத்தில் 4, அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் இடையிலுள்ள ஒதுக்கமும் நதமானமும் ஸமபங்க லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (3)

பரமேசுவரனுடைய இடது கால் ஊன்றியும் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலது பக்கம்

பூர்வம் வாமஹஸ்தேன து பூர்வஹஸ்தம் ஸ்ரியோர்த்வயா |
தக்ஷிணே பரஶும் ஸ்யாத் வாமே க்ருஷ்ணம்ருகம் ததா || ௫ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தஃ ஸர்வாபரணபூஷிதஃ |
தேவஃ ப்ரவாளவர்ணாபஃ பார்ஶ்வே தஸ்ய விஶேஷதஃ ||

ஸவ்யே ஶ்யாமநிபா தேவீ ப்ராகுக்தமானஸம்யுதா |
உத்பலம் வாமஹஸ்தே து ததா தக்ஷிணஹஸ்தகம் || ௭ ||

பரமேஶ்வரேண ஸம்க்ருஹ்ய லஜ்ஜாஸம்பந்நஶோபிதம் |
*பார்வத்யஷ்டோத்தமம் ப்ரோக்தம் ஸர்வாபரண
பூஷிதம் || ௮ ||

†ஹஸ்தாப்யாம் ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்தத்ர ப்ரணயேத்தஸ்ய கம்பிதம் |

பூர்வஹஸ்தமானது, கௌரீதேவியின் வலது கையைப் பிடித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது வரதஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தங்கள் இரண்டுகளில் வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (5)

கல்யாண ஸுந்தரர், ஜடாமகுடம் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸ்வாமியானவர் பவழம்போன்ற நிறமுடையவராவார். ஸ்வாமியின் (வலது) பக்கத்தில், பயிர்ப்பச்சை நிறமான மேனியுடன் பார்வதீ தேவியானவள் இருக்கவேண்டும். தேவியின் அளவுகள் யாவும் முன்பு கூறியுள்ளது போலவேயாகும். தேவியின் இடது கையில் நீலோத்பலமிருக்கவேண்டும். வலது கையானது பரமேசுவரனுலே பிடிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அம்பாள், நாணத்துடனிருக்க

*வைவாஹிகவேஷயுக்தம் இதி வா பாடோ ஹஸ்தலிகிதே |

†ஹஸ்தஸ்தம் ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்தேவ்யாஃ ப்ரணயேத்தஸ்ய கம்பிதம் | இதி வா பாடோ ஹஸ்தலிகிதே |

தெவாஶ்ச காயெக் கல்யாணெ வைவாஹிக வெஷாவதீ ||

ப்ரஹ்மாவெ விஷ்ணுகலீஶாஞ்ஞ வ்ருஜெயவைஹோதயம் ஹவெத் |
அதஹ்ஸ்தம் அதஹ்ஸ்தம் லவ்ய ஹ்ரஸ்வ மஹோக்ஷிதழ |ஙி||

கல்பிகா ஆகெதாஞு அ வாஹெ கதெல வரெ |
*ஸ்ருக் ஸ்ருவள வஸவ்ய ஹஸ்தெள தஸ்ய ருதெ வாமெ
தரெ கமண்டலு || ஙெ ||

வேண்டும். பார்வதீதேவி, விவாஹத்திற்குரிய வேஷத்துடன் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

உமாதேவியின் கையைப்பற்றியிருக்கும் பரமேசுவரனுடைய கையானது, உமாதேவியின் கடிபாகத்தைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (கையைப்பற்றியிருக்கும் கையானது இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும்.) $(8\frac{1}{4})$

பரமேசுவரனுடைய முன்பக்கத்தில், பிரம்ஹதேவர், அக்கினி குண்டத்தில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். (ஹோமம் செய்துகொண்டிருப்பதுபோல கல்பிக்கவேண்டும்.) பிரம்ஹாவின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய ஸ்தநமட்டமான அளவாகும். பிரம்ஹாவானவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

பிரம்ஹாவின் பரகரங்களில், இடது கையில் கிண்டியும், வலது கையில் ஜபமாலையுமிருக்கவேண்டும். பூர்வ ஹஸ்தங்களில், வலது கையில் ஸ்ருக்கும், இடது கையில் ஸ்ருவமும் இருக்கவேண்டும். (ஸ்ருக்கு - சிறிய கரண்டி முட்டையைப்போல மரத்திலே செய்யப்பட்டது.

*தக்ஷிணம் வாமஹஸ்தம் தஸ்ய தவாஹ்கரஃ கமண்டலு |
இதி ஜாதி தவஹ்ஸ்கவாரஃ |
தக்ஷிணெ வாமஹஸ்தெ தஸ்ய ஸ்ருக்ஸ்ருவம் வாஹ
ஹஸ்தெ இதி வாமெந ஹவிதவ்யமிதி ஹாதி |

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍌 (𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑍌) 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍌 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ ௧௨ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌹𑍋𑌮𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾 (𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾) 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑌿𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑍋𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑌂 (𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌤𑌂) 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌵𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍇 𑌕𑌰𑍇 ॥

*𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌮𑌿𑌧𑌾𑌵𑌪𑌿 ।

ஸ்ருவம்—சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுரமாகக் கரண்டிபோலே மரத்திஞலே செய்யப்பட்டது. இவ்விரண்டும் ஹோமம் செய்வதற்கு ஸாதநமானவைகள்.)

பிரம்ஹதேவர், வடக்குமுகமாக, பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்தவடிவமாக இருக்கவேண்டும்

பார்வதியும் பரமேசுவரனும் கிழக்குமுகமாக இருக்கவேண்டும். பார்வதீதேவியார், பரமசிவனுக்கு வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். (12)

விஷ்ணுவானவர், அக்நிகுண்டத்திற்கு வடபக்கத்திலிருக்கவேண்டும். அவருடைய உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாபி மட்டமாக இருப்பது உத்தமமாகும் ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். (13)

இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியத்திலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய விஷ்ணுவின் உயரமானது 9வித மாகும். மஹாவிஷ்ணுவின் உடலின் நிறமானது, கருப்பு நிறமாகும். அவருடைய பரகரங்களில் சங்கும் சக்கரமும் இருக்கவேண்டும். (14)

---

*𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

ஸம்ப்ரூஹ்ய வாமெ ஹஸ்தெ ஸ்வ தீர்த்தோதகவர்த்மநா ||

அநாதிகோத்ரஸம்பூதஸ்ரீஸம்போ பரமேஸ்வர |
ஸுத்தகோத்ராம் மயாத்ய தெவெ தாஸ்யாமி தாஸ்யஹம் || ௬௬ ||

உத்யுக்தோ வாமெ ஹஸ்தெ ஸ்ருத்தோதகம் ஹரி: |
ஸஹோகைபம்ஹெதெ ஸவிஷ்ணுரமணாதய: || ௬௭ ||

ஐஷயபெஸ்வ மருவர்க: ஸப்தமாத்ரா)ஸ் ஸமெதவதா: |
ததக(தத்ர)ஹஸ்தெஷுரோவெதா ஹ்ருதயெஷுஞ்ஜலிப்யதா: ||

ஸம்ஹ்ருத(ஸம்வருணை)ஸமஸ்தொவெதா: ஸகீக்ஷ்ய
வரிதஃ ஸ்திதா: |

பூர்வஹஸ்தங்களில் இடது கையில் தங்கக்கலசத்தை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையில் தாரையாக விழும் ஜலத்தோடுகூட, கோத்திரம் சொல்லுவதற்கில்லாமல் அநாதியாகத்தோன்றிய ஹே சம்போ! ஹே பரமேசுவர! ஆதிகோத்திரத்திலுதித்த உமை என்னும் கௌரீதேவியை, இப்பொழுது, தங்களுக்கு கந்யகாதாநம் செய்து கொடுக்கின்றேன், என்று சொல்லி, மஹாவிஷ்ணுவானவர், பரமேசுவரனுடைய வலது கையில் சுத்த தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். *(சுத்த தீர்த்தத்தை விடும்பாவனையில் மூர்த்தியானது கல்பிக்கப்படவேண்டும்.)* (16½)

எட்டு திக்குகளின் அதிபர்கள், வித்தியாதரர்கள் யக்ஷர்கள் முதலியவர்கள், மஹர்ஷிகள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், *(ஸப்தமாதாக்கள்)* தேவர்கள், ஆகிய எல்லோரும், பக்தியுடன் மார்பில் கைகூப்பி வைத்துக்கொண்டு, நிறைந்த மனதுடன் கூடியவர்களாக, பார்வதி பரமேசுவர விவாஹ வைபவத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். *(பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோலக்கல்பிக்க*

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌤𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌏𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

வேண்டும்) இவ்விதமாகக் கல்யாணஸுந்தரேச மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (19)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கல்யாண ஸுந்தரேசுவரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும் எழுபத்தோன்றுவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌅𑌥𑌾𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌵𑍃𑌷𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

எழுபத்திரண்டாவது படலம்

அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையது, 4 கைகளுடையது, 2 கைகளுடையது என்று மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஸமபங்க லக்ஷணமுடைய ஸ்தாநக மூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டபடியே நதமாநம் முதலியவைகளைக்கொள்ள வேண்டும். வலதுகால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் சரீரத்தில் இடதுபாதி பார்வதீதேவியின் வடிவத்துடனும், வலதுபாதி பரமேசுவர வடிவத்துடனும் இருக்கவேண்டும்.

ஷட்புஜ (6 கைகளுடைய) மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம், மழு, தீச்சுடர் இவைகளிருக்க வேண்டும். இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில் ஒரு கையின் (பூர்வஹஸ்தத்தின்) முழங்கையானது விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்ற இரு

த்விபுஜே வரதம் ஸவ்யம் வாமஹஸ்தம் து பத்மயுக் ।
ஶிவஸ்யாபரணம் ஸவ்யே வாமே ஸ்த்ரீபூஷணான்விதம் ॥௫॥

வக்ஷகம் (வக்ஷஃஸ்தலம்) தக்ஷிணே பார்ஶ்வே வாமே
ஸ்த்ரீணாம் பயோதரம் ।
அதவா குஞ்சிதம் ஸவ்யம் பாதம் வாமம் து ஸுஸ்திதம் ॥

ஸவ்யம் பரஶுயுதம் ஹஸ்தம் வாமம் பத்மகரம் ததா ।
வரதம் தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் தத்வ்ருஷஶிரஸி ஸ்திதம் ॥ ௭ ॥

கபாலம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பிதம் ।

கைகளில் ஒரு கை கடக ஹஸ்தமாகவும் மறுகை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். (4)

இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியின் வலது கை வரத ஹஸ்தமாகவும் இடது கை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கத்தில் பரமேசுவரனுக்குரிய ஆபரணங்களும் இடது பக்கத்தில் பார்வதீ தேவிக்குரிய ஆபரணங்களும் அணிந்திருக்கவேண்டும். (5)

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் வலது மார்பு புருஷ வடிவமாகவும், இடது மார்பு ஸ்திரீகளுடையதுபோல ஸ்தந பாரத்துடனுமிருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருப்பதுமாகும். (6)

(இந்த மூர்த்தியானது சதுர்புஜ-4 கைகளுடைய மூர்த்தியாக இருந்தால்) வலது ஹஸ்தங்களில் சூலமும் வரதமும் இருக்கவேண்டும். இடது ஹஸ்தங்கள், புஷ்ப ஹஸ்தமாகவும் விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (7)

(இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியானால்) வலதுகை கபாலத்துடனும், இடது கை தொங்கவிடப்பட்டுமிருக்க

தக்ஷிணே ரௌத்ரத்ருஷ்டி: ஸ்யாத் வாமே வாமாக்ஷ்ணி து
ஶீதத்ருக் ॥ ௮ ॥

துகூலம் ஶ்வேதவர்ணாட்யம் ஸவ்யம்(வ்யே) மத்யோரு
காந்தகம்(கே) ।
வாமம் ஸங்க்ஷேபத: ப்ரோக்தம் அர்த்தநாரீஶ்வரம் பரம் ॥ ௯ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே அர்த்தநாரீஶ்வரலக்ஷணம் நாம
த்விஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

வேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள கண்ணனது குரூரமான பார்வையுடையதாகவும், இடது பக்கத்திலுள்ள கண்ணனது குளிர்ச்சியான பார்வையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (8)

இடையில் கட்டியிருக்கும் வெண்பட்டாடையானது வலது பக்கத்தில் நடுத்துடை வரையிலும் இருக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் கணுக்கால் முண்டு வரையிலும் இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

காசியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில்
அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணமெனப்படும்
எழுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்

|| அத த்ரிஸப்ததிதம: படல: ||

கஜஸம்ஹார மூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண கஜஹாரமூர்த்திலக்ஷணம் |
லலாடமத்யே நாஸாக்ரே வாமே து ஸ்தநமத்யத: || ௧ ||

நாபிபிண்டமத்யாத்து பூர்வஸூத்ரம் ப்ரஸாரயேத் |
தத்ஸூத்ராத் தக்ஷிணே வாமே(ம)பாதபார்ஷ்ணிர்விநாம
மிதம் || ௨ ||

ஸாஷ்டத்ரிம்ஶதிமாத்ரம் வா ஷட்த்ரிம்ஶந்மாத்ரம் து வா |
தத்ஸூத்ராத் வாமத: ஸவ்ய பாதாங்குஷ்டாந்தரம் மிதம் ||

ஏகவிம்ஶதிமாத்ரம் வா ஏகோநவிம்ஶமேவ வா |
அஷ்டஹஸ்தம் வா சதுர்ஹஸ்தம் ஸர்வாபரணஸம்யுதம் ||௪||

எழுபத்திமூன்றுவது படலம்

கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லலாட மத்தியம், நாஸாக்கிரம், ஸ்தநமத்தியத்திற்கு இடது பக்கம், நுபிபிண்டமத்யம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரமானது தொங்கவேண்டும் அதற்கு வலது பக்கத்தில் இடது குதிகாலின் ஒதுக்கம் 38 அல்லது 36 அங்குலமாகும். (2½)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில், வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 21, அல்லது 19 அங்குலமாகும். (3¼)

இந்த மூர்த்தியானது 8 கைகளுடனுவது, 4 கைகளுடனுவது இருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும். (4)

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 ॥௫॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌡𑌮𑌰𑍁𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ ௬ ॥

𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌰𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌜𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌜𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௮॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌗𑌜𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।

சதுர்புஜ மூர்த்தியாக இருந்தால், அதன் வலது கரங்களில் பாசமும், யானைத்தோலுமிருக்கவேண்டும். இடது கைகளில், யானையின் தந்தமும் யானையின் தோலுமிருக்க வேண்டும். சதுர்புஜ மூர்த்தியானது இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

வலது பக்கம் 4 கைகளில், சூலம், உடுக்கை, பாசம், கஜசர்ம, இவைகளும், இடது பக்கம் 4 கைகளில், யானையின் தந்தம், கபாலம், கஜசர்ம, விஸ்மயஹஸ்தம், இவைகளுமிருக்கவேண்டும். (7)

பரமேசுவரனுடைய இடது காலுக்குக் கீழே யானையின் மஸ்தகத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். மகுடத்திற்குமேலே யானையின் வாலைக் காட்டவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் யானையின் கால்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். அதுபோக பாக்கியுள்ள யானையின் தோலை, பிரபாமண்டலம்போலக் கல்பிக்கவேண்டும். (9)

கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள

கபாலம் கேடகம் கட்கம் கஜசர்ம ச வாமகே ॥ ௧௦ ॥

லலாட(டே)ஸ்ய நாஸாக்ரம்(க்ரே) தக்ஷிணஸ்தந மத்யம(மே) ।

ஸவ்யபீடஸ்ய மத்யம்(த்யே) து லம்பயேத் ப்ரஹ்மஸூத்ரகம் ॥ ௧௧ ॥

ஸ்வஸ்திதம் வாமபாதம் து கஜஸ்ய மஸ்தகோபரி ।
உத்க்ஷிப்தம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமோத்குடிகம் பவேத் ॥ ௧௨ ॥

ததங்க்ரிபார்ஷ்ண்யோ: ஸ்பிக்பிண்டாந்தம் ஔந்நத்யம் சதுரங்குலம் ।

தஜ்ஜாநுவாமகக்ஷஸ்ய மத்ய(த்யே)ஸூத்ரஸமம் நயேத் ॥

ஏவம் து விதிவத் க்ருத்வா கஜஸம்ஹாரமூர்த்திருச்யதே ।

---

4 கைகளில், சூலம், கத்தி, கஜசர்ம, கஜச்ருங்கம் (தந்தம்) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளில், கபாலம், கேடயம், கத்தி, கஜசர்ம, இவைகளும் இருப்பதுமாகும்

லலாடமத்தியம், நாஸாக்ரம், வலது ஸ்தநமத்தியம், வலது பீடமத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (11)

பரமேசுவரனுடைய இடது பாதமானது, யானை மஸ்தகத்தின்மீது ஸுஸ்திதமாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வலது காலானது தூக்கியிருக்கவேண்டும். இடது பாதமானது உத்குடிகமாக இருக்கவேண்டும். (வலது காலானது இடது பக்கத்தில் உத்குடிகமாக—படுக்கையாக மடிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.) (12)

அந்தக் குதிகாலிலிருந்து ஸ்பிக் (பிருஷ்டபாகம்) பிண்டம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். அந்த முழங்காலானது, இடது கமுக்கட்டின் அஸிமத்திய (மத்திய) ஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்க

ஸ்கந்தோந்நதாஹ்ருஸா தேவீ ஸம்ஹார-தேஹயாமிதா ||

ஏவம் ஹி கல்பிதம் பிம்பம் தநதாந்யஸம்ருத்திதம் || 15 ||

இதி காஶ்யபஶில்பே கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி-லக்ஷணம் நாம
த்ரிஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

வேண்டும். இவ்விதம் கஜஸம்ஹார மூர்த்தியானது இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பார்வதீ தேவியானவள், பயந்த முகபாவத்துடன், பரமேசுவரனுடைய தோள் மட்டமான உயரத்துடன் இடது பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கல்பிக்கப்பட்ட பிம்பமானது, தநதானிய ஸமிருத்தியைக் கொடுக்கும் (15)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்திமூன்ருவது படலம் முற்றும்

|| அத² சதுஸ்ஸப்ததிதம: படல: ||

பாஶுபதமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண பாஶுபதஸ்ய லக்ஷணம் |
ஸமபாத³ஸ்தா²நகம் ப்ரோக்தம் சந்த்³ரஶேகரமூர்த்திவத் ||௧||

த்ரிணேத்ரம் ச சதுர்பா³ஹுமூர்த்⁴வகேஶம் மஹாதநும் |
அப⁴யம் ஶூலஹஸ்தம்(ஞ்சைவ ஶூலகம்) ச த³க்ஷிணே து
கரத்³வயே || ௨ ||

வரத³ம் சாக்ஷமாலா ச வாமபார்ஶ்வகரத்³வயே |
ப்ரவாலஸத்³ருஶப்ரக்²யம் ஸௌம்யநேத்ரம் து ஶீதலம் ||

ஸர்வாப⁴ரணஸம்யுக்தம் கிஞ்சித்ப்ரஹஸிதாநநம் |
நித்யோத்ஸவஸ்ய (பாதே³)பி³ம்பாக்²யம் ஸ்தா²நகம்
வாஸநம் து வா || ௪ ||

எழுபத்திநான்காவது படலம்

பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, சந்திரசேகர மூர்த்தியைப் போல ஸமபாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியாகும். (1)

இந்த மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், 4 கைகளும் ஊர்த்துவமுகமான மயிரும், பருத்த உடலுமுடையதாகும். வலது கைகளில் அபயமும் சூலமும், இடது கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையுமுடையதாகும். பவழம்போன்ற நிறமும் சுபகரமான குளிர்ந்த பார்வையும் உடையதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். புன்சிரிப்புடன் கூடிய முகமுடையதாகும். (3½)

நித்தியோத்ஸவத்திற்கான பிம்பமானது ஸ்தாநகமாகவோ ஆஸனமாகவோ இருப்பதாகும்.

தஜெவாஹ்நிஸஉம வணஂ ரக்தாக்ஷம் கஂபிருஹ்ரஂவழ ।
தீக்ஷ்ணநேத்ரத்ரயெயஂக்தம் ஸர்பயஜ்ஞோபவீதிநழ ॥ ரு ॥

ஜ்வாலாநலஸிவாகாரஉதிரக்தநிவாஸஸயுக்

(ரக்தவஸ்த்ராவஸஸம்) ।

ஸூலம் கபாலம் ஸவ்யோஉஂவம் யுக்தா கவாலம் வரதொஸ்ரதழ ॥

*அபாஹயம் விநா ஸூலஉலம் யுக்தா தஂ தக்கரெ ।
ஸூலாக்ரம் வரதெநெவ ஸம்ஸ்ருத்ய தஂ தரொஸ்ரதழ ॥

தக்ஷிணெ தஂ வரெ ஹஸ்தெ டங்கம் வஸ்தம் தஂ வாஉகெ ।
ஈஸாஂம் வாஸாஂவநம் ஹெய்தக் பஜ்ரீஂமெ தஂ

வஂஜய்தெ ॥ அ ॥

அதே மூர்த்தியானது அக்னியைப்போன்ற நிறமும், சிவந்த கண்களும், கோணலான புருவங்களும் கொடூரமான மூன்று கண்களும் உடையதாகவும், ஸர்பயஜ்ஞோபவீத மணிந்தும், சுடர்விட்டெரியும் நெருப்புச் சுடர்போன்ற உருவமும், மிகச்சிவந்த வஸ்திரமும் தரித்து, இடது கைகளில் அதோமுகமான (கீழ்நோக்கான) சூலமும் வரத ஹஸ்தத்தில் கபாலமும் ஏந்தியும், * (இருக்க வேண்டும்) 6

அல்லது வலதுபக்கத்தில் அபயஹஸ்தமில்லாமல் அதே (அபய ஹஸ்தமான) கையில் சூல மூலத்தையும், வரத ஹஸ்நதலத்தில் சூலாக்ரத்தையும் தரித்து, பர ஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் மழுவும் இடது பக்கத்தில் கத்தியும் தரித்திருப்பதுமாகும். இத்தகைய மூர்த்தியானது

---

*அஹயம் சைவ ஸூலாக்ரம் தக்ஷஹஸ்தெ ஹயெ ஹவெத் ।
இதி ஸ்லோகார்த்தநாதெந ஹாவ்யமிதி ஹாதி ।

*வலது பக்கம் கைகளில் அபயமும், சூலாக்கிரமும் தரித்திருப்பதாகும் என்று அரை சுலோகததின் பொருளை இங்கு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 |
𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 || ௯ ||

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌵
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௰ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤(𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰)𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

ரௌத்திர (பயங்கரமான) பாசுபதமூர்த்தியாகும். இது பலிலிங்கத்தில் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியாகும். (8)

மனதில் தியானம்செய்து பூஜிப்பதற்காக இந்த மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியை ஒரு முறை தியானம் செய்தால் சகல சத்துருக்களும் அழிந்து போவார்கள். இத்தகைய மூர்த்தியானது ரௌத்திர மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியை பிரதிமை வடிவத்தில் செய்யக்கூடாது. (10)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாசுபத (பாசுபதாஸ்திர) மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| அத பஞ்சஸப்ததிதம: படல: ||

கங்காலமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத கங்காலமூர்த்தேஸ்து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽதுநா |
பாதுகா து பாதயோஸ்தத் கங்காலம் பிக்ஷு
லக்ஷணம் || ௧ ||

ரக்ஷார்த்தம் பரிவாரார்த்தம் மோக்ஷார்த்தம் து விதீயதே |
ஸ்தாநகம் ஜங்கமம் ப்ராஹு: த்விவிதம் (த்விவிதம்) து
ப்ரவக்ஷ்யதே || ௨ ||

ஸ்தாநகம் மூலபேரம் ஸ்யாத் ஜங்கமம் சோத்ஸவம் பவேத் |
தாருஜா லோஹஜா வாத ஸுதாம்ருச்சர்கராஶிலா || ௩ ||

சித்ரம் ச பித்தௌ வா கார்யம் ப்ரதிமாம் வா யதாவிதி |

எழுபத்தைந்தாவது படலம்.

கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காளமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் பாதங்கள் பாதுகையுடன்கூடியவைகளாம். கங்காளமூர்த்தியானது பிக்ஷுகலக்ஷணமுடையதாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ரக்ஷைக்காகவும், பரிவாரத்திற்கும், மோக்ஷார்த்தமாகவும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமூர்த்தி என்றும் ஜங்கம மூர்த்தி என்றும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. மூலஸ்தாநபேரமாக இருப்பது ஸ்தாநகமாகும். உத்ஸவார்த்தமான பேரமானது ஜங்கம பிம்பமாகும்.

இந்த மூர்த்தியை, மரம், லோஹம், ஸுதை, மிருத்து, சர்க்கரை (மணல்), சிலை (கருங்கல்) இவைகளினாலும் சித்திர

ஏவம் ச ப்ரதிமாம் குர்யாத் மாநோந்மாந ப்ரமாணவித் ||

ப்ரமாணஞ்சைவ க்ருத்வா மாநம் ஸம்ப்ராப்ய மூர்த்தி
மாநவித் |

ஸ்வமாநேந யவஸம்யுக்தைர் ஹஸ்த தாலவிதஸ்திபி: || ௫ ||

ஆயாதிபிஸ்ஸ்வமாநம் ச சுத்தம் குர்யாச்ச மூர்த்திகம் பவேத் |
பாதாந(பாதா)திஷ்டாநம் வா த்வாரதுங்கஸமேவ வா
(ஸதுங்க வா) || ௬ ||

மூலலிங்கஸமோத்துங்கம் ஸார்த்தம் த்விகுணம் (த்ரிகுணம்)
ததா வா |

தந்மத்ய(தந்மத்யஸ்த)ஷ்டபாகே து நவதா
பிம்பமாநகம் || ௭ ||

உத்ஸவோத்ஸேத(த்ஸ்ய)மாநேந ஸகலம் விதிருச்யதே |

வடிவமாகவும், முறையுடன் செய்வதாகும். இந்தப் பிரதிமையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மாநம் உன்மானம் பிரமாணம் இவைகளுடன் செய்யவேண்டும்.

அறிவாளியாக இருப்பவன் மூர்த்தி மாநத்தை அங்கமாநம், அங்குலம், யவை, ஹஸ்தம், தாலம், விதஸ்தி, இவைகளாலே கொள்ளவேண்டும். ஸ்வமாநத்தை, ஆயாதிகளினாலே சுத்தமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். (5½)

மூர்த்தியானது, பாதம், அதிஷ்டாநம், துவாரதுங்கம் இவைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மூலலிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான உயரம், 1½ பங்கு உயரம், 2 பங்கு உயரம், அல்லது 3 பங்கு உயரமும் இருப்பதுமாகும். அதன் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிம்பமாநம் 9 விதமாகும். (7)

உத்ஸவ பிம்பத்தின் உயர அளவினாலேயே ஸகல விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾
(𑌗𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌂) ॥ ௮ ॥

𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍀 𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌟𑌕𑍇 𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌾 ॥ ௰ ॥

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌸(𑌹)𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮(𑌦𑌕𑍍𑌷)𑌕𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵(𑌪𑌰)𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
*𑌵𑌾𑌮𑍇𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌖𑌿𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 ।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

இந்த மூர்த்தியின் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் வலது கால் நடையைக்காட்டும் பாவனையாகவுமிருக்க வேண்டும் கால்களில் பாதுகைகளிருக்கவேண்டும். வலது கால் குஞ்சிதமாக இருக்கவேண்டும். (8½)

... ...
... ...
... ...
... ... (10½)

இடது (வலது) கையில் பாத்திரமிருக்க வேண்டும். அது நாபி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தத்தில் உடுக்கையானது முகவாய்க்கட்டையளவு இருக்க வேண்டும். இடது கைகளில் சூலமும் மயில் தோகையுமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் கங்காளமானது

---

*𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌖𑌿𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛𑌧𑌰𑌾𑌵𑌪𑌿 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍀 ।

ஸாக்ஷீக்ருத்ய ததஸ்ஸூத்ரம் நதாயிகாதி (நதம் ஆயிக) சைவ வா ।
ஸ்தாநகே பூர்வஸூத்ரஞ்ச நதமாநமதோ ஶ்ருணு ॥

லலாடே வாமபார்ச்வே து நேத்ராந்தே து புடாந்தகே ।
ஹநோர்வாமே து ஹிக்காயாம் ஹ்ருதயே த்வங்குல (மாத்ர) கோஷ்டகே ॥ ௧௫ ॥

நாபேஸ்து தக்ஷிணே பார்ச்வே த்வ்யங்குலே (த்ர்ய) த்ரயே ।
யோநிமத்யம் து பார்ச்வம் (த்ர்யக்ஷ) வா தக்ஷிணே யுக மாத்ரகே ॥ ௧௬ ॥

வாமபாதாச்ரிதம் வாபி த்விபாதாங்குமத்யமே ।
ஸ்தாநகம் ஸூத்ரஸம்பாதம் மநோந்தஷ (து) விச்யதே ॥

(சரீரத்தின் எலும்புக்கூடு) மார்பில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் தோள் மட்டமாக கன்னிகைகள் இருக்கவேண்டும். அவர்களின் உயரமானது 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இருப்பதுமாகும். ஸ்தாநகபிம்பத்திற்கு பூர்வஸூத்திரத்தையும் நதமானத்தையும் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நெற்றியின் இடது பக்கம், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், முகவாய்க்கட்டையின் இடதுபக்கம், கழுத்து, ஹிருதயத்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், நாபியின் வலது பக்கத்தில் 2 அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், யோநி (மத்தியத்திற்கு) வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், இடது காலை ஒட்டிய இடம் அல்லது இருபாதங்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். இது ஸ்தாநகமூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். (17)

𑌕𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ।
𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇(𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃)
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ‖ ௧௮ ‖

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
(𑌲𑍇) ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ‖௧௯‖

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂(𑌲𑍇𑌷𑍁) 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌵𑌾𑌮𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂(𑌲𑍇) ।
𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ‖௨௦‖

𑌆𑌭𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌮𑌨𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ‖௨௧‖

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯(𑌦𑍍𑌵𑌿)𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯
𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌮𑍍 ।

கமநமூர்த்திக்கு பூர்வ ஸூத்திரமானது, நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும் இடது கால் மணிக்கட்டின் நடுவிலும் விழவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரமானது, லலாட மத்தியின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், இடது நாஸியின் துவாரத்தின் பக்கத்திலும், கண்ட மத்தியிலும், ஹிருதயத்திலும், நாபியின் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், யோநியின் இடது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலும், இடது கால் மணிக்கட்டைத் தொட்டும் இருக்கவேண்டும். (20)

அறிவில் சிறந்தவனே! ஆபங்கத்திற்குக் கூறியிருப்பதையே நதமாநமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தையும் ஹஸ்தநீப்ர (ஸூத்திரத்திலிருந்து கை வரையில் ஒதுக்கம்)த்தையும் கூறுகிறேன். (21)

வலது கையில் புல்லை கல்பிக்கவேண்டும். (வலதுகையில்

த்³வாவிம்ஶத்யம் மத்⁴யமம் வாபி த்ரயோவிம்ஶதிரேவ வா ||௨௨||

மணிப³ந்தே⁴ மத்⁴யமம் து (மத்⁴யம்) பா³ஹ்யம் சைவ ததை²வ ஹி |

ஸபாத்ரம் தத் த்ரிவித⁴ம் சைவ வாமே த்ரிவித⁴மேவ வா ||

ஷோட³ஶம் ஸப்தத³ஶம் அஷ்டாத³ஶாங்கு³லம் (அஷ்டாத³ஶாங்கு³லம்) ஸ்யாத் |

நாபி⁴ஸூத்ராவஸானே து கூர்பராந்தம் (ராம்) ததா²
ஸ்யாத் || ௨௪ ||

*பஞ்சத³ஶம் ஷோட³ஶம் வாபி தி³க்ஷோப⁴ஶ்சைவ வா |

த³க்ஷிணம் (ணே) த்ருணகம் ஹஸ்தே யோனிஸூத்ராவஸானகே
|| ௨௫ ||

ஏகத்³வித்ரிசதுர்மாத்ரம் ம்ருக³வக்த்ரே (ம்ருகா³ஸ்யே து) லம்ப³யேத் |

புல்லிருக்கவேண்டும்.) அதற்கும் மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமானது, 22, அல்லது 23 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமானது, மணிக்கட்டு வரையில், மணிக்கட்டின் மத்தியம் வரையில், மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கம் வரையில் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாத்திரத்துடன்கூடிய இடது கை மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமும் இதுபோலவே மூன்றுவிதமாகும். அவைகள் 16 அங்குலம் 17 அங்குலம், 18 அங்குலங்களாகும். நாபி மட்டத்தில் முழங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 15 அல்லது 16 அங்குலமாகும். வலது கையிலிருக்கும் புல்லானது யோனீ மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (25)

(கையிலிருக்கும் புல்லானது) மானின் வாயில் 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

*பஞ்சத³ஶாங்கு³லம் வாபி ஷோட³ஶாங்கு³லமேவ வா |

ஏதி வாமே ஹஸ்தமத்⁴யே ஸ்தி²தம் |

ஜ்ஞாநமுத்ராம்வி்ஹகர்ணம் யதா ஸௌந்தர்யஶோபிதம் ||

வாமஹஸ்தே வரே ஶூலம் பாஹுஶீர்ஷஸமாந்திகம் |
ஶூலாஸநாக்ரம் (க்ராந்) தஸ்யைவ ஸ்யாந் ஶிகாபந்த
(ஶிகிபிஞ்ச) ஸூத்ராந்திகம் || உஎ ||

அங்குலானிசதுர்த்ரிம்ஶத் வா ஶூலம் தஸ்ய மூர்த்நா
(ககுதோ)பரி |
ஶூலாக்ரம் பாரிதோ பீமம் (பீஷணம்) கங்காளம்
பந்தயேத் ஸுதீ: || உஅ ||

உக்ஷிணே வரஹஸ்தேது (தஸ்ய) டமரும் கடகேபி வா |
தத்விஸ்தாரம் (ஸ்) நவாங்குலம் மத்யே ஹ்ருதிகேபி வா
(கட்யதே) || உகூ ||

தத்மத்யம் சதுரங்குலம் ஸ்யாத் பத்மாகாரம்
த்விபார்ஶ்வகே |
வலயத்ரயஸம்யுக்தம் தஸ்மாத் ஈஶ்வரோ ஹரேத் || ௩௰ ||

அந்தக்கையில் ஞாநமுத்திரையையாவது ஸிம்ஹகர்ணத்தையாவது அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் பரஹஸ்தத்தில் இருக்கும் சூலமானது தோள்பட்டை மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, சிகாபந்தத்தின் (மயில் தோகையின்) ஒதுக்கம் 40 அங்குலமாகும்(?) சூலமானது (சூலத்தின் தலையானது) தோள்பட்டைக்குமேலே இருப்பதாகும். சூலாக்ரமானது, பயங்கரமாக இருப்பதாகும் கங்காளத்தைக் கட்டியிருக்கவேண்டும். (28)

கடகஹஸ்தமான வலது பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கை இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரமானது 9 அங்குலமாகும். அதன் நடுவானது சிறுத்து 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் இரண்டு பக்கமும் தாமரைப்பூவைப் போன்று இருக்கவேண்டும். அதில் 3 வளையங்களிருக்கவேண்டும்.

தஜ-ந்யாம்ருஹஸ்ரெவம் ஹி ஹந-வஸ்ராவலம்பகம் |
கடிபந்தஸ்ய ஸூத்ரம் து முகபட்டஸமம் (த்ராக)
தயைவ ச || ௩௧ ||

அக்ஷாமிம்ஸத்ராத்ரம் வஸ்தாஜம்ஸாயிகஹயோவி வா |
வாமெ கபாலவாத்ரம் வா ஹாஙம்ஸம் ஙலஸ்நீவ்ரகம் ||௩௨||

வநம் சைவா(ஙகா)ம்மு-லும் வாவி வ-வ்ருத்தம்
நிவ்ர-ணம் ஹவெகு |

உகஙக-ண்டலும் வாவி ஸம்வவத்ரம் து வாஜ்செக || ௩௩ ||

ஜடாமகுடமெவொக்தம் விகீண-ம் கெஸஹணாமும் |
தக்ஷிணெ து செவஸம் வா வாஜஙிவ-ர(வஙுெமாவா)
ஹகெவி வா || ௩௪ ||

சுட்டுவிரலானது நேராக (உயர்ந்து) இருக்கவேண்டும். அந்த விரலானது உடுக்கையைப்பிடித்திருக்கவேண்டும். உடுக்கையானது, முகவாய்க்கட்டை மட்டமாக இருக்க வேண்டும். ($30\frac{1}{2}$)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து (பரஹஸ்தம்) மணிக்கட்டு வரையில் ஒதுக்கம் 40 அல்லது 41 அங்குலமாகும். இடது கையிலிருக்கும் கபாலத்தின் ஒதுக்கம் 18 ($12 + 6 = 18$) அங்குலமாகும். (32)

(கபாலத்தின்) கனமானது 1 அங்குலமாகும். அது வடுவில்லாமல் (சிலிம்பு, பிசிறு, விறிசல் முதலியன) இல்லாமலிருக்கவேண்டும்.

இடது பக்கத்தில் (காதில்) மகரகுண்டலம் அல்லது சங்கபத்திரமிருக்கவேண்டும். (சிகையானது) ஜடா மண்டலமாகவாவது, விரிந்து மண்டலாகாரமாகவாவது இருக்கவேண்டும். ($33\frac{1}{2}$)

(சிரஸ்ஸில்) வலது பக்கத்தில் (இளம்பிறைச் சந்திரனை) அணிந்தும் இடது பக்கத்தில் நாகாபரணத்தை

𑌕𑌰𑍋𑌟𑍀𑌮𑌾𑌲(𑌮𑌾𑌲𑌾)𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌗𑌾𑌵𑍃𑌤𑌨 (𑌤𑌂) ।

𑌬𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌖𑌿𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲(𑌶𑌿𑌖𑌿𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲)𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌘𑌣𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 ।

𑌨𑌾𑌗𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂(𑌕𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡) 𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 (𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍) ।

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌭𑍂𑌤𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍈𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰(𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂)𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌬𑌲𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰(𑌤𑍍𑌰𑍇)𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌸𑍃𑌗𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾 (𑌰𑌕𑍍𑌤𑌧𑌾𑌰)𑌯𑌾 ॥ ௩௮ ॥

𑌕𑌿𑌂𑌕𑌿𑌣𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌪𑌿𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂(𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃)𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌲𑌾 (𑌲𑌾𑌃) ।

யணிந்துமிருக்கவேண்டும். மண்டையோடுகளை மாலையாக அணிந்திருக்கவேண்டும். ஊமத்தம்பூவை தரித்திருக்க வேண்டும். கொக்கிறகு, எருக்கம்பூ, தூர்வை (அருகம்புல்) இவைகளை தரித்திருக்கவேண்டும். (36)

குயில், மயில்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கவேண்டும். இடுப்பில் சிறிய மணிமாலையையணிந்திருக்கவேண்டும். மணிக்கட்டுகளில் நாக கங்கணமணிந்திருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான ரத்நங்களையுமணிந்திருக்கவேண்டும். (37)

கங்காளமானது இடது தோளில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். கங்காளமூர்த்தியானது அநேக பூதங்களாலும் ஸ்திரீகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டுமிருப்பதாகும். ஸ்வாமியின் முன் பக்கத்தில் பூதமானது ஸுவர்ணமயமான (தங்கத்தினலான) பலி பாத்திரத்துடனிருப்பதாகும். அந்த பாத்திரத்தில் ரக்த தாரையுடனும்

ஸம்ஹ்ருதா உ௩ஸொாவெதா ஜாயா(வ்ருதா)ஸ்வெ‑த‑தெ௩
(க்ரொ௩த)கஶ: ‖ ௩௯ ‖

உக்ஷிணெ கடிவாஸ்வெ‑ தா க்ஷு(சு)ரிகாஸ்ய(ணெ)வ
பந்தயெத் ।

க்ஷு(சு ரிகா ஹெமஸம்காஶவ (கோஶா) பந்த
ஸம்யுதா ‖ ௪௰ ‖

உபயொ: வார்ஸ்வ‑யொஹ‑ஸ்தெ௩ நாநாநாகைஶ்ச
வி‑பூஷிதம் ।

ஷிபி‑தெ‑வமநுஜெ‑ஸ்ஸிஸவித்யாதராதிபி: ‖ ௪௧ ‖

ஹ்ருதயம் க(யெஜ)ஸிஸம்யுக்தம்(தெக்த:) ஸம்ஹராஞ
ஜநஸாம்பிதெ: ।

ஸவ‑ரா(வ‑) நித்ய(ம்)ஸதாநந்தம் ஸெவிதாதெத்ய:(தம்அ)
ஸாவஜிதம் ‖ ௪௨ ‖

வீயம் ஸம்ஹாஜ‑யெஶாய: வஜ‑நஸ்தெ அயெஸ் ஜபம் ।

(மாமிஸத்துடனும்) அன்னமிடப்பட்டிருப்பதாகும். மனக்கிளர்ச்சியடைந்த ஸ்திரீகள் பலர் நழுவிய வஸ்திரத்தின வழியே சிறிது காணப்படும் யோனியையுடையவர்களாக சூழ்ந்திருப்பவர்களாவாகள். (39)

வலது இடுப்பில் கத்தியானது சொருகப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக்கத்தியானது, தங்கப்பிடியுடனிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களிலும் கைகளில் நாநாவிதமான நாகங்களை அணிந்திருக்கவேண்டும். என்றும் அழிவில்லாமல் என்றும் ஆனந்தமயமான இந்த கங்காளமூர்த்தியானது, நிலையற்ற மனதையுடைய, இருடிகள், தேவர்கள், ஸித்தர்கள் வித்தியாதரர்கள், இவர்களினுலே மார்பினிடையே கை கூப்பிக்கொண்டு ஸேவிக்கப்பட்டும் பூஜிக்கப்பட்டுமிருப்பவராவார். (42)

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ||

𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 |
𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍌𑌷𑌿𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ||

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌨𑌾𑌰𑌦𑍌 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌯𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾 (𑌹𑍀𑌰𑌾𑌜) 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 || ௪௬ ||

𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌟 (𑌷𑌷𑍍𑌟) 𑌤𑌾𑌮𑌦𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾 (𑌨𑌿𑌵𑍀𑌶𑌾) 𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 |
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌮𑍍 ||

வாயுதேவன் வீதிகளை சுத்தம் செய்பவனுவான். பர்ஜங்யன் ஜலம் தெளிப்பவனுவான். தேவர்கள் புஷ்ப வர்ஷம் (பூமாரி) செய்பவர்களாவார்கள். இருடிகள் ஸ்தோத்திரபாடம் செய்பவர்களாவார்கள். ருக்கு, யஜுஸ் ஸாம, அதர்வணம் ஆகியவேதங்கள் துதி செய்பவைகளாம். மற்றும் பலர், சர்மவாத்யம், (தோலால் அமைக்கப்பட்ட வாத்யம்) காம்ஸ்யவாத்யம் (வெங்கலத்திலான ஜாலரா போன்ற வாத்யம்) வீணை, ஸுஷிர வாத்யம், (புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியம்) சங்க வாத்யம், ஆகிய பஞ்ச (ஐந்து விதமான) வாத்தியங்களையும் வாசிப்பவர்களாவார்கள். தும்புருவும் நாரதரும் லக்ஷணத்துடன் ஜயவாத்தியத்தை வாசிப்பவர்களாவார்கள். திவ்ய ஸ்திரீகள் (அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்) சந்திரன் சூரியன் இவர்களின் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் சாமரங்களை வீசுகின்றவர்களாவார்கள். உலகத்தின் நன்மைக்கான இந்திரஸவநம் முதலிய விசேஷங்களில் குழுமியிருக்கும் தேவர்கள் (இந்த மூர்த்தியின்) யோகிமட்டமாக இருப்பவர்களாவார்கள்.

பூதத்தின் உயரம் முதலிய பிரமாணங்களை பஞ்ச தாளத்தினலே கொள்ளவேண்டும். (47)

हस्ते तु पार्श्वयोः पात्रं शिरोग्रस्पर्शनेव वा ।
पात्रविस्तारकं प्रोक्तं विंशत्यङ्गुलमेव वा ॥४८॥

निम्नं दशाङ्गुलं प्रोक्तं घनमेकाङ्गुलं भवेत् ।
हिरण्यं(हरिणं) दक्षिणे भागे जान्वन्तं सीमावसानकम् ॥

शिरोयादि पादपर्यन्तं हरिणी तुङ्गमेव च ।
देवस्य पूर्वसूत्रे तु स्पर्शनं तथैव हि ॥

नासाग्रे लम्बयेत् सूत्रं पादाङ्गुष्ठस्य लम्बके ।
जटाग्रे(अग्रं) विंशदङ्गुल्यं त्रयोविंश दङ्गुलम् ॥ ५१ ॥

स्पर्शनं कुक्षिनासाग्रं पादाङ्गुष्ठान्तं लम्बयेत् ।
सूत्रपाते तु नीव्राग्रं पादाङ्गुष्ठाङ्गुल्य(ं) पर्यन्तकम् ॥ ५२ ॥

பூதமானது பாத்திரத்தின் தலைப்பக்கத்தை இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகும். பாத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது 20 அங்குலமாகும். அதன் குழிவானது 10 அங்குலமாகும். கனம் 1 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலிருக்கும் மானனது ஸ்வாமியின் முழங்கால் உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த உயரமானது மானின் தலை முதல் பாதம் வரையிலுள்ள அளவாகும்.

ஸ்வாமியின் பூர்வஸூத்திரமானது தொட்டிருப்பதையும் ஒதுக்கத்தையும் கூறுகிறேன். ஸூத்திரத்தை நாஸாக்கிரத்திலும் கால் பெருவிரலினடியிலும் தொங்கவிடவேண்டும்.

சடையின் நுனிவரையில் நீளமானது 20 அல்லது 23 அங்குலமாகும். (51)

ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும் வயிற்றையும் தொட்டுக்கொண்டு, காலின் பெருவிரலடிவரையில் தொங்க

தத்ஸூத்ராத் தக்ஷிணாங்குஷ்ட நீவ்ரகம் து நவாங்குலம்।
தசருத்ராங்குலம் வாபி ஆதித்யாங்குலமேவ வா ||௫௪||

ஸூத்ரஸ்தாநம் து நிம்நம் வா ஸவ்யவாமாங்குஷ்டமேவ வா।
த்வாவிம்சாங்குலம் வாபி த்ரயோவிம்சதிமேவ வா ||௫௫||

ஸூத்ராத்வாமாங்குஷ்டம் து பார்ச்வம் தக்ஷிணாங்குஷ்டநிம்நகம்।
ஏகத்வித்ரிசது:பஞ்சஷடாங்குல்யம் து நீவ்ரகம் ||

தீர்கம் தக்ஷிணபாதாக்ரம் து வேதவஸ்வாங்குலம்।
பாதுகாயாமகம் வாபி பாததாராயமீச (தராவமாந) கம் || ௫௬ ||

உத்ஸேதம் த்ர்யங்குலம் ப்ரோக்தமூர்த்வஸ்தாநம் து பத்மகம்।
தர்ஜந்யங்குஷ்டயோர்மத்யே குமுதாக்ருதிவத்பவேத் ||

த்வ்யங்குலம் குமுதோத்ஸேதம் ஸாம்ப்ரதம் ஸாலம்பம்
பவேத்।

வேண்டும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் பெரு விரல் வரையில் ஒதுக்கம் 5 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 9, 10, 11 அல்லது 12 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்தின் ஸ்தாநமானது. (பெருவிரலடியில்) பதிந்திருக்குமிடமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது குதிகால் நடுவரையில் ஒதுக்கம், 22 அல்லது 23 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பெருவிரலின் பள்ளம் வரையில், பக்கத்தின் எல்லையாகும். அதன் ஒதுக்கம் 1, 2, 3, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலமாகும். (?) பாதுகையின் நீளமானது காலின் கோடியளவேயாகும் (காலின் நீளமேயாகும்) (56)

பாதுகையின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். பாதுகையின் மேல்ப்பக்கமானது பத்மவடிவமாகும். காலின் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களின் நடுவில் ஆம்பல் மொட்டைப்போல அமைக்கவேண்டும், அதன் உயரம் 2 அங்குலமாம். அது

கைலாஸஶிகரே ரம்யே ஶ்ரீமத்தே தேவநாயக: || ௫௯ ||

ருஷீணாம் ஸம்ஸதி வ்ருத்த்யா ஸமவாய(ஸமாஜ)பரேஶ்வர: |
தண்டகாரண்யலீலாயாம் முனீனாம் ஸ(ம)வர்கஹானயே ||

தேஷாம் ஸ்த்ரீ(ஸ்த்ரீ)ணாம் ச ஸம்ஸர்க்க விஹாராய ச
லீலயா |
பிக்ஷாட(ட)ரூபீ நக்னோ(நக்ன)கடிஸூத்ரவிவர்ஜித: ||

உத்ஸ்ருஜ்ய (மஹோத்ஸாஹம்) பரமேஶ: கைலாஸம்
க்ரீடிதும்(அபிஹா)யத: |
பிக்ஷாம் கரோம்யஹம் விப்ர கங்காலஸ்ய து மோக்ஷணம்
(கங்காலமோக்ஷணாய ச) || ௬௧ ||

காஶ்யப உவாச —

கதம் வை வர்திதம் த்வயா கங்காலஸ்ய பலம் கதம் |

வட்டமாகவும் அழகாகவுமிருக்கவேண்டும். (57½)

அழகாகவும் ஸர்வைசுவரிய ஸம்பந்நமுமான கைலாஸத்தில், முனிவர்கள் கூடியிருக்கும்பொழுது தேவநாயகரான பரமேசுவரன் கூறினர் :—

நான் தண்டகாரணியத்தில் செய்த லீலையில் முனிவர்களுடைய அஹங்காரத்தைப்போக்குவதற்காகவும் அவர்களின் ஸ்திரீகளின் நாமே குடும்பினிகள் என்னும், அஹங்காரத்தையும் நீக்குவதற்காகவும் கைலாசத்தை விட்டு, விளையாட்டாக பிக்ஷாடன ரூபத்துடன் கடிஸூத்திரங்கூட இல்லாமல் நக்நனாகச்சென்றேன்.

கங்காளத்தின் விடுதலையை உத்தேசித்து பிக்ஷையு மெடுக்கின்றேன். (61)

காசியபர் கூறினர் : தாங்கள் கங்காளத்திற்கு எங்ஙனம் பலத்தை விருத்திசெய்தீர்கள்.

𑌶𑌿𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ||

*𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌡𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑌯𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ।
𑌕𑌂𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 || ௬௪ ||

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌸𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ||

𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌰𑍋𑌚𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ।
𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌰𑍋𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 || ௬௫ ||

பரமேசுவரன் கூறினர் :-இப்பொழுது அதை விஸ்தாரமாகக் கூறுகிறேன்.

* ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ... (65)

---

*𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌃 । 𑌸 𑌚 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌮𑌨𑍀 𑌕𑌥𑌾 । 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌶𑍋𑌧𑌨𑍀𑌯𑌃 ||

* இங்கு 64 முதல் 3½ சுலோகங்கள் திருத்தமுடியாமல் பிழைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே "திரிவிக்கிரமமூர்த்தியின் அதிக்கிரமச் செயலாலே அல்லலுற்ற உலகைக்காப்பதற்காக பரமேசுவரன் அவருடைய மாமிஸத்தையும் ரக்தத்தையும் யாசித்து அவரை கங்காளமாக (சவமாக)ச் செய்தார். அதற்கு விடுதலையளிப்பதற்காக அதை தானே தரித்தார்" என்ற புராணக் கதைக்கேற்ப திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌶𑍃𑌣𑍁 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

காசியபர் கூறினர் :—இவ்விதமாக கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஷட்ஸப்ததிதம: படல: ||

ஹரிஹரார்த்தமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஹரியர்த்தஹரம் பரம் |
ருஜ்வேவம் ஸம்ஸ்திதம் ஸ்தானம் (பாதௌ) ஸ்தானகம் ஸம
பாதகம் || க ||

தக்ஷிணம் சாபயம் வாமம் கடகம் சோருஸம்ஶ்ரிதம் |
பரஶும் தக்ஷிணே வாமே ஶங்வாமாபரம் பரம் || உ ||

ஸவ்யே வாமே ச ஸங்க்ஷேபே ஜடாகிரீடஸம்யுதம் |
ப்ரவாலாபம் ஶ்யாமமேவம் தயோர்யோக்யாபரணான்விதம் ||

தக்ஷிணே தூக்ரத்ருஷ்டி: ஸ்யாத் வாமே த்ருஷ்டி:
ஸௌம்யதா |
ஶிகிப்ரகாஶிதம் சார்த்தம் த்ருஷ்டிஸ்து லலாடகே ||

எழுபத்தாறுவது படலம்

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமாகவும் இரண்டு பாதங்களும் நன்கு பதிந்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும் இடது கை கடகஹஸ்தமாக துடையில் வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மழுவும் இடது பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவழநிறமாகவும் இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்கவேண்டும். இருபக்கங்களில் அததற்கு உரிய ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும், இடது கண் குளிர்ச்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் திகம்பரஸமன்விதம் ।
ஶிரஶ்சந்த்ரகலாயுக்தம் தஸ்ய லக்ஷணமுச்யதே ॥ ரு ॥
ருத்ரபாகவிஶாலம் து தஸ்மாந்மாத்ராதிகம் பவேத் ।
ஶீர்ஷம் து சக்ரவத்வ்ருத்தம் பத்மாகாரமதாபி வா ॥ சு ॥
ஶிரஶ்சக்ரவிஶாலம் து ஸப்தாங்குலமிதி ஸ்ம்ருதம்
(ஸமாதிகம் ததா) ।
ஶிரஶ்சக்ரநாஹஸ்ய விஸ்தாரம் ஸமுதாஹ்ருதம் ॥ எ ॥
* சக்ரவார்த்தி ஹாமைகம் சக்ரம் ஶிரஶோபிதம் ।
ஸமே ப்ருஷ்டவம்ஶஸ்ய ஶிரஶ்சக்ரஸ்ய நாஹகம் ॥ அ ॥

(வலது பக்கத்தில்) கண்ணுனது சிறதளவு தெரியும்படி இருக்கவேண்டும். (விஷ்ணு பாகமான இடதுபக்கத்தில்) ஸகல ஆபரணங்களும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது பக்கமான சிவபாகமானது) திகம்பரமாக (வஸ்திர மில்லாமல்) இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் (வலது பக்கத்தில்) சந்திரகலையுடனிருக்கவேண்டும் இவ்விதமாக அதன் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ருத்திரபாகமான வலது பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது இடது பக்கமான விஷ்ணு பாகத்தைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது சக்கரத்தைப்போல வட்டவடிவமாகவாவது தாமரை மலரைப்போலவாவது இருக்கவேண்டும். சிரஸின் விசாலமானது (இடது பக்கம்) 7 அங்குலமும் (வலது பக்கம்) ஒரு அங்குலம் அதிகமாகவுமிருக்கவேண்டும். இது வட்டமான சிரோ விஸ்தாரமானமாகும்.

*ஸமுத்ர ஹாமஹிஹமைகம் அக்ராயஶிரஶோபிதம் ।
ஸமே ப்ருஷ்டவம்ஶஸ்ய ஶிரஶ்சக்ரஸ்ய நாஹகம் ॥
மானாம்மானம் கரகாதெள்யூர்த்வே வக்ரநாஹஸ்திதி
ஹஸ்தகே ।

அங்கு்ரம் தஜ்ஜீராஙும்பஞ் வக்ஷாஙும் அஉயஞ்ஞாழ |
ஸவெஷாம் தெவதெவீநாஙெவஙெவ ஸஞாஅஙெஙக் || கூ ||

இதி காஸ்யபஸில்பெ ஹரிஹராய்த்ரூலக்ஷணம் நாம
ஷட்ஸப்ததிதமः படலः ஸமாப்தः ||

---

* சக்கிரவாமத்தின் 3ல் 1 பாகம், வட்டமான சிரஸ்ஸின் உயரமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடபட்டத் திற்கு சிரஸ் சக்கிரத்தினுடைய நாளமாகும். சக்கிரம் தர்ஜனியைப் பிடித்து புஷ்பமாலையின் மத்தியம்.

ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவிகளுக்கும் இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணமென்ற
எழுபத்தாருவது படலம் முற்றும்.

வக்ராந்தணாம்ஶாஙும் ஙும்பஞ் வக்ஷஙுஙாந்தஉயஞ்ஞாஙக் ||
ஸவெஷாஉவி தெவாநாம் தெவீநாம் தெவஙாஅஙெஙக் |
இதி ஸரஸ்வதீஙஹாஙுயஞ்ஞாதுகாமதः பாடः |

சக்ராமதி ஹாஙெகம் ஸாயம் தத் ஶிரஸொஞ்ஞாழ |
சக்ர ஙுஙாடவட்டம் தத் ஶிரஸ்ஸு கஸ்ய நாளகழ ||
ஶணாம்ஶும் கரகாடஞ்மயெ தத்ர நாளமிதி
ஹவெஙக் |

தஸ்மாந்தணாம்ஶாஙாஙும்பம் வக்ஷஙாஙுஉயஞ்தः ||
இதி பாடெ ஹவிதவ்யமிதி ஹாதி |

*இந்தவிடத்தில் மூலம் பிழை நிறைந்திருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடத்தில் ஒரு சுலோகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுவும் பிழையாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் "சிரஸ்ஸின் முன்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கும் ½ அங்குலமும் பின் பக்கமாகும். முன் பக்கத்தில் லலாடபட்ட மானது சிரஸ்சக்கிரத்தின் நாளமாகும். பின்பக்கத்தில் பிடரிக்குமேலே 3 அங்குலத்திலுள்ள இடமானது நாளத்தின் இடமாகும். அதிலிருந்து 3 அங்குலத்திலிருந்து கழுத்தின் மத்தியில் புஷ்பமாலை முதலியவைகள் இருக்குமிடமாகும்" என்று இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

|| 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 |
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌮𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 |
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌾 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 || ௨ ||

𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌿𑌬𑍁𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 |
𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ||

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌆𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 || ௪ ||

எழுபத்தேழாவது படலம்

பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி மஹேசனுடைய பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.

கால்கள் பாதுகையுடனிருக்கவேண்டும். இடது கால் ஸுஸ்திதமாக (நன்கு ஊன்றி) இருக்கவேண்டும். வலது கால் சிறிது தூக்கி நடக்க முயற்சிப்பதுபோல இருக்க வேண்டும். (1½)

நெற்றி நடுவிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 7 அல்லது 8 யவையளவிலும், நாஸியின் நுனியிலும், கீழுதட்டின் இடது பக்கத்திலும், நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கத்திலும், ஹிருதயமத்தியத்திலும், தொப்புளுக்கு இடது பக்கத்தில் 16 யவையளவிலும், ஸ்திதாங்கிரியின் (ஊன்றிய இடது காலின்) மணிக்கட்டு முண்டின் நடுவிலும் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

நதமானது, ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாக இருக்க வேண்டும். (4)

வாஃஉ வாஃகஸம்யுக்தஃ வாஃகாரஹிதஃ து வா ।
விகீர்ணை ஜடாஹாரம் ஜடாமண்டலமேவ வா ॥ ௬ ॥

வ்ருத்தபத்தஜடாஹாரம் நஹாபவம் நதாநநம் ।
முண்டவட்டஸம்யுக்தம் கடிஸூத்ரவிவர்ஜிதம் ॥ ௭ ॥

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் கடிஸூத்ரவிவர்ஜிதம் ।
ஶுக்லவஸ்த்ரநிபம் வ்யாக்ரம் நாநாநாகவிபூஷிதம் ॥

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து ம்ருகமுத்ராஸமாயுக்தம் ஹவெத் ।
வாமே து பூர்வஹஸ்தம் து வரதம் ஸ்யாத் கபாலதரம் ॥

தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து டமருகம் ச யதேச்சயா ।
வாமே து ஶிகிபிஞ்சம் ச கர்தவ்யம் ஆதிஸ்தமும்
(அ ஜங்காஹாரம்) ॥ ௮ ॥

ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயம் து நாநா கடிவேஷ்டிதம் ।

பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது, பாதங்களில் பாதுகைகளை தரித்துமிருப்பதாகும். பாதுகை இல்லாமலும் இருப்பதாகும். விரிந்த ஜடாபாரத்துடனாவது ஜடாமண்டலம் தரித்தாவது இருப்பதாகும். அல்லது வட்ட வடிவமாகக் கட்டப்பட்ட ஜடாபாரத்துடனுமிருப்பதாகும். நெத்திப் பட்டை தரித்திருக்கவேண்டும். மண்டையோடும், அரை சந்திரனும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையு மணிந்து, கடிஸூத்ரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது தூய வெண்மை நிறமுடையதாகும். நாநாவித நாகங்களை அணிந்திருப்பதாகும். (7)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தில் மானும், இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தம் வரதமாகவும் கபாலத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கையையும், இடது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியான (மனதைக்கவரும்) மயில்த்தோகையையும் தரித்திருக்க வேண்டும். (8)

வெளுப்பு வஸ்திரத்தை மேலாடையாக தரித்து,

ஶ்வேதயஜ்ஞோபவீதம் து நீலகண்டம் த்ரிபுண்ட்ரகம் ||

*பத்மபீடோபரிஷ்டாத்து (ஸ்யாத்) ஶேஷம் பிக்ஷாடனமூர்த்திவத் || ௭ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே பிக்ஷாடனமூர்த்திலக்ஷணம் நாம ஸப்தஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

இடுப்பில் நாகத்தை சுத்திக்கொண்டு, வெண்மையான பூநூலை தரித்து, நீலகண்டனாக, திரிபுண்டிரத்தை தரித்து இருக்கவேண்டும் இந்த மூர்த்தியானது, பத்மபீடத்தின் மீது கல்பிக்கப்படவேண்டும். மற்றவைகள் பிக்ஷாடந மூர்த்தியைப்போலவேயாகும். *

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் ஏழுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

---

* ௭. ஶ்லோகாநந்தரம் ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த மாத்ருகாயாம் அதிகம் த்ருஶ்யதே |

"பரமேஶ்வர உவாச —

தேவாஸுரே மஹாயுத்தே விதாமஹஶிரஸ்து ய: |

தஸ்மாதஸுராணாம் பார்ஶ்வே ஸ்யாத்(தத்)தாந்தவேஷத: ||

தேநாஸுராஸுரம் (ஸுர, விர, ஸுரா ஏவ ஶரணம் யயு:) |

(தேவாநாம்) விஜயார்த்தம் து ஸர்வலோகஹிதாய ச ||

தானவாநாம் விநாஶார்த்தம் ப்ரஹ்மஶீர்ஷம் ஸமாஹர |

தஸ்மாத்விதாமஹஶ்ரேஷ்டா: ஸர்வஸம்ஹாரகாரிண: ||

(தஸ்ய ப்ரஹ்மஹத்யாவஸாத் தஸ்ய ஸர்வபாவப்ரணாஶனே) |

ஸர்வலோகோபகாரார்த்தம் ஸர்வப்ராணிஹிதாய ச ||

தத்கபாலஸ்ய மோக்ஷார்த்தம் பிக்ஷுவேஷம் ஸமாஶ்ரயே |"

* இந்த படலத்தின் முடிவில், ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் 4½ சுலோகங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளின் பொருள் வருமாறு. "பரமேசுவரன் கூறினார். தேவாஸுர யுத்தத்தில், பிரம்ஹாவின் சிரமானது அஸுரர் பக்கத்தில்

|| 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌉𑌮𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 || 𑍧 ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌂 *𑌤𑌥𑌾𑌽𑌽𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ||

எழுபத்தெட்டாவது படலம்

சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப்போன்றதேயாகும். முகமானது இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கியிருப்பதாகும். வலது கையானது அபயஹஸ்தமாக இருக்கக்கூடாது.* ஆபரணங்கள் அவ்விதமேயாகும். இடது கையானது கடகஹஸ்தமாக

விழுந்தது. அதனாலே அஸுரர்களின் விருப்பம் கிட்டியது. அஸுரர்களின் அஸ்திரபலத்தினாலே விரட்டப்பட்ட தேவர்கள் என்னையே சரணமடைந்தார்கள். அஸுரர்களை வெற்றி கொள்ளுவதற்காகவும், உலகத்தின் நன்மைக்காகவும், அஸுரர்களின் அழிவுக்காகவும், அந்த பிரம்ஹாவின் சிரஸ்ஸை நான் வஹிக்கின்றேன். அதனாலே நான் செய்த உதவியினாலே, ஸகல அண்டங்களும் நடுக்கமின்றி காப்பாற்றப்பட்டன. பிரம்ஹ தேவனின் சிரத்தைக் கொய்ததனாலுண்டான பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்குவதற்காகவும், ஸகல உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகவும், ஸகல ஜீவராசிகளின் நன்மைக்காகவும், அந்த கபாலத்தைக் கையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும், நான் பிக்ஷாடந வேஷத்தை தரித்திருக்கிறேன்."

*𑌦𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 |

* அந்த வலது கையானது வரத ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

ஸ்வாமிநஶ்சாப்யதஸ்தாத்து சண்டேஶம் ஸ்தாநகம் ததா ।
பக்திநா வக்ஷஸி ததா சண்டேஶம் ஸ்வர்ணவர்ணகம் ॥

தேவதேவ்யோஸ்ததா மத்யே ஸ்கந்தமூர்திம் விநா பவேத்
(ஸநகம்) ।

சண்டேஶாநுக்ரஹம் ப்ரோக்தம் தக்ஷிணேஶமத:பரம் ॥ ௪ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே சண்டேஶாநுக்ரஹமூர்திலக்ஷணம்
நாம அஷ்டஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

இருக்கவேண்டும். ஸ்வாமிக்குக் கீழே சண்டிகேச மூர்த்தியானது (நின்றவடிவமாக) இருக்கவேண்டும். (2)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது பக்தியுடன் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சண்டிகேசுவரரின் நிறமானது ஸ்வர்ண நிறமாகும்.

பரமேசுவரனும் பார்வதீ தேவியும் பத்மபீடத்தில் உட்காந்த வடிவமாக இருப்பவர்களாவார்கள். அவர்களின் மத்தியில் ஸ்கந்தமூர்த்தியானது இருக்கக்கூடாது. இவ்விதமாக சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி தக்ஷிணாமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டேசானுக்ரஹமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

॥ ஏகோநாஶீதிதம: படல: ॥

தக்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம் ॥

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண த³க்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம் |
லம்ப³யேத் த³க்ஷிணம் பாத³ம் வாமாங்க்⁴ரிநளகாக்³ரகம் ||

ஸவ்யோர்வக்³ரே நியாதவ்யம் வாமபாத³ம் து பாதயேத் |
லலாடத³க்ஷிணே ஸவ்யே நேத்ராந்தே தத்புடாந்தகே ||

*ஹிக்காமத்⁴யஸ்ய வாமே து ஹ்ருன்மத்⁴யஸ்ய து வாமகே |
யவத்ரயாந்தரம் நாபௌ⁴ லம்ப³ஸ்ய நாபி⁴மேட்⁴ரமத்⁴யமே || ௩ ||

ஏதேஷ்வங்க³ஸ்ய மத்⁴யே து பூர்வஸூத்ரம் து
லம்ப³யேத் |

எழுபத்தொன்பதாவது படலம்

தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். தக்ஷிணாமூர்த்தியின் வலதுகாலைத் தொங்கவிட வேண்டும். இடது காலின் நளகையை, (கண்டைக்காலின் நுனியில் சிறித்திருக்குமிடத்தை) வலது கால் தொடையின் முன்பாகத்தில் வைக்கவேண்டும். இடது காலைப்படியப் போட்டிருக்கவேண்டும்.

நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திராந்தம், வலது நாஸாபுடாந்தம். நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கம், ஹிருதயமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 3 யவை ஒதுக்கத்திலுள்ள இடம் நாபிமத்தியம், மேட்ரமத்தியம் இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட

---

*அயம் ஶ்லோகார்த⁴: ஸர்வஸ்வ தீமஹாரூபலக்ஷணாத³ர்ஶாத் த்⁴ருத: |

நதம் த்³வ்யர்த⁴(நதம் ஸார்த⁴த்ரய)ங்கு³ளம் ப்ரோக்தம் ஸ்யாச் சதுர்பு⁴ஜ
ஸமந்விதம் ॥ ௪ ॥

*த³க்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து ஜ்ஞாநமுத்³ராந்விதம் ப⁴வேத் ।
த³க்ஷிணே பரஹஸ்தே து அக்ஷமாலாயுதம் பரம் ॥ ௫ ॥

வாமே ச பூர்வஹஸ்தம் ஸ்யாத்³வரத³ஹஸ்தமதா²பி வா ।
வாமஜாநூபரிஷ்டா²த்து வாமே த³ண்ட³யுதே கரே ॥ ௬ ॥

வாமஜாநூபரிஷ்டா²த்து த³ண்ட³ம் சேத் கூர்பரம் ந்யஸேத் ।
வாமே ச பரஹஸ்தே து வஹ்நிர்வா ஸர்ப ஏவ வா ॥ ௭ ॥

விகீர்ணகேஶம் வாபி ஜடாமண்ட³லமேவ வா ।
ஜடாப³ந்த⁴ஶிகா²வா ஜடாமகுடமேவ வா ॥ ௮ ॥

வேண்டும். இதன் நதமானமானது $1\frac{1}{2}$ $(3\frac{1}{2})$ அங்குலமாகும். இந்த மூர்த்தியானது 4 கைகளுடையதாகும். (4)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது ஜ்ஞாநமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் ஜபமாலை இருக்க வேண்டும். இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது வரதஹஸ்தமாகவாவது தண்டத்துடனாவது இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கைத்தலத்தின் பின்பக்கமானது இடது முழங்காலின் மேலே வைககப்பட்டிருக்கவேண்டும். தண்டஹஸ்தமாக இருந்தால், இடது முழங்கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பரஹஸ்தத்தில் தீச்சுடராவது, ஸர்பமாவது இருக்க வேண்டும். (7)

தலைமயிரானது விரிந்தாவது, ஜடாமண்டலமாகவாவது, ஜடாபந்தமாகவாவது ஜடாமகுடமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (8)

---

*அயம் ஶ்லோகார்த⁴: ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகாத் க்³ருஹீத: ।

𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌨𑌾𑌗𑍌 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌿𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌖𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍌 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌬𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 ॥ ௰௨ ॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ।
𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰௩ ॥

தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸில் இடது பக்கத்தில் ஊமத்தம்பூவும் நாகமும் இருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில் சந்திரகலை இருக்கவேண்டும். சிறித்த முகத்துடன், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களையும் அணிந்து, வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்து, வெண்மையான பூநூல் பூண்டு, மூன்று கண்களுடனிருக்கவேண்டும். இடதுகாதில் சங்ககுண்டலமும், வலது காதில் மகரகுண்டலமுமிருக்க வேண்டும். இரண்டு காதுகளிலும் சங்கபத்திரங்களாவது மகரகுண்டலங்களாவது இருப்பதுமாகும். ருத்திராக்ஷங்களாலான கண்டமாலைகளும் ஹிருதயமாலைகளையும் தரித்திருக்கவேண்டும். தக்ஷிணாமூர்த்தியானது, புலித்தோலாடை தரித்து எவ்விதமான மனச்சோர்வுமில்லாத மூர்த்தியாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில் நாரதர், ஜமதக்நி, வஸிஷ்டர், பிருகு, இவர்களும், இடது பக்கத்தில், பரத்துவாஜர், சுநகர், அகத்தியர் இவர்களும் இருப்பவர்களாவார்கள்.

இந்த மூர்த்தியானது கிந்நரர் முதலியவர்களினாலே

अपस्मारोपरिष्टात्तु लम्बपादं ततो न्यसेत् ।
सूत्रं (त्रात्) तत्पादपार्ष्णिश्च तत् (तं) वेदं
स्यान्नतमात्रकम् ॥ १४ ॥

मध्यसूत्रं (त्रात्) तत्पादजानोरन्तं मनु(र्वा)र्वा
हानमात्रकम् ।
श्यामवर्णमपस्मारं नागयुक्तं च क्रीडितम् ॥ १५ ॥

धर्मव्याख्यानमूर्त्येवं कल्पयेत् कल्पवित्तमः ।
तदेव वामपादेनोत्कुटिकासनसंयुतम् ॥ १६ ॥

पूर्वहस्तद्वये वीणायुतं यत्तु (यत्र)
विचक्षणः ।
शेषं पूर्ववत् कर्तव्यं स तद् वीणाधरं भवेत् ॥

வணங்கப்பட்டு, ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்தியாகும். (13)

அபஸ்மாரன் (முதுகின்) மீது லம்பபாதத்தை வைக்க வேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த லம்பபாதத்தின் குதிகால் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 14 அல்லது 12 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் கருப்பு நிறமாகும். அபஸ்மாரன் ஸர்பத்துடன் விளையாடிக்கொண்டிப்பதாம். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக தர்ம வியாக்கியாநமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். (15½)

இதே மூர்த்தியானது, இடது காலை உத்குடிகாஸநமாக வைத்துக்கொண்டு முன்கை இரண்டிலும் வீணையை வைத்திருந்தால், அது, வீணாதரமூர்த்தியாகும். மற்றவைகள் முன்கூறியதுபோலவேயாம். (17)

ததேவ வீணாஹீநம் து ஜ்ஞாநமுத்ராபயாந்விதம் ।
வாமம் வ்யத்யாஸிதம் ஹஸ்தம் வாமஜாநூர்த்வ கேஶவத் ॥

தக்ஷிணே து பரே அக்ஷமாலாம் வாமேऽப்ஜம் ஸோத்பலம் ।
ஶுத்தஸ்படிகநிபம் வர்ணம் ஶேஷம் பூர்வவதாசரேத் ॥

ஜ்ஞாநமூர்த்திரிதி க்யாதம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ।
ஸ்பிக்ப்யாமதஸ்தலம் வ்ருத்தம் விப்ருஷ்டிகே விஜ்ஞாய: வ்யத்யயேத் ॥

ஜ்ஞாநமுத்ராஹ்ருதிஸ்தாநே ஸவ்யஹஸ்தமுகம் கரம் ।
வரதம் வாமஹஸ்தம் து மேட்ரோபரி ந்யஸேத் ॥௨௧॥

தக்ஷிணே அக்ஷமாலா வா பத்மாப்ஜம் வாமஹஸ்தகே ।

அதே மூர்த்தியானது, பூர்வஹஸ்தங்களில் ஜ்ஞாந முத்திரையும் அபயஹஸ்தமும் கொண்டு பரஹஸ்தங்களில் வலது கையில் ஜபமாலையும் இடது மையில் தாமரை மலர் அல்லது நீலோத்பலத்தை தரித்து, வெண்மையான நிற முடையதாகி, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந் திருந்தால், அது, ஜ்ஞாநமூர்த்தியாகும், இந்த மூர்த்தியின் வரதஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது, இடது முழங்காலின் மேலே இருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறி யிருப்பதுபோலவேயாகும். (19½)

ஹே அந்தணனே! பாததலங்களை, பிருஷ்ட பிண்டங் களுக்குக் கீழே மாறுதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும் (வலது பாததலம் இடது பிருஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இடது பாததலம் வலது பிஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இருக்கவேண்டும்) வலது பக்கம் முன்கையானது, ஜ்ஞாந முத்திரைதரித்து ஹிருதயத்தைநோக்கியிருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கையானது, மேட்ரமூலத்திற்கு மேலே வைக்கப்பட் டிருக்கவேண்டும், பரஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் தாமரை மணிமாலையும், இடது பக்கத்தில் தாமரைப்

நாஸாக்ரம் து ஸமீக்ஷ்யாக்ஷாவா(க்ஷமா)ஜஸைவம்
ஸமாதத்ய யோகத: || ௨௨ ||

பார்ச்வே து ஜடாலம்பம் ச ருஷிபி: ஸேவிதம் பரம் |
யோகமூர்த்திரிதி க்யாதம் த்யாநே து:கநிவ்ருத்தயே ||௨௩||

லம்பயேத்தக்ஷிணம் பாதம் வாமமுத்குடிகாஸநம் |
யோகபட்டம் ததா பத்வா தேஹம் ஸோத்குடிகாம்க்ரிகே ||

ப்ரஸார்யவாமஹஸ்தம் து வாமஜாநூபரிஸ்திதம் |
ப்ராகிவைவ க்ருதம் சேஷம் யோகமூர்த்யபரம் ஹி தத் ||

ஊர்த்வோத்குடிகே ஸாயாஸ்த்ராவபேத்யாநந்யம் பாதபார்ஷ்ணிகே |
யோகபட்டிகயோபேதம் ஸம்வாமயுக்மம் விஜாநத: || ௨௪ ||

பூமாலையும் (அல்லது இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மணி மாலைகள் அல்லது தாமரைப்பூமாலைகளும்) இருக்க வேண்டும். ஸ்திதி பேதத்தினால் இந்திரியங்களை நேர்மைப் படுத்தி நாஸாக்கிரத்தை நோக்கியிருக்கவேண்டும். பின் பக்கத்தில் ஜடைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மா முனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இத்தகைய லக்ஷணமுடைய மூர்த்தியானது, யோகமூர்த்தி எனப்படும். இந்த மூர்த்தியை தியானம் செய்தால் ஸகல துக்கங்களும் நீங்கிவிடும். (23)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாக (சாய்வாக ஊன்றப்பட்டு) இருக்க வேண்டும். அந்தக்காலும் உடம்பும் யோகப்பட்டத்தினாலே பிணைத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். இத்தகைய மூர்த்தியும் மற்றொருவிதமான யோகமூர்த்தியாகும். (25)

குதிகால்கள் (புறங்கால்கள்) இரண்டும் துடைகளில் மாறுதலாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது குதி

வ்ருஷாய - வஹேவஹஸ்த்ள தூ ஜாநவேஷி நியாவிதள ।
அவரெ உக்ஷிணெ அாக்ஷஸாரா வாஜெ கஹ்ணூ: ॥ ௨௭ ॥

ஜடாமண்டலஸம்யுக்தம் கரோடியுதஞ்சேகரம் ।
நீலக்ரீவஸமாயுக்தம் ஶங்ககுந்தேந்துஸந்நிபம் ॥ ௨௮ ॥

அவரெ அாவ-யெவ்ருக்ஷம் நாநாவஸர்ப்பவிபூஷிதம் ।
ஹ்ருதயமாலாகண்டமாலாத்யை: ருத்ராக்ஷைஸ்து விராஜிதம் ॥

வடவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித்ய ருஷிபிஸ்ஸேவிதம் பரம் ।
ஏவம் அநேகபேதேந உக்ஷிணாமூர்த்திரூபத: ॥ ௩௦ ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே உக்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
ஏகோநாஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

கால் இடது துடையின் மேலும், இடது குதிகால் வலது துடையின் மேலும் இருக்கவேண்டும்) யோகபட்டமானது கண்டைக்காலின் நடுவில் (இடுப்பைச்சேர்த்து) கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் முழங்கால்களின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபர ஹஸ்தங்களில் வலது ஹஸ்தத்தில் ஜபமாலையும் இடது ஹஸ்தத்தில் கமண்டலமுமிருக்கவேண்டும். ஜடாமண்டலம், கரோடீ (மண்டையோடு), சந்திரன் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நீலகண்டனாகவும், சங்கு, முல்லை, சந்திரன் இவைகளைப்போல வெளுப்பு நிறமாகவும் இருக்கவேண்டும். பின்பக்கத்தில் நாநாவித ஸர்ப்பங்களுடன் கூடிய விருக்ஷத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிருதயமாலை, கண்டமாலை, ருத்திராக்ஷமாலைகளை அணிந்திருக்கவேண்டும். வடவிருக்ஷத்தின் அடியிலிருந்து முனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தக்ஷிணாமூர்த்தியானது பலவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (30)

|| அதாஶீதிதம: படல: ||

காலஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண காலஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம் |
வஸுநந்ததஶாங்குலம் வா நதமானம் விஶேஷத: || ௧ ||

ருத்ரஸூர்யாங்குலம் வாபி நதமானமிஹோச்யதே |
லலாடதக்ஷிணே பார்ஶ்வே தக்ஷ (நேத்ர) மத்யே ததைவ ௨ ||

ஹிக்காமத்யஸ்ய வாமே து வாமஸ்தநாக்ஷ தக்ஷிணே |
நாபிமத்யஸ்ய வாமே து ஸூத்ரான்தரம் யவாஷ்டகம் || ௩ ||

மேட்ரமூலஸ்ய மத்யாத்து வாமே ஷடங்குலம் பவேத் |
ஸ்திதாங்க்ரிகுல்பமத்யே து பூர்வஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் || ௪ ||

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தோன்பதாவது படலம் முற்றும்

எண்பதாவது படலம்

கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் 8, 9 அல்லது 10 அங்குலமாகும். 11 அல்லது 12 அங்குலமிருப்பதுமாகும். நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திர மத்தியம், நடுக் கழுத்திற்கு இடது பக்கம், இடது ஸ்தநாக்ஷத்தின் வலது பக்கம், நாபிமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 8 யவையளவி லுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து இடதுபக்கத்தில் 6 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஸ்திதாங்கிரியின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (4)

தேவஸ்ய தக்ஷிணம் பாதம் பத்மபீடோபரி ஸ்திதம் ।
ப்ரஸாரம் ந்ருத்தமூர்த்தேர்வத் தக்ஷிணம் ஸ்திதபாதவத் ॥ ௫ ॥

வாமபாதம் த்ருதோ(த்தா)த்ருத்ய குஞ்சிதம் தல
முத்த்ருதம் ।
அங்குஷ்டோத்த்ருதம் பாதே (தாம்வெ்ரஸ்ய) காலஸ்ய
ஹ்ருதயே ந்யஸேத் ॥ ௬ ॥

சாருத்ருஷ்டி: ஸ்யாத் த்ரிநேத்ரஞ்ச ஜடாமகுடஸம்யுதம் ।
சதுர்ஹஸ்தஸமாயுக்தமஷ்டஹஸ்தயுதாபி வா ॥ ௭ ॥

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து சூலஞ்ச கண்டோத்த்ருதம் ।
தக்ஷிணேதரஹஸ்தே து பரசு: வரதம் து வா ॥ ௮ ॥

வாமே பூர்வகரம் நாபிஸீமாந்தம் ஸ்யாததோமுகம் ।
கண்டாந்தம் சூலஹஸ்தே து மணிபந்தாந்தரம் பவேத் ॥

வாமே து வரஹஸ்தே து விஸ்மயம் பரிகல்பயேத் ।

ஸ்வாமியின் வலது பாதமானது பத்மபீடத்தின் மீது இருக்கவேண்டும். வலது கால் நடராஜமூர்த்தியைப்போல ஸ்திதபாதமாக இருக்கவேண்டும். இடது கால் தூக்கி மடித்திருக்கவேண்டும். பாததலம் உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்காலின் பெருவிரல் காலனின் ஹிருதயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (6)

ஜடாமகுடமும், அழகிய பார்வையும் மூன்று கண்களும், 4 அல்லது 8 கைகளுமுடையதாகும். (7)

வலது பூர்வ ஹஸ்தத்தில் சூலமிருக்கவேண்டும். அது கழுத்தளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பூர்வஹஸ்தமானது மழுவை ஏந்தியாவது வரதமாகவாவது இருக்கவேண்டும், அது நாபி மட்டமாகவும் அதோமுக மாகவுமிருக்கவேண்டும். சூலஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டானது கண்டம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இடது

ஸ்கந்தாந்தம் கேஶாந்தகம் வா தர்ஜன்யங்குலிகாக்ரகம் || ௰ ||

சதுர்புஜமிதம் ப்ரோக்தம் அஷ்டஹஸ்தமத: ஶ்ருணு |
ஶூலம் ச பரஶும் வஜ்ரம் கட்கம் தக்ஷிணஹஸ்தகே || ௰௧ ||

*(வரதம் டமருகம்) கேடம் ஸூசிஹஸ்தம் ச வாமகே |
வித்ருமாபம் ஸமாகாரம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ||௰௨||

த்விபாதம் ச த்விபாஹும் ச (க்ருஷ்ணவர்ணம்) ஸதம்ஷ்ட்ரம்
பாஶபாணிகம் |

கரண்டமகுடோபேதம் †ஸபயம் காலஸ்ய மூர்த்திகம் ||

ஸாஞ்ஜலிஸம்யுக்தம் ஹ்ருதயாஞ்ஜலிபாஶகம் |

பரஹஸ்தத்தில் ஆச்சரிய முத்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தத்தின் சுட்டுவிரலின் நுனியானது கழுத்து மட்டமாகவோ கேசாந்த மட்டமாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சதுர்புஜமூர்த்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. $(10\frac{1}{2})$

சூலம், மழு, வஜ்ராயுதம், கத்தி இவைகள் வலதுகைகளிலும், (வரதம், உடுக்கை) கேடயம் ஸூசிஹஸ்தம் இவைகள் இடது கைகளிலுமிருக்கவேண்டும். பவழம் போன்ற நிறமுடையதாய் ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும்.

ஸ்வாமியின் முன்பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் (கருப்பு நிறமும்) இரண்டு கைகளும், தெத்திப்பற்களும், கைகளில் பாசமும், கரண்ட மகுடமும் தரித்த காலனைக் கல்பிக்கவேண்டும். காலன் மிகுந்த பயத்துடன் மார்பில் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யப்பட்ட கைகளில் பாசத்தை

---

*௰௨ ஶ்லோக: ஸர்வஸ்மின் ஹஸ்தாதர்ஶே த்ருஶ்யதே |

†பாடாந்தரம் து கல்பயேத் | இதி பாடே ஸாபவ்யதிதி பாதி |

𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌶𑌕𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 (𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨) 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵-
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 || ௮௪ ||

𑌕𑌾𑌲𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்திருக்கவேண்டும். அவனைக் காலினாலே உதைத்துத் தள்ளியதால் அவனுடைய முகமானது மேனோக்கியிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாகக் கால ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எண்பதாவது படலம் முற்றும்

॥ 𑌅𑌥𑍈𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥௧॥

𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌹𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌕𑌃 ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 ।

எண்பத்தோன்றுவது படலம்

லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. லிங்க உருவத்தின் நடுவில் சந்திரசேகர மூர்த்தியைப்போன்ற சிவ ரூபத்துடன் கூடியது லிங்கோத்பவ மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் நளகையிலிருந்து பாததலம் வரையில் லிங்கத்தில் மறைந்திருப்பதாகும். பிரம்ஹாதேவர், அன்னப்பக்ஷியினுருவங்கொண்டு, மேனோக்குடன் (லிங்கத்தின் மேல் பக்கத்தில்) இடது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும். (3)

விஷ்ணுவானவர், வராஹரூபத்துடன் அதோமுகமாக (லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தில்) வலது பக்கத்தில் கல்பிக்கப் படவேண்டும்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு இருவரும் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டு, லிங்கத்தின் இருபக்கங்களிலுமிருக்க வேண்டும்.

ரக்தஶ்யாமஹிரண்யாபா: ஶம்புவிஷ்ண்வப்ஜஜன்மன: || ௪ ||

ஏவம் லிங்கோத்பவம் ப்ரோக்தம் வ்ருக்ஷஸங்க்ரஹணம் ஶ்ருணு ||

இதி காஶ்யபஶில்பே லிங்கோத்பவலக்ஷணம்
நாமைகாஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

பரமேசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்ஹா இவர்களின் நிற மானது முறையே சிகப்பு, நீலர், மஞ்சள் நிறமாகும். (4)

இவ்விதமாக லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருக்ஷ ஸங்கிரஹணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (5)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தோன்ருவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌸𑌾𑌷𑌿𑌰𑌂(𑌦𑍃𑌢)𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌾 (𑌜𑌾𑌤𑌂) 𑌋𑌜𑍁𑌕𑌂
𑌸𑌾𑌰𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௨ ||

𑌅𑌲𑍍𑌪𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍋𑌹𑌾𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௩ ||

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍌 𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾𑌽𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌦𑌂
(𑌦𑍃𑌢𑌂) || ௪ ||

என்பத்திரண்டாவது படலம்.

விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதி.

இனி விசேஷித்து விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதியைக் கூறுகிறேன். விருக்ஷமானது, புருஷ தேவதைகளுக்கும் ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும் சூலதாருநிர்மாணத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

அழுத்தமும் பசையும் (களிப்பும்) உள்ள பூமியிலுண்டானது, வளைவில்லாமல் நேராக இருப்பது, அழுத்தமாக இருப்பது, கனமாக இருப்பது, ஸ்வல்பமான வாஸனையுடனிருப்பது, பழம்-புஷ்பம் இவைகள், அழுத்தமாகவும் கனமாகவும் இருப்பது, குளுமையும் உஷ்ணமும் கலந்திருப்பது, மனதிற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பது, இத்தகைய குணங்களையுடைய விருக்ஷமானது, புருஷ விருக்ஷம் எனப்படும். இத்தகைய புருஷ விருக்ஷமானது, புருஷதேவதைகளின் சூலதாரு நிர்மாணத்திற்கு உகந்ததாகுமென்று கூறப்படுகிறது. (3½)

உத்பாதாக்ரம் க்ரமாத் க்ஷீணம் பத்ரம் சைவ ம்ருது
ஸ்ததா ।
அதிக்ஷீரஸமாயுக்தம் அதிஸ்வாதுஸமாயுதம் ॥ ௫ ॥

அதிஸ்நிக்தஸமாயுக்தம் ரஸம் சைவ ததா பவேத் ।
ஏதத் ஸ்த்ரீவ்ருக்ஷஸமாக்யாதம் தேவீநாம் மூலபாதபம் ॥

க்ஷீணமூலஸமாயுக்தம் பலம் பத்ரம் தலம் ததா ।
அதிதௌர்பல்யஸமாக்யாதம் யத்தத் ஷண்டதருர்பவேத் ॥ ௭ ॥

சந்தனம் சம்பகம் சைவ ரக்தசந்தனமேவ ச ।
ஸாகம் ச கதிரம் சைவ ஹேமசீர்ஷம் ச குங்குமம் ॥

ஆர்ஜவம் சிம்சுபம் சைவ ராஜாதன(சந்நம்)ஸ்(யமே)கம் ।
மயூரபோதகம் க்ரமாத்ஸ்யாத் தத்தச்சூலார்ஹம்
க்ருஹ்யதே(ஹரேத்) ॥ ௯ ॥

ஜீர்ணம் வர்ணஸமாயுக்தம் பரஸ்பரஸ்யம் விசேஷகம் ।

ஸாரமுள்ள (களிப்பு) பூமி, ஸாரமற்ற பூமி இவைகளிலுண்டானது, அதிக மிருதுவாக இல்லாதது, அடிமுதல் நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பது, புஷ்பம், பழம் இலைகள் மிகவும் மிருதுவாக இருப்பது, அதிகப்பசையுள்ளது, அதிக ருசி (சுவை)யுள்ளது இத்தகைய குணங்களுடையது, ஸ்திரீ விருக்ஷமாகும். இது ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலதாருவுக்கு உகந்ததாகும். (6)

அடி சிறுத்தது, பழம்-புஷ்பம்-இதழ்கள் மிகவும் துர்பலமாக இருப்பது, நபும்ஸக விருக்ஷமாகும்.

சந்தநமரம், சண்பகமரம், செஞ்சந்தநமரம், தேக்கு மரம், கருங்காலிமரம், ஹேமசீர்ஷம், குங்குமம், ஆர்ஜவம், சிம்சுபம், என்ற மரங்கள், அரசமரம், மயூரவிருக்ஷம் இவைகள், சூலம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவைகளாகும். அவைகளில், உள்பக்கம் அழுத்தமாக இருப்பதை (வைரம் விழுந்திருப்பதை) கிரஹிக்கவேண்டும். (9)

ஶுஷ்யம் பதிதவ்ருக்ஷம் ச வாதாபஹ்ருதம் ததா || ௰ ||

ஶ்மஶாநவல்மீகஸம்யுக்தம் வ்யாலபக்ஷிநிஷேவிதம் |
ந்ருபவேஶ்மஸம்யுக்தம் ச கர்மகாராத்யுபாஶ்ரிதம் || ௰௧ ||

க்ஷுத்ரதக்³த⁴ம் ததா வ்ருக்ஷம் கர்மாந்தரநியோஜிதம் |
வர்ஜயேத்து ப்ரயத்நேந க்³ருஹீதே கர்ம(கர்த்ரு)நாஶநம் ||

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந தோ³ஷாட்³யம் பரிவர்ஜயேத் |
ஶுக்லபக்ஷே ச நக்ஷத்ரே ஶஸ்தவ்ருக்ஷாம்ஶ்ச ஸம்க்³ரஹேத் ||

ஆசார்ய꞉ ஶில்பிபி⁴꞉ கர்தா ச வ்ருக்ஷஸ்தா²நம் து
ஸம்வ்ரஜேத் |
வ்ருக்ஷாத⁴ஸ்தாத் த்ருணாதீ³நி வ்யபோஹ்ய ஶோத⁴நம் குரு ||

மடித்துப்போனது, வேறுநிறமடைந்தது, உச்சியில்லாதது (நுனிக்கிளையற்றது) கிளையில்லாதது, தானாகவே விழுந்தது, காத்தில் விழுந்தது, இடிவிழுந்தது, புதர்கள் மண்டியது, புத்துள்ளது, பாம்புகளும் பக்ஷிகளுமிருப்பது, ராஜகிருஹத்திலிருப்பது, கர்மகாரன் முதலிய தொழிலாளியின் வீட்டிலிருப்பது, தீப்பிடித்தது, வேறுகாரியங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது, இத்தகைய விருக்ஷங்களை முயற்சியுடன் விலக்கவேண்டும். இத்தகைய விருக்ஷங்களை கிரஹித்தால் அந்தக்காரியம் அழிவடையும் (அல்லது அந்த யஜமானனுக்கு அழிவுண்டாகும்.) ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சியுடனும் தோஷமுள்ள மரத்தை விலக்கிவிடவேண்டும். (12½)

சிறந்த பக்ஷம் நக்ஷத்திரம் வாரங்களில் சிலாக்யமான விருக்ஷங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். ஆசார்யன், சில்பி தேவாலய கர்த்தா இவர்கள், மரமிருக்குமிடத்திற்குச்செல்லவேண்டும். மரத்திற்குக்கீழேயிருக்கும் புல் முதலியவைகளைக் களைந்துவிட்டு (கோமயத்தாலே) சுத்தம் செய்து மெழுகவேண்டும் (14)

தத்ர மந்த்ரம் ஸமுச்சார்ய அஷ்டதிக்ஷு பலிம் க்ஷிபேத் ।
தத்வ்ருக்ஷாச்ரிதா தேவா தானவாச்ச பிசாசகா: ॥ ௧௫ ॥

நாகா கருடகந்தர்வா: ஸித்தவித்யாதராச்ச யே ।
ஸ்வயம் பிம்பார்த்த வ்ருக்ஷோ(அ)ஸ்மாத் கத்வா(அ)ந்யம் ஸம்ஹிதாய வை ॥ ௧௬ ॥

இத்யுக்த்வா ச பலிம் தத்யாத் தத்யன்னம் ஸர்வதிக்ஷு ச ।
புஷ்பசந்தனஸம்யுக்தம் கந்ததோயஸமன்விதம் ॥ ௧௭ ॥

வ்ருக்ஷஸ்யைசானதிக்பாகே ததோ ஹோமம் ஸமாசரேத் ।
ஸ்தண்டிலம் ஸைகதம் குர்யாத் ஹஸ்தமாத்ரப்ரமாணத: ॥

அக்ந்யாதானாதிகம் ஸர்வம் அக்நிகார்யம் ஸமாசரேத் ।
ஸமிதாஜ்ய சரூன் ஹுத்வா ஹோமம் க்ருத்வா (குர்யாத்)
சிவம் த்விஜ: ॥ ௧௮ ॥

(அதன் பிறகு) மேலே கூறப்படும் மந்திரத்தைச் சொல்லி எட்டுத்திக்குகளிலும் பலியிடவேண்டும். மந்திரம்- "இந்த மரத்தை அண்டியிருக்கின்ற தேவர்கள், தானவர்கள், பிசாசங்கள், நாகங்கள், கருடர்கள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், முதலிய யாவரும், அவரவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த மரத்தை விட்டு விலகவேண்டும் இந்த விருக்ஷமானது, தேவதாபிம்பம் செய்வதற்கு அவசியமானது" என்ற பொருளுள்ள மந்திரத்தை ஜபித்து, தயிர்கலந்த அந்நத்தை பலிகொடுத்து அதன்மேலே, புஷ்பம், சந்தநமிட்டு, வாசனையுடன் கூடிய ஜலத்தையும் விடவேண்டும். (17)

அதன்பிறகு, மரத்திற்கு ஈசான திக்கில், ஹோமம் செய்யவேண்டும். (ஹோமம் செய்வதற்காக) ஒரு முழம் அகல நீளத்தில் மணலினாலே ஹோமவேதிகை (திட்டாணி) செய்யவேண்டும். (18)

அக்நி ஆதாநம் முதலிய அக்நி காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும் பிறகு, ஸமித்து, அந்நம்,

ஸமிதோ ஹ்ருதயேனைவ சாகோரேணாஜ்யம் து ஹோமயேத் ।
மூலேந து ஶதம் ஹுத்வா ப்ரத்யேகாஷ்டஶதாஹுதீ: ॥

ஜயாதிபிஶ்சாப்யாதாநை ராஷ்ட்ரப்ருத்பிஶ்ச ஹோமயேத் ।
ததஸ்த்வக்நிம் ஸமுத்வாஸ்ய வ்ருக்ஷம் ப்ரோக்ஷ்ய ஶிவாம்பஸா ॥

ஶிவாத்மகேதி மந்த்ரம் து ஜபேத்வ்ருக்ஷம் ஸ்ப்ருஶந் குரு: ।
வ்ருக்ஷஸ்ய பூர்வதிக்பாகே து முகம் ப்ருஷ்டம் து
பஶ்சிமே ॥ ௨௨ ॥

தக்ஷிணம் ஸவ்யபார்ஶ்வம் ஸ்யாத் வாமபார்ஶ்வம்
ததோத்தரே ।
ஜ்ஞாத்வைவம் லக்ஷயித்வா து தஸ்ய ச்சேதநமாசரேத் ॥

ஆஜ்யம், இவைகளினுலே, பரமேசுவரனை உத்தேசித்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். (19)

ஸமித்துக்களை ஹிருதயமந்திரத்தினுலேயும், அங்கத்தை அகோரமந்திரத்தினுலேயும், ஆஜ்யத்தை மூலமந்திரத்தினுலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸமித்து, அங்கம், ஆஜ்யம், இவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் 108 ஆஹுதிகள் செய்யவேண்டும். (20)

பிறகு, ஜயாதி மந்திரங்களாலேயும், அப்யாதாந மந்திரங்களாலேயும், ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திரங்களாலேயும், ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு, அக்நியை உத்வாஸநம் செய்து, சிவோதகத்தை மரத்தின் மீது தெளிக்கவேண்டும். பிறகு, ஆசார்யன் மரத்தைத்தொட்டுக் கொண்டு, "சிவாத்மக" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். (21½)

கிழக்கு திக்கில் விருக்ஷத்தின் முகமாகும். மேற்கு திக்கில் மரத்தின் பின்பக்கமாகும். தெற்கு வலதுபக்கமாகும். வடக்கு இடதுபக்கமாகும். இவ்விதமாக, முகம் முதலியவைகளை நன்கு கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு,

அஸ்த்ரமந்த்ரம் ஜபந்வ்ருக்ஷமூலே த்ரி: ப்ரதக்ஷிணக்ஷயேத் |
*க்ஷீரதோயஸ்ராவம் ச்ரேஷ்டம் ஸ்யாத் ரக்தஸ்ராவே து
அசோபநம் || ௨௪ ||

அஸ்த்ரமந்த்ரேண மந்த்ரேண சாந்திஹோமம் ஸமாசரேத் |
வ்ருக்ஷமூலப்ரதேசம் து ஸ்தபதி: சோதயேத் க்ரமாத் ||

பூர்வே வா சோத்தரே தேசே வ்ருக்ஷஸ்ய பதநம்
சுபம் |
அந்யதிக்பதிதம் வ்ருக்ஷம் வர்ஜயேத் து ப்ரயத்நத: ||௨௬||

க்ரமஸமுத்பூதம் தத: கார்யகாஷ்டஜவஹநாங்கம் கார்யம் | (?)

பிறகு, அதை வெட்டவேண்டும். முதலில் அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு மூன்று முறை மரத்தை வெட்டவேண்டும். அந்த வெட்டுவாயில் பால் அல்லது ஜலம் ஸ்ரவித்தால் (மரத்தின் ரஸமானது பால்நிற மாகவோ அல்லது ஜலத்தைப்போலவோ கசிந்து காணப் பட்டால்) அந்த மரம் சிறந்ததாகும்.

ரக்தத்தைப்போல கசிந்து காணப்பட்டால் அது கெடுதியாகும். ஆகவே, ரக்தமாக காணப்பட்டால், அதனாலே உண்டாகக்கூடிய தோஷ சாந்திக்காக, அஸ்திர மந்திரத்தினாலே சாந்தி ஹோமம் செய்யவேண்டும். (24½)

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், முறையே விருக்ஷத்தின் அடிப்பக்கம் முழுமையும் சேதிக்கவேண்டும். (துண்டு செய்து எடுக்கவேண்டும்) (25)

வெட்டிய மரமானது கிழக்கு அல்லது வடக்கு திக்கில் விழுந்தால், அது சுப பலனைத்தரும். மற்ற திக்குகளில் விழுந்த மரத்தை முயற்சியுடன் நீக்கிவிடவேண்டும். (26)

---

*க்ஷீரதோயஸ்ரவே ச்ரேஷ்டம் ரக்தஸ்ராவே அசோபநம் |
ரக்தஸ்ராவோத்பவம் தோஷம் அஸ்த்ரமந்த்ரேண சாந்திஹோமம் ஸமா
இதி பாடோ ஹஸ்தலிகிதே பாதி | [அதிகம் ||

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௨௯||

[illegible]
([illegible]) [illegible] |
[illegible] ||௩௦||

[illegible] |

அதன் பிறகு மரத்தின் ஸ்கந்தங்களை (பெருங்கிளைகளை) துண்டிக்கவேண்டும் (வெட்டிவிடவேண்டும்)

... ...?

பிறகு அந்த மரத்தை பசும்பாலினாலும் கந்தோதகத்தினாலும் ஸ்நாநம் செய்து வைத்து, (முழுமையும் நனைத்து) சந்தநமிட்டு, புஷ்பமாலைகளினாலே அலங்காரம் செய்து, புது வஸ்திரம், தர்பைகளை வைத்து சிறிய கயிற்றினாலே அவைகள் விழாமலிருக்கும்படி கட்டி, அந்தமரத்தை, ரதம், பல்லக்கு அல்லது தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, மெள்ள மெள்ளச் சென்று, சூலதாரு நிர்மாணம் செய்யும் மண்டபத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவேண்டும்.

அந்த மண்டபத்தைப் பெருக்கி சுத்தம் செய்து பசுஞ் சாணத்தினாலே மெழுகவேண்டும் அரிசிமாவினாலே கோலமிட்டு, அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், (மணலினாலே) திட்டாணி செய்யவேண்டும். அந்த சாலையா(மண்டபமா)னது நீளத்திற்கு ஸமமான அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். (30)

அந்த சாலையில் ஸ்தண்டிலமானது (திட்டாணியானது) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது அதில் பாதி

ப்ராகக்ரம் ஸ்தாபயேத்தத்ர ஸமாநீதவ்ருக்ஷமதோமுகம் ॥

ஆஶோஷம் ரக்ஷயேத்தத்ர மாஸம் பக்ஷமதாபி வா ।

பஶ்சாதுக்தம் து கர்தவ்யம் த்வரிதம் து ந காரயேத் ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே வ்ருக்ஷஸங்க்ரஹணவிதிர்நாம
த்வ்யஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

(கால் பங்கு) இருக்கவேண்டும். அதன் உயரம் 4 அங்குல மிருக்கவேண்டும். அந்த மேடையில் கொண்டுவந்திருக்கும் மரத்தை கிழக்கு நுனியாகவும், அதோமுகமாகவும் வைக்க வேண்டும். அது நன்றாகக்காயும் வரையில் ஒரு மாஸம் அல்லது ஒருபக்ஷம் வரையில், அதை அங்கேயே ரக்ஷித்து வர வேண்டும். அதன் பிறகு கூறியுள்ளதைச்செய்யவேண்டும். அவஸரப்பட்டுச்செய்யக்கூடாது. (32)

**காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் விருக்ஷஸங்கிரஹணவிதி என்னும்
எண்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.**

|| அத த்ர்யஶீதிதம: படல: ||

ஶூலதாரு நிர்மாண விதி: ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶூலலக்ஷணமுத்தமம் |
ஶுத்த(ஊர்த்வ)காயஸமம் தீர்க(ஶ)தண்டம் பேராந்தரமுத்தமம் ||

மத்யோதரவிஶாலம் ஸ்யாத் அம்ஶமேகவிவர்தனம் |
*உத்ஸேதாஷ்டாம்ஶஹீனே து தஸ்யாக்ரம் ஸமம் பவேத் ||

நாப்யந்தம் அஸ்ரம் து ஹிக்காந்தம் வஸுகோணகம் |
தத்ஊர்த்வம் வ்ருத்தவத்ஸ்யாத் †ஶேஷம் வ்ருத்தம் ததைவ ச ||

எண்பத்திமூன்றுவது படலம்.

சூலதாரு நிர்மாண விதி.

இனி சூலலக்ஷணத்தை விசேஷித்து நன்கு கூறுகிறேன். பேரத்தினுள் வைக்கவேண்டிய தண்டத்தின் உயரமானது, சுத்த (ஊர்துவ) காயத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியோதரத்தின் (நடுவயிற்றின்) அகலமானது, 4ல் 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். * அது அடியிலிருந்து 8ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்குமிடத்தில் அதன் நுனிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது நாபி வரையில் சதுரச்ர (சதுர) மாகவும், அதற்குமேலே கழுத்து வரையில் அஷ்டாச்ர (எட்டுக்கோண) மாகவும், அதற்கு மேலே பாக்கியுள்ள முகமானது வட்டவடிவமாகவுமிருக்க வேண்டும்.

---

*உத்ஸேதாஷ்டாம்ஶஹீனம் து தஸ்யாக்ரம் து ஸமம் பவேத் | இதி பாடோ ஹிதவத்பாதி |

†அஶேஷம் வ்ருத்தமேவ ஹி | இதி ஸர்வத்ர ஸமுதாயஸ்ய ஶாஸ்த்ரகாராஶய: |

* அதன் நுனியானது அடியிலிருந்து முறையே 8ல் 1 பாகம் அகலத்தில் குறைந்து இருபக்கங்களிலும் ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

த்³வாத்ரிம்ஶத³ங்கு³லாயாமம் வம்ஶ(வக்ஷோ)த³ண்டா³யதம்
ப⁴வேத் |
விஸ்தாரம் ஸார்த⁴ஷண்மாத்ரம் ஸார்த⁴ஸப்தாங்கு³லம் து வா ||
விஸ்தாரஸத்³ருʼஶம் ஸ்தூ²லம் வம்ஶத³ண்டா³க்³ர
(வக்ஷோத³ண்டா³க்³ர) அத² |
சதுர்மாத்ராங்கு³லம் ப்ரோக்தம் ஸூக்ஷ்மாக்³ரம் க்ரமஶ: ||
வக்ஷோத³ண்ட³ஸ்ய மத்⁴யே து ரந்த்⁴ரம் ஸார்த⁴
த்ரிமாத்ராங்கு³லம் |
*ஹிக்காஸூத்ராத³த⁴ஸ்தாத்து யாவத்³ த்³வ்யங்கு³லாவதி⁴ ||௫||
வக்ஷோத³ண்டா³க்³ரஸீமாந்தம் வம்ஶத³ண்ட³ம் து யோஜயேத் |
ஷோட³ஶாங்கு³லாயாமம் கடித³ண்ட³ஸ்ய தை³ர்க்⁴ய(கீர்த்திதம்) ||
ஸப்தாங்கு³லம் து விஸ்தாரம் ஸ்தூ²லம் வேதா³ங்கு³லம் ப⁴வேத் |

வக்ஷோ தண்டத்தின் (நாபிக்கு மேலே கண்டாந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 32 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். 7½ அங்குலமுமிருக்கலாம். அதனுடைய கனமானது (கனம்—பருமன்) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியானது (நுனியின் கனமானது) 4 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (5)

வக்ஷோ தண்டத்தின் நடுவில் 3½ அங்குலம் துவாரமிருக்கவேண்டும். அந்த வக்ஷோ தண்டமானது, சமுத்திற்குக்கீழே 2 அங்குலம் வரையிலிருக்கவேண்டும். வக்ஷோ தண்டத்தின் உச்சியின் எல்லைவரையில் (அத்துடன்) வம்ச தண்டத்தை இணைக்கவேண்டும். கடி தண்டத்தின் (நாபியந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 16 அங்குலமாகும்.

*ஹிக்காஸூத்ராத³த⁴ஸ்யாத்³யாவத்³த்³வி(த்ரி)மாத்ராங்கு³லம் |
வக்ஷோத³ண்டா³க்³ரஸீமாந்த்யாத்³வம்ஶத³ண்ட³ம் து யோஜயேத் ||
[illegible] |

உயெ்ஃ யா௱ாம௱ும் அிஉ்ரம் தாரம் வணாம௱ொஷயழ ||

கடிஷண்ணாழு௨லீஉாஷா(ஷம்)வம்ஶஷண்ணா தா யொஜயெக |
வக்ஷ(வக்ஷா)ஷண்ஷாஷயொ விவ்ரகடிஷணாமுயொவி வா ||

*யவாவகு காம்ஶகம் காய௨ாஷநெ,ந விஹிதா கா௱௱ |
ஹகவிகி்ரஅதாஷூஹ ஷடீவஷ்வாஷகரம் தா வா || ೧ ||

ஸிம்ஸொதிதகரம் யாவகு ஸம்வ்யம் வக்ர(தூஸாஹா)
ஶிவாஷிதழ |
ஆ்யம௱ும் தா ஶிவாயாஉஜஷ்ம(வஜஷ)ஸம்வ்யா விஹீயதெ ||

வக்ஷஷணாவிஶாமும்(ஸெு`தா ஹஷ்ஸம்வ்யா தா (வி)
ஹாஜிதெ |

பக்ஷ (வக்ஷோ) தண்டத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 4 அங்குலமாகும். அதன் நடுவில் துவாரமானது 4 அங்குலம் அகலமும், 5 அங்குலம் நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கடிதண்டத்தின் மேல்பக்கம் எல்லையை (உச்சியை) வம்சதண்டத்துடன் இணைக்கவேண்டும். அல்லது (வம்ச தண்டமானது) வக்ஷோதண்டத்திற்குக் கீழே 2 அங்குலத்தில், கடிதண்டத்துடன் இணைந்துமிருக்கலாம். வக்த்திராம்சத்தை (முகபாகத்தை) கூறியுள்ள விதிப்படியே கல்பிக்கவேண்டும். பக்ஷ (வக்ஷோ) தண்டத்தின் முகமானது (நுனியானது) 1 முதல் 8 வரையில் எவ்வளவு கைகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு முகப்புகளுடனிருக்க வேண்டும். (11)

பக்ஷதண்டத்தின் விசாலத்தை ஹஸ்தங்களின் எண்

---

*யவாவகு்ரஶிவாம் காயாஷநெ,ந விஹிதா ஸாயு: | உகி
ஸஶஷஜீஉஹமாமுயஷாஉாதுகா வா: |
யவாவகூாம்ஶிவாம் காய௨ாகு, ஊகி வாஶெ,ந ஹாவ்யூதிகி ஷாகி

ஶிஷ்ரா(வா)வஶாஸம் தத்வாம்(காம்)ஶம் ஸ்ரோமேந து
(உஶ்ராதா்ரம்) க்ரமாத் க்ரஶம் || ௧௨ ||

*கடிதம்டாஶ்ரயம் ஸைகம் ஶிவாயாமம் த்ரிமாத்ரகம் |
ஸாயாமம் மாத்ரம் து தத்தாரம் வ்ருத்தம் தத்ஸமதத்தம் ||

ஸ்தாநகம் ஸகலம் சேத் ஊரு தீர்கே ஸவஸி விஜ |
அஷ்டாம் மாத்ரம் ஸமாரோப்ய ஊருப்ஶ்ராயதம் பவேத் ||

ஆஸநே ஸகலே சோர தீர்க ஸமேதம் ந ரோபயேத் |
ஊருமுல(லே)ஸுஷிம் க்ருத்வா கடிதண்டாம்யோபரி||

ஶிவாயாம் து ஸமாயோக்ய யாவஸு(நா)ஹம் யதா |

களாலே வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது அதன் சிகையின் (கையின் உச்சியின்) அகலமாகும். இது மலைபோன்று வரிசையாக (அடிமுதல் நுனிவரையில்) முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (12)

*கடிதண்டத்தைச் சார்ந்திருக்கும் ஓரேசிகையின் உயரமானது 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் அதற்கு ஸமமான கனமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (13)

ஸகல மூர்த்தியானது ஸ்தாநக மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் நீளத்திற்குமேலே, 8 அங்குலம் சேர்த்து, ஊருமூலத்தின் உயரமிருக்கவேண்டும்.

ஆஸந மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் உயரத்திற்கு மேலே சேர்க்கக்கூடாது.

ஊருமூலத்தில் துவாரம் செய்து, கடிதண்டத்தின்

* கடிதம்டாஶ்ரயோர்த்வாம், இதி ஸரஸ்வதீ மஹாலயபுஸ்தகபாட: |

* கடிதண்டத்தைச் சார்ந்து ஊர்துவாக்கிரமாக (மேனோக்காக) இருக்கும் நுனியின் உயரம் 3 அங்குலமாகும் என்பது, ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || [illegible] ||

* [illegible] |

[illegible] ... ... [illegible] ||[illegible]||

[illegible] |

அக்கிரங்களில் (இருகோடிகளிலும்) அதன் சிகையில் பிணைக்கவேண்டும். அதன் மத்தியமானது கனமாக இருக்கவேண்டும். ($15\frac{1}{2}$)

முழங்காலின் அளவை 2 பாகங்களாகச் செய்து, துடையினளவுடன் பாதியும், கண்டைக்காலளவுடன் பாதியுமாகக் கணக்கிட்டு, அத்துடன் 3 அங்குலத்தைச் சிகாமானமாகக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். (சிகை—உச்சி) இந்த 3 அங்குலமானது முட்டுக்காலின் அளவைக்காட்டிலும் அதிகமாகக் கூறப்பட்ட அளவாகும். முட்டுக்காலின் மத்தியில் பிந்து (துவாரம்) இருக்கவேண்டும். அதன் ஊர்த்துவாக்ரமானது (மேல்ப்பக்கம் நுனியானது) சிகையுடன் (அதிகமாகக் கூறப்பட்ட 3 அங்குலம் சிகையுடன் இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் 3 அங்குலம் அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

கண்டைக்காலின் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு, முட்டுக்காலின் சிகையின் அகலமாகும். அழகான (அல்லது நன்கு இழைக்கப்பட்ட) கண்டைக்கால் நுனியின்

---

* [illegible] |
[illegible] || [illegible] |

ஊர்வாக்ரோர்த்வம் ஶிகாமாநம் ஜாநுஸந்த்யூர்த்வதாவதி ||௧௯||

ஸந்திஹீநாஶ்ரமேகம் து ஶூலகம் சைவ விதீயதே |
ஜங்காதீர்கேதிரிக்தம் தலமாநம் து யோஜயேத் ||௨௦||

ஊருதண்டஸ்ய(ஸ்ய) த்ரிபாகைகம் மத்யோர்வோஸ்து விஸ்த்ருதம் |
தஸ்யாக்ரம் து த்ரிபாதம் ஸ்யாத் ஜங்காமூலம் ச தத்ஸமம் ||

ஜங்காமூல த்ரிபாகைகஹீநம் ஜங்காக்ரவிஸ்த்ருதம் |
*த்ரியாபாததலாயாமம் க்ரமாத் பாகத்வயம் ததஃ || ௨௨ ||

தந்மத்ய விஸ்த்ருதம் தத்ர(த்ர)த்ர்யம்ஶவிஸ்தாரதாந்விதம் |

உச்சியை, (மேல்த்தலப்பை) மேல் முனையில் (துடையின் நுனியில்) இசைக்கவேண்டும். ஜாநுஸந்திக்கு (முழங்கால் பூட்டுக்கு) மேலே அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது, சிகையின் அளவான 3 அங்குலமாகும். (19)

ஸந்தியற்ற (பூட்டில்லாத) சதுரமான சூலமானது ஒன்றுதான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டைக்கால் நீளத்துடன், தலமானத்தை (பாததல அளவை)க் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (20)

ஊருதண்டத்தின் அகலமானது, நடுத்துடையின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். அதன் நுனியானது, (அந்த அகலத்தில்) $\frac{3}{4}$ பங்கு அகலமுடையதாகும். ஜங்காமூலமும் (கண்டைக்காலின் அடியும்) அதே ($\frac{3}{4}$ பங்கு) அகலமுடையதாகும். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும்.

பாதநுனியின் அகலமானது, பாததலத்தின் நீளத்தில் 3ல் 2 பங்காகும். பாதமத்தியம் பாதமூலம் இவைகளின் அகலமானது, முறையே பாதாக்கிர விஸ்தாரத்தில்

---

*த்ரியாபாததலாயாமம் க்ரமம் அவாயதம் ||
தந்மத்ய விஸ்த்ருதம் த்ரித்ர்யம்ஶம்(ஶ)விஸ்தாரதாந்விதம் |

ஸார்த்தத்ர்யங்குலவ்யாஸம் த்வ்யங்குல(த்ரயா)தே வரே ||

ப்ரகோஷ்டம் ஸுஷிரம் தஸ்மின் ஜங்காக்ராதிகாய(ய)தம் |

யோஜயேச்சூலம் த்ருடம் க்ருத்வா(க்ருத்வா) பாஹுமூல த்வயோராப்யதே || உச ||

பாஹுமூலவிஸ்தாரம் த்ரிமாத்ரம் மாத்ரத்வயாக்ரதம் |

ப்ரகோஷ்டம் மூலவ்யாஸம் தத்ஸமம் மாத்ரவ்யாஸகம் ||

ஸமம் வா மாத்ரம் வா ப்ரகோஷ்டாக்ரம் விஸ்தாரகம் |

¾ பங்கும், ½ பங்கும் இருப்பதாகும். இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் அகலமானது, முறையே, பாதத்தின் அக்கிரபாகம் மத்தியபாகம் மூலம் இவைகளின் அகலமாகும். பாதமூலத்தில் அகலமான இடத்தில் நடுவில் துவாரம் செய்ய வேண்டும் அந்த துவாரமானது, ஜங்காக்கிர துவாரத்தைக் காட்டிலும் (முழங்கால் பூட்டின் துவாரத்தைக்காட்டிலும்) பெரியதாக இருக்கவேண்டும். (அந்த பாதமூல துவாரத்தில் பாத சூலத்தை) மனோஹரமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்படி பொருந்தவைக்கவேண்டும். இனி பாஹு சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (24)

பாஹுமூலத்தின் விசாலமானது (மேல்க்கையடியின் அகலமானது) 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது அதன் நுனியானது 2 அங்குலம் அகலமுடையதாகும். பிரகோஷ்ட மூலத்தின் (கீழ்க்கை அடியின்) அகலமும் அதேபோன்று (2 அங்குலம்) அகலமுடையதாகும். அல்லது, பிரகோஷ்ட

ஸார்த்தத்ர்யங்குலவ்யாஸ த்வ்யங்குலாயதா வரேஷ்டிதம் ||

ப்ரகோஷ்டம் ஸுஷிரம் தத்ர ஜங்காக்ராத்(ஜங்காத்)விகாயதம் |

யோஜயேச்சூலம் த்ருடம் க்ருத்வா யதிமூலத்வயோராப்யதே ||

இதி பாஹுஸ்தம்பகவாஹ |

தநுஃமூவிஸ்தாரதாயஃம் ஸ்யாத் ப்ரகோஷ்டாக்ரவிஸ்தாரகம் ||

பாஹுப்ரகோஷ்டயோர்மத்யே(ஃயே) கூர்பரம் ஜாநுவத்பவேத் |
அஸ்யமானம் து ஶிவாஶாநம் யோஜயேத்த்ருடம் யதா || உஎ ||

*பார்ஶ்வயோர்வர்த்தநம் சைவ அம்(வம்)ஶதண்டே து யோஜயேத் |

மூலத்தின் அகலமானது 2½ அங்குலமாகவுமிருப்பதாகும் பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நுனியின் அகலமானது அதனடியின் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலமுடையதாகும். பாஹு, பிரகோஷ்டம் இவைகளின் இடையிலுள்ள, கூர்ப்பரமானது (முழங்கையின் ஸந்தியானது) முழங்கால் ஸந்தியைப்போல இருப்பதாகும். முழங்கை ஸந்தியின் சிகையின் அளவானது 2 அங்குலமாகும். அதை உறுதியாக இருக்கும்படி இசைக்கவேண்டும். (27)

*பார்சுவ வர்த்தநத்தை (இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள பக்க சூலங்களை) வம்சதண்டத்துடன் (முதுகின் மத்தியிலமைக்கப்படும் வம்சதண்டத்துடன்) இணைக்க

*யோஜயேத் ஸுத்ருடம் பித்தௌ மாத்ராம்ஶம் அஸ்(ஸ)ங்கமாவிதம் |

இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயகோஶாதிகபாட: |

உஅ, உகூ, ஶ்லோகயோ: மத்யே இதமதிகம்

க்ரமாம் ச அம்ஸாம் பார்ஶ்வயோரபி |
ஹஸ்தபாதயோ: த்ரொத்ரம் தாஸ்வமேண யோஜயேத் ||
ஸூத்ரேசைவ வக்ஷஸ்யம்பே அபரொம் சைவ தயா பவேத் |

இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயகோஶாதிகபாட: |

* பாதத்துவாரத்திற்குள் 8 அங்குலம் பதிந்து அழுத்தமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள அதிக பாடம்.

அதிபக்ஷாக்ரம் தீர்க்கம் தத்வ்யாஸம் து குணாங்குலம் ||

வம்ஶதண்டஸமாநம்ரம் ஊர்த்வகாயஸ்ய வாநி(ஸமாய)தம் |
அக்ரே து பக்ஷதண்டே து மூலதண்டே து யோஜயேத் ||

பார்ஶ்வதண்டௌ ததா தஸ்ய பாதமூலே(லே)க்ரயோரபி |
ஹஸ்தபாததலாக்ரே து தாம்ரபத்ரேண யோஜயேத் ||

ருஜுர்யத்யஸ்ய பிம்பே வா ஶூலஞ்சைவாவநம் க்ரமாத் |
தேவாநாம் ஶூலமேவம் ஸ்யாத் தேவீநாமத வக்ஷ்யதே ||

மத்யோதரம் த்ரிதா பஜ்ய ஏகாம்ஶம் வம்ஶ(தஸ்ய)
விஸ்தரே |

வேண்டும். அதன் நீளமானது, பக்ஷமத்திய தீர்க்கத்திற்கு (பக்கங்களின் நீளத்திற்கு) அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அதன் (பக்ஷதண்டத்தின்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். (28)

அது, வம்சதண்டத்திற்கு ஸமமாக வணங்கி (வளைந்து) ஊர்துவகாய..............(த்திற்கு ஸமமாக நீண்டு) இருக்கவேண்டும். அதை பக்ஷதண்டத்தின் நுனியிலும் மூலதண்டத்திலும் இணைக்கவேண்டும். பார்சுவ தண்டங்கள் இரண்டும், அடியிலும் (நுனியிலும் உரிய இடத்தில் இசைந்திருக்கவேண்டும்).

ஹஸ்தம் பாததலம் இவைகளின் அக்கிரத்தை நுனியை தாமிரத் தகடுகளினாலே இசைக்கவேண்டும். (ஹஸ்தபாதங்களின் ஸந்திகளை தாமிரத்தகட்டினாலே இறுக்கிச்சேர்த்து பலப்படுத்தவேண்டும் என்பது பொருள்)

பிம்பமானது நேராக இருந்தால், சூலமும் நேராக இருக்கவேண்டும். பிம்பமானது சாய்வாக இருந்தால், சூலமும் சாய்வாகவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தேவர்களின் சூலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (31)

மத்தியோதரத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கு

அஷ்டாம்ஶஹீநமுக்ரம் வ்யாஸ விஸ்தாரம் தஸ்ய வ்ருத்தகம்
(தத்வ்ருத்தகம்) || ௩௨ ||

பாஹுவ்யாஸே விஸ்தாரம் *பாதந்ய(வ்யா)ஸவிவர்ஜிதம் |
பக்ஷதண்டாயதம் ஶேஷம் தஸ்யாயாமம் விஸ்தாரதம் பவேத் ||

தத்யாமம் பாஹுதண்ட(யாமாஷ்டதலம்)வ்யாஸம் கடிதண்ட
உபயோர்த்ததே |
கடிதாரே து ஹஸ்தாம்ஶே யுகாம்ஶம் தஸ்ய தீர்க்கம் ||

ஶேஷம் பூர்வவத் கர்த்தவ்யம் கர்ம வக்ஷ்யே (விஶேஷம்
து தத:) ஶ்ருணு |
ஆஸநே வம்ஶதண்டம் து வஸ்வங்குலம் து ரோபயேத் || ௩௫ ||

(உதரசூலத்தின்) விஸ்தாரமாகும். அதன் உச்சியின் அகலமானது, (அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அகலத்தில்) 8ல் 1 பங்கு குறைவாகவும் வட்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பாஹுவின் (மேல்க்கையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதி அகலமுடையதாகும். அதன் மிகுதியானது, பக்ஷதண்டத்தின் நீளமாகும். அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலம், அதனுடைய அகலமாகும். அதில் ஸரிபாதியளவு அஷ்டதளமாகும். இனி கடிதண்டத்தைக் கூறுகிறேன்.

இடுப்பின் அகலத்தில், 5ல் 4 பங்கு, அதன் நீளமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவே செய்யவேண்டும். இனி விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக (34½)

வம்சதண்டத்தை (முதுகெலும்பின் ஸ்தாநத்திலுள்ள சூலத்தை) ஆஸநத்தில் (பீடத்தினுள்) 8 அங்குலம் சொருகவேண்டும். (அதற்குமேலே) 3 அங்குலம் பிருஷ்டபாகத்

---

* தத்தாயாமவிவர்ஜிதம் இதி வாபாட ஹாவசிதி ஹாதி |

ஶ்ரோணாம்ஶம் வ்ருத்தாகாரம் து *ஶேஷம் கர்ணஸமாவோ
ஸமம் । (?)
ஜங்காதஸ்தாத்து ஷண்மாத்ரம் ஶோபயேத் ஸ்தாநகே புந: ॥

†மஹாநாஸம் து வ்ருத்தம் து ததாயாமம் து
தத்ர பவேத் ।
ஶூலமேவம் ஸமாக்யாதமுபஶூலமதோச்யதே ॥ ௩௭ ॥

த்விதீயஸ்ய ஸமாஸஸ்ய லக்ஷணம் கதயாம்யஹம் ।
உபஶூலாயதம் வேத்ராக்ரஸ்தாம்ஶமாத்ரம் நதம் பவேத் ॥ ௩௮ ॥

வேதாம்ஶமாத்ரம் து தத்வ்ரம் ஶூல(ம்) யோந்யம்(ஜ்யம்)
ஸமே பவேத் ।
ஶூலவ்யாஸஸமம் வ்யாஸம் தந்த்ரம் தமிம்ஶதாம்ஶிதம் ॥ ௩௯ ॥

த்ருதீயம் து ஶூலம் ஸ்யாத் ஶூலம் மத்யே த்ரிபிம் ப்ருஶ: ।
லக்ஷணம் கதிதம் ப்ராஜ்ஞா ஶூலாதிஶூலகம் ॥ ௪௦ ॥

த்ரிஶூலம் த்ரிபதம் மத்யே தந்வமேகீபவாயிதம் ।
உபஶூலவிதாநம் ச லக்ஷணம் ஸமம் ॥ ௪௧ ॥

தின் மாநமாகும். அது நீங்கிய மிகுதியானது, (சூலத்தின் பின்பக்கத்தில் பொருத்தப்படும் பாகமாகும்.)...... (35½)

பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் கண்டைக்காலின் நீளத்துடன் 6 அங்குலம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரம்செய்து, மேலே பாதி கீழே பாதியாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ் விதமாக சூலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி உப சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

---

*ஶேஷம் தத் வ்ருத்தமேவ ஸமம் । இதி வா பாடோ ஸாது:ப்ரதி ஸாதி ।

†மஹாநாஸவத்ரம் வ்ருத்தம் ஸ்யாத்ராயாமம் ததா பவேத் । இதி ஸாமஸ்ய த்ரிஹூராயஸ்ய ரதர்கா வாத: ।

உபஶூலோபரிவாயாம் து வம்ஶாக்ரே ஸுஷிரம் க்ரமாத் ।
லோஹஜம் தாருஜம் வாத² கீலகம் யோஜயேத் த்³ருட⁴ம் || ௪௨ ||

பி³ம்பா³ர்த²ம் ஶூலமாக்²யாதம் தஸ்மாதுக்தம் ஸமாசரேத் ।
ஶூலலக்ஷணமாக்²யாதம் ஶூலஸ்தா²பநமுச்யதே || ௪௩ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே ஶூலலக்ஷணம் நாம
த்ர்யஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

பித்திமத்தியிலிருந்து பக்ஷதண்டகராந்தமானது, உபசூலத்தின் உயரமாம். அதன் அகலம் 8 அங்குலம். கனம் 4 அங்குலம். இதை ஸமதலத்தில் பொருந்தவைக்க வேண்டும். அதில் அகலத்திற்கேற்ற துவாரமிருக்க வேண்டும்.

பித்திமத்தியம் அதன் மூலமாம். மூலத்தைக் கட்டி பலப்படுத்த வேண்டும். பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம், சூலதண்டங்களைச் சேர்த்து துவாரத்தில் கட்டி, கீலபந்தனம் செய்யவேண்டும். (கீலம் – முளை)

உபசூலத்தின் உச்சியில், வம்சதண்டத்தின் அக்கிர பாகத்தில் (உச்சியில்) துவாரம் செய்யவேண்டும். (அதில்) லோஹத்திலான அல்லது மரத்திலான கீலகத்தை (முளையை)ச் சொருகி உறுதி செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பநிர்மாணத்திற்கான சூலமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், (இந்த சூலத்தை) சொல்லியிருக்கும்படியே செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக சூலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சூலஸ்தாபனத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சூலலக்ஷணமென்னும்
எண்பத்திமூன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| அத² சதுரஶீதிதம꞉ படல꞉ ||

ஶூலஸ்தா²பநவிதி⁴꞉ ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶூலஸ்தா²பநமுத்தமம் |
ப்ரஶஸ்தே மாஸே ச ருக்ஷே வாரே ச லக்³நகே || 1 ||

நிஶ்சித்ய ஸ்தா²பநம் தஸ்ய பூர்வம் அங்குரார்பணம் |
ப்ராஸாத³ஸ்யாக்³ரதோ தே³ஶே மண்டபம் சதுரஶ்ரகம் || 2 ||

*பஞ்சஹஸ்தப்ரமாணம் வா ஸப்த ஹஸ்தமதா²பி வா |
பங்க்திஹஸ்தஸமாயுக்தம் ஷோட³ஶஸ்தம்ப⁴ஸம்ஹிதம் || 3 ||

தந்மத்⁴யே வேதி³காம் குர்யாத் பங்க்திவ்யாஸாம் விஸ்தாரகம் |
யதா²ஶோப⁴ம் ப்ரமாணாட்⁴யம் வக்ரகம் (ஶ்வக்ரம்) நீவ்ர (நிவ்ர)
ணம் த்ரயம் || 4 ||

எண்பத்திநான்காவது படலம்.

சூலஸ்தாபநவிதி.

இனி உத்தமமான சூலஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன். உகந்தக் கூறப்பட்டிருக்கும் (சிறந்த) மாதத்தில் சுபகரமான நக்ஷத்திரம், வாரம், லக்கினத்தில் சூலஸ்தாபனத்தை நிச்சயித்து, அதற்கு முன்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) முன் பக்கத்தில் சதுரச்ரமான (சச்சதுரமான ஓர்)மண்டபத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும் * அதன் அகலநீளம் 5, 7, அல்லது 9 முழம் இருக்கவேண்டும். 10 முழமும் இருப்

---

*பஞ்சஹஸ்தப்ரமாணம் வா ஸப்தத்ரயஸமாயுதம் |
ஷோட³ஶஸ்தம்ப⁴ஸம்யுக்தம் த்³வாத³ஶஸ்தம்ப⁴ஸம்யுதம் ||
தந்மத்⁴யே வேதி³காம் குர்யாத் பங்க்திவ்யாஸமிதாம் ஸமகம் |
யதா²ஶோப⁴ம் ப்ரமாணாட்⁴யம் வக்ரகம் நிவ்ர (நிவ்ர)ணம் த்ரயம் ||
இதி க்ஷேத்ரஸம்பாட²꞉ |

* அதன் அகலநீளமானது 5, அல்லது 7 முழமும் 3 அடியும் இருக்கவேண்டும். அல்லது 5, அல்லது 7 முழமாகவும்

*ஸஜுயஃ வம்ஶதாஶாஜ்யம் நாஸிகேரஷஜுாதிஹி: |
ஷுரவயெத்ரூ வியாதெந சாத்ராமும் உஹாசாயிகழ || ரு ||

தாரம்மவெஷ்தொவெதம் வஶதொரணஸம்யாதழ |

பதுமாகும். அதற்கு 16 கால்கள், அல்லது தூண்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலமானது 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் 'பாதத்தின் அகலமும் உயரமும் 10 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் பரிணாஹமானது (பரிணாஹம்-சுத்தளவு சுத்துப்புறமானது) கிடைத்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். அது வக்கிரமாகவும் (வக்கிரம்—கோணல்) (கோணல் இல்லாமலும்) சிதைவு இல்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும். (4)

அந்த மண்டபத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் மூங்கில்களால் வளையங்கள் கட்டவேண்டும். (போய்வருவதற்கு ஸாதநமான மார்க்கங்கள்.) அதில் தேங்காய் முதலியவைகளால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும். அதன் உச்சியில் முத்துக்களை தொங்கவிடவேண்டும். தர்பங்களை அலை அலையாகச் சுத்திக்கட்டவேண்டும். தோரணங்களைக்

---

3 பிரிவுகளுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் 16 அல்லது 12 கால்களிருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலம் 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும் 10 (அங்குலம்) அகலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கிடைத்தவரையில் சுத்தளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். அது வாமகமாகவும் குட்டையாகவும் (அல்லது அழகாகவும்) வடுவில்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும் என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

*ஸஜும் வம்ஶாதாவம்ஶாஜ்யம் நாஸிகேரதளாதிஹி: |
உத்தியொஸ்த வியாதெந சாத்ராவஸு மீஉஹாசாயிகழ ||
தாரம்மெதி .... ஷாரதொரணஸம்யாதழ |

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍇𑌶𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
*𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥

𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 ।
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑍋𑌦𑌰𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌲𑌿𑌖𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌰𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

கட்டவேண்டும். இத்தகைய 4 வழிகளிலும் ஸ்தம்பங்களைத் துணிகளாலே போற்றி அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த 4 துவாரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களை ஓட்டைகளில்லாமல் மறைத்துவிடவேண்டும். அல்லது ஆங்காங்கு ஜன்னல்களை கல்பிக்கவேண்டும். மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகை (திட்டாணி)யானது (நீளம்) மண்டபத்தில் 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும் (அதன் மத்தியில்) 6 அங்குலம் அகலம் உயரமுடையதாக (திட்டாணியை) கல்பிக்கவேண்டும். அது கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப்போல அழகாகவும் அழுத்தமாகவும் இருக்கும்படிசெய்து, அதில் உருவத்தை எழுதவேண்டும்? (8)

அந்த வேதிகையைச் சுற்றிலும் மேலே கூறப்படும் முறையுடன் அக்கினி குண்டங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். சதுரச்ர குண்டம் தநுர்விருத்த (வில்லைப்போல அரைவட்டமான) குண்டம், பத்மகுண்டம், இவைகளைக் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் கல்பிக்கவேண்டும். கிழக்கு வடகிழக்கு

---

*𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕(𑌂) 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌦𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯... ... ...𑌵𑌾 ॥
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑍋𑌦𑌰𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌲𑌿𑌖𑍇𑌤𑍍 ।

𑌕𑌣𑍍𑌡𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 || ௧௧ ||

𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 |
𑌕𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌵𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌕𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 |
𑌗𑍋𑌮𑌯𑌾𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ||

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 |
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑍋𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ||

𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |

இவைகளின் மத்தியில் விருத்த (பெரிய) குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குண்ட நிர்மாணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸாதாரணமாகக் கூறப்பட்டது. விசேஷமாக, மூர்த்தியானது கௌரீதேவியுடனிருந்தால் (அந்த குண்டங்களின்) கோணங்களில் அர்தபத்ரத்துடன் (பாதி இலை அல்லது பாதி இதழ்போன்ற வடிவத்துடன்) இருக்கவேண்டும். மற்ற குண்டங்களை முன்பு கூறியபடியே கல்பிக்கவேண்டும். தேசிகன், எல்லாக் குண்டங்களையும், அந்தந்த குண்டங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணத்துடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிறகு பசுவின் சாணத்தினாலே அந்த குண்டங்களை மெழுகி, அரிசிமாவினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். (கோலமிடவேண்டும்) (12)

பிறகு அந்தவிடத்தில் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு புண்யாஹவாசனம் செய்யவேண்டும்.

(ஹோமத்திற்குக் கூறியுள்ள மந்திரத்தில்) மஹேந்திர என்ற பதம் வரையில், விதியுடன் ஹோமம் செய்து, வேதிகையையும் அக்னி குண்டத்தையும் பர்யக்நிகரணம் செய்யவேண்டும். (அக்கினியுடன் வலமாகச் சுற்றிவர வேண்டும்.) (13½)

நிர்திஷ்டதிவஸாத் பூர்வராத்ரௌ த்வதிவாஸநம் ||

மண்டபே மத்யவேதிகாயாம் து அஷ்டத்ரோணைஸ்து ஶாலிபி: |
கர்தவ்யம் ஸ்தண்டிலம் தஸ்மிந் பத்மமஷ்டதலம் ஸகர்ணிகம் ||

தஸ்யோபரி திலைர்தர்பைர் லாஜை: புஷ்பைரலங்க்ருதம் |
ஶயநம் ஆஹதேநைவ வஸ்த்ரேணைவ ப்ரகல்பயேத் ||

தூபதீபைஶ்ச புஷ்பைஶ்ச கந்தைஶ்சைவ ஸமர்சயேத் |
ஶயநவேத்யோர்த்வே வாஸ்தோ: ஸ்தாநம் ப்ர
(தம் ஶூலமஸ்ய)கல்பயேத் || ௧௪ ||

தந்மத்யே தாருபீடம் து ந்யஸ்ய தஸ்யோபரி த்விஜ: |
ப்ராங்முகம் ஸ்தாபயேச் ஶூலம் பஞ்சகவ்யாபிஷேசிதம் ||

ஶுசிஹவ்யேதி மந்த்ரேண க்ருத்வா(ஸ்தாப்ய) மந்த்ரகை:
ததா:(தா) |

சூலஸ்தாபநத்திற்குக் குறிப்பிட்ட நாளுக்கு முதல் நாள் இரவு அதிவாஸநம் (உபவாஸமிருந்து அந்த இடத்திலேயே வஸிக்கவேண்டும்) செய்யவேண்டும். (14)

மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகையின் மீது 8 துரோணம் (த்ரோணம்—தூணி—4 மரக்கால்) நெல்லினாலே ஸ்தண்டிலத்தை (மேடையை) கல்பிக்கவேண்டும். அதில் (நடுவில்) கர்ணிகையும் 8 இதழ்களுமுடைய தாமரை மலரையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதன்மேலே, அக்ஷதை, எள்ளு, தர்பம், பொரி, புஷ்பம், இவைகளாலே அலங்கரித்து, துவைக்காத (புதிதான) வஸ்திரத்தினாலே சயநத்தை (படுக்கையை)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதை, தூபம், தீபம், புஷ்பம், சந்தநம், இவைகளாலே பூஜிக்க வேண்டும். பிராம்ஹணன் (ஆசார்யன்) அதன் மத்தியில் தாருபீடத்தை (மரத்தினாலான பீடத்தை) வைத்து, அதன் மேலே, பஞ்சகவ்வியத்தினாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட சூலத்தை கிழக்குமுகமாக வைக்கவேண்டும். "சுசிஹவ்ய"

ஸ்தாபயேத் தேவம் தேவீம் ச கந்தபுஷ்பை: ஸமர்ச்சயேத் ||

கௌதுகம் பந்தயேச்சைவ தயோர்தக்ஷிணஹஸ்தயோ: |
ஸ்வர்ணேன வா ஸூத்ரேண வா கவசேனைவ
பந்தயேத் || ௨௰ ||

*தீர்க்ககூர்ச்சஸமாயுக்தம் வாத்யகோஷஸமாயுதம் |
ஶயநே ஸ்தாபயேத் ஶூலம் ப்ராக்சீர்ஷம் ஊர்த்வ
வக்த்ரகம் || ௨௧ ||

தஸ்ய வாமே ஹ்யுமாதேவீஶூலம் சைவ ஸ்தாபயேத் ஸுதீ: |
தயோ: ஶிரோக்ர(ஶ்ர)கே சைவ ஸ்தாபயேத்து வ(வ)ட
த்வயம் || ௨௨ ||

என்ற மந்திரத்தினாலே (சூலத்தை) ஸ்தாபித்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, கந்தோதகத்தினாலே ஸ்நானம் செய்வித்து தேவேசனையும் தேவியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். கந்தம், புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு, தேவேசன், தேவி, இருவர்களுடைய வலது கைகளில் கௌதுகபந்தநம் (ரக்ஷாபந்தநம்) செய்யவேண்டும். ரக்ஷா பந்தந ஸூத்திரமானது, தங்கத்தினாலேயாவது பஞ்சுநூலி ஞலேயாவது இருக்கவேண்டும். கவசத்தினாலே ரக்ஷையைக் கட்டவேண்டும். (20)

(அதன் பிறகு) சிவசூலத்தை கிழக்குத் தலையாகவும், மேல்நோக்கிய முகமாகவும், நீண்டகூர்ச்சத்துடனும், வாத்தியகோஷத்துடனும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதன் இடது பக்கத்தில் உமாதேவியின் சூலத்தை (முன் போலவே) படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அந்த 2 சூலங்களில் தலையின் முன்பக்கத்தில் 2 வஸ்திரங்களை (2 கடங்களை) வைக்கவேண்டும். அந்த கலசங்களில் நூல் சுற்றி

---

*ந்ருத்தமேயஸமாயுக்தம், இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட: |

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌂
(𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂) ।
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂
𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௩ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍌𑌰𑍀𑌬𑍀𑌜𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥

*𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍌𑌰𑍀𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌘𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।

கூர்ச்சங்கள் வைத்து, (கூர்ச்சம்—தர்பைகளாலே செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

4 மரக்கால் ஜலத்துடன் கூடிய கலசத்திற்கு சிவகும்பம் என்று பெயர். (சிவகலசத்தில் 4 மரக்கால் ஜலம் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்.) அதில் பாதியளவு (2 மரக்கால்) ஜலத்துடன் நிறைந்திருப்பது கௌரீ கலசமாகும். இதுவும் சிவகலசத்தைப்போலவே ஸூத்திரம் முதலியவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த கலசத்தில் கௌரீ பீஜத்துடன் (பூஜாதிகளைச் செய்யவேண்டும்.) பரமேசுவரனுடைய மூலமந்திரத்தினாலே, பரமேசுவர கும்பத்தில் (ஆவாஹநாதிகள் செய்து) கந்தம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்கவேண்டும். கௌரீகும்பத்தில் விசேஷித்து கௌரீமந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (25)

இவ்விரு கும்பங்களைச் சுற்றிலும், நூல் முதலியவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, 8 கலசங்களை வைத்து,

*𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇, 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍁𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

விஷெ்யஶாஸ உமிருஉணெ்ஜ ஹுாவ்ய மஙாதிஹி: யஜெக் ||

வாஹு–ஹொமாஉாதிகம் கு–ணெ் ஈஷிம் ஸம்ஹுாவ்ய டெஶிகஃ |
ஈஷ்ாயாநாதிகம் ஸவ–உஷ்காயெ–ாகுஉா அமெசக் || உஎ ||

ஈஷ்யு–ம்(ஷுகயும்)வமிவ–கு–ணெ் து வஹிஉாமெநய
மொஅமெ |

யாஜெ்ய அஉது–ம்ஙா– வ்ாதம் வஹிா– மெநஃ–மெ ஷிஜ ||

ஙிம்ஙம்(ஙிஙூம்)வஷிஉஹாமெ து உயஙிா– வாயா
மொஅமெ |

வ(வ)டம்வெவ ஸஊஷ்ய கு–ணெ் து வஹிா– வாஹு–
டெஶிகஃ (ஷீஶகு–ணாகெ) || உகூ ||

வ்யாமெந ஙஹூவ்ருக்ஷஃ ஸ்ாக ஸஹிஅஊரி(தூமஊரீ)
(ஙொஉம்)ஸஉஜிதழ |

அவைகளில் வித்தியேசர்களை (சிவ ஆவரண தேவதைகளை) ஆவாஹநம் செய்து கந்தம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்க வேண்டும். (26)

குண்டங்களில் அக்நி ஸ்தாபநம்செய்து அக்கியாதாநம் முதலான அக்நி கார்யங்களைச்செய்து, வாஸ்து ஹோமம் முதலியவைகளையும் செய்யவேண்டும். (27)

கிழக்கேயுள்ள குண்டத்தில் அரசஸமித்தினாலும் அக்நி திக்கிலிருக்கும் குண்டலத்தில் வந்ஹி (சமீ) ஸமித்தினாலும், தெற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் அத்தி ஸமித்தினாலும், தென்மேற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும், மேற்த குண்டத்தில் பில்வ ஸமித்தினாலும், வாயு குண்டத்தில் மயூர(நாயுருவி)ஸமித்தினாலும், வடக்கு குண்டத்தில் வட (ஆலமரத்தின்) ஸமித்தினாலும், ஈசான குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிரதாந குண்டத்தில் அரச ஸமித்தினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸமித்துக்களாலே செய்யப்படும் ஹோமமானது ஒரே ஸமயத்தில் 8 குண்டங்களி

வித்³யாகும்பே⁴ஷு கும்பா⁴தி³(ஸர்வேஷு) மண்ட³லாதீ³னி
காரயேத் || ௰ ||

ஸமிதோ⁴ ஹ்ருத³யே நைவ புருஷேண க்⁴ருதாஹுதீ: |
அகோ⁴ரேண அன்னஹோமம் து(ச) பூர்வம் வாமதே³வ
ஹோமயேத் || ௰௧ ||

சரும் ருத்³ரேண திலம் சைவ ஶிரஸா ஹோமயேத் |
ஸர்ஷபம் கவசேனைவ ஶிகா²ஸம் மங்க³லாஹ்ருதே || ௰௨ ||

மூ(ஶ)லமந்த்ரேண ஶதம் ஶதம் ப்ரத்யேகம்(ப்ரத்யேகம்)
ஜுஹுயாத் ஶதம் |
பூர்ணாஹுதி(ஹோமாந்தே) வ்யாஹ்ருதிம் ஹுத்வா தே³வீ
தே³வஸ்யயோ: ஸமம் || ௰௩ ||

லும் செய்யப்படவேண்டும். வீத்தியேசர்களின் குண்டங்களில் கௌரீதேவியல்லாமல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமித்துக்களை ஹிருதய மந்திரத்தினாலேயும் நெய்யை புருஷமந்திரத்தினாலேயும் அன்னத்தை அகோர மந்திரத்தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். (பிறகு) முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட ஸமித்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலேயும் சருவை (அன்னத்தை) ருத்ர மந்திரத்தினாலேயும் எள்ளை சிரோமந்திரத்தினாலேயும் கடுகை கவச மந்திரத்தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிகையானது மங்களம் என்று கூறப்படுகிறது. (சிகா மந்திரத்தினாலே மங்கள ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்). ஹோமத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொன்றையும் 100, 100 தடவை மூலமந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஹோமம் செய்து முடித்தபிறகு வியாஹ்ருதிகளினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாமிக்கும் தேவிக்கும் ஸமமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். (அதன்

ஜயாதீம்ஶ்ச ஜுஹுயாத் தாதீந்ஶ்ச ராஷ்ட்ரப்ருதஶ்ச ஹோமயேத் |
திஶாஸ்த்வேவ்யாயதம்(ஸ்துயதம்) வேதாம்(தேவ:) மந்த்ரை:
ஸ்துத்வா(ஶ்ருத்வா) த்யுபநிஷந்மயை: || ௩௪ ||

ஏ(ஐ)காக்ரம் க்ருத(க்ருத்வா)தோ த்யாத்வா ஸம்வா ஸஹோம
ஸாதகே |
தேவீதேவேஶயோர்மூலமந்த்ரேணோபாம்ஶுநாஹுதீ: || ௩௫ ||

வ்ருதாஹுதீஸ்தத்ர க்ருத்வைவம் ஶைவஸந்தாநஜஸ்தத: பஸ்ம |
ஶுக்லவஸ்த்ரோத்தரீயஸ்து ஶுக்லயஜ்ஞோபவீதயுக் || ௩௬ ||

ஶுக்லமால்யாநுலேபாட்ய: ஸர்வாபரணபூஷித: |
ஸவித்ராணிநோபேத:(வி...யிவக்ஷ) ஸோஷ்ணீஷக்ருதவிக்ரஹ: ||

ஶுசி: ஸர்வப்ரஸந்நாஸ்ய: ஶிவத்விஜகுலோத்பவ: |
*ப்ரவிஶ்ய மஹாமண்டபம் தத்ர ஸகாஶீதிபதம் க்ரமாத்
(அவேக்ஷ்ய) || ௩௮ ||

பிறகு) ஜயாதிஹோமமும் அப்யாதாந மந்திரஹோமமும் ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திர ஹோமமும் செய்யவேண்டும். ($33\frac{1}{2}$)

வேதமந்திரங்களாலேயும் உபநிஷத் மந்திரங்களாலேயும் திக்தேவதைகளைத் துதித்துப் பிறகு, ஏகாக்ரமான மனத்துடன் தியானம்செய்து, தேவீ, தேவேசன் இவர்களின் மூலமந்திரத்தினாலே உபாம்சுவாக (மனதிற்குள் ஜபித்துக்கொண்டு) நெய்யினாலே, 18 ஆஹுதிகள் (ஹோமங்கள்) செய்யவேண்டும். பிறகு, சிவத்விஜகுலத்திலுதித்த ஆசார்யன், பஸ்மஸ்நானம் செய்து வெண்மையான ஆடையணிந்து, வெண்மையான (புதிதான)யஜ்ஞோபவீதம் தரித்து வெண்மையான சந்தனமும் புஷ்பமாலையும்

---

*விஷ்டரஸமீபே ஸம்ஸ்தாப்ய ஸமஸ்தஹோமாதி ஸர்வ |
உத்தரஸம்ஸ்காரா: ப்ரவிஶ்யேத்யத: ஸமஸ்தம் ஸர்வஶாந்திஹோமாய
யஜ்ஞஶாலாயாம் ஆரப்யதே |

𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾(𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂)𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ ௩௯ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌦𑍇(𑌦𑍈)𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌪𑌦𑍇 ।

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌪𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥

𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍇(𑌤𑍁) 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌪𑌰𑌿 ।

அணிந்து, பஞ்சபூஷணங்களை அணிந்து பவித்திரம் தரித்துக்கொண்டு, விதியுடன் ஸகலீகரணம் செய்துகொண்டு, *தெளிந்த முகமுடையவனாக, கர்பகிருஹத்தில் சென்று ஏகாசீதி பதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (ஏகாசீதிபதம்—81 கண்டங்கள்.) (38)

கர்பகிருஹத்தில் மண்டூகபதத்தையாவது ஸப்தஸப்த பதத்தையாவது கல்பித்து, பிரஹ்மோதயத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.*

ஸ்தாநக பிம்பத்தை தைவிகாம்சத்திலும் ஆஸந பிம்பத்தை மாநுஷபதத்திலும் வைக்கவேண்டும். தேசிகோத்தமன் (இவைகளை) கர்பகிருஹத்தின் பரபாகத்தில் (பின்பகுதியில்) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஆஸநமூர்த்தியானால் பத்திரபீடத்திலும் ஸ்தாநக

---

* ஸ்விஷ்டமக்நே என்ற மந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணாஹுதிஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று அதிக பாடமானது, ஸரஸ்வதிமஹால் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

*கர்ப கிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தை கிழக்கு மேற்கில் 9 கண்டங்களாகவும், தெற்கு வடக்கில் 9 கண்டங்களாகவும் செய்யவேண்டும். இதற்கு மண்டூகபதம் என்ற பெயர். இவ் விதமாகவே 7, 7 கண்டங்களாகச் செய்தால் அதற்கு ஸப்த ஸப்தபதம் என்று பெயர். நவநவ பதங்களில் $9 \times 9 = 81$ பதங்களாகும். ஸப்தஸப்த பதங்களில் $7 \times 7 = 49$ பதங்களாகும். இவைகளில் மத்திய பதத்திற்கு பிரஹ்மபதம் என்று பெயர். இதையே, பிரஹ்மாம்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வ்யாமார்த்தவிஸ்தாரா பீடவ்யாஸாயாமாதயோத தா: || ௪௧ ||

கர்தவ்யம் ஸர்வதா தஸ்மின் ஆதாரசிலாம் ந்யஸேத் |
பீடவ்யாஸத்ரிபாதம் து ஆதாரசிலாயதம் || ௪௨ ||

ஸமக்ராயதம் வாபி ததர்த்தம் தத்கனம் பவேத் |
ஸ்தானகம் ஸகலம் சேத்து பாதாதஸ்தாச் சிலோபரி || ௪௩ ||

ரத்நந்யாஸாய து கர்த்தம் ப்ரகல்பயேத் |
நிம்நம் ஷடங்குலம் வ்யாஸம் கர்தவ்யம் ஸ(ததம் ஸ்யாத்து)
குணாங்குலம் || ௪௪ ||

ரத்நானி து நவைதாநி ஹேமபாத்ரே விநிக்ஷிபேத் |
ஶூலபாததலாதஸ்தாத் ஷண்மாத்ரம் வாயதாந்விதம் || ௪௫ ||

மூர்த்தியானல் வேதிகையின் மீதும் இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் அகலம் உயரம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ள படியே கொள்ளவேண்டும். அந்த பீடத்தை அழகாகச் செய்யவேண்டும். அதில் ஆதார சிலையைக் கல்பிக்க வேண்டும். (41½)

ஆதர்ரசிலையானது, பீடத்தின் அகலத்தில் ¾ பங்கு இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் முழு அகலமிருப்பதுமாகும். அதன் கனமானது அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும்.

ஸகல பிம்பமானது ஸ்தானகமாக இருந்தால், அதன் பாதத்திற்குக் கீழேயிருக்கும் ஆதார சிலையில், ரத்நங்களை வைப்பதற்காக குழியைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்தக் குழியின் தாழமானது 6 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (அதன் அகலம்) 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்தக் குழியினுள் நவரத்நங்களை வைக்கவேண்டும். (அந்த ரத்நங்களை) ஸுவர்ண பாத்திரத்தில் வைப்பதுமாகும். சூலத்தின் பாததலத்திற்குக் கீழே(யுள்ள குழியானது) 6 அங்குலம்

ரத்நாந்யேவ க்ஷிபேத் பூர்வம் சூலஸ்தாபநத: ஸ்திரம் |
ப்ரவிசேத் கர்பகேஹம் து மூலமந்த்ரம் ஸமுச்சரந் ||

ஸ்தாபயேத்து வசேந மூலேந மூலமந்த்ரேண ஸுத்ருடம் ததா (ஜபந்) |
அஷ்டபந்தம் த்ருடம் க்ருத்வா ஸ்வர்ணயா ச விசேஷத: ||சஎ||

தஸ்ய வாமே ததா ஸ்தாப்யம் கௌரீசூலம் விசேஷத: |
ஆதாரஸ்ய சிலாயாம் ச கர்பபாஜநஸம்யுதம் || சஅ ||

*பஞ்சஷட்ஸப்தமாத்ரம் வா கர்பவ்யாஸம் ததா(ஸாயதம்) ஸமம் |
கர்பந்யாஸம் து தத்ரைவ கர்பபாஜநஸம்யுதம் ||

உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இந்த ரத்நங்களை சூலஸ்தாபனத்திற்கு முன்னமேயே, அது உறுதியாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு கர்பகிருஹத்திற்குள் செல்லவேண்டும். (46)

சூலத்தை, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு அதற்குரிய ஸ்தாநத்தில், உறுதியாக இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். பிறகு, அஷ்டபந்தநம் சாத்தி, அதை உறுதியாக இருக்கும்படி செய்து, பிறகு விசேஷித்து ஸ்வர்ணத்தையினாலேயும் உறுதி செய்யவேண்டும்.

அந்த சூலத்தின் இடது பக்கத்தில், விசேஷித்து, கௌரீ சூலத்தை ஸ்தாபநம் செய்யவேண்டும். அதன் ஆதார சிலையின் (முன்பு கூறியதுபோலவே) கர்பபாஜநத்தை (நவரத்னங்களுடன் கூடிய ஸ்வர்ண பாத்திரத்தை)வைக்கவேண்டும். அதன் கர்பவியாஸமானது (கர்பவியாஸமும் உயரமும்) 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்பத்திற்குள் கர்பபாஜநமிருக்கவேண்டும். அதை முன்பு கூறப்பட்டபடி

*பஞ்சேத்யாதிஸ்லோகார்த்த: ஸர்வத்ராந்யகோசேஷ்வபாட: |

ப்ராகுக்தவிதிநா ஸம்யக் மூலமந்த்ரமுதீர்ய ச |
ஸ்தாபயேத் பீடபீடஸ்ய பஶ்சாதூர்த்வம் ச வை கர்பபா-
ஹாஜநம் || 50 ||

க்ரியாஶேஷம் து யத்கிஞ்சித் ஶில்பிபிஸ்தத் விஶேஷத: |
கர்தவ்யம் லக்ஷணோபேதம் ஸ்தபதி: ஶில்பிருச்யதே ||51||

ஸ்தபதி: ஶில்பகர்மா (கர்மஜ்ஞ:) யோக்யஸ்தேநைவ
காரயேத் |
க்ருதம் சேதந்யதா விப்ர கர்துரிஷ்டம் ஹநிஷ்யதி
(ந ஸேத்ஸ்யதி) || 52 ||

*தத்ராசார்யம் ஸம்பூஜயேத் வஸ்த்ரஹேமாங்குலீயகை: |

கந்தம் புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டபடியே, (தேவீ சூலத்தையும்) மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, கர்பபாஜநமிருக்கும் ஆதார சிலைக்குமேலே வைக்கவேண்டும். [முன் கூறப்பட்டதுபோலவே அஷ்டபந்தநம் முதலியவைகளைச் சாத்தி உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என்று கொள்ளவேண்டும்.] (50)

பிறகு, பாக்கியுள்ள காரியங்கள் யாவும் சில்பிகளாலேயே செய்யப்படவேண்டும். சில்பியானவன், விசேஷித்து லக்ஷணமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு சில்பி என்பது ஸ்தபதியேயாம். சித்திரகர்மாக்களையறிந்த யோக்கியனை ஸ்தபதியானவன், இவைகளைத் தானே செய்யவேண்டும். மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்யும்படி செய்யக்கூடாது. அப்படிக்கு வேறுவிதமாகச் செய்யப்பட்டால் கர்த்தாவின் எண்ணம் நிறைவேறாது. (52)

* அந்தவிடத்திலேயே, ஆசார்யனுக்கு வஸ்திரம்

---

*தத்ராசார்யம் ஸம்பூஜயேத் பஹுநிஷ்கம் ஹிரண்யம் | இதி உத்த்ருதபாடகவாந: |

* அந்தவிடத்தில் ஆசார்யனுக்கு நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை பரிசாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில் உள்ள பாடம்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌪𑌯𑑍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௫௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌶𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌚𑌤𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ஸுவர்ணமோதிரம் இவைகளை பரிசாகக் கொடுத்து, 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சூலஸ்தாபநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ரஜ்ஜுபந்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (53)

காசியபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில் சூலஸ்தாபனவிதி
என்னும் எண்பந்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| அத பஞ்சாஶீதிதம: படல: ||

ரஜ்ஜுபந்தநவிதி: ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ரஜ்ஜுபந்தம் ஸவிஸ்தரம் |
ஸர்வாஸு ஸந்திஸர்வாஸு தாம்ரபட்டை:
ஸுவேஷ்டயேத் || 1 ||

ஶூலே(அ)ஷ்டபந்தமாலிப்ய ரஜ்ஜுபந்தம் தத: பரம் |
ஶ்ரீவேஷ்டகம் குந்துருஷ்கம் ச குக்குலம் ச குடம் ததா ||

ஸர்ஜகம் கைரிகம் தைலம் க்ருதம் அஷ்டபந்தநம் |
ஶ்ரீவேஷ்டகம் சதுர்பாகம் குந்துருஷ்கம் பாகாம்ஶகம் ||

குக்குலம் பஞ்சபாகம் ச ஷடாம்ஶ குடமாஶ்ரிதே |
ஸர்ஜகம் சைவ ஸ்வாம்ஶம் கைரிகம் து பாகாம்ஶகம் ||

ஷடேதத் ஸம்க்ஷுண்ணம் து க்ருதாஜ்யதைலமிஶ்ரிதம் |

என்பத்தைந்தாவது படலம்.

ரஜ்ஜுபந்தந விதி.

இனி, ரஜ்ஜு பந்தநவிதியை விசேஷித்து விரிவாகக் கூறுகிறேன். சூலத்தின் ஸந்திகள் எல்லாவற்றிலும் செப்புப்பட்டைகளை அழுத்தமாகச் சுற்றி ஸந்திகளை வலுப்படுத்தவேண்டும். (1)

பிறகு, சூலத்தில் அஷ்டபந்தநத்தைப்பூசி, அதன் பிறகு ரஜ்ஜு பந்தநம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 1, குந்துருக்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) 2, குக்குலம் (குங்கிலியம்) 3 வெல்லம் 4, ஸர்ஜகம் (ஸர்ஜக்ஷாரம்) 5, கைரிகம் (பூங் காவி) 6, நல்லெண்ணை 7, நெய் 8, இவைகள் 8ம், அஷ்ட பந்தந திரவியங்களாம். (4)

இவைகளில், திருவட்டம் பிசின் 4 பங்கு, பூனைக்கண்

ம்ருத்பாத்ரே தத்³ விநிக்ஷிப்ய பசேத் க்ஷௌத்³ராக்ருதிகம்
(க்ஷௌத்³ரம் யதா²) ப⁴வேத் || ௫ ||

தஸ்மிந்(தேநை)வ ஶூலமாலிப்ய ரஜ்ஜுப³ந்த⁴ம் தத꞉ பரம் |
ரஜ்ஜுப³ந்த⁴ம் யத்ர நாபே⁴ஸ்து ஊர்த்⁴வம் ஸூத்ரத்ரயம் க்ரியா ||
[ரஜ்ஜுப³ந்தே⁴ நாபி⁴மத்⁴யாச்ச நாட்³யஸ்தூர்த்⁴வக³தா꞉ த்ரயா |]

ஸுஷும்நா மத்⁴யமா ப்ரோக்தா பிங்க³லா தஸ்ய(த்ர) த³க்ஷிணா |
இடா சைவ வாமபா⁴க³ஸ்தா² ப்ரதா⁴நா நாட்³ய ஊர்த்⁴வகா³மிந꞉ ||

குங்கிலியம் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பாகம், வெல்லம் 1 பாகம், ஸர்ஜக்ஷாரம் 8 பாகம், பூங்காவி 3 பாகம், கணக்குடன் எடுத்துக்கொண்டு இந்த 6 திரவியங்களையும் நன்கு தூள் செய்து அத்துடன் நெய்யும் எண்ணையும் வேண்டுமான அளவுக்குவிட்டு நன்கு பிசைந்து அதை மண் பாண்டத்தில் வைத்துக் காய்ச்சவேண்டும். அது நன்கு இளகிச்சேர்ந்து, சிறந்த (கொம்புத்)தேன் பதத்திலிருக்கும் பொழுது அந்த அஷ்டதிரவிய கல்கத்தை எடுத்து சூலத்தின் மேலே எங்கும் பூசவேண்டும். அதன்பிறகு சூலத்தின் மேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். (5½)

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில் நாபிமத்தியிலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகள் மூன்றுளாம். (ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது முதலில் நாடிகளைப்போன்று 3 கயிறுகளைக்கல்பித்து அவைகளை நாபிமத்தியத்திலிருந்து மேனோக்கிச்செல்லுகிறவைகளாக சூலத்தில் வைத்துக்கட்டி அதற்குமேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்)

அந்த 3 நாடிகளில் மத்தியிலிருக்கும் நாடிக்கு "ஸுஷும்னை" என்று பெயர் அதன் வலது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு "பிங்களை" என்று பெயர். இடது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு 'இடை" என்று பெயர். இந்த 3 நாடிகளும் மேனோக்கிச்செல்லும் நாடிகளில் முக்கியமானவைகளாகும். (7)

அூ்ய.ம-ூலம்(லியவம்)தா வமீணாஷயா-ுக்ஷாநாமெ
கி்ரவகி-கா: |
தெஷாம் நாமீநி்யாணாம் தா உமூூம் செஐ்ராவஷாநகஜ ||

தெநாஷூூஉமூவகூ ஹிஹ்நா நாமயொஷாதுஷஷூயா |
விமலா வொஷிணீவ்ரூயஷ அாஹஹவிதெஜஸா || ௬ ||

வாயவிமதீதீசைவ உகிநீ வொஷிணீ தயா |
ரஸவதீ ஊரூம்மீ அ ஸ்ரீம்ஸநீ அ தமெவ அ || ௭ ||

ஸப்தஷூஸகிவமூணா அ ஸாஷிஂஹீ வாரியாரிணீ |
வாஹிநீகி ஸஉவஷூதா கி்ரஷடீஸம்வஷூா வியாநதஃ ||

[செஐ்ரமூவிஹிஹ்நாஷூ நாமயொஷாஷஷூ்ரதா: |
விமலா வொஷிணீ வ்ருஷ்வீ வாஹிநீ சைவ தெஜநீ ||

வாயவீ மஉநீ சைவ உகிநீ வொஷிணீ(ரொயிநீ)தயா |
ரஸவதீ(வாஹீ)ஊரூம்மீ அ ஸ்ரூம்ஸிநீ அ தமெவ அ ||

ஸப்தவூ்ரஸாம்மீ வமூணா அ ஸாஷிஂஹீ(ஸம்ஹாரீ)
வாரி யாரிணீ |
வாஹிநீ தாஉஸீவஷூதா கி்ரஷடீஸம்வஷூா வியாநதஃ ||]

இந்த 3 நாடிகளும் 2 அங்குலம் (2 யவை) சுற்றளவு உள்ளவைகளாகும். (2 யவை பருமனில் கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.) இம்மூன்று நாடிகளின் அடிப்பக்கமானது மேட்ரம் (ஆண்குறி) வரையில் நீண்டு இருப்பதாகும். (8)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து 18 நாடிகளாகப் பிரிந்துசெல்லு கின்றன. அந்த நாடிகளின் பெயர் முறையே விமலே 1, கோஷிணீ 2 ப்ருத்வீ 3, வாஹிநீ 4, தேஜநீ 5, வாயவீ 6, கமநீ 7 மர்திநீ 8, கோஷிணீ (ரோதிநீ ரோஹிணீ) 9, ரஸவர்தீ (ரஸவாஹீ) 10, ம்ருதங்கீ 11, ஸ்ரம்ஸிநீ 12, சப்தஸ்பிருசாங்கீ 13, பூர்ணு 14, ஸாஸீம்ஹீ (ஸம்ஹாரீ, 15, வாரிதாரிணீ 16, வாஹிநீ 17, தாமஸீ 18 என்பனவாகும்.

ஷட் ஷட்கம் த்ரியவவ்யாஸா: த்ரிதா த்ரிதா வர்த்மி விவர்திகா: |
தாஸ்வாதௌ தக்ஷிணோரௌ து ஸம்வேஷ்ட்யாதோருஜங்ககம் ||௧௨||

ஊருஜங்கே க்ரமாத்யுக்தா வர்த்மனா நாடிகாந்தகம் |
[ஷட்ஷட்கம் த்ரியவவ்யாஸா: த்ரிதா த்ரிவர்த்ய: த்ரிவர்த்மகா: ||
தாஸ்வாத்யா தக்ஷிணோர்வந்தே ஸவ்யேதரோருஜாந்தகா: |
ஊருஜாந்தம் ஸமாவ்ருத்ய வர்த்தா நாடிகாந்தகம் |]
ஸம்பிண்டாங்கே (ஸ்தே) ஸமாவ்ருதா: ஸா (தா) ஸ்வேஷ்டிம் நாடி
ஜாநுகம் (கம்) || ௧௩ ||

பிங்களீந்தி து (பிங்கலஸ்ய ஸாதி) ஷட் ஸம்ஸ்ய நாடி
ஜாலே ஸமுத்பவா(:) |
ஸர்வாம் ஸ்வே தக்ஷிணாங்காம் வாமபாதே து ஸம்வ்ய(வ்ய)
வத் || ௧௪ ||

நாடிகாஸ்த்ரி(ம்ஸ)மாவ்ருத்ய ஜாநுமூலே
வர்த்திதா |

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றும் 3 யவை விஸ்தாரம் (பருமன்) உடையவைகளாகும். இவைகள் 6, 6, நாடிகள் வீதம் 3 பிரிவுகளாகப் பிரிந்து 3 வழிகளில் செல்லுகின்றன. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகள் வலது துடைக்குச்செல்லுகின்றன. அங்கு அவைகள் அடித்துடையைச்சுற்றிக்கொண்டு, கணுக்கால் வரையில் சென்று கணுக்காலில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. (12½)

இந்த நாடிகள் 6ம், "பிங்களை" என்னும் நாடியின் அடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாம். சப்தஸ்பிருசாங்கி முதலிய 6 நாடிகள் "இடை" என்னும் நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இந்த 6 நாடிகளும் வலது காலில் கூறப்பட்டதைப்போல (இடது காலின் துடையில் சுற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து) கணுக்கால் வரையில் வந்து, ஒன்று

ஸுஷும்நாமூலஜா(ஜா:)ஶேஷா: வம்ஶபார்ஶ்வோர்த்வ
ரோஹிதா: ॥ ௰௫ ॥

வக்ஷ:ஸம்ஸ்ரவரிஷ்டாந்த்ய திர்யக் பாஹுமதாஸ்ரிதே(தா:) ।
கமநீ மர்தநீ சைவ ரோஹிணீ தக்ஷிணே கரே
(தக்ஷபாஹுகா:) ॥ ௰௬ ॥

ரஸவதீ(வாஹீ) ம்ருதங்கீ ச ஸ்ரம்ஸிநீ வாமபாஹுகா
(கா:) ।
பாஹுமூலம் ஸமாவ்ருத்ய க்ருஷ்(த்வ)ந்த்ரம் சைகவச்ச
ஹவேச்ச ॥ ௰௭ ॥

தஸ்யாக்ரே(த்வக்ரா)த்விஷபாவாஸ(ஸ்த)த்க்ஷிணே-
ஸ்தக்ஷிணே ததா ।
பாஹுமூலம்(லாச்ச) ததாங்கம் து நாடயோஷ்ட
வ்யவஸ்திதா: ॥ ௰௮ ॥

தேஷாமக்ரே கிவ்ராணி பஞ்சைகவ்ருணவாவ்ருத்த ।
[த்வக்ராண்யேகதாம் வ்ராவ்ய பஞ்சைகவ்ருவணாதி ச ॥]

கூடி கணுக்காலேச்சுற்றிக் கொள்ளுகின்றன. இவைகள் நீங்கிய மத்தியிலுள்ள 6 நாடிகளும் "ஸுஷும்னை" நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இவைகள் வம்சதண்டத்தின் இருபக்கங்களின் வழியே மேனேக்கிச்சென்று பார்சுவ தண்டங்களின் வழியாகக் குறுக்கே சென்று பாஹு மூலங்களை அடைகின்றன. (15½)

மத்திய நாடிகள் 6 களில் "கமநீ-மர்தநீ-ரோஹிணீ" என்ற 3 நாடிகள் வலது கைக்குச் செல்லுகின்றன. "ரஸவாஹீ-மிருதங்கீ-ஸ்ரம்ஸிநீ" என்ற 3 நாடிகளும் இடது கைக்குச் செல்லுகின்றன. இவைகள் பாஹுமூலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஒரே நாடியைப்போல் ஆகின்றன. அதன் நுனியிலிருந்து 8 கிளைகளாகப்பிரிந்து கையின் நுனி வரையில் செல்லுகின்றன. அதன் நுனிகள் ஒன்றுகூடி

ணாவம் வாமெ தா(வி)ஃரஷம் ஸ்யாஜஸ்ரம்(ஷெ)வூணவ (வூவண)ஊஅமெசக் ‖ ௧௯ ‖

ணவம் ஹி வூதிஊநாம் தா நாஷீநாஉஷவிஂமதிஃ ।
வூயாநா நாஃயமெஷவம் கூடயெக் தஂதூவிதூஃ ‖ ௨௦ ‖

தநொஹிணாஷயா விவு கஷாஷள நாஃயஷயா ।
தாஷூஷெநகயா நாஃய: ஸவ-ஃஂமஂ தா ஸஊவுதா: ‖

அதாஷவு(ஃவிஸவதி,ஸஹஸூஂ தா நாஃய: வமி கீதி-ஃதா: ।

*நாமிஹஷூாவுதா: மமூா: ஜீண-ஃக: மமூவாதூவக் ‖

நாமிகெஊஹமெ வஜெ சதூரவஹிாமிதெ ।

மணிக்கட்டில் (வலமாக) ச்சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன. இவ்விதமாக இரண்டுகைகளிலும் நாடிகள் இணைந்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ப்ரதிமைகளுக்கு 28 நாடிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

தந்திரங்களையறிந்த சில்பியானவன் முக்கியமான இந்த 28 நாடிகளையும் இங்கு கூறியுள்ளபடியே கல்பிக்க வேண்டும் (20)

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் 8 நாடிகள் பிரிகின்றன. அவைகளிலிருந்து பிரியும் நாடிகள் பல. அந்த நாடிகளெல்லாம் ஸகல அங்கங்களுக்கும் செல்லுகின்றன. இவ்விதமாக சரீரத்திலுள்ள நாடிகள் 72000 என்று கணித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உறுதியான மரப்பட்டைகள் அல்லது நாறுகளாலே திரிக்கப்பட்ட, நாடிகளாலே (நாடிகளைப்போன்ற கயிறுகளாலே) இறுக்கிக்கட்டப்பட்ட சூலங்கள் நெடுங்காலம் உறுதியுடனிருப்பவைகளாகும்.

முழுமையும் சுண்டாமல் ஸ்வல்பம் நீருள்ள முத்தலான

*நாஷீஹிஷூாவுதாஜூக் ஜீண-ஃவக் மஜவக் ஹவெக் ।
உதி ஸமஷ் கீஊஹாஜயஷ் ஊதூகா வாஂ: ।

அஉ-ஜவோபம் மூலஹீனா து ஸோபாதிநஸ்ச வ்யபோஹ்ய ச ||

நாடீபஸ்தாபி ஸங்கல்ப்ய வஸ்த்ராதாவ்ரதநாடிகா: |
ஷட்யவம் து பரீணாஹம் ரஜ்ஜுஜாலாதிபேச ரசயேத் || உச ||

*வஸ்த்ராஹீநாக்ரகம் ரஜ்ஜும் பந்தயேச் ச தக்ஷிணாவ்ரதம் |
ஹ்ருத்பத்மம் ஸாஷ்டபத்ரம் து ரஜ்ஜுநா பந்தயேச்
பந்தய: || உரு ||

தஸ்ய நாளம் து நாப்யந்தம் யோஜ்யம் ஸுஷும்நயா ஸஹ |
ஜீவஸ்தாநம் து தத்பத்மமித்யுக்தம் ஹி ஸ்யாச்சயுநா || உசு ||

உக்ருஉம் த்ருடநாஸ்த்ரதஸ்ய ரஜ்ஜுபந்தம் தத: குரு |

தேங்காயிலுள்ள அழுத்தமான நாறுகள் நீங்கலாக, சோறு முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அதில் ஸாரமான நாறுகளை எடுத்து, அவைகளாலே நாடிகளைக் கற்பிப்பதற்கான கயிறுகளைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நாடிகளையும் (சூலத்தில் வைத்து இணைத்து பிறகு அதன்மேலே) சுத்திக் கட்டவேண்டிய கயிறுகளையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கயிறானது 6 யவை பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். (24)

பிறகு, நாடிகளுடன்கூடிய சூலத்தை கயிறுகளாலே வலமாகச் சுற்றி இடுக்கு விழாமல் இருக்கிக்கட்டவேண்டும்.

கயிற்றாலேயே 8 இதழ்களுடன்கூடிய ஹிருத் பத்மத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதை ஹிருதயஸ்தானத்தில் "ஸுஷும்நா" நாடியுடன் சேர்த்துவைத்துக் கட்டவேண்டும். அதன் நாளமானது (அடிக்காம்பானது) தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். இந்த ஹிருதய பத்மமே ஜீவஸ்தாநமாகும். (இதையும் ஸுஷும்நா நாடியுடன் வைத்துக்கட்டி அதன்பிறகே கயிறு சுற்றவேண்டும்.)

*வஸ்த்ராத்ரஜ்ஜுரஜ்ஜுஹ்யா உதி உத்ருதவா: |

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது மூலமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ரஜ்ஜுபந்தந விதியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி மிருத்ஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (27)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் ரஜ்ஜுபந்தநவிதி என்னும்
எண்பத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ।
𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌚𑌾(𑌆)𑌨𑍂𑌪𑌕𑌂 𑌚 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑍧 ॥

𑌅𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌖𑌨𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌨𑍁𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌖𑌨𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑍍 ॥ 𑍨 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑍩 ॥

𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑍇 ।
𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑍀𑌥𑌿𑌷𑍁 ॥ 𑍪 ॥

எண்பத்தாருவது படலம்.

மிருத்ஸம்ஸ்காரவிதி.

ஹே ஸுவிரத! இனி மிருத்ஸம்ஸ்கார விதியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். மண்ணனது ஜாங்கலம்—அநூபம்—மிச்சிரம் என்று 3 விதமாகும்.

ஸுலபமாக வெட்டி எடுக்கமுடியாமல் மிகவும் கெட்டியாக இருக்கும் பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு "ஜாங்கலம்" என்று பெயர். சிறுமணல் கலந்து, அதிக சிரமமில்லாமல் வெட்டியெடுக்கக்கூடிய மண்ணனது மூன்று முழ ஆழம் வரையில் ரமணீயமாக இருந்தால், அந்த பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு "அநூபம்" என்று பெயர். இவ்விதமான இரண்டுவிதமான மண்ணும் கலந்திருந்தால், அதற்கு "மிச்சிரம்" என்று பெயர்.

என்றும் ஜலம் வற்ருமலும், சுத்தமாகவும், மனோஹர

பங்கம் ஸங்க்ருஹ்ய பாத்ரேஷு ஜலஸ்ராவயேத்து வா |
பாத்ரஸ்தம் ஶோஷயேத் பங்கம் யாவத் த்ருடரஸம் பவேத் ||

*தாவத்ரக்ஷ்ய ஶுதா க்ஷீரீ வ்ருக்ஷத்வங்மூல ஸஹிதை ஜலை: |
கதிரார்ஜுனதோயைஸ்து பாத்ரே பங்கம் து மர்தயேத் || ௬ ||

தத: பிண்டத்வம் யாவத் தாவத் ஸம்ஶோஷயேத் புன: |
த்ரிபலோஷிதாம்பஸா பிஷ்ட்வா மர்தயித்வா து ஶோஷயேத் ||

ஸம்ஶுஷ்க்ய பஞ்சவாராணி பிண்டம் க்ருத்வா து தந்மதா |

மாகவும் இருக்கக்கூடிய நதி அல்லது குளத்திலிருந்து மண்ணை எடுக்கவேண்டும்.

அந்த மண்ணானது வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும்.

சேற்றை எடுத்து (அதைத் தண்ணீரில் கலக்கி புதுத் துணியினாலே அதை) வடிக்கட்டி எடுக்கவேண்டும். அதை (மண்) பாண்டத்தில் வைத்து நீர் சுண்டி இறுகும்படி வைக்கவேண்டும். (5)

அதை நீர் சுண்டும் வரையில் பத்திரமாகக்காப்பாற்ற வேண்டும். பிறகு நாற்பால் மரப்பட்டையின் சாற்றையும் கருங்காலி, மருது, இவைகளின் பட்டைச்சாறு அல்லது கஷாயத்தையும் விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். அதை உருண்டையாகக்கூடியவரையில் மறுபடியும் நீரைச் சுண்டவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு திருபலோஷித ஜலத்தை (கடுக்காய்-தானிக்காய்-நெல்லிக் காய் இவைகளின் தூள்களை ஜலத்தில் ஊரவைத்து அந்த ஜலத்தை) விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பிசைந்து, அதை

*௬-அ ஶ்லோகார்த்த: பா: ஸர்வ தீர்த்தஹார்யப்ய மாத்ருகா மத: |

விஷ்ணோ ஹஸ்தே தருஸேவா யதோதரஸ்யா தயா கரேத் || அ ||

யவதாரா(யாவத்த)ஷ்கோணாங்யம் கல்ப்யாதம் தமெந்த

த்|

ராசூரம் முசுவஸீணாஹம் வரூஸூக்தம்(ஸாதரு)ஸூதா

ஹஸ்தழ || கூ ||

ஸிகதம் அ பிஷாஷூஷ்டம் ஸதரபம் கல்பயேத் பயஃ |

*ஜூக அதயஷேடாம்பஸாதம் த யொஜயெத் ஜூதாஸஹ ||

ஸத்யெக திரஹேஷாதெயெ: தபாஷஸ்தவாஸாழ |

யவம் மாயஷ்கம் ஸாஷஸதஸீவஷ்ஸ ஹிஹழ

(அஷ்டஷாம்யதம்) || ெக ||

மறுபடியும் நீர்ச்சுண்டும்படி வைக்கவேண்டும். அதில் நீர் முழுமையும் சுண்டாமல் பிண்டமாக (உருண்டையாக)ப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மண்ணைக்காயவைத்து, அதை உருண்டையாகச்செய்யவேண்டும். அந்த மண்ணுருண்டையானது அதில் கைரேகைகள் காணக்கூடிய பக்குவத்திலிருக்கவேண்டும். (8)

அந்த மண்ணை எண்கோணவடிவமான உருண்டையாகக் கையினாலே செய்யவேண்டும். அந்த உருண்டையின் சுத்தளவானது 11 அங்குலம் இருக்கவேண்டும் இந்த மண்ணானது ஒருபடியளவுடையதாகும் என்று கணக்கிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

அதன்பிறகு, (பொடி) மணலையும் கருங்கல் (கூழாங்கல்) பொடியையும் ஸம அளவு சேர்த்து அதை மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்து 10, 8, அல்லது 7 நாள் (தினந்தோறும் மர்தித்து) வைக்கவேண்டும். ($10\frac{1}{2}$)

*ஜூத்தம் லெகம் த ஜெகாம்பம் யொஜயெத் ஸூதாஸஹி ||

ஹும் ஹொமிஸம் தத்யாக தபாஹெ வாஷஸ்தகெ |

யவமொதஸாக்ஷம் அ தகவஸீஅஷ்டஷாம்யதழ ||

मृदष्टांशं समायोज्य नालिकेरफलोदकैः ।
पात्रे तु मर्दयेत् सम्यक् दशाहं तु तथैव च ॥ १२ ॥

श्रीवेष्टं गुग्गुलुं चैव कुन्दुरुष्कं तथैव च ।
तथा सर्जरसं चूर्णं मृत्षोडशांशं शिवांशकम् ॥

पात्रे मृदा समायोज्य दधिनामर्दयेत् सुधीः ।
शुण्ठी च पिप्पली चैव मरीचं रजनी तथा ॥ १३ ॥

समं चूर्णं तु संयोज्य मृद्दशांशं तु योजयेत् ।
दध्याक्षीरघृतेनैव मृदा पात्रे तु मर्दयेत् ॥

அதன் பின்பு யவை, கோதுமை, உளுந்து, காயாம்பூ அல்லது அதன் இலே (அல்லது காயாம்பூ நிறமான உளுந்து) இவைகளைத் தூள்செய்து, மண்ணில் 8ல் 1 பாகம் எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து முத்திய தேங்காயின் ஜலத்தை (தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்துப்பிழிந்த சாறு அல்லது இளநீரை) விட்டு பாத்திரத்தில் வைத்துக் கையினலே நன்கு மர்தித்து, 10 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (அல்லது 10 நாள் மர்தித்து வரவேண்டும்.) (12)

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்), குக்குலம் (குக்கில்), குந்துருஷ்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்), ஸர்ஜரஸம் (குங்கிலியம்) இவைகளைப் பொடிசெய்து, மண்ணில் 16ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, தயிரைவிட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, சுக்கு—திப்பிலி—மிளகு—மஞ்சள் இவைகளின் தூள்களை ஸம அளவு சேர்த்து, அதை மண்ணில் 10ல்

मृदष्टांशं समायोज्यं नालिकेरफलोदकैः ।
पात्रे वा मर्दयेत् सप्त दिवसान्तरकर्मतः ॥ इति
पाठान्तरं लेखकयोः पाठः ।

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

---

1 பங்கு, மண்ணுடன் கலந்து, தேன்–பால்–நெய் இவைகளை விட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். (15)

விளாம்பிசின், பில்வப்பிசின் இவைகளைப் பொடி செய்து ஸம அளவாகச் சேர்த்து, அதை மண்ணில் 15ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, நல்லெண்ணெ விட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, கோஷ்டம்–கைரிகம் (நற்செங்கல் அல்லது காவிக்கட்டி), தாளகம், சந்தநம்–அகில்–பச்சைக்கற்பூரம்–கோரோசனை–இவைகளைப் பொடித்து ஸம அளவாகக் கூட்டி, மண்ணில் 30ல் 1 பாகம் மண்ணுடன் கலந்து, அதஸீஸ்நேஹம் (காயாஞ்செடி அல்லது விதையின் எண்ணெ, அல்லது குதம்பை எண்ணெ)விட்டுக் கலந்து நன்கு மர்த்திக்கவேண்டும். (18)

தங்கம்–வெள்ளி இவைகளின் பொடியைக் கிடைத்த வரையில் அந்த மண்ணுடன் சேர்த்து மர்திக்கவேண்டும்.

[illegible] ||
[illegible] || ௨௦ ||

[illegible] |
[illegible] || ௨௧ ||

[illegible] |
[illegible] || ௨௨ ||

[[illegible] |
[illegible] ||
[illegible]]

[illegible] |
[illegible] || ௨௩ ||

[illegible] |

புத்து 1, மலை 2, நதி 3, வயல் 4, நண்டுவளை 5, என்றும் ஜலம் வற்றாத ஏரி முதலியவை 6, ஸமுத்திரம் 7, யானையின் தந்தம் 8, பசு அல்லது விருஷபத்தின் கொம்பு 9, கலப்பையின் நுனி (கொழு) 10, ஆகிய பத்து இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணுக்கு "தசமிருத்திகை" என்று பெயர். இவைகளில் கிடைத்த வரையில் ஸம்பாதித்து, அவைகளுடன் வாஸனைத் திரவியங்களையும் சேர்த்து, விளாம் பிசின் அல்லது தேனைவிட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, முத்திய தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்து அதன் சாறை எடுத்து அதை, தசமிருத்திகையின்மேலே, 1, 1½, 2, அல்லது 2½ அங்குலம் நிற்கும்படி விட்டு, 5 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (22)

அந்த தசமிருத்திகையை, மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் சேர்த்து மர்தித்து அதை, ரஜ்ஜுபந்தநத்திற்குமேலே பூசவேண்டும். அதற்குமேலே, மறுபடியும்

[ஜுத்துதூயகொரஸம்யூக்தும் ஜுஜூவம் தூ ஸஜாஅரெசு ।
ரஜ்ஜுவரிஜுஞம் ஞிவ்ய தரொவி ரஜ்ஜுவெஷ்யெசு ॥
தத்ரு ரஜ்ஜூஜூரம் விஷ்ரு வசுலித்ருஞ்மஙூரும் ஹவெசு ।]
தஜொ வெ ஜுசு ஸஜாஞிவ்ய யாவசு பொஷணகும் ஷிஜ ॥

தாவசு நிரீக்ஷ்ய கதவ்யும் ஜுஜூவம் தூ பரைஸ்ரைஃ ।
பரஞ்ரூபாஹ்யமதவ்யாவும் அதூஹஞ்ம(ஹஞம)
விஹாஜிதெ(தம்) ॥ ௨௫ ॥

வகாம்பாவயிகும் ஞிவ்ய கநூரவஜூஷாஹுரதஜ ।
அஷ்ம்பாவபதஞ்ஞும் ஸ்யாசு ஹாஜெமர கவநஞாவயி ॥ ௨௬ ॥
[அஷ்ம்பாவயிதூ ஞிஞும் ஸ்யாசு தரதீயாம்பம் தூ ஜாம்மஜுஷ ।]

தத்தெஷபஜுஷெ ரைவ(ஷாஸாகும்)தத்தெஷ்யாமஷ்யம் ஸஜா
ஞிவெசு ।

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். முதல் ரஜ்ஜுபந்தநத்திற்குமேலே, மிருல்லேபநம் செய்து, மறுமுறை செய்யப்படும் ரஜ்ஜுபந்தநத்தின் கனமானது, (அங்கங்களுக்கேற்றவாறு) 1, 2, அல்லது 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, மண்ணைப்பூசி, அதை உலரவைத்து, அது உலருவதற்கு முன்பு அதை கவனித்து, அவசியமான இடங்களில் மெள்ள மெள்ள மண்ணைப்பூசி வரவேண்டும்.

(இருமுறை ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்த பின்பு) சூலத்திற்கு வெளியேயுள்ள கனத்தை 4 பங்குகளாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த 4 பங்குகளில் ஒரு பங்கு கனம் மண்ணைப் பூசுவதற்கு "அநூபம்" என்று பெயர். அதற்குமேலே 2 பங்கு கனம் மண் பூச்சிற்கு, "மிச்சிரம்" என்று பெயர். அதற்குமேலே ஒரு பங்கு மண் பூச்சிற்கு "ஜாங்கலம்" என்று பெயர்.

இந்த மண்பூச்சுக்களை, அந்தந்த தேசத்திய மண்ணைக் கலந்து, பொருத்தமாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

K, 55,

ஶேஷம் கார்யே து ஸம்யோஜ்ய(ம்) வேதம் ஶேஷம்(வேதாம்ஶம் து) ஸர்வஶ: ॥ ௨௭ ॥

ஶேஷம் காலக்ரமாத்தல்லா(தல்லோ)ப்யார்த்தம் கல்கே(ல்கம்) து கல்கயேத் ।
ம்ருத்ஸம்ஸ்காரவிதிம் ப்ரோக்தம் கல்கஸம்ஸ்காரமுச்யதே ॥ ௨௮ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ம்ருத்ஸம்ஸ்காரலக்ஷணம் நாம ஷடஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

கீழே கூறப்பட்ட 3 பங்குகள் நீங்கிய 4வது பாகத்தை, (4வது பாகமாகப் பூசவேண்டிய மண்ணுடன்) சணல் முதலியவை (பஞ்சுத்துகள்)களைக் கல்கத்துடன் நன்கு கலந்து மர்தித்து, அந்த கல்கத்திலேலே காலகிரமத்தில் லேபநம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, பிருத்ஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி கல்கஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (28)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் மிருத்ஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும் எண்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.

॥ அத² ஸப்தாஶீதிதம: பட: ॥

கல்கஸம்ஸ்காரவிதி⁴: ॥

அத² கல்கவிதா⁴நம் து வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபத: க்ரமாத் ।
நத்³யாம் வாபீ தடாகே வா தீ³ர்கி⁴காயாமதா²பி வா ॥ ௧ ॥

ஸஸ்யக்ஷேத்ரேऽத²வா விப்ர வப்ராணிர்லவணே (நிர்லவண)
ஜலே ஹிவேத் (பாலுகே) ।
ஸாந்த்³ரஜா பாம்ஸுஜஜா ஸ்தூ²லவாலுகஜாந்விதா ॥ ௨ ॥
[ஸாந்த்³ரகா பாம்ஸுந்தி³த்யாஹா ஸ்தூ²லவாலுகமிஶ்ரிதா ।]

ஸம்க்³ராஹ்யா ஶர்கரா ஶுஷ்கா தஸ்யா: ப்ரக்ஷாலநம்
சரேத் ।
ஶர்கராபேஷணம் க்ருத்வா ஸூக்ஷ்மசூர்ணம் து
தத் சரேத் (காரயேத்) ॥ ௩ ॥

த்ரிப²லாக்வாதே²ந ஸம்மிஶ்ர்ய பிண்ட³ம் க்ருத்வா து ஶோஷயேத் ।
கபித்த²நிர்யாஸஜலம் த்ரிவித⁴ம் ப்ரோச்யதே த்³விஜ ॥ ௪ ॥

எண்பத்தேழாவது படலம்.

கல்கஸம்ஸ்காரவிதி.

இனி, கல்கவிதியைச் சுறுக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஆறு-குளம்-ஏரி-வயல் இவைகளில், உப்புநீரில்லாமல் சுத்தமான நீருள்ள இடத்தில், ஜலத்தில் மணலுடன் கலந்திருக்கும் பெருமணல் அல்லது சுக்கானில், தேறிய சுக்கைப்போன்ற நிறமுள்ளதாகப் பார்த்து எடுத்து, அதைக்கழுவி, நன்கு உலரவைத்து, அதை நன்கு பொடிசெய்யவேண்டும்.

அந்தத் தூளில் திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்துப் பிண்டமாகச் செய்து, அதை உலரவைக்க வேண்டும். (3½)

விளாம்பிசின் ஜலம் 3 விதமாகும். அவைகள் முறையே

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯ ॥

பிசினுக்கு 5 பங்கு, 5½ பங்கு, 6 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளுக்கு முறையே, ஸ்ருவம்—ஸ்வச்சம்—ஸேகம் என்று பெயர். (5)

முன்பு, ஸ்வச்சம்—ஸேகம், என்ற இரண்டுவித ஜலங்களையும் விட்டு, மிருத்பிண்டத்தை நன்கு வெண்ணைபோலப் பிசைந்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு, பருத்திப் பஞ்சுத் துகள்களை மண்ணுடன் கலந்து நன்கு அறைத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். (6)

இந்த கல்கத்தை ஓடித்தால், ஒடித்த வாயானது, ஒடித்த வாழைத் தண்டின் ஒடித்த இடத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். இத்தகைய கல்கத்தையே முதலில் பூசவேண்டும். (7)

மத்தியபந்த கல்கமானது 3 விதமாகும் அவைகள், முறையே, பிசினுக்கு 3 பங்கு, 3½ பங்கு, 4 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளில், பிந்திய இரண்டு வித ஜலங்களை விட்டு, மண்ணை நன்கு மர்திக்கவேண்டும். அந்த மண்ணை, 2, அல்லது 3 யவை கனத்திற்குப் பூசவேண்டும்.

ப்ரலிப்தம் லேபயேத் ஸூக்ஷ்மம் ஹீநாதிக்யவிவர்ஜிதம் |
த்விமாஸம் ஸார்த்தமாஸம் வா மாஸம் வா ஶோஷயேத் தத: ||

கூர்ச்சம் ந்யஸ்ய ததா விப்ர வேஷ்டயேதண்டஜை:
க்ரமாத் |
தத: ஸ்வச்சஜலைர்ம்ருத்வா கல்கம் ப்ரமாணாந்தம் து லேபயேத் ||

பஹுஶ: ப்ரேக்ஷ்ய ப்ரமாணம் து ப்ராயஶோ மாநம் ஸமம் நயேத் |
அங்கோபாங்கம் ச ப்ரத்யங்கம் கல்பயேல்லக்ஷணாந்விதம் ||

மஹாங்கமங்கம் ஸோபாங்கம் ப்ரத்யங்கம் ச சதுர்விதம் |
மஹாங்கம் து ஶிர: ப்ரோக்தம் கண்டம் ச ஹ்ருதயோதரம் ||

மண்ணை மெள்ள மெள்ளப் பூசவேண்டும். சூலத்தில் இடைவெளிவிடாமலும், இடுக்குகளில்லாமலும் நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, சுத்தமாகப் பூசவேண்டும். இவ்விதம் மிருத்லேபநம் செய்த பிறகு, அதை 2 மாதம், $1\frac{1}{2}$ மாதம், அல்லது 1 மாதம் காயவைக்கவேண்டும். (10)

ஏ அந்தணனே! அதற்குப் பிறகு, கூர்ச்சத்தை வைத்து, (மண்ணுடன்) அண்டஜங்களைக் கலந்து மர்திக்க வேண்டும். பிறகு, ஸ்வச்சஜலத்தை விட்டுக்கலந்து மர்தித்து, அந்தக் கல்கத்தை, அங்கங்களின் பிரமாணாந்த மாகப் பூசவேண்டும். (11)

அங்கங்களின் பிரமாணங்களை பன்முறை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, அங்கங்களின் மானமானது ஸமமாக (ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல்) இருக்கும்படி, கல்கலேபநம் செய்யவேண்டும். அங்கம்—உபாங்கம்—பிரத்தியங்கம் இவைகளை லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

அங்கமானது, மஹாங்கம்—அங்கம்—பிரத்தியங்கம்—உபாங்கம் என்று 4 விதமாகும். சிரஸ்ஸுக்கு மஹாங்கம் என்று பெயர், கழுத்து—ஹிருதயம்—வயிறு—மேட்ரம் இவை

ஶேஷம் அங்கமிதி ப்ரோக்தம் பாதம் கரோபாங்ககம் |
ப்ரத்யங்கம் பூஷணம் ப்ரோக்தம் ஷடங்கம் கல்பயேத்
க்ரமாத் || ௧௪ ||

கபித்தஸ்ய து நிர்யாஸாத் ஸார்தத்வித்ரிகுணாம்பஸா |
வஸ்த்ராத்ரம் து க்ருத்வைவம் பிம்பமாவேஷ்டயேத்தத: || ௧௫ ||

கல்கலேபம் யவாஷ்டாம்ஶம் தஶாஹாந்தம் தத: |
நிர்யாஸதோயம் கூர்ச்சேந ஸர்வாங்கேஷு லேபயேத் ||

உஜ்ஜ்வலானி தசாங்கானி து உஜ்ஜ்வலயேத் லக்ஷணான்விதம் |

களுக்கு (கழுத்திலிருந்து மேட்ராந்தமான உடலுக்கு) அங்கம் என்று பெயர். கால்-கை இவைகளுக்கு உபாங்கம் என்று பெயர். ஆபரணங்களுக்கு பிரத்தியங்கம் என்று பெயர். (இவைகளுடன்) ஷடங்கங்களேயும் கல்பிக்க வேண்டும்.

[சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-கிரியை, இவைகள், முறையே, காது, உடல், கண், நாக்கு, மூக்கு, கை கால்கள், இவைகளின் குணங்களாகும். அந்த உறுப்புகளில் அந்த குணங்களும் அமைந்திருப்பதைப்போல் உறுப்புகளைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்] (14)

விளாம்பிசினுக்கு 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்கு ஜலத்தை விட்டு நன்கு மர்தித்து, அந்த ஜலத்தில் (புது வஸ்திரத்தை நன்கு நனைத்து) அந்த வஸ்திரத்தினாலே பிம்பத்தை நன்கு போற்றவேண்டும். அதற்குமேலே கல்கலேபநம் செய்து 10 நாட்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். கல்கலேபநமானது, யவையில் 8ல் 1 பங்கு கனமிருக்கவேண்டும். 10 நாட்கள் கழித்து, கூர்ச்சத்தினாலே (கூர்சம்—தூலிகை-வர்ணங்கள் தீட்டும் கருவி) பிசின் ஜலத்தை எடுத்து, அங்கங்களை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து எல்லா அங்கங்களிலும் பூச வேண்டும். அதற்குமேலே, அலங்காரங்களை அழகுறக்

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, மற்றொருமுறை கல்க லேபநம் செய்து, அதற்குமேலே வெள்ளை தீட்டவேண்டும்.

ஸகல மூர்த்திகளின் கல்கஸம்ஸ்காரமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (18)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கல்கஸம்ஸ்காரவிதியென்னும்
எண்பத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌤𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌿𑌲𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌅𑌨𑌿𑌲𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑌲𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌜𑌲𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍌 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

எண்பத்தெட்டாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். சிவத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. அவ்வியக்தத்திலிருந்து சாந்தி தோன்றிற்று. சிவத்திலிருந்து சக்தி தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பூமியும், தோன்றின. (வாயு முதலிய) பூதங்களிலிருந்து வர்ணங்கள் (நிறங்கள்) உண்டாயின. (3)

வர்ணமானது, வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும். ஜலத்திலிருந்து வெளுப்பும், அக்கினியிலிருந்து சிவப்பும், பூமியிலிருந்து மஞ்சளும், வாயு

விஷ்ணுர் மஹேச்வரோ கௌரீ ருத்ரஶ்ச வர்ணாதிபா: க்ரமாத் ||

விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூத்ரா: ஸிதவர்ணாதய: க்ரமாத் |
ஶ்வேதம் ரக்தம் ச பீதம் ச க்ருஷ்ணம் சைவ சதுர்விதம் ||

ஶ்வேதம் ஶுக்லம் ச தவளமவதாதம் சதுர்விதம் |
முக்தாபம் சேந்துவர்ணாபம் ஶ்வேதவர்ணம் த்விதாமதம் ||௭||

ஶங்கவர்ணாபம் ஶுக்லம் வர்ணேத்விதீயம் பாண்டரே: |
ரஜதாபம் ச கோக்ஷீரஸத்ருஶம் தவளம் த்விதா || ௮ ||

தாரகாபஸத்ருஶம் வர்ணமவதாதமுதாஹ்ருதம் |
அருணம் ரக்தம்(க்தம்) ஶோணம் ச பாடலம் ச சது-
ர்விதம் || ௯ ||

அருணம் ஶஶரக்தாபம் ஜபாபுஷ்பாபம் ரக்தகம் |

விலிருந்து கருப்பு நிறமும், தோன்றின. விஷ்ணு–மஹேசுவரன்–கௌரீதேவி–உருத்திரன் இவர்கள் முறையே வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளாவார்கள். வெளுப்பு முதலிய நிறங்கள் முறையே, பிராம்ஹண–க்ஷத்திரிய–வைசிய–சூத்திர–ஜாதிகளுக்குரியவைகளாம். வெளுப்பு–சிவப்பு—மஞ்சள்—கருப்பு—இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 4, 4, விதமாகும். (6)

வெளுப்பானது, சுவேதம்—சுக்கிலம்—தவளம்—அவதாதம், என்று 4 விதமாகும். சுவேத வர்ணமானது, முக்தாபம் என்றும், இந்துவர்ணபம் (சந்திரனைப்போன்ற நிறமுடையது) என்றும் 2 விதமாகும். சுக்கிலம் என்பது, சங்கைப்போன்ற நிறமுடையதாகும். வெள்ளியைப் போன்ற நிறமுடையது, பசும்பாலைப்போன்ற நிறமுடையது என, தவளம் 2 விதமாகும். நக்ஷத்திரத்தைப்போன்ற நிறமுடையது, அவதாதம் எனப்படும். (8½)

சிவப்பு வர்ணமானது, அருணம்–ரக்தம்–சோணம்–பாடலம், என்று 4 விதமாகும். முயல் ரத்தத்தைப்

ஶோணம் கிம்ஶுகபுஷ்பாபம் லாக்ஷாபாஸம் து பாடலம் ||

ஸ்வர்ணம் பிஶங்கம் (கபிஶம்) பீதம் ச ஹரிதம் ச
சதுர்விதம் |

ஸ்வர்ணவர்ணம் ஸுவர்ணாபம் பிஶங்கம் ஜநிஶாபகம் ||௧௧||

ஹரிதாலம் ச பீதஸ்ய ஹரிதம் ரஜநீப்ரபம் |
[ஸ்வர்ணம் ஸுவர்ணஸங்காஶம் பிஶங்கம் து தடித்ஸமம் ||
ஹரித்ராபம் து ஹரிதம் பீதம் து ஹரிதாலவத் ||]
நீலம் ஶ்யாமம் ச காலம் ச க்ருஷ்ணம் சைவ சதுர்விதம் ||

மேகவர்ணஸமம் நீலம் ஶ்யாமம் (காலம்) சைவ வநவாயஸம் |
ஶிகிவர்ண(கண்ட)நிபம் காலம் (ஶ்யாமம்) க்ருஷ்ணம் ஹ்ரஸ்வ
வத்ரவகம் || ௧௨ ||

போலிருப்பது, "அருணம்", எனப்படும். சம்பரத்தம் பூவைப்போலிருப்பது, "ரக்தம்" எனப்படும். புரசம் பூவைப்போன்ற நிறமுடையது, "சோணம்" எனப்படும். செம்பஞ்சுக்குழம்பைப்போலிருப்பது, 'பாடலம்" எனப்படும். (10)

மஞ்சள் நிறமானது, ஸ்வர்ணம்-பிசங்கம் (கபிசம்)-பீதம்-ஹரிதம், என்று 4 விதமாகும். தங்கத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "ஸுவர்ண வர்ணம்" என்று பெயர். மின்னலைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "பிசங்கம்" என்று பெயர். (ஒடித்த) மஞ்சளைப்போன்ற நிறத்திற்கு "ஹரிதம்" என்று பெயர். அரிதாரத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு "பீதம்" என்று பெயர். (11½)

கருப்பு நிறமானது, நீலம்-சியாமம்-காலம்-கிருஷ்ணம், என்று 4 விதமாகும். (நீருண்ட) மேகத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "நீலம்" என்று பெயர். காட்டுக்காக்கையைப் போன்ற நிறத்திற்கு "சியாமம்" (காலம்) என்று பெயர். மயிலின் கழுத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "காலம்"

𑌏𑌵𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ।
𑌧𑌰𑌣𑍀𑌜𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥
[𑌧𑌰𑌣𑍀𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ।]

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲(𑌭)𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑌸𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌮(𑌶𑍍𑌮 𑌚)𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫ ॥

𑌦𑍀𑌪𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌰𑌜𑍋𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾(𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾)𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍈𑌕𑌧𑌾 ॥

(சியாமம்) என்று பெயர். கருங்குளவியின் சிறகைப் போன்ற நிறத்திற்கு, "கிருஷ்ணம்" என்று பெயர். (13)

இவ்விதம், 16 விதமான நிறங்கள், இயற்கையாகக் காணப்படுகின்றவைகளாம். (13½)

வெளுப்பு நிறமான மண்ணும், அன்னபக்ஷியின் காலைப்போல சிவப்பு நிறமான மண்ணும், பூமியிலுண்டாகக் கூடியது. ஜாதிலிங்கத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் பூமியிலுண்டாவதேயாகும். எனவே ரக்தாபாஸமானது 2 விதமாகும்.

கோதாவரியிலுண்டாகும் மண்ணுக்கு "ஹரிதாலம்" (ஹரிதாபம்) என்று பெயர். (15)

காயாம்பூவின் நிறத்தைப்போலிருப்பது "ராஜாவர்தாச்ம" (ராஜாவர்தக்கல்) எனப்படும்.

சியாமபாஷாணஸாரத்திற்கு, (பச்சைநிறமாக இருக்கும் பாஷாணஸாரத்திற்கு–கல்மதத்திற்கு) "சியாமம்" என்று பெயர். 16)

விளக்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் கரிக்கு, "கிருஷ்ண வர்ணம்" என்று பெயர்.

ச்வேதம் ச லாக்ஷாஸாரம் ச த்வீபாந்தரஜம்ருத்யதா ।
பத்மாபம் சைவ நீலாபம் தாதுரித்யபிதீயதே ।
ஸர்வம் ஸ்வத꞉ ப்ரயாதம் தத் வர்ணம் பிம்பார்ஹகம் பவேத் ॥

இதி காச்யபசில்பே வர்ணலக்ஷணம் நாம
அஷ்டாசீதிதம꞉ படல꞉ ஸமாப்த꞉ ॥

இதுபோன்றவைகள், வர்ணங்கள் எனப்படும். அந்த அந்த வர்ணமானது, பலவிதமாகும்.

வெள்ளையும் (சுண்ணும்பைப்போல வெண்மையான நிறமுள்ள மண்ணும்,) லாக்ஷாஸாரமும், த்வீபாந்தரங்களிலுண்டாகும் மண்ணேயாம்

தாமரை மலரைப்போன்ற நிறமுடையதும், நீலோத்பலத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் தாதுப்பொருள் எனப்படும்.

இவ்விதம் இயற்கையாக உள்ள நிறங்கள் (யாவும்) பிம்பங்கள் செய்வதற்குச் சிறந்தவைகளாம். (18)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ண லக்ஷணம் என்னும்
எண்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥𑌐𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 |
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌶𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍇 ||௧||

𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑍋𑌦𑌕𑍇𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍌 𑌉𑌭𑍌 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍌 |
𑌇𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ||

𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 |

எண்பத்தொன்பதாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

ஹே பிராம்ஹணச்ரேஷ்டனே! இனி ஸுதையினாலே நிர்மாணம் செய்யப்படும் மூர்த்திகளுக்குரிய வர்ணங்களைக் கூறுகிறேன்.

பீதவர்ணமான கல்லானது, பீதம் எனப்படும். (மஞ்சள் நிறமாகும்.)

அந்த மஞ்சள் நிறமான கல்லை நன்கு பொடித்து, அதில் இளநீரைவிட்டுப் பிசைந்து, அதை நெருப்பிலிட (புடம் வைக்க) அது, சிவப்பு நிறமாகும். அதுவே சிவப்பாகச் செய்யப்படும் ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.

சங்கைச் சுட்டால், அது வெளுப்பு நிறமாகும். ராஜாவர்த்தம், சியாமம், என்ற இருவிதக் கற்களும், ஸுதாகர்மாவுக்குச் சிறந்தவைகளாகும். மற்ற நிறங்கள், ஸுதாகர்மாவுக்குக் கூடாதவைகளாகும். (3)

இனி ஸம்ஸ்கார வர்ணங்களைக் (ஒரு வர்ணத்துடன் மற்ற வர்ணத்தைக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணங்களை) கூறுகிறேன்.

ஸிதம் ரக்தம் ஸமம் மிச்ரம் கௌரவர்ணமுதாஹ்ருதம் || ௪ ||

ஸிதம் பீதம் ஸமம் மிச்ரம் யத்தத் கர்ப்பூரகம் பவேத் |
ஸிதம் க்ருஷ்ணம் ஸமம் மிச்ரம் தாம்ரவர்ணமுதாஹ்ருதம் ||

ச்வேதம் க்ருஷ்ணம் (ரக்தம்) ச பீதம் ச ஸமபாகம் து மிச்ரிதம் |
ஸாரஜ்ஞைர்விவிதம் ப்ரோக்தம் வர்ணகேஸரஸஞ்ஜ்ஞிதம் || ௬ ||

ச்வேதம் ரக்தம் (க்ருஷ்ணம்) ச பீதம் ச மிச்ரகம் ஸமுதாஹ்ருதம் |
[ரக்தம் பீதம் ச க்ருஷ்ணம் ச ஸமபாகம் து மிச்ரிதம் || ௭ ||

... ...]?
ரக்தம் பீதம் ஸமம் மிச்ரம் வகுளஸ்ய பலாக்ருதி: || ௮ ||

ஜ்வலநஜ்ஞைர்விராவஸ்யாதஸ்ருக்வர்ணமிதம் வதேத் |

வெளுப்பு–சிவப்பு இரண்டு வர்ணங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "கௌர வர்ணம்" எனப்படும். (4)

வெளுப்பு-மஞ்சள் இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கர்புரவர்ணம்" ஆகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "தாம்ரவர்ணம்" ஆகும். (5)

வெளுப்பு–கருப்பு–(சிவப்பு) மஞ்சள், இம்மூன்று நிறங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஸாரவர்ணம்" எனப்படும். (6)

வெளுப்பு–சிவப்பு (கருப்பு) மஞ்சள், இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மிச்ரகவர்ணம்" எனப்படும். (6½)

[சிவப்பு–மஞ்சள்–கருப்பு இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது, ... (7½)

சிவப்பு–மஞ்சள், இவ்விரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது வகுளபல (மகிழம்பழ) வர்ணமாகும். (8)

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் சேர்த்துக் கலந்தால், அது, "அதிரக்தவர்ணம்" (அதிகச் சிவப்பு) ஆகும்

பீதஸ்ய ஏகமாநம் ரக்தம் மிஶ்ரம் தஜ்ஜ்வலநப்ரபம் || 10 ||

உபயாஸ் ஸமமிஶ்ரேண வர்ணநிஷ்பத்திருச்யதே ததா வா பயா ।

[உபயோஃ ஸமயோர்மிஶ்ரே வர்ணபேதஸ்ததீரிதம் ।]

ரக்தஸ்ய ஏகமாநம் விஷ(க்ருஷ்ண)மிஶ்ரிதம் குளவர்ணகம் ||

பீதஸ்ய ச த்வயம் (பீதம் த்வயம் ரக்தம்) ததா மிஶ்ரிதம் கபிலம் பவேத் ।

ஸிதவர்ணாம்ஶரக்தாம்ஶம் கர்பூரஸ்ய ஸமம் பவேத் || 11 ||

ததேவ நீலாதிகம் (வ நீலாதிகம்) தாந்யாங்குரஸமம் ததா ஸ்ம்ருதம் ।

ஶ்யாமவர்ணாநி ஹரிதாஸ்யம் ச காஞ்சநாஸிதரூபகம் ||

[ஶ்யாமாபம் ஹரிதாபம் ச காஞ்சநாபம் ஹரிதாபகம் ।]

மிஶ்ரிதம் ஸ்யாத் ஸமஸ்தவர்ணா: (ஸர்வஸ்ய ஶ்யாமம் ஸ்யாத்) க்ருஷ்ணம் தூம்ரகம் ச ஸம்மிதம் ।

இது, "ஜ்வலநச்சவி" என்றும், "அக்நிவர்ணம்" என்றும் கூறப்படும்.

இரண்டு வர்ணங்களை ஸமமாகக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சிவப்பு 1 பங்கு, விஷம் (கருப்பு) 2 பங்கு சேர்த்துக் கலந்தால், அது "குளவர்ண"மாகும் (குளம்—வெல்லம்).

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால், அது "கபிலவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு ¼ பங்கும் கலந்தால் அது, "கர்புரவர்ண"மாகும். (கர்புரம்—கர்புரதுத்தம்) (11)

அதுவே நீலம் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால், அது "தாந்யாங்குர" (பயிர்முளை) வர்ணமாகும்.

பச்சையில் ஸரிபாதி அரிதாரம், அதில் ஸரிபாதி

ஜம்பூஃபலஸமம் ஶ்வேதகம் வர்ணிதம் ...ஆஹ்ருதம் ||௧௩||

ஜாதீஃபல(ஜாதிலிங்க)ஸமம் லாக்ஷாஸாரம் லோஹித
முச்யதே ।

க்ருஷ்ணம் நீலம் ஸமம் மிஶ்ரம் கேஶவர்ணமுதாஹ்ருதம் || ௧௪ ||

ஶஸ்யஶ்யாமம் ச ரக்தம் ச மிஶ்ரம் மாஞ்ஜிஷ்டவர்ணகம் ।

க்ருஷ்ணம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் மதுவர்ணமுதாஹ்ருதம் || ௧௫ ||

க்ருஷ்ணஸ்ய த்விகுணம் பீதம் மானுஷம் வர்ணமுச்யதே ।

மானுஷம் ரக்தயோகம் ஹரிதம் ஸமதாஹராம் (ஸமுதாஹ்ருதம்) ||

நிஷேதவேதஸாத்ய வர்ண ... ... முதாஹ்ருதம் ।

குங்குஷ்டம் (குங்குமம்) கலந்தால், அது பயிர்ப்பச்சை வர்ணமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல" (நாவல்பழம்) வர்ணமாகும். (13)

ஜாதீபலமும் (ஜாதிலிங்கமும்) லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும். (14)

பயிர்ப்பச்சையும் சிவப்பும் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை) வர்ணமாகும்.

கருப்பும், மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும். (15)

கருப்பும், அதற்கு 2 பங்கு மஞ்சளும் கலந்தால், அது, "மாநுஷ" (மனித) வர்ணமாகும்.

மாநுஷ வர்ணத்துடன் சிவப்பு சேர்க்கப்பட்டால், அது "ஹரித" (மஞ்சள்) வர்ணமாகும். (16)

... ...

... ...

தேஷாம் பஞ்சாம்சயோர்நைவ(பஞ்சாம்சயோரேவ)பஹுஸாரம்(ம்)
ஸம்மிதம் ||

பா(ப)ஹுஸாரேதி தத்(ரக்தி)வர்ணம் ஊர்த்வவர்ணாதி ச
காந்திதம்(நைவ ஸம்மிதம்) |

அல்பஸாரமிதம்(தி) வர்ணம் ஸம்ப்ரோக்தம் (ஸுதா
கர்மகம்) விது: ||

வர்ணாநாமநுகூலஸ்ய ஸம்ஸேவ ஸமாச்ரிதம் |

[வர்ணாநாமநுகூல்யார்த்தம் ஸாரவர்ணமீரிதம் |]

இந்த வர்ணங்களில் குறைந்த அளவுடன அதிக அளவைக் கலந்தால், அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

அதிக அளவுடன் குறைந்த அளவைக் கலந்தால், அது, அல்பஸாரம் எனப்படும். (இது ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.)

வர்ணங்களுக்கு அநுகூலமான வர்ணத்தைக் கல்பித்துக்கொள்வதற்காக ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அத்ரைவ படலே ௧௦ ச்லோகாத் ஆபடலாந்தம் ஸரஸ்வதீமஹாலய கோசே பாட: அந்யதார்த்தகோऽபி பவதி | அத: ஸோऽத்ர நிர்திச்யதே :—

உதயார்க்யவேதாம்சம் க்ருஷ்ணஸ்ய ரக்தம் பவேத் |

[ஸிதாயாம் க்ருஷ்ணம் வேதாம்சம் ரக்தம் மத்ஸ்யஸந்நிபம் |]

இந்த படலத்தில் 10வது சுலோகம் முதல் படலம் முடியும் வரையில், ஸரஸ்வதி மஹால் மாதிருகையிலுள்ள பாடமானது கருத்து வேறுபாடுடையதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதிலுள்ள பாடமானது இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வெளுப்பும், அதில் ¼ பங்கு கருப்பும், ¼ பங்கு சிவப்பும் கலந்தால், அது "மத்ஸ்ய(மீன்)வர்ண"மாகும்.

க்ருஷ்ணஸ்ய ரணம் (ஏகபாகம்) ரக்தம் மிச்ரிதம் தத் கஷாயகம் ||
ச்வேதஸ்ய ஏகபாகம் த்வி(பீ)தம் மிச்ரிதம் பிங்களம் பவேத் |
ச்வேதஸ்ய த்ரிபாகம் பீதம் மிச்ரம் கல்ஹாரவர்ணிகம் ||
க்ருஷ்ணஸ்ய ஏகபாகம் பீதம் மிச்ரிதம் ஜலவர்ணிகம் |
ததேவ நராணாம் வர்ணம் ஸ்யாத் க்ருஷ்ணம் பீதஸமம் ததா வா ||
ஹரிதாலஸ்ய ஸமமிச்ரம் ச்யாமக ... ... பவேத் |
[ஹரிதாலம் ஸமம் க்ருஷ்ணம் ச்யாமகபக்ஷஸமம் பவேத் |]
ததேவ க்ருஷ்ணாதிக்ய(பீதாதிகம்) தான்யாங்குரஸமம் பவேத் ||
ச்யாமச்யாமாதி ஹரிதாலாத்யம் காக ... ... தமாயகம் |
[ச்யாமாதிகம் ஹரிதாலம் ச காகாஸம் ச ததாயகம் |]
மிச்ரிதம் ஸஸ்ய ச்யாமம் ஸ்யாத் க்ருஷ்ணம் ராக்ஷாஸவர்ணிதம் ||

கருப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால், அது "கஷாயவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால் அது, "பிங்களவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள், 3 பங்கும் சேர்த்தால், அது "கல்ஹார(செங்கழுநீர்ப்பூ)வர்ண"மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால், அது "ஜலவர்ண"மாகும். அதுவே மனித வர்ணமுமாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மானுஷ (மனித)வர்ண"மாகும்.

அரிதாரமும் கருப்பும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளிப் பச்சை"யாகும்.

அதில் மஞ்சள் அதிகமாக (2 பங்கு) கலந்தால், அது "தானியாங்குர(பயிர்முளை)வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் அதில் ½ பங்கு அரிதாரமும் (மஞ்சளும்) ½ பங்கு

ஜம்பூபலஸவர்ணம் தத்(நாம தத்) வர்ணவித்பிருச்யதே
ஸமா: (பாகயோ:) ।

பாடீ(ஜாதி)ஹிங்கம் ஸமம் லாக்ஷாஸாரம் லோஹிதமுச்யதே ॥

ஸாலாக்ஷா ரக்தாதிக்யம் கர்ணம் ரூக்ஷஹரீதகம் ।
[லோஹிதம் ரக்தாதிகம் வர்ணம் ரூக்ஷம் ஹரீதகம் ।]
க்ருஷ்ணம் நீலம்(ஸமம் மிஶ்ரம் சே)த்வர்ணம் கேஶாஹ்வம் ததா ॥

ஸஸ்ய ஶ்யாமம் அல்ப(ஸமம்)ரக்தம் மிஶ்ரம் மாஞ்ஜிஷ்டவர்ணகம் ।
க்ருஷ்ணம் ரக்தம் ஸமம் வர்ணம்(மதுவர்ண)மத்வாஹ்வம் ததா ॥

ததேவ ரக்தாதிக்ய(பீதாதிகம்) ஸாந்த்ரம்(வர்ணம்)
உச்யதே ।

ஸா(ஸ்யா) ரக்தாதிகம் வர்ணம் ரூக்ஷம் (வர்ணம்)
ஹரீதகம் ॥

குங்குமமும் (சிவபபும்) கலந்தால், அது "பயிர்ப்பச்சை" நிறமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல"(நாவல்பழ)வர்ணமாகும்.

ஜாதிலிங்கமும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

லோஹிதவர்ணத்தில் சிவப்பு அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷஹரீதகவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும்.

ஸஸ்யசியாமமும் (பயிர்ப்பச்சையும்) குறைந்த அளவில் சிவப்பும் (சிவப்பும் ஸமமாகக்)கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை)வர்ணமாகும்.

கருப்பும் சிவப்பும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணமே சிவப்பு (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்

ताम्राभं हारिद्रको(ऽपि पाण्डुरायिको)श्वेतं समन्त्र
(यत्र-पत्र)वर्णसमायुतम् ।
वर्णान्तरान्तकैर्युक्तं तत्(प्रयुक्तं) सारमेवं सम
स्मृ(स्थि)तम् ॥

अत्र ग्रन्थान्तरे अधिकतया समुपात्ताः केचन
वर्णाः अपि उपकारकत्वादत्र गृह्यन्ते —

श्वेतं रक्तं च पीतं च समं सारसमीरितम् ।
श्वेतं कृष्णं च पीतं च समं मिश्रं तु मिश्रकम् ॥

कृष्णात् तु द्विगुणं रक्तं मिश्रितं तु कषायकम् ।
कृष्णस्य द्विगुणं पीतं मिश्रितं नीरसन्निभम् ॥

பட்டால், அது " மாநுஷ "(மனித)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் சிவப்பு அதிகமாகக்கலக்கப்பட்டால் அது " ரூக்ஷஹரிதகவர்ண "மாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் பச்சை அதிகமாகச் சேர்க்கப் பட்டால், அது " ஸௌத்திர (தாமிர—அல்லது கிளிப்பச்சை) வர்ண "மாகும்.

வர்ணங்களுக்கு ஒற்றுமையாக இருப்பதை உத்தேசித்து ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வர்ணயுக்தி பிரகரணத்தில், வேறு நூல்களில் அதிகமாக சில வர்ணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் உபயோக கரமானவைகளாதலால், அவைகளும் இங்கு சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன —

வெளுப்பு—சிவப்பு—மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது " ஸாரவர்ண "மாகும்.

வெளுப்பு—கருப்பு—மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது " மிச்ரகவர்ண "மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும் சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால் அது " கஷாயவர்ண "மாகும்,

க்ருஷ்ணம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் த்ருணவர்ண இதீரித: ।
ஹரிதாபம் ச ஶ்யாமம் ச ஸமாம்ஶம் ஶுகபக்ஷவத் ॥

தாலாதிகம் ததைவ ஸ்யாத் தான்யாங்குரஸமப்ரப: ।
க்ருஷ்ணம் ரக்தம் ஸமம் மிஶ்ரம் மதுவர்ண இதீரித: ॥

ஸஸ்ய ஶ்யாமம் ச ரக்தம் ச ஸமம் மாஞ்ஜிஷ்டவர்ணக: ।
ததைவ ரக்தாதிகம் மானுஷம் வர்ண இதீரித: ॥

மானுஷம் ரக்த(ஶ்யாம)அதிகம் ரூக்ஷவர்ண உதாஹ்ருத: ।
தஸ்மாத் ஶ்யாமநிரோதிதம்(ஶ்யாமாதிகம் வர்ணம்)
நாத்ரவர்ண இதீரித: ॥

கருப்பு 1 பங்கு மஞ்சள் 2 பங்கு கலந்தால், அது "ஜல வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமபாகமாகக் கலக்கப்பட்டால், அது "திருண(புல்)வர்ண"மாகும்.

மஞ்சள்–சியாமம் (கருப்பு அல்லது பச்சை) இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளியின் சிறகு"போன்ற வர்ணமாகும்.

அதுவே, தாலம் (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால் "தானியாங்குர (பயிர்முளை)வர்ணம்" ஆகும்.

கருப்பையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது (தேன்)வர்ண"மாகும்.

பயிர்ப்பச்சையையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட(மஞ்சிட்டை)வர்ண"மாகும்.

அந்த வர்ணத்தில் சிவப்பை அதிகமாகக் கலந்தால், அது "மானுஷவர்ண"மாகும்.

மானுஷவர்ணத்தில் சிவப்பை (கருப்பு அல்லது பச்சையை) அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷவர்ண" மாகும். (ரூக்ஷம்—அருவருக்கக்கூடியது.)

இதைக்காட்டிலும் பச்சை அல்லது கருப்பு அதிகமான

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

𑌬𑌹𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 |

𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ||

𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌕𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 |

வர்ணமானது கூறப்படவில்லை.

வர்ணங்களில் அதிகமாக திரவியங்களைச் சேர்த்தால், அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

ஸ்வல்பமாகச் சேர்த்தால் "ஸ்வல்பஸாரம்" எனப்படும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
*𑌶𑍈𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌦𑌾𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌧𑍈𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌶𑍈𑌲𑌜𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
[𑌶𑍈𑌲𑌲𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌦𑌾𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍈𑌲𑌜𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ।]
𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌟𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌕𑌣𑌂 𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

தொண்ணூருவது படலம்.

வர்ணலேபநவிதி.

இனி, விசேஷித்து, உத்தமமான வர்ணலேபநத்தைக் கூறுகிறேன்.

வர்ணலேபநமானது, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம் என்று 3 விதமாகும்.

வர்ணலேபனம் செய்யவேண்டிய பிம்பமானது, சிலாமயமாக இருந்தால், அதன் மஹாங்கம் முதலியவைகள் சிலாமயமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே படாச்சாதநம் செய்து (துணியைப்போத்தி) அதற்குமேலே சர்கராலேபநம் செய்ய (சர்கரா—சுக்கான்)வேண்டும். அதற்குமேலே சிக்கனம் பூசி, அதற்குமேலே, வெள்ளை முதலிய வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு,

*𑌶𑍈𑌲𑌚𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕 ... ... 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑍈𑌲𑌜𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌶𑍈𑌲𑌜𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤
𑌶𑍈𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।

अथवा शैलजे बिम्बे पटाच्छादं विनायतः ।
शर्करां यवमात्रं तु सिक्तलेपनमेव हि ॥ ௪ ॥

श्वेतं च बिम्बवर्णं च कृत्वैवं चैव लेपयेत् ।
शिलागर्भितं व्यक्तं वर्णभिन्नाश्मके यतः ॥ ௫ ॥

दारुगर्भस्य शूलादि स्थापनं तु पूर्ववत् ।
चित्रं वाप्यर्धचित्रं वा इष्टकासुधयापि हि ॥

अङ्गपूरणं कृत्वा पटाच्छादयेत्ततः ।
शर्करादीनि सर्वाणि शैलजे तु यथा तथा ॥ ௭ ॥

அந்த பிம்பத்திற்குத்தக்க வர்ணத்தைப்பூசி, மூர்த்தியை நன்கு பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (3)

அல்லது பிம்பமானது சைலஜமாக இருந்தால், படாச்சாதநம் செய்யாமல், 1 யவையளவு சர்க்கரை பூசி, அதன் மேலே சிக்தலேபநம் செய்து, வெள்ளை பூசி, அதற்குமேலே பிம்பத்திற்குரிய வர்ணத்தைப்பூசவேண்டும். இது, சிலையின் வர்ணமானது வேறுபட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட சிலாகர்ப பிம்பத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (5)

பிம்பமானது தாருகர்பமானால், சூலஸ்தாபநம் முதல் (எல்லாவற்றையும்) முன்பு கூறியதுபோலவே செய்ய வேண்டும்.

பிம்பமானது இஷ்டகாகர்பமாய், அது, சித்திர மாகவோ, அர்த்த சித்திரமாகவோ இருந்தால், இஷ்டகை (செங்கல்) யாலும் ஸுதையாலும் அங்கபூரணம் செய்து, அதற்கு மேலே படாச்சாதநம் செய்யவேண்டும். பிறகு சைல கர்பத்திற்குக் கூறியதைப்போலவே சர்க்கராலேபநம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

க்ருத்வேஷ்டகாகர்ப்பம் தாருமிச்ரகம் ததா வா ।
ஏவம் த்ரிவிதநித்யம் து வர்ணலேபனமாசரேத் ॥ ௮ ॥
[ஏவம் த்ரிவிதபிம்பே து வர்ணலேபனமாசரேத் ॥]

ஸுதாம் ச்வேதநிபாம் லிப்த்வா ஸகலாம் ஸஹஜேன வா
(ஸ்வஸமேன ஜலேன வா) ।
க்ரமேண ச்வேதவர்ணம் து த்ரிஸ்ஸங்க்யா வா து(ந)
லேபயேத் ॥ ௯ ॥

தஸ்யோர்த்வம் பாண்டுரம் வர்ணம் லேபயேத் விசக்ஷண: ।
ஸிதபிம்பநிபம் தைவ ஸமம் மிச்ரம் து பாண்டுரம் ॥ ௰ ॥

ஸிதவர்ணம் து பிம்பானாம் மதுவர்ண
நிபம் பவேத் ।
ரக்தபேனநிபம் யத்து பாண்டுவர்ணம் ப்ரகல்பிதம் ॥ ௧௧ ॥

இவ்விதமாக, இஷ்டகாகர்பம், தாருமிச்சிரம் இவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம், ஆகிய 3வித பிம்பங்களுக்கும் வர்ணலேபனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (8)

முதலில் வெள்ளையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜலத்துடன் கலந்து பூசவேண்டும். இவ்விதமாக வெள்ளையை 3 முறை பூசவேண்டும். வெள்ளையின் மீது, பாண்டுரவர்ணத்தைப் பூசவேண்டும். ஸிதவர்ணத்துடன் ஒத்ததாகக் கலந்திருக்கக்கூடிய வர்ணம் பாண்டுர வர்ணமேயாம். பிம்பங்களில், ஸிதவர்ணமானது, மது வர்ண நிபமாகவே (தேன் நிறத்தைப்போலவே) காணப்படும். (பிம்பங்களில் தூய வெண்மை நிறம் ஏற்படமாட்டாது என்பது பொருள்.)

சிவப்பு நுரையைப்போன்ற வர்ணமானது, கல்பிதமேயாகும். (வெளுப்பு நிறமானது சிவப்பு நுரையைப்போல

ஸஹஸஞ்சம் அசெவம் அ ஊவம்(தத்ரா)கி்யா ஹவெகு ।
[ஸகூம் ஸ்ஹூம் அ ஜய்யம் அ ஜெதூரம் அ க்ரியா ஹவெகு ।]
கவிஃயடிகியஃாஸெஸெநெவ கி்ஸஸூயம் (ஸகூம்) த்ர
வ்ர கூபூயெகு ॥ ௧௨ ॥

ஸ்ஹூம் தைலோவஜம் வஸூதம் ஜய்யஜம் ஜயாஸாஷ்ஜஸூ ।
தாரணம் (ஜெதூரம்) ஷயிஸாஷ்ஜஸூம் ஷூஹம்(ஜெராண
ஷரம் (தஜெதூரம்) ஹவெகு ॥ ௧௩ ॥

ஜெதூரெண ஹவெஷ்டிஷ்டம்(கெவவம்) ஸஸாநஜாஅரெகு ।
[ஜெதூரெணாஷகஜூஸ்ய ஸஸாநம் த்ர ஸஜாஅரெகு ।]
கஜூஜஷஃநகாயஃம் த்ர காசயெஷ்ஜ(த்ரு)யூவாரிணா ॥ ௧௪ ॥

கஜூ ஸ்ஹூஜஜிஹெநெவ வெஷணம் த்ர ஸஜாஅரெகு ।
ஸாயாகஜஃஜஹோவெதெ(தம்) ஜஹாவெ(ஹிஷ)ஜெஷ
அஜஃயொ: ॥ ௧௫ ॥

பழுப்பு நிறமாகக் காணப்பட்டால், அது கல்பிதவர்ணமே யாகும் என்பது பொருள்.) (11)

பந்தமானது, ஸ்வச்சம்—மத்தியம்—மேதுரம் என்று 3 விதமாகும். இந்த 3 வித பந்தங்களையும் கபித்தநிர்யாஸத்தினாலேயே (விளாம்பிசினாலேயே) கல்பிக்கவேண்டும். (12)

தைலத்தைப்போலிருப்பது, ஸ்வச்சபந்தம் எனப்படும். மதுவை (தேனை) போலிருப்பது மத்திய பந்தம் எனப்படும். தயிரைப்போல ஸ்நிக்தமாயிருப்பது மேதுர பந்தமெனப்படும். (13)

மேதுர ஜலத்தினாலே, அஷ்டகல்க ஸந்தானத்தைச் செய்யவேண்டும். மத்தியம ஜலத்தினாலே, கல்கமர்தனம் செய்யவேண்டும். ஸ்வச்ச ஜலத்தினாலே, கல்கபேஷணம் செய்யவேண்டும். ஸுதாகர்மாவுக்கு, மேஷமஹிஷசர்மயுதமான ஜலத்தை (ஆடு அல்லது எருமையின் தோலை ஊரப்போட்ட ஜலத்தை) உபயோகிக்கவேண்டும். (15)

வய-ரா(தஸ்ய)ஸாரம் து பஸம் ஸ்யாத் ஜல
வாதிஹ-கா(தாஹ-கம்) ஹவேத் ।
*ஜலவதீ(வீதம்)விநா யத்ர காவித்யஜம் திஜ ॥ ௧௬ ॥

நிய-ரா ஸஜலஸம்பஸ்ஃத்த(க்தாத)நந்யத்ர காரயேத் ।
கல்கம் ஷோடஸ்யாஹஜ்ய ஷட் வஞ்ச்சதுரம் து வா
(பகம்) ॥ ௧௭ ॥

கவித்ய நிய-ரா ஸைநைவ (ஸேவ) ஸாத்ம(த்ம)நைவ
ஜலம் ஹவேத் நேந து) ।
ஸக்ருத் சிக்கணமேவம் து காரயேத் திஜஸத்தம ॥ ௧௮ ॥

சிக்கணம் கல்கஸாரம் ச த்விவிதம் சிக்கணம் ஹவேத் ।
†ஜலவாத்ரம் நேத்ர) ஸாயாகாம்ஹெ (தாரம்) சிக்கணம்
பக-ரஸூத்ரவழ ॥ ௧௯ ॥

அது நீர் சுண்டி உறைந்துவிட்டால், அதில் மறுபடியும் தண்ணீரைவிட்டுக்கொள்வதாகும். அதில் ஜலமே இல்லாது போனல், (அவசியமானல் பூச்சுக்கு) விளாம்பிசின் ஜலத்தை உபயோகித்துக்கொள்வதாகும். (ஆனல்) நிர்யாஸ ஜலத்தை, கூறியுள்ள காரியத்தைத் தவிர்த்து, மற்றவிடத்தில் உபயோகிக்கக்கூடாது. (16½)

கல்கத்தை 16 கூறு செய்து, 6, 5, அல்லது 4 பங்கு ஜலம் விட்ட விளாம்பிசினலே பூசுவது, சிக்கணம் எனப்படும் இதை ஒருமுறை பூசவேண்டும். (18)

சிக்கணமானது, சிக்கணமென்றும்-கல்கஸாரமென்றும் 2 விதமாகும்.

வர்ணம் கொடுக்கவேண்டியதானல், அப்பொழுது (கபித்த நிர்யாஸ ஜலத்தை) ஸுதையுடன் சேர்க்க வேண்டும். இதற்கு சிக்கணம் என்று பெயர். அப்படிக்

---

*ஜலஹீநம் ஹவேத் இதி வா,வாடௌ ஹாவ்யுவிதி ஹாதி ।

†வண-ராய-ரகெ ஸாயொவெதம் சிக்கணெ பக-ரோயாதழ ।
இதி வாடௌ ஹவிதவ்யுவிதி ஹாதி ।

சிக்கணம் த்விவிதம் சைவ கல்பயேத்து யதோசிதம் |
சிக்கணம் கல்கபந்தம் து தசாம்சஹீனாம்பஸாஜிதே || ௨௰ ||

சிலாலேபஹிதம் பந்தம் ஸிதார்த்தே சைவ தயோர்ம்ருதம் |
சிக்கணே(ணம்)பந்ததுல்யம் வா ஸிதார்த்தே சைவ கல்பனே ||

ஸிதபந்தஸமம் வாபி தச(விம்)சாம்சவிஹீனகம் |
வர்ணாம்(ஸிதம்) வர்ணலேப்ய பந்தஸ்ய த்ரிஃ க்ரமஃ
வர்ணத்ரயமிதம் || ௨௧ ||

ஷட்வர்ணம் து ததோ த்ரவ்யம் யதா க்ரமேண லேபிதம் |
பிம்ப(ஸ்ய)ஸவர்த(ஃ) வர்ணம் து ஷட் க்ரமஃ
ஸம்ப்ரோக்தயா || ௨௨ ||

வாமவா(வர்ணவ)ர்ணம் து விம்சாம்சே ஸம்ஸ்ஹீனம்
து வர்ஜயேத் |

கல்லாத விஷயத்தில், சர்க்கரதிரவத்துடன் (சுக்கான் பொடியுடன்) சேர்க்கவேண்டும். இதற்கு கல்கஸாரம் என்று பெயர். (19)

இரண்டுவிதமான சிக்கணத்தையும் உசிதப்போல் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிக்கணம், அல்லது கல்கபந்தமானது, 10ல் 1 பாகம் குறைவான பந்தமானால் (சிக்கணம் அல்லது கல்கபந்தத்தில் கலக்கும்படி கூறியிருக்கும் விளாப்பிசின் ஜலத்தில், 10ல் 1 பங்கு குறைத்துக் கலக்கப்பட்ட பந்தமாக இருப்பது), சிலாலேபநத்திற்கு (சிலாபிம்பத்தின் மீது பூசுவதற்கு) யோக்கியமாகும். வெள்ளை வைப்பதற்கானால் சிக்கண பந்தத்திற்குக் கூறியதுபோலவே இருப்பதாகும்.

அது, ஸிதபந்தத்திற்குக் கூறியதைப்போல இருக்கலாம். அல்லது 10(20)ல் 1 பங்கு குறைந்து இருப்பதுமாகும். இவ்விதமாக, வர்ணலேபத்தை 3 முறை செய்ய வேண்டும். இது வெள்ளை வைப்பதற்குக் கூறப்பட்டது.

பிறகு, ஷட்வர்ணலேபநத்தை, முறையே செய்ய

षड्वर्णाधिकवर्णेषु बन्धमित्युच्यते यथा || २४ ||
[षड्विधकवर्णेषु बन्धलक्षणमुच्यते |]

तदानीं वर्णबन्धं तु विंशांशैकांशहीनकम् |
द्वितीयं वर्णबन्धं स्यात् तदंशं बन्धकं
(वर्णकांशैकहीनकं) ततः || २५ ||

षण्णां विध(च)वर्णानां(नां) बन्धमेवं
प्रकीर्ति(ति)तम् |
प्रथमे तु (तम्) बन्धे षड्विधं च लेपनं
क्रमात् || २६ ||

भद्रं बिन्दुं च रूपं च तथा ... ... |
[भद्रं च रहितं बिन्दुं धूपमुद्वर्तनं तथा |]
प्रवर्तनं षडेतानि वर्णलेपक्रमं विदुः || २७ ||

दीर्घवर्णप्रवृत्ति व्याप्तं तद्धोत्थ्यं विभाजितम् |
[दीर्घवर्णं प्रवृत्ति व्याप्तं रहितं क्रियांकितम् |]

வேண்டும். பிம்பத்தைச் சுற்றிலும் ஷட்வர்ணலேபநம் செய்யவேண்டும். பாண்டுவர்ண லேபநத்தை அம்சஹீநமாகச் செய்யக்கூடாது. (23½)

ஆறுவிதமான வர்ணபந்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அப்பொழுது, வர்ணபந்தமானது, 20ல் 1 பங்கு குறைந்ததாகும். அதில் 1 பங்கு குறைந்தது 2வது வர்ணபந்தமாகும். (25)

வர்ணலேபநமானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரதம பந்தத்தில் 6 விதமான லேபநத்தையும், முறையே செய்யவேண்டும். (26)

வர்ணலேபநமானது, பத்திரம் 1, ரஹிதம் 2, பிந்து 3, தூபம் 4, உத்வர்த்தநம் 5, பிரவர்தநம் 6 என்று 6 விதமாகும்.

தீர்கமாக (நீளமாக)க் கல்பிக்கப்படும் வர்ணலேபநத்

ஸர்ஷபாகாரணம் யத்தத் ததிதம் பிந்துராக்ருதே ॥ உஅ ॥

ஸூக்ஷ்மபிந்துத்வம் யத்வம் ஸ்யாத் தஸ்மாதேவ ஸூக்ஷ்ம
(அதி ஸூக்ஷ்மம் து) பிந்துவத் ।

உத்வர்த்தநம் ஸமாக்யாதம் தத்ஸூக்ஷ்மம் ப்ரவர்த்தநம் ॥ உகூ ॥]

ஸ்வர்ணசூர்ணஸமாயுக்தம் வர்ணலேபப்ரவர்த்தகம்
(லேபம் ப்ரகல்பயேத்) ।

ஷட்வர்க்கமேவம் ஹி லேபயேத் ஸமஸ்தம்
(விசக்ஷண:) ॥ ௩௰ ॥

இதி காச்யபசில்பே வர்ணலேபநவிதிர்நாம த்ரி
நவதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

இற்கு "பத்திரம்" என்று பெயர். குறுக்காகக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "ரஹிதம்" என்று பெயர். கடுகு பரப்பியது போலக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "பிந்து" என்று பெயர். அதைக்காட்டிலும் சிறிதாகக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "தூபம்" என்று பெயர். அதைக்காட்டிலும் சிறிய புள்ளிகளைப்போலக் கல்பிப்பதற்கு "உத்வர்த்தநம்" என்று பெயர். அதிலும் ஸூக்ஷ்மமாக (மிகச்சிறியதாக)க் கல்பிக்கப்படும் பிந்துவுக்கு "பிரவர்த்தநம்" என்று பெயர். (29)

இந்த வர்ணலேபநத்தை ஸ்வர்ண சூர்ணத்தைக் கலந்து கல்பிக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனாக இருப்பவன் இவ்விதமாக 6 விதமான வர்ணலேபநத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். (30)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணலேபநவிதி என்னும் தொண்ணூற்றுமூன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஏகநவதிதம: படல: ||

பக்தலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண பக்தாநாம் லக்ஷணம் பரம் ।
ஸர்வேஷாமபி பக்தாநாம் பதம் சதுர்விதம் பவேத் ||௧||

ஸாலோக்யம் சைவ ஸாமீப்யம் ஸாயுஜ்யம் ச
ததைவ ச ।
ஸாரூப்யம் ச பதம் விப்ர சதுர்பேதமுதாஹ்ருதம் ||

புருஷோ வா ஸ்த்ரியோ வாபி *தேஷு யத்பதஸம்ஸ்திதம் ।
தத்தத்பதாநுகூல்யம் வா ஸாலோக்யபதஸம்ஸ்திதம் ||௩||

ஸஜாதி சிஹ்நஸம்யுக்தா: ஸாலோக்யபதஸம்ஸ்திதா: ।

தொண்ணூத்தொன்ருவது படலம்.

பக்த லக்ஷணம்.

இனி பக்த லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்தாநங்கள் 4 விதங்களாகும். அந்த 4வித ஸ்தாநங்களும் முறையே, ஸாலோக்கியம் 1, ஸாமீப்யம் 2, ஸாயுஜ்ஜியம் 3, ஸாரூபியம் 4 என்றவைகளாகும். (2)

புருஷர்கள் அல்லது ஸ்திரீகள், எந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பார்களோ அந்த ஸ்தானத்தில் அநுகூலமாக ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்களை (முதலில்) கல்பிக்கவேண்டும். (3)

ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்கள், ஸஜாதிசிந்ஹத்துடன் (தேவதாசிந்ஹத்துடன்) இருப்பவர்களாவார்கள்.

---

*தைவ(ம்)ய(ஸ்ய)த்பத(வா)ஶ்ரிதம் ।
தத்தத்பதாநுகூல்யம் ச ப்ரயத்நம் காரயேத்ததா ||
இதி ஸர்வஜ்ஞதீக்ஷாயஷோத்தரகா பாட: ।

தடிஂஶ ஸஂமு—தாஜ்நெ்ய ஶெஷாஜ்ஸவடிஸாஞ்ரிதாஃ ||ச||

ஶாஜாயுவாநொ வ்ரு ஜாஸ்தி ்யாஜ்ஞெ வ்ய கீதி-தாஃ |

தி்வஷ-ராஜிகஜாஞாஶாஞு வயஸா ஶாஜஸஂஜ்ஜிதாஃ || ரு ||

ததஜ்ஷூதிவஷ-ராஞு வயஸா யளவநாஜதாஃ |

தடிஜ்லு-ஜவயஸொவெதாஃ வ்ருஜாஜெ வரிகீதி-தா: ||சு||

ஶாஜாநாஂ வணுதாஜுஃ ஸ்ரூஶெஷாணாஂ வஸுதாஜுகஜு |

ஸ்ாநகஂ ஆஸநஂ செவ யாநஂ நூத்தஂ ததெவ ச ||எ||

ஊவஂ சதுஹி-: கதவ்யஂ(சது:ப்ரகாரெண)
கதவ்யஂ ஜாநுஷாகஜு |

ஶூஹஂஹஂ ஸஜஹஂஹஂ வா *ஸ்ாநகஂ து ஸஜாசரெகு ||

(அடுத்த நிலையிலுள்ளவர்கள்) அதில் சில அம்சத்தை மட்டிலும் தரித்திருப்பவர்களாவார்கள். மற்றவர்கள் அந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். (4)

அவர்கள், பாலர்களென்றும், யுவாக்கள் என்றும், விருத்தர்களென்றும் 3 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 3 வயது முதல் 16 வயது வரையில், பாலர்களாவார்கள். அதற்குமேலே 70 வயது வரையில், யுவாக்களாவார்கள். அதற்கு மேலான வயதுடையவர்கள், விருத்தர்களாவார்கள். பாலர்களுக்கு மாநம் பஞ்சதாலமாகும். மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமாகும். (6½)

பக்த பிம்பங்கள், மனித வடிவமாக, ஸ்தாநகம், ஆஸநம்—யாநம்—நிருத்தம் என்று 4 விதமாகக் கல்பிக்கப் படுவதாகும். ஸ்தாநக மூர்த்தியை ஆபங்கம் அல்லது ‡ஸமபங்கமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (8)

* ஈதிஹஂஹஜயாவி வா ஊதி ஜஞி்தவஷெகவாஃ |

‡ அல்லது அதிபங்கமாக என்பது பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

ஸவ்யம் வாமஸ்ய வாதம் து (து ஸுஸ்திதம் வாதம்)
குஞ்சிதம் கவிதங்க் ஷிதம்(ஹவேக) ।
அள ஜாநுநிதாம் கரகவா ஹ்ருதயெஞ்ஜலிவெய வா ॥க௯॥
[ஹஸ்தள ஜாநுஞ்சிதள கரகவா ஹ்ருதயெஞ்ஜலிகம் கவய ।]

ரும்பஸ்யம் தக்ஷிணவாதம் து †ஹஸ்தம் வூவ-வெசைவ ஹி ।
ஸ்ஜாதிசிஹ்ந ஸம்யுக்தம் வஞ்சமுத்ராஸமந்விதம் ॥ ௰ ॥
ஹ்ருதயாஞ்ஜலிஸம்யுக்தம் கடகம் வரதம் கவய ।
ஸ்தாநகம் ஹெஸவஸாவஸ்யாதமாஸநம் ஸ்ருணு ஸுவ்ரத ॥

வத்மெ வா ஹத்ரவீமெ வா வாமவாதம் து (ஸுஸ்திதம் ।
தக்ஷவாதம் குஞ்சிதம் அ) ஹஸ்தம் வூவ-வெசைவ ஹி ॥௰௧॥

வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். கைகளை முழங்கால்களில் வைத்திருக்கவேண்டும், அல்லது இருகைகளையும் அஞ்ஜலி பந்தநம் செய்து மார்பில் வைத்திருக்கவேண்டும். (9)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். *கை முன்பு கூறியதுபோலவேயாம். தனது ஜாதிக்குரிய அடையாளமும் பஞ்ச முத்திரையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஹிருதயத்தில் அஞ்சலிபந்தநம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அல்லது கடகஹஸ்தமும் வரதஹஸ்தமுமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸ்தாநக மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆஸநமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (11)

பத்மாஸநம் அல்லது பத்ராஸநத்தின் மீது இடதுகால் (ஸுஸ்திதமாகவும், வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும்

---

†ஸவ்யம் வாதம் வ்ரஸாரிதம் । ஊதி வாமெந ஸாவஸ்தி ஹாதி ।

* இடதுகால் படுக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭ ॥

இருக்கவேண்டும) கையானது முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆஸந மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி யாந மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

யாந மூர்த்தியானது, வலதுகையில் டங்கமும் (டங்கம் உளி அல்லது மழு) இடதுகையில் பாசமும் வைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது, வலதுகையில் அம்பும், இடதுகையில் வில்லும் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஏ அந்தணனே! யாந மூர்த்தியை நடந்துசெல்ல விருப்பமுள்ளதுபோலக் கல்பிக்கவேண்டும். (14)

ஹே ஸுவிருத! நிருத்தமானது, ஸாத்துவிகம் ராஜஸம்-தாமஸம் என்று 3 விதமாகும். அவைகள் முறையே, பாலர்கள், யுவர்கள், விருத்தர்கள் இவர்களுக்கு உரியவைகளாகும். அவைகளில் முதலில் ஸாத்துவிக நிருத்தத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (16)

பக்தர்களின் உயரத்தை அவரவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மாநத்தின்படி (பாலர்களுக்கு பஞ்ச தாலமும் மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமும்) கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஷூ (ாந) கம் வாஉவாஉம் த வஉவீதெ(உநூக்)த
ஸாதூலி(காஹி)தழ |
உஸ்ரூதம் உக்ஷிணம் வாஉம் வீர்லெ வெஉாதா கூ || ௧அ ||

வஹுஷட ஸதஉாதூம் வா வூஉாத(உஸ்ரூதாம்வெூஷ)
ஊாநகழ |
தக்ஸஉம் ப்ஹஸூதாத தஉய-சிரம்மாஹஉாநகழ ||

முறாடயேூாஹாஸாமெூ ஹிக்ஷாஉயெூ தமெவ ஆ |
ஷூிதாவிஈநஉகாஉயெூ ப்ஹஸூதூம் வூஷம்பயெக் ||

தக்ஸூதாக் வாஉதொ நாஹிஉயூம் ஸாய-சிரம்மூம்
ஹவெக் |
ஸூதாக் ஷூிதாம்விஜாஙஷம் ... ... || உக ||

பாதத்தின் நதமாநம் 8 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (17)

இடது பாதமானது ஸ்தாநகமாகவும் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவுமிருக்கவேண்டும். தூக்கப்பட்டிருக்கும் காலானது, பீட மட்டத்திற்குமேலே 4 அங்குலம் உயரத் தூக்கி இருக்கவேண்டும் அல்லது பீடத்திலிருந்து உயரத் தூக்கப்பட்டிருக்கும் பாதமானது, பீடத்திலிருந்து 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

அதற்கு ஸமமாக உள்ள பிரம்ஹஸூத்திரமானது, அந்தக்காலின் பெருவிரல் ஸரிபாதியளவிலிருக்கவேண்டும்.

லலாட மத்தியத்திலிருந்து, நாஸாக்கிரம்-கண்ட மத்தியம்-ஸ்திதாங்கிரி நளகையின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடதுபக்கத்தில் நாபி மத்தியமானது, 1½ அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாகும். பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து ஸ்தித பாதத்தின் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம், ... (21)

லலாடாத் மத்யஸூத்ரந்து ஜாநுமத்யாந்தஸூத்ரகம்
(லம்பஸூத்ரம்) லம்பயேத் ।
நாஸாக்ரமுதரம் மத்யம் (தத்ஸூத்ரம்) ஸம்ஸ்ப்ருசேதபி ॥

ஸவ்யம் வா தக்ஷிணம் பாதம் பீடஸ்திதம் ப்ரகல்பயேத்
(ஸ்திதமேவ வா) ।
உத்திதம் வாமபாதம் து சேஷம் தத்அநுகாரிதம் ॥ ௨௩ ॥

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ஹா(மா)லம் வஸ்த்ரமேவ வா ।
(நாநாமால்யஸமாயுக்தம் நாநாவஸ்த்ரவிபூஷிதம் ॥ ௨௪ ॥

ஸாத்விகம் ந்ருத்தமாக்யாதம் ராஜஸம் ச்ருணு ஸுவ்ரத ।
பாலபிம்பே தத்ஸ்தாநே நக்நவி(த)ஷ்டம் து வாஜுமி: ॥

தண்டஹஸ்தாஞ்சலீபத்தம் வா பீடாஸ்தோத்ர க்ருதக்
(ஜ்வாலோத்ருதம்)ஹவேத் ।

நெற்றியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும், உதர மத்தியத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். (22)

அல்லது, வலதுகால் பீடத்தில் வைக்கப்பட்டும் இடது கால் உயரத்தூக்கப்பட்டுமிருப்பதுமாகும். மற்றது அதற்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். (23)

மூர்த்தியானது, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, (பலவித மாலைகளையுமணிந்து) பலவித வஸ்திரங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும். அது, பாலவடிவமாக இருந்தால் நக்நமாக (ஆடையில்லாது) இருப்பதாகும். இவ்விதமாக ஸாத்துவிக நிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ராஜஸ நிருத்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (24½)

... ... கையானது தண்டத்துடனுவது, அஞ்ஜலிபத்தமாகவாவது இருக்க வேண்டும். பீடத்திற்குமேலே தூக்கிய காலின் ஓதுக்கம்

ஶேஷம் பூர்வமிவ கல்பயேதேவம் ராஜஸமேவ ஹி || ௨௬ ||

த³ண்ட³ஹஸ்தம் வினா வாபி ஹஸ்தம் வா ... ஸ்ப்ருஶேத் |
த³ண்ட³ம் த³க்ஷிணஹஸ்தே து ஊர்த்⁴வவீக்ஷிதானனம் || ௨௭ ||

ஸகலம் விக்ஷிப்யவாஹம் வா ஶக்த்யம் வாமே ஊர்த்⁴வஸம்ஸ்தவம் |
ஸர்வாங்க³ப⁴ஸிதஸர்வாங்க³ம் ருத்³ராக்ஷாப⁴ரணான்விதம் ||

தாமஸம் ந்ருத்தமாக்²யாதமேவம் ப⁴க்தஸ்ய லக்ஷணம் |
ப்ரணவாத்³யம் நமோந்தம் ச ஸ்வநாம பத³மத்⁴யமம் || ௨௯ ||

ப⁴க்தானாம் மந்த்ரமாக்²யாதம் தேனைவார்சனமாசரே
(அபிச)த் || ௩௰ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே ப⁴க்தலக்ஷணம் நாம
ஏகநவதிதம꞉ படல꞉ ஸமாப்த꞉ ||

10, 9, அல்லது 8 அங்குலமாகும். மற்றதை முன்பு கூறியது போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ராஜஸநிருத்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (26)

... ... ஹஸ்தமானது, தண்டஹஸ்தமாக இல்லாமல் ... ...தொட்டிருக்கவேண்டும். வலது கையில் தண்டமும், உயரத்தூக்கிய முகமும், ... (27½)

ஸர்வாங்கங்களிலும் திருநீறு பூசிக்கொண்டு, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை அணிந்து இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தாமஸநிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக பக்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (28½)

ஆதியில் பிரணவமும், (பிரணவம்-ஓங்கராம்) இறுதியில் நம: என்ற பதமும், இவைகளின் நடுவில் அந்தந்த பக்தர்களின் பெயரும் உடையது பக்தர்களின் மந்திரமாகும். அந்த மந்திரத்தினாலேயே அவர்களை பூஜிக்கவேண்டும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பக்த லக்ஷணமென்னும்
தொண்ணூற்றொன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌶𑌂𑌭𑍋(𑌶𑌂𑌭𑍋)𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌶𑌃 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇𑌶
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃) || ௧ ||

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 ... ... 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌦𑌿𑌶𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 ... ... 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||௨||
[𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||]

𑌤𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃(𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇) |
𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌵𑌾𑌹𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 || ௩ ||
[𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 |]

𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 |

தொன்னூற்றிரண்டாவது படலம்.

சண்டிகேச லக்ஷணம்.

இனி சண்டிகேச லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பரமேசுவரனுடைய ரௌத்திராம்சமானது, சண்டிகேசர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாவரணங்களில், முதலாவது ஆவரணத்தில் குபேர திக்கில் சண்டிகேசருக்கு ஸ்தாநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய மாநம் அதமதசதாலமாகும். (2)

இது ஆதிசண்டிகேச மூர்த்தியாகும். சண்டிகேச மூர்த்தியானது, யுகந்தோறும் விசேஷமுடையதாகும். அடையாளம் (ஆயுதங்கள்) வாஹநம், பெயர், நிறம், இவைகளில் விசேஷமுடையதாகும். (3½)

இவருக்கு, கிருதயுகத்தில் "பிரசண்டர்" என்று பெயர்.

ஷொஹிதஃ ஷொபஸஹிதஃ வாஹநம் து மஹொ
ஹவெத் ॥ ௪ ॥

ஶூலஃ ச பரஶுஃ வஜ்ரஃ வஸ்திஃ கொஶஃ ததைவ ச ।
க்ஷுரிகா அபயம் தண்டஃ தக்ஷிணாஷ்டாயுதம் ஹவெத் ॥ ௫ ॥

வெடகம் பிண்டி பாலம் ச பாஶம் கண்டம் (கண்டா)
ததைவ ச ।
வரதம் வ்யாக்ரஹஸ்தம் ச ஸூசிம் நாகம்(ஸூசிஹஸ்தம்)
ச வாமகெ ॥ ௬ ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ருத்ராக்ஷாபரணாந்விதம் ।
த்ரெதாயாமதிரக்தாபம் சதுர்புஜஸமந்விதம் ॥ ௭ ॥

... ... நாம்நா து ஸம்விகீர்ணஜடாந்விதம் ।
வாஹநம் து ஹயம் வித்யாத் ஸ்மிதவக்த்ரஸமந்விதம் ॥

ஶூலம் பாஶம் ச வஜ்ரம் ச (பரஶும்) தக்ஷிணெ கரெ ।

இவருடைய நிறம் வெளுப்பு. கைகள் 16, வாஹநம், யானையாம். சூலம் 1, பரசு, (மழு) 2, வஜ்ரம் 3, கத்தி 4, கோசம் 5. க்ஷுரிகை, (சிறிய கத்தி) 6, அபயஹஸ்தம் 7, தண்டம் (தடி) 8, இந்த 8 ஆயுதங்களும் வலது பக்கம் கைகளில் உள்ளவைகளாகும். கேடயம் 1, பிண்டி 2, பாலம் 3, பாசம் 4, கண்டம் (மணி) 5, வரதஹஸ்தம் 6, வியாக்ர ஹஸ்தம் 7, ஸூசிஹஸ்தம் 8, இவைகள் இடது பக்கம் கைகளிலுள்ள ஆயுதங்களாகும். (6)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம் தரித்து, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை (ருத்திராக்ஷ மாலைகளையும் ஆபரணங்களையும்) அணிந்திருக்கவேண்டும். (6½)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, திரேதாயுகத்தில், மிகச் சிவப்பு நிறமும், என்ற பெயரும், 8 கைகளும், விறிந்த ஜடாபாரமும், புன்சிரிப்புடைய முகமும், குதிரை வாகனமுமுடையதாகும். (8)

𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌵𑌾(𑌲𑍋) 𑌲𑌗𑍁𑌡𑌕𑌂 𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 ... ... ॥ ௰ ॥

𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
[𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾 ... ... ॥
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।]
𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥௰௧॥

𑌕𑌲𑍌 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂(𑌜𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂)𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍁𑌤𑍋𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௰௨ ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌭𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿(𑌵𑌾𑌯)𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍂𑌲𑌟𑌙𑍍𑌕(𑌖𑌡𑍍𑌗)𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌂(𑌸𑌖)𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂
𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ ௰௩ ॥

வலது பக்கம் கைகளில், சூலம் 1, பாசம் 2, கத்தி 3, மழு 4, இவைகளும், இடதுபக்கம் கைகளில், வரதம் 1, கேடயம் 2, பாசம் 3, மணி அல்லது லகுடமும், 4, (லகுடம்-தடி) தரித்திருப்பதாகும். (9)

துவாபரயுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானவர், 4 கைகளும், மஞ்சள் நிறமும், பயங்கரமான தித்திப்பல்லுமுடையவராய், ஜடாமகுடம் தரித்துமிருப்பவராவார்.

... ... வலது கைகளில் மழுவும் சூலமும், இடது கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் தரித்து, பத்திர பீடத்தில் சுகாஸநத்திலிருப்பவராவார்.

கலியுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானது, 2 கைகள் உடையதாகும். ஜடாமகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பதாகும். கருப்பு அல்லது சிவப்பு நிறமாக இருப்பதாகும். ஸௌமியமான (தெளிந்த அல்லது கவர்ச்சிகர

ஹஂமஂ தெூக்ஷிணஂ வாதஂ கு்ஞ்சிதம் அதவாஸமமுழ ।
சுயுவா தக்ஷிணஂ வாதஂ ஸுஷ்தாஂ நு(தஂ வாயு)
கஂசிதழ ॥ ௧௪ ॥

வஹ்ாதஂ அஞ்ஜலிநாஜா தா ஸ்தாநகஂ வாஸநஂ தா வா ।
சூஸநஂ தெத்தா வாஙோஂவிரஂ பாயயெதவாஹ்(நுஜ)
ஞுவபயெக ॥ ௧௫ ॥

டஂகஹீநஞு வா வாஷ்ோரூயாஜுவாயுூதஃ(ஸஂயூதஂ) ।
ஂஸஂஷக(ஂஸஂப)தக்ஷிணவாவெு தா(வு)ஹீதாநந
ெவஹு ॥ ௧௬ ॥

பாதாவாஸஂ (தா) வா வருஷஹஂ வஹ்ாதஂ (ஸ்ஹாக) வெூத
வதூ(வண்யூகூ) ।
ஷவஂ அதாவியஂ ஆவி அஞ்ஜலிஹியீயதெ ॥ ௧௭ ॥

மான) நேத்திரமும் முகமுமுடையதாகும். (12½)

ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்க லக்ஷணத்துடன் ஸமபாதமான ஸ்தாநக மூர்த்தியாகும். பங்கமுடையதானால், வலது காலானது 4 அங்குலம் குஞ்சிதமாக இருப்பதாகும். அல்லது வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவாவது குஞ்சிதமாகவாவது இருப்பதுமாகும. (14)

இவருக்கு சண்டிகேசர் என்று பெயராம். இந்த மூர்த்தியானது, ஸ்தாநகமாகவோ அல்லது ஆஸநமாகவோ இருப்பதாகும். ஆஸநமூர்த்தியானல், இடதுகால் படுக்கையாகவும் வலதுகால் லம்பிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கையில் மழுவில்லாத மூர்த்தியானது, இரண்டு கைகளையும் அஞ்சலிபந்தநம் செய்து அந்த அஞ்சலியில் புஷ்பமாலையை தரித்திருப்பதாகும். பரமேசுவரனுடைய வலது பக்கத்தில், பயந்த முகபாவத்தையுடையதாகும். (16)

அதன் காலடியில் வெளுப்பு நிறமான விருஷமிருப்பதாகும். இவ்விதம் 4 விதமாக, சண்டிகேச மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய ஸகல அங்கங்

𑌕𑌲𑌾𑌂𑌚𑌾𑌧𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௧௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌬𑍇𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

கலையும் அதமதசதாலத்தாலே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, சண்டிகேச லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பூமிமானத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (18)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டிகேச லக்ஷணமென்னும்
தொண்ணூற்றிரண்டாவது படலம் முற்றும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபேரலக்ஷணமென்னும்
இரண்டாவது பாகம் முற்றும்.